

OBSAH XXIII. ROČNÍKU.

Články:

	Strana		Strana
<i>Jelínek Jiří</i> : Jsme lyžaři jenom v zimě?	4—9	<i>Bártů Mil. Ing.</i> : Slovanské lyžařské mistrovství v Zakopaném	169—172
<i>Mühlmann Jaroslav</i> : Děti v zimě	9—10	<i>Brauner Otokar Dr.</i> : Lyžařské závody o mistrovství H. D. W. v Perninku	173—175
<i>Václavík Alois</i> : Za novým životem	13	<i>Komárek Ivan</i> : Zpráva o XIII. kongresu F. I. S. v Solleftea ve Švédsku	178—179
<i>Hauner Edgar Stanislav</i> : Sníh	14—16	<i>Lang Norbert</i> : Zpráva z mezinárodních závodů F. I. S. v Solleftea ve Švédsku	179—183
<i>Kalibera Josef Dr.</i> : Lyžařská detektivka	17—20	<i>Rek Stanislav</i> : Liptovské hole	187—188
<i>Bloman Kaja</i> : Dorostenecká krise	37—40	<i>Dimai Giuseppe (přeložil J. Řihánek)</i> : Výstup na Cima Grande die Lavaredo v Dolomitech	189—194
<i>Hokeš E. S.</i> : Svalová příprava pro zimní sporty	40—42	<i>Brauner O. Dr.</i> : Mezinárodní lyžařské závody F. I. S. budou se pořádají příští rok v Československu?	195—196
<i>Brauner Otokar Dr.</i> : O mezinárodních lyžařských závodech F. I. S.	42—44	<i>Novák B. špkt.</i> : Mezinárodní vojenské závody lyžařské v Rumunsku	196—197
<i>Beutl H.</i> : 4 hodiny ve sněhu a ledu za živa pochován	45—46	<i>Veselý V. ing. pluk.</i> : I. celostátní lyžařský hlídkový závod brannosti a lyž. přebor Svazu čs. důstojnictva v roce 1934	206—208
<i>Frojda V.</i> : Dovolená Vojtíka, milovníka hor	47—52	<i>Holzknecht Václav Dr.</i> : Poznámky a dojmy ze sjezdových a slalomových závodů mezinárodní federace lyžařské	208—211
<i>Mühlmann Jaroslav</i> : Dětská lyžařská výzbroj	53—55	<i>Koudelka J. prof.</i> : Mezinárodní lyžiarské závody o majstrovstvo R. Č. S. v B. Bystrici	211—212
<i>Kosina Jindra</i> : Ze sjezdu cvičitelů, soudců a náčelníků	72—76	<i>Komárek Ivan</i> : Óda na jaro	213
<i>Ruud Sigmund</i> : Aerodynamika skoku	77—78	<i>Karlíček Mirek</i> : Jarní lyžaření v slovenských horách	214—215
<i>Fuchs V.</i> : Využili jsme Karpat lyžařsky?	79—81	<i>Kancnýř Karel Ing.</i> : Velká Fatra v zimě	216—217
<i>Macháček Jan</i> : Tatranská stezka	82—84	<i>Velšek V.</i> : Malá Fatra v zimě	218—219
<i>Brauner O. Dr. a Mühlmann J.</i> : Kam s dětmi do hor	85—87	<i>Komárek Ivan</i> : Jak vznikl závod Gustava Vasy ve Švédsku	220
<i>Hiršfeldová-Poláková Pepča</i> : Děti na lyžích	87—88	<i>Minaříková Božena</i> : Jak se s lyžařením začínat nemá	221—223
<i>X.</i> : Něco pro lyžaře: Nová vázání	88—90	<i>Kovanda P.</i> : Zhlavník — chata Ski klubu Trenčianské Teplice	223—224
<i>Komárek Ivan</i> : K mistrovství 1934	99	<i>Staněk Miloš špkt.</i> : Vysoké Tatry v zimě	229—234
<i>Komárek Ivan</i> : Lyžaři!	100	<i>Mann V.</i> : Technická předvýchova lyžaře filmem	235—237
<i>Koudelka J. prof.</i> : XXIX. mezinárodní závody o majstrovstvo R. Č. S. v jazdě na lyžiach v B. Bystrici v dňoch 31. jan. až 4. febr. 1934	100—103	<i>Habersbergerová Charlotta</i> : Setkání na horách	238—242
<i>Zvěřina Jaroslav</i> : Pohádka o neznámém, skoro bezejmenném vrchu	104—105	<i>Nábělek Lud. Dr.</i> : Výsledky lékařské prohlídky závodníků	243—245
<i>S. P.</i> : 10 let chaty na Harusovci	105—106	<i>Komárek Ivan</i> : Jak Svaz lyžařů rozhodoval o místě závodů F. I. S.	253—257
<i>Komárek Ivan</i> : Populární o slalomu	107—110	<i>Zadák B.</i> : Narciarski mecz narodów Slowianskich v Zakopanem	261—262
<i>Macháček Jan</i> : Tatranská stezka	111—113	<i>Mann V.</i> : Lyžařství v sovětském Rusku	265—268
<i>Svoboda Ing. C. S.</i> : Ideální váha lyží	129—132	<i>Šíkl H. Dr. prof.</i> : Kam spěje vývoj závodního lyžařství	268—272
<i>Minaříková Božena</i> : Kam s dětmi do hor	133—134	<i>Staněk M. špkt.</i> : Vysoké Tatry v zimě	274—282
<i>Kosina Jindra</i> : Kurs dorostu Pražské župy Svazu lyžařů R. Č. S.	134		
<i>Kancnýř Ing.-Krňoul</i> : Tempo . . . Tempo	135—136		
<i>Hokeš Ing. E. S.</i> : Tři lidé v mlhách	137—139		
<i>Brauner Otokar Dr.</i> : Mezinárodní lyžařské závody F. I. S. v roce 1935 a co s nimi souvisí?	139—142		
<i>Mann V.</i> : Mraky	143—144		
<i>Drlík Karel</i> : Na lyžích přes Jeseníky	144—145		
<i>Komárek Ivan</i> : Lyžařská mistrovství republiky v roce 1934 v B. Bystrici	153—158		
<i>Brauner Otokar Dr.</i> : O lyžařském závodění	158—160		
<i>Mann V.</i> : Znáte pražské hory?	161—163		
<i>Havelka Jan Ing.</i> : Příběhy lavinové	164—168		

Obrázky a kresby:

<i>Kovář Sláva</i> : Sjezd je naší největší radostí	13	<i>Glogar</i> : Vysoké Tatry: žabi plesa, vrchol Rysů	19
<i>X.</i> : Karpatská Rus: Boršava	14	<i>X.</i> : Lyžařská hlídka turecké armády	20
<i>X.</i> : Karpatská Rus: Šešul (1726 m)	15	<i>Stehlík Leoš</i> : Stopa	45
<i>Příbyl F. Ing.</i> : I v létě! (Pérovka)	16	<i>Stehlík Leoš</i> : Stopa na Kotli v Krkonoších	46
<i>Švigejl Cveto</i> : Jalovec z Julijských Alpách	17	<i>Stehlík Leoš</i> : Větévky; korále sněhu	47
<i>Mrkvanová Růža</i> : Dva, kteří před sebou vidí otevřený hrob. (Kresba.)	18	<i>Stehlík Leoš</i> : U vyhlídky v chatě	48
		<i>Kovář Sláva</i> : Před chatou	48

	Strana		Strana
<i>Suchánek</i> : Čertův důl	49	<i>Kocům</i> : Chlapec z Kordíků u B. Bystrice	167
<i>Stehlík Leoš</i> : Hory s našim malým přítelem z chaty	50	<i>Kvid</i> : Nizké Tatry: Kaple a Kozi hřbety	167
<i>Kvid</i> : Vys. Tatry: Končistá	51	<i>Z redakční mapy</i> : R. N. Oestgaard, nový předseda F. I. S.	177
<i>Ruud S.</i> : Lomený styl	77	<i>Holáček B.</i> : Liptovské Hole (hřeben Zábratu a pohled z Uplazu)	187 a 188
<i>K. Kučera</i> : Malá sněžná jáma	78	<i>Lang N.</i> : 5 obrázků z XIII. kongresu F. I. S. v Solleftea	189
<i>Mrkvanová Růža</i> : Ze začátku sezony	78	<i>Thomassen Nils</i> : Krajina u Nallandu ve Švédsku	190
<i>Kovář Sláva</i> : Pohled od Sněžných jam	79	<i>Wisénska A. B.</i> : Partie ze Skandinávských Alp	191
<i>Fuchs V.</i> : Šešul u Jasiny (1728 m)	80	<i>Wisénska A. B.</i> : Prospekt Skandinávských Alp	192
<i>X.</i> : Bílé opojení (pérovka)	80	<i>Thomassen Nils</i> : Stádo sobů v slunci	193
<i>Fuchs V.</i> : Pietroš	81	<i>Příbyl F. Ing.</i> : Pérovka ke Komárkově »Odě na jaro«	213
<i>Fuchs V.</i> : Vrchol Pietroše (2026 m)	81	<i>Komárek Iv.</i> : Dva obrázky z naší redakční mapy	214
<i>Kovář Sláva</i> : Stopa telemarku	82	<i>P. P.</i> : Japonská lyžařská dívčí škola v pohoří Iwahara (2 obrázky)	215, 216
<i>Kovář Sláva</i> : Sedlo Váha	83	<i>Kanecný Ing.</i> : 1. Velká Fatra (Křižná) a 2. Malá Fatra (Ostredok)	217
<i>X.</i> : Mezi členy jednoho klubu (pérovka)	84	<i>Velíšek</i> : Hřeben Malé Fatry	218
<i>X.</i> : Japonské děti na lyžích	87	<i>Jeniček J. kpt.</i> : Z I. celostátního hlídkového závodu brannosti v Krkonoších	219
<i>Glogar S.</i> : Jarolimek a Brauner	93	<i>Kovář Sláva</i> : Od Sněžných jam k Labské boudě	220
<i>X.</i> : Celkový pohled na B. Bystrici	99	<i>Staněk Miloš</i> : Celkový pohled na massiv Vysokých Tater	235
<i>Wünsch</i> : Útulna na Suchom vrchu	103	<i>Karlíček Mirek</i> : Vysoké Tatry ze Smrečín	236
<i>Srnc</i> : Pod Martinovkou	107	<i>Karlíček Mirek</i> : Králova Hole (Fatra)	237
<i>Srnc</i> : Martinovka	108	<i>Karlíček Mirek</i> : Chata pod Roháči	238
<i>Srnc</i> : Na Labskou	109	<i>Stehlík Leoš</i> : Čtyři obrázky ze svazového sjezdového kursu v Krkonoších	239
<i>Kuhn Ing.</i> : Beskydy: Radhošť: Na Cyrilce	110	<i>Stehlík Leoš</i> : Naše sjezdačka Šmerhovská	240
<i>Unger Lazy</i> : Malá Fatra	110	<i>Stehlík Leoš</i> : Silhuetta sjezdaře	240
<i>Stehlík Leoš</i> : Závodník Cífka cvičí	111	<i>Stehlík Leoš</i> : Po práci	241
<i>Srnc</i> : Stín	113	<i>Figurov</i> : Slet mistrů lyžařského sportu v Gorkim v Rusku	258
<i>Stehlík Leoš</i> : Krkonoše k Mumlavě	113	<i>Matrejov</i> : Lyžařská stanice v Moskevském parku kultury	265
<i>X.</i> : Luigi Amadeo, vévoda Abruzský	117	<i>Loskutov</i> : Všeruská lyžařská slavnost v Sverdlovsku	266
<i>F. Příbyl Ing.</i> : Tři pérovky k článku »Tempo«	135	<i>Velíček</i> : Kolony lyžařského dorostu v Leningradu	267
<i>Kučera Karel Dr.</i> : Tři obrázky k článku »Tempo«	136	<i>Foto Bureau Moscov</i> : Start k závodu Vologda—Leningrad	267
<i>Kučera Karel Dr.</i> : Wörlichův kout v Krkonoších	137	<i>Vich</i> : Vys. Tatry. Výstup na Rysy	268
<i>Puchýř B.</i> : Závodník B. Musil	138	<i>Vich</i> : Vys. Tatry: Sjezdový závod	269
<i>Puchýř B.</i> : Závodník C. Musil	139	<i>Vich</i> : Vys. Tatry: Na sedle Váha	270
<i>Puchýř B.</i> : Nor Ole Wiig	139	<i>Kovář Sláva</i> : Loučení se zimou	271
<i>Finger Jos.</i> : Kokrháč	140	<i>Staněk M. škpt.</i> : Střední část Vysokých Tater	272
<i>Drlik K.</i> : Praděd; pohled od Švýcárny	141	<i>Mrkvanová Růža</i> : Pérovka	272
<i>Mann V.</i> : Mapka k článku »Pražské hory«	161	<i>Figurov</i> : Běh na 20 km v Gorkim	284
<i>P. P. S.</i> : 4 obrázky skoků z mistrovství v B. Bystrici	162		
<i>P. P. S.</i> : Loipa	163		
<i>Krajíc J.</i> : Bronislav Czech na závodní trati	165		
<i>Komárek I.</i> : Genre z okolí B. Bystrice	165		
<i>Komárek I.</i> : Tři podobizny z mistrovství v B. Bystrici	166		
<i>Krajíc J.</i> : Tři podobizny z mistrovství v B. Bystrici	166		

Sporty Vladimír Weiss

TELEFON

726-09

PRAHA-DEJVICE

ROH DEJVICKÉ A STARODRUŽINÍKŮ

*Pouze
prvotřídní
výrobky*

LYŽE-HOCKEY-BRUSLE

SPECIELNÍ DÍLNY K PŘIDĚLÁVÁNÍ
TVRDÝCH HRAN „SLALOM“

Smluvní pojišťovna
Svazu lyžařů RČS.

PRVNÍ ČESKÁ
VZÁJEMNÁ
POJIŠŤOVNA

ZAL. R.
1827

V PRAZE II.
SPÁLENÁ 24

VEŠKERÁ
POJIŠTĚNÍ
VE DRUHÉM STOLETÍ
SVÉHO TRVÁNÍ

P

rodejna ČOS

DODÁ VŠE

PRO ZIMNÍ SPORTY

SKLADY PRAHA III. TYRŠŮV DŮM
TELEFONY 44444, 44445, 43230
CENÍKY ZDARMA A VYPLACENĚ

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

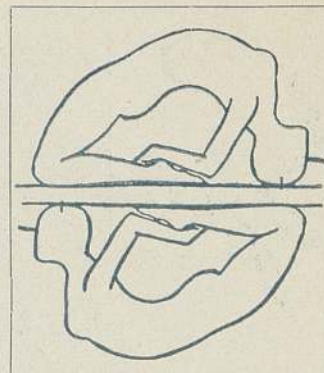
**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí **S. Provazník a spol.**,
umělecký rytecký ústav, Praha VII., Jablonského 93.
Telefon 707-64.

**G
Y
M
N
A
S
T
I
K
A**

**R
Y
T
M
I
K
A**

**S
P
O
R
T**

Tělovýchovný ústav

BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ

Poříč 32, palác Axa, T. 39216

Lyžaři, sportovci POZOR.

Jedině tato značka zákonem
chráněná zaručí Vám doko-
nalou lyžařskou, bruslařskou,
loveckou a turistickou obuv,
neboť jest speciálně ručněpra-
covaná, nepromokavá, lehká,
elegantních tvarů, zpraco-
vaná dle návrhů našich i za-
hraničních sportovců a dle
dlouholeté naší zkušenosti.
Obdržíte ve všech speciálních
sportovních závodech.

Hlavní sklad a výroba jedi-
nečná **František Hanuš**
speciální výroba sportovní
náměstí č. 820. Tel 70123

obuvi, Praha-Bubeneč, Vítězná

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ 53. Tel. 283-83

DUNZINGER-LYŽ. VOSK
PRO LYŽAŘE TURISTU I ZÁVODNÍKA.

**POUZE
JEDEN
DRUH
PRO**

SJEZD A STOUPÁNÍ

DODÁVÁ-VE-VELKÉM
HLAVNÍ SKLAD PRO R. Č. S.
SPORT.ODD.

V. I. ROTT · PRAHA · I · 142 ·

**VÝROBA
LYŽÍ**

A PRODEJ VŠECH
PŘEDMĚTŮ A SOU-
ČÁSTEK SPADAJÍ-
CÍCH V TENTO
OBOR

JOSEF JINDŘIŠEK
POLUBNÝ

pošta Kořenov, u nádraží.
Založeno 1902

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4-.-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

BOBSLEIGH

TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

ROČNÍK XXIII.

PROSINEC 1933.

ČÍSLO 2.

Zprávy Svazu lyžařů.

Z cvičitelského odboru Svazu lyžařů: Jmenování cvičitelů a vedoucích. Dodatečně jmenování byli na schůzi náčelnictva dne 15. XI. 1933 s platností pro sezonu 1932/33: cvičitelé: pí Šmerhová-Stehlíková Agla, Klub lyž. vinohradských, Stochl Mirko, KČsT. — odbor Praha; vedoucími: Horáček Stanislav, KČsT. — odbor Praha, John Pavel, Č. Ski klub, Praha, ing. Ing. Vilém, L. K. Vys. Sport, Praha, Kočková Zdena, KČsT. — odbor Praha, Kouba Otokar, KČsT. — odbor Praha, Krajc Josef, S. K. Slavia, Preiss Augustin, S. K. Slavia, Příbyl Ed., KČsT. — Praha, Rudl Karel, L. Z. K., Skácel Ladislav, S. K. Slavia, Smíšek Václ. Ant., KČsT. — Praha, Stejskal Frant., Č. Ski klub, Praha, Stock Jaroslav, S. K. Slavia, Šádek Emil, Y. M. C. A. — Praha, Šantrůček Jan, KČsT. — Praha, MUDr. Votava Jiří, Český spolek pro zimní sporty, Praha — všichni v župě Pražské.

Legitimace, odznaky vydány budou v prosinci, jmenování předejte své fotografie pro legitimace cvič. ref. pražské župy kol. Průchovi.

Termínová listina Svazu lyžařů RČS. pro sezonu 1933-34.

Poznámka: v pořadí uvedeno jest 1. datum závodu, 2. pořadatel, 3. místo kde se závod koná, 4. komu jest přístupný, 5. druh závodu, 6. zvláštní poznámka.

- 26. XII. 1933. Č. Ski klub, Vysoké — Vysoké — veřejný — skok.
- 27. XII. 1933. Svaz lyžařů RČS. — Harrachov — veřejný — skok.
- 21. XII. 1933. Č. K. S. Ski, Jilemnice — Jilemnice — veřejný — skok.
- 30. XII. 1933. Beskid Šlaski, Orlová — Dolní Lesná — veřejný — 18 km.
- 31. XII. 1933. Beskid Šlaski, Orlová — Dolní Lesná — veřejný — skok.
- 31. XII. 1933. Svaz junáků-skautů — Lenzenberg — klubový — běh.
- 4. I. 1934. S. K. Nové Město n. Mor. — Nové Město — veřejný a přebor župy — 30 km.
- 6. I. 1934. S. K. Nové Město n. Mor. — Nové Město — veřejný a přebor župy — 18 km.
- 7. I. 1934. S. K. Nové Město n. Mor. — Nové Město — veřejný a přebor župy — skok.
- 6. I. 1934. Svaz lyžařů RČS. — Harrachov — trainingový — skok.

- 7. I. 1934. Svaz lyžařů RČS. — Harrachov — trainingový — 30 km.
- 7. I. 1934. S. K. Turnov — Kopanina — veřejný — skok a běh.
- 6. I. 1934. P. K. S. Grón — Bystrice — veřejný — běh.
- 7. I. 1934. P. K. S. Grón — Bystrice — veřejný — skok.
- 6. I. 1934. Klub tar. lyžiarov, Košice — Jahodina — veřejný — běh.
- 7. I. 1934. Klub tatr. lyžiarov, Košice — Jahodina — veřejný — skok.
- 6.—7. I. 1934. Klubové závody všech spolků Bezkydské župy Svazu lyžařů RČS.
- 14. I. 1934. S. K. Slavia, Praha — Senohraby — veřejný — skok.
- 14. I. 1934. P. J. Radhošť, M. Ostrava — Pustevny — Přebor župy — skok a běh.
- 14. I. 1934. S. K. Dvůr Králové n. L. — Zvičina — veřejný — skok a běh.
- 14. I. 1934. S. K. Vysoké Tatry — Javorina — veřejný — běh.
- 14. I. 1934. KČST. Německý Brod — Německý Brod — veřejný — běh a skok.
- 14. I. 1934. Ski klub Semily — Semily — veřejný — sjezd.
- 14. I. 1934. KČST. Banská Bystrica — B. Bystrica — veřejný — sjezd.
- 14. I. 1934. Sněhaři, Domažlice — Č. Kubice — klubový — běh.
- 14. I. 1934. KČST. Velenice — Hojná Voda — klubový — běh.
- 14. I. 1934. H. D. W. — přebory žup.
- 21. I. 1934. **Přebory žup Svazu lyžařů RČS.** — běh a skok. Pražská župa v Janských Lázních nebo Senohrabech. Jihočeská župa na Želnavě. Západočeská župa na Špičáku. Jizerská župa Nový Svět-Harrachov. Krkonošská župa v Jilemnici. Západoslovenská župa v Kremnici. Východoslovenská župa místo dosud neurčeno.
- 21. I. 1934. P. K. S. Grón — Bystrice — veřejný — skok.
- 21. I. 1934. KČST. Mor. Ostrava — Kunčice — pro župu Bezkydskou — závod mládeže.
- 21. I. 1934. KČST. Třinec — Třinec — klubové — běh.
- 27. I. 1934. Bezkydská župa — Bílá — veřejný — běh — Přebor Bezkyd.

27. I. 1934. Bezkydská župa — Bílá — veřejný — skok — Přebor Beskyd.
28. I. 1934. Ski klub, B. Bystrica — B. Bystrica — veřejný — skok.
28. I. 1934. KČST. Nová Paka — Nová Paka — veřejný — 3členné hlídky.
28. I. 1934. Ski klub Bratislava — okolí Bratislavy — klubový — běh.
28. I. 1934. KČST. Rachov — Rachov — veřejný — běh a sjezd.
- 29.—31. I. 1934. Divisní vojenské závody — Banská Bystrica.
31. I. až 4. II. Mistrovství RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1934 v Banské Bystrici.
31. I. 1934. Závod vytrvalecký na 50 km.
2. II. 1934. Závod na 18 km.
3. II. 1934. Závod ve skoku sdruženém.
4. II. 1934. Závod ve skoku prostém.
4. II. 1934. Svaz lyžařů RČS — místo dosud neurčeno — Přebor dorostu. »Memorial dra. Synáčka«.
4. II. 1934. Bezkydská župa — Ostravice — župní — závody mládeže.
8. až 12. II. 1934. Polski Związek Narciarski — Zakopané — Slovánský lyžařský přebor.
10. II. 1934. Klub čs. turistů, Praha — Deštná — klubový — Přebor KČST, sjezd.
11. II. 1934. Klub čs. turistů, Praha — Šerlich — klubový — Přebor KČST, hlídky.
11. II. 1934. Západočeská župa — Špičák — veřejný — skok a běh.
11. II. 1934. Jesenická župa — Staré Město — Přebor župy — běh a skok.
11. II. 1934. Podkarpatská župa — Volosianka — Přebor župy — běh a skok.
11. II. 1934. S. K. Slavia, Praha — Senohraby — veřejný — skok.
11. II. 1934. L. K. Ostrava — Ostravice — veřejný — skok a sjezd.
11. II. 1934. Klub tatr. lyžiarov — Košice — veřejný — štafety.
- 15.—19. II. 1934. Mezinárodní závody F. I. S. ve sjezdu a slalomu ve Sv. Mořici.
- 17.—18. II. 1934. H. D. W. Liberec — Blatná — mistrovství H. D. W.
18. II. 1934. Bezkydská župa — napříč župou — veřejný — štafety na 100 km.
18. II. 1934. Západoslovenská župa — B. Bystrica — župní — hlídky.
18. II. 1934. S. K. Olympia, Plzeň — Špičák — veřejný — závod na 30 km.
18. II. 1934. S. K. Vysoké Tatry — Hrebionek — veřejný — překážkový.
18. II. 1934. KČST. Nový Bydžov — Nový Bydžov — klubový — běh.
18. II. 1934. S. K. Hlinsko — Hlinsko — klubový — běh.
18. II. 1934. S. K. Slavia, Praha — Liščí hora — klubový — běh.
- 21.—26. II. 1934. Mezinárodní závody F. I. S. v Solleftea ve Švédsku.
25. II. 1934. Podkarpatská župa — Skotarsko — veřejný — hlídky a přebor dorostu.
25. II. 1934. Sněhaři Domažlice — Čerchov — veřejný — 30 km — Přebor Chodska.
25. II. 1934. Beskid Šlaski — Kozubová — župní — štafety a sjezd.
25. II. 1934. KČST. Bratislava — Vysoké Tatry — veřejný — hlídkový.
25. II. 1934. L. K. Vočko, Praha — Šp. Mlýn — veřejný — běh.
25. II. 1934. Klub lyžařů vinohradských — Příkladovice — klubový — běh.
3. a 4. III. 1934. S. K. Vysoké Tatry — Št. Pleso — veřejný — běh a skok — Dérerův pohár.

J. EISELT

clothing for ladies and gentlemen

LYŽAŘSKÉ DRESY

podle míry • Dokonalé látky všech barev • Speciální podšívky

PRAHA I., NÁRODNÍ 37. PALÁC PLATÝZ

4. III. 1934. Pražská župa — místo dosud neurčeno — veřejný — slalom a sjezd.
 4. III. 1934. Bezdydská župa — Bílý kříž — veřejný — štafety.
 4. III. 1934. S. K. Sparta, Plzeň — Špičák — klubový — běh.
 11. III. 1934. Svaz lyžařů RČS. — Harrachov — veřejný — skok — Pohár kongr. můstku.
 11. III. 1934. Č. Ski klub, Plzeň — Svaroh — veřejný — slalom.
 11. III. 1934. Sněhaři Domažlice — Výhledy — klubový — hlídky.
 11. III. 1934. Beskid Ślaski — Kozubová — klubový — závody mládeže.
 18. III. 1934. Jesenická župa — Červenohorské sedlo — veřejný — štafety.
 18. III. 1934. Klub lyžařů vinohradských — Dvoračky — veřejný — sjezd.
 25. III. 1934. Pražská župa — místo dosud neurčeno — veřejný — štafety.
 31. III. 1934. Svaz lyžařů RČS. — Št. Pleso — veřejný — slalom — Dankova cena.
 1. IV. 1934. Svaz lyžařů RČS. Št. Pleso — veřejný — skok — Tatranský pohár.
 1. IV. 1934. Ski klub, Bratislava — Št. Pleso — veřejný — štafety — Mem. Dr. Hubáčka.
 1. IV. 1934. KČST. Vinohrady — Sv. Petr — klubový — běh.
 2. IV. 1934. Svaz lyžařů RČS. — Popradské Pleso — veřejný — sjezd — cena Popr. Plesa.
 1. V. 1934. Ski klub, B. Bystrica — Ďumbier — veřejný — sjezd.

KÁJA BLOMAN:

Dorostenecká krise.

Kam se dnes okolo sebe podíváte, všude naleznete krizi, buď povšechnou neb speciální, podle způsobu, jak na věci nazíráte. Není proto nic zarážejícího, když i v lyžařském sportu shledáváte se s krizí dorostu. To však je jen běžný názor povrchního pozorovatele; kdo studuje poměry k jádru příčinné závislosti, svou analysou nutně dospěje k závěru, že dorostenecká krise dneška znamená pro nás podstatné oslabení závodnického materiálu v dohledné době, až současně

»hvězdy« ztratí svůj lesk. A tato doba není vzdálená, neboť nic na světě se tak rychle neopotřebovává, jako lidský materiál, není-li po ruce dostatečný omlazující proud mladé krve. Kromě toho výkony championů stárnoucích ve vlastní slávě rychle klesají v standardní výši, není-li dostatečně důrazný tlak mladé generace na držitele rekordů současně vykonáván jako trvalé pobízení stupňování výkonů, kterémuž sportovnímu zápolení staré firmy, třeba nesčetněkrát osvěd-

Naši závodníci trenují již velmi pilně v Krkonoších od 1. listopadu. - Vyzkoušeli Eno vosky na všech druzích sněhu a osvědčily se skvěle.

ENO *mix*
 ENO *skare*
 ENO *klister*
 ENO *medium*
doporučuje
SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

Svaz lyžařů RČS významal Eno-vosky svojí doporučující známkou

čené a hluboce oplakávané, nakonec podléhají, ale tak, že v čestném zápase postupují svá vedoucí místa zasluženým a spolehlivým nástupcům. Zcela správně namítnete, že čím mocněji působí tlak nových adeptů, tím rychleji se vyčerpávají noví držitelé rekordů, ale to je vyváжено tím, že mocnější tlak předpokládá větší množství neb lepší jakost, čímž je automaticky skýtána širší možnost výběru nástupců.

Ale není to jen hrozící sestup závodní formy. Rozšířme svou úvahu, že lyžařství není dnes jen zábavou vyvolených nebo rekreací zámožných. Se stanoviska národní brannosti, jež je dnes otevřeným problémem všech evropských států, nutno péci o lyžařský dorost považovati též za velký kus práce, jako samozřejmě povinnosti k národu a celostátní korporace by měly brát zřetel alespoň na tuto stránku problému, pokud ve své krátkozrakosti a spoléhání na náhodné objevy nevidí, že lyžařina jako uznaná disciplína olympijská — a to jedna z nejdůležitějších — potřebuje stálý početný i kvalitní kádr závodníků k vybírání národních reprezentantů. A proti dlouholeté cílevědomé a systematické přípravě našich sousedů, závodníci u nás jen náhodně objevení a jako dospělí, prošlí několika krátkými a nedostatečnými kursy, při vzájemném měření sil by se nutně prokázali jako slabší svých metodicky vybíraných i připravených soupeřů.

Chceme-li zlu účelně a úspěšně čeliti, poznejme v prvé řadě příčiny. Pokud se mého náhledu týče, shledávám hlavní příčiny žalostného stavu jednak v klubech samých, jednak v okolnostech, podmiňujících aktivní soustavnou lyžařskou činnost v našich poměrech a konečně v samotném dorosteneckém materiálu.

Společenský ráz klubového života, jak je ustálen ve většině spolků, nemůže se nikdy stát vhodným prostředím pro mladé chlapce, kteří přicházejí v úvahu jako dorostenci. Členské schůze, konané v kavárnách a podobných střediscích veřejného života, při vši sportovní družnosti, do značné míry naplněné společenskými formalitami, jsou pro dorůstající mládež úplně cizím prostředím a při vši společenské výši klubového života měly by na ni i případně neblahý vliv, třebaš jen pozdní večerní hodinou, stanovenou k »schůzování«. Přece však, chce-li klub získat dostatečnou finanční základnu pro svou činnost, nemůže se tohoto charakteru svého společenského života vzdát. Neboť jedině tak udrží masu dospělého členstva, znamenající spolehlivý proud peněz ve formě členských příspěvků do klubovní pokladny. Dorosteneč v tomto prostředí musí se cítit opuštěným a zanedbávaným, zvláště když ani klubovní závodníci neprojeví o chlapce dosti péče a porozumění, kterými by k němu jako starší kamarádi byli beze sporu povinni.

A protože se dají na prstech spočítati dny, kdy se možno odvážit sněhového kursu v okolí Prahy, je lehkou odůvodnit nutnost, aby klub opatřil finanční zdroj pro dorostence, který by jim umožnil provádění vlastního sportu. To skromně počítám, že v přípravných cvičeních svezou se s ostatním členstvem bez zatěžování klubového rozpočtu. Ale připustíme-li i velmi tuhou a sněhem bohatou zimu v blízkém okolí, přece horský terén a horský sníh tvoří jedině pravé prostředí lyžaře, bez nichž jen chabě živoří. Těžko předpokládati v kapse patnáctiletého kluka každé soboty minimální padesátikorunu a volnou dispozici s částkou, která během sezony by stoupla téměř

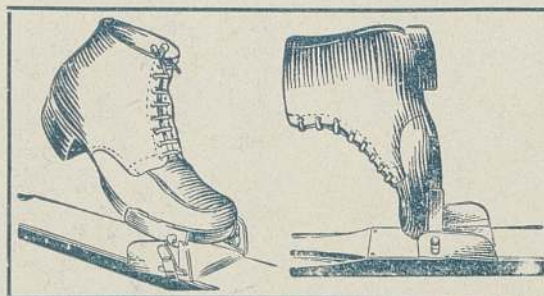
PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ —
TO JE VÝSLEDEK NAŠÍ
OTŘÁZDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI — TO JE
NAŠÍ POVINNOSTÍ VŮČI
TĚM, KTERÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sánky, hockey-hole, obuv, výzbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

k tisícovce. Nemá-li ji dorostenec, snad se tedy najde u rodičů. Ale dnes se nevyhazují takové peníze za zábavy ratolestí rodin středního stavu, a uvážíte-li časovou omezenost chlapců vázaných školou, zaměstnáním, rodinou, i speciálními hodinami mimo školní osnovu, nelze se na mladíky v chlapeckých letech, prohánějící se po horách, dívat jinak, než jako na vyvolence zvláštní shody příhodných, hmotných i morálních dispozic, v dnešních kritických časech zcela výjimečných.

Dorostenecká akce, kterou mám na mysli, musí vycházet z nejširší základny a všechny škodlivé příčiny napravit a odstranit. Prvním a nejdůležitějším momentem je správné pochopení psychologického nazírání mládeže na sport, které — a to si přiznejme otevřeně — se značně změnilo proti dobám počátku sportu. V dobách prvního nadšení hadrák a kout nezastavěné parcely byl semenišťem talentů, odkud je funkcionář z lásky ke klubu vytáhl rovnou z pračky s jedenáctkou podobné parcely sousedního bloku a přivedl na hřiště, které se chlubilo jediným komfortem v podobě prkenné ohrady. Dnes jsou kluby dále — mají klubovní domy s příslušným zařízením a funkcionář z lásky ke klubu je bílou vranou — a proto se nedivte, když i požadavky mládeže stouply a je jen logickým důsledkem dětské touhy po lepších a hezčích věcech, dají-li na sebe působit hmotně bohatějším prostředím. Proto nutno působiti na mládež všemožnými výhodami, umožňujícími jí zájem o lyže bez zatěžování

rodičů, čímž nejlépe si otevřeme cestu k blahovlnnému svolení pěstounů.

Mládeži mohou býti poskytovány výhody v následující formě:

1. Žádné neb jen minimální příspěvky, spíše jen jakýsi registrační obolus, pouhý symbol těžké finanční povinnosti ostatního členstva. V předpokladu úspěchu akce je tato zdánlivá ztráta příspěvků v přítomnosti jen dočasnou půjčkou, která získáním věrného členstva mnohonásobně se vrátí v pozdější době.

2. Bezplatné zapůjčení sportovního náradí a výzbroje podle potřebnosti chlapců a v mezích možností klubového inventáře.

3. Vytvoření vhodného společenského rámce pro celou akci, v němž pod vedením jedince, jemuž je svěřena, žila by mládež svým vlastním družným a přátelským životem. Opatření vhodné místnosti pro schůzky ve vhodnou denní dobu; pořádání občasných večerů ve vlastním klubu, aby byl navázán a uchován styk mezi členstvem a dorůstající nadějí, aniž by obě složky stálým stykem se cítily navzájem druhou stranou buď omezovány neb tyranisovány.

4. Opatrná, prozíravá a pečlivá volba osoby vedoucího dorostu, který musí sám v sobě cítiti schopnosti k zastávání tak odpovědné funkce, jejíž praktické provádění se pohybuje na okraji výchovatelské profese. Zvučná jména mezi závodníky musí přijmouti jako další svou klubovou povinnost věnovati mládeži ze svých vědomostí a zkušeností v teoretických kur-

Správná výzbroj
jakostní značky

zaručuje již předem plnou radost při každém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann**,
Brno, Koblížná-Růžová

**Jak krásně,
tak i nebezpečno je
za tmy na horách.**

Mějte vždy s sebou proto svítilnu s výkonnou baterií

PALABA, neb tím předejdete mnohým nepříjemným nehodám.

PALABA

Do hor v našem oděvu!

Dámský dress Kč 199.-	Pánský oblek Kč 199.-
kalhoty „ 79.-	kalhoty „ 79.-
	pumpky „ 99.-
Chlapecký oblek Kč 179.-	Dětský obleček Kč 139.-
kalhoty „ 69.-	kalhoty „ 49.-

Navštivte nás!

Nehera
oděvní služba

sech i praktických cvičeních tolik péče i času, aby technická stránka sportovního výcviku byla rychlá, racionální a úspěšná.

5. Organisovali zájezdy na sněž, přizpůsobené časově i finančně možnostem chlapců. Časově s ohledem na jejich povinnosti školské i rodinné, t. j. lépe jen celodenní a nikoliv počínající již sobotou. Tak získají čas k učení a jiným nezbytnostem mládežnických let. Tím se zájezdy rovněž podstatně zlevní o nocežné. Dále získají zvláštní vydatné slevy pro všechny dorostenecké podniky.

Body 1., 2. a 4. vyřeší každý klub v mezích svých schopností, pro ostatní bude jen k dobru celé akce, bude-li více klubů postupovat podle společné dohody v jednání s příslušnými činiteli, ke kterým se obrátí. Jisté že spojené síly a vliv několika korporací projeví se na kladném vyřízení žádosti, která jednotlivému klubu jako žadatelé by byla zamítnuta.

Ale jádro činnosti musí vzniknouti v klubech sa-

mých, které mají schopné lidi k příslušným funkcím a vládnou potřebným materiálem neb penězi k jeho opatření. Vyšší organizační celky mohou pak celou akci usměrniti a případně podle směrnic dohodnutých s interesovanými kluby na ní dohlédati. Bez hmotného zajištění, kterým vyšší organizace »bílého umění« zřídka kdy oplývají, sotva lze s úspěchem počítati a uvádím jen pro informaci, že K. L. V. usnesl se dotovati letošní svou dorosteneckou akci téměř 20% příjmu rádného rozpočtu. Přesto však pokládám v tomto směru vydané peníze za zcela rozumně uložený kapitál i když úroky dnešní práce budou pobíratí jiní, kteří teprve po nás zasednou k výborovému stolu. A i když to bude stůl jiného výboru, než našeho klubu, přece nepokládáme peněz vynaložený na společnou věc lyžařské rodiny za ztracený. Co však pokládáme za značnou ostudu nás všech, je zarážející nepatrný počet dorostenců, registrovaných v klubech nejsilnější župy Svazu lyžařů R. Č. S.

E. S. HOKEŠ:

Svalová příprava pro zimní sporty.

(Příspěvek amatéra lyžaře.)

Lyžařství je beze sporu jeden z vrcholných sportů — vedle motoristiky a sportů vodních. Každý sport činí zvláštní požadavky na fyzickou přípravu sportovce.

Je škoda, že předmět sportovně i lékařsky tak zají-

mavý, jako otázka doplňovacích sportů a dále problém lékařsky podložené přípravy na sport, nenalezl ještě, než málo lékařů odborníků, kteří by se jím zabývali.

Analysujme si především lyžařův tělesný výkon.

NEJLEPŠÍCH VÝKONŮ dosáhnete jen když užíváte vosku na lyže

MAŇAŠEČ VOSKU NA LYŽE

pro tvrdé vosky nezbytný!

Cirine

Novinky!
„CIRINE“-UNIVERSÁLNÍ VOSK
 měkký vosk téměř pro všechny druhy sněhu.
„CIRINE“-MEDIUM
 měkký vosk pro lepkavý sněž.
„CIRINE“-SKARE pro suchý zmrzlý sněž, střídavý sněž a prašan. Vyrovnají se úplně cizím výrobkům, jest však daleko lacinější. Račte je všude žádati!

LYŽAŘI!

Kompletní lyžařská souprava

pánská nebo dámská, pozůstávající z lyžařského obleku norského střihu, modré radiovky, páru třikrát ručně šité obuvi z prvotřídní kůže „Waterproof“, 1 páru jasanových lyží s připevněným Huitfeldtovým vázáním v délce 180—210 cm a páru bambusových holí s rákosovými talíři, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 62.—. Nebo za hotové Kč 439.—

75⁴⁰

Jasanové profilované lyže s připevněným vrchním Huitfeldtovým vázáním a párem bambusových holí, délka lyží 180—210 cm, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 1675. Nebo za hotové Kč 118.—

20²⁵

Navštivte naše odborné sportovní oddělení. Na venek obrázkové ceníky zdarma.

Největší obchodní domy

BROUK+BABKA

PRAHA VII., Belcrediho tř. 58-348

MOR. OSTRAVA — PLZEŇ — ČES. BUDĚJOVICE

Skládá se v podstatě ze tří částí, jízdy na rovině, z techniky stoupací a z techniky sjezdu a obrátů — švihů — zde používaných. K dokonalému zvládnutí lyžařské techniky nestačí ani silné, svalovité nohy, ani mohutné paže. Často jsme viděli, že dobrý běžec nebo dobrý athlet se ukázal špatným lyžařem. V lyžařství pojem tělesné síly, je pojem kvalitativní (jakostní), není to otázka množství síly.

A jelikož svalová výprava lyžařova je pojem jakosti, je nasnadě, že technicky svalová příprava jeho bude vyžadovati určitého, dodržovaného systému. Jdeme na věc fyziologicky. Nejnamáhanějšími svaly (šlachy) jsou u lyžaře ony svaly, které zvedají nohu na špičky a dále ony, které způsobují onu typickou houpavou chůzi při lyžařském kroku a běhu. U vyšších stupňů lyžařského výcviku (u lyžařů, ovládajících přeskoky a švihy vůbec) přichází do počtu potřeba pečlivé přípravy svalů trupu (incl. svalů zad). Svaly paží jsou v lyžařství kapitolou pro sebe. Jsou to především svaly hmatové, držící při sevření hole, dále oblast svalů paží ovládajících hůl a konečně při skocích a švihů dobrý předběžný nácvik a rychlá správná reakce svalů ramen a lopatek (hřbetu). Bolestivost v zádech a často také v bocích je důkazem, že svaly v těchto částech těla jsou málo vypracovány, resp., že jich nebylo užíváno.

Prakticky tedy svalová příprava sestává z provozování takových sportů a her (resp. tělesných cvičení), jež podporují silení svalů pro lyžařství potřebných. Svaly a šlachy zvedající nohu na špičkách se dobře cvičí jízdou na kole. Chůze cvičí tyto svaly jen do jisté míry a nikdy ne tak výrazně jako jízda na kole. Z prostných cviků do tohoto oboru náleží výpony na špičkách (s částečným kroužením v kolenech), při čemž v rukou máme činky, jimiž zvolna pohybujeme (máváme).

Svaly lýtek a stehen cvičí zvláště výrazně plavání. Trening během cvičí celkovou tělesnou vytrvalost (hlavně dechu a srdce) a má význam hlavně pro soustavné udržování kondice dechu a srdce v době podzimní, kdy tyto orgány po delší době odpočinku od sportů (září, říjen a listopad) jsou sportovně u mno-

ha lidí velmi nečinné. Bude vůbec zapotřebí, aby před-saisonní výcvik lyžařů byl podroben zkoumání lékařskému a studována jeho služba pro lyžařský trening. Pro cvik kloubů kotníků, kolen a pánve by se velmi dobře hodil cvik s nohama upevněnými obdobně jako na lyžích (v botkách), protože namáhání pouzder kloubových při jízdě na lyžích je zcela svérázné a nedá se jinak dobře naznačiti. Pro výcvik svalů stehna a pánve se dobře hodí cvičení zvláštního druhu. Nohy se připnou řemeny ke stěně a rukama přitahujeme a vzdalujeme přes kladku řemenem převážený odpor velkého závaží. Tím současně cvičíme svaly břišní, stehenní a hrudníku. Obdobně cvičení lze prováděti tak, že jsme obráceni k závaží zády a přitahujeme je rukama k zadům. Tím cvičíme skupiny snopků svalových, které jinak zůstávají zcela bez povšimnutí.

Kapitolou pro sebe je cvik paží. Cvik paží lyžařského typu je pohyb kývavý, při němž je ve hře také trup. Je pozoruhodné, že v posledních letech stále více lyžařů pěstuje vodní sporty — veslařství a hlavně kanoistiku (pádlování, a ještě lépe kajak, kde máme typicky souměrné napětí tělesné při dvoupádlu). Je omylem laika, že to je jenom sezení. Při vodních sportech je velmi čile zaměstnáno celé pásmo svalů prsních, bederních, břišních. Jde tu o systematické, celé hodiny trvající napětí, takže vodáci jsou před zimou dobře vypracováni co do treningu těla od svalů pánve až ke krku.

Lyžařství je sport rychlého rozhodování. Proto také v něm (jde-li opravdu o sport) hraje roli mládí sportovce — a ovšem také, je-li krátkozraký, či má-li oči v pořádku. V lyžařství v tomto smyslu je dobrým nácvikem duchapřítomnosti každý sport rychlostní, tedy hlavně cyklistika, mototuristika.

Kapitolou pro sebe je otázka, zdali sporty a hry teamové mají pro lyžařství cenu — tedy tennis, volley-ball, lukostřelba, bruslení. Tennis je sport nesouměrný (pravá ruka) a tudíž je jen částečně doplňujícím sportem. Lukostřelba vyžaduje sice určitého značného napětí svalového, ale jde tu o chvílky a ne o systém. Volley-ball je hra, která musí býti brána jako trening vážněji, zvláště kde jde o hru double, nikoliv

Pro sních a zimní sporty

Voigtländer KOMORY

PERKEO VIRTUS

16 OBRÁZKŮ
3×4 cm.

16 OBRÁZKŮ
4¹/₂×6 cm.

Prospekt zdarma! Schering sp. s r. o. Praha II., Florenc 25.

Lyže,

VÁZÁNÍ A HOLE •

k lyžím dodá Vám v nejlepším provedení fma **ANT. BARTOŇ**, speciální výroba lyží ve Vysokém nad Jiz. Založeno r. 1904. Žádejte ceník

celých kompletních mužstev, kdy k ráne přicházíme poměrně zřídka. Bruslařství je sport velmi cenný, pokud jde o nácvik skupiny svalů chodidla a kloubů.

Celkově lze říci, že k tomu, aby někdo měl zajištěno, že již na počátku sezony je pro lyže dobře připraven (i když poslední dva měsíce před oficiální zimou mnoho sportu se nenadělal) je třeba, aby měl za sebou jaro a léto, kdy se věnoval systematicky, aspoň

hodinu denně, určité skupině sportů. Nemýlíme se snad, tvrdíme-li, že nevhodnějším doplňkem lyžařství je v létě vodní sport a hra míčem (volley-ball). Pro tyto sporty opět je cennou přípravou jízda na lyžích.

Každý řádný lyžař má mít tedy doma na půdě pádla a obráceně, je špatný vodař, kdo v létě nešilhá po půdě, kde klidně spí svůj letní spánek dřívka.

Dr. OTAKAR BRAUNER:

O mezinárodních lyžařských závodech FIS.

Mezinárodní závody FIS, jež po prvé uspořádány byly u nás v roce 1925 a které v příštím roce 1934 budou se konati již po osmé, a to ve Švédsku, staly se během této doby největšími lyžařskými závody světa. Ani zimní olympijské hry nemohou jim konkurovati, ježto při těchto hrách rozepsány jsou všechny zimní závody a lyžařské závody již tak ani nevyniknou, kdežto závody FIS jsou jakousi všelyžařskou slavností.

A my, českoslovenští lyžaři, můžeme býti hrdými, že základ k těmto světovým mezinárodním lyžařským závodům FIS byl položen u nás v Čechách v Janských Lázních. Závody tyto byly Svazu lyžařů RČS svěřeny po bezvadně a velkoryse uspořádaných kongresových závodech v Novém Světě-Harrachově v roce 1923, čehož svědky byli všichni cizinci, delegáti lyžařského kongresu, v Praze pořádaného. A byly nám též svěřeny trochu též jako pokusný králik, ježto nebylo známo, jak cizí lyžařské státy budou mít o podobné závody zájem. A zájem byl takový, že závodů zúčastnili se závodníci jedenácti cizích států.

Těsně před těmito závody, jež původně měly býti uspořádány jako Mistrovství Střední Evropy, došlo k zákulisním bojům a byl to hlavně říšsko-německý lyžařský svaz, který hrál zde divnou úlohu. Když však Svaz lyžařů viděl, že jest zde odpor k vypsání tohoto středoevropského mistrovství, vypsány byly tyto pod názvem »Středoevropské mezinárodní lyžařské závody« a spojeny byly s našimi mistrovskými závody.

Závody tyto byly dosud největšími lyžařskými závody u nás pořádanými a Svazu lyžařů podařilo se vzbuditi o ně nebývalý zájem a vyburcovati všechny lyžařské pracovníky k největšímu vypětí sil. A bylo toho tehdy opravdu zapotřebí, ježto těsně před závody nastala velká obleva a tak bylo nutno v poslední chvíli překládati závodní trati na místa, kde ještě byl sníh, což hlavně při 50km závodu bylo značně obtížné. Též můstek zv. Krakonošův bylo nutno skoro celý naházeti sněhem a všechny ty práce byly hotovy včas, takže provedení závodu bylo bezvadné a mezi cizími závodníky vzbudilo to obdiv, jak možno lyžařské závody pořádati bez sněhu.

V závodu 50km, jehož se zúčastnilo 61 závodníků, obsadil prvé místo Donth (HDW) a první závodník Svazu lyžařů byl na místě pátém Erlebach. Druhý závod na 18 km měl účast 140 závodníků. Závod stal se kořistí našeho vynikajícího závodníka O. Německého, před Donthem. Jako třetí umístil se též sva-

zový závodník Erlebach. Také kombinovaný závod stal se kořistí O. Německého. — Vrchním pořadatelem celých těchto závodů byl tehdejší předseda technické komise Dr. J. Scheiner.

Následující rok konaly se mezinárodní závody FIS u příležitosti IX. mezinárodního lyžařského kongresu v Lahti ve Finsku. Za vedení mezinárodního tajemníka Svazu lyžařů Matouška zúčastnili se závodů, jež konány za abnormálních mrazů, závodníci O. Německý, Bim, E. Rath a závodník HDW Willy Dick. Že ve Finsku naši závodníci padli jako do jámy lvové, jest při účasti Finů, Norů a Švédů jasné. K tomu již zmíněný 30° mráz a nezvykle tupý v důsledku toho sníh byly příčinou, že naši hoši umístili se až na čtrnáctém místě. Finský závodník Raivio, vítěz 50km závodu, tehdy použil masky, aby si chránil obličej před účinky mrazu. Můstek pro skok na lyžích v Lahti byl příliš plochý a tudíž pro naše skokany velmi obtížný.

Roku 1927 odjelo naše mužstvo, skládající se ze 7 závodníků, na III. mezinárodní závody FIS v Cortina d'Ampezzo. Současně s našimi závodníky odjelo též 5 závodníků HDW. Závod 50km vyhráli Švédové, třetím byl Donth (HDW), Německý Josef pak byl šestý a Jos. Feistauer sedmý.

V závodu 18km byl Donth druhý a Německý O. sedmý. Ve sdruženém závodu byl první Burkrť R. (HDW) a druhý O. Německý. Ve skoku byli naši závodníci slabší. Pouze W. Dick (HDW) byl druhým.

Následujícího roku nebyly pořádaný mezinárodní závody FIS, ježto toho roku konaly se II. zimní olympijské hry ve Sv. Mořici.

Roku 1929, v roce to strašného evropského mrazu, konaly se další závody FIS v Zakopaném v Polsku. Závody tyto byly skvěle provedeny za účasti závodníků 15 států, jež začínaly jmény: Norsko, Finsko, Švédsko . . . , což jistě již by stačilo pro uvedení skvělé konkurence. Za touto konkurencí tedy teprve umístil se v závodu 50km jako osmý Donth (HDW) a desátý byl J. Německý. V 18km závodu opět to byl Donth, který se umístil jako devátý a za ním jedenáctý byl Fišera. V závodu sdruženém a skoku byli naši závodníci až na zadnějších místech.

Holmenkollen, jméno známé v celém lyžařském světě, bylo dějištěm příštích závodů FIS v roce 1930. I tam byla vyslána silná výprava našich závodníků, ovšem i zde jsme věděli, že nemůžeme v kolébce lyžařství očekávati v tak silné konkurenci než umístění na zadnějších místech. A ještě k tomu přistoupilo to, že tehdejší nejúspěšnější náš závodník Otakar Ně-

mecký byl pověřen jako velitel vojenské československé lyžařské hlídky, čímž samozřejmě team československý byl značně zeslaben. Avšak i v Norsku hráli naši hoši výtečnou úlohu a jejich výkony byly velmi příznivě posuzovány norskými odborníky. Ovšem nám se tehdy zdálo jejich umístění podivné, když na př. Josef Německý byl 42. v závodě na 50 km jako první střeoevropan v čase 4.33.56 hodin.

Roku 1931 byly závody FIS pořádány v Německu, a to v Oberhofu. Dvanáct závodníků vyslal Svaz lyžařů na tyto závody a též četná byla tentokrát, z jasných důvodů, výprava HDW. V závodě 18km, který se stal kořistí Nora Gröttumsbraatena časem 1.23.43, byl první náš závodník Bartoň 12. v čase 1.29.38. Ve sdruženém závodě byl Wende (HDW) dvanáctý a náš Šimunek devatenáctý. Ve skoku prostém pak byl W. Dick (HDW) osmý a čtrnáctý pak náš Pech. Největší však úspěch dobyli naši hoši v závodě 50km, kde Bartoň, jako nejlepší střeoevropan, byl sedmý a Fišera devátý z 25 závodníků.

Příští rok stal se slavným tím, že III. zimní olympijské hry byly uspořádány v Lake Placid v Americe a těch též zúčastnilo se pět našich lyžařů-závodníků pod vedením náčelníka Svazu lyžařů arch. Jarolímka.

Poslední mezinárodní závody FIS konaly se letošního roku v Innšpruku. Jejich průběh byl takřka shodný s našimi prvními závody FIS, ježto i tyto vzdor tomu, že byly pořádány ve značných horských výškách, konaly se takřka bez sněhu. — Závody tyto přinesly Svazu lyžařů ovoce otcovské jeho péče o své závodníky, neboť výsledky pro naše hochy dopadly výborně.

Hned v prvním závodě štafet, který byl nově přičleněn do pořadu závodů, umístila se naše štafeta z 11 startujících za Švédy na druhém místě. Také závod na 18 km dopadl pro naše hochy výtečně, neboť ze 141 startujících umístil se Bartoň jako sedmý a v kombinovaném závodě jako druhý. Také jako druhý byl Burkert (HDW) ve skoku prostém, kdežto náš Lukeš

ze 104 závodníků byl až 28. V závodě 50km pak byli naši závodníci Novák, Musil a Cífků jako 8., 9. a 10. za Fíny a Švédy.

Příští, v řadě deváté, závody FIS konati se budou mezi 21. a 26. únorem 1934 u malého městečka švédského Solleftea s tímto pořadem:

20. února. 12 hod.: slavnostní zahájení závodů; 16 hod.: losování závodníků pro závod 18 km; 18 hod.: slavnostní uvítání všech účastníků závodů.

21. února. 10 hod.: start k závodě na 18 km; 15'30 hod.: zahájení lyžařského kongresu; banket pro žurnalisty.

22. února. 9'30 hod.: porada organizačního výboru; 13 hod.: závod ve skoku na lyžích kombinovaném na Hallstabergr-můstku; 20 hod.: společný slavnostní večer.

23. února. 10 hod.: závod štafet na 4 × 10 km; 15 hod.: pokračování lyžařského kongresu; 19 hod.: banket pro účastníky kongresu.

24. února. 10 hod.: závod saní tažených spřeženími nordických psů; 13 hod.: ukončení lyžařského kongresu.

25. února. 10 hod.: slavnostní služby boží; 12 hod.: závod ve skoku na lyžích prostý; 18 hod.: rozdělení cen.

26. února. 8 hod.: start k závodě na 50 km; 16 hod.: rozdělení cen ze závodu na 50 km; 18 hod.: slavnostní ukončení závodů.

Závody tyto budou se konati pod patronací prince Gustava Adolfa, jak jsem již uvedl, v Solleftea. Dosavadní závody FIS, počínaje prvními u nás v Janských Lázních pořádanými, byly uspořádány po většině ve střediscích lyžařských toho kterého pořádatelského státu neb blízko většího města. Tentokrát však ve Švédsku učiněna výjimka, neboť městečko Solleftea má pouze asi 3000 obyvatel a ještě k tomu jest vzdáleno od hlavního švédského města Stockholmu 400 km vlakem, což jest vzdálenost z Prahy do Čes.

Svaz lyžařů RČS. doporučuje vosky Velox

Lehoučké pouzdro Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou Kč 12.80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodčková — Průcha A. Praha I., Národní tř.

Těšina. Nevýhoda tohoto místa ležícího tolik kilometrů na sever, má být zmírněna tím, že bude udržováno s hlavním městem stále letadlové spojení. Pokud pak se týká ubytování, jest úmysl přistaviti na nádraží v Solleftea větší počet lůžkových vozů, čímž nedostatek noclehů má být zažehnán.

Kapitolou pro sebe jest můstek pro skok na lyžích nedaleko Solleftea, který byl postaven nákladem 250.000 korun švédských. Na můstku, podle výpočtů potvrzených Sigmundem Ruudem, dá se dosáhnouti až 85 metrů dlouhých skoků. Dnes však již je tento můstek nazýván »můstkem bez skokanů«, ježto leží vzdálen od zimních švédských středisek, nehledě již ani k tomu, že Švédové mají poměrně málo skokanů. V blízkosti samého městečka bydlí množství výborných běhounů a též mezi nimi letošní vítěz kombinovaného závodu FIS Erikson, avšak scházejí skokani, kteří by stále mohli využívat tak skvělého můstku.

Malé naší výpravě jistě podaří se i tam na severu ve Švédsku dokázat, že československé lyžařství stále jde mocně dopředu, avšak na zvláště skvělá umístění našich závodníků těšiti se ani nemůžeme. Poměrná blízkost pro závodníky severských států bude jistě příčinou, že vzdor světové krizi bude účast jejich co největší a také v tomto severském prostředí budou se

jistě všichni cítiti jako doma. A v takovém prostředí boj našich hochů s těmito bude jistě velmi obtížný!

Při těchto závodech současně zasedati bude mezinárodní kongres lyžařský, jehož zasedání bude míti tentokrát zvláštní význam. Bude se tam totiž mimo jiné (volba nového presidenta, za něhož jest designován náš starý přítel Oestgaard) jednati i o příštím místě mezinárodních závodů FIS. Žádost má v prvé řadě podanou jugoslovenský lyžařský svaz a náš Svaz lyžařů teprve subsidiárně přichází v úvahu, když by Jugoslavie tyto závody nemohla uspořádati ať již z jakékoliv příčiny.

Náš Svaz lyžařů v zásadě se již rozhodl, ač jest mu známo, s jakými obtížemi za dnešních poměrů takové závody ohromného formátu jsou spojeny, o tyto závody se přihlásiti v případě zřeknutí se Jugoslavie. Bylo by to jistě nejkrásnější zakončení práce generace starších obětavých pracovníků Svazu lyžařů, té generace, jež po převratu uvedla československý lyžařský sport do takových zdárných kolejí, té generace, která založila slávu českého lyžařstva závody kongresovými v roce 1923 a prvními závody FIS v roce 1925.

A kdybychom tyto závody FIS k nám dostali, pak bychom oslavili tím v roce 1935 10leté trvání mezinárodních závodů FIS, třicet let od založení 50km závodu a 25 let pořádání tohoto vytrvaleckého závodu.

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

**CINÉ
Kodak
8**

Není to vicesnem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2.70

Lze obdržeti v každém odborném závodě:

Pouze Kč 1195.- KODAK s. s. r. o. PRAHA II.
Václavské nám. 30.

4 hodiny ve sněhu a ledu za živa pochován.

Ze zkušenosti p. H. BEUTLA, synovce maj. Luční boudy.

Bylo to 13. ledna r. 1930. Venku panovalo přímo děsivé počasí. Na Luční hoře zápasili příjíždějící kočové se sněhovou bouří a nemohouce ani s posilou lidí pro metrové závěje dále, musili alespoň koně vypráhnouti a odvésti domů.

Vraceje se od těchto záchraných prací, šel jsem se podívat k našemu vodovodu na svahu Bílého Labe, abych kontroloval turbinu. Hustá mlha, sněhové přehánky rušily rozhled již na 2metrovou vzdálenost. V údolí Bílého Labe usadilo se tolik sněhu, že již toto nabádalo k největší opatrnosti před vodními proláklinami, které byly jen povrchně zaváty. Ohlížeje se neustále vzad, mohl jsem slatinky kolem potoka obcházeti. Ježto jsem tuto cestu již nesčíslněkrátě projel, nebylo mně za těžko turbinového domku snadno dosáhnouti.

Po vykonané kontrole zavolal jsem si telefonem, který jest v tomto turbinovém domku umístěn a slouží zároveň unaveným lyžařům ku pomoci, Luční boudy, abych jim sdělil, že vše jest v pořádku. Poté vracel jsem se zpět k boudě. Nazpět šlo to lépe, poněvadž vítr fučel zezadu. Když jsem byl asi 100 metrů od turbíny a chtěl jsem z pravého břehu Labe přejíti na levý, tedy musil jsem do potoka vkročiti. Když jsem chtěl nohu opět vytáhnouti, ozval se pojednou strašlivý hlomoz a hřmot a neštěstí bylo zde — — S pravé stráně sesula se lavina a živého mě pohřbila.

Ono strašlivé prožití, ono srdcem otřásající očekávání smrti... být mlád, zdrav, chtít žít... byl pro mne trýznivý boj v tomto okamžiku. Byl bych se zadusil. Mohl jsem jen chroptěti jako umírající. To byl boj prvních minut — zoufalý, a přece nepatrný proti tomu, co následovalo!

Nesmírnou tíhou sněhu byl jsem přitisknut na led potoka a nemohl jsem ani na milimetr tělem pohnouti. Prsa, tváře, ano i oči byly sněhem tak stisknuty, že mně bylo těžko oční víčka otevřítí. Tento pocit — býti tak sevřen, jako v cementu zalit, beze zbraně proti mocným silám přírodním — byl zoufalý. I sama poloha těla mého ve sněhových spoustách: byl jsem lavinou hozen na skálu vyčnívající ze zamrzlého potoka, takže tělo leželo přes kámen, hlava opět hluboko dole, nohy zkrouceny, jen obličejem ležel jsem na štěstí vzhůru.

V praskotu a rachotu ledu slyšel jsem příšerné hučení potoka. Hrozilo mně ještě nebezpečí, že led někde pode mnou povolí. Velké spousty sněhu by vodu zadržely, pomalu by stoupla, až by mé plíce byly tímto ledovým živlem naplněny.

Znaje toto nebezpečí, pracoval jsem s největším napětím nervů pro svoji záchranu. Mé velké štěstí bylo, že nedržel jsem hole v páskách. Pravou ruku měl jsem přitisknutou na ústech. Horkým, krátkým dechem roztál sních brzy kolem úst. Nyní učinil jsem si prstem malý otvor přes ústa a ježto nevěděl jsem co se sněhem, pojídal jsem jej. Nyní měl jsem nej-

Stopa.

Foto Leoš Stehlík.

vyšší nouzi o vzduch. Všechn kyslík, obsažený v mém obleku byl již vydýchán. Dosáhl jsem toho, že vyvrtal jsem otvor tak veliký, co by stačila moje ruka. I tento sních jsem snědl. Od polohy hlavy, která ležela dolů a po požití množství sněhu zamrzlého, rozbolela mne hlava k prasknutí. Nehty škrabal jsem sních, který byl místy tvrdý, tak dlouho, až jsem

Stopa na Kotli v Krkonoších.

Foto Leoš Stehlík.

uškrabal 2—3 mm. Ježto rameno až nahoru nedosáhlo, zkoušel jsem levou rukou, která těsně ležela napříč přes pravé rameno, toto trochu uvolnit, což se mně také podařilo. Následkem toho mohl jsem pravým ramenem pohnouti a vrtati dále. Pojednou jsem uslyšel z hrobového ticha příšerné pohřební kvílení větru a bouře.

Poslední zbytek sněhové pokrývky nad otvorem propadl a já jsem měl opět vzduch. Jak jsem byl šťasten, že se nezadusím!

Na smrt tělesně vysílen, zůstal jsem několik minut nečinným, ale smysly pracovaly dále — co činiti??? Vlastní teplotou těla roztál sníh kolem mne na 2—3 cm a já jsem klouzal v této ledové rakvi s lyžemi sem a tam. V kapse svého kabátu měl jsem nůž, kterého bych byl potřeboval k pomocné práci, ale nedostal jsem se tam. Zkoušel jsem sníh s prsou seškrábat a abych potlačil bolesti, škrabal jsem nehty. Avšak tato bolestná práce byla bezvýsledná, ježto odstranil jsem jej jen několik milimetrů.

A již jsem opět seznával, že hrozí mně nebezpečí, jež přivádělo mě do šílenství. Sněhová bouře bičovala sníh přímo do malého otvoru. Sníh usazoval se v něm a má ruka nedostačovala otvor tento uchrániti. Dostával jsem méně a méně vzduchu a boj o něj se stupňoval. Toto mizení vzduchu, trýznivá předtucha blízké smrti, přivedla mé myšlenky na poslední záchranu. Velké kožené palečnice, které jsem si s rukou stáhl, abych mohl lépe škrábat, ležely na mých prsou. Přeložil jsem je zuby čtyřikrát až pětkrát a cpal je do malého otvoru. Tím jsem prodloužil uměle ruku. Ruka, rameno a ještě něco prostory roztáleného sněhu přes prsa a rukavice přispěly ještě jednou k prolomení otvoru. Mohl jsem však vytáhnouti pouze jednu rukavici, neboť druhá zůstala ležeti na okraji otvoru. Ponenáhlu začínal opět boj o vzduch.

Mezitím na Luční boudě začala po mně shánka, hlavně od mého strýce Emila, na kterého jsem také v těžkých chvílích intenzivně myslel. V předtuše, že se mně něco stalo, rozeslal dva muže s rozkazem, by po mně pátrali a prohledali veškeré vodní prolomeniny.

V nejtěžší minutě přišla záchrana. Ale přece ještě jednou musil jsem vypít pohár utrpení a ještě jednou byl jsem dohnán k šílenství. Slyšel jsem, jak jeli přese mne, jak volali mé jméno a jeli dál. Byl jsem si vědom, že lavina vyplnila hluboké koryto potoka a že tam mne nikdo nebude hledati. Myšlenka, že z jara při tání sněhu bude má mrtvola odplavena — byla pro mne nejbolestnějším okamžikem. Ve strachu, že záchranné mužstvo mne může minouti, křičel jsem nadlidsky. Sám slyšel jsem je zřetelně, ale jim v bouři volání mé bylo jen slabým ohlasem. Ale přece byli upozorněni... Jeden z nich lehl na sníh a poslouchal, ale panující vítr zmýlil jeho sluch a on spoluzachráncům sděloval opačný směr. Já slyšel vše, i tišší mizivější volání a s nejhlubší bolestí poznal jsem svoji těžkou posici. Za několik minut vrátili se opět a jeden z nich našel v blízkosti laviny moji lyžařskou hůl, kterou jsem při pádu hodil do vzduchu. Zarazil se a prohlížel důkladně elektrickou svítlnou sníh. Poznal lavinu. Poté oba sňali lyže a počali jimi bodati do sněhu. Náhodou přišli na otvor mnou vyhrabaný. Ježto ale byl sníh pevný, nemohli mně nijak pomoci, než otvor trychtýřovitě rozevřítí. Telefonem od turbíny přivolali další pomoc. S lopatami po dlouhé, namáhavé práci podařilo se jim z chladného hrobu k novému životu mě vyzvednouti a dopravit domů.

Po delším klidu odvezli mě do nemocnice, kde zjistili mimo těžké, nervové ochabnutí několik krevních podlitin a nalomených žeber.

Tak jsem se opět vrátil k novému životu.

V. FROJDA:

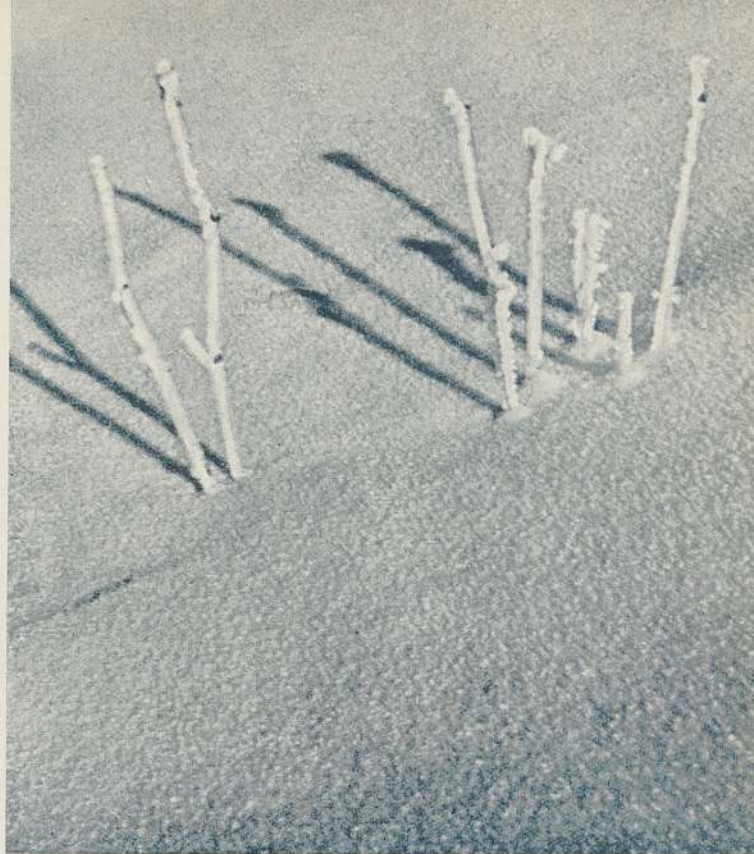
Dovolená Vojtika, milovníka hor.

Letos Vojtika zradili všichni přátelé. Jako jindy, tak i tentokrát měl mnoho všelijakých touh. Sedaje nad mapou, krátil si zimní večery, pokud nebyl na horách, tím, že vypisoval si tury. Pravidelně začal tím, co bylo nejbliž, a drahou nejlacinější, Dachstein, skupina Velkého Zvonu, přešel na Dolomity a pak ze svého lezení po vyprahlých skalách zatoužil po ledě, hop, a již byl ve Švýcarsku. Tužkou mazlil se červenými značkami na ledovcích, lezl z vrstevnice na vrstevnici a tajil se mu rozčilením dech, když vrstevnice na příkrých stěnách slévaly se v jemném čárkování. A když dostihl vrcholů, oddech si, aby po krátkém zasnění putoval z jedné čtyřtisícovky na druhou a když pozdní večer klížil mu zrak, zopakoval si dobytí severní stěny Matterhornu bratry Schmidty.

Usínaje pak na lůžku, snil o tom, jak sedí na skalnatém vrcholu nad 4000 m vysokém; v čistém modrém vzduchu zlatilo se slunce, pod nohama v parách ztrácela se hluboká údolí a vůkol v slunci lesklo se sta stříbrných ledovců. Byl sám a šťastný v neskonalem tichu hor.

Valutové obtíže způsobily, že když přišel srpen, kamarádi odřekli, a tak se stalo, že jednoho dne sám potřásl si rukou se svým starým přítelem Hausrem, bývalým vůdcem a dnes majitelem pensionátu v Pontresině. Druhý den pak nedočkavě nakládal si na bedra batoh, železa a s piklem v ruce jako »samotář« učinil si aklimatisační menší partii na Piz Corvatsch. Několik hodin stoupání v horkém dnu s 15 kg těžkým batohem mu nevadilo, všechno bylo tak jiné a nové. Údolí se zvolna prohlubovalo a na jeho konci tlačil se z hor mohutný Tschierva ledovec, zleva čněl Bianco-grad, Piz Morteratsch, Rosegg... můj bože, tolik krásy!

Ve Fuorcla Surley rozhodl se ztráviti noc. Ve výši cca 2760 m se utábořil v čisté společné noclehárně,

Větévky.

Foto Leoš Stehlík.

složil svůj batoh a do večera ztrávil čas před chatou, hladě očima kolmé stěny Biancogradu a Rosegu, hledal dalekohledem, kudy by se tyto pověstné, těžko přístupné vrcholy daly slézt, odhadoval ledovcové trhliny a než se nadál, skláněl se soumrak.

Chata byla malá, ale útulná. Majitel chaty rozžal velké petrolejové lampy, servíroval obvyklou hrachovou polévku, která nikde nechutná tak, jako na horách. Na chatě bylo několik turistů, naproti Vojtíkovi uchychtávala se dvě děvčata z Basileje, z osmahlých obličejů svítily se jejich bílé zuby a Vojtík, jsa právě tak spokojený a bezstarostný jako ony, pochechtával se s nimi. Když po večeri popíjel své přírodní červené víno, popíjel je již ve třech,

Korály sněhu.

Foto Leoš Stehlík.

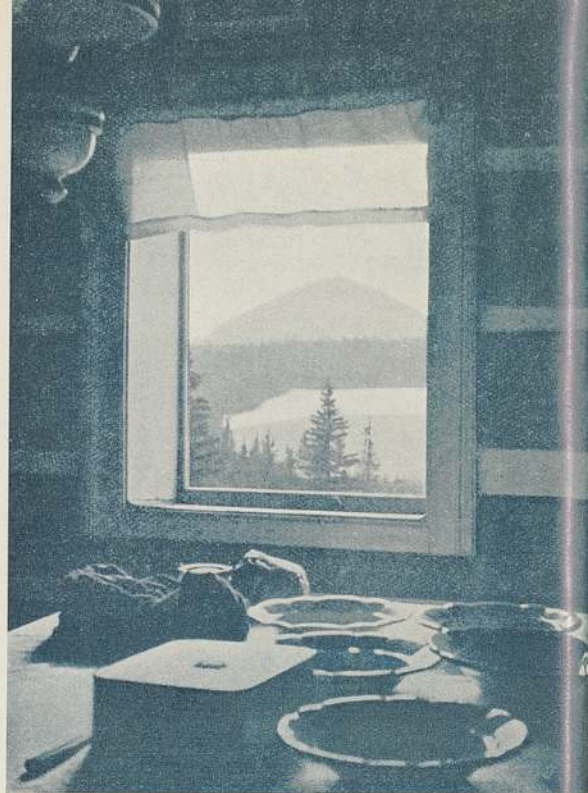

Vlevo: Před chatou (Benecko).

Foto Sláva Kovář.

Vpravo: U vyhlídky v chatě
(pod Dvoračkou).

Foto Leoš Stehlík.

věda, že za ním již není nic, že denní starosti, kancelář dávno již nejsou pravdou, avšak zítra, zítra krok za krokem v příjemném a vzrušujícím pomalém tempu poleze s těmito příjemnými děvčaty východní skalnatý grád Piz Corvatsche.

Piz Corvatsch je pohodlná partie pro dámy a pány, kteří rádi bez rizika dostanou se do výšek skoro 3500 m. Má asi 3458 m a na sněhu vede na vrchol úplná promenáda. Východní grád však dá již určitou riskantní práci, ale netrvá dlouho a tak k polednímu bez špagátu sjížděli po rozmočeném sněhu zpět k chatě po zadku, jsouce ti nejšťastnější lidé na světě.

Na chatě bylo přes den živo, dámy z Pontresiny i Sant Moritzu ve střevíčkách dělaly tam své horské tury, tvářice se stejně důležitě jako by byly slezly Roseg, mezi nimi horšší vůdcové se svými krátkými lulkami a turisté všech národností, chlapi v těžkých botách, opálení v manchestrových kalhotách, nemluvní fanatici dosud neslezených stěn.

Mademoiselle Germain vracela se sama do Pontresiny, avšak Trude rozhodla se jít do Pontresiny přes Moritz a těšila se jak s Vojtíkem pojedou motorovou lodí ze Silvaplány po jezeře do Moritzu a pak krásnou lesní alejí do Pontresiny. Bude večer, lesní alej je tak krásná, plná laviček a oni budou tak unavení. Potom spolu mohou v hotelu Bernina povečeřet a možná, že se bude dnes tančit. Trude má dovolenou, jsou to její jediné radostné dny, kromě lyžaření v zimě, kdy jezdí do Schwarzwaldu. Ale léto je hezčí, když může sama na hory nevázaná na svoji stálou společnost v Basileji.

Pojednou přicházeli další příchozí a náhodou to byl Vojtíkův přítel, vůdce z minulého léta. Táhl to spolu tenkrát po celé 3 neděle po horách, několikrát zůstali spolu viset na špagátě, řadokrát spolu poseděli ve

dnech odpočinku v hospodě starého Hausra při víně a uzavřeli spolu dobré přátelství horalů. Piere Luigi byl černý chlapík, mající komando jako nůž, odhodlaný a obětavý, dobrý jako teplý chleba. Tentokrát byl angažován na tři neděle jako vůdce i společník mladé Angličance na celou Berninskou skupinu a právě přicházel z třídenní potulky, neholen, nemyt, ale jako vždy dobře naložen a uviděv Vojtíka, zajasal.

Dali si slovo v Pontresině a Vojtík se nemohl již dočkati večera. Angličanka byla štíhlá mladá lady, těžké kované boty dodávaly její chlapecké postavě energického vzezření a Vojtík, maje srdce otevřené pro celý svět, najednou docela zapomínal na Trude, večerní procházku lesní alejí i slibnou večeri s tancem v hotelu Bernina.

A když vraceli se lesem k Pontresině, nesl Vojtík unavené Trudě batoh, Trude klopýtající o pikl, zavěšena do Vojtíka, marně snažila se jej přimět, aby si sedli na vábivé lavičky a uvařili čaj. »K čemu spěchat na večeri, včas stejně nedojdem, a venku je přece tak krásně.« Vojtík by ji spíš byl v náručí do hotelu donesl, než by ztratil zbytečně chvílku ze schůzky s milým Luigim.

A tak přišla Trude o svůj případ z Piz Corvatsche, který považovala již za vyložený.

Po večeri poseděl si Vojtík s Luigim při víně, hovořili o svých turách, vzpomínali. Luigi hovořil, co již letos zase dělal, s kým, a to bylo téma, které dalo by se poslouchati stále a pak zasteskli si, že se spolu letos nikam ani nevypraví. Luigi vzpomněl na svoji partnerku.

»Šikovné děvče,« pravil, »a nebojácné. Má tempo, jde jistě, bez únavy a neriskuje zbytečně. Šla by třeba denně. Ještě jsem se žádnou ženou nedlal Bianco grad, ani bych se neodvážil. S touto jsem již dělal Ro-

seg a chce jít i Bianco grad a půjdeme. Jsem s ní tak jistý, jako se zkušeným alpistou.«

»Chtěl bych se s ní seznámiti,« zatoužil Vojta, »vezmi mně s sebou až půjdete, nemám stejně nikoho, na těžší partii sám jít nemohu.« »To nelze,« odmítl Luigi, »ale mám ji ještě navštívit v hotelu k vůli dispozicím. Chce jít zítra na Piz Palü a já zítra nemohu, neboť jsem byl již tři dny mimo domov. Mimo to je pro ni nutný jeden den jako odpočinek. Pojd' se mnou, představím tě, a když svolí, můžeš jít s sebou, eventuelně mohli byste si udělat zítra určitou partii sami; ovšem je to závislé na ní, bude-li souhlasit. Mně samotnému by bylo velmi milé, kdybych mohl den vysadit.«

Miss Garley byla ubytována v Schloßhotelu Enderlin a seděla v prostorné hale hotelu při koncertě. Okolo seděli v hlubokých klubovkách ojedinele hoteloví hosté, mlčenliví, kouřící své lulky. Kvartet hrál nejnovější šlágry, avšak taneční parket byl prázdný. Miss Garley seděla sama, zřejmě se nudila a Vojta pochopil, proč byla by nejraději každý den na horách.

Luigi Vojtu představil.

»Luigi říká,« pravila miss Garley, »že jste spolehlivý a já vím, že by rád zůstal jeden den doma, ať tedy zůstane doma dva dny a my se třetí den vrátíme. Chtěla bych jít na Piz Palü, odtud na Piz Berninu a přes Boval-Hütte zpět. Eventuelně můžeme zajít na Bela Vistu. Souhlasíte?«

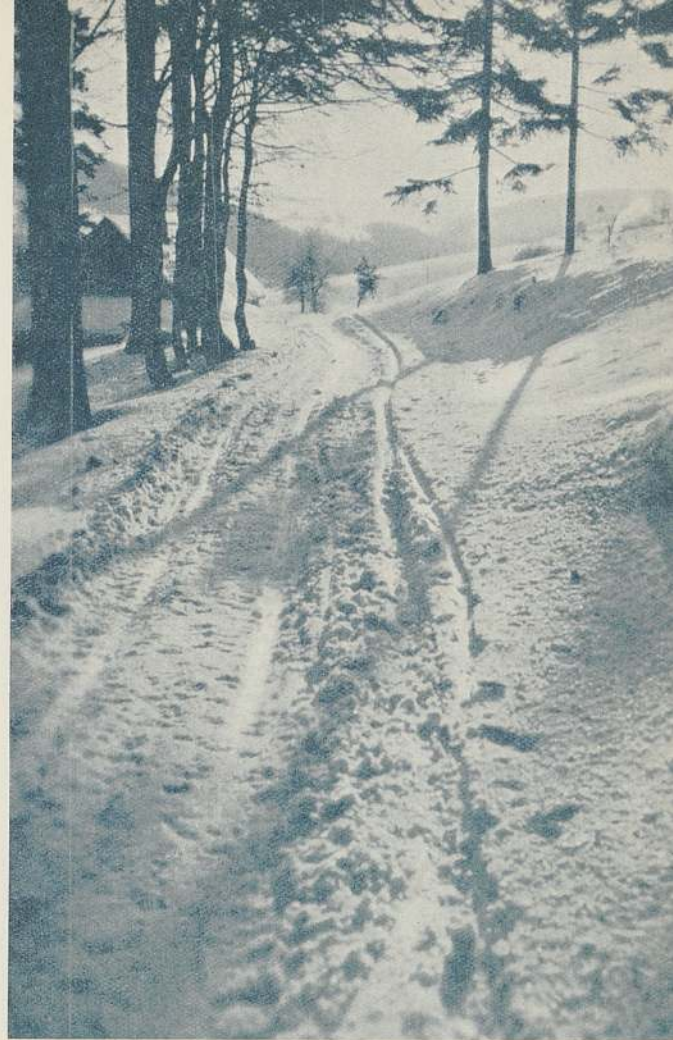
Luigi se vzdálil a Vojta zůstal. »Miss Garley,« pravil, »půjdu kamkoliv, Luigi pravil, že i vy jste spolehlivá. Viděl jsem vás na Corvatsch-Hütte, a poznal jsem, že máte pevný krok a jistý pohled. Při tom je vaše chůze elastická, je zřejmo, že máte smysl pro rytmus. Hrají — Compasitu, chtěla byste si se mnou zatančit?«

»Času máme dost, miss Garley, pojedeme zítra drahou na Berninapass o 10 hod.; ve 3 hodiny odpoledne, nejvýše ve 4 hodiny budeme na Diawoletzahütte, nemusíme tudíž pospíchat spát,« pravil Vojta po tanci, »spánek nás připravuje mnohdy o příjemné chvíle. Přála byste si se mnou vypít jakýkoliv chladný alkohol z daru naší zítřejší výpravy?« »Prosím,« řekla miss Garley, »velmi ráda — co pijete nejraději? Táhá se proto, neboť jste mým hostem vzhledem k tomu, že na vás leží zdar našeho zítřku.« »Pak mi poručte martel, miss, neboť to je u nás v Českých Budějovicích národní nápoj.«

»Hm, je vidět, že jste Frankofil, pane, martel je příliš lahodný, než aby byl důstojný horolezce. Hory, to je drsná, nebezpečná krása, krása nelahodná, ale silná. Pijte whisky, má barvu ošlehaných skal, sílu severáku a sněhových bouří. Sevřete sklenici do dlaní tak jako když slaňujete, sevřete všemi prsty a celou rukou a pijte dlouhým hltm. Bergheil!«

Když vypil Vojta třetí whisky, pravil: »Jsem učenlivý, miss Garley, a vidíte, že svírám číši plnou dlaní. Doufám, že jednoho dne sevru také vás, ne jednou, ale oběma plnými dlaněma, celou náručí.«

Druhý den seděli odpoledne po únavné cestě na terase Diawoletzahütte. Pod nimi vařil se ohromný ledovec, jenž sléval se u Islapercy s Morteratschským ledovcem, před nimi se v slunci leskly 3 vrcholy Piz Palü, tak jak jsou známy z filmu »Bílé peklo«, v celé

Orlické hory: Čertův důl. Foto Suchánek, Vamberk.

svojí hrozivé krásou, dál napravo Bela Vista, Piz Zupo, Grastagüzza a dál Piz Bernina. La Diavolezza-Hütte je ve výšce 2900 m a Piz Palü cca 3889 m, tudíž výškový rozdíl vzhledem k tomu, že je nutno sestoupit na ledovec, asi 989 m.

Obloha byla tak modrá jako právě je v Engadinu, jen tu a tam zabělal se obláček na vrcholcích. Miss Garley pátrala dalekohledem po místech, kde zany- nul Dr. Kraft.

»Miss Garley,« pravil Vojta, »hledáte marně. Snad tady Dr. Kraft zahynul, a pak by to bylo ve středním culoiru. Ale Dr. Fanck dělal svoje »Bílé peklo« ve Vorarlbergu. Vše je klam, jen přítomnost je pravdivá. Mně už dnes je líto, že za 14 dní nebude pravdivý dnešek, abych však ovládal situaci a nepodléhal náladám, řekněte mi, zda budeme večereti ze zásob anebo z toho, co chata nám skýtá?«

V jednu hodinu ráno vyrazili. Spali ve společné noclehárně, jeden starý pán, šedivý, mlčenlivý »Alleingänger« neurčité národnosti, pak německý profesor s paní a dva bavorští studenti. Nebe bylo jasné, tisíce hvězd bylo na obloze, neboť lidé byli bohu blíž. Piz Palü byl namodralý a strašný v mrazivé noci. Ledovec zvonil pod železy. Při prvním sněhu se Vojta s miss navázali na lano, šli »long seil«, při čemž Vojta neopomenul podotknouti: »Milá miss, jsme spolu svázáni a lano jest dosti silné, aby nás udrželo i ve smrti. Avšak je příliš slabé, než aby

*Hry s našim malým přítelem
z chaty.*

Foto Leoš Stehlík.

dovedlo zabrániti našemu rozchodu za dva dny po našem návratu s hor.«

»Milý Veith,« řekla miss, »lano jest dosti silné, aby nás udrželo k sobě ve smrti. Časem ale se rozpadne a naše konservované mrtvolky v ledu by ledovec vyplavil každou zvlášť. Vzpomínky jsou silnější než lano a trvají po celý život. Nikdy nezapomenu na dnešní ráno, na hvězdnatou noc, na nás dva na ledě a proti nám na pohled nejděsivější horu.«

Drželi se stále hřebenu táhnoucího se po levé ruce, Piz Trowat, Piz d'Arlas, Piz Cambrena, stoupání bylo již tak příkré, že bylo nutno na mnohých místech sekati schody. Hned v dolejší části dostali se omylem do trhlinového labyrintu, asi 500 m širokého, kde musili slaňovat, vysekávat vstupy a než se z toho dostali, vyžadovalo to 3 hodiny perné práce v ledu. Již několik týdnů slunečného počasí způsobilo, že trhliny se zvětšily, mosty přes trhliny byly zbořeny, bylo nutno hledati, obcházení a se slaňovati do trhlin, které nebyly příliš hluboké a tak se dostat přes. Některé přeskoky, které byly nevyhnutelné, byly úplně riskantní.

Mezitím slunce dostalo se vysoko na obzor, sníh počal tát, dělala se sněhová hluboká kaše a když konečně po úžasné příkrém svahu dostali se na první vrchol Piz Palü, Muot du Palü, bylo již téměř 12 hodin, to jest doba, kdy už měli míti všechny 3 vrcholky za sebou a měli býti na cestě k chatě Rifugio Marco e Rose.

Na samém vrcholku bylo krásné plateau, kde by se pohodlně uvelebilo asi 5 osob. Skála byla holá, balvany příjemně vyhrátý, ani lehounký vánek nerušil sálavé teplo dne. Za chvíli zabublal čaj, Vojta vysvlékl se na krásném slunci do půl těla, miss do plavek. Nikde nechutná tak horký čaj a zákusek, jako v té výši po takové tělesné námaze.

Kolem svítilo v slunci sta ledovců, v dáli ostřil se jehlan Matterhornu, Monte Rosy, bylo velebné, povznášející ticho, klid. Vojta s miss srkali jejich čaj a pak se natáhli na kamení a v slunci jedinečně intenzivně koupali svá těla.

»Drahá Garley,« vzdychl si Vojta, »chtěl bych vám toho tolik namluvit, ale je tady tak krásně, že mi vlastní hlas připadá jako skuhrání sýček. Bohužel, ale tím přicházím o své nejkrásnější dobrodružství

s nejméně položenou ženou. Zdá se mi, že je ve mně ještě mnoho čítankově ušlechtilých vlastností a mnoho sebekritiky, než abych dovedl využití této jedinečné chvíle. Prvním pohledem jsem si byl jist, že našel jsem ženu, která zcela odpovídá mým představám. Náhoda mi přála a dostalo se mi potěšení radovati se s vámi na jednom laně z rozkoše, kterou nám dávají hory. A teď po prvé s nelibostí konstatuji, že bylo by nevkusem v této výšce hovořiti s vámi o lásce. Hory ve mně zabíjejí svojí velkolepostí světské myšlenky, tělo, svět, d'ábla přemáhám, pro Tvoji velebnost, přírodu. Až v podzimních měsících budu sedat nad rozloženou mapou Berninské skupiny a kroky své provázeti budu obrázky »Makiny«, bude mně páliťi výčitka, že neučinil jsem ničeho více, abych učinil vaše vzpomínky na sebe intenzivnější, než pár obrázků a nemístně upřímných slov.«

Miss Garley podložila si pod hlavu vyhrátý kámen, aby měla lepší rozhled na protější vrcholky a pokuřujíc cigaretu, smála se spokojeně. »Veith, jest zřejmo, že na vás působí výškou zmenšený tlak vzduchu. Bohové mi přejí, že téma o lásce, které jsem s určitostí očekávala, přišlo až v této výšce. Ubohé dívky, které jsou nuceny vyslechnouti vás v nížinách a domnívám se, že bez výhrady musí vám podlehnouti ženy, kterým vyznáte lásku v přímořských lázních tak v 3 m nadmořské výšce, když dokonce měl byste k dispozici i vhodnou dekoraci palmového háje a eventuelně všech ostatních drobných rafinovaností svodů. Ale určitá nadmořská výšce a zmenšený tlak vzduchu, jak vidím, činí vás upřímným, prostým a zbavují vás schopností lásky hry osudné. Ale, milý hochu, ačkoliv ušlechtilost ve vás probuzená není vaší zásluhou, nýbrž zásluhou nesmírné velebnosti přírody, přece jenom to dokazuje, že hory milují ti, jejichž jádro není tak docela špatné a na něž lze ještě citově a mravně působiti. Mám-li býti také já upřímná, donucena k tomu vaší opravdovou otevřeností, pak musím prohlásiti, že jsem velmi vzdálená toho, vás ve vaší téměř nezdvořilé askesi podporovati.

Nyní ale bude čas, abychom vyrazili, pane, neboť se připozdívá. Lituji vás, neboť je mi zřejmo, že vám v podzimních večerech opravdu nezbude ničeho více, než mapa, pár obrázků a palčivá výčitka, že jest

Vys. Tatry : Končistá.

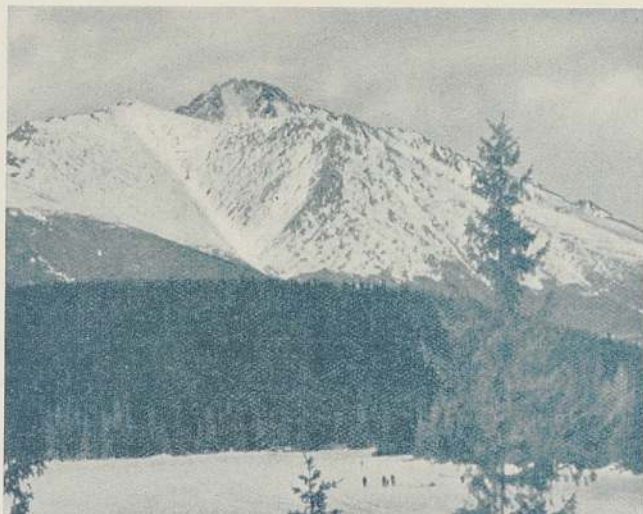

Foto Kvíd.

opravdu málo učinil pro to, aby mé vzpomínky na vás byli intensivnější.«

Těžko se vstávalo, do nohou jako by se nalilo olovo. Uzoučký hřeben vedoucí na střední vrchol Piz Palù, pokrytý rozbředlým sněhem, neskýtal téměř žádné opory, pikl nebylo kde zabodnouti, po obou stranách hřebenu ježily se stametrové propasti. Krok za krokem, opatrně jistice se vzájemně jak se dalo, dostali se konečně na střední vrchol, kde počínal již skalnatý holý hřeben, rozsochatý, plný balvanů, i do výše několika metrů, které bylo nutno přelézati a tak než dostali se přes třetí vrchol do sedla mezi Piz Palù a Bela Vistu, skláněl se soumrak. Mezi tím se zatáhlo nebe černými mraky a skučící vítr šlehal do obličeje ostrou ledovou krupicí. Oba mlčeli, snažili se ze všech sil kráčet co nejrychleji. Na rozmočeném sněhu utvořila se silná ledová kůra, praskající a bořící se pod kovanými botami, opatřenými železy, takže zapadali až pod kolena do sněhu, z něhož nebylo možno nohy vytáhnouti.

K Rifugio Marco e Rose bylo ještě asi dvě hodiny dobré chůze, mračna způsobila rychlý soumrak a nebyti měsíce, který se chvílemi objevil mezi prudce hnanými mraky, byli by snad nuceni zůstat na ledovci do rána, neboť trhliny, které se nacházely asi 4 km před cílem, nebylo možno za tmy přejíti.

Konečně nad prudkým zledovatělým srázem, nad hlubokou propastí v záři měsíce krčila se chata jako přilepená krabička sirek. Mohutnými železnými lany upevněná vzbuzovala dojem, že ji musí vichřice srazit se skály. Vichrem promrzlí na kost vtlačili se do chaty, která ve své primitivnosti zdála se býti vnsněným rájem.

Chata je obhospodařována pár týdnů v roce. Tentokrát na štěstí byl hospodář na chatě, černý dobrosrdečný Ital, který se stále smál, ačkoliv nikomu nerozuměl. Na petrolejových kamnech vařil horkou vodu, jediný nápoj a jídlo vůbec, kromě vína, které bylo na chatě k dostání. Kromě pryčien celkem pro 8 osob, dále malé místnosti s matracemi, zaujal celou plochu chaty stůl a kamna. V chatě bylo asi 8 osob celkem, poutníci z různých končin světa a různých národností.

Po horkém čaji Vojta s miss Garley pookřáli, po konzervách vrátila se radost ze života. Vichřice upírala se do chaty, až tato sténala ve svých základech. Skulinami ve střeše kapala na stůl voda z tajícího sněhu a na louži na stole vyskakovaly vodní panenky po každé kapce. Vojta zapálil si svoji lulku, opřel se o stěnu chaty a chtělo se mu zpívat. Takový zpěvný večer u stanu při táboráku na Lužnici s chlapcema. A kytara! Bylo mu jako po práci, jako když udělal kus pořádného díla.

»Miss Garley, nechce se vám zpívat? Nechtěla byste si třeba zahulákat? Nechtěla byste třeba skákat přes oheň? Nebo takového něco? Nemáte radost ze života? Podívejte, teď jsme mohli sedět někde na ledu jako koroptve a drkotat zubama! Není tohle krásná bouda, lepší než Schloßhotel Enderlin? Tváříte se, jako by vám to bylo jedno, že jste tady a nikoliv na sněhu! Víte, když my s mými přáteli uděláme pořádný kus práce, jako jsme udělali my dva dnes, nejsme k udržení. To v nás sídlí tisíc d'áblů. Jakmile si sedneme k ohni, spadne únava a teprve by se žilo, a nejmírnější projev naší radosti je zpěv.«

»Tak zpívejte, Veith, když máte radost,« smála se miss Garley. »Ti všichni, co zde jsou, jsou vážní jako Budha, myslím, že by vás brzy vysadili před chatu. Já mám také radost, ale hlavně z vás, příteli. Jsem zvyklá mlčet, třebaže jsem žena, ale to dělá společnost. Luigi na tuře také vždy mlčí. Pietro ale tady má víno, myslím že bude správné, vypijeme-li 1 láhev na dobrou noc.«

Pili víno se sněhovou vodou z plechových šálků. Miss mlčela a Vojta hovořil o lyžích, o šumavě, o jarních turách, kanoích na Lužnici, na divoké Malši, o kamarádech a campingu. »A co dělají děvčata, Veith?«, ptala se Garley, »jezdí také s vámi?« »O zajisté miss, ale nikoliv jako plnoprávní členové. Získáváme je tím, že je na odlehlých místech omráčíme kyjem. Když procitnou, jsou již v táboře v neznámé krajině. Zatím, co my se zaměstnáváme hrami, jsou ženy odsouzeny k hrubým pracím, jako je vařit, péci knaky nad ohněm a na cestách je přikováme na příď canoe a pádlují na háčku. Pod trestem prodání do otroctví mají zakázáno zpívat večer při

táborovém ohni.« »A muži nejsou u vás na prodej, Veith,« ptala se miss zamyšleně. »Ale ano, miss, všechno se dá koupiti, zejména ženy, ale co byste s nimi dělala?«

»Koupila bych si jednoho a vím, jakého bych chtěla. Jediné by mi vadilo, a sice to, že by se dal koupiti.« »Kdyby se dal koupiti miss, pak si takového dejte za klobouk. Mohl by to býti s dovedným mechanismem, jako jsou loutky, jimž máčkneme na břicho, a volají ma-ma.«

Do hovoru vnikla dissonance. Ostatní již leželi na pryčnách zahalení v dekách. Vítr naříkal v drátěných lanech, jimiž byla upevněna chata.

Sněhová voda pravidelně kapala se střechy na stůl, a petrolejová lampa mžikala pod nárazy větru, pronikajícího chatou.

»Kdybyste mlčel, Veith, byl by býval večer příjemnější,« řekla náhle miss Garley mrzutě a vstala. »Půjdeme spát,« odušil Vojta a zvedl se rovněž.

Leželi na hořejší pryčně. Deky byly vlhké a voda pronikala i na pryčnu. Přes to, že byli oblečení i do pláště, nebylo možno se zahřát. Pojednou miss Garley přitiskla se k Vojtovi, a řekla prostě: »Veith, je mi zima. Dejme deky na sebe, jednu přes hlavy a snad se zahřejem.«

A tak spali vedle sebe dva náhodní kamarádi hor, zahřívající se svým dechem, aniž by hřešili třeba jenom myšlenkou. A ráno, když za úsvitu myli se před chatou v čerstvě napadalém sněhu, bylo v nich mnoho radosti nad novým dnem.

Byla hustá mlha. Vítr se již utišil, napadlo asi 30 cm nového sněhu. Stopy, jakož i drobnější trhliny byly k nepoznání zaváty. Ital v chatě skepticky krčil rameny nad jejich úmyslem odejiti. Nakonec a po poradě se dvěma bavorskými studenty se rozhodli, že půjdou společně na Piz Berninu a potom zpět přes ledovcový labyrint a Powalhütte do Pontresiny. Piz Bernina je z chaty asi 1 a půl hodiny vzdálena, výškový rozdíl činí pouze 500 m. Nejvyšší vrchol činí 4052 m. Šlo se širokou sněhovou plání, jejíž stoupání stále rostlo, až před hřebenem bylo již velmi ostré. Než se dostali na hřeben, bylo nutno sléztí strmé skály asi 70 m výšky, kde lezení bylo velmi obtížné, neboť skalní trhliny a výstupky byly zasypány sněhem, kde klouzaly nejenom prsty, ale i nohy, krok byl velmi nejistý, nehledě k tomu, že ruce bez rukavic byly velmi brzy ozáblé a v rukavicích se léztí nedalo. Pracovali namáhavě a mlčky, vždy od výstupu k výstupu jistil jeden druhého. Vojta šel první, opatrně vyhledáváje hmaty, za ním miss Garley a pak oni dva Bavoráci.

Po slezení stěny pokračoval výstup na úzkém hřebeni, širokém jak lidská stopa. Po obou stranách hluboké propasti mizely v mlhách a valcích se parách.

S vrcholu vraceli se stejnou cestou zpět. Když slezli stěnu, posadili se do sněhu a po zadku ujížděli jako na saních dolů až do mírných svahů na úroveň chaty. Teprve potom nastala trnitá cesta nebezpečnější než výstup. Čerstvý sníh zakryl menší trhliny

a tak se stalo, že se oba několikrát propadli do na povrchu zaváté ledovcové propasti. Nebýti té okolnosti, že na dvou lanech na sebe navázaných uvázány byly 4 osoby, byl by snad sestup dopadl velmi tragicky. V některých místech, kde trhliny dosahovaly šířky několika metrů, bylo nutno skákati s ledovcových balkonů i s výše 5 až 6 metrů přes trhliny široké 3 i 4 metry. Byly to věci, které v některých chvílích byly i pro starého chlapa silný tabák, avšak miss Garley neznala strachu a váhání.

Když překonali nebezpečné pásmo trhlin, rozloučili se se svými partnery, sňali železa s nohou a chvílemi po zadku, chvílemi jako na lyžích, brzdíce piklem ve sněhu, ujížděli po příkrých svazích na Islapereu, pak Morteratschským ledovcem na Bowalhütte a pak již pohodlnou, širokou pěšinou podél ledovce na Pontresinu. Cestou vysvitlo slunce nad Engadinem, v lesních alejích potkávali již letní hosty z Pontresiny, kteří kráčeli na své obvyklé procházky. Šli veselí, ostrým krokem bez únavy, radostní po řádné a riskantní práci, nemyslíce na zítřek, do světa, na který 3 dny a dvě noci zapomněli a na který zapomenouti bylo jim radostí.

Na rozcestí v Pontresině se zastavili. »Miss Garley, je mi líto, že jsme to již skončili,« řekl Vojta, »plakat budu až večer, dovolíte-li, s vámi v Enderlinu.« »Přijďte, Veithwey,« odvětila, »ale plakat nebudeme. Přijďte jako muž, jako primitiv s kyjem, budu vás očekávat.«

Večer seděli spolu v hale hotelu Enderlin, popíjejíce whisky se sodou. »Milá Garley,« říkal Vojta zamýšlen, »dnes napijme se, že jsme zase tady a že není našeho jepičího života konec. Víím, že lano, které nás poutalo a které by nám mohlo býti symbolem, mohl bych dnes použítí pouze jako oprátky nad beznadějností naší náhody. Pojdte si zatančit, neboť jenom pohyb mi dává radostnější myšlenky. Budu mnoho vzpomínat a přece vzpomínka nemá sílu pouta.«

Tančili wals. »Veith,« šeptala Garley, »netrpím závratí, propast pod nohama mně nechává klidnou, řekněte mi, čím to je, že tančím-li s vámi, točí se mi hlava? Veith, mluvíte u stolu teskně! Proč nevzal jste si s sebou kyj, jak jsem vás žádala a zvyky primitiva? Jak snadno bylo možno zaplašiti smutek!«

»Garley, když mohutný kyj nesluší ke smokingu. A pak v určitých okamžicích nedovedu si hrát,« pravil Vojta u stolu. »Vy zítra anebo pozítří půjdete na další kopce podle programu s vůdcem. Pro mne nemá smyslu, abych zde zůstával. To nejhezčí je za mnou. Ráno odjízdim na sever. Byla jste skvělá žena, děkuji vám. Teď zvedněme číše bez sentimentality. Bergheil!«

A ráno odjel. Kroky jeho sledoval z oken hotelu pár resignovaných klidných očí, a když před malým nádražím ohlédl se zpět na Pontresinu, nad hotelem Enderlin ve větru plála červená švýcarská státní vlajka s bílým křížem a z oken hotelu bílý kapesník volal: Na shledanou!

Zimní sport a naše děti.

JAROSLAV MUHLMANN:

Dětská lyžařská výzbroj.

V dobách, kdy lyžařství nebylo ještě z padesáti procent módou, nýbrž kdy každý jednotlivec byl nadšený lyžař-sportovec, nebylo třeba psát o lyžařské výzbroji, neboť vlastní zkušenosti a láska k zimní přírodě překonávaly všechny překážky a nedostatky a mimo to býval lyžař na horách s přírodou sám a nemusel se ohlížeti, co o něm si myslí ten neb onen. Dnes se časy již hodně změnilly a u mnohých rozhoduje, že nelze nekonati to, co dělají ostatní, zvláště známí a proto se také jezdí v zimě do hor a lyžaří. Nechci ovšem tvrditi, že by u zmíněných padesáti procent byl to jen tento důvod a žádný jiný.

Otázku lyžařské výzbroje nelze podceňovati a přehlížeti ani u dospělých ani u dětí. U vyspělých lyžařů bývá často rozhodující pro jejich zdatnost odolnost a výkon. U dětí znamená usnadnění prvních krůčků do drsné zimní přírody a ulehčení začátků lyžařského výcviku.

Rodiče jsou mnohdy bezradní, jak vypravit svého miláčka po prvé na sníh a dopouštějí se často zásadních

chyb zvláště ti, kdož sami nelyžaří. Mějme vždy na paměti, že lyžařská výzbroj musí býti v první řadě účelná a pak také vkusná.

Tedy nejprve získáme lyže, jež obyčejně přinese Mikuláš neb Ježíšek. Dětské lyže mají míti tyto vlastnosti: musí býti lehké, aby se dítě brzy neunavilo nezvyklým pohybem, nesmí býti příliš úzké, aby se snáze naučilo držeti rovnováhu a hlavně nesmějí býti lyže nepřiměřeně dlouhé. Správným měřítkem pro délku dětských lyží je, aby nepřesahovaly o více než 5 cm postavičku dítěte. Kratší lyže může malý lyžař snáze ovládati, jsou při pádu méně nebezpečné a také lehčí. Druh dřeva nerozhoduje, zvláště když je třeba lyže za rok neb dva vyměnit, neb z nich děti vyrůstají. Barva lyží nepadá rovněž v úvahu, ale nejvhodnější je přírodní světlá, neboť mnohé barvené lyže ve sněhu a vlhku ztrácejí lesk a barvu a jejich vzhled je pak velmi málo líbivý.

Lyžařské hole jsou lehké, sahají dítěti pod paže a opatřeny jsou koženými neb provazovými poutky. Děvkám způsobíme radost, koupíme-li hole v pestrých barvách (žluté, červené, zelené).

Pro děti přicházejí dvojí vázání v úvahu. Těm nejmenším opatříme naše původní krkonošské vázání, zvané »balata«. Je lehké, bez kovových součástí, nesvívá příliš dětskou nohu a postačí úplně pro první lyžařské pokusy. Poněvadž vázání »balata« není pohyblivé, aby se dalo přizpůsobiti na každou nohu, třeba je již předem seříditi pro určitou velikost a šíři obuvi. Větším dětem

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport

Dobré trávení
zaručuje

FERNET-BRANCA

NA VÁNOCE DO HOR

jen s dobrou
výzbrojí

z odborného závodu

A. PRŮCHA

Praha I., Národní tř. 25. Telefon 33017

zakoupíme jednoduché vázání Huitfeldovo, jemuž mohou zůstat věrny po celou dobu svého lyžařského působení. Nestává se však každý hned lyžařem, kdo má krásné lyže a moderní výzbroj. Mnohý horský chlapec dokáže na dyháčích ze sudu neb vlastnoručně vyrobených prkénkách uvázaných provázky k noze více, než nejlépe opatřený městský hoch.

Dětská sportovní obuv nemusí býti vysloveně lyžařská. Zejména pro vázání »balata« není toho zapotřebí. Pro 3—5letého chlapečka neb děvčátko koupíme pevné teplé boty, které důkladně promastíme olejem, rybím tukem a pod. před obléknutím a denně po použití a pečujeme o to, aby kůže byla měkká a nepropouštěla vlhkost. Pravé lyžařské boty se vyrábějí v nejmenší velikosti teprve pro 6leté dívky. Vždy dbáme toho, aby obuv byla dostatečně volná a umožňovala dítěti, aby na nohy obléklo dvoje teplé ponožky.

Více starosti než obuv působí rodičům obléknutí malého lyžaře. V obchodech Vám nabídnou v první řadě

Dětské lyžařské dressy, jediné účelné impregnované overall a všechny potřeby pro zimní sport dodá
Vám
speciální dětské sportovní oddělení
fy **FRANTIŠKA BARONOVÁ, PRAHA, Příkopy 15.**
Lyže, brusle pro ty nejmenší.

levné pletené obleky s úzkými přilehlými kalhotami, kabátkem, čepicí a rukavicemi téže barvy. Tyto pletené obleky se pro lyže a sníh vůbec nehodí a je nesprávným, kdo je k tomu účelu používá. Na vlněné tkanivo chytá a lepí se sníh, vítr jím profukuje a vlhkost jím proniká až na tělo. Jakmile dítě v pohybu ustane, neb přijde do teplé místnosti, je promočeno a studený chlad proniká tělem. Že se tím snadno přivodí nastuzení je přirozeno. Rovněž pletené rukavice při prvním dotyku sněhu jsou promočeny a dítěti hned mrznou ruky.

Doporučuji proto pro děti do 6 let jedině správný a vyzkoušený lyžařský oblek zv. »overall«, sestávající z volných kalhot vysoko na tělo sahajících, dole přeskou utažený, volný kabátek s širokým límcem, v pase gumou sevřený, aby sníh a vítr neměl k tělu přístup a rukávky s přeskami. Vše zhotoveno z nepromokavé impregnované látky v různých vkusných barvách. Dítě je v tomto dressu chráněno proti vlhku, větru a mrazu a vypadá velmi roztomile. Pod overall oblékneme vlněný volný obleček, jenž udržuje teplo. Na vlněné rukavice oblékneme nepromokavé palečnice, na hlavu vkusně upravenou čepici, přikrývající uši, rovněž z impregnované látky. V tomto oblečku můžeme pak bez starosti dopřát malému lyžaři, aby se podle libosti vyválel v kyprém měkkém sněhu. Poněvadž pohybem na lyžích vyvinuje tělo hodně tepla, třeba dbáti toho, aby spodní prádlo nebylo příliš teplé a bylo lehké.

Větším dětem oblékáme již lyžařský dress v témž stylu jak dospělým a snažíme se při tom opatřiti látku hladkou a pokud možno nepromokavou. U dítěte není na zá-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3,** jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování dia-
pozitivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Našemu závodnímu teamu na všechny olympiady a zahraniční zájezdy šil lyžařské dressy

BOHUSLAV KOZÁK,
PRAHA II., Na Zbořenci číslo 24. Tel. 479-02.
Druhý dům od Karlova náměstí.

Lyžařské oděvy

zhotovuji podle individuality každého zákazníka.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

vaду, jsou-li oblečeny v živějších barvách, jež u dospělých vzbuzují dojem málo sportovní.

Při nepromokavém overallu ušetříme krátký impregnovaný kabátek («Windjacke»), který jinak patří k doplnění lyžařského dressu.

Máme-li všechnu tuto dětskou výzbroj, čekáme jen až napadne na horách sníh, abychom dopřáli dětem užiti nezapomenutelných chvil svých mladých let v nádherné zimní přírodě, na zdravém vzduchu a při nejkrásnějším zimním sportu — lyžaření.

Zprávy župní a klubové.

Západočeská župa Svazu lyžařů RČS konala svoji jubilejní XV. řádnou valnou hromadu ve čtvrtek dne 26. října t. r. za účasti 22 delegátů zastupujících 8 klubů. Valnou hromadu zahájil a řídil její dlouholetý předseda MUDr. A. Čipera, který stojí v čele župy od roku 1924. Po zahájení valné hromady vzpomněl ve své zprávě předsednické vynikajících pracovníků lyžařských, kteří letošního roku nás navždy opustili, a to prvního českého lyžaře Rösslera-Ořovského, gen. Pečírky a ministra Viškovského, jejichž památku uctili přítomní delegáti povstáním. Ve své zprávě předsednické vylíčil pak předsedající velkou práci, kterou koná Svaz lyžařů pro naše celostátní lyžařství, o velikých úspěších, které závodníci Svazu dobývají na mezinárodních závodech, jakož i vlastní práci v župě. Zprávu jednatelem podal Otakar Řezáč, ve které vylíčil práci župy v uplynulé sezoně 1932/33. Velice pečlivě vypracovanou zprávu náčelnickou podal náčelník Norbert Lang, ve které důkladně probral činnost župní po stránce technické a ze které nejjasněji bylo viděti velkou práci, kterou již

po 9 let koná župní náčelník pro naše západočeské lyžařství a která není naší veřejnosti dostatečně známá právě pro bezpříkladnou skromnost našeho náčelníka, který svoji práci koná s velikou láskou. Ve zprávě náčelnické byla též obsažena zpráva za odbor cvičitelský, soudcovský a dorostenecký. Za omluveného pokladníka St. Kůstku přednesl zprávu pokladní jednatel. Ve volbách konaných aklamací zvolen pro sezonu 1933-34 téměř nezměněný výbor v čele s předsedou MUDr. A. Čiperou, místopředsedou Lad. Přibáněm, Klub čl. turistů, Plzeň, náčelník Norbert Lang, Český skiklub, Plzeň, jednatel Otakar Řezáč, L. o. S. K. Olympia, pokladník Stanislav Kůstka, L. o. S. K. Sparta, Plzeň. Delegáti do zastupitelstva Svazu lyžařů RČS: Jaroslav Pacalt, Otakar Řezáč a Stanislav Kůstka. Ve volných návrzích schváleno mimo jiné, aby letošního roku byly uspořádány župní jubilejní závody, jelikož letošního roku bude oslavovati naše župa dvacetileté trvání svého založení.

Jihočeská župa Svazu lyžařů konala svou valnou hromadu v sobotu dne 21. října 1933 v Čes. Budějovicích

Start

ručně šité ZÁVODNÍ BOTY pro lyže, brusle, hockey a ostatní sport vyrábí
SEDLMAYER - SMÍCHOV
ZBOROVSKÁ 14. - Pozor na značku!

— K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH. —

Lyžaři nezaspíte -
vzbudí Vás telefonicky
ZÚ — zpravodajská
ústředna tel. *410-41

PRIMA KRKONOŠSKÉ

LYŽE BOTY-OBLEKY

i dle míry, v odborném závodě

SPORT-STRNIŠTĚ (dříve VOHRALÍK)

PRAHA II., POŘÍČ 12, palác Y. M. C. A. — TELEF. 24888.
VINOHRADY, BUDEČSKÁ Č. I. ROH FRANCOUZSKÉ

**Za 40— Kč, do Špindlerova Mlýna
tam i zpět, vždy v sobotu.**

Informace a záznamy: Sport. klub „Česká Kanada“ Praha II.
Štěpánská ul. „U Kupců“ ve středu a v pátek od 18. do
20. hodin. Též ve sportovním závodě Horn,
Praha II., Žitná ul. 14.

Darujte zdraví a radost!

Dáte-li k VÁNOCŮM lyže, brusle, sánky
a jinou výzbroj a výstroj pro zimní
sporty, DÁTE ZDRAVÍ A RADOST.
Dáte-li je od ZACHA, dáte radost, která
potrvá velmi dlouho.

*Pro zdraví — zimní sport,
pro spolehlivou výzbroj a výstroj*

Zach-Sport-Praha
11. ŽITNÁ 40. TELEFON 338-7-3

POBOČKA: Praha II., Václavské náměstí č. 66.
Telefon 322-2-7.

Vyžádejte si zdarma CENÍK POTŘEB pro zimní sporty.

»U Volbrechtů«. Schůze, obeslaná 15 zástupci župních klubů, znovu ukázala chuť k práci vzdor těžkostem, jež přináší doba. Jednatelská zpráva zaznamenala pokles členů z loňských 718 na 625, zaviněný poklesem důchodů a ztrátou téměř všech výhod na drahách. Počet spolků, sdružených v župě, je 18. Příjmy z členských příspěvků nestačily ani při největší šetrnosti na úhradu výdajů. Župa se proto domáhá u Svazu lyžařů zvýšení svého podílu z příspěvků. Náčelník referoval podrobně o závodní činnosti v uplynulém roce. V župě byly konány 2 přespolní běhy a 4 závody na sněhu, jež ukázaly potěšitelný vzestup hlavně v dorostu a ve III. třídě závodnické. Župa má 70 registrovaných závodníků. Sdružuje 4 soudce, 1 časoměřiče a 7 čekatelů časoměřičství. O výcvik členstva se stará 12 zkoušených cvičitelů. Ve volbách byly funkce rozděleny opět takto: předseda O. Schrabal, Č. Budějovice, místopředs. J. Tubl, Tábor, náčelník A. Man, jednatel K. Podlaha, pokladník J. Penc, Č. Budějovice, atd. Program činnosti pro novou sezonu obsahuje: Propagační přednášky v jednotlivých městech v župě, kurs pro kandidáty soudcovství a cvičitelství, vánoční kursy pro členstvo ve Volarech a pro závodníky v Nové Peci, později závodnický kurs za vedení norského instruktora. Župní přebor bude letos po prvé konán jako závod sdružený (v běhu a ve skoku), díky Českému skiklubu v Č. Budějovicích, který postavil můstek pod Smrčinou nákladem přes 20 tisíc Kč. *kp.*

Lyžařský odbor S. K. Olympia v Plzni konal dne 20. října t. r. svojí IX. řádnou valnou hromadu za značné účasti členů, zejména z řad dorostu. Valnou hromadu zahájil a řídil za omluveného předsedu Hněvsu JUC. Jaro-

slav Řezáč. Jménem hostů učinil projev prof. K. Drahoš za Tělovýchovnou sekci spolku profesorů v Plzni a tennisový odbor klubu, za S. K. Olympii pak tajemník Hlaváč. Zprávu jednatelskou podal Otakar Řezáč, ve které zdůraznil práci odboru v župě a západočeském lyžařství, kdy odbor obeslal závodníky všechny podniky v západočeské župě pořádané a kdy odbor pracoval vždy pro rozvoj a rozmach lyžařství, zejména pak lyžařství závodního. Zprávu pokladní, velice pečlivě vypracovanou, podal pokladník Jan Janda, dle které bylo krásně viděti účelné hospodářství odboru. Zprávu náčelnickou za omluveného náčelníka podal Otakar Řezáč, ve které uvedl úspěchy závodníků odboru jak na závodech vlastních, tak na závodech cizích a promluvil o výcviku závodníků a členů, hlavně dorostu v minulé sezoně, který vedli cvičitelé odboru. Odbor má celkem 3 cvičitele, 4 měřiče a 3 svazové soudce a měl registrovaných 24 závodníků. V nových volbách provedených aklamací zvolen pro sezonu výbor, vesměs z mladých členů, v čele se zakladatelem odboru Josefem Jirkou, jelikož dlouholetý předseda Hněvsu nemůže se letošního roku práci věnovati, místopředseda JUC. Jaroslav Řezáč, náčelník Jan Janda, jednatel Otakar Řezáč, pokladník Jarmila Esterlová. Valná hromada se jednohlasně usnesla pořádati letošního roku V. ročník 30 km závodu La Nationale dne 18. února 1934, letošního roku bude opět závod proveden společně se závodem vojenským, dále IV. ročník středoškolských studentských přeborů západních Čech o pololetních prázdninách 4. února a klubové přebory v březnu. Na valné hromadě byl rovněž schválen návrh výboru na založení fondu pro vybudování vlastní chaty.

**ÚTULNÁ DOMÁCNOST!
ZDRAVÉ TEPLO!**

**PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA
NÁSYPNÁ I STÁLOŽÁRNÁ**

**DODÁVÁME HOTOVÁ DO BYTU
ŽÁDEJTE PROSPEKTY**

**ZÁPADOČESKÉ
KAOLINKY A.S.**

PRAHA II. u PŮJČOVNY 9. Telefon 29841

Budete s nimi

naprosto

spokojeni,

tak jako jsou

v kancelářích

Svazu lyžařů

RČS.

Různé zprávy.

Oldřich Košťál, majitel českého hotelu Slavie ve Špindlerově Mlýně, zemřel 3. prosince po krátké nemoci. Zesnulý byl velmi oblíben mezi našimi lyžaři a hlavně všichni frekventanti instruktorských vojenských kursů lyžařských na něho nezapomenou. Hotel Slavie byl od převratu baštou češství v té záplavě německých hotelů ve Špindlerově Mlýně, a o to měl zásluhu hotelier Josef Košťál. Po jeho smrti převzal jeho syn Oldřich vedení hotelu a šel ve stopách svého otce a hotelier Košťál byl také jediný, který vzal do svého objektu vojenské lyžařské kursy. Také byl jeho hotel základnou všech lyžařských závodů čsl. branné moci ve Špindlerově Mlýně pořádaných. — Bude těžko a smutno jistě všem těm, kteří zase zavítají do útulné Slavie a neuvidí již milého, vždy ochotného Oldřicha Košťála, kterého jistě všichni zachovají v milé vzpomínce.

Dr. O. Br.

In memoriam drahého přítele Lúdi Poláčka. Těžko je vysloviti cenu života, který dožrál a vydav všechny své plody, zaplatil svou cenu před branou věčnosti. Nemožné je oceniti život, který na prahu všech svých možností rozhodnutím osudu zaplatil vším co měl, aniž dokázal nejmenší ze svých nekonečných schopností. Neuvěřitelné pak je, že mladý a zdánlivě vším nadaný Tvůj život skončil tak náhle a nečekaně v klidu smrti. Co Ti mám říci z běžných a opakovaných vět na rozloučenou, když

nikdo z nás dosud nechce věřit, že Jsi skutečně odešel? V jaru života lidé neodcházejí od nesmrtelných pomníků své dočasné přítomnosti na této zemi. Říkáme však o nich dosti pro jejich věčnou památku, řekneme-li s klidem v duši, že byli tak dobrými lidmi a tak drahými přáteli jako Jsi byl Ty nám. A proto, ztráčí-li se Tvá stopa v bělostné tmě na stříbrné pláni, přes níž přelétla po prvé našimi řadami peruť smrti, nedovedeme tomu uvěřiti, že ruku vztaženou k Tobě jako symbol věčného přátelství a vzpomínky netiskneš nám nikdy víc, protože cesta ke klidu, kterou se všichni musíme ubírat, skončila pro Tebe téměř na samém začátku.

Tvoji kamarádi z Klubu Lyžařů Vinohradských.

Z Vysokého nad Jiz. Dne 4. září 1933 zemřel ve Vysokém nad Jiz. vrchní poštovní v. v. pan Karel Schröter, dlouholetý starosta města i okresu. Patřil mezi první lyžaře v našem městečku a byl také prvním předsedou Českého Ski klubu ve Vysokém n. Jiz. Návštěvníkům vysockých slavných předválečných závodů byla to osobnost velice dobře známá. Čest jeho památce! *Jos. Doubalík*, jednatel.

Propagační večer »Zimní turistiky a cizineckého ruchu« pořádaný z popudu ministerstva obchodu vyslechli posluchači čsl. »Radiojournalu« dne 23. listopadu t. r. Vůdčí myšlenku večera vyjádřil velmi sympaticky sám ministr obchodu Dr. Matoušek. Po hudební

ŽÁDEJTE VŠUDE

ENO KLISTER

ENO SKARE

DOPORUČENO MAZÁNÍ

BRUSLE-LYŽE-SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

vložce promluvil místonáčelník Svazu lyžařů Ivan Komárek o »kvalitách našich lyžařských terénů«, zmínil se informativně i o úspěších našeho závodního lyžařství na foru mezinárodním. Mezi jednotlivými vložkami hudebními, volenými na zimní motivy promluvili dále J. Barta, předseda lyžařské sekce Klubu čsl. turistů, na thema »Zimní turistika v horách«, o péči klubu čsl. turistů o rozvoj této turistiky a ubytování zájemců; předseda Svazu hoteliérů Holub o přípravě hostinských živností v horách na zimní sezonu a konečně ředitel »Čedoku« Hala velmi informativně o jízdních výhodách zimních sportovců na čsl. horách. Každoroční popud ministerstva obchodu, resp. vrch. odbor. rady Dr. Pártla k pořádání tohoto večera v čsl. rozhlase je jistě chvályhodný. Přednášky měly vesměs vysokou, dobře informativní úroveň.

Oficiální část večera byla doplněna rozhlasovou scénou »Na chatě na horách« od Vlasty Štáflové.

Paní Vlasta Štáflová jistě nám tu zcela neřekla, co by byla mohla a dovedla říci. Bylo by bývalo snad lépe podat místo onoho výseku, řekl bych, »hostinského« života na chatě, více vskutku rázovitě lyžařsky náladového, trochu skutečné poesie a ethiky lyžařství, nehledíc ani k okolnosti, že na př. líčení postavy slabého lyžaře (začátečníka) v té horské výšce, v níž se scéna odehrává, nebylo ani správné se stanoviska technického.

Ale i tento jistě z upřímného srdce večeru daný příspěvek nutno vítati jako snahu o propagaci našeho bílého sportu, za niž my lyžaři děkujeme srdečně všem účinkujícím a hlavně iniciátoru — ministerstvu obchodu (resp. příslušnému referentu p. Dr. Pártlovi). »Sincerus«.

V československém rozhlase bude v každotýdenním programu vyhrazeno místo pro relaci týkající se zimních sportů, zejména lyžařství. Příslušné arangement relace provede »Ústředí čsl. cizineckého ruchu« v Praze, Obecní dům.

Československé lyžařství při příležitosti 30letého trvání Svazu lyžařů registruje zároveň 20letí organizační práce

dvou svých čelných činovníků a sice arch. Karla Jarolímka, t. č. náčelníka a JUDra. Ot. Braunera, t. č. druhého jednatele a zároveň redaktora našeho listu. S popřevratovou omladinou takřka všude ve spolkovém životě získány byly nevalné zkušenosti. Tím více nutno si vážiti těch, kteří věnují se tolik spolupráci ve Svazu lyžařů, ač povolání (dnes ve všech odvětvích rozčilující a vyčerpávající) a život rodinný požadují od nich svůj tribut času. Zprávy o oslavách 30letí Svazu lyžařů a o slavnostní jeho valné hromadě přineseme v čísle třetím našeho listu.

V tomto rámci bude také vhodné, abychom se zmínili i o detailech záslužné činnosti obou jmenovaných. I. K.

Skok o lyžích jest nový výraz (patrně obdoba skoku o tyči), který zavádí na plakátech nájemce chaty v Bílé, v moravskoslezských Bezkydech, který mimo jiných věcí uvádí: Pro lyžování výborný terén s můstky ke cvičení skoku o lyžích.

60leté jubileum. Známý lyžařský rakouský pionér, pluk. v. v. Georg Bilgeri, slavil 11. října 1933 své šedesáté narozeniny v Bregenzu. Dostalo se mu blahopřání od rakouského a německého lyžařského svazu. Bilgeri měl velkou zásluhu o lyžařství v bývalé rakouské armádě a jeho vázání na lyže svého času bylo nejrozšířenějším ve střední Evropě.

Pololetní prázdniny pro mládež byly opět povoleny ministerstvem školství a národní osvěty po výborných zkušenostech, učiněných při posledních pololetních prázdninách, a sice budou trvati od 31. ledna do 4. února 1934. Také velikonoční prázdniny od 25. března do 3. dubna budou mládeži radostně přijaty, ježto leží právě v době, kdy na horách bývá nejkrásnější.

»Zimní adresář«, který právě vyšel jako »pomůcka, která se stane nepostradatelnou všem těm, kteří své volné chvíle věnují bílému sportu«, jest záležitostí, nad niž nutno se zamyslet. Velké rozšíření lyžařství svádí mnoho podnikavců k tomu, aby z tohoto faktu co nejvíce vytěžili. Jakým způsobem to činí, to jest již vedlejší. A můžeme klidně říci, že bez takového adresáře naši lyžaři by se

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLAMOU A VEDOU.

LYŽE saně, hole, vázání prvotřídní nejlevněji koupíte jedině u výrobce K. JANOUŠEK, tovární výroba lyží a lodí, Podolí, Pankrácká. Tel. 45488. - Veškeré opravy rychle a levně.

LYŽE. Vlastní speciální výroba. Krkonošský jasan — hickora.
Ludvík Erlebach, Benecko č. 50. Krkonoše.
Žádejte ceník.
Klubům Svazu lyžařů RČS. sleva.

NA HORY JEN HORSKÉ LYŽE
se zárukou spolehlivosti od firmy
A. FAJSTAVR, první horská výroba lyží a saní
Lhota Štěpanická-Benecko, p. Jilemnice
levné ubytování • opravy • úschova lyží

Lyžařský oblek dámský neb pánský objednejte jen u fmy **Škvor** PRAHA, Václavské náměstí číslo 59.

velmi dobře obešli, neboť tento jest důkazem, jak takový adresář vypadati nemá. Nemáme tolik zbytečného místa, abychom poukázali na všechny ty nedostatky tohoto zbytečného adresáře, jen však litujeme, že několik význačných lyžařských odborníků nechalo se zlákat, aby do tohoto adresáře napsali poučné stati, jež jediné mají hodnotnou cenu. Až však si tento adresář prohlédnou, jistě všechny bude mrzeti, že k něčemu takovému propůjčili svá jména a své znalosti a budou jistě příště již opatrnější. — V Zimním adresáři mají býti uvedeny adresy horských podniků, chat, hotelů, pensionů a restaurací, avšak většinou jsou tam uvedeny bezvýznamné hostince, jež pro normálního lyžaře vůbec nepřicházejí v úvahu. Ty však objekty, jež hodí se pro návštěvy lyžařů, vůbec tam však uvedeny nejsou. Jména hotelů a bud jsou uváděna německy, ač pan vydavatel snad by mohl věděti, že všechny objekty s německými jmény musejí z rozkazu úřadů míti také nadpisy české a že tudíž by bylo správné, aby byly jmenovány česky. Jen namátkou uvádíme některé ty chyby tohoto »nepostradatelného« adresáře. Jména Peterbaude, Adolfbaude atd. jdou celým adresářem. Že ve Špindlerově Mlýně je mimo hotel Spindelmühle též bouda u Dívčí lávky, když již uvádí Weisswassergrundbaude, to pan vydavatel asi neví. Že ve Vysokém n. Jiz. je též turistická chata, je asi vedlejší. Na Špičáku je sice uvedeno: Restauration Spitzberg, avšak vynechána je důležitá Juránkova chata na Jezerní Stěně, Mattušova chata na Pancíři, hotel Hrnčír na Špičáku; o Pasovského chyši na Čerchově, o Babylonu a Peci pod Čerchovem ani zmínka. Skvělé je Slovensko. Na Štrbě, samozřejmě místo Štrbském Plese, ignoruje pan vydavatel hotely Hwiezdoslav, Jiskru, Kriváň, Mory, Popelku atd. — Doufám, že jen tak namátkou uvedené chyby jistě každému lyžaři stačí, aby si o jeho nepostradatelnosti udělal svůj úsudek. Je škoda, že nebyl dosud vy-

dán jistě potřebný řádný adresář, který by skutečně byl pro lyžaře informativní, kde by bylo uvedeno také něco více než jméno hotelu, boudy atd., ježto pouze ze jména nikdo neinformovaný nic se nedozví. Máme zde přece Svaz horských podniků, který by byl jistě plně oprávněn takový adresář vydati a snad by tím bylo zaraženo pro příště vydání takového adresáře, jež není k ničemu. *Dr. O. Br.*

Po dobrých zkušenostech, které měli sportovci s obuví opatřenou gumovou podrážkou, vyslovili též lyžaři touhu po trvanlivé podešvi, která neklouže. Firma Berson vyrobila nyní 7 mm silnou speciální podešev pro lyžařskou obuv, která jest zhotovena z velmi odolného materiálu a zabraňuje uklouznutí a přilnutí sněhu k podrážce. Tyto podešve a podpatky zpracuje každý obuvník právě tak jako kožené, jest však nutno připevniti je na špičce podešve a u podpatků mosaznými šroubky, které jsou přiloženy.

Tyto podešve nepropouští vodu, jsou levné a trvanlivé a pro své dobré vlastnosti získá si zajisté tato novinka mnoho přátel, kteří nejen při opravách, ale i při pořizování nové lyžařské obuvi budou žádati pouze Berson lyžařské podešve a podpatky.

Krásný pozemek hodící se k výstavbě horské chaty v rozměru přes 80 a u Leischnerovy boudy ve výši 1263 m na Růžové Hoře v Krkonoších, vzdálený asi 1 hodinu od Pecuru, jest na prodej za 25.000 Kč. Bližší sdělí administrace časopisu.

Lyžařský dres, jaký má býti je ten, který je nejen lehký, ale i dostatečně teplý. Takovým je jen tehdy, je-li zhotoven z prvotřídního materiálu, látek dobře impregnovaných, hladkých, k nimž adheze sněhu je co nejmenší. Přesný střih, zaručující jak účelnost tak i šik dresu, je ovšem stejně důležitý. Všechny tyto dobré vlastnosti dresu, jaký má býti, najdete sloučený v lyž. šatu podle

Pro Sportovní a lyžařskou obuv

jest nejdokonalejším materiálem pro podešve nové

GUMOVÁ KŮŽE BERSON

Nejlepší ochrana proti vlhku a chladnu, žádná únava, trvanlivé a levné, noha neuklouzne.

Obdržíte v obchodech s obuví a u mistrů obuvnických.

CONCORDIA KONSTANZ

Informace u všech sportovních závodů

Concordia pojišťuje proti rozbití lyží

Lýže, vázání, hole hockey nejlevněji
dodá Vám odborník
J. Janáček, Praha II., u Botanické zahrady, telefon číslo 369-94
Opravy a úschova lyží přes léto

DRŽÁKY LYŽÍ na Váš automobil zhotoví a namontuje bez poškození karoserie
F. LUDVÍK A SPOL., autokarosárna a lakovna
Smíchov, Vinohradská, roh Nádražní třídy. Telefon číslo 409-67

míry, který Vám dodá fa. J. Eiselt, clothing for ladies and gentlemen, v Praze I., Národní 37, Palác Platýz.

Navštivte tento závod ve středu města, překvapí Vás svými kreacemi. Barevné liftjacksy, kostkované knickerbockers. Modely všech tvarů a cen.

rp.

Kamarádi, kteří nikdy nezklamou. Už dvacet roků jezdím s nimi. Prodělali se mnou světovou válku, byli jsme v Karpatech, v Alpách i na Gerlachovce. Jezdíme všude spolu: já, THYMOLIN a kartáček na zuby. Snad je to zvyk za tu dlouhou řadu let, že ani jinou pastu nemohu používat, než právě THYMOLIN. Ale je to dobrý zvyk. Podívejte se na moje zuby — zdravé a bílé jako prašan. Vidíte, že mne moji kamarádi opravdu nezklamali.

S lyžemi na kolečkách do Říma. Mladý tyrolský lyžařský učitel Karl Pitscheider vykonal ze Steinachu v Tyrolích přes Brenner cestu do Říma v 15 dnech na kolečkových lyžích. Tvrdí, že jest to znamenitý přípravný training pro zimní sezonu.

Snadno můžeme při lyžování svítilnu s drátěným závěsem ztratit. Proto lze doporučit svítilnu PALABA s řemenovým posunovacím závěsem, který se knoflíku, sponky neb háčku pevně drží. Její dalekonosný reflektor s broušeným sklem v průměru 55 mm vrhá světelné paprsky do značné vzdálenosti. Rozžihání a zhášení rukama v důkladných rukavicích, umožňuje zvláště přizpůsobený a praktický vypínač. Je na skladě u každého obchodníka, prodávajícího baterie PALABA!

Lyžaři! Působí Vám Vaše lyže a zavazadla potíže při nošení jich Prahou? Pak uložte je bezpečně pro své pohodlí proti odjezdu Masarykova nádraží, pasáž paláce Hybernia — od 6 do 24 hod. Veřejná konces. úschovna zavazadel a šatna, Hybernská ulice č. 26.

Čtyři bratři lyžaři skokani zúčastnili se závodu ve skoku, vypsaném ve čtyřech třídách, a každý ve své třídě zvítězil. Kde? Ovšem v Norsku v Henefossu, a to při letošních prvních oficiálních lyžařských závodech. V třídě

I. zvítězil známý závodník Reidar Andersen, v třídě II. pak zvítězil jeho bratr Olaf, ve III. třídě Arne a nejmladší pak Erling ve třídě IV. — Že ve známé skokanské rodině Ruudů v Kongsberku jsou již dva bratři, a to Sigmund a Birger, v celém lyžařském světě známí, víme všichni, ale nyní přibývá k nim již také nejmladší bratr Asbjörn, který jest na nejlepší cestě svým starším bratřím se vyrovnati.

Vše, co potřebujete k řádnému ošetření Vašich lyží a lyžařských bot, poskytne Vám »Cirine«. Sport lyžařský potřebuje kromě řádné výzbroje též skutečně dobré lyžařské vosky na různé druhy sněhu a takovými jsou právě vosky »Cirine«. Žádejte proto také Vy, jako mnozí ostatní, prvotřídní výrobky Závodů Cirine, Josef Lorenz a spol., Cheb.

Znáte již »Gutra«-tuk a olej na kůži? Viz insert v dnešním čísle našeho listu.

Po prvé ve vánici. Hola, to je rozkoš, když se člověk po dlouhém roce dostane do pořádné vánice! Vítr skučí, sníh bičuje tvář, lyže rychle kloužou... A když vítr příliš zbičuje tvář, co na tom. Nás to pálit nebude, my jsme na vánici přichystáni. Trochu cremu GRADO vetřít do pleti — to stačí. Creme GRADO dokonale chrání pleť před omrznutím, před ledovým větrem, před mokřím sněhem. Creme GRADO je nezbytný pro lyžaře, který chce hor užití opravdu do sytosti.

Rozdává sníh, lyžařskou příručku, která svým praktickým obsahem o 130 stranách stane se nepostradatelnou každému lyžaři, odborný sportovní závod Alex. Průcha, Praha I., Národní tř.

Vaše staré lyžařské boty — pozor — oprava — vyměníme spálené podešve, zkroucené boty narazíme, utěsníme, aby nepromáčely, promastíme a jinou odbornou opravu levně a ihned Vám provedeme. Pražský obuvnický podnik, Národní tř. 38, obchod ve dvoře.

Kombinace ze čtyř lyžařských disciplin. Švýcarský lyžařský svaz usnesl se na poslední schůzi v Bielu, vy-

Lyžařská vesta,

dokonale impregnovaná, balonové hedvábní, vlněná podšívka, za Kč 109.—
Sommer, Soukenická ulice číslo 14. Telefon 658-92

„TELEMARK“ Lyžařské oděvy dle míry.

ZD. KOPECKÝ.

Praha II., Jáma 5, telefon 234-69.

LYŽE-SANĚ A J. SPORT. POTŘ.

levně dodá VÝROBCE

SPORT — DVOŘÁČEK

PRAHA II., PETRSKÁ ULICE 22, U DENISOVA NÁDRAŽÍ.
Stroj. dílny Zeleneč.

Lyže, saně

a veškeré potřeby pro zimní a letní sporty, levné a kvalitní jen u výrobce A. Súva, Benecko-Krkonoše.

ORIG. WATERPROOF. BOTY

ručně šité lyžařské . . . Kč 189.—

ručně šité sportovní . . . Kč 169.—

též levnější druhy.

„Koža“

Praha II., Na Zbořenci 24

ČLENŮM SVAZU LYŽAŘŮ 10% SLEVA.

IMPREGNACE,

ošetření a úschova lyžařských a

sport. bot - BARVENÍ kož.

kabátů, aktovek, kabelek a t. d.

psati švýcarské mistrovství 1934 ze čtyř disciplin, a to: v běhu, skoku, slalomu a sjezdu. Mimo to obdržel i vítězové jednotlivých disciplin mistrovského titulu.

Bernardýny pro chaty vysoko položené ve Vysokých Tatrách, kteří by byli zvláště uveičiněni pro záchrannou službu, hodlá zavést Klub československých turistů.

Umělý prachový sníh bude lze nyní kupovati a v každém množství dovážeti na ta místa, kde ho bude třeba. Že to bude ponejvíce na můstky pro skok na lyžích, je jasné. Vzpomeňme si jen na první mezinárodní závody FIS, pořádané v Janských Lázních, jaké práce a námahy bylo třeba, aby za pomoci vojska byl »sněhuprázdný« můstek učiněn schopným pro závody, a letošní závody FIS v Inšpruku trpěly také takovým nedostatkem sněhu v důsledku náhlé oblevy, že bylo tisíce tun sněhu zapotřebí dovézt vlakem a nákladními auty, aby vůbec závod ve skoku na lyžích bylo možno provést. — A nyní tomu odpomohl jistý chemik z Freibergu v Sasku, který vynalezl prostředek k výrobě »prašanu«, který nebude dražší než výroba sněhu z ledu a tomuto se úplně vyrovná.

Osvětlení Berg-Isel-šance. Podle návrhu proslulého Nora Birger Ruuda, který jako amatér-trenér ztráví tuto zimu v Innsbrucku, bude malá Berg-Isel-šance uměle osvětlována, aby se mohlo i v noci trénovat. Většina výkonných sportovců má volno teprve večer. — Myšlenka tato není novou. Již v zimě 1927 provedena byla v domovině Ruudů — v Kongsberku. Také loni byla osvětlována Midstue-šance v Oslo a při umělém světle »postaven« můstkový rekord 53 m!

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Lyžařský team 15 závodníků hodlá vyslati finský svaz lyžařský na mezinárodní závody FIS v Solleftea ve Švédsku. Prozatím má tento svaz v úmyslu vyslati závodníky pouze na kratší trati a skok na lyžích, avšak jest těžko mysliti, že by Finové vzdali se obhajování 50km závodu, v němž poslední rok Švédy porazili. Jejich závodník Veli Saarinen by jistě snad dovedl opakovati své vítězství nad Sven Utterströmem. Vedení výcviku závodního mužstva bylo svěřeno bývalému závodníku Niku Tapani.

Ceník zdarma	LYŽE	45'—
	BOTY	99'—
	HUITFELD	24'—
	BRUSLE HOCKEY	75'—
	LUMBERJACKY	65'—

SPORT DŽBÁNEK
PRAHA II., SPÁLENÁ 30

BILDSTEINOVO STAHOVACÍ PÉRO!!

Nejlepší pojištění proti zlomení kostí a natržení šlach

Prodej ve velkém pro Československou republiku

QUIDO ROTTER - STŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE

Součástky vázání pro 20 druhů různých vázání, Sohmovy, Huitfeldovy a posuvné čelisti, dvojité i jednoduché napínací přesky, napínače stoupacích pásů, chrániče podešví atd., vše proti rezavění dobře pocinované. — Lisované a lité kroužky na hole s ocelovou vložkou. — Podložky, hliníkové žehličky atd. Vše v nejlepším provedení a v levných cenách.

Ant. Markovského syn, továrna na kovové zboží **Jablonec** nad Nisou. Ceníky zdarma.

ZÁK. CHRAŇ.

GLYMPIA -VOSKY

zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sportovních potřeb.
A. ELGER, ZINNWALD, RUDOHOŘÍ.

ŠPINDLERŮV MLÝN

3 P O J M Y

J E Ž K S O B Ě N Á L E Ž Í

DOBŘÝ SPORT

technika arlberská a „Slalom“

LYŽAŘSKÁ ŠKOLA „SLALOM“

Výzbroj a poradna

SPORTOVNÍ DŮM „OLYMPIA“

KAM NA NAŠE HORY?

„VALENCIA“, SENOHŘABY

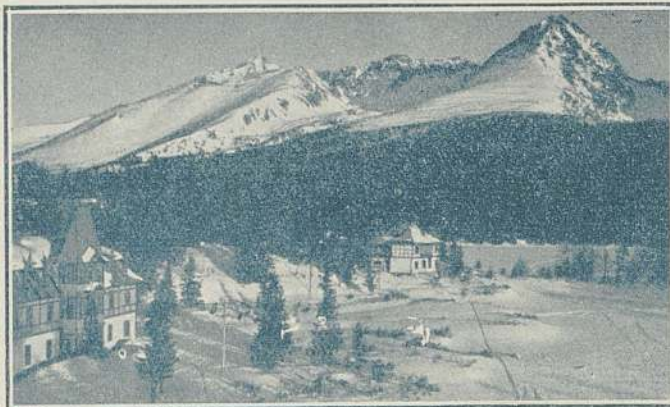
Restauraci hotelu převzal opět restaurátor Alois Mandásek, Praha I., Celetná 8 (Vinárna »Globus«). Prvotřídní jídla a nápoje.
Telefon: Senohřaby č. 14.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense.

VYSOKÉ TATRY-ZIMNÍ SEZONA

V Á N O C E 1 9 3 3 — V E L I K O N O C E 1 9 3 4

ŠTRBSKÉ PLESO

1351 m n. m.

MEZINÁRODNÍ STADION ZIMNÍCH
SPORTŮ

STÁLÁ LYŽAŘSKÁ ŠKOLA
za vedení instruktora Svazu lyžařů RČS.

KLUZIŠTĚ SKIJÖRING

TATRANSKÁ LOMNICE

900 m n. m.

KLUZIŠTĚ. SÁNKOVACÍ DRÁHA. SKIJÖRING. LYŽAŘSKÁ ŠKOLA. HORSKÉ SLUNCE

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny. Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

CHATA U „ČERNÉHO JEZERA“ NA ŠUMAVĚ

východisko lyžařských tur. 19 hostinských pokojů, dobrá kuchyně. Prazdroj. Levné ceny.

Č. P a v l i č e k, restaurátor.

Hotel Prokop na Špičáku.

Největší a neznámější hotel na Šumavě.

84 pokojů, zařízených pro nejtěžší zimu s dvojitými okny a ústředním topením. — Koupelny se sprechami, v domě elektrické světlo. Prostorné garáže. — Po celý rok otevřeno.

Adresa pro telegramy Prokop, Špičák, telefon: Špičák čís. 1.

RESTAURACE ZAPADLÝCH VLASTENCŮ v Pasekách nad Jizerou. • (Reisův Pozdětín)

jest otevřena po celý rok. Hostinské pokoje, společné noclehárny, levná pense od 25 Kč, výborná kuchyně. Ideální terén pro lyžače a turistiku. Elektr. světlo. Veškeré pohodlí a garáže. Temná komora.

Lyžařské středisko – letní pobyt

v Příchovicích na Stěpánce v Jizerských horách 958 m n. m. Ideální lyžařské terény pro začátečníky i dobré jezdce. Moderně zařízené cizinecké pokoje s ústředním topením a elektr. světlem. Prvotřídní kuchyně — přiměřené ceny. Stanice dráhy Tanvald—Sumburk, nebo zastávka Příchovice. Autobusové spojení do Příchovic.

Telefon Příchovice č. 9.

Mažitel Jan Rössler.

DOPORUČUJÍ SE:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Ústřední topení do všech pokojů.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

Nově zřízený

HORSKÝ HOTEL „PANORAMA“

800 m n. m.

Tanvald - Žďár 138

Východiště do Jizerských hor a Krkonoš pro letní i zimní sporty — čisté cizinecké pokoje — turistická nocelehárna — prvotřídní kuchyně — vyležlá piva — tuzemská i cizozemská vína — cvičná louka pro lyžaře-začátečníky a pokročilé u chaty — koupaliště v místě.

Denní pence 25—35 Kč.

Telefon Tanvald-Sumburk č. 83.

SVATOPLUK FOLPRECHT, hoteliér.

Pořádáme každou sobotu a neděli zájezdy autokarem z Prahy. Informace podá telefon číslo 496-64 Praha.

OBNOVENÁ MARTINOVKA

Stává se stále více střediskem sportovců.

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají jí přízeň.

Telefon Spindl. Mlýn 21 b.

O všemožné pohodlí pečuje J. LINGR, nájemce.

„Na Stráži“

bouda Sokola Vinohradského na Končínách.

20 pokojů, společné nocelehárny, ústřední topení, teplá a studená voda, sprehy. Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén.

Pošta Jablonec nad Jizerou.

Telefon: Rokytnice n. Jiz. 37.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázně,

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou, Telefon č. 11.

ELLA PŮHONNÁ, majitelka.

„MÍSEČKY“ 1058 m
n. moř.
HORNÍ MÍSEČKY

25 nově době odpovídajících pokojů, 56 hromadných lůžek, vodovod s teplou a studenou vodou, ústřední topení, elektrické světlo, lázně, prvotřídní kuchyně a sklep, celá pence. — Vlastní doboyt-kové hospodářství. — Sportovní potřeby k dispozici. — Telefon: Spindlerův Mlýn 48. — František Renner, majitel. Lyžařská a sáňkovač dráha od Spindlerova Mlýna. Telefon. — Pošta Spindlerův Mlýn.

HOTEL „BREMEN“
VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Telefon č. 9

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hřabačov, Vrchlabí.

Hotel Kubát. Benecko v Krkonoších

880 m n. m.

Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektrické osvětlení, ústř. topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, la nápoje a vína, prazdroj. — Telefon č. 3. V hotelu auto k dispozici.

Grand Hotel-Kirschner
Jilemnice

Telefon 67.

Restaurace — kavárna — ústř. topení — tekoucí voda — garáže. — Stanice: A. K. RČS. — L. Čs. M. — Č. K. S. Ski. — S. L. RČS.

Doporučuje se

Mumlavská bouda

u „Vodopádu Mumlavy“

Nový nájemce

Michal Andrusiv.

Hotel Erben
Pommerndorf

pošta Horní Vrchlabí,

slunné, dobře vytopené cizí necké pokoje. Ideální terén pro lyžaře a sáňkaře. Elektrické světlo, mírné ceny.

Majitel J. ERBEN.

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m V KRKONOŠÍCH 1208 m

Zimní sportovní středisko. Ve všech pokojích studená a teplá voda, ústřední topení, 70 pokojů, lázně, elektrické světlo.

Anna Lhotová, majitelka. — Adresa telegramů: Špindlerovka-Petrovka. — Telefonní úřad: Petrovka č. 2.

Bouda u „Dívčí lávky“

780 m n. m., ½ hod. od Spindlerova Mlýna cestou na Petrovku, Martinovku a Spindlerovku. Výborná kuchyně. Stanice Svazu lyžařů RČS. Telefonní hovorna. Každých 14 dní vepřové hody.

Nájemce Frant. Erlebach-Kukačka

HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení.
Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát.
Stanice Svazu lyžařů RČS.

ŠPINDLERŮV MLÝN - SV. PETR
HOTEL

PANORAMA

Jediný český hotel s ústředním topením. Ideální poloha v rozkošném koutku Krkonoš.

Leden: pense od 50.— Kč. Společné noclehárny.
Výborná kuchyně.

F. POLANSKÝ, majitel

HOTEL

„NECHANICKÝ“ ŠPINDLERŮV MLÝN ČSR:

Telefon
číslo 54

Prvotřídní hotel ve středu; ústřední topení; te-
koucí studená a horká voda ve všech pokojích. —

Výborná kuchyně — koupele — garáže.

Stanoviště autocarů.

Špindlerův Mlýn-Krkonoše

Veškerý komfort.
Zcela mírné ceny.

SAVOY HOTEL

středisko pražské společnosti.

E. & E. Teichmann.

Hotel „Central“

Spindlerův Mlýn.

Všechn komfort, mírné ceny.
Telefon 24. Autogaráže.

V. HOLLMANN.

HOTEL BUCHBERGER

Sv. Petr — p. Špindlerův Mlýn, telefon 9.

Všechn komfort — krásná poloha — ideální lyžařské terény —
vlastní rohačková dráha.

„BRISTOL“

moderní a příjemný hotel
ve Špindlerově Mlýně

V bezprostřední blízkosti nového můstku a
hockeyového hřiště. Společné ubytování.

Ústřední topení. Teplá voda. Lázně.

Přiměřené ceny.

V „Bristol-sklepě“ denně náladová hudba a tanec.

Telefon 47.

Nový nájemce:

KURT APPELMANN

HOTEL

ŠPINDLERŮV MLÝN

všechn moderní komfort.

Majitel MUDr. W. T. Pick.

Telefon č. 5.

ŠPINDLERŮV MLÝN Grand Hotel

*Depandance „Bellevue“
a dům „Dabeim“ Starý
renomovaný podnik se
vším novodobým kom-
fortem. Telefon 1 a 36*

A. & M. OSIEGLOWSKI

HOTEL A PENSION „HUBERTUS“ V BEDŘICHOVĚ-ŠPINDL. MLÝNĚ
ve středu lázeňského místa. Dobré zaopatření při mírných cenách. Doporučuje se! Celoročně otevřeno. JOSEF SCHOLL.

Sport Vladimír Weiss

TELEFON

726 - 09

PRAHA-DEJVICE

ROH DEJVICKE A STARODRUŽINÍKŮ

LYŽE-HOCKEY-BRUSLE

*Pouze
prvotřídní
výrobky*

SPECIELNÍ DÍLNY K PŘIDĚLÁVÁNÍ
TVRDÝCH HRAN „SLALOM“

Smluvní pojišťovna
Svazu lyžařů RČS.

PRVNÍ ČESKÁ
VZÁJEMNÁ
POJIŠŤOVNA

ZAL. R.
1827

V PRAZE II.
SPÁLENÁ 24

VEŠKERÁ
POJIŠTĚNÍ

VE DRUHÉM STOLETÍ
SVĚHO TRVÁNÍ

P

rodejna ČOS

DODÁ VŠE

PRO ZIMNÍ SPORTY

SKLADY PRAHA III. TYRŠŮV DŮM
TELEFONY 44444, 44445, 43230
CENÍKY ZDARMA A VYPLACENĚ

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

ŽÁDEJTE VŠUDE

F	G	
	Y	
	M	
	N	R
	A	Y
	S	T
	T	M
	I	I
	K	K
	A	A
		S
		P
		O
		R
		T

Tělovýchovný ústav
BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ
 Poříč 32, palác Axa, T. 39216

Lyžaři, sportovci POZOR.

Jedině tato značka zákonem chráněná zaručí Vám dokonalou lyžařskou, bruslařskou, loveckou a turistickou obuv, neboť jest speciálně ručně pracovaná, nepromokavá, lehká, elegantních tvarů, zpracovaná dle návrhů našich i zahraničních sportovců a dle dlouholeté naší zkušenosti. Obdržíte ve všech speciálních sportovních závodech.

Hlavní sklad a výroba jedinečná **František Hanuš** speciální výroba sportovní obuvi, Praha-Bubeneč, Vítězné náměstí č. 820. Tel. 70123

Lyže, VÁZÁNÍ A HOLE •

k lyžím dodá Vám v nejlepší provedení fma **ANT. BARTOŇ**, speciální výroba lyží ve Vysokém nad Jiz. Založeno r. 1904. Žádejte ceník

BILDSTEINOVĚ STAHOVACÍ PÉRO!!

Nejlepší pojištění proti zlomení kostí a natržení šlach

Prodej ve velkém pro Československou republiku

QUIDO ROTTER - STŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLÓVENSKE

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

BOBSLEIGH

TURISTIKA

BRUSLAŘSTVÍ

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4.-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šk. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

ROČNÍK XXIII.

PROSINEC 1933.

ČÍSLO 3.

*Svým příznivcům přeje
vše nejlepší v Novém roce*

SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

Zprávy Svazu lyžařů.

Jubilejní slavnostní valná hromada Svazu lyžařů RČS konala se v památné zasedací síni Staroměstské radnice pod slavnými obrazy Brožíkovými. Správa pražské obce, v jejímž čele stojí »jeden z nás« (jak telegrafoval Svaz primátoru Baxovi z této schůze), dala Svazu tuto síň k dispozici s krajní ochotou a lyžaři si tohoto vyznamenání zajisté váží.

V neděli dne 3. prosince 1933 bylo před desátou hodinou v předsíni této historické místnosti velmi rušno. Scházeli se četní slavnostní hosté. Viděli jsme výkvět sportovní administrativy pražské. Byla rušná a milá nálada, tvořily se skupiny, se všech tváří zářilo uspokojení z vykonané práce, bylo plno odhodlání do práce nové. Konečně se po malém zpoždění ubírá k předsednickému stolu malá skupina, již v čele kráčí »seniorchef« Svazu lyžařů, čestný jeho předseda, J. V. B. Pilnáček, doprovázen úřadujícím předsedou Ing. A. Jaurisem, býv. předsedou Dr. J. Scheinerm a úř. místopředsedou Dr. J. Moserem. Usedají na místě primátorově a jeho náměstků, sál tichne, fotografova bleskova několikrát šlehne síní a tov. Pilnáček povstává, aby zahájil toto památné shromáždění. Zatím co mluví pohnutým hlasem, málokdo si uvědomuje, že zde sedí již pouze jediný účastník a svědek zakládající prvé valné hromady Svazu lyžařů před 30 lety, říd. uč. J. Ďoubalík z Vysokého nad Jizerou. Poslední žijící účastník, jeden z otců oné ohromné organizace dneška. Vydržel, nepovolil, oddal se lyžařině tělem i duší, je svým spolupracovníkům čilého horského klubu stálým vzorem a byl za své životní dílo vyznamenám slavnostní plakétou

»za zásluhy«, což oznamuje po Pilnáčkově slavnostním a vřelém úvodu předseda Ing. Jauris. Plaketa tato byla podle návrhu předporady delegátů udělena jen několika domácím a zahraničním osobám, především našemu norskému příteli pluk. N. R. Oestgaardovi, našemu prvému norskému cvičiteli Ing. Smith-Kjellandovi, předsedovi bratrského Polského związku narciarského gen. A. Bobkowskimu, reprezentantu druhého bratrského lyžařského národa slovanského Dru Stane Kmetovi (Zimsko-sportski savez jugoslaven-ski), francouzskému místopředsedovi FIS a našemu starému příteli Dru Minellovi; z našich lidí dostali plaketu ministr obchodu Dr. Matoušek; býv. ministerský předseda a ministr nár. obrany F. Udržal; kap. Ot. Německý, mnohonásobný mistr, který nám dobyl první zahraniční vítězství v republice a po něm celou ohromnou řadu; J. Feistauer, starý, zasloužilý a vzorný závodník, který se dovedl bít úspěšně s nejrůznější cizí konkurencí po dlouhá léta svého velikého závodnického života; Karel Jarolímek, jeden z našich nejzasloužilejších lyžařských vůdců v celé naší historii, závodník i organisátor a zejména obětavý pracovník; čestný a zasloužilý předseda J. V. B. Pilnáček za své celoživotní veliké lyžařské dílo; Dr. J. Scheiner za veliké vůdcovské zásluhy o náš sport a za položení pevných technických i administrativních základů k dnešní naší posici; stejně i řed. K. Hlaváčovi udělena plaketa za dlouholetou oddanou a velikou práci; konečně obdržel ji — jak jsme již výše řekli — J. Ďou-

balík za veliké služby našemu sportu, služby, jež jsou známy celé naší lyžařské obci. — Předseda dal pak odeslati pozdravné telegramy prezidentu republiky, ministru obchodu a primátorovi hl. města. — Vzpomenuto bylo za hlubokého ticha i našich mrtvých, jichž ovšem je za třicet let již řada nemalá a mezi nimiž pro své zásluhy na prvních místech jmenování Rössler-Ořovský, Dr. Synáček, Buchar atd. — Po úvodních formalitách udělil předseda slovo slavnostnímu řečníku, jímž byl místopředseda Dr. Moser, který se zabýval velmi výstižně historií našich třiceti let a mezi jiným pravil:

Dnešní úkoly sportovní organizace takové, jako je Svaz lyžařů, jsou tak rozsáhlé a rozmanité, že ten, kdo neměl příležitost nahlédnouti do vnitřní její agendy, nemůže ji ani zhruba oceniti. Lyžařství je dnes nejen sportem, je také velkým činitelem národohospodářským. Po celém světě, zejména ale ve střední Evropě bylo to lyžařství, které vybudovalo celou řadu horských osad, které dalo podnět ke stavbě nových cest a horských drah. Dokud byla jenom letní turistika, případně alpinismus, kapitály uložené v cizineckých zařízeních, hotelích, dráhách, značených cestách atd. měly poměrně krátké období od sklonku jara do počátku podzimu, jehož výtěžek je musel zúročiti a umořiti. Dnes nese toto břemeno z pozitivě poloviny sezona zimní, ba je mnoho míst, ve kterých zimní sezona je větší a úspěšnější než sezona letní; ježto odjakživa vábí nezvyklé, setkáváme se v zimě opravdu s malým stěhováním národů. Obyvatelé rovinných měst užívají každé příležitosti, aby zavítali na hory pokryté zimním hávem.

Zimní vlakové spojení před 10 nebo 20 lety vypadalo zcela jinak, než dnes. I technika postavila se do služeb podpory cizineckého sportovního ruchu: lanové dráhy, automobily s housenkovým pohonem dopraví nás až na místa dříve těžko přístupná.

Vidíme z toho, jak hluboko zasahuje nejenom lyžařství, ale sport vůbec do dnešního života každého jedince, dokonce i toho, který sám třeba žádný sport neprovozuje.

Stojíme-li před tímto zjevem, musíme si mimoděk předložit otázku, není-li dnes sport přeceňován, není-li jeho dnešní rozvoj snad nezdravý, nečeká-li na něj v budoucnosti úpadek. Je jisté, že každý zjev, každé hnutí ocení samo sebe během času nejlépe a nejspravedlivěji. Pouze dobré a správné zůstane, špatné a neúčinné dříve či později zahyne.

Pak mluvili hosté.

Za ministerstvo obchodu pozdravil Svaz Dr. Pitlík a přednesl úřední uznání jeho významné práce.

Jménem ministerstva zdravotnictví pronesl velmi krásný projev vrch. odb. rada Dr. Sládek. Jeho apel na zájmy národní byl velmi vřele aplaudován.

Za ministerstvo nár. obrany promluvil vojensky stručně a jadrně pluk. gen. št. Langer.

Jménem rady městské pronesl velmi srdečný projev Ing. Mrkván; nezapřel lyžařské věci oddaného sportovce, ovládajícího dokonale svůj obor.

Za Čsl. obec sokolskou pozdravil shromáždění způsobem vskutku bratrským Dr. Němeček; přítomní vyslechli jeho slova s upřímnou radostí, zejména v oné části jeho pravé sokolské řeči, kde ujišťoval, že dnešní organizační rozdvojení je jen malou a zejména dočasnou formální překradou, nad níž nás spojuje jeden duch. Máme jeden cíl a za tím cílem — ať to formálně vypadá jakkoli — jdou lyžaři Svazu i lyžaři sokolští ruku v ruce. Jeho sokolské »nazdar«, jež volal Svazu do jeho dalších let bylo signálem k bouři aplausu.

Za ČOV promluvil J. Čížek.

Za ČVV prof. Pelikán. Oba tyto představitelé našich nejvyšších sportovních organizací, kteří děkovali za důstojnou reprezentaci státu, byli odměněni hojným potleskem.

Za HDW mluvil zprvu česky a pak německy prof. Steiner, jehož svrchovaně loyální řeč o společné československé vlasti, byla velmi přívětivě přijata. Byl také ujištěn z předsednického místa naším upřímným kamarádstvím.

J. EISELT

clothing for ladies and gentlemen

LYŽAŘSKÉ DRESY

podle míry • Dokonalé látky všech barev • Speciální podšívky

PRAHA I., NÁRODNÍ 37. PALÁČ PLATÝZ

Klub alpistů vyslal svého předsedu řed. Piláta, také »jednoho z nás«, který byl shromážděním srdečně přijat. Za Čsl. obec střeleckou pronesl zdravici p. Pilotti. Za Svaz veslařů promluvil jeho předseda Dr. Motejl. Za KČST pozdravil Svaz Dr. Pásek a za Svaz bruslařský J. Kozich.

V řízení schůze vystřídali se s J. V. B. Pilnáčkem i Ing. Jauris a Dr. Scheiner, jediní žijící předsedové Svazu. Po přednesení posledního projevu předseda schůzi krátkým, ale vřelým způsobem ukončil. Účastníci pak přešli do Obecního domu, aby pokračovali v jednání na pracovní valné hromadě.

Sluší ještě zmíniti se o mnoha srdečných telegrafických a písemných projevech, které Svaz obdržel jak od svých klubů, žup a také od jednotlivců z ČSR, tak zejména od klubů, svazů, organizací a jednotlivců ze zahraničí. Je věru velmi pestrým obrazem listovati v silném svazku těchto projevů ze všech lyžařských koutů Evropy. Stůž zde aspoň jeden ze srdečných telegrafických projevů a sice polský:

»W uroczystym dniu 30lecia istnienia Związku narciarskiego republiki czechoslowackej przodujacego swemi wynikami sportowemi w Europie srodkowej Polski zwiasek narciarski przesyła jak najserdeczniejsze zyczenia dalszego rownie wspanialego rozwoju zapewniaja o najzyczliwszych uczuciach jakie zywi dla bratniego zwiaseku slowianskiego.«

Slavnostní valná hromada neměla ráz hlučné oslavy, byla to spíše tichá, za to však důstojná manifestace starého sportovního tělesa, jehož práce provanuta byla

vždy svrchovaným uvědoměním národních povinností. A tento národní motiv zněl ze všech projevů, jež jsme tam slyšeli. Nejen na své sportovní výsledky, ale i na národní výsledky své práce může být S. L. RČS. právem hrd.

Řádná valná hromada S. L. RČS konala se bezprostředně po slavnostní schůzi. Delegáti přešli jen za tuhého mrazíku ze Staroměstské radnice do Obecního domu, kde se tentokrát zasedalo v sále Sladkovského. Jednak pod silným dojmem slavností schůze, jednak proto, že letos byla látka velmi prakticky sestavena v přehlednou zprávu a vydána tiskem, bylo jednání rychlé a stručné. Schůzi řídil Ing. A. Jauris. Vzpomněl všech našich mrtvých v tomto roce, zejména Rösslera-Ořovského a gen. Pečírky.

Publikované referáty byly jednomyslně schváleny, takže po krátkých formalitách bylo možno přikročiti brzo k volbám, t. j. k doplňovacím volbám, ježto většina výborů byla zvolena loňskou valnou hromadou na delší období. Navrženi a zvoleni pp.:

Čestný předseda: J. V. B. Pilnáček.

7 členů ústředního výboru: JUDr. Karel Finger, Ing. Jiří Kraus, Ing. Oktáv Koutský, Josef Kunc, Adolf Matoušek, doc. MUDr. Karel Procházka, Jaroslav Honzů.

6 náhradníků: Ing. Milan Mencl, V. J. Jirků, Josef Hlavatý, arch. Karel Rudl, Jan Řihánek, plk. Ing. Václav Veselý.

Dozorčí výbor: Hynek Wachtl, Norbert Pokorný, Alex Průcha, Norbert Lang.

Jednotlivé části obsáhlé písemné zprávy o činnosti

Naši závodníci trenují již velmi pilně v Krkonoších od 1. listopadu. - Vyzkoušeli Eno vosky na všech druzích sněhu a osvědčily se skvěle.

ENO *mix*
 ENO *skare*
 ENO *klister*
 ENO *medium*
 doporučuje
 SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

Svaz lyžařů RČS významenal Eno-vosky svojí doporučující známkou

Svazu lyžařů otiskujeme zvláště. Toto zařízení se letos velmi osvědčilo a není pochyby, že se stane trvalým; zamezí celou řadu obvyklých dotazů a delegáti mají v ruce velmi bohatý materiál. Ovšem, že této zprávě dominuje kapitola technická — vždyť jsme svazem sportovním, ale i ze všech ostatních kapitol je na první pohled zřejmo, jak mohutným aparátem je dnes Svaz lyžařů, jak velikou energii reprezentuje práce jeho četných funkcionářů v ústředí, župách i klubech.

Obvyklé návrhy výboru, směřující k činnosti nové správy svazové v příštím roce byly také jednomyslně schváleny.

Celé jednání valné hromady mělo svižný spád a stojí za konstatování, že tato, v jubilejním 30. roce Svazu konaná řádná valná hromada dosáhla i časového rekordu, neboť netrvala déle než hodinu, což se ve svazové historii dosud nepříhodovalo.

Kal.

Zápis ustavující schůze ústředního výboru Svazu lyžařů RČS, konané dne 13. prosince 1933 na Wilsonově nádr. Přítomno bylo 24 členů ústředního výboru. Omluveni: Dr. Čipera, Lang, Dr. Finger, Dr. Izák, K. Hlaváč. Schůzi zahájil o 1/27. hod. večerní předseda Ing. A. Jauris. V proslovu uvítal nové členy ústředního výboru, a sice: A. Matouška, K. Hlavatého, H. Wachtla, Průchu a N. Pokorného. Poděkoval dále odstupujícím členům ústředního výboru, pánům Horčíčkovi, Hněvsovi a Ing. Kratochvílovi, jakož i Dr. Přimdovi.

Volba výboru a komisí. Na jednotlivé funkce a komise, podán byl předsednictvem Svazu návrh, který po doplnění schválen byl takto:

předsednictvo: jednatel: Ing. V. Macháček, pokladník: Josef Kunc, mezinár. tajemník: Dr. K. Finger;

činnovníci výboru: účetní: Ing. Fr. Příbyl, pojišťovací referent: Josef Brožek, dopravní referent: Adolf Matoušek, zdravotní referent: doc. MUDr. K. Procházka, správce inventáře: Ing. Jiří Kraus, historik: Bohumil Peka, referent pro alpistiku: Jaroslav Honzů, šéfredaktor časopisu: Ivan Komárek.

Odbory a komise: Technický odbor: Dr. O. Brauner, J. Bárta, Dr. K. Finger, J. Jílek, V. J. Jirků a I. Komárek. Dopravní odbor: A. Matoušek, Dr. O. Brauner, J. Jílek. Pořadatelský odbor: Fr. Žízala, J. Bárta, K. Rudl, Dr. Brauner, Dr. Ing. M. Mencl, pluk. Ing. V. Veselý, Dr. K. Procházka, A. Matoušek a Pejchar. Umělecký odbor: Ing.

O. Koutský, Ing. Fr. Příbyl, Cína Jelínek, K. Rudl, J. Jílek. Hospodářská komise: J. Kunc, Ing. F. Příbyl, J. Bárta, I. Komárek. Odborná komise: Bude volena cvičitelským odborem Technického sboru. Komise map a cest: K. Rudl, prof. Dr. Komárek, Pejchar. Komise výhod: Jan Řihánek, Ing. J. Kraus. Vydavatelstvo časopisu: I. Komárek, Dr. Brauner, J. Jílek, Dr. Kalibera a za ústřední výbor pokladník Kunc. Komise pro jednání s Čs. obcí sokolskou: Byla zrušena a předsednictvo pověřeno, aby podle potřeby jmenovalo své vyjednavče. Společný výbor s H. D. W.: Ing. A. Jauris, Dr. Moser, Dr. Finger, Ing. Macháček; náhradníci: K. Jarolínek, I. Komárek, Dr. Brauner, Dr. Jakubec. Propagační odbor: Dr. Brauner, plk. Ing. V. Veselý. Tiskový odbor: Ing. J. Kraus a M. Slavík. Zdravotní odbor: doc. MUDr. K. Procházka, Dr. J. Král, Dr. Z. Mézl, Dr. X. Hnátek, Dr. Votava. Komise přednášek a filmů: Stanoví cvičitelský odbor.

Delegáti do korporací: Do Čs. výboru olympijského: za lyžařství: K. Jarolínek, Dr. Brauner; za bobsleigh: I. Komárek, Dr. K. Finger. Do Čs. všesportovního výboru: Dr. J. Moser, A. Matoušek. Do ústředí Cizineckého ruchu: I. Komárek a B. Zadák. Do Svazu horských podniků: Ing. V. Macháček, Dr. Jakubec. Mezi volbou těchto odborů a komisí sešel se Technický sbor, který navrhl další členy ke kooptaci do Technického sboru: Dr. J. Mosera, Cínu Jelínka, Jar. Honzů, R. Krňoula, Ing. Fr. Příbyla, Ing. J. Krause, B. Zadáka, Ing. J. Zástěru, Lad. Zbyňka, Ing. V. Macháčka, plk. Ing. Veselého a B. Peku. V T. S. zasedati budou jako referenti: pokladník Kunc, dopr. ref. Matoušek, zdravotní referent Dr. K. Procházka. Komise a odbory ve smyslu návrhů předsednictva schváleny a všichni přítomní funkci přijali. Při volbách došlo k následujícím debatám: J. Brožek referuje o pojištění členstva, a žádá, aby do »Zimního Sportu«, nebo do oběžníku dáno bylo upozornění ohledně hlášení úrazů.

Příspěvky pro dorost, akademiky a členy KČST. K návrhu pokladníka usneseno bylo stanovit na sezonu 1933/34 příspěvek pro dorost Kč 2.—, pro akademika Kč 6.— a pro člena KČST. Kč 2.—. Župám odváděno bude z akademika Kč 1.— a ze člena KČST. 20%/o, t. j. Kč —40.

Zpráva činnovníků. Náčelník K. Jarolínek oznamuje, že zastupoval Svaz na poslední schůzi Čs. výboru olympijského. Dále hlásí, že S. K. Mor. Slavia v Brně

šetřte svoje sídce

Kvítě
ABADIE
ZDRAVOTNÍ

PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ —
TO JE VÝSLEDEK NAŠÍ
CTIŽÁDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI — TO JE
NAŠÍ POVINNOSTÍ VŮČI
TĚM, KTERÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

Sportovní dům
Skauting
Vás vypraví!
Praha II., Vodičkova 6, palác Skaut

získala norského trenéra Olla Wiliga, kterého použije Technický sbor pro kurs závodníků. Žádá pak dopravního referenta, aby pokusil se již nyní získati u ministerstva železnic pro závodníky na mistrovství výhody na drahách. Dále žádá, aby bezpodmínečně byl vyslán na kongres FIS ve Švédsku delegát Svazu.

Dorostenecký referent B. Peka sděluje podrobnosti, týkající se pořádání svazového dorosteneckého kursu. Kurs uspořádán bude v Novém Světě-Harrachově, a z každé župy budou vysláni do něho dva dorostenci, ze župy Pražské čtyři. Dispozice kursu schváleny a jejich provedením pověřen dorostenecký referent.

Nedoplatky spolků. Pokladník Kuncce navrhuje, aby spolkům, jichž platební povinnosti nejsou vyrovnány, nebylo vydáváno zboží nové. — Návrh schválen.

Dopravní. Předseda oznamuje, že dnešního dne podána byla ministerstvu železnic nová žádost o povolení slev na drahách, jako používají jiné korporace. Žádost tato podána byla prostřednictvím ministerstva obchodu.

Jednatel. Dodatečně došly gratulace k jubileu Svazu od Deutscher Skiverband, Dr. Čermáka, Dr. Freie, Svazu Makkabi, Č. S. S. Olomouc, Smith Kiellanda, Čs. obce sokolské, maďarského svazu. Dr. Baxa děkuje za pozdravný telegram. Čs. tisková kancelář dopisuje ve věci hlášení sněhových zpráv.

Zimní Sport. I. Komárek přináší následující zprávu. Dnes vyšlo 2. číslo, před vánoci vyjde 3. číslo. Finanční situace jeví se uspokojivě. Počet abonentů řádným výběrem a akvisicí adres stoupl a doufáme, že se udrží. Inserce, nebude-li přesahovati loňskou, jistě bude nejméně

taková, takže se dá předpokládati dobrý finanční vývoj podniku, jako léta minulá již vzhledem k tomu, že správní náklady nevzrostou. Tisk bude ve stejné ceně jako loni vzhledem k tomu, že časopis jsme zlepšili pokud se týče papíru ilustrační a literární části. Vynasnažíme se, abychom po stránce administrativy vedli si co nejehospodárněji, by finanční výsledek časopisu byl plně aktivní. Zpráva vzata na vědomí a uloženo tiskovému referentu Svazu p. Ing. Krausovi, aby posílal informace o nejdůležitějších podnicích Svazu do zahraničních odborných listů.

Č a j. Předseda pořadatelského odboru Fr. Žízala referuje o čaji, který byl velice málo navštíven, takže čistý zisk je naprosto nepatrný. Po přednesení námětů, jak uspořádati příští čaj, poděkoval předseda členům zábavního výboru za jejich práci.

Doporučení. Rozhodnutím Technického sboru Svazu lyžařů RČS. bylo na základě přezkoumání uděleno právo používati značku »DOPORUČENO Svazem lyžařů RČS.« firmě Bauše R. O. a J. Maloch, Praha XII., u Riegrových sadů číslo 16 pro její výrobky: VELOX-Mix, VELOX-Medium, VELOX-Skare, VELOX-Klister a VELOX-Special a firmě Mnichovohradištská lučební továrna J. Poláček, Praha VIII., Drahobejlova ul. číslo 1060 pro její výrobky: ENO-Mix, ENO-Medium, ENO-Skare a ENO-Klister. Zboží doporučené opatřeno jest oficiální nálepkou:

Správná výbroj jakostní značky

zaručuje již předem plnou radost při každém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann**, Brno, Koblížná-Růžová

Concordia pojistuje proti rozbití lyží

Informace u všech sportovních závodů

199.- pánské, dámské
139.- dětské

do hor
v našem oděvu!

Navštivte nás!

Mehera
oděvní služba.

Ze sjezdu cvičitelů, soudců a náčelníků S. L. RČS.

Překvapilo mě velice, že se po zajímavé přednášce kol. Horčičky nerozvinula téměř žádná debata. Mimo několik drobných dotazů nikdo neprojevil živějšího zájmu o thema v dnešní době tak eminentně důležité, jako je »sjezdový závod« a slalom. Maně vtírá se obava, zda Horčičkova slova nezapadla bez ohlasu. Pokud kdo projevil o přednášku zájem, byli to starší cvičitelé. Překvapilo mne, že nenašla ohlasu u našeho cvičitelského dorostu (mládeže). Postrádal jsem jejich účast. Právě zde se měl projevit jejich mladistvý temperament a zájem o ony disciplíny, které jim osobně nejlépe »sedí«. Vždyť jak sjezdový závod, tak i slalom si přímo žádají nadšení, odvahy a smělých srdcí mladých průkopníků nových směrů v krásném sportu lyžařském. Či nejsou snad tak dalece vyspělí pro tyto odvážné disciplíny? Zdá se, že tomu tak je, když nenašly v jejich řadách odezvy. Tím spíše bylo by dobře tou otázkou se zabývat, objasnit si vše důkladněji a vniknout do podstaty věci. Slalom a sjezdové závody jsou u nás doposud přehlíženy. Nebyly pořádány a není tudíž divu, že zkušenosti chybějí. Důkladné přípravy na olympijské závody v r. 1936 jsou v proudu a bylo by jistě přáním nás všech, aby naši skvělí borci, v klasických závodech tak význačný, nejlepší Středoevropáné, hned za severskými národy se zařadivší, došli v těchto, v nedávné době založených a mezi-

národně uznávaných závodech podobného úspěchu. Jak z přednášky patrno, nedá se ona rutina, pro závody tak důležitá, získat lehce v krátké době. Bude tudíž nutno s propagací a přípravou sjezdového závodu a slalomu začít co nejdříve. — A co se týče trenérů těchto odvětví lyžařství, nejsou-li po ruce z domácích závodníků, bylo by dobře angažovat někoho z jezdců zahraničních, aby, jako Severani v klasických bězích, oni v odvážném lyžaření řídili výcvik našich závodníků.

*

Důkladně připravenou a do detailů propočtenou přednášku přednesl kol. ing. Zástěra na thema »soudcování sjezdu a slalomu«.

Zasloužila by si jistě větší pozornosti, než jaké dosáhla. Nebylo to ani vinou řečnickovou, tím méně jeho skvělého referátu, nýbrž spíše neúčelně pro podobné shromáždění volenou místností.

Ve výběru vhodné místnosti pro tak důležitý sjezd, jakým beze sporu sjezd svazových cvičitelů a soudců je, bude musit býti postupováno opatrněji. Není zajisté vhodné rozdělit účastníky do dlouhého sálu, s předsednickým stolem uprostřed. Tím jsou účastníci rozdělení na dvě části a řečník pak dobře nemůže mluvit na všechny strany najednou. Je-li řečník obrácen jedním směrem, druzí pak téměř nic neslyší. Střídá-li směry, pak nemá z proslovu nikdo

NA SNÍH I LED

vybaví Vás sportovně

Fach-Sport-Praha
110-ŽITNÁ 40-TELEFON 338-7-3

POBOČKA: Praha II., Václavské náměstí č. 66.
Telefon 322-2-7.

Vyžádejte si podrobný ceník potřeb pro zimní sporty.

A21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

DEPOT PRO Č.S.R. A POLSKO
#NICKEL LING-T-GROSS, H-OSTRAVA

LYŽE FIRMY

**KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

ŽÁDEJTE
CENÍK.

*jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde
nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.*

nic. Něco zaslechne, něco mu unikne a na konec rozmrzen, vůbec neposlouchá. Zde bych si přál, aby celá podrobná přednáška byla vydána tiskem a rozeslána všem cvičitelům a soudcům, resp. všem klubům ve Svazu Lyžařů ČSR. sdruženým. Snáze si pak nejen soudcové, nýbrž i každý lyžař osvojí celý ten složitý problém soudcování sjezdového závodu a slalomu.

*

Se zavedením nových cvičitelských legitimací s fotografií a odznaků cvičitelských plně souhlasím. Souhlas cvičitelů, a soudců a náčelníků byl uvítán, aby i v tomto bodě byl zřejmým nový směr. Nenašli-li oni cvičitelé ve svém nitru tolik cti a odvahy, aby vrátili odznaky, když nekonali svoje povinnosti, dobrovolně na sebe vzaté, vystoupivše se svým klubem ze Svazu lyžařů, pak správně si počíná Svaz, když zrušením starých odznaků ruší i jejich charakter, viditelný to symbol technické dokonalosti.

Při referátě páně Zadákové o novém cvičitelském odznaku postrádal jsem jeho náměty nebo modely, jež by bylo třeba předložit technickému plenu k posouzení jak po stránce vnější úpravy, tak i po stránce symbolického a věcného obsahu. Nynější odznak nepřipadá všemu členstvu dosti vkusným a výstižným. Bylo by tedy jen na místě a spravedливо, aby ti činitelé, kteří mají právo odznak nositi, mohli rozhodovati také i o jeho úpravě. Když nebylo možno uskutečniti to na sjezdu, navrhuji, aby reprodukováné modely byly buď co nejdříve otištěny v Zimním sportu, anebo rozeslány zvláštními oběžníky všem kompetentním účastníkům. Nebylo by snad od místa, kdyby byla vypsána ideová soutěž, když se tak nestalo původně, jíž by se mohli účastniti umělci i amatéři z řad lyžařských. Nemám na mysli soutěž nějak bohatě odměňovanou. Jistě mezi lyžaři — obchodníky najde se tolik podnikavých a pro dobro věci obětavých jednotlivců, kteří by soutěž příslušně dotovali.

Bylo by nutno pamatovati na to, aby odznak cvičitelský symbolicky vyjádřil příslušnost ke Svazu

lyžařů republiky Československé, hlásil se hrdě k Československé republice, nesl ve svém slovním znění ono krásné pojmenování státu republikánského, ke kterému spělo všechno naše cítění, celý náš boj, přinášený s nescetnými oběťmi. Odznak ten bude pak nošení tolika členy z území pohraničním, kde sebe silnější zdůrazňování národní příslušnosti není nikdy dostatečné. Nezapomínejme nikdy na to, že naše krásné hory jsou v prostředí málo nám přátelském a snažme se nejen řečí, ale i zřejmým znakem dáti najevo svoji příslušnost ke svému vyspělému národu, který dosáhl po tak trnitě cestě vytouženého cíle, státního zřízení republikánského.

Je samozřejmou povinností, že ten, kdo přijme odznak cvičitelský, přijímá s ním i povinnosti naň vázané. Kdo nemíní, nebo pro důvodné překážky nemůže svých povinností cvičitelských vykonávati, nechtě je napříště vázán odznak vrátiti, aby se neopakoval nemilý případ těch cvičitelů, kteří po vystoupení ze Svazu si odznak ponechali a povinností nedbali. Bude to pokyn i pro ty cvičitele, členy klubů, kteří se domnívají, že složením příslušných zkoušek vykonali provždy povinnost jak vůči klubu, tak i Svazu, a odznak považují za příjemné sportovně-společenské dekorum.

*

Po referátu docenta Dr. Procházky rozpředla se živá debata, které se účastnil hlavně pan Bárta.

Referát Dr. Procházky zavalil příčinu k temperamentní debatě. Bylo zajímavé sledovati pana Bártu, jak s houževnatostí jemu vlastní objasňoval a obhajoval způsob treninku s lyžemi na nohou při suchých kursech. Tento způsob cvičení našel v osobě páně Bártově ohnivého zastánce. Byl to projev sto procentního nadšence. Jeho gesto: kdyby všichni byli proti, já vytrvám, dobře vystihuje jeho zaujetí pro věc, kterou považuje za správnou.

Takovou bojovnost a nadšení přál bych si viděti u naší mládeže.

Podle mého názoru nestačí, aby se, jak referent pan Zadák cvičitelům Svazu lyžařů doporučoval,

Pro sních a zimní sporty

Voigtländer KOMORY

PERKEO **VIRTUS**

16 OBRÁZKŮ
3×4 cm.

16 OBRÁZKŮ
4¹/₂×6 cm.

Prospekt zdarma! Schering sp. s r. o. Praha II., Florenc 25.

LYŽE saně, hole, vázání prvotřídní nejlevněji koupíte jedině u výrobce K. JANOUŠEK, tovární výroba lyží a lodí, Podolí, Pankrácká. Tel. 45488. - Veškeré opravy rychle a levně.

účastníci debaty, pan Bárta s panem prof. Jelínkem (zastáncem opačného směru ve cvičení), sešli a navzájem si svá cvičení posoudili, zda to či ono jest správné, či nikoli. To nestačí. Naopak. Bude třeba, aby nejen danou věc posoudili, ale aby své dojmy a zkušenosti při těch cvičeních nabyté dali celému sboru cvičitelskému k dispozici, aby, jako nejvyšší technická složka, mohl svoji cvičební osnovu daným poměrům přizpůsobiti. Oba směry nechť pánové vzájemně prostudují a své zkušenosti, nabyté při tom kterém principu, sdělí lyžařské veřejnosti. Nechť tak učiní články, aby cvičitelé i širší forum lyžařské bylo dobře a všestranně informováno a mohlo zařadit do svých přípravných suchých kursů nové účelné prvky, dosud jim neznámé, nebo snad přehlížené.

Technický sbor Svazu lyžařů po dobrém uvážení nechť rozhodne, který systém je lepší, účelnější a tělu prospěšnější a zvláště se zřetelem pro speciální přípravu závodníků a vydá pro cvičitelský sbor v tomto směru jednotné instrukce. Tím by se též zpopularnilo dokonalé přípravné cvičení. Ono cvičení, které po dobrém zdání, jež k němu připojí lékař, bude uznáno nevhodným, ba dokonce zdraví lidskému škodlivým, nechť se zamítne. Naši snahou musí být, dáti cvičenci nejhodnotnější prvky ze všeho cvičení. Nesmí se tápat a nevědomně pěstovat ony cviky, jež přinesou buď nepatrný zisk, nebo dokonce škodu. Povinností cvičitelského sboru Svazu lyžařů ČSR. je, aby v tom ohledu si počínal přísně.

Ani na dorost se nezapomnělo, a to těší nejvíce. Referát kol. Pěky, referenta dorostu, přišel v pravou chvíli. Však té mládeže v řadách organisovaných členů je poskrovnu. Jejich řady spíše řidnou, než aby mohutněly tak, jak by počet členstva a vý-

znam Svazu lyžařů ČSR. vyžadoval. Vězí snad hlavní vina v tom, že teď dorůstá mládež narozená ve válce? Jistě i v menším počtu z nich jeví se tento moment jako rozhodující, avšak i jiné otázky přicházejí v úvahu, proč mládež straní se členství v klubech. Dnešní mládež není tak nadšená pro kolektivní spolupráci, jako byla generace předválečná, která dovedla pro společnou práci přinést oběti, bylo-li třeba. Dnešní mladí sportovci raději sportu i zanechají, žádá-li se po nich poslušnost, nebo neuplatní-li se a nevyniknou nad své okolí v krátké době. Zde je něco nezdravého. S takovými zjevy setkáváme se netoliko v lyžařství, nýbrž ve všech oborech tělovýchovy. Mládež dnes nezná tuhé kázně a poslušnosti, jichž je třeba vždy a v případě mladých lidí z válečné doby dvojnásob. Přál bych si, aby otázce výchovy mládeže byla věnována nejen v ústředí, ale i v župách a klubech zvýšená péče. Vždyť jest to zájem nás všech, aby mládež od prvního lyžařského kroku byla dobře vedena a dobře poslouchala, aby tak dospěla až k úplné dokonalosti lyžařské. Nelze dobře žádat, aby dospělý člověk podal vrcholné výkony. Ty se dosahují jen tehdy, byla-li každému jedinci věnována péče od nejtělejšího mládí, a profitoval-li tento jedinec z práce a péče na učitelů jeho vynaložené.

Podle mého mínění nezískají lyžařské kluby dorost, tak nutný pro jejich život, nebudou-li se věnovat současně i jiné sportovně-výchovné činnosti. Dnešní mládeží nestačí jen to lyžaření, byť bylo sebe ideálnější. Mládež kloní se i k jiným druhům sportů a přirozeně, nemohou-li lyžařské kluby poskytnouti toho, čeho si žádá, raději jde jinam, třeba do prostředí velmi škodlivého, nebo se nevěnuje sportu vůbec. Zde bude nutno obor sportovní činnosti prohloubit a rozšířit i pro letní období. Každý

Lehounké pouzdro Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12.80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

BRUSLE-LYŽE-SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALE NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

jednotlivý klub, pokud tak už nečiní, bude musit přizpůsobit svůj sportovní program duchu doby. Mládež vyžaduje také pěstování vodních sportů a her míčových. Nuže, je nutno jí dáti to, čeho si žádá. Tím se mládež přiláká a připoutá ke klubu.

Získávání dorostu nepředstavoval bych si tak, jako se děje v jiných sportovních odvětvích, kde se prostě »lanarí«. V získávání indiferentních jedinců, kteří nejsou rozhodnutí, zda vůbec, nebo kde mají pro své fyzické a duševní prohloubení a zocelení hledati ono vhodné prostředí, jest hlavní pramen přílivu dorostu do klubů. Nebude na příště myslitelnou uzavřít klubovou činnost při odchodu sněhu s horských svahů. Naopak bude nutno pokračovat dále v letních sportech, získávat tím dorost a připravovat se všestranně na zimní období a vychovávat si tak naši mládež, naši naděje, naše borce, kteří vlajku republiky ponosou hrdě vysoko.

Bylo nám také referováno a demonstrováno nové Horovo vázání. Je úplně na místě, že na našem sjezdu byla předvedena tak důležitá novinka, jakou beze sporu Horovo vázání jest.

Škoda, že svazový náčelník, pan arch. Jarolímek, předsedající sjezdu, nepřipustil debatu o tomto thematicu, aby se mohlo sboru cvičitelskému objasnit, co je na vázání dobrého, špatného, či nedostatečného, aby cvičitelé, kteří jsou jedni z nejpovolanějších, při nákupu lyžařské výstroje poradili, mohli se bez obav přikloniti i k takovému vázání, které ve své myšlence jest jistě nejideálnější. Teď bude mnohý

na rozpacích, zda má novinku doporučit, či nikoli. Konstruktor žádá Svaz lyžařů za souhlas na sjezdu cvičitelů, aby mohl vázání předvésti a tím je zpopularnit a rozšířit. Nedopatřením však neposkytl Svazu, resp. jeho technickému sboru možnost vázání vyzkoušet prakticky, aby mohlo býti zaujato kladné či záporné stanovisko. Na vyzkoušení takového vázání nestačí jedna nebo dvě jízdy. Je k tomu zapotřebí delší doby, snad celé jedné zimní sezony, aby se přednosti či nedostatky poznaly. Vždyť Horovo vázání, které je tak úzce spjato s botou, podléhá nejvíce změně počasí, hlavně za deště.

Nestalo-li se tak, pak mělo předsednictvo připustit volnou debatu o vnějších znacích nového vázání, ať je vyzkoušené či nikoliv. Podle mého názoru hlavní vada Horova vázání spočívá v tom, že připevnění hřídélků k botě je nedostatečné. Nevím, jak si to pan konstruktor představuje, ale je vyloučeno, aby několik malých šroubků v kožené podrážce sneslo trvale tlak, který na ně klade každý švih a obrat. Co se stane s vázáním a lyžařem při velkém náporu při svihu v pozdější době, až šroubky v botě budou rezavé a volnější? Při rozmáčené obuvi bude trpět vedení lyže, a to neprospěje ani technickému výkonu, ani k duševnímu klidu lyžaře. O tom nám nebylo referováno a při tomto vázání je to tak eminentně důležité. Vždyť i obyčejné ochranné plíšky, připevněné na botě pro obyčejná vázání, se po čase uvolňují, šroubky rezaví a vypadávají. A přece na ně není takový tlak jako na Horovo vázání. Pravda, v plíšcích na botě jsou menší šroubky,

**NA DOBRU LYŽI —
DOBŘE MAZÁNÍ**

S v a z Ly ž a ř ů R Č S. d o p o r u č u j e

VOSKY VELOX

MIX — MEDIUM — SPECIAL — SKARE — KLISTER

LYŽAŘI!

Kompletní lyžařská souprava

pánská nebo dámská, pozůstávající z lyžařského obleku norského střihu, modré radiovky, páru tříkrát ručně šité obuvi z prvotřídní kůže „Waterproof“, 1 páru jasanových lyží s připevněným Huitfeldtovým vázáním v délce 180—210 cm a páru bambusových holí s rákosovými talíři, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 62.—. Nebo za hotové Kč 439.—

75⁴⁰

Jasanové profilované lyže s připevněným vrchním Huitfeldtovým vázáním a párem bambusových holí, délka lyží 180—210 cm, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 16.75. Nebo za hotové Kč 118.—

20²⁵

Navštivte naše odborné sportovní oddělení. Na venek obrázkové ceníky zdarma.

Největší obchodní domy

BROUK-BABKA

PRAHA VII., Belcrediho tř. 58-348

MOR. OSTRAVA—PLZEŇ—ČES. BUDĚJOVICE

avšak ani sebe větší nestačí, kde je soustředěn tak veliký tlak. Bota trpí nejvíce rozmáčením a sušením. Někdy pro krátkost času suší se nad prudším teplem. Při častějším rozmáčení šroubky se přirozeně nejvíce uvolňují a zde je největší obava, že povolí při větším náporu na ně kladeném. Další vada vázání spočívá v tom, že se noha při pádu snadno vyzuje z vázání. Tato výhoda je ohromnou nevýhodou, hlavně tam, kde se na jízdu kladou velké požadavky, jako na velkých horách, v končinách vzdálených od lidských příbytků, na prudkých svazích a pod. V podobné situaci nedovedu si chudáka lyžaře představit, co bude dělat, až se mu bota z ložiska vázání vyzuje a lyže rychle zmizí po svahu do údolí. Jak bude pokračovat v další jízdě? Že by si lyžaři lámali nohy jen proto, že bota z vázání při pádu se nevysmekla, není mně známo. A což závodníci, kteří t. zv. špičkovým vázáním mají stoprocentně spjatou nohu s lyží? To by muselo být už zlámaných nohou. Vždyť při prudké jízdě na závodech i oni podléhají přitažlivosti zemské. Přirozeně mluvím zde o těch vadách, které jsou zásadními nedostatky. Jinak by to bylo ve své myšlence, jak už shora řečeno, ideální vázání. Snad změnou, kterou zcela jistě si praktické používání vynutí, dosáhne se na onom konstrukčním principu toho ideálního vá-

zání, vysněného nesčitelným počtem lyžařů. Vždyť touha nás všech je mít takové vázání, které prostým slápnutím by bylo připraveno k jízdě. Horovo vázání se k tomu svojí konstrukcí ve svém principu přibližuje co nejvíce a doufám, že po potřebné úpravě setkáme se s ním v době co nejbližší.

Při sjezdu cvičitelů doporučoval bych výstavku všech technických lyžařských novinek, aby účastníci si mohli každou věc prohlédnouti a posouditi ještě před jednáním. Samozřejmě každá novinka přicházející v úvahu musila by být dána k dispozici technickému sboru Svazu lyžařů k vyzkoušení, aby k ní mohl včas zaujmouti kladné či záporné stanovisko. Bez technického vyzkoušení cvičitelé k tomu určenými neměla by být taková novinka propagována a zvláště ne tehdy, má-li technické závady či nedostatky. Kdo jiný je povolán k doporučování a propagování lyžařské výzbroje, nežli techničtí členové, t. j. cvičitelé Svazu lyžařů.

Zde se jim musí dát plně možnost projevu a zaujetí stanoviska k vystaveným předmětům a doufám, že při příštím sjezdu pojednáme o všech novinkách, které budou včas dány Svazu lyžařů k dispozici.

Kritika je nutná. Tou jsme povinni vůči naší velké lyžařské rodině.

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

**CINÉ
Kodak
8**

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2.70

Lze obdržeti v každém odborném závodě!

**Pouze Kč 1195.- KODAK s.s.r.o. PRAHA II.
Václavské nám. 30.**

SIGMUND RUUD.

Aerodynamika skoku.

Sigmund Ruud: Lomený styl.

Závodní můstky možno dnes rozdělit do těchto tříd:

1. cvičné můstky s délkovou možností skoku od 25 do 30 m
2. malé můstky s délkovou možností skoku do 40 m
3. střední můstky s délkovou možností skoku do 50 m
4. větší můstky s délkovou možností skoku do 60 m
5. velké můstky s délkovou možností skoku od 75 do 90 m
6. mamutí můstky s délkovou možností skoku od 90 do 100 m
7. . ? ?

Skok na lyžích se v poslední době silně vyvinul. Nejen délky skoků se rok od roku prodlužovaly, nýbrž měnil se podstatně i styl oproti stylu užívanému před deseti léty. Styl dneška možno považovat za lepší, v každém případě však za efektnější.

Příčina tohoto rapidního vývoje skoku na lyžích spočívá v prvé řadě ve velkých můstcích a v jejich zveřejnění, kdežto ve výstroji (lyže, vázání a vosky) nenastaly v této době žádné podstatné změny. Starý styl tak zvaný »telemarský« hodil se pro dřívější můstky; dnešní můstky vyžádaly si však podstatné a nutné jeho změny.

Zejména Středoevropané a Američané byli prvními, kteří začali stavět můstky větší a větší. Všechny důležité závody ve skoku v posledních letech konány vesměs na velkých můstcích (Sv. Mořic 1928, Zakopané 1929, Oberhof 1931, Lake Placid 1932 a Innsbruck 1933), které svými rozměry průměrně daleko severské můstky přesahují. Nejlepších výsledků i na těchto závodech dosáhli však Norové, kteří svoji pečlivou přípravu absolvovali na cvičných a malých můstcích. Studujeme-li pak vývoj skokanů norských a na př. středoevropských, objevíme dvě úplně odlišné cvičné metody.

V Norsku nacvičuje se především o d r a z a k tomu je bezvýjimečně zapotřebí cvičného a malého můstku. Ve Střední Evropě jsou obyčejně tyto můstky opomíjeny a skokan cvičí hned s počátku na můstcích velkých. Zde dosahuje během kratší doby uspokojivých délek, aniž by odrazu věnoval příliš velkou pozornost.

Naučí se také předklonu a účelnému využití odporu vzduchu. To je ovšem samozřejmě velmi důležité, chybí-li však odraz, postrádá skok pravého »finishe«. Jestliže pak Středoevropané skáčí na můstcích velikosti a profilu, na př. můstku holmenkollského, nemohou se pravidelně uplatnit. Na jejich »obřích« můstcích není dnes ovšem již snadné je porazit.

Technika, tak zvaná technika aerodynamická, kterou dobrý skok na větších a velkých můstcích vyžaduje, má dnes pochopitelně vliv na styl závodníků i na můstcích středních. Při dřívější metodě skoku závodník bojoval proti odporu vzduchu, dnes snaží se jej co nejvíce využít. Letí nebo klouže vzduchem. Lyži užívá jako výškového kormidla — jsou vedeny paralelně a těsně u sebe tak, aby vzduch snadno řezaly. Ruce složí za kormidlo stranové a pohybuje jimi klidně před sebou — směrem nahoru a dolů. Tělo naklání se více a více kupředu; je-li odpor vzduchu dostatečně velký, mohou být často hlava a nohy ve stejné výši. Slabým lomením v pase dosahuje snažšího regulování předklonu a rovnováhy, ovšem toto lomení nesmí být přehnáno. Těsně před doskokem nařídí se skokan tak, aby tělo v okamžiku, kdy lyže dotknou se místa doskoku, bylo asi v pravém úhlu se sklonem doskočiště.

Skokan, jenž odrazu správně se naučil a umí jej spojit s aerodynamickým letem vzduchem, dosáhne pravidelně větších délek a má samozřejmě ladný a klidný styl. Můžeme tudíž říci, že správnému a silnému odrazu naučíme se nejlépe na cvičných a malých můstcích, kdežto k zdokonalení techniky letu vzduchem je zapotřebí můstků větších. Trochu trainingu na můstcích velkých a mamutích jistě také neškodí, není-li ovšem přeháněn.

Různými resolucemi jak ve Skandinavii, tak i Střední Evropě bylo zkoušeno omezit vývoj skoku pokud se délek týče. Tyto snahy projevily se však neúčelnými. Na kongresu Mezinárodní lyžařské federace v Paříži v roce 1932 byl konečně přijat aerodynamický styl, který již od roku 1927 známý teoretik a konstruktér lyžařských můstků Ing. Straumann obhajoval, a všechny zákazy byly odvolány. Dokázalo se totiž, že, je-li můstek správně konstruktivně vyřešen, nejsou skoky 70 až 80metrové o nic více nebezpečnější, než skoky na můstcích středních.

Krkonoše: Malá sněžná jáma.

Foto K. Kučera.

Nebude jistě dlouho trvati a dožijeme se skoků více jak 100metrových. Teoreticky je vypočítána možnost skoku asi do 130 metrů. Zdá se to fantastickým, půjde-li však vývoj a hon za rekordy stejným tempem dále, nesmíme býti překvapeni, jestliže naši následovníci budou udivovati skoky 110 až 120metrovými.

Co v první řadě délku skoku určuje, je profil a velikost můstku společně s rychlostí v okamžiku odskoku. V druhé řadě síla odrazu, odvaha a ducha-přítomnost skokana a ovládnutí těla a lyží.

Můstek »Chamossaire« ve Villars, první skutečný mamutí můstek Evropy, dokázal, že let vzduchem, i při tak dlouhých skocích jest poměrně lehce proveditelný. Nepříjemný pocit zvedání žaludku, jež se tu a tam při větších skocích vyskytuje, zde se neprojevil. Let byl vlastně nízký, jen ke konci byla pocitována výška. Je to tím, že profil doskočiště jest ještě trochu proláklý a že vlastní můstek jest ještě příliš ve středu. Jako pták letí zde skokan vzduchem, křivkou téměř paralelní s doskočištěm. Ovládá-li pak plně aerodyna-

miku skoku, je pak vlastně nezávislý na jeho délce a skok na takovém můstku jest pro skokana nevyjádřitelným požitkem a pro diváka nezapomenutelným divadlem. Že ve Villars byly dlouhé skoky již předem očekávány, dosvědčuje metrové označení, jdoucí do 100 metrů a nyní pomýšlí se již také na opravu tabule k ukazování délek skoků, takovou, aby bylo možno ukazovati čísla trojciferná.

Mamutí můstky mají v každém případě některé nevýhody, jež nutí k rozvaze při jejich event. zřizování. Jsou to: 1. vysoký stavební náklad a udržování, 2. snadná ztráta celé řady nových závodníků, 3. potíže s dostatečným počtem kvalifikovaných skokanů, 4. velmi pečlivá kontrola startujících, 5. mnohem snažší znemožnění závodů při špatném počasí a nepříznivých sněhových poměrech.

Jak vidíme, může mamutí můstek pořadajícimu klubu způsobiti mnoho potíží a starostí, ač na druhé straně nedá se popřít, že je s to vzbuditi a připoutati pozornost celého lyžařského světa.

Růža Mrkvanová: Ze začátku sezony nutno pilně cvičit na louce.

Sláva Kovář:

Krkonoše: Pohled do Sněžných jam.

V. FUCHS:

Využili jsme Karpat lyžařsky?

Bohužel, že ne, a to k naší škodě, jak finanční, tak s hlediska lyžařských požitků i s hlediska národnostního. Karpaty jsou totiž horami, kde mimo skvělé podmínky klimatické a terénní stojí v popředí i láce, kterou v dnešní době nelze přehlížet. Vzdálenost je nahrazena levným lístkem z Prahy až do Jasiny při turistické slevě 95 Kč, při zlevněném lístku 127 Kč za celou trať rychlíkem bez přestupování, s odměnou přehledu všech krás severního Slovenska. Za nepatrný rozdíl 22 Kč poveze vás ČSD o 450 km dále za Tatry do země levnější, ne sice tak pyšných horských hrudí a tak komfortních hotelů, ale do podmínek přijatelných i pro náročného, do levné země s bohatstvím nevyužitých skvostů přírody. Kromě toho můžete obě cesty zpestřit přerušením jízdy v Tatrách, v Akně Slatině, Demänové nebo jinde.

Jak se v Karpatech cestuje? V místech turisticky a lyžařsky zcivilisovaných, tak jako u nás. Cesty značeny, podniky dobré (jen se na ně zeptati a nepadnout židům do náručí), kuchyň dobrá, hotely i chaty, vesměs solidní podniky. Stačí oznámit lístkem příjezd,

není-li to výprava příliš četná, a jste vítanými hosty. Jiné informace rádi poskytnou funkcionáři odboru KČST v Užhorodě, Mukačevě, Volovci nebo Rachovu, i autor (adr.: Nové Strašecí u Prahy). Bezpečnost za dne i noci je taková jako u nás. Zvěř nepřichází v úvahu ani při cestách jednotlivců. Při znalosti ubytování (i v soukromých bytech), a pramenů stravovacích, je možno vyjít s 20 Kč i méně denně, v chatách o něco draže. Kdo jede po prvé, nechť se ohlásí předem, připraví si plán cesty a vydá se bez obavy na cestu. V době svátků jsou na horách vždy tamější lyžaři, kteří ochotně vezmou s sebou nebo poradí, jinak stačí mapa, při výpravě, kalkulující jen s krátkými, polodenními partiemi, na př. ve Volovci a Jasině, možno zcela bezpečně i začátečníkům a prvním návštěvníkům Karpat na tury, neboť stále vidí pod sebou celou obec. Nejvýhodnější ovšem jest mít s sebou znalce partií již z Čech nebo jej po příjezdu najít, k čemuž odbory KČST milerády napomáhají. Nejlepší doba pro lyžařské tury jest od února do dubna, ale i v jiné době se s úspěchem cestuje. Karpaty, jsouce

Karpatská Rus:
Šešul u Jasiny (1728 m).

Foto V. Fuchs.

v pásmu t. zv. kontinentálním, mají podzim i jaro kratičké. Po dlouhém a ohnivém létu přijde několik sychravých týdnů, načež se otěží vlády uchopí až do půli i konce dubna zima, aby opět po krátkém a prudkém přechodu jarním, odůvodňujícím známé povodně, přišlo léto. Lednový průměr teploty činí minus 6° C, čtvrtina země (3000 km²) jest nad 1000 m výšky, srážek je o půl metru více než na Sněžce, teplotné skoky, působené u nás horkým dechem Atlantiku, ztrácejí na působivosti.

Největší předností Karpat jsou horské louky, zvedající se nad pásmem lesů, které v 1200 až 1300 m náhle končí, většinou povlovně, bez skalisek a strží, takže skýtají u nás co do délky, výškových rozdílů, výšky sněhu a krásy rozhledů naprosto neznámých a nesrovnatelně působivých požitků ve všech směrech. Nejvyšší vrcholy zvedají se pouze málo přes 2000 m

a lze se na ně vydati při znalosti cesty i lyžařům slabým, bez znalosti vysokohorské techniky, neboť jejich sjezdy nekladou zvláštních požadavků.

V závěru naznačíme stručně hlavní lyžařská místa Karpat, a to pouze ta, jež jsou dostupná přímo z vlaku a kde je dobrá možnost ubytování a stravování.

Už o c k ý p r ů s m y k.

Přesedá se v Čopu u Užhorodu (možnost přerušení jízdy k návštěvě hlavního města), dále osobním vlakem. Ve Vološance (adresa: Vološanka, P. Rus) český hotel Jirásko, denní pense i s bytem a otopem 25 Kč, řada partií pro každou zdatnost ve výši 500 až 1000 m, krajina jen sporadicky stromovím porostlá. Bez vůdce, bezpečně.

V o l o v e c, t. zv. karpatský Davos.

Přesedá se v Baťově, dále přes Mukačevo a Svalavu osobním vlakem. Výškový rozdíl 500—1680 m, údolí většinou bezlesé, od 1200 m opět louky. 7 km od Volovce krásnou cestou chata OKČST Mukačevo na Plaji, 1130 m, nocležné a pobyt 12 Kč, možnost vaření, 30 lůžek. Horské partie v údolí snadné, horské těžší, nikoliv však nebezpečné. Z chaty nejlepší tura na Velký vrch, 1598 m, za dvě hodiny (polovina Boržava). Všechny informace i pobyt v hotelu i v privátních pokojích obstará ochotně poštovní p. Bílek ve Volovci. Na nádraží česká restaurace, za celý den 12 Kč. Nocleh s otopem 5 Kč, pokoje 5 až 8 Kč denně.

Krásné partie možno konati v okolí Skotarska, na průsmyku Verečském nad Volovcem (ubytování v nádražní budově za 5 Kč, informace p. Norbert Kožmín, přednosta výtopny ČSD v. v., Mukačevo). Ze Skotarska možno na turistický průkaz navštívit polské lyžařské středisko Lvovanů, Slawsko.

R a c h o v o a J a s i n a.

Rachovo, okresní město a známé letní sídlo, leží v těsném údolí s partiemi prudce stoupavými v krajině 450—1400 m, oplývající nádherou. Kromě menších projížděk nejvděčnější partie jest Dumen, 1391 m (značená cesta za 3 hodiny), se skvělým sjezdem po lukách s řídkým porostem, Šojmul, 1228 m (2 hodiny). Zcela bezpečné. Hotel KČST, nocleh 7.50 Kč, denní, prima, pense 15 Kč, řada jiných českých podniků, privátních pokojů na sto, 5 až 8 Kč denně. Jednatel OKČST zvěrolékař dr. Man.

„Miluje váš přednosta také bílé opojení?“
„Jó, ale kontušovku!“

*Karpatská Rus: Pietroš.
Sjezd z Pietroše k Měrkově chatě.*

Foto V. Fuchs.

Jasina je rozlehlá horská obec (650 m) na dně rozsáhlé pánve s nespočtenými krátkými i delšími výlety po nezalesněných stráních do výše 1000 m. Po projití lesem nad výší as 1300 m opět horské louky, poloniny. Partie horské, Menčul 1405 m, Bližnice 1883 m, Šesa 1564 m, Pietroš 2026 m, Hoverla 2058 m, Čorná Kleva 1723 m a j., vyžadují znalosti cesty, ale při vůdci jsou velmi vděčné a bez nebezpečí. Ubytování v čistých soukromých bytech (5 až 8 Kč), jichž seznam má nádražní restaurátér v Jasině p. Stanislav Hnát, u něhož se možno též levně a dobře stravovati.

Měrkova chata.

Tuto chatu možno právem nazvatí perlou Karpat. Je přístupná za dvě hodiny ze stanice Kvasy, mezi Rachovem a Jasinou. Leží v ideální poloze pod horou Šešulem ve výši as 1200 m, denní pense, s dobrou kuchyní a noclehem, 25 Kč, což je při poměru ke kráse okolí a mohutnosti lyžařských dojmů cena směšně nízká. Příroda si zde podmaňuje i nelyžaře. Je to kus Kanady, kraj bílého ticha, na něj se nezapomíná. Za hodinu možno dosíci vrcholu Šešulu, 1728 m, též za

hodinu sedla pod Šešulem směrem k Pietroši, menší partie na Šuměsku, 1523 m, na Konec, 1517 m a na velmi blízký Menčul, 1314 m. Nezapomenutelným však dojmem působí výstup na Pietroš, povlovně stoupající k vrcholu 2026 m, jenž znamená jeden z nejlepších sjezdů střední Evropy. Při jasném počasí mohou i tyto vrcholné tury konati lyžaři i slabší bez průvodce. Na požádání však jezdí vždy někdo z personálu chaty.

Nástin týdenního pobytu na východu P. Rusi vypadal by asi takto: 1. Rachovo, výstup na Dumen, 2. Šojmul, odpoledne vlakem do Kvasů a na Měrkovu chatu. 3. Šešul, odpoledne Menčul. 4. Pietroš, odp. Konec. 5. Buď přes Pietroš a Šesu, nebo zpět do Kvasů a vlakem do Jasin, menší tura po úbočí kdekoliv. 6. Přes Bukovinku na Menčul pod Dragobrat, odp. menší podle výběru. 7. Vlakem na Jablonický průsmyk (válečné památky), po obědě odjezd.

Je na našich lyžařích, aby využili této láce a pořídili si takový »bílý týden« za 350 až 400 Kč v nádherné, kouzelné naší zemi a přinesli do chudých kapes svých krajanů i tomu chudému Huculu trochu peněz.

Karpatská Rus: Vrchol Pietroše (2026 m).

Foto V. Fuchs.

Sláva Kovář: Čistá stopa telemarku.

JAN MACHÁČEK:

Tatranská stezka.

(Vysokými Tatrami od východu k západu.)

Dejte mi děcko, které vyrostlo, zachycujíc se jako brečťan stále šatu matčina, bez individuality a bez iniciativy, povedu je po horách, aby se naučilo přemáhati překážky, jež mu příroda stavi v cestu, symbol příštího života, aby se naučilo radovati se ze slunce vycházejícího nad hřebenem hory a ze hravého svitu luny v tichém údolí. Necht' si utrhne kvítek, který pronikl na okraj sněhů věčných, necht' se rozjásá při pohledu na oblohu nad propastmi hor. To děcko se vrátí jako muž a nikdy více nezapomene svědomí morálky.

Conrado Ferrini.

V několika minulých letech, tak, jakož i nyní, přibývá značnou měrou těch, kteří rádi by poznali nejkrásnější a také nejvyšší hory naší dlouze rozepjaté vlasti, — Vysoké Tatry. Mnohým však různé příčiny a překážky, rozličných povah, toto značně znesnadňují. Tak maně vzpomínám si, že kdysi také pocítil jsem v nitru svém velikou touhu, poznati alespoň kousíček majestátu krásy našich velehor. Tato nezměrná touha vzrůstala ve mně každým rokem, měsícem, týdnem i dnem, až konečně ozbrojila nohy mé těžkými botami, ruku pevnou holí, bedra obtěžkala rancem a já šel, vyzkoušeti sílu svého ducha a zdatnost těla. Bylo to vytržení z jednotvárné plochosti mého života. Sklíčená duše se rozesmála. Řada roků uplynula již od onoho krásného jitra, kdy děravou střechou jednoho ze seníků, tam za Východnou, po prvé pohleděl jsem na Vysoké Tatry. Za tato uplynulá léta nashromáždil jsem něco málo poznatků a dnes chci vyprávěti z toho mála těm, kteří to mohou potřebovati, ve jménu propagace něčeho krásného, vznešeného a ušlechtilého — horolezectví.

Znám mnoha mladých zdatných turistů, již polovičních horolezců, kteří jezdí každoročně do Vysokých Tater, aby prošli některá údolí, navštívili výše položená plesa a chaty. Pak se opět vracejí, z nedo-

statku orientace nebo něčeho jiného, aniž by využili dokonale těch několik dnů své dovolené a utracených peněz za jízdné. Chci poraditi, zejména mládeži obou pohlaví, aspirující na budoucí horolezce, o dobrých cestách. Vždyť jest možno v několika málo dnech a ze skrovných prostředků, uviděti alespoň z většího, krásy a velebnost téměř celých Vysokých Tater.

Nemá každý možnost usaditi se na 3 až 4 týdny v některé chatě a navštěvovati špičku za špičkou, buďto z nedostatku času, peněz nebo technické vyspělosti.

Když jsme po prvé společně s Mastrem, t. č. již s JUDr. B. Dostálem, touto cestou prošli, o které se chci zmíniti, nazvali jsme ji Transtatranskou stezkou. Tato stezka začíná Kôprovou dolinou a končí Velkou Zamrzlou dolinou. Může býti absolvována ve čtyřech až pěti dnech v malých skupinkách, skládajících se ze dvou až tří členů, u nichž se předpokládá alespoň částečná zkušenost horolezecká. Z výzbroje jest zapotřebí: samozřejmě okované boty, k zajišťování lano, normální délky v našich horách užívané a stupačky. Těchto jest třeba v posledním úseku stezky, při přechodu z Malé Studené doliny do Velké Zamrzlé doliny, přes Baraní přelez (Téry scharte), kde je značně strmý a tvrdý sníh. Řetězy tam upevněné jsou mnohdy po několika roků tímto sněhem pohřbeny. Špičák (pikl) netřeba bráti, překáží. Tlumoky se zásobami potravin a prádlem možno nésti sebou.

Před pouhým technickým popisem celé cesty s čísly výškovými v metrech a vzdálenostními v hodinách, dávám přednost formě vypracování, které je zábavnější a stejně poslouží svému účelu.

Je čtvrtek ráno 29. srpna 1929. Malá světnička

mého domova zdá se mi býti ještě menší a těsnější než jindy. Na stole veliký ranec stojí už 24 hodiny a neustále mi připomíná, že jsme měli býti kdesi za horami. Okované střevice jako čelisti krokodýla vyčuhují tázavě z podpostele. Kdy už pojedem? Nevím, odpovídá ranec. Čekáme již tři dny na lano a Maistrova kamaráda z Brna. Konečně v sobotu 31. srpna v 8 hod. večer sedáme na škaredém olomouckém nádraží do osobního vlaku, a už se jede. Ještě před 9. hodinou ranní vystupujeme a opouštíme malou staničku Východnou. Ubíráme se zvolna, cestou necestou, přes travnaté pastviny a řídkým porostem jalovců, směrem ke Třem studničkám. Jako na uvítanou nad pásmem bílých mlh kyne nám zasněžený vrchol Kriváně. V odpoledních hodinách přivítal nás v útulně v Kôprovej dolině nájemce, milý pan Kertész a výborná hospodyňka Ančka. Tato prostá a útulná chata KČST., bývalá Mühlmanova, 1160 m, je východiskem naší stezky.

Je ještě velmi záhy, 2. září. V chatě všechno spí, včetně hospodáře. Pokud možno nejtíšeji, vytrácíme se do chladného rána a ubíráme se po značkované cestě proti vodě, která hlučně dere se mezi balvany. Asi po půl hod. chůzi dáváme se malou vychozenou cestičkou, která v pravém úhlu do prava odbočuje a příkře stoupá hustým lesem; na křižovatce jest dřevěná tabulka s nápisem »Do Nefcerky«. Po několika ostrých serpentinkách přicházíme na zalesněné plateau. V troskách rozpadlé lovecké chaty, na malém ohničku vařím snídani, zatím co Mastr listuje v Komárnickém a čmárá tužkou na mapě. Půlhodinka odpočinku minula. Pokračujeme dále cestičkou. Stromy jsou čím výše pitvornějších tvarů, až poslední groteskní skrčenci a kleče jsou hluboko pod námi. Vpravo pod masivem Kriváně, v úzkém skalnatém korytě hlučí vodopád. S dostoupené terasy otevírá se nám pohled do celé krásné doliny Nefcerky, kterou uzavírá půlveňec hor, počínaje Kriváněm (2496 m), sousední Krátkou (2370 m), Ostrou (2349 m), Furkotským štítem (2405 m) a Triumetalem (2431 m), jenž přechází v mohutný hřeben, zvaný »Hrubo«. Tento masiv tvoří hranici mezi Nefcerkou a Hinskou dolinou. Po překročení další terasy obcházíme Nižné Teriánské pleso (1947 m), o něco dále Vyšné Teriánské pleso (2134 m) a začíná vlastní výstup do Furkotského sedla (2277 m).

Toto široké sedlo (pol. Furkotná przelecz) nachází se mezi Ostrou a Furkotským štítem a jest přechodným místem mezi Nefcerkou a Furkotskou dolinou. Od Vyšného Teriánského plesa dáváme se přímo přes neveliké firnové pole směrem pod nápadně do červena zbarvené skály a odtud vpravo, po drobné lavečce na vlastní sedlo, které jest poněkud vlevo od hlubokého viditelného zářezu, kde Furkotský štít kolmými stěnami do Nefcerky padá. Je to snadný výstup, trvajíc asi 1 hod. od Teriánského plesa. Mlha, která nás ráno zahalila, nyní klesla do doliny jako drobný déšť a jinovatka. Sluníčko se rozvítilo, ale přesto bylo chladno. Po malé přesnídávce nechali jsme tlumoky na místě a zaskočili si po hřebenu přes Furkotský štít až na Triumetal, který kolmo padá do Hlinské doliny a odkudž jest krásný výhled. Po návratu nakládáme svoje rance na bedra a pokračujeme dále po naší ose postupu. Vzadu za našimi zády

Sláva Kovář:

Vys. Tatry Sedlo Váha.

poslední s bohem dává nám Křižno. Vpravo na Solisku na čistém azuru vykreslily se silhouety tří lidiček a vpředu mohutní obři, Satan a Bašta. Odbočujeme poněkud vlevo pod Furkotu a traversem nad Wahlenbergovými plesy po hrubých balvanech, travnatých místech a po suti přecházíme na Lorenzovo sedlo (Bystrý przechod, 2314 m), mezi Furkotským štítem a Velkým Soliskem (2414 m), které spojuje Mlýnicu s Furkotou. Velmi lehké, asi 20 min. Dále sestupujeme travnatými místy a suťovou morénou až k Capím plesům.

Sluníčko kulminuje. Ostrý a studený větřík rozčechrává vodní hladinu, nad níž na mohutném balvanu jsme rozbilili naši kuchyň. Polévka z kostky a kus uzeného voní z misky na lihovém vařiči, zatím co Mastr vytrvale bručí si nějakou písničku záhadné melodie. Ale vše má svůj začátek a konec. Musíme dále. Rance sbaleny a naloženy. Obcházíme pleso a pouštíme se přímo vzhůru, do protisvahu, odkud jsme přišli do Mlýnického sedla, tvořícího dosti hluboký zářez mezi Štrbským štítem (2385 m) a Hlinskou věží (2334 m). Po prvé překročeno r. 1912. Je to těžší přechod z Mlýnice do Hlinské doliny. Konečně jsme nahoře. Ležíme vedle sebe na břiše a zíráme do kolmé, úzké a ještě zajíněné strže.

»Tudy máme jít, Mastře, dolů?«

»No ovšem,« přikyvuje Mastr a na důkaz pravdy vytahuje Komárnického II. díl a přelstuje na str. 41 a čte, zatím co rozvinují lano.

Mastr suně se do smyčky a sestupuje. Práce nám pěkně jde od ruky, ač tuto túru Komárnický popisuje jako výstup. Sestup tento vyžaduje opatrnosti a obezřetnosti. Cesta jest značně křivolaká. Museli jsme absolvovati i jednu malou slaňovačku 8 až 9 m.

Do polovice vedli jsme sestup ustavičně strží, jen tu a tam málo vybočili do skal. V oněch místech, kde se má do prava vybočiti do stěny a traversem dosáhnouti skalní průrvy, kudy vede výstup severní stěnou na Hlinskou věž, jsme buďto zabloudili, anebo se Komárnický mýlí. Tam totiž poslední třetina padá dolů kolmými stěnami, ani žádného sestupu jsme nenašli do výše zmíněné průrvy. Vracíme se do strže a vybočujeme na opačnou stranu do masivu Štrbského štítu, traversem dostáváme se až do strže, táhnoucí se jeho severní stěnou, avšak nepoužíváme ji pro sestup, pro nebezpečný sníh, nýbrž tuto překročujeme a za ní po suti sestupujeme do Hlinské doliny novou variantou. Sestup touto variantou jest poněkud lehčí a dobu trvání, označenou Komárnickým, opravujeme na 2 hod.

Ještě se ohlížíme na nejtěžší kousek práce dnešního dne, který máme za sebou. Tiskneme si kamarádsky pravice a po malém občerstvení kouskem čokolády, chleba a douškem vody z potůčku, dáváme se značně vyšlapanou cestičkou, překračujeme Kóprovské sedlo (2149 m), hbitě sebíháme do Mengušovské doliny a okolo Hincových ples dále značkovanou cestou do útulny k Popradskému plesu, kde končí prvý úsek naší cesty, která trvá asi 11 až 12 hodin.

Valně se už setmělo. Cesta jest však schůdná. Konečně odbočujeme vlevo přes zalesněný hřeben, kde mezi stromy leskne se hladina Popradského plesa a na jeho břehu chata velikými okny svítí do tmy. Sebevědomě kráčíme dlouhou hodovní síní. Je obsazena z polovice lidmi, kteří nemají s horami nic společného. Večeře a vše ostatní je dílem čtvrt-

hodinky a pak — — — ve společné noclehárně do dechové symfonie a jemného chrápání přibýly dva hlasy.

3. září. Čilý ruch v hodovní síni, která těsně sousedí se společnou noclehárnou, nás probudil. Dnes nemusíme tak časně vstávat, poněvadž druhý úsek naší stezky není tak dlouhý a nemá tolik přechodů jako první úsek (čtyři).

Volným krokem jako poutníci prodíráme se zarostlou cestičkou do doliny Zlomisk. V noci byl veliký mráz. Na kalužinách chraští led a země jest jako roh. S první terasy loučíme se s Popradským plesem a chatou. Pak pokračujeme dále Transtatranskou stezkou za sluníčkem, které Železnou branou přišlo nám naproti. Po 1¼hod. chůzi shazujeme rance u Ladového plesa (1941 m). Zde teprve upravujeme svoji toaletu. Mastr provádí rekognoskaci údolí a na vaříči připravuje se vydatná anglická snídaně. Po hodinovém odpočinku a posezení ověňujeme se svými ranci a ve směru pyramidek vystupujeme nejprve přes ohromné balvany, pak šterkem a sutí do Jihovýchodní Železné brány (Poludniovo Východní Przelec Želazných Vrót, 2255 m). Je to nejlepší přechod ze Zlomisk do Kačí doliny, jedné z nejkrásnějších a nejromantičtějších dolin tatranských. Vlevo o něco výše jest Severozápadní Železná brána (2280 m), která se však jako přechodu neuzívá, poněvadž není tak schůdná. Zvláště sestup do Kačí doliny je velmi příkrý. Ze stejných příčin se nepoužívá k přechodu Grygovského šarty (2300 m), která je vpravo mezi Vých. štítem, Jihovýchod. Železné brány (2340 m) a štítem u Ledového plesa (Zmarzlý Šcyt, 2400 m). (Pokračování.)

Mezi členy jednoho klubu:

Viš co prohlásil náš předseda na naší slavnostní valné hromadě?

— — — — — ?

Že má obavu, že nebude moci svou funkci dále zastávat pro naprostý nedostatek práce.

Zimní sport a naše děti.

Dr. O. BRAUNER a J. MÜHLMANN:

Kam s dětmi do hor?

Pro zimní pobyt dětí v horách třeba voliti taková místa, jež nejen svým vhodným terrainem umožňují bezstarostné zábavy ve sněhu a na ledě, ale jež také vyhovují po stránce bezpečnosti, útulnosti a snadné dosažitelnosti. V první řadě třeba, aby bylo postaráno o řádné ubytování ve vytopeném hotelu neb chatě, aby strava připravována byla s ohledem na dětské zdravotní poměry, aby místo pobytu bylo dráhou neb jinými dopravními prostředky snadno dosažitelné a aby bylo také o lékařskou pomoc postaráno. V následujícím uvádíme některá místa zvláště významná a oblíbená a pro děti vhodná, aniž bychom tím vylučovali možnost zimního pobytu v horách na mnohých místech neméně vhodných.

Jedním z nejideálnějších míst odpovídajících všem požadavkům jest Špičák na Šumavě. Dráha nás přiveze až na stanici Špičák, která leží skoro 900 m vysoko a do hotelů, které leží pod horou Špičákem a jsou polo-

ženy asi 1000 m vysoko, dojedeme za čtvrt hodiny saněmi. Jediným pak místem jest ke cvičení dětí i nejmenších i začátečníků t. zv. Weisova louka. Celý den svítí tam slunce a děti, jež již lyžaři, můžeme tam bez obavy nechat i samotné, aniž bychom se musili báti, že se jim tam něco stane. Pro pokročilejší lyžařskou mládež nalezneme v okolí Špičáku nesčetné vděčné výlety, ať již na Pancíř neb k jezerům Černému a Čertovému, možno i vystoupiti na Jezerní Stěnu, kdež děti mohou si v Juránkově chatě, která je celý rok otevřena, občerstviti a odpočinouti a pak zase známým sjezdem sjeti k Černému jezeru, kde též je chata otevřena celý rok. Není možno zde vyjmenovati všechny krásné výlety, po cestách od dřevařů neuježděných a obvykle za krásného počasí, neboť proti Krkonošům jest počasí na Špičáku daleko mírnější, nehledě ani k tomu, že vánice neb vichřice je lesními stromy velice zmírněna. — A konečně lékař jest v Železně Rudě a můžeme si ho zavolati telefonicky.

V Krkonoších dali bychom přednost Špindlerovu Mlýnu, před Novým Světem-Harrachovem a Janskými Lázněmi. Do Špindlerova Mlýna dostaneme se velmi pohodlně a lacině, ač toto místo jest vzdálené 17 km od dráhy. Od každého vlaku jede poštovní autobus a nájemná auta. Doporučujeme při této příležitosti, aby rodiče dávali přednost českým drožkářům. — Ve Špindlerově Mlýně, kde jest asi 50 hotelů, 10 pensionátů a množství soukromých bytů, lze se všude velmi dobře ubytovati. Doporučujeme dávat přednost českým hotelům. Velmi

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport

Dobré trávení
zaručuje

FERNET-BRANCA

Sníh

praktická příručka

informující o všech
lyžařských záležitostech

z d a r m a

v odborném lyžařském závodě

ALEX PRŮCHA

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25

Součástky vázání pro 20 druhů různých vázání, Sohmovy, Huitfeldovy a posuvné čelisti, dvojité i jednoduché napínací přezky, napínače stoupacích pásů, chraniče podešví atd., vše proti rezavění dobře pocínované. — Lisované a lité kroužky na hole s occlovou vložkou. — Podložky, hliníkové žehličky atd. Vše v nejlepším provedení a v levných cenách.

Ant. Markovského syn, továrna na kovové zboží Jablonec nad Nisou. Ceníky zdarma.

krásně položen jest český hotel Slavie, kde hosté vzdáleni jsou ruchu, který v zimní sezoně vládne dole kolem Labe. Pro děti jest terén velmi pěkný ať již ve Špindlerově Mlýně, neb v Bedřichově a ve Sv. Petru. Lanovka, která vás vytáhne ze zdola až nad samý Špindlerův Mlýn, svádí ku prudkým jízdám lyžemi dolů i k divoké jízdě sáňkami, již však nedoporučujeme, ježto na sáňkách se tam stávají časté nehody. Další výhodou Špindlerova Mlýna jest, že můžeme se vydati s dětmi na krásné výlety do okolí, podle toho, jak děti jsou již v lyžaření vyspělé. Ovšem při jízdách po cestách, které jsou často uježděné, nutno býti opatrným. Nyní možno bruslití též na zimním stadionu, což dětem je vítané, když v zimě je krátký den a když uložíme lyže, jdeme na led.

Dalšími místy jsou Nový Svět-Harrachov, jež jest většinou český a Janské Lázně, které dnes mají tu výhodu, když není v nejbližším okolí dosti sněhu, že si s dětmi sedneme do lanovky a jedeme na Černou horu, kde v zimě jest vždycky sněhu dosti. Ubytovací poměry v obou uvedených místech jsou velmi dobré a také od dráhy i s malými dětmi dostaneme se tam velmi pohodlně.

Velmi vhodným místem pro začátečníky jest město Vysoké n. Jiz. Místo toto ležící na vrchu, odkud jest skvělá vyhlídka na Krkonoše, má v bezprostředním okolí skvělé louky se spády, jež si můžeme podle libosti vybrati. Vysoké samo jest jednou z nejstarších kolébek českého lyžařství a místem odkud pocházejí naši slavní lyžaři závodníci Koldovský, Bim, Bartoň a jiní. Ubytování i stravování jest tam velmi dobré a všichni lyžaři ať staří, či mladí, cítí se tam jako doma. Můžeme si tam i koupiti výborné lyže ať u Koldovského neb Bartoně. — Trochu obtížnější jest to s dopravou, ježto nutno jeti do Jablonce n. Jiz. a odtamtud pak v zimě saněmi nahoru, ale obrátíme-li se včas předem na tamější Ski Klub, obstarají Vám vše velmi ochotně.

Dále uvádíme velmi oblíbené místo lyžařské Benecko. Terén pro cvičení i výlety jest tam velmi dobrý pro děti, avšak obtíž jest s dopravou, je-li hodně sněhu. Jinak možno tam vyjetí na saních neb autem.

Také Pláně pod Ještědem mají skvělý terén i velmi dobré a laciné ubytování v chatě Českého spolku pro zimní sporty. Ovšem tam mohou jeti jen děti větší, které již na lyžích dovedou jezdit, ježto dostati se tam z Líberce, činí již obtíže.

V severozápadních Čechách třeba zejména upozorniti na vhodný pobyt pro malé lyžaře v Mariánských

Lázních, jichž krásné nejbližší okolí láká k vděčným a bezpečným výletům. Je zde také postaráno o jízdu na bruslích, krásnou saňkářskou dráhu a rušný lázeňský život s divadlem, koncerty a zábavami masopustními, jež mohou rozptýliti nudu i těch nejvíce náročných hostů.

V severním pohraničí Čech možno se příjemně ubytovati v okolí Jáchymova, zejména ve vysoko položeném Božím Daru a v blízkém hotelu na Klínovci. V okolí je ideální lyžařský terrain, bezvadné ubytování a vhodná spojení auty a saněmi přímo od dráhy.

V Orlických horách přichází v úvahu pro rodinný zimní pobyt zejména širší okolí Panorámy s krásnými výlety až na hřeben k Masarykově chatě.

Ideálním střediskem zimního sportu na Moravě jsou Radhošťské Bezkydy s nejoblíbenějším jejich střediskem Pustevnami ve výši 1018 m, kde Pohorská jednota Radhošť vlastní útulny Šumnou, Libušin, Naměnsku a horský hotel Tanečnici. Východisko je Frenštát pod Radhoštěm, odkud auty neb saněmi dojedeme romantickou krajinou až na známý palouk před útulnami. Moderní vybavení hotelu s čítárnou a společenskými místnostmi umožňují dětem rozptýlení i když na horách vichřice zuří. Mírné sjezdy v nejbližším okolí, výlet na vrchol Radhoště atd. zajišťují ideální zimní pobyt i pro nejvíce náročné rodiny. Každoročně pořádané stálé lyžařské kursy umožňují výcvik malých lyžařů a pro jejich povzbuzení a zábavu přicházejí v úvahu podívaná na závody ve skoku na mohutném lyžařském můstku v nejbližším okolí hotelu. Oblíbená je také saňkářská dráha 4 km dlouhá po knížecí cestě.

Ve Slezských Bezkydech vyhledáván je zimní pobyt v údolí Ostravice, odkud vede mnoho zajímavých cest, zejména ke Gruni, na Konečnou, Bezkydek, vyžadující však již zdatnějších lyžařů. Rozšířená turistická útulna na Ondřejniku navštěvována je rodinami ostravskými.

V severní Moravě a Slezsku třeba upozorniti na význačný lyžařský terrain v oblasti Jeseníků. Již krásně položené místo Kolštejn zve k pobytu. Ramzovské sedlo zvané »Československý Semmering« je předurčeno svou polohou a blízkostí dráhy, aby se stalo jedním z nevyhledávanějších míst pro letní i zimní pobyt. Dolní Lipová a Frývaldov v blízkosti lázní Gräfenberku zaručují nejen po stránce ubytování, lékařské péče, ale i vzhledem k rozsáhlým lesům a procházkám v upraveném okolí velmi vděčnou zábavu malým sportovcům. Ze stejných

..... radost lyžařit

je-li dobrá výzbroj. Naše kování na lyže je účelné formou i provedením a dobře vyzkoušeno. Sportovci dohlížejí na výrobu.

- K výrobě používáme zkoušené, v dřevěném uhlí žhavené plávkové oceli.
- Neláme se, je pevná a nemění se ani při nízké teplotě.
- Naše značka ručí za jakost a dává Vám záruku jistoty.

MAT. SALCHER A SYNOVÉ,
AKC. SPOL., BÍLOVEC, Č.S.R.

důvodů třeba doporučit také lázně Karlovu Studánku pod Pradědem, zvláště pro velmi dobré sněhové poměry, krásnou polohu a množství vycházek do blízkého a vzdálenějšího okolí.

Slovensko má téměř v celé oblasti záviděníhodný lyžařský terrain, který se však hodí více pro dospělé a zdatné lyžaře, neboť vzdálenosti od dráhy jsou značné a v ubytování projevují se velké nedostatky. Z toho důvodu přichází pro rodinný zimní pobyt v úvahu ponejvíce jen Vysoké Tatry. V první řadě třeba doporučit státní lázně na Štrbském Plese, kde se může mládež bezstarostně věnovat nejen lyžařskému sportu v nejbližším okolí, ale také bruslení na zamrzlém plese s nádhernou vysokohorskou scenérií. K zimnímu pobytu hodí se všichni místa na cestě Slobody, pokud nejsou výhradně určena pro nemocné. Oblíbený je Sport-hotel na Hrebienku pro snadnou dosažitelnost lanovou drahou a romantické okolí.

V Tatranské Lomnici třeba upozornit na krásnou saňkářskou dráhu. Pobyt ve vysoké horské poloze, s uzdravujícími slunečními paprsky a ozonem přeplněném vzduchu je jistě nejkrásnější, jež si můžeme přát. Překážkou je jen velká vzdálenost a ne každému dostupné ceny.

Terénů a míst hodících se pro děti k lyžaření máme též i jinde dosti, na příklad i kolem Prahy, avšak nemůžeme tak dalece o všech těch místech se zde v krátkém článku rozšiřovat a doufáme, že i tento článkuček bude v kruzích rodičů tak sympaticky přijat, jako oba předcházející.

Japonské děti v Osace při prvním sněhu na „lidových“ lyžích.

PEPČA HIRŠFELDOVÁ-POLÁKOVÁ:

Děti na lyžích.

Cvičení s dětmi jízdu na lyžích je funkce sice velmi zodpovědná, za to tím více vděčná a v některých případech i zábavná. Nejrůznější povahy, počínaje rozmazleným a zbabělým jedináčkem a konče odvážným divochem, děti různého věku, tělesného fondu i houževnatostí projdou rukou cvičitele, by prodělali svůj křest na poli bílého umění. O veselé momenty není nikdy nouze a tak mnohdy dobře miněný obrat končí groteskou. Je-li cvičitel

sám šťastným tátou, nebo cvičitelka maminkou caparta, pak jde práce lépe od ruky; vždyť kousek toho »rodičovství« se přenáší na ty malé svěřence a jich dychtivý zrak, na vás důvěřivě upjatý, najde odezvu ve vnímavém srdci.

Jsou ovšem i momenty, kdy nevíte, zda máte se smáti, či zlobiti.

Cvičila jsem za dosti nepříznivých sněhových poměrů s chlapíkem asi 8letým na špičáku; byl naprostým začátečníkem a hnal se přímo jako ďábel do cviků. Temperamentem zrovna překypoval a byl bezvadného tělesného fondu. Cvičili jsme na příhodné louce mající nahoře pozvolný svah, končící níže oraništěm se slabou sněhovou pokrývkou. Svah byl asi po dvou nebo třech stech metrech

ZIMNÍ POHÁDKU

ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

délky ohraničen na svém zakončení hustým lesním podrostem. Skončili jsme za veselé nálady svá cvičení a pomalu jsem se chystala k návratu domů. Silnice byla zledovatělá a proto jsem nařídila svému svěřenci, aby odepjal svá prkýnka a šel se mnou pěšky bez lyží. Jen jsem se otočila, berouc na svá bedra objemný baťoch a pouzdro s těžkým fotoaparátém, tu křičí záček: »Helééé — lyže!« a jeho lyže letěla jako střela po svahu dolů, míříc k lesíku. Nezbylo, než pustiti se rychle za odbojným

dřívkem, než zmizí v hustém podrostu. Jízda po oraništi nebyla právě slastí; těžký tlumok a aparát svorně v taktu tloukly do zad, a, když se mi poštěstilo lyži zachytiti, »žehnala« jsem svému temperamentnímu záčku, který s rozesmátou tváří sportovního fanouška pozoroval honitbu za jeho prkýnkem. Než jsem se po oraništi došplhala zase k němu, zloba přešla a zůstali jsme, přes tu příhodu dobrými přáteli. Dnes je můj bývalý záček již lyžařem, za kterého se stydětí nemusím.

Něco pro lyžaře: Nová vázání.

Otázka vázání, jak každý zkušený lyžař ví, jest jedna z nejdůležitějších. Co je do dobrých lyží, když špatné vázání dovede zkazit požitky z lyžářství.

Tvar i systém vázání podléhá neustálým změnám. V poslední době můžeme však pozorovat návrat k vázání čím dále tím pevnějšímu. Stále více a více se používá norských svorek, které přidrží podšev (systém Marius Eriksen, Thorleif, Haug, Gresvig), nebo německých, rakouských, švýcarských patentů (Seidel, Unitas, Rekord, Sauer, Attenhofer). Každý dobrý lyžař vyhledává dnes co nejpevnější řízení lyže. Kůže na vázání ubývá, přibývá kovu. Norská speciální vázání pro běh, jako Bergendahl, Brore White, Gresvig jsou sice odlišná svým účelem od

těch, o které nám jde, ale i na nich vidíme, že dnešní tendencí jest, co možno pevné spojení podešve s lyží, za účelem dosažení co nejpevnějšího vedení lyže. Švihy na svazích čím dále tím strmějších, při sjezdech stále prudších a prudších, kladou stále větší a větší požadavky na vázání a vyžadují vedení lyže co nejpevnější. Jest nesporno, že čím pevněji lyžař ovládá lyži, tím snadněji překoná veškeré obtíže při prudkých sjezdech.

Jaký odpor musí vydržeti vázání při sjezdových závodech (Kandahar, Glungezer nebo Parsenn), obzvláště když sněhové poměry nejsou příznivé, jest těžko si představit. Vázání jest napínáno, zkručováno, dřevo vším způsobem a přece nesmí změnit svůj původní tvar ani

ODZNAKY-PLAKETY — I. B. PICHL, PRAHA POD LETNOU 10 CELETNÁ 3

**ÚTULNÁ DOMÁCNOST!
ZDRAVÉ TEPLO!**

**PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA
NÁSYPNÁ I STÁLOŽÁRNÁ**

**DODÁVÁME HOTOVÁ DO BYTU
ŽÁDEJTE PROSPEKTY**

**ZÁPADOČESKÉ
KAOLINKY A.S.**

PRAHA II. u PŮJČOVNY 9. Telefon 29841

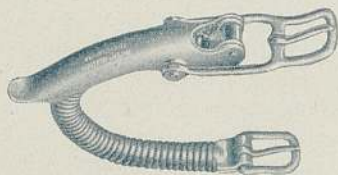
•
*Budete s nimi
naprosto
spokojeni,
tak jako jsou
v kancelářích
Svazu lyžařů*

RČS.

o milimetr! Aby toho bylo dosaženo, jest nutno se vyhnouti pokud možno materiálu, jenž se snadno vytahuje a nevrací se již svou přirozenou elasticitou do původního tvaru (kůže). Mimo to musí ovšem bota (resp. podešev) seděti naprosto pevně ve svorkách. (Pokusy dosáhnouti toho lehkým ohnutím svorek daly dobré výsledky.)

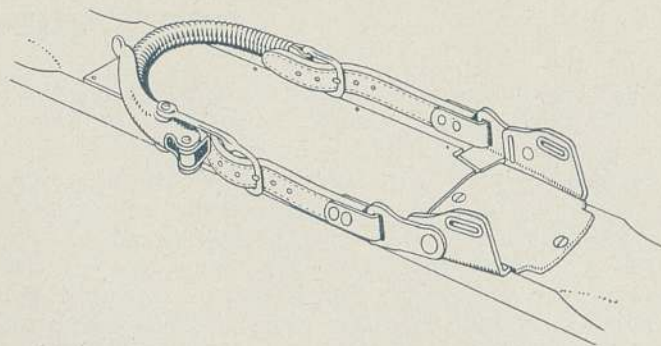
Princip jest tedy tento: co nejpevnější řízení lyží pevně přiléhajícími svorkami a vyloučení z vázání veškerých součástek z kůže.

Bilgeri i Ždárski se zastávali již před pěti lety tohoto principu a většina vázání v té době byla pevná. Avšak ti, kteří již tehdy lyžarili se jistě pamatují, jak často došlo k úrazům a zlomeninám. Máme se vrátit tam, odkud jsme vyšli a riskovat zlomení nohy při sebemenším pádu? Zajisté ne! Důvtipu jednoho známého lyžaře, po léta již slavného pro své výkony při různých závodech a jenž se touto otázkou již dlouho zabývá, dluhujeme nový druh vázání, jenž s úspěchem řeší veškeré otázky tohoto pro opravdové lyžaře tak důležitého problému. Poukazujeme na Bildsteinovo stahovací péro. Nejde o žádnou novinku, ježto Bildsteinův patent jest již skoro všeobecně znám a spoustou vynikajících lyžařů s úspěchem užíván. Bildsteinova spirála umožňuje skoro naprosto pevné vázání, aniž by bylo jakékoliv nebezpečí úrazů a zlomenin. Lze je ostatně kombinovati s jakýmkoliv systémem pevného svorkového vázání.

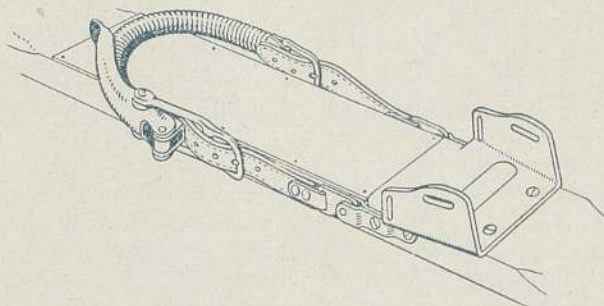

Nejde vlastně o nic jiného, než o spirálové péro, které přiléhá pevně k podpatku a zamezuje, aby se podešev i při nejtěžších výkonech hnula ve svorkách. (Lyžařům, kteří si libují v prudkých sjezdech se obzvláště doporučuje »zesílený model« Bildsteinova vázání.) Pouze při obzvláště těžkých pádech, takových, které by měly za následek zlomení kosti nebo kloubů, anebo podvrknutí nohy, se péro roztáhne a uvolní nohu.

Další výhoda Bildsteinova vázání jest ta, že pero jest opatřeno obzvláště dlouhou a účinnou sponkou, která usnadňuje napínání a odpínání lyží. Lze je též kombinovati se svorkami přidržujícími podešev k lyži nebo svorkami opatřeným řemínkem pro stažení špičky boty. Pero lze připevniti buď na dva krátké řemínky, jdoucí od obou

svorek (norská vázání) anebo lze použítí některého z norských patentů pro skokačky buď za, nebo pod svorkou. Lze použítí též dírek pod svorkou pro Huitfeldtův řemen. Krátce: každý lyžař může kombinovati Bildsteinovo péro se systémem vázání, které mu nejlépe vyhovuje.

Jest nezbytné upozorniti na to, že došlo k imitaci originálního Bildsteinova pera, vyráběného výhradně jistou rakouskou firmou. Před imitacemi jest nutno varovati. Jejich pevnost a solidnost není často dostatečná; snadno se roztahují, nebo i přetrhávají a přinášejí lyžařům více potíží, než výhod.

Dnes používají pravého Bildsteinova vázání výhradně středohorští závodníci. Bylo by záhodno, hlavně z důvodů bezpečnostních, aby tento opravdu cenný vynález byl využit všemi lyžaři, kteří chtějí dosáhnouti nejtěžších výkonů s naprostou bezpečností.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ 53. Tel. 283-83

Ošetřte Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;
budete mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová ŽIVINA
Moëlle de Russie

Juchtová živina, opak obyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

Zprávy župní a klubové.

Klub alpistů československých. Zpráva o roku 1932, podaná o řádné valné hromadě, konané dne 19. března 1933 v místnostech »YMCY« v Praze.

Předseda věnuje posmrtnou vzpomínku zesnulému MUDr. Jaromíru Pečírkovvi, generálu zdrav. v. v., který byl zakladatelem a prvním předsedou klubu.

Již v roce 1931 byl Klub těžce postižen úmrtími prof. Dr. Chodounského, čestn. předs. Klubu, Dr. Ivana Pečírky, Dr. Heindla a letos odešel za svým učitelem v alpsku, prof. Chodounským, za svým synem Ivanem a milým mu Dr. Heindlem generál Dr. Pečírka. Byl básníkem velehor, nadšeným citilem přírody. O velehorách nenapsal u nás dosud nikdo tak krásných slov jako Dr. Pečírka.

Klub alpistů čl. byl jeho dítětem a od roku založení 1924 se oň náš zesnulý předseda také otcovsky staral, nelituje času, ani hmotných obětí, povzbuzuje, nabádá a vychovává členstvo k lásce k horám a jejich krásám.

Dne 8. června 1932 byl Klub postižen ztrátou vzácného zakládajícího člena Msgra Eduarda J. Šittlera, který patřil k našim nejstarším horolezcům. Navštěvoval s oblibou julské Alpy, kde se svým přítelem prof. Chodounským a ostatními druhy podnikal časté a obtížné výstupy. Znal rovněž důkladně Dolomity a celé rakouské Alpy a patřil mezi členy Českého odboru Slovinského planinského družstva. Také on byl jedním z průkopníků československého alpismu. V paměti členů Klubu jsou jistě ještě jeho přednášky z r. 1930 »Ze říše Zlatoroga« a »U kolébky českého alpismu«.

Z knihovny Msgra Šittlera dostalo se Klubu čl. alpistů krásného daru, značného počtu odborných knih.

Jeho památka bude v análech Klubu vděčně zapsána.

Propagace alpismu v Klubu dělá se přednáškami: Dr. J. Bauma: »Výstup na Kilimandžaro«, J. Janeby: »Velehory a lyžařství«, »Lyžařské výstupy na čtyřtisícové vrcholy ve walliských Alpách« a »Weishorn a Zinalrothorn ve walliských Alpách«. Četné návštěvy a zájem posluchačů dávají pp. přednášejícím jak v ohledu přednesu, tak i v ohledu promítaných obrázků to nejlepší vysvědčení. Mimo Klub přednášel J. Janeba ještě v Č. Budějovicích, Hradci Králové a j. V Praze pak samotné měl několik

dalších přednášek. Uvedeným pánům jsme za účinnou propagaci alpismu velmi zavázáni.

J. Janeba připravuje též horolezeckého průvodce po Prachovských skalách. Klub účastnil se dále mezinárodního alpského kongresu v srpnu 1932 v Chamonix a výstavy španělských hor v Praze a československých hor ve Španělsku.

Na kongresu bylo Československo zastoupeno místopředsedou Klubu Pilátem. Na tomto kongresu navázal delegát Československa nové mezinárodní styky, a to s předsedou francouzského alpského klubu J. Escarrou, dále s řadou francouzských delegátů venkovských sekcí, s polskými delegáty a se zástupci Belgie, Španělska, Itálie, Švédska, Švýcarska, Anglie a Maďarska. S delegáty španělských spolků navázány zvláště srdečné styky a smluveno, že uspořádáme vzájemně horskou výstavu v Praze a v Madridě. Přítomný místopředseda madridské společnosti »Peñalara« p. Diaz Duque s gen. tajemníkem p. Arn. de España, jakož i hr. de Saint Saud v Bordeaux slíbili snahám čl. alpismu vzájemnou podporu.

K uskutečnění tohoto projektu v Praze spojil se Klub čl. alpistů se zdejšími španělským a iberoamerickým ústavem, který uvolil se financovati náklad, spojený s nájmem potřebné místnosti. Po delších přípravách došly smluvené fotografie a reprodukce, takže výstava mohla býti zahájena v Topičově salonu po vánočních r. 1932 za hojně přítomnosti členstva našeho Klubu, španělského ústavu, španělského vyslance a celé řady vyslanců a konsulů latinskoamerických republik.

Výstavu obeslaly následující korporace: »Peñalara«, Madrid, odbočky: »Peñalba«, León, »Pico Tres Mares« v Reinoso, »Peñaubiña« v Oviedu, »Sociedad Española de Alpinismo« v Béjar, dále společnost »Montañeros de Aragón« v Zaragoze a »Sociedad Sierra Nevada« v Granadě. Značnou zásilku turistického materiálu zaslal »Patronato Nacional del Turismo« v Madridu a souborem fotografií zúčastnili se p. hr. de Saint Saud, p. gener. konsul Syka, p. lektor španělského jazyka Ganga a p. Kurt Hielscher z Berlína. Na výstavě byla též vyložena odbor-

LYŽE. Vlastní speciální výroba. Krkonošský jasan — hickora.

Ludvík Erlebach, Benecko č. 50. Krkonoše.
Žádejte ceník.

Klubům Svazu lyžařů RČS. sleva.

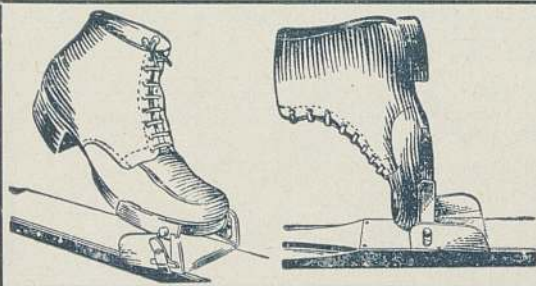
NA HORY JEN HORSKÉ LYŽE

se zárukou spolehlivosti od firmy

A. FAJSTAVR, první horská výroba lyží a saní

Lhota Štěpanická-Benecko, p. Jilemnice

levné ubytování • opravy • úschova lyží

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sánky, hockey-hole, obuv, výzbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

ná literatura jak v jazyku španělském, tak i francouzském a katalánském. Tuto poslední dal k dispozici »Club Excursionista de Gracia« v Barceloně s přátelským věnováním Klubu alpištů.

Výstava byla otevřena laskavostí p. Topiče až do 22. ledna 1933 a při velmi slušné návštěvě končila plným úspěchem.

Současně vypravil Klub do Madridu soubor vybraných zvětšených fotografií československých hor všech skupin. Zvlášť pěkné snímky representovaly naše cvičení na Prachovských skalách a náš poslední horolezecký týden na Vysokých Tatrách. Negativy této skupiny dal laskavě k dispozici člen výboru p. Dr. Šikl. Celkem zasláno do Madridu Klubem s pomocí několika členů v Praze a v Plzni 83 fotografií. Vedle toho zaslalo ministerstvo železnic na tuto madridskou výstavu 12 krásných hlubotisků. Výstava byla zahájena společností »Peñalara« v paláci krásných umění po Novém roce a trvala rovněž tři neděle. Madridská výstava obsahovala celé španělské horstvo a naše fotografie tvořily zvláštní československé oddělení. O úpravu naší výstavy má zvláštní zásluhy náš madridský vyslanec, pan Dr. Vlastimil Kybal, který se i s personálem potřebných prací ujal.

Podle pozdější dohody byly fotografie Klubu zaslány též na horskou výstavu do Zaragozy a budou ještě putovati po jiných španělských městech.

Společnost »Peñalara« v Madridu věnovala po skončení výstavy jak Klubu, tak i ministerstvu železnic v Praze vkusný diplom.

V důsledku navázaných styků s francouzským alpským klubem uveřejnil místopředseda Klubu R. Pilát v ústředním orgánu Klubu »La Montagne« delší výstižný článek o horách v Československu.

Za propůjčení skal ke cvičení vzdal Klub díky p. Hanušovi Kasalickému, sl. Nolečové a ředitelství velkostatku Jindřicha Schlicka ve Vokšicích u Jičína.

Vyjádřeny díky ministerstvu obchodu za blahovolnou podporu Klubu.

Jednatelskou zprávu přednesl jednatel p. Honzů, zprávu technickou o tatranském týdnu Klubu a o cvičných výpravách na černolické skály a Zlatý Kůň p. Hofrichter a zprávu o výpravách do Prachovských Skal podal p. Janeba. Pokladní zprávu přečetl p. Zálaha.

Za funkcionáře byly zvoleni následující členové výboru: **předsedou p. řed. R. Pilát**, místopředsedy pp. minist. rada Dr. František Kadeřábek a prof. Dr. Heřman Šikl, **jednatel p. Jaroslav Honzů** a pokladníkem p. M.

Zálaha. — Po valné hromadě následovala přednáška p. ř. R. Pilát »O vývoji alpismu v Československu«.

Třicet let Českého Ski Klubu ve Vysokém n. Jizerou. V roce 1933 slaví Český Ski Klub ve Vysokém n. Jiz. významné jubileum. Jest to třicet roků plodné práce věnované československému lyžařství. Jméno tohoto z nejstarších klubů a jednoho ze zakladatelů nynějšího Svazu lyžařů vidíme od počátku našeho lyžařství na předním místě. Jsou to nejen všechny významné závody před válkou a závody o mistrovství země koruny české, těšící se dnes nevídaným návštěvám, ale jsou to především prvotřídní a vyspělé výkony vysockých závodníků v dobách počátku i době dnešní. Rok 1893 společný dnes i pro Svaz lyžařů povznesl malé horské městečko na středisko zimních sportů a jeho závodníci jsou v živé paměti všech našich přátel Svazu před 30 roky. Ještě dnes vzpomínáme dávno zaslých hvězd a průkopníků tohoto sportu. Jména Jodas, Ďoubalík, Janda, Mařatka, později pak Josífek, Bartoň (otec dnešního našeho mistra Tondy Bartoně) a mnoho jiných zasloužilo se nejen o svůj mateřský klub, ale dalo základy našemu závodnímu lyžařství. Téměř všichni dnešní vedoucí funkcionáři Svazu znají vysocký klub jako jeden z nejagilnějších a nejobávanějších soupeřů na poli závodním. Po válce byla to nezapomenutelná trojice závodníků první třídy: Koldovský, Bim a Josífek, která dovedla skutečně vyhrávat, jak o tom svědčí dobyté trofeje uložené dnes v městském museu vysockém a těšící se největší oblibě všech návštěvníků.

Malý horský klub těsně před válkou věděl, že Vysoké potřebuje pro vzrůstající se příliv lyžařů a letních hostů buď nový hotel nebo chatu. Přikročil proto ke stavbě vlastní klubové chaty, která plní od vybudování plně svůj úkol, a jest každoročně plně obsazena. V pozdější době byla zde nutnost postavit lyžařský můstek. Před dvěma roky postaven byl nákladem 40.000 Kč nádherný můstek, který zůstal bohužel nevyužit a nemohl se dosud plně osvědčit pro naprostý nedostatek sněhu o vánocích, neboť Vysoké zahajovalo vždy v tu dobu závodnickou sezonu. Můstek, který nemá nejmenší chybu a působí dojmem na diváka ohromným, bude opět letos dějištěm veřejného závodu ve skoku. Bude to oficiální zahájení sezony dne 26. prosince.

Jubilejní valná hromada konaná dne 6. prosince přehlédla za hojně účasti členstva práci vykonanou za uplynulých třicet let a činnost tato shrnuta jednatelem Ďoubalíkem na 30 stran, jichž čtení vyžádalo si plně 2 hodiny. Byly to krásné vzpomínky na počátky lyžařství

Lyže, vázání, hole hockey nejlevněji
dodá Vám odborník
J. Janáček, Praha II., u Botanické zahrady, telefon číslo 369-94
Opravy a úsechova lyží přes léto

Za 40.— Kč, do Špindlerova Mlýna tam i zpět, vždy v sobotu.
Informace a záznamy: Sport. klub „Česká Kanada“ Praha II. Štěpánská ul. „U Kupců“ ve středu a v pátek od 18. do 20. hodin. Též ve sportovním závodě Horn, Praha II., Žitná ul. 14.

vůbec a jsou to vlastně v krátkosti paměti jediného dosud žijícího zakladatele Svazu lyžařů.

Slavnostní valná hromada konati se bude v den závodu dne 26. prosince dopoledne za účasti městské rady a povzvaných zástupců klubů.

Vysoký Ski Klub vstupuje do čtyřicítky svého trvání s nadějami prospívati jako dosud celému československému lyžařství a nehráti zde úlohu poslední. Jeho dobří závodníci v čele s mistrem Bartoněm a nadějným zejména skokanským dorostem jsou zárukou dobrého pokračování.

Ski-klub Trenčianske Teplice konal dňa 12. novembra t. r. svoje II. riadne valné zhromaždenie. Valné zhromaždenie zahájil a privítal členov za neprítomného predsedu, úradujúci podpredseda p. Fraňo Seifert. Jednatel'skú zprávu predniesol do podrobná za minuloročné obdobie p. Pavel Rehák. Za čestného predsedu klubu zvolený bol terajší predseda miestnych Liečivých kúpeľov minister m. sl. p. MUDr. Vavro Šrobár, za predsedu p. Fraňo Seifert, podpredsedu p. Michal Groebl, jednatel'a p. P. Rehák, náčelníka p. Júl. Ježo, ktorý prevzal tiež funkciu pokladníka. S radosťou pozdravujeme Ski-klub a prajeme mu mnoho zdaru v ďalšej jeho vzornej činnosti a priali by sme si, aby i po iných krajoch Slovenska bolo vidieť podobné zdravé jednotky, ktoré posilňujú vlasť a štát.

F. S.

Zimní odbor Sportovního klubu Náchod konal dne 10. listopadu t. r. svoji řádnou valnou členskou schůzi. Schůzi řídil předseda kol. Jar. Geitner. Za místní odbor lyžařský KČT byl přítomen kol. Dr. Mg. Ph. V. Bayerle. Z přednesených zpráv jednotlivých činovníků bylo vidno, že uplynulá sezona byla velmi rušná a svěšené funkce byly vesměs pečlivě spravovány. V nových volbách byli zvoleni za předsedu Prokop Polák, za místopředsedu B. Šebestl, za jednatele Egon Horpáczky, za pokladníka J. Kábrt, za náčelníka kol. J. Bim. Všem členům závodníkům předány diplomy Krkonošské župy S. L. RČS. jako odměna za účast na loňském župním mistrovství v Náchodě. Nastíněn v krátkosti program letošní sezony a vyzdvižen účel býti organisován u lyžařských klubů.

Český krkonošský spolek Ski v Jilemnici konal 23. listopadu 1933 svoji 40. valnou hromadu za hojně účasti členstva. V zahajovacím proslovu vzpomněl předseda řed. O. Holub zesnulých členů: nezapomenutelného propagátora české turistiky a lyžařství v Krkonoších Jana Buchara, známého sportovce Rösslera-Ořovského a pí Zdenky Krčanové, jichž památka uctěna povstáním.

Zapisovatelem Jos. Metelkou přečten protokol poslední slavnostní valné hromady, konané dne 10. prosince 1932 u příležitosti 40letého trvání spolku. V obsáhlé jednatel'ské zprávě vylíčil J. Trejtnar události minulé lyžařské

sezony. Náčelník V. Mečíř rozvinul přehled o závodní činnosti.

Nový výbor zvolen aklamací. Předsedou opětně O. Holub, místopředsedou Zd. Krčan a 10 členů výboru.

Valná hromada jmenovala dlouholetého pracovníka spolku Prokopa Hrubého za jeho obětavou činnost svým čestným členem.

Probírána otázka rozkolu mezi Svazem a Čes. Obcí Sokolskou a doporučováno, aby v zájmu zdárného rozvoje čl. lyžařství došlo co nejdříve k odstranění diferencí. Poukazováno také na nezdravý zjev, který se opět vyskytuje, přetahování závodníků z jednoho klubu do druhého.

Pak jednáno o činnosti v r. 1933/34. Budou-li příznivé poměry sněhové můžeme počítati s bohatým sportovním programem. Dne 31. prosince bude pořádán v Jilemnici veřejný závod ve skoku a 21. ledna závod v běhu a skoku o přebor Krkonošské župy Svazu lyžařů ČSR. Přípravuje se také motoskiöring a slavnostní odevzdání nového kluziště, kde se uspořádá hokejový zápas a budou předvedeny ukázky krasobruslení. Provedou se též dětské závody, jichž účelem je vzbuditi v řadách mládeže zájem o sportovní výkony. Dorostu nutno věnovati péči, neboť zdatný dorost je základem kádrů dobrých závodníků.

Debatováno též o rozdělení žup. Krkonošská župa zabírá oblast až k České Třebové, zatím co blízké Vysoké n. J., inklinující do Krkonoš, je přiděleno do župy Jizerské. Doporučuje se, aby došlo k reorganizaci a lepšímu rozdělení župních obvodů.

Na jaře příštího roku bude na škole v Doleních Štěpanicích zasazena deska zesnulému propagátoru krkonošské turistiky a lyžařství Janu Bucharovi, jež byla pořízena nákladem Občanské záložny v Jilemnici.

Z celého jednání valné hromady byla zřejma chuť k práci pro povznesení spolku a tím i k rozmachu celého českého lyžařství.

š.

Klub lyžařů vinohradských konal dne 24. listopadu t. r. v Nár. domě vinohradském svoji XXIII. řádnou valnou hromadu. Zprávy jednotlivých činovníků byly vyslechnuty pozorně a odměněny pochvalou přítomných členů. Byla z nich opět patrna ve všech směrech vzestupná tendence K. L. V. Ve zprávě náčelníka Káji Blomana slyšeli jsme o úspěších závodníků doma i za hranicemi, o technické vyspělosti a výcviku širšího členstva a o přípravných cvičeních, které se staly trvalou složkou činnosti a těší se velké oblibě. Pozorně byly vyslechnuty zprávy správce majetku Dr. Hnátky, pojišť. ref. řed. Žižaly a zdrav. ref. Dr. Svobody. Jako poslední podal svoji zprávu předseda Ing. Šourek, který se příkladně

Jedině účelné

LYŽAŘSKÉ DRESSY PRO DĚTI,

overall pro ty nejmenší, moderní sweetry, lamberjacky, nepromokavé rukavice, lyžařské čapky a vše pro zimní sport obdržíte u firmy

FRANTIŠKA BARONOVÁ,
PRAHA I., PŘÍKOPY ČÍS. 15

nejstarší závod pro výrobu
dětské konfekce a prádla

PRIMA KRKONOŠSKÉ

LYŽE BOTY-OBLEKY

i dle míry, v odborném závodě

SPORT-STRNIŠTĚ (dříve VOHRALÍK)

PRAHA II., POŘÍČ 12, palác Y. M. C. A. — TELEF. 24888.
VINOHRADY, BUDEČSKÁ Č. I. ROH FRANCOUZSKÉ

Lyžařská vesta,

dokonale impregnovaná, balonové hedvábí, vlněná podšívka, za Kč **109,-**
Sommer, Soukenická ulice číslo 14. Telefon 658-92

nazval kapitánem lodi, jehož povinností je zůstatí nejdéle na svém místě. Nad výkonem své lodi — klubu, vyslovil plné uspokojení.

Volby byly provedeny aklamací. Novým předsedou zvolen opět Ing. Šourek, I. místopř. min. rada Jan Cířka,

II. místopř. Josef Bičíšřtře, a dále jednatelem Karel Makeš a náčelníkem Karel Bloman.

Valná hromada rozhodla na návrh výboru, aby se klub stal členem Čsl. olympijského výboru a přispěl Klubu čsl. sportovních novinářů částkou Kč 100—.

Různé zprávy.

Dvacetiletí výborové činnosti arch. Karla Jarolímka a Dr. O. Braunera. O věci zmínili jsme se již v čísle minulém; tuto naši pamětní noticku doplňujeme nyní těmito daty: Oba jmenovaní byli zvoleni do výboru Svazu na valné hromadě v Plzni dne 26. října 1913 a sice prvý jako delegát Českého spolku pro zimní sporty, kde je členem od roku 1908 (za odbor Dvůr Král n. L.), druhý jako delegát Pražské jednoty »Sokol«. Lyžařská činnost Jarolímková v mládí byla hlavně závodnická, byl naším prvním závodníkem, který sledoval zkušenosti ciziny. Závodnickou inteligencí a průbojností vynikal nad tehdejší průměr. Pro své ohromné technické zkušenosti, rozhled, úžasnou houževnatost, obětavost a neúnavnost ve své lyžařské práci, byl na valné hromadě v Brně v roce 1925 zvolen náčelníkem Svazu lyžařů. Je jediným naším stavitelem a autoritou ve věci stavby našich velkých můstků pro skok. Není téměř u nás většího můstku, který by nebyl prošel revisí Jarolímkovou, nehledíc ke kreaci našich největších můstků v Harrachově a na Štrbském Plese. Však všichni znáte práci Jarolímkovu! Je těžko oceniti ji perem, nutno ji oceniti srdcem! Kdyby náš závodní team měl se bítí o jméno československého lyžařství třeba v Australii, Karel by tam šel také a do byl nám tam čestného jména. Letošní valná hromada Svazu uznala práci Jarolímkovu známým věnováním

čestné plakety »za zásluhy«. Totěž učinil i Český spolek pro zimní sporty o své letošní slavnostní valné hromadě. Dr. O. Brauner získal si hlavně zásluh jako pracovník při zakládání našeho vojenského lyžařství. Ve výboru Svazu lyžařů byl v roce 1913 archivářem, delegátem výboru v čsl. výboru Olympickém (jímž jest dosud), členem sportovního výboru Svazu, nynějšího tech. sboru (jímž jest dosud), redaktorem bývalého Věstníku Svazu lyžařů (jest nyní redaktorem časopisu »Zimní sport«). V roce 1920 byl I. jednatelem, kteroužto funkci zastával po dva roky. Tehdá Svaz lyžařů neměl žádnou kancelář a byl jmenovaný nucen (jako i drahnou dobu pozdější jednatel Jílek) používatí jen svých soukromých prostředků k vyřizování jednatelešské agendy. V posledních 5 letech jest Dr. Brauner II. jednatelem. Dr. Brauner byl též druhým a prvním náčelníkem, jednatelem a II. místopředsedou Českého Ski klubu Praha, kde byl činným členem 22 roků. V roce 1925 byl zvolen čestným členem Českého ski klubu v Plzni. Jak viděti, jest rozsah pracovní činnosti Dr. Braunera pro čsl. lyžařství víc než obsáhlá a všestranná. Oběma našim kamarádům Jarolímkovu i Braunerovi přejeme k dvacetiletí jejich výborové činnosti »Mnogaja ljeta!«

I. K.

Taneční vůz přistavují dráhy k lyžařským vlakům do Krkonoš. Jest to opravdu skvělý nápad, neboť ti, kteří nedělali v létě žádné doplňující sporty, kteří v nejmenším nepřipravovali si své svalstvo pro zimní sporty, mají zde v hodině dvanácté příležitost, aby dohonili to, co zanedbali. Neboť tanec v tanečním voze přetřískaném lidmi v těžkých lyžařských úborech a neméně těžkých lyžařských botách, ve voze, který ještě sám dělá na kolejnicích značný pohyb, je výborný cvičný prostředek pro všechny ty, kteří jedou po prvě do hor a kteří vystoupivše ve Svobodě musí ještě prodělati značně namáhavé výstupy, na př. na Havlovu boudu. Zajímavé jest, že ti lidé z Havlovky, kteří pak v mrazu čekali na autobusy pět čtvrtí hodiny v Peci, už ani nebyli tak tancechtiví. — Jest to divné, jak časy se mění. Když dříve jezdilo se do špindlerova Mlýna tančiti, mnozí na to poukazovali jako na

„TELEMARK“ Lyžařské oděvy dle míry.

ZD. KOPECKÝ.

Praha II., Jáma 5, telefon 234-69.

LYŽE-SANĚ A J. SPORT. POTŘ.

levně dodá VÝROBCE

SPORT — DVOŘÁČEK

PRAHA II., PETERSKÁ ULICE 22, U DENISOVA NÁDRAŽÍ.
Stroj. dílny Zeleneč.

Lyže, saně

a veškeré potřeby pro zimní a letní sporty, levné a kvalitní jen u výrobce **A. Sůva, Benecko-Krkonoše.**

nesportovní věc. A dnes, když mladí nezkušení nepřipravení lyžaři, místo, aby si rádně odpočinuli před túrou, oddávají se v kymácejícím se vagonu tanci, je to moderní vymoženost pro lyžaře.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Soutěž na nejlepší zimní fotografii vypsal vydavatelstvo časopisu Zimní sport v č. 6. ročníku XIX. o cenu věnovanou mistrem Cinou Jelínkem. Jako nejlepší obrázek této soutěže uznán byl obrázek Eugena Cagána z Vrútek na Slovensku, jenž obdržel originál mistra Ciny Jelínka v ceně ca 800 Kč. — Proč to znova opakujeme? V čísle 8. roč. VIII. z 5. XII. 1933 časopisu Letem Světem na přední straně byl uveřejněn týž obrázek, který dostal od nás cenu. To panu Cagánovi nestačila ta naše cena? Za to, že jsme nechtěli od něho potvrzení, že více obrázků nikam jinam nezašle, tak se nám pan Cagán odměnil? Myslíl patrně, když obrázek byl u nás v časopise uveřejněn v roce 1930, že na to zapomeneme? To se přepočítal. Je to od p. Cagána, kterého pozažujeme přece za seriosního umělce — krutě nehezké.

Vydavatelstvo.

Vaše staré lyžařské boty — pozor — oprava — vyměněné spálené podešve, zkroucené boty narazíme, utěsníme, aby nepromáčely, promastíme a jinou odbornou opravu levně a ihned Vám provedeme. Pražský obuvnický podnik, Národní tř. 38, obchod ve dvoře.

Jednostodvacetětří můstků pro skok na lyžích má letos Rakousko. Z toho připadá na Tyroly 33, na Dolní Rakousko 20, Štýrsko 16, Solnohradsko 10, Korutany a východní Tyroly 15, okolí Solnohradu 15, Vorarlberg 8 a Horní Rakousy 7 můstků pro skok na lyžích.

Pojištění proti rozbití lyží. Nízko stojí zimní slunce a maluje dlouhé stíny na zasněženou pláň; a jako střela po ní lehce jede jedna, dvě, tři, čtyři, osm postav, opálených

sluncem, až se sypký sníh jen práší. V tom jeden z jezdců upadne přes nezpůsobovanou překážku, překotí se a lyže jsou při tom ve dví. Tak krásné lyže! Teprve před týdnem si je koupil z výkladu. A nyní není peněz na to, aby poškozené lyže byly nahrazeny novými? Tak tomu bylo ještě nedávno, a nikdo si nebyl jist, zda jeho radost z krásného zimního sportu zůstane nezkalenou, nikdo se nezbavil starostí, co by se stalo, kdyby se mu zlomily lyže. Nyní lze těmto obtížím lehkou odpomoci. Letošní zimní sezona přináší lyžařům překvapující novinku. Tímto příjemným překvapením, jež každému může býti příjemnou předehrou k letošní zimní sezoně, jest zavedení pojištění proti rozbití lyží. Má učiniti hmotné následky při rozbití lyží snesitelnějšími, neboť lyže jsou při zakoupení současně pojištěny. Při tom zvláště jest pozdraviti jednoduchost manipulace tohoto pojištění: sportovní závod, v němž byly lyže zakoupeny, nejen zprostředkuje pojištění, ale jako důvěrník pojišťovny ihned vystaví také pojistku a předá ji zároveň kupci, současně s předlohou oznámení o škodě.

Německá delegace na FIS. Dosavadní zástupce Německa ve výboru FIS, Dr. Frey ze zdravotních důvodů vzdal se úřadu. Na jeho místo byl delegován Guy Schmidt z Mnichova.

Lyžaři! Působí Vám Vaše lyže a zavazadla potíže při nošení jich Prahou? Pak uložte je bezpečně pro své pohodlí proti odjezdu Masarykova nádraží, pasáž paláce Hybernia — od 6 do 24 hod. Veřejná konces. úschovna zavazadel a šatna, Hyberská ulice č. 26.

Klužiště v Jilemnici vybudoval Český krkonošský spolek Ski, který tím rozšířil svoji činnost o nový obor působnosti. Mimo místa vyhrazeného pro bruslení bude zřízeno i hřiště pro hokej. Lze očekávat, že nový sport záhy v tomto horském městě zdomácní tak jako lyžařství.

Vázání »Ligula« jest dokonalou novinkou v oboru lyžařského vázání. Toto vázání se nepřipíná, nýbrž vklouz-

ORIG. WATERPROOF. BOTY

ručně šité lyžařské . Kč 189.—

ručně šité sportovní . Kč 169.—

též levnější druhy.

„Koža“

Praha II., Na Zbořenci 24

ČLENŮM SVAZU LYŽAŘŮ 10% SLEVA.

IMPREGNACE,

ošetření a úschova lyžařských a

sport. bot - BARVENÍ kož.

kabátů, aktovek, kabelek a t. d.

„KLOTILDA 2¹/₂“

HERMETICKÉ TĚSNIDLO

do oken, dveří, skříní, špižíren, lednic atd. proti vnikání jedovat. válečných plynů. Okenní nerozbitné tabule, filtry, aspirace a větrací zařízení

KLOTILDA 2¹/₂ utěsnění proti vnikání sazí, prachu, hmyzu, vodě, zimě a průvanu. Těsnění Klotilda 2¹/₂ není přibité ani přilepené, dá se přemístiti, dá se lehce odklopiti a umýti s obou stran, nerezaví, nečerná

Jediný dodavatel

J. BOHDAL, PRAHA I.,

MELANTRICHOVA UL. ČÍS. 11. TEL. 30062

ne se do něho, jako do trepek a vázání drží stejně dobře, jako každé vázání jiné. Při tom není třeba též žádného odpínání: jednoduchým, důvtipným způsobem a bez nejmenší námahy vázání se uvolní od podpatku! Za tím účelem jest patní část vázání sestrojena na způsob obouvátka, jak ukazuje vyobrazení. Stlačením patou roztáhnou se spirálové postranní části tak, že podpatek vklouzne do vázání, v němž jest již pevně přidrženo. Šroubová vřetena, zabíhající přímo do prvních pěti těsně vinutých závitů pružin, umožňují podle potřeby libovolné prodloužení nebo zkrácení vazby, takže se dá tedy přizpůsobiti každé botě. Důvtipný bajonetový uzávěr umožňuje snadné zasunutí do šarnýrových ložisk a zabraňuje takto účinně samovolnému vyklouznutí neb ztrátě vázání během nesení lyží. Pružné postranní části při pádu povolí a zamezí takto zlomení nohou nebo vyvrtnutí kotníků. Točným bod, umístěný za svorkami způsobuje pružné přiléhání lyží k podešvím bot. Při lavinovém nebezpečí lze vázání bleskurychle odepnouti, čímž se čelí velkému nebezpečí. Viz prospekt přiložený k dnešnímu číslu.

Autobusy ČSD Jilemnice—Benecko (Žalý). Od 1. prosince 1933 sníženy sazby na této trati, takže z Jilemnice do Mrklova stojí jízdenka jen Kč 3-50, na Benecko Kč 5-50. Jízdní řád nově upraven. Lze očekávat, že snaha státní autobusové správy vyjítí co nejvíce vstříc lyžařům jedoucím do Krkonoš, bude jimi náležitě oceněna a autobusová linka hojně používána. Zavedeny 3 jízdy oběma směry, a to v neděli, v ostatní dny při obsazení 8 osob. Odjezd z Jilemnice náměstí: 8—, 12-40, 16-44; zpět z Benecka odjezd: 8-59, 15-01, 17-31. Poslední kurs má spojení na vlak ku Praze. Š.

Nebojte se vánice, nebojte se mrazu máte-li creme Grado, mráz vám tváře nespálí, vítr vám je nerozdrásá. Creme Grado bezpečně chrání před omrznutím — dodává pleti hnědého nádechu — svým hojivým účinkem blahodárně působí na choulostivou pleť. Nezapomeňte ho vzít s sebou, až pojedete na hory!

Ne každý lyžařský dres zasluhuje svého jména, ale zasluhuje je ten, který šit individuálně podle míry odpovídá

i svou konstrukcí technickým požadavkům jízdy. Hodnota materiálu nepropustných, dobře impregnovaných látek a půvabně vzorkovaných podšívce (pro dresy dámské), sloučená v tvar pohodlný a elegantní, toť vše, čím liší se skutečně dobrý lyžařský dres od špatného. Přejete-li si viděti několik takových kvalitních lyžařských obleků, zastavte se u fy J. Eiselt, clothing for ladies an gentlemen, Praha I., Národní tř. č. 37, Palác Platýz. Modely Simple, Croisé, Lumber, Liftjack, Vás překvapí jak svou účelností, tak internacionálním šikem. Od dresu nejlevnějšího do nejdražšího, vždy pečlivě vypracované podle míry. mp.

Zub moudrosti vás snažně prosí: »Buď tak hodný — čistí mne Thymolinem! Thymolin má značku 32 — to znamená, že uchová ve zdraví všech nás dvaatřicet zubůbratříčků.«

Občané. Bez vypovězení války objeví se nad Vaším městem eskadřila nepřátelských bitevních letadel. Otravné bomby vrhají na nepřipravené město. Výbuchy však za krátko ustávají, nepřítel se vzdaluje, mrtvoly žen, dětí a starců leží na ulicích, i ti kteří přebývali v místnosti při útoku, jsou otráveni, jelikož tyto místnosti nebyly řádně zaopatřeny, to jest utěsněny proti vnikání otravných plynů. Zajisté jest třeba vše podniknouti tak, aby děsivá přišera aerochemické války nás našla řádně připraveny. To jest možné jen důkladnou organizací pasivní obrany, která spočívá na bezvadném utěsnění Vašich příbytků, spižiren a t. d. Viz insert v dnešním čísle.

Ceník zdarma	LYŽE	45.—
	BOTY	99.—
	HUITFELD	24.—
	BRUSLE HOCKEY	75.—
	LUMBERJACKY	65.—

SPORT DŽBÁNEK
PRAHA II., SPÁLENÁ 30

Lyžaři, pravděpodobné počasí a povětrnostní zprávy sdělí **ZÚ** — Zpravodajská ústředna telefon: *410-41

KAM NA NAŠE HORY?

„VALENCIA“, SENOHRABY

Restauraci hotelu převzal opět restaurátor Alois Mandásek, Praha I., Celetná 8 (Vinárna »Globus«). Prvotřídní jídla a nápoje. Telefon: Senohraby č. 14.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense.

Svatoňovice - Žaltman - Jestřebí hory. Pension Žaltman

V novém obecním domě na náměstí zřídil K. Čs. T. odbor Malé Svatoňovice Pension Žaltman a turistické noclehárny, 11 pokojů, 20 lůžek. Noclehárny 24 lůžek. Levné ubytování. Turisté a lyžaři slevy. Dotazy na odbor Klubu čsl. turistů Malé Svatoňovice

DOPORUČUJI SE:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

—

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Ústřední topení do všech pokojů.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

DOPORUČUJE SE **„LABSKÁ BOUDA“** KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázeň,

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou, Telefon č. 11.

ELLA PŮHONNÁ, majitelka.

„MÍSEČKY“^{1058 m} HORNÍ MÍSEČKY^{n. moř.}

25 nově době odpovídajících pokojů, 56 hromadných lůžek, vodovod s teplou a studenou vodou, ústřední topení, elektrické světlo, lázně, prvotřídní kuchyně a sklep, celá pense. — Vlastní dobytkové hospodářství. — Sportovní potřeby k dispozici. — Telefon: Špindlerův Mlýn 48. — František Renner, majitel. Lyžařská a sánkovací dráha od Špindlerova Mlýna. Telefon. — Pošta Špindlerův Mlýn.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

HOTEL KUBÁT Benecko v Krkonoších

880 m n. m.
Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektrické osvětlení, ústř. topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, la nápoje a vína, prazdroj. — Telefon č. 3.
V hotelu auto k dispozici.

Grand Hotel-Kirschner Jilemnice

Telefon 67.
Restaurace — kavárna — ústř. topení — tekoucí voda — garáže. — Stanice: A. K. RČS. — L. Čs. M. — Č. K. S. Ski. — S. L. RČS.

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Telefon č. 9

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hrabačov, Vrchlabí.

„Na Stráži“

bouda Sokola Vinohradského na Končinnách.

20 pokojů, společné nocelehárny, ústřední topení, teplá a studená voda, sprehy. Výborná domácí kuchyně. Nejkrásnější lyžařský terén.

Pošta Jablonce nad Jizerou.

Telefon: Rokytnice n. Jiz. 37.

RESTAURACE ZAPADLÝCH VLASTENCŮ v Pasekách nad Jizerou. • (Reisův Pozdětín)

jest otevřena po celý rok. Hostinské pokoje, společné nocelehárny, levná pense od 25 Kč, výborná kuchyně. Ideální terén pro lyžaře a turistiku. Elektr. světlo. Veškeré pohodlí a garáže. Temná komora.

HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát. Stanice Svazu lyžařů RČS.

Špindlerův Mlýn-Krkonoše

Veškerý komfort.

Zcela mírné ceny.

SAVOY HOTEL

středisko pražské společnosti.

E. & E. Teichmann.

Hotel „Central“

Špindlerův Mlýn.

Všechn komfort, mírné ceny.

Telefon 24. Autogaráže.

V. HOLLMANN.

HOTEL BUCHBERGER

Sv. Petr — p. Špindlerův Mlýn, telefon 9.

Všechn komfort — krásná poloha — ideální lyžařské terény — vlastní rohačková dráha.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocelehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny. Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

Hotel Prokop na Špičáku.

Největší a nejznámější hotel na Šumavě.

84 pokojů, zařízených pro nejtěžší zimu s dvojitými okny a ústředním topením. — Koupelny se sprehami, v domě elektrické světlo. Prostorné garáže. — Po celý rok otevřeno.

Adresa pro telegramy Prokop, Špičák, telefon: Špičák čís. 1.

CHATA U „ČERNÉHO JEZERA“ NA ŠUMAVĚ

východisko lyžařských tur. 19 hostinských pokojů, dobrá kuchyně. Prazdroj. Levné ceny.

Č. Pavlíček, restaurátér.

Sport Vladimír Weiss

TELEFON

726-09

PRAHA-DEJVICE

ROH DEJVICKÉ A STARODRUŽINÍKŮ

LYŽE-HOCKEY-BRUSLE

*Pouze
prvotřídní
výrobky*

SPECIELNÍ DÍLNY K PŘIDĚLÁVÁNÍ
TVRDÝCH HRAN „SLALOM“

ENO *míř*
ENO *skare*
ENO *klister*
ENO *medium*
doporučuje
SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

Prodejna ČOS

DODÁ VŠE

PRO ZIMNÍ SPORTY

SKLADY PRAHA III. TYRŠŮV DŮM
TELEFONY 44444, 44445, 43230
CENÍKY ZDARMA A VYPLACENĚ

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

NA SNÍH I LED
vybaví Vás sportovně

Fach-Sport-Praha
11. ŽITNÁ 40. TELEFON 338-7-3

POBOČKA: Praha II., Václavské náměstí č. 66.
Telefon 322-2-7.

Vyžádejte si podrobný ceník potřeb pro zimní sporty.

Správná výzbroj
jakostní značky

zaručuje již předem
plnou radost při kaž-
dém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann**,
Brno, Koblížná-Růžová

CONCORDIA POJIŠTOVNA

Informace u všech
sportovních závodů

*Concordia
pojišťuje proti
rozbití lyží*

Tmavé noci na borách
nemohou býti na překážku lyžařů,
který má spolehlivou svítivnu
s baterií **EXCELSIOR PALABA**.
Její světlo přemůže tmu a osvobodí
od nejistoty.

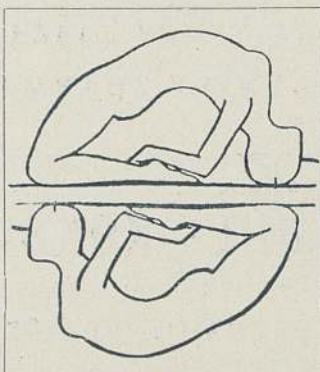
PALABA

G
Y
M
N R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

Tělovýchovný ústav

BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ

Pořč 32, palác Axa, T. 39216

Prima primissima jest

KLOTILDA 2 1/2

Koruna čistoty a klíč k všestranné šetrnosti.

KLOTILDA 2 1/2 jest vynález československý, čís. 29705 zákonem chráněný a jest hygienickým, dnes nejlepším, nejdokonalějším a osvědčeným těsnidlem na celém světě.

KLOTILDA 2 1/2 jest specialita k prvotřídnímu bezvadnému nejlepšímu utěšování oken, dveří, skříní, portálů, knihoven, balkonů, lednic atd.

Těsnidlo **KLOTILDA 2 1/2** zaručeně nepropouští žádné saze, prach, zimu, průvan, hmyz, epidemie, válečný plyn a pod.

Jen těsnidlo **KLOTILDA 2 1/2** jest lehce odnímatelné a přenosné, není přibité ani přilepované, nýbrž vsunuté do vlnu u rámu.

Jen těsnidlo **KLOTILDA 2 1/2** dá se lehce odklopiti a očistiti s obou stran.

Těsnicí pásky **KLOTILDA 2 1/2** jsou provedené z celonu, z celuloidu a kovu. Účtujeme 1 bm i s provedením od Kč 7.—. Naše záruka se vztahuje pouze na provedení z celonu a celuloidu. Kov vedeme jen pro výjimečně nahodilé přání zákazníků.

Naším přáním jest míti velký okruh odběratelů. Proto jsme postavili víc než nízké ceny, pro každého rentabilní a zvýšili jsme do nejvyšší možnosti jakost těsnidla **KLOTILDA 2 1/2**.

Dodává a provádí pro celou Č. S. R. výhradně

JOSEF BOHDAL,

mistr truhlářský,

PRAHA I.,

Melantrichova 11 (U pěti korun).

Telefon 300-62.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

*

BOBSLEIGH

TURISTIKA

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35,- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4,-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

ROČNÍK XXIII.

LEDEN 1934.

ČÍSLO 4.

Mistrovství republiky v jízdě na lyžích 1934:

Celkový pohled na Báňskou Bystřici, kde letos koná se mistrovství republiky v jízdě na lyžích.

IVAN KOMÁREK:

K mistrovství 1934:

*Dávno je raženo heslo,
že silná mládež je oporou vlasti.
Spějte všichni v slovenský kraj,
byste uzřeli souboje mládeže naší
— mládeže lyžařské, silnější druhých.*

*Ji nezdolá lyžařský marathón,
konaný často i za běsu živlů,
ni lyžařský skok, div pružné síly.
Dejte zavlát vlajkám říše
slavně v slovenský, lyžařský kraj,*

*zajasejte vstříc šikům borců,
tam v zemi Rostislava Štefánika.
Všichni co projdou mistrovství boji,
ti silní jsou pro souboje žití
a silní budou až je zavolá vlast.*

Lyžaři!

Ve dnech 31. ledna až 4. února 1934 jsou naše největší lyžařské svátky. V těch dnech koná se mistrovství republiky v jízdě na lyžích a sice tentokrát na Slovensku v Banské Bystrici. I Vy, lyžaři, kteří nejste závodníci neb funkcionáři Svazu lyžařů, neopomeňte navštívit mistrovství, kde uvidíte souboje výkvetu našich lyžařských borců a i cizozemskou konkurenci.

Krásná Banská Bystrica je připravena, aby Vás pohostinně uvítala. Uvidíte rázovitý horský kraj. Přestávky v programu mistrovských soutěží vyplněny budou turami v okolním krásném horstvu, které má prvotřídní podmínky sněhové. Tury budou vedeny spolehlivými vůdci.

Českoslovenští lyžaři, navštivte své mistrovství! Je to Vaší povinností! Budete bohatě odměněni pravými lyžařskými požitky.

IVAN KOMÁREK,
místodělník Svazu lyžařů RČS.

Prof. J. KOUDELKA:

XXIX. mezinárodní závody o majstrovstvo RČS. v jazde na lyžích v B. Bystrici v dnech 31. jan. až 4. febr. 1934.

Uvažovali sme na Slovensku už dlho, akým ešte spôsobom by sme mohli prispieť k rozvoju slovenského lyžiarstva, okrem drobnej, hoci usilovnej práce organizačnej. Vhodná príležitosť sa k tomu naskytla práve letos, keď Skiklub v B. Bystrici postavil s pomocou mesta a okresu nový a veľký lyžiarsky mostok. Požiadali sme preto Sväz lyžiarov RČS., aby previedol svoje majstrovské závody r. 1934 v Banskej Bystrici, hlavne z dôvodov propagačných, pre rozvoj závodného lyžiarstva na Slovensku.

Zastupiteľstvo Sväzu lyžiarov RČS. uznalo naše dôvody a poverilo už v mes. júni 1933 Skiklub v Banskej Bystrici, aby previedol všetky prípravné práce, spojené s prípravou týchto veľkých mezinárodných závodov. Bude mať tedy mesto Banská Bystrica už čoskoro veľký športový sviatok, ktorého si však plným právom kultúrneho mesta zasluguje.

Leží v peknej kotline (350 m) pri vtoku rieky Bystrice do Hronu a má vyše 10.000 obyvateľstva, väčšinou národnosti československej. Je to moderné mesto, ktoré sústreďuje kultúrny a hospodársky ruch a život stredného Slovenska. Je turistickým a lyžiarskym východiskom pre

celý hornatý kraj stredoslovenský, s výhodným spojením na všetky strany.

Na prvý pohľad je nápadná čistota mesta, asfaltované ulice a chodníky, vzorné osvetlenie mesta, kanalizácia a vodovod s veľmi dobrou horskou vodou. Mimo to nové a moderné stavby popri Hronu (Hronské nábrežie) reprezentujú s reguláciou rieky Hronu niekoľko miliónov Kč, investovaných do novej časti mesta v rokoch 1922—1932.

Už len malá prechádzka mestom presvedčí návštevníka, aká je veľká a slávna minulosť tohoto banického mesta, ktoré bolo pôvodne len starou slovenskou dedinou. Baníctvo, remeslá i kupectvo sa tu vždy veľmi dobre vyplácalo; tak obyvateľstvo zbohatlo a dávalo na stavby chrámov a na zveladenie mesta mnoho peňazí i vtedy, keď skoro celé mesto po dva razy vyhorelo (r. 1500 a 1761). Gazdovoval tu kedysi svojím spôsobom i Ján Jiskra z Brandýsa práve tak, ako inde na strednom Slovensku.

Slávnú minulosť mesta ešte teraz ukazujú početné stavby chrámové, palácové a typické veže. Keď banický priemysel pomaly zanikol, neznamenalo to preca len veľký úpadok, len schudnutie mesta. Pri úsilovnej práci obča-

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

Lyžařská vesta,

dokonale impregnovaná, balonové hedvábí, vlněná
podšívka, za Kč 109^{.-}
Sommer, Soukenická ulice číslo 14. Telefon 658-92

nov nastúpil zase iný, moderný priemysel a remeslá; staré mesto banícke premenilo sa pomaly v moderné mesto priemyselné, obchodné a školské.

Okolie mesta Banskej Bystrice nie je síce tak skvelé jako mesto samo, ale za to je tiež veľmi pekné. Jeho chybou je to, že mnoho blízkych lesov, ktoré pokrývaly okolité vrchy, je vyrúbaných a na pašienky premenených.

Podmienky pre lyžiarstvo sú tu však veľmi dobré; sú to väčšinou len otvorené a vlnité terény, ktoré sa hodia pre slabších lyžiarov, alebo pre závody dištančné. Pre závody sjazdové, alebo slalom nemáme v blízkosti mesta vhodný terén, ako majú na príklad v blízkej Kremnici.

Hneď u mesta (pri malej stanici) sú možné pekné vychádzky s lyžami na pôvabný Urpín (517 m) a Vartovku (568 m). Na druhej strane mesta je to Jesenský vršok, Ostrý vrch (900 m) a Panský diel (1104 m), s ktorého sa dá už usporiadať slušný závod sjazdový, alebo slalomový.

Pod Kremnickými vrchami (ca 1200 m) bývajú obyčajne najlepšie snehové pomery, lebo tieto svahy sú chránené horským hrebeňom i lesom. Sú tam výborné lyžovačky pri dedinách Kordíky, Králiky a na Suchom vrchu (800 m) s novou chatou KČST., ktorá je v zime každú nedeľu obsadená lyžiarimi z blízkej Bystrice.

V tomto meste a jeho okolí konajú sa tedy majstrovské

závody lyžiarske počiatkom mes. februára 1934. Je to česť nielen pre mesto, ale i pre klub, ktorý je prípravou týchto závodov poverený; vynasnažili sme sa, aby sme všetkých plne uspokojili.

Pre vlastnú prípravu závodov bol zostavený zvláštny »prípravný výbor«, na čele s náčelníkom štábu 10. divízie, ppl. M. Regentikom. Tento výbor má niekoľko odborov, takto ustálených:

- a) technický (prof. Koudelka, Ing. Reiss),
- b) finančný (p. Hulička, pokladník),
- c) tlačový a propagačný (p. Dvoržak, Kocum, Zvěřina),
- d) zdravotnícky (MUDr. L. Nábělek),
- e) ubytovací a stravovací (p. Drobka a Fikejz),
- f) poriadateľský a spoločenský (p. Pohan a Skřivan).

Z kuchyne týchto odborov môžeme prezradiť, že najviac roboty má odbor technický, potom tlačový a propagačný; pravda, všetky prípravy sa sústreďujú u sekretára prípravného výboru Fr. Barborku.

Technický odbor začal pracovať vlastne už pred rokom, ešte bez prípravného výboru. Prvou vecou bola dostavba lyžiarskeho mostu gen. M. R. Štefánika na Srnkovej a vyhľadanie vhodných tratí pre závody dištančné. Nebol to veru úkol tak snadný a ľahký, akým sa javia teraz už spomenuté veci pripravené.

Lyžiarsky most generála M. R. Štefánika bol postavený v blízkosti mesta na Srnkovej. Leží na se-

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

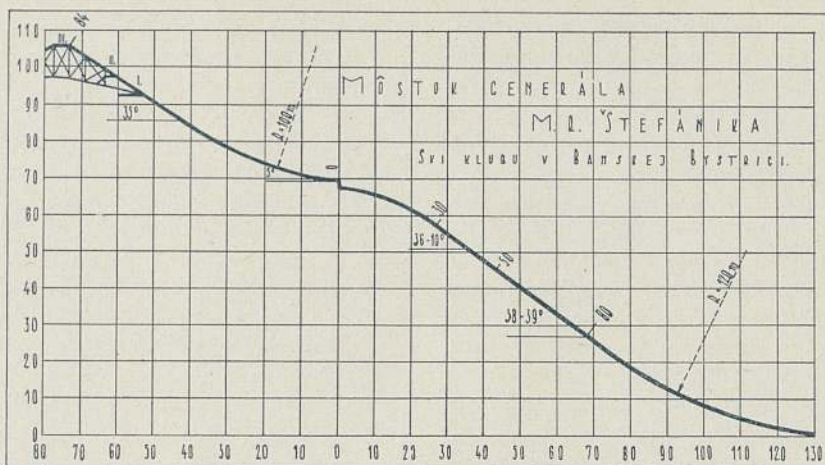
**CINÉ
KODAK**

8

Není to vicesnem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2.70

Lze obdržeti v každém odborném závodě!

Pouze Kč 1195.- KODAK s. s. r. o. PRAHA II.
Václavské nám. 30.

vernom svahu priamo v lese a je tedy chránený z obidvoch strán; má veľký a voľný výbeh, pri tom však je doskočište, stôl i nájazd v dokonale chránenom lesnom prieseku. K vlastnému mostu (stolu) dostaneme sa pohodlnými serpentínami hneď od hradskej; k výstupu závodníkov sú schodíky pri druhej strane doskočišťa. Od vlastného mostu otvára sa úchvatný pohľad na mesto a pohronskú dolinu; okrem toho na blízke vrchy a hrebene Nízkých Tatier.

Nájazd na môstok (stôl) je čiastočne umelý, ale väčšinou prirodzený, v skale upravený. Tento bude asi najviac užívaný a má dĺžku 60 m; k nemu pripojený umelý nájazd (drevená veža) má dĺžku len 25 m. Tedy celý nájazd má 85 m s možnosťou troch startov, 60 m, 70 a plný 85 m. Vlastný môstok (stôl) je 6 m široký a 2 m vysoký, s malým sklonom nad začiatkom oblúku doskočišťa.

Doskočište má vyše 100 m dĺžky a začína sa 2 m pod hranou môstku paraboloidom, pokračuje oblúkom a končí ideálnym kolenom a voľným, širokým dojazdom do roviny. Jeho šírka je pod mostom asi 10 m, ale postupne sa rozširuje až na 20 m.

Projekt tohoto lyžiarskeho mostu vypracoval a stavbu prevádzal Ing. L. Reiss, terajší predseda Skiklubu. Most je tak postavený, že môžeme na ňom čakať stojaté skoky dĺžky od 60 do 70 m; celú stavbu, aj prestavbu mostu prevádzal klub vo vlastnej režií.

Pre závody dištančné vyhľadali a vymerali sme závodné dráhy už v lete, keď sa to dalo ešte dobre vykonať; pochopil som po nich veľa razy sám, ale tiež s druhými. Potom byly ešte opravené a doplnené na mieste skúseným odborníkom R. Krňoulom, tajomníkom Svazu lyžiarov RČS. Sú teraz tak pripravené, že trati 18 km a 50 km ležia na opačnej strane mesta, úplne od seba oddelené. Ich spoločnou vecou bude len start a cieľ; výškový rozdiel pri obidvoch tratiach je menší ako bol vlni v Harachove. Každý závodník dostane pred startom situačný a profilový plánok závodnej dráhy.

Celkový program majstrovských závodov, zostavený technickým odborom, opravený a schválený náčelníctvom Svazu lyžiarov, je tento:

31. jan. 1934 (streda) vytrvalostný závod na 50 km (obhájca Vl. Novák), vojenský závod hliadkový (10. divízie) na 30 km;
2. febr. 1934 (piatok) závod v behu na 18 km (sdrúžený i prostý), vojenský závod na 18 km (so strelbou);
3. febr. 1934 (sobota) dopol. závod v behu na 8 km pre III. triedu a závod v behu na 8 km pre dámy, popol. závod v skoku sdrúženom a vojenskom; večer spoločná zábava a rozdanie cien;
4. febr. 1934 (nedeľa) popol. o 13. hod. závod v skoku prostom (obhájca R. Vrána, S. K. Slavia Praha).

V rámci týchto závodov bude usporiadaný mestskou

ODZNAKY-PLAKETY → I. B. PICHL, PRAHA POD LETNOU 10 CELETNÁ 3

ORIG. WATERPROOF. BOTY

ručne šité lyžařské . Kč 189.—

ručne šité sportovní . Kč 169.—

těž levnější druhy.

„Koža“

Praha II., Na Zbořenci 24

ČLENŮM SVAZU LYŽAŘŮ 10% SLEVA.

IMPREGNACE,

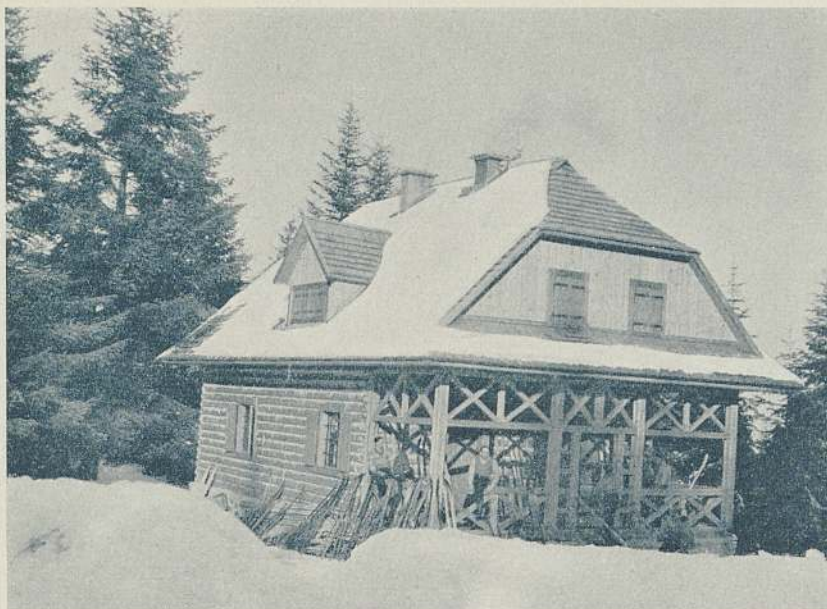
ošetření a úschova lyžařských a

sport. bot - BARVENÍ KOŽ.

kabátů, aktovek, kabelek a t. d.

Lyže, saně

a veškeré potřeby pro zimní a letní sporty, levné a kvalitní jen u výrobce **A. Šůva, Benecko-Krkonoše.**

Utulňa K. Č. S. T. v Banské Bystrici na Suchom Vrchu.

Foto Wünsch.

cudzineckou komisiou od 28. jan. do 4. febr. 1934 »Týždeň zimných športov«, spojený s výletmi a zábavou prítomného obecnstva v meste a jeho blízkom okolí.

Jako novinku chystáme veľmi dôkladnú prehliadku závodníkov, hlavne na 50 km, a to pred závodom i po závide. Chceme na základe odborného a vedeckého preskúmania závodníkov zistiť vliv závodu v behu (zvl. na vytrvalosť) na ich organismus, zvlášť na srdce, pľúca a ľadviny. Preto ich musíme dôkladne prezreť nielen pred závodom, ale hlavne po závide, aby celkový vliv závodu na ich telesný stav bol viditeľný a porovnateľný. O výsledku tejto odbornej prehliadky podá potom p. MUDr. Nábělek zvláštny odborný posudok.

Odbor tlačový chystá vydanie podrobného programu, v ktorom budú všetky potrebné pokyny a články.

Odbor propagačný rozposlal do sveta už dvoje druhy predbežných plakátov, vykonal filmovanie závodov (Ufa-film) a jedná s rozhlasom.

Musím tu ešte spomenúť prípravnú spoluprácu vojska 10. divízie, mesta Banskej Bystrice, okresného úradu, lyžiarskych odborov Klubu čl. turistov a telocvanej jednoty Sokol v B. Bystrici.

Napokon zvem všetkých lyžiarov i turistov, aby si opatrili potrebnú dovolenú (sú práve polročné školské prázdniny), prišli nás kuknúť a pozreť medzinárodné lyžiarske závody o majstrovstvo republiky Československej, usporiadané prvý raz na strednom Slovensku.

Som presvedčený, že toho nebudú nikdy ľutovať a budú ešte dlho spomínať krásnu Bystricu a jej pekné okolie.

šetřte svoje srdce

kuřte ABADIE ZDRAVOTNÍ

PRODAVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ —
TO JE VÝSLEDEK NAŠÍ
OTIŽADOSTI.

PRODAVÁME

CO NEJLEVNĚJI — TO JE
NAŠÍ POVINNOSTÍ VŮČI
TĚM, KTEŘÍ NÁM DŮVĚ-
ŘUJÍ.

SKAUTING

Sportovní dům Skauting
Vás vypraví!
Praha II., Vodičkova 6, palác „Skauf“

Pohádka o neznámém, skoro bezejmenném vrchu.

Je daleko od středisek městského života. Cesty k němu jsou trnité — jako do nebe bývají — v létě, v zimě jen pěšinky občas oživené několika chodci těžkého kroku s batohem na zádech. Jich krok tlumí v létě travina, v zimě vysoký sníh. Kromě nich vídat tam jen lišky ostražitě. Smrky má rozložitě a sukovité, mechem obrostlé a věčný mír a ticho vládne vůkol.

Ocitne-li se tam náhodou nějaký zadumaný lyžař či turista, mimovolně se zastaví a pozoruje s pohnutím majestátní přírodu. Opravdový chrám boží. Zalesněný vrchol se zvedá jen nepatrně nad okolní kraj, jako malá homolka, vsazená do rámce luk a lesů. Je 1169 m n. m. a jeho mlčelivé okolí je skutečným přírodním parkem na sta a sta metrů se rozkládajícím. Lučiny — spíše pastviny — sklánějí se mírně na všechny strany, rozlehlé jako nesmírná náměstí, lemované smrky a jedlemi s větve mi až k zemi se pnoucími.

Jedna z těchto plání je zvlášť pěkná. Zdá se býti nekonečnou. Je to vlastně široký pruh mezi dvěma pásy lesů, končící kdesi daleko. Ale jaké jsou to lesy! Spíše park, jehož zakladatelem a správcem je Stvořitel sám. Každý strom pro sebe, na všechny strany volný; zářná koniferová školka. Procházeti se mezi nimi je požitkem. A což teprve když projíždíš na lyžích tímto chrámem přírody, tiše jako duch; skoro se bojíš ozvat se, abys neznemřel tento rajský kout. A nikde ani stopy po lidech. Jsi rád, že jsi jim utekl. Uvědomuješ si nicotnost a malichernost lidského shonu; je ti, jako bys překročil hranice vezdejšího světa, spálil za sebou všechny mosty a kráčíš vstříc něčemu tajemnému. Stropem jsou ti větve, podlahou kořeny, stěnou, o kterou se opíráš, kmen sám. Okno — panoráma před námi, stromořadí bílých velikánů, jakoby tábor zakletých synů přírody. Nepraská sice vedle tebe oheň krbu, hřeje tě jen mráz, však nevzpomínáš nijak, že jinde zvoní smích, mihají se číšníci a roznášejí se okřívající nápoje. Je milejší sedět tu sám, tváří v tvář přírodě a jídati ze skromného obsahu batohu...

Však tento vášnivý kraj má i svoje chmurné nálady, jako všichni samotáři. Zahalí se naráz v plášť bílých mlh, zachmuří líc, nechá bičovat své tělo ostrým větrem. »Polák« mu říkájí, vichru, zlému a nemilosrdnému, který přichází od severovýchodu. Ubohému poutníkov

se zdá, že je ztracen. Zrádná mlha vládí ho sem i tam, děsí ho a zdráhá se ho pustit ze svého objetí. Však zkušené oko pozná brzo, že strach je zbytečný. Zdá se najednou, že tento vrch se svým okolím je začarovaným kruhem a že si s odvážlivcem pohrává. Ne zlobně, krutě a nemilosrdně, ale jakoby dobrácky, s otcovskou shovívavostí, ba skoro s humorem. Větrelec pátrá po východu, ale Ariadninu niť nenalézá. Brzo vidí, že před chvílí utekl s jednoho místa, ale po chvíli se s jiné strany opět k němu vrací a najednou pozná, že za mlhy se v tomto zvláštním kraji »vyzná« lépe, než v kterémkoli jiném za slunečního jasu. Začíná si všimati podrobností jednotlivých koutů, do nichž byl opětovně zahrán, spřáteluje se s nimi, strach ho pomalu opouští a na místo toho začíná chápati zvláštní ráz tohoto kraje. Líbil jsem se tobě, tedy tu zůstaň!

Zvlášť dva takové body stávají se najednou majákem na moři: dřevěné kříže vyřezávané, s plechovým Kristem a malou stříškou nad ním, chráněné zábradlím téměř úplně pod sněhem pohřbeným. Zvláštní: tyto kříže vnukají člověku důvěru v sebe. Na místo toho, aby nejistota stoupala mizí, přichází sebedůvěra, zbloudilec se zastavuje a zvládá situaci. Všimá si najednou rozdílnosti svahů, zkoumá vzdálenosti mezi jednotlivými lesními úseky, seznamuje se pomalu s celým krajem, aniž ho vlastně vidí, a neuvědomuje si toho — a v tom jako by ho jasný paprsek osvětlil; zdá se mu tento kraj, jako by ho již dávno znal a původní strach ustupuje tiché radosti ze zaslíbené země. Hledá a nalézá se spojení od jednoho kříže k druhému, orientace se lepší, vzdálenosti se měří a přesně odhadují, až se konečně najde pěšinka, zpola zavátá sypkým sněhem. Zlomek vteřiny a již nesou lyže zbloudilce níže a níže a než se naděje, narazí na lidské obydlí, chudé a opuštěné, jako je on sám. Konec bloudění!

A najednou cítí, že pociťuje, že lituje konce tohoto zvláštního dobrodružství a zraje v něm poznání, že tento kraj je mu milý, přívětivý a nezapomenutelný a že se sem musí zase znovu vrátit...

Čtenáři! Byl-li jsi tak trpělivým a došel až sem, máš právo zvědět, že tento neznámý vrch není fantasie, ale skutečnosti. Není daleko od Banské Bystrice, ba je jej vidět přímo z města. Nemá honosný plášť bílých velikánů se všech stran ho obklopujících. Je pouhou po-

NA HORY JEN HORSKÉ LYŽE

se zárukou spolehlivosti od firmy

A. FAJSTAVR, první horská výroba lyží a saní

Lhota Štěpanická-Benecko, p. Jilemnice

levné ubytování • opravy • úschova lyží

Start

ručně šité ZÁVODNÍ BOTY pro lyže, brusle, hockey a ostatní sport vyrábí

SEDLMAYER - SMÍCHOV

ZBOROVSKÁ 14. - Pozor na značku!

— K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH. —

BRUSLE-LYŽE-SANĚ

BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

pelkou mezi nimi, milý, skromný Hrubý vrch, a proto o něho málo kdo dbá.

Ptáte se, kde vězí? Povím vám to. Mezi Starými Horami a lázněmi Korytnicí je ve výši 900 m n. m. skupina dědin: Donovaly, Mišúty, Místriky a Bully, od Banské Bystrice vzdálených asi 20 km. V nepatrné vzdálenosti od nich jihovýchodním směrem se rozkládá komplex lesů a pastvin ve výši okolo 1000 m a mezi nimi je skryt náš vrch. Jeho jižní svah se sklání přes dědinku Kalištie a Baláže do Pohroní, jihovýchodním směrem přijdeme po několika kilometrech chůze rovinou a pak mírným stoupáním přes táhlý lesní hřebínek ke Kečce (1226 m) a přes Kozí Hřbety (1330 m) do sedla hiadel'ského pod Prašivou — a konečně zalesněnými hřebeny na jihozápad přes Jelenskou skálu dojdeme do Španné Doliny, event. vystoupíme ještě na Panský Díl, chceme-li se ovšem odvážití této dlouhé cesty dosti neschůdným terénem. A poněvadž byla zmínka o lázních Korytnici, nebude nevhodno zmíniti se o tom, že z Donoval jsou tyto lázně — dobře známé v létě i v zimě — vzdáleny jen několik málo kilometrů pohodlným sjezdem.

Je tedy viděti, že Hrubý vrch má velké množství kombinací krásných výletů lyžařských pro pokročilejší lyžaře. Mýlil by se však, kdo by se domníval, že tyto tury jsou vyhledávány: lyžař je tam skoro bílou vranou. A když se tam přece nějaká společnost dostane, nevšímá si pravidelně krás přírody, ale řídí se heslem »Kupředu, kupředu, zpátky ni krok«, přežene se jako meteor krajem, aby byla co nejdříve u cíle, pokud možno hodně vzdáleného.

Zvu všechny přátele krásných tichých krajů, kteří umějí ocenit čisté kouzlo sněhových planin, nikým nedotčených, aby k nám přišli a kochali se pohledem na tento zakletý kraj. Je spolehlivý i tím, že má téměř vždy prachový sníh. V zimě je mezi všemi svými sousedy první, který se zabělí a nezklame svým sněhem snad nikdy. A je jich u nás takových mnoho.

Přijďte a přesvědčte se! Chystáme se k mistrovským závodům Svazu lyžařů RČS., připravujeme i různé tury pro milovníky přírody a zavedeme vás rádi i na tento náš neznámý, skoro bezejmenný vrch.

10 let chaty na Harusovci.

Lyžařům jsou dobře známa jména Německý, Slonek, Musil, a jejich mateřský klub S. K. Nové Město na Mor. Vědí, že je to zastrčený, zapadlý kout Moravy, kam se lze těžko a nepohodlně dostat vlakem, a proto tento krásný kraj lyžařský není tak vyhledáván, jak by za-

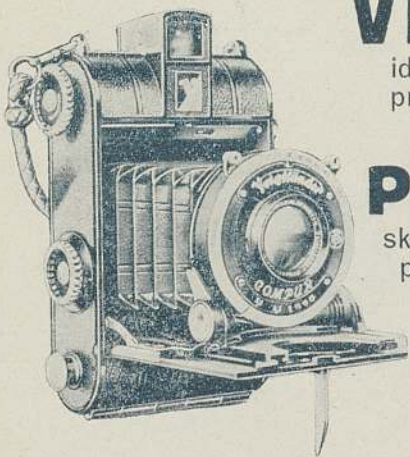
sloužil. A přece by i ty nepříjemnosti v cestování vyvážíly mnohemu lyžaři požitky a radosti, jaké tento kraj přináší zejména v době, kdy mu příroda — žel, tak macešská v posledních letech — ušetří vrchovatou náručí svého požehnání sněhového. Najde tu vděčný terén začátečník

PRO LYŽAŘE LYŽAŘI!

Voigtländer

ROLLFILM-KOMORY

s optickým hledáčkem

VIRTUS

ideální komora
pro 16 obrázků
4 1/2 x 6

PERKEO

skvostná komora
pro 16 obrázků
3 x 4

Prospekty:

Schering s r. o.
Praha II., Flcrenc 25.

Kompletní lyžařská souprava

pánská nebo dámská, pozůstávající z lyžařského obleku norského střihu, modré radiovky, páru třikrát ručně šité obuvi z prvotřídní kůže „Waterproof“, 1 páru jasanových lyží s přípevněným Huitfeldtovým vázáním v délce 180—210 cm a páru bambusových holí s rákosovými talíři, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 62.—. Nebo za hotové Kč 439.—

75⁴⁰

Jasanové profilované lyže s přípevněným vrchním Huitfeldtovým vázáním a párem bambusových holí, délka lyží 180—210 cm, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 1675.—. Nebo za hotové Kč 118.—

20²⁵

Navštivte naše odborné sportovní oddělení. Na venek obrázkové ceníky zdarma.

Největší obchodní domy

BROUK-BABKA

PRAHA VII., Belcrediho tř. 58-348

MOR. OSTRAVA — PLZEŇ — ČES. BUDĚJOVICE

i umělec, setká se tu všude s dobrými a ochotnými lidmi, v městě i v okolních vesnicích lacinou a dobrou stravu, a zejména mile bude uvítán panem Štěpánkem v chatě na Harusovci, kde letos nájemce Štěpánek už desátý rok kraluje svým psům, zajícům v okolí a ženským v kuchyni.

Chata, vystavená nákladem Sportovního klubu a přičiněním jeho dlouholetého předsedy K. Hlaváče, je dnes střediskem turistického a lyžařského ruchu na Novoměstsku. Pěkně na vršíčku vévodí svému okolí, skýtá krásný pohled se své rozhledny daleko do kraje a její obrysy, tak typické pro vrch Harusovec, vítají zdaleka návštěvníky a zachycují na sobě poslední polibky zapadajícího ohnivého kotouče slunečního. Je útulná svým vnějškem i vnitřkem, prostá, skromná a neokázalá, a také její vládce, pan Štěpánek se svou polovičkou, dovedl si získat dobrou pověst a přízeň u všech, kdo někdy chatu navštívili. Má své stálé hosty z města, kteří mu pamáhají krátit zoufale dlouhé a bezútesné mlhavé večery podzimní, má své stálé hosty prázdninové, své obdivovatele mezi kluky »letňáků«, a má svůj osobitý způsob obsluhy v zimě, když mu sníh a počasí přeje.

Kraj, tak známý svými lyžařskými závody a závodníky, má své půvaby i v létě, kdy je vyhledáván turisty a návštěvníky, kteří chtějí užít čistého lesního vzduchu,

borůvek, hříbků, lesů a stínů, a dobře značkové turistické stezky vodí turistu po krásných partiích skalních, lesních, po tichých údolích i po neschůdných pěšinách, kořeny a skalami porostlých. A kraj tento má také svůj dobrý zvuk v umění. Rodišťe Štursovo, Nové Město, pyšní se několika jeho skulpturami; kraj tento s dalekými výhledy, lesními průseky a zamodralými dálkami vidíme na charakteristických plátnech Jamborových; prostá melodie a láska k této půdě zpívá nám z písní Kříčkových; lidé a jejich osudy jsou zachyceni v dílech Pittnerové, Ter. Novákové, Karníka a jiných autorů.

Lidé zde těžko bojují s hroudou, lakomou a skoupou, která nerada vydává chudou žej ovesnou nebo bramborovou; ale tento boj otužuje svaly a vůli horáků a tímto bojem s hroudou a s prací zocelení závodníci novoměstští dovedou dosahovat pěkných výsledků sportovních. A jejich klub, chudý na mecenáše a příznivce, dovede je i ve svízelných poměrech vysílat na kolbiště závodnická, aby šířili dobrou pověst svého města a kraje. Tuto práci klubu a jeho činovníků uznal Svaz lyžařů a loni pozoruhodně rodák kraje Josef Jílek, dlouholetý jednatel S. L. RČS., který založil pro novoměstské závody vzácnou uměleckou cenu »Zlatou lyži vysočiny českomoravské«, o níž byly svedeny tuhé boje již v lednu letošního roku. S. D.

Závody.

Lyžařské závody na České Kubici. Domažličtí Sněhaři si letos pospíšili a provedli 17. XII. první lyžařské závody v župě a snad i v republice. Závod měl účel vyhledatí nové lyžařské závodníky, což se plně zdařilo. Nejlepší nováček na trati 10 km získal putovní pohár br. Nejedlého a titul »Nejlepší nováček Chodská 1934«. Pohár získal Mráz ze Sněhařů-Domažlice. **T e c h n i c k é v ý s l e d k y:** 10 km pro muže starší 18 let. 31 startujících. 1. Kreuz, Sněhaři, 36.59, 2. Kobes, Sněhaři, 37.30, 3. Kralovec, Sněhaři, 37.38, 4. Svatoš, Sněhaři, 38.13, 5. Volfík, Sněhaři, 38.49, 6. Wimmer, Sněhaři, 40.48. — **D o r o s t:** 14—18 let, trať 5 km, 8 startujících. 1. Pugnar, Sněhaři, 28.09, 2. Chromý,

Sněhaři, 28.30, 3. Kobes Fr., Sněhaři, 29.—, 4. Ledvina, Sněhaři, 29.35, 5. Mates, Domažlice, 6. Doubek, Domažlice, 7. Bědnář, Sněhaři, 8. Kučera, Sněhaři. — **Ž á c i d o 14 l e t:** 1500 m. 9 startujících. 1. Langer, Lyž. odb. okr. spol. Čes. Kubice, 15.05, 2. Taušl, Sněhaři, 15.12, 3. Pivoňka, Sněhaři, 16.20, 4. Nový, Domažlice, 5. Veber, Kubice, 6. Matějovič, Domažlice, 7. Kobes, Domažlice, 8. Mach, Kubice, 9. Kočí, Domažlice.

Po závodech rozdány byly v nových místnostech obecnostvu přístupných »Pensionátu Krásnohorská« závodníkům ceny, za velikého zájmu přihlížejících.

Lehounké pouzdro Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12.80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodňáckova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

Krkonoše: Pod Martinovkou.

Foto Srnec, Praha.

IVAN KOMÁREK:

Populárně o slalomu.

Slalom je u nás celkem novinkou. Je to velmi zábavná a napínavá lyžařská závodní disciplína l'art pour l'art. Jméno slalom je norského původu a znamená asi tolik, jako »přesná stopa«. Zdá se, že kulturu slalomu zbudovali Angličané, kteří s Ch. Lunnem v čele, učinili řadou let z něj hlavní složku svého závodního sportu lyžařského. Slalomové závody »Ski klubu of Great Brittain« odbývaly se ovšem ve Švýcarsku a vybíjely se na př. ve známém universitním slalomu v Mürren, jímž jména anglických závodníků na př. Brackena, Mackintoshe, Waghorna, ale i žen — Eliotové, Sale Barkerové, E. Mackinonové atd. dostala světový zvuk. Angličané to byli, kteří první razili přesná pravidla toho závodu a kteří prosadili, že slalom stává se součástí programu každoročních závodů F. I. S. Švýčari brzy vystihli význam slalomu pro svůj »lyžařský průmysl«, totéž vystihují dnes i Rakušané. Obě země mají ideální terénní podmínky pro závody ve slalomu. Že u nás zájem o něj přichází sice nezadržitelně, ale při vyspělosti našeho lyžařství — poměrně dosti opožděně, toho příčinou je, že naše horstva

nejsou tak bohatě požehnána vysoko položenými volnými a hlavně dlouhými a prudkými svahy, jako tomu je na př. v Alpách. U nás bylo by pro získání dráhy pro slalom povětšinou zapotřebí vykáceti a upravit větší lesní plochy a tomu stojí v cestě mnoho překážek, finanční překážky nevyjímaje.

Avšak zájem tu dnes nesporně je a Technický sbor Svazu ustavil již i zvláštní odbor pro pěstování této závodní disciplíny u nás, pro hledání tratí a výchovu závodníků trainingem na těchto slalomových tratích, abychom i po této stránce udrželi svou dobrou prestiž v koncernu světového závodního lyžařství.

V několika našich časopisech našel jsem poslední dobou několik zcela nesmyslných publikací o slalomu, což by mohlo vyvolat chybné názory naší širší veřejnosti. Chci proto v těchto řádcích této širší lyžařské veřejnosti podati kratší populární informaci. Jako doprovod připojuji malý náskres slalomové trati, kde tečkami a písmeny vyznačeno jest postavení a druh branek položených od startu k cíli.

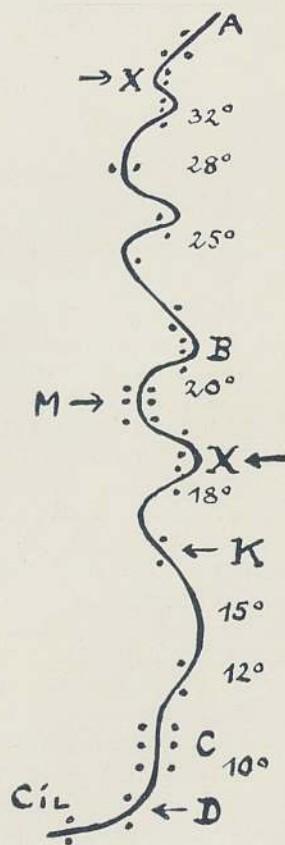
Krkonoše: Martinovka.

Foto Srnec, Praha.

Spacium mezi jednotlivými brankami nutno si ovšem představití delší a branky samy užší.

Slalom jest sjezdový závod, který je stížen umělými překážkami. Linie (dráha) sjezdu je po obou stranách výtýčena praporky, z nichž vždy dva tvoří branku, kterou má závodník oběma lyžemi projeti, aniž by při tom praporky srazil. Tím vzniká přesně ohraničená oblast závodní trati, ve které musí sjíždějící využití veškeré techniky — kterou ovládá, aby bez závady (t. j. bez trestných bodů, o čemž níže —), a co nejrychleji projel k cíli. Touto dispozicí terénem dosahuje se účel závodu — přivést lyžařský um tak daleko, aby slalomem vycvičený závodník byl i ve volném terénu, vždy schopen hladce zdati každou, i sebe více nepředvídanou překážku.

Nejlépe vystihneme smysl a postup závodu sledujeme-li účastníka závodu od startu k cíli (viz náskres, start je označen písmenou A). Před sebou vidí závodník terén nejméně 1/4kilometrového sklonu, na němž různým způsobem umístěny jsou praporkové branky.

Náskres slalomové trati k článku „Populárně o slalomu.“

Krkonoše : Na Labskou.

Foto Srnec, Praha.

Sjezd je po zcela volném, z poloviny někdy i upěchovaném a z poloviny sněhově měkkém svahu, ale obtíž jeho spočívá právě v průjezdu branek. Výškový rozdíl mezi startem a cílem je dosti značný (minimum 150 m) a způsobuje značnou akceleraci jízdy. Tato akcelerace není sama s sebou jedinou obtíží (jako na příklad při prostém sjezdovém závodě), hlavní věc je, aby jezdec nekácel praporky branek. Právě na nejtěžších místech stojí kontroly a interessované obecenstvo. Zazní startérovo »5, 4, 3, 2, vpřed...« a teď nutno ukázat co dovedeme. Šikmo ujíždíme od startu (A), smýkneme se skrz »točnou« branku (X) a řítíme se několika t. zv. »slepými« brankami (K) k »vlásničkově« brance (B). Pozor! Přívratem nebo pomocí přívratné kristianie jednou brankou vyjíždíme ven a druhou v prudkém úhlu zahneleme skoro zpět. Čím užší jsou branky, tím je to těžší.

Pak přijde oblouk »otevřených« branek (M), které jsou postaveny kolmo na směr jízdy. Tvoří to, čemu Němci říkají »Stemmschneisse«. Praporky stojí zde dále od sebe než v ostatních brankách a máme tu možnost prokázat, jak umíme pluh. »Točné« branky

(X), kladou značné požadavky na naši pohotovost a šikovnost, zejména v rovnováze a ovládnání těla. Zde nutno řezati malé, rychlé oblouky a ev. přeskokem vylétnouti do nového směru jízdy. Na konec upraveny jsou tři branky, jichž postavení tvoří jakýsi průsek pro jízdu střelou (C); neradujme se však příliš — bezprostředně před cílem nutno ještě zahrnouti do poslední zálužně postavené slepé branky, která ráda »sklátí« i toho nejdovednějšího. Konečně jsme v cíli (tak, aby obě naše nohy projely cílovou brankou — jinak diskvalifikace!) a nemáme-li »trestných bodů«, je čistý čas výsledkem závodu. Trestné body naměří pečlivě soudci u branek (5 vteřin, projede-li jen jedna noha brankou, 10 vteřin, neprojedou-li obě nohy brankou; neprojedou-li při tom alespoň část lyží závodnickových linií branky, znamená to diskvalifikaci!).

Netřeba snad uváděti, že slalom nepřipouští hromadný start. Závodníka lze tenkrát odstartovati, když jeho předchůdce projel cílem. Aby každý z účastníků měl stejné podmínky sjezdové, udupává se někdy na tvrdo polovina dráhy. Aby při vý-

Vlevo: Bezkydy: Radhošť. „Na Cyrilce.“

Foto Ing. Kuhn.

Vpravo: Malá Fatra:

Kriváň 1711 m.

Foto Unger, Lazy.

sledu jízdy nehrála roli nějaká náhoda, nýbrž byla oceněna skutečná dovednost jezdce, jede se dráha dvakráte a součet výsledků obou jízd je pak konečnou klasifikací. Ani plíce ani srdce, síla a mládí, nehrají v tomto závodě roli — nejdokonalejší technika jízdy tu vítězí. A tak jest slalom závodem, který vychovává ze závodníků mistry v terénní jízdě a ocelí je v jistotě jízdy pro obtížné lyžařské tury. Není vyhrazen jen mužům —, ženy mohou zde zcela rovnocenně závodit.

Trať slalomu nemá býti krátká, neboť jen při dlouhé trati může závodník jeti s patričnou ekonomikou jízdy a eventuelní počáteční chyby si spraviti. Slalom je krásnou zábavou pro pobyt klubových větších společností (vyžaduje spoustu kontrol), v určité oblasti hor, s vhodným terénem. I snad kratší slalom

(s úměrně zmenšeným počtem branek) je pro jezdecký výcvik členstva neocenitelný.

Namátkou vzpomínám z dob, kdy jsem byl náčelníkem lyžařského odboru veslař. klubu »Blesk«, co zábavy přinášel nám náš každoroční vánoční »improvisovaný« slalom na Lahrově boudě, resp. na prudkých pláních v okolí Friesových bud, se sjezdem do rokly pod nimi. Je více míst v našich horách, kde lze cvičný slalom vytyčiti, je to příkladně v Krkonoších trať ze Studničné hory (sedla) do Modrého dolu, okolí Labské boudy s Labským dolem, linie Kotel—Dvoračky, o Tatrách ani nemluvě.

Není pochybnosti, že v nejkratší době prodělá i u nás slalom své vítězné tažení. Je to závod lyžařský, který musí vzbuditi u každého mimořádnou vzpruhu pro vrcholnou dokonalost v našem »bílém umění«.

Pod Dvoračkou v Krkonoších: Závodník Cijka cvičí.

Foto Leoš Stehlík, Praha.

JAN MACHÁČEK:

Tatranská stezka.

(Vysokými Tatrami od východu k západu.)

(Pokračování.)

Lehce, bez námahy, za cenu několika krůpějí potu dostáváme se do JV. Železné brány, ale dlouho se nezdržujeme, poněvadž v ní hrozně »táhne«. Přivazujeme se na lano, ač sestup není nijak nebezpečný. Činíme tak z opatrnosti, kdyby snad, náhodou. Máme příliš objemné tlumoky, což nám značně ubírá na obratnosti. S počátku to jde úzkou rynou, kterou svírají z pravé strany kolmé stěny Vých. štítu, JV. Železné brány a z levé šikmé plotny Sněžného štítu. Po několika metrech narážíme na sněh. Zde stěny pozvolna ustupují a uvolňují dosud stěsnanou strž a najednou, jako by fata morgana se zjevila, ale ne, jest to skutečnost. Zůstáváme stát jako u vytržení. Kus bílého mračna jako v bludišti toulá se ve velkolepé a divoké scenarii ostrých štítů mohutných skal, útesů, srázů a štěrbin se svítícím bílým sněhem. Stojím jako zkamenělina se široce otevřenými očima, jen duši zachvacuje jakási dosud neznámá vibrace. Pociťuji silnou touhu urvatí vlastníma rukama kus této mléčí kamenné

krásky a zanést ji někam mezi lidi — — — ale najednou sobectví ve mně rozrůstá a potlačuje touhu s někým sdíletí se o tuto krásu, že za sebou zahlazují stopy střevíců, aby za námi nikdo nešel. Připínáme na boty stupačky a zvolna sestupujeme po bílém, úzkém, sněžném pásu, který se doleji rozbíhá v široké firnové pole. Kačí dolina rozšiřuje se a dvěma terasami padá až k Zelenému plesu. Sluníčko praží do sněhu, který oslňuje. Metr za metrem ztrácíme výšku, a nežli uplynou 2 hodiny od opuštění Železné brány, zrcadlí se před námi hladina Zeleného plesa (1577 m).

Na velikém balvanu u vody vyhřívá se celá rodina svišťů. Starý chundeláč po nás svými očkami mžourá a prchá se svými potomky teprve, až jsme se ocitli v bezprostřední blízkosti. Po chvíliče odpočinku a malém posilnění, tisícerými pohledy loučíme se s Kačí dolinou, odbočujeme do prava mezi koso-dřeviny, husté borůvky a pokračujeme dále naší stezkou a nabíráme opět ztracenou výšku. Obcházíme

Litvorové pleso (1859 m), nad nímž naproti Velického štítu (2320 m) tyčí se Hrubá věža (2096 m), kulatá to skalní pyramida. Stezka pokračuje dále přes vyšší terasu, načež maličko klesá ke hladině Zamrzlého plesa (2047 m). Sluníčko, hodinky i naše žaludky svorně oznamují poledne. Rozbalíme kuchyň a v několika minutách upravená hrachová polévka z kostky, zdá se nám býti nejchutnější a nejlahodnější, jakou jsme kdy jedli. Inu, staré přísloví: »Hlad jest nejlepší kuchař.« — Času máme dosti a odpočinku jest nám také třeba. Vše v klidu odpočívá, jen neúnavné oči běží opět a opět po okolních věžích, lehce překonávající výškové rozdíly. Nějaké procesí turistů přechází nad námi Polský hřeben. Chvillemi ozve se ostrý hvizd sviště nebo rachot kamení, které turisté shora shazují. Když sluníčko kleslo za mohutný masiv Gerlachovky, mrazivý stín přinutil nás k dalšímu výstupu kolem plesa, přes sněžné pole na malou vyšlapanou značenou cestičku, která několika ostrými serpentinkami prudce vystupuje, až mizí v úzkém zárezu mezi Malou Vysokou (2429 m) a Divou věží (2378 m). Jest to Prielom (2290 m) a slouží za mírný přechod z Bielovodské doliny a Velické doliny přes Polský hřeben do Velké Studené doliny. Tohoto lehkého a naprosto bezpečného přechodu hojně se užívá, o čemž svědčí důkladně vyšlapaná cestička. Bez námahy dostáváme se nahoru, odkudž otevírají se nám nové obzory. Vpravo mohutná skupina Bradovice (pol. Starolésna, 2492 m), vlevo Javorský štít (2424 m) a skupina Středohrotu (2440 m), která dlouhým hřebenem přes Velký a Malý Kostel spadá do nížin. Tu a tam blýští se plesa a mezi nimi už docela blízko u cestičky krčí se chata. Dříve než pohasl den, uvítal nás Pálkovič srdečně na verandě svého žulového paláce. Zde končí druhá etapa transtatranské stezky.

Valně se už setmělo. Přes Starolésnou mohutným vodopádem valí se černé mlhy a z nížin chvílemi násilník vítr zaburácí dolinou a zalehne tiše do skal. Pálkovič občas vychází na verandu, přikládá dlaň k ústům a volá do polotmy svoje »halalióóó«. Chuchvalec mlhy vždy dveřmi s ním vrací se dovnitř. Pumpičkou natlačí něco vzduchu do primusu, na němž vaří večeři, a opět vychází a volá. Konečně se ve tmě někdo ozývá. Na verandě zaharaší těžké kroky a ve dveřích objevují se tři osmahlí usměvaví hoši. Bernardzikievicz se svým kamarádem a Lojzek, Pálkovičův pomocník. Byli odpoledne na Žluté věži, obhlížeti nějakou novou variantu a trochu zatměli. Po krásném tichém přátelském večeru následovala bouřlivá noc, kdy sněhová vichřice rvala a bičovala malou, u země se krčící chaloupku, ve které spalo spánkem spravedlivých 7 spokojených lidí.

4. září ráno dolinou vyběhlo sluníčko, pozdravilo zasněžené jiskřící se hory a schovalo se zase do hustých mlh, které nás téměř po celý den v chaloupce uvěznily. Večer vrátil se Lojzek s nákupem chleba, za kterým odešel ráno do St. Smokovce a přinesl nám pohodu a dobré proroctví na příští den.

Ráno 5. září loučíme se s Pálkovičem a jeho pozdravné volání dlouho za námi letí. Ubíráme se zvolna cestičkou okolo několika ples až k plesu Zbojnickému a velikou serpentinou vracíme se zpět pod jižní stěnu Ostrého štítu (2356 m), na které

před měsícem nešťastnou náhodou zabil se sympatický a smělý hoch, Kupčik. (1. srpna 1929.) Zastavujeme se na chvíli u jeho čerstvé mohyly s prostým dřevěným křížem. Postupujeme dále po drobné suti, až v místa, odkudž hladké plotny stěny Červené věže (pol. Malý Lodový, 2466 m) zvedá se do výše. Odtud táhne se šikmo do prava široká strž, naplněná drobnou suti, která ústí do zárezu mezi Červenou věží a strmou stěnou štítu, jemuž Poláci říkají Spaga, kterýžto štít přechází ve hřeben Sokolí věže (2355 metrů). Tomuto přechodu říká se Červená lávka (2250 m) a jest z Velké Studené doliny přístupný za 1¼ hodiny.

Loučíme se za námi s Malou Vysokou a Bradovici a sestupujeme poněkud těžším sestupem, nežli byl výstup do Malé Studené doliny, do doliny Pěti spišských ples, nad níž na protější straně na obzoru věnec hor táhne se od Kežmarského štítu (2556 m) přes Lomnický štít (2634 m) až po Jagnieczy szycyt (2231 m). Při sestupu, zejména na počátku, nutno býti opatrnými. Cesta vede nejprve úzkou průrvou, která se úzí, až úplně zmizí a přechází v plotny do prava nakloněné a nápadně do červena zbarvené. Po přeizení těchto ploten dostáváme se opět na sníh, který pomocí stupaček lehce přecházíme až dolů a dále přes obrovské balvany na sobě nakupené míříme směrem k Téryho chatě u Pěti spišských ples. Tento sestup trvá něco přes hodinu. V chatě, kde mimo nájemce nebylo ani živé duše, zaznamenáváme příchod a směr odchodu do knihy, což je velmi důležité, a po krátkém odpočinku a posílení nastupujeme cestu k poslednímu přechodu v konečném úseku Transtatranské stezky k Téryho šartě (polsky Baranie przelec, 2350 m). Je to markantní hluboký zárez mezi Baranními rohy (2536 m) a Spišským štítem (2481 m) a slouží za přechod z Malé Studené doliny od Pěti spišských ples do Velké Zamrzlé doliny. Opouštíme útulnu a dáváme se pěšinkou mezi prvním a druhým plesem, načež stoupáme po suti a sněhu, obcházíme na úpatí Spišský štít a za necelé 2 hodiny zdravíme Belanské Alpy s Muránem a Havranem, které se nám na obzoru objevily. Shazujeme rance s beder, abychom mimochodem vystoupili na Baraní Rohy. Na vrcholu zastihla nás sněhová vánice, kterou jsme přečkali schováni mezi balvany rozeklaného vrcholu. Natrvala dlouho, ale byla nám výstražnou předzvěstí blížícího se nečasu. Vítr se zesiloval a na obzoru objevovala se nová a nová černá mračna. Rychle sebíháme do šarty, běřeme svoje polozasněžené rance a uvázání za lano začínáme poslední sestup. Úzká hladká strž je po několika metrech zasněžena. Dole sníh úplně tvrdý a na povrchu něco čerstvého. Připínáme zase stupačky a s největší opatrností kousek po kousku sestupujeme. Pomocné železné řetězy v těchto místech upevněné jsou kdesi hluboko pod sněhem. Konečně máme nejsrásnější kousek za sebou. Je to ona část, o níž praví Komárnický, že je ausserordentlich steil. Vybočujeme maličko do levé stěny, ale skála je příliš zvětralá a drobí se. Vracíme se opět na sníh, který se stupačkami dobře a bezpečně zpracovává. Asi v polovině příkrostiti značně ubývá, sníh končí a přechází v suť. Smotáváme lano a ve směru pyramidek pokraču-

Vlevo: Krkonoše k Mumlavě.

Foto L. Stehlík, Praha.

Nahoře: Stín.

Foto Srnec, Praha.

jeme dále ke konečnému cíli. Vlevo nad vysokým příkrým stupněm otevírá se pohled do Malé Zamrzlé doliny mezi Černým štítem (2436 m) a Jastrabí věží (2139 m), za kterou severně ukryta jsou Červená, Modrá a Bílá plesa. Zatím dalo se do pořádného deště. Odcházíme od potůčku do leva, poněvadž Velká Zamrzlá dolina padá k Zelenému plesu vysokým schodem, který je schůdný pouze v jednom místě, kde je upevněn dlouhý řetěz. Potok řítí se dolů po hladké stěně jako mohutný vodopád. Poslední sestup po řetězu překonán a zastavujeme se na břehu Zeleného plesa s Bedřichovou útulnou (1542 m).

Zde je poslední tečka naší Transtatranské stezky na mapě vyznačené. Jsme u konce. Obracíme se zpět a třebaže celý svět kolem zastřen je mlhou a deštěm, vidím v duchu jasně všechny ty úchvatné skalní scenerie, které se nám hluboko a nesmazatelně do paměti vryly. Transtatranská stezka jest u konce. Nás ale vede dále malá cestička mezi kosodřevinami, zakrslými smrky a jalovci za prudkého lijáku do malé útulné chaty KČST., tak zvané Votrubovy, pod Kopským sedlem. Nájemce právě se chystal po sezoně opustiti chatu. Všechny dni, které následovaly,

byly docela škaredé. Deště a vánice s vichřicí zle řádily nad krajem a po malé přestávce vyvrcholily dne 10. září, kdy nešťastně zahynuli zkušený alpisté Grünhut se svým kamarádem odněkud z Vídně, kteří jistě jako i mnozí jiní naše Vysoké Tatry podceňovali. Zřítily se při přechodu s Lomnického štítu na Kežmarský přes Vidly. Našli je až za dlouhou řadu dní někde v místech, zvaných něm. Totengarten.

Nepřeceňuji svoje síly — mělo by býti heslem každého horolezce. Naše Vysoké Tatry, třebaže nemají těch alpských výšek, dalek, ani ledovců, mohou býti zrovna tak nebezpečné jako jiné velehory, zvláště za nepříznivého počasí a nejvíce těm vychloubavým tlachalům, kteří si myslí, že stali se nesmrtnými horolezci, když slezli normální cestou Dachstein.

Člověk, jenž se nebojí ani námahy a učí se poznávat slabé stránky nesmírných velehor, horolezec, ztělesněný rozum lidský vítězí nad hroznou a ničivou silou mrtvé hmoty.

Všem adeptům horolezectví, kteří půjdou rozmnožovati šlépěje na Transtatranské stezce, přeji dobrý vítr.

Kremnica.

K zaniklé slávě Kutné Hory druží se slovenská její sestra, památná a starobylá Kremnica. Jako kdysi tam nalezena hojnost stříbra, tak zde zase hojnost zlata a právem bylo bohaté a hrdé město nazýváno perlou středního Slovenska. Říkalo se »zlatá Kremnica, stříbrná Štiavnica, měděná Bystrica«. Vynikalať Kremnica mezi sedmi báňskými městy středoslovenskými: B. Bystricí, B. Štiavnicí, Pukancem, Novou Baňou, Belou a Lubietovou — na prvním místě a nesla titul »svobodného královského města« a podnes dodržela si titul »hlavní báňské město«. To bylo kdysi! Z dob slávy zbyl jen zvuk a půvabné kouzlo štědré přírody, malebný a poutavý obraz v kotlině rozloženého panoramatu, ležícího na úpatí jižního výběžku Velké Fatry a západně pohoří Ptáčníka. Toť Kremnica, slovenský Betlém, ovinutý horskou tratí (slovenský Seme-ring), vtesanou do divokých skalisk a vsazenou do zalesněných hor. Stojíce u otevřeného okna letícího rychlíku, díváte se do tichého dnes městečka zadumání, vzpomínající slavné jeho minulosti.

O vzniku města se mnoho psalo: Jedni tvrdí, že vzniklo již v VII. století, jiní, že už za dob Kristových, ba už před Kristem byla známá, ale tato tvrzení nemají žádného historického podkladu. Po prvé v dějinách města objevuje se rok 1328, kdy vydal král Karel Robert I. z rodu Anjou zakládající listinu a Kremnica dostala báňské právo (t. zv. kutnohorské). Původní zakladatelé města byli Slováci. Památná mincovna existovala již za dob výše vzpomenu-tého krále, ale její vznik je neznámý, podobá se ale pravdě, že původ k ní daly zlatonosné doly kremnické. Král Karel Robert I. dal zde raziti v letech 1340 světoznámé dukáty dobrého zlata a váhy podle rovněž tak známých českých grošů. Uherští králové volali sem mincáře z Kutné Hory i odjinud. Jan Jiskra z Brandýsa razil tu mince pro svoje bratříky, jak často v záznamech vzpomíná.

Století XIV. byla doba klidného vývoje a rozkvětu města. V století XV. znepokojována byla boji husitskými a tehdy hřměly náměstím a ulicemi několikrát těžké vozy husitských vojsk. Pánem Kremnice byl tehdy slavný Jan Jiskra z Brandýsa, a to jak nad kremnickou komorou, tak i nad doly a mincovnou. Město a kraj trpěl vpády proti králi Ladislavu V. a Vladislavu I., současně též nepokojí mezi Jiskrou a Hunyadym. V století XVI.—XVIII. byly to nájezdy a vojny turecké, válka třicetiletá, později povstání Bočkayiho, Rákociho a Tökölyho — doby, které se přičinily, aby list historie města byl psán hustě a pérem často krvavým. Možno říci, že s leskem a slávou uherských králů stoupal blahobyt a za úpadkem šel po radosti žal. Z posledních dějinných událostí sluší připomenouti revoluční rok 1848/49, kdy byl popraven generálem Armínem Görgeiem slovenský dobrovolník Juraj Lengsfeld. Pomník na místě popravy u silnice k Turč. Sv. Martinu, postavený místním odborem Matice Slovenské, hlásá jeho slávu. V slavném kremnickém ref. gymnasiu studoval pěvec »Slávy dcery« Jan Kollár. Z mnoha památek je to hlavně státní mincovna, kremnický zámek, resp. dvojnásobně hrazený kostel s vysokou hradní věží, ústav pro hluchoněmé, největší na evropském kontinentě, starobylá »Dolní brána«, spojující náměstí Tyršovo s náměstím Štefánikovým, Morový sloup, dílo mistra Dionysia Stanettiho a konečně spousta krásných architektur, podvalků, lomenic,

oblouků atd., pravá klenotnice pro umělce-architektky. V městském domě spravováno je městským archivářem p. Matunákem vzácné vzorné museum, čítající mnoho tisíc uložených památek a originálů (listy Jiskry z Brandýsa). Museum toto je opravdovou zvláštností a důkazem, že již před staletím měli Kremničané pochopení pro svoji historii. Za světovou zvláštnost nutno považovat hydrocentrálu v šachtě IV. v hloubce 245 m. Voda do ní je přiváděna vodovodem 18 km dlouhým a pod zemí odváděna štolou 11 km dlouhou do řeky Hronu. Jest toho v Kremnici mnoho zajímavého, avšak článek tento chce vás jen upozorniti a nemůže se rozšiřovati o podrobnostech.

Chceme vás totiž zavést do Kremnice lyžařské.

Kremnica leží 565 m nad mořem, má dlouhé zimní údobí (od polovice listopadu do polovice dubna) a její hornaté a lysé svahy a pastvíska poskytují jedinečnou příležitost k tomuto královskému sportu. Rozmanitost terénu dovolu-je, aby v kremnickém okolí byly pořádané závody v běhu, štafetách, skoku a také pravidelně a každoročně pořádají sportovní korporace bez rozdílu národnosti, vojsko, studentstvo svoje závody. K ubytování cvičících lyžařů-vojáků postavil vojenský erár u nádraží vkusné a solidní baráky. K závodům sjíždějí se lyžaři z blízkého i dalekého okolí a také závodníci v mezinárodní konkurenci známí (Wende, Burkert, Möhwald atd.). Velký můstek pro skok je postaven pod kremnickým štítem (1054 m) a na louce u nádraží je druhý menší můstek (pro skok 25 m) a konečně můstek pro začátečníky a děti.

Hlavním střediskem lyžařů je »Skalka« (kota 1188) s chatou s možností přenocování a stravování. Letos přistupuje se k stavbě nového pensionátu nákladem 800.000 Kč, rovněž na Skalce a ruch lyžařský a turistický se ještě zvýší. Letos doveze autokar ČSD návštěvníky až na horský hřeben po upravené cestě. Pensionát a cesta jsou majetkem města a obě investice jasně ukazují, že porozumění má správa města dostatek. Se Skalky možno podnikati partie do blízkého i dalekého okolí. Asi 5 min. od chaty na Skalce, po malém výstupu, vjedeme lesní pěšinou na známé Pláně (Vordere a Hintere Freiungen, 1174—1039 metrů). Zde se pořádají lyžařské kursy a je zde pak veselo a rušno. Vidíme odtud Slovenské Rudohorí, v němž pěkně dominuje v horách štiavnických t. zv. slovenský Blaník, Sitno (1011 m), k západu vidět je táhlé pohoří Ptáčník, na pozemí bývalé župy trenčanské Malou Maguru, dále Vrchy Rájecké, severozápadně nad Turč. Sv. Martinem Větrné Hole. Dále na sever uzavírají horizont vrchy Velké Fatry s bělostnou Křížnou (1575 m) a směrem k Vyhnatové (1281 m) zasněžené pohoří Prašivé, části to již Nízkých Tater. Krása, pohádková krása...! A ten lyžařský požitek po hřebenu se Skalky na Horárnu, to je zimní pohádka! A což sjezd se Skalky směrem k nádraží v Piargách, přes Blaufusský štít (1062 m), to se musí vidět, projet, vyválet se tam ve sněhu, aby se tomu mohlo porozumět. Nepřeháníme, řekneme-li, že u nás podobných terénů pro zimní sporty je málo, nepřeháníme, poněvadž vlak vás doveze až do střediska, až na nádraží do Piarg a přestoupením kolejí stojíte na lyžařské dráze, 30 km dlouhé. Vlakové spojení všemi směry je velmi dobré (Kremnica, rychlíková stanice a přímé vozy z Brna, Prahy, Košic, Bratislavy). Čilý odbor KČST v Kremnici postavil

na Piargách chatu, letošního roku ji upravil, rozšířil na dvě útulné místnosti, kde přichází přivítání jsou koflíčkem čaje a srdečností vrchní kuchařky pí radové Jurenové.

Dalším střediskem lyžařů a hřebenových partií je horárna »Na Chotáru« (Scheidewirthaus, 1048 m) pod vrchem Smrečníkem, na staré cestě z Kremnice do Baň. Bystrice. Odtamtud přes Zlatou Studni (1266 m), Velestur (1255 m), dostaneme se na Skalku. Nocleh v horárně na Chotáru je jen nouzový a po svolení správy státního lesního eráru v Kremnici. Nepopsali jsme než jen maličkou část kremnických lyžařských cest, nezmínili jsme se o par-

tii na Jarabicu, přes Lúčky do Kopernice, nevzpomenuli jsme krásný kremnický štos, svahy kolem Kunešova atd., zapomenuli jsme na letovisko v Kremnici u dr. Kleina, pro zimu upravené, nepopsali cestu od Úlehlové chaty, do Turčeka atd., atd., takže náš článek daleko nevystihnul všecko to, co kremnické okolí po stránce turistické a lyžařské znamená. Netřeba jezdití vyšlapanými cestičkami po Krkonoších, Bezkydech a Tatrách, u nás máte přírodu netknutou, krásnou a skytající požitky jedinečné.

Noclehy a stravné je v Kremnici levné. Dotazy ochotně zodpoví buď městská rada neb odbor KČST v Kremnici.

Zprávy Svazu lyžařů.

Technický sbor Svazu lyžařů RČS. v sezoně 1933/34. Za velmi četné účasti všech členů T. S. konána byla dne 20. XII. 1933 ustavující schůze Technického sboru Svazu lyžařů RČS. za předsednictví náčelníka arch. K. Jarolímka. Uvítav přítomné a nové členy T. S., doporučil, aby do T. S. byli koptováni mladí pracovníci, mající chuť k práci. Sdělil, že do T. S. byli na ustavující schůzi ústředního výboru Svazu lyžařů RČS. koptováni: F. Dlabola, J. Honzů, Cína Jelínek, Dr. Kalibera, Ing. J. Kraus, R. Krňoul, V. Macháček, Dr. Moser, B. Peka, Ing. Fr. Příbyl, plk. Ing. Veselý, B. Zadák, Ing. Zástěra, L. Zbyněk. Přikročeno k ustavení náčelnictva, do něhož zvoleni: místonáčelníkem Ivan Komárek, jednatelem Ing. J. Kraus, zapisovatelem L. Zbyněk, referen-

ten cvičitelů B. Zadák, referentem dorostu B. Peka, referentem závodníků R. Krňoul, referentem závodů V. Macháček, referentem soudců V. J. Jirků, referentem můstků Ing. Pilnáček, referentem pro sjezd a slalom arch. K. Rudl. Členy protestní komise jsou Dr. Brauner, Dr. Kalibera a Dr. Moser. Na návrh referenta cvičitelů byli do C. O. jmenováni za zdravotní referát doc. MUDr. R. Procházka, dále Bárta, Honzů a Ing. Příbyl. Koptováni: prof. J. Jelínek, V. Myšák, Říhánek a Kosina. Do soudcovského odboru koptováni: C. Jelínek a Ing. Zástěra, do dorostového odboru: Bloman a Šabata.

Pracovní program T. S. je letos velmi obsáhlý. Vedle celé řady úkolů organizačních technického rázu jsou to především přípravy a účast na mezinárodních lyžařských

**Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport**

**Dobré trávení
zaručuje**

FERNET-BRANCA

**Dobry snih!
Krasne dny!
Plno veselí!**

**Mnoho vítězství
v roce 1934**

preje všem svým odběratelům

ALEX. PRŮCHA

**ODBORNÝ SPORTOVNÍ ZÁVOD
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25**

ZÁK. CHRAŇ.

OLYMPIA -VOSKY

**zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sportovních potřeb.
A. ELGER, ZINNWALD, RUDOHORÍ.**

závoděch FIS v Soleftea ve Švédsku, Slovanská mistrovství v Zakopaném a mistrovství RČS. v jízdě na lyžích 1934, pořádaná ve dnech 30. I. až 4. II. v Ban. Bystrici. Bude proto uspořádán závodnický kurs vybraných závodníků v Novém Světě-Harrachově pod vedením Nora Ole Wiiga. V odboru dorosteneckém organisován je kurs dorostenecký, jehož zúčastní se po 2 nejlepších dorostencích z každé župy. Je určen rovněž do Nového Světa-Harrachova z toho důvodu, aby dorostenci měli příležitost cvičit také na velkém můstku. Vedením jeho pověřen závodník F. Šimůnek. Plk. Ing. Veselý tlumočil usnesení Svazu čl. důstojnictva o pořádání hlídkového závodu brannosti, který má být uspořádán v širokém měřítku ve dnech 10. a 11. března na Havlovce. Závody uspořádá Svaz československého důstojnictva za technické spolupráce Svazu lyžařů RČS.

Upozornění pojišťovacího referenta Svazu J. Brožka členstvu. Musím si, bohužel, stěžovati na netečnost klubů ve vyřizování záležitostí mého resortu. Výzvou v časopise »Zimní sport« chtěl jsem dosáhnouti, aby veškeré dotazy, difference, jakož i hlášení úrazů dělo se také mým prostřednictvím, abych včas mohl zakročit a podle potřeby podati patřičné informace. Hlavní účel byl, míti náležitou evidenci v přesném popisu úrazů pro statistiku, neboť v pojišťovně, kde se zapisuje vše hromadně i s jinými úrazy, nelze toto tak snadno zjistiti. Bez přesné statistiky nebudeme míti nikdy správný přehled o nebezpečí a škodách z lyžařského sportu plynoucích, což je velmi důležité pro zvyšování event. snižování pojišťovací premie. Za celou sezonu dostal jsem pouze oznámení dvě, jedno z Trenč. Teplic, druhé z Lomnice n. Pop. Hlášeno bylo však celkem 49 úrazů, jak jsem si dodatečně v pojišťovně vyšetřil. Úrazy byly celkem menšího rázu, z nichž jeden vyžadoval náhradu Kč 1000—, u ostatních pohybovala se náhrada mezi Kč 100 až Kč 600. Zlomenin na štěstí nebylo. Pro pojišťovnu bylo loňským rokem pojištění pasivní. První česká zájemná pojišťovna, jako vždy, vyšla i nyní ve všech případech velmi vstřícně a jak sama mě hlásila, nebylo žádných diferencí a také mně nebylo hlášeno nic podobného žádným klubem. Rok od roku připomínám, že by se mělo dospěti k hromadnému pojištění, neboť mám obavu, že tak levné pojištění neudržíme. Dovoluji si zvláště upozorniti, aby kluby nepřipustily zneužívání tohoto výhodného pojištění, mám totiž zprávy, podle kterých by dosavadní průběh likvidací velmi utrpěl, kdyby neměla nastati náprava. Na žádost předsednictva jednal jsme se ředitelstvem pojišťovny ohledně zvýšení pojištěných částek. Jednání není dosud skončeno a jak situace vypadá, bude rozhodně lépe, zůstanou-li dosavadní pojišťovací částky nezměněny. O snížení premie nelze vůbec mluvit,

nebo, jak jsem již předeslal, pojištění jeví se naprosto pasivním a zvýšením pojištěných částek jevílo by se ještě nepříznivěji. Ke konci své zprávy nemohu jinak, než doporučiti všem klubům, aby přihlašovaly k pojištění všechno své členstvo. Uchráníte tak mnohého, zvláště méně majetného člena značného vydání v případě úrazu. Pro hladkou likvidaci škody je nutno včas posílati přihlášky, ve stanovené lhůtě činiti oznámení o úrazech a včas platiti premie.

J. Brožek.

Ze soudcovského odboru S. L.: Soudcové, měřiči i čekatelé Svazu lyžařů, hlasež ihned písemně do sekretariátu S. L., zda určitě se zúčastníte mistrovských závodů v Báňské Bystrici a udejte hlavně, zda budete již přítomni na schůzi soudcovského odboru, která se koná večer 30. ledna 1934 v Báňské Bystrici. — Župy necht hlásit ihned župní referenty soudcovské a podají současně také návrhy na jmenování župních zkušebních soudcovských komisařů.

Při Svazu lyžařů RČS. zřízen bude zahraniční odbor, a žádáme kluby, aby oznámily, kteří z jejich členů chtějí se věnovati práci v tomto odboru, k níž vyžaduje se znalost němčiny a francouzštiny.

Cvičitel'ský odbor ve schůzi dne 4. I. 1934 uznal dodatečně jako cvičitele: Keplera Josefa, S. K. Slavia, leg. čís. 228, Janebu Josefa, Č. S. p. Z. S., leg. čís. 4/229, Ing. Legnera Václava, Č. S. p. Z. S., leg. čís. 46/230, Technika Miloše, Č. S. p. Z. S., leg. čís. 133/231, Ing. Doubka Jindřicha, KČST. Praha, leg. čís. 232, všichni v župě Pražské.

Rohlíka Miloslava, S. K. Nové Město n. M., leg. čís. 233, župa Brněnská.

Stejskalovou-Panouškovou Božku, Č. Skiklub Hradec Král., leg. čís. 234, Stejskala Františka, Č. Skiklub Hradec Král., leg. čís. 235, župa Krkonošská.

Krejčího Jaroslava, Poh. jedn. Radhošť, M. Ostrava, leg. čís. 236, Ing. Kuhna Jaroslava, L. K. Ostrava, Mor. Ostrava, leg. čís. 237, župa Beskydská.

Cvičitelé čís. leg. 1 až 227 uvedeni jsou v ročence Svazu lyžařů, doplňte si seznam.

Vedoucí, nově zavedená nižší hodnota cvičitelská, jsou oprávněni po jednorocní vykázané činnosti podrobiti se zkoušce cvičitelské. Mimo vedoucí, jmenované v Z. S. čís. 2 z prosince 1933, stávají se vedoucími všichni, kteří svého času vykonali zkoušku cvičitelskou, avšak pro nedodržování řádu pro cvičitele a nevykázání činnosti nebyli potvrzeni jako cvičitelé a nejsou proto v ročence uvedeni. Nahlédněte do ročenky a nejste-li uvedeni, pošlete fotografii 55×55 mm a bude vám vystavena legitimace vedoucího. — Rozeslány budou as koncem února nové odznaky »vedoucí«; zašlou se, jakmile budou zhotoveny.

INGAB-MASSAG
Patentní přidržovač s pojistkou
 Při těžkých pádech roztáhne se pouze snadno vyměnitelná pojistka. lze jednotlivě levně koupiti.
 Mat. Salcher a synové akc. spol. Bílavec, Č.S.R.

Legitimace cvičitelské jsou vyhotoveny a pro ty, kteří poslali fotografii, jsou v těchto dnech odeslány na adresu příslušné župy. Každá legitimace je v celofanovém pouzdře a podle usnesení vyúčtovány budou přímo župám po 2 Kč za 1 kus. Kdo fotografii nezaslal, učíň tak ihned, abychom mohli vystavovati legitimace pro vedoucí.

Odznaky pro cvičitele a vedoucí budou opět zaslány prostřednictvím žup — nejsou ještě schváleny — prosíme o strpení.

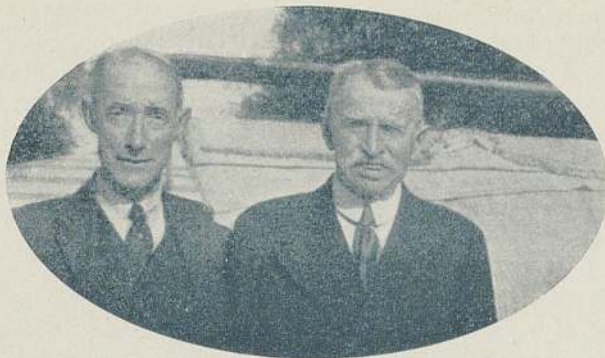
Cvičitelský odbor T. S. ve své schůzi 4. ledna pověřil kol. Jelínka Jiřího funkcí místopředsedy, kol. Kosinu Jindru zapisovatelstvím. Členy C. O. jsou: z T. S. Zadák (předseda), doc. Dr. Procházka, Ing. Příbyl, Honzů, Bárta, kooptováni na ustavující schůzi T. S.: Myšák, Jelínek, Kosina, Řihánek.

Usneseno požádati T. S. o schválení kooptace MUDr. Mézla a MUDr. Votavy, kteří by pomáhali doc. Dr. Procházkovi jako zdravotnímu referentu svazovému v C. O.

Projednáno bylo dodatečné potvrzení cvičitelů podle rozhodnutí náčelnictva z 3. I. 34 a podle řádu. První skupina, leg. čís. 228—237, uvedena v tomto čísle. Další až po projednání oprávněnosti nároku.

Jednotlivým členům přiděleny byly referáty v C. O. — Ustavena byla odborná komise, do níž zvoleni: Řihánek, Průcha, Zadák, Ing. Příbyl, Kunce. Úkolem této komise je zkoumání a doporučování lyžařských potřeb.

Komisi přednášek tvoří celý C. O.; naléhavé věci zmocněn projednatí taj. Krňoul. — Záležitost filmu vede v partrnosti místopředseda Svazu JUDr. Moser.

† Proslavený italský horolezec a sloup italského alpismu Luigi Amadeo, princ Savojský, vévoda Abruzzský a organisátorem italského alpismu Francescem Gonella.

Dohodnut byl další postup práce, jednáno o kursech pro vedoucí v župách Jesenické, Brněnské, Jizerské, Jihočeské a Západočeské. Žádané termíny zkoušek byly povoleny a určeni zástupci C. O.

Cvičitelské zkoušky konány budou po dohodě s Pražskou župou, která má největší počet nově jmenovaných vedoucích, hlásících se ke cvičitelským zkouškám. Budou as koncem února, pravděpodobně v Krkonoších.

Téměř celé schůzi — setrval až do konce (21'40) — přítomen byl cvičitel-předseda Svazu lyžařů Ing. Jauris. Děkujeme za jeho upřímný zájem a jsme mu vděčni za jeho účast.

Zprávy župní a klubové.

Šněmovanie Skiklubu Banská Bystrica. Piaté valné shromaždenie Skiklubu viedol podpredseda Ing. Reiss, miesto predsedu s. r. Zvěřiny, ktorý pre veľké zaneprázdnenie v úradu vzdal sa svojej funkcie s odôvodnením, že mu skutočne nie je možno venovať klubu toľko času, koľko by tento potreboval, a preto sa svojho miesta vzdáva. Členstvo so záujmom vypočulo jednotlivé zprávy funkcionárov, z ktorých bola ako vždy nejzaujímavejšia zpráva náčelníka prof. Koudelky, v ktorej sa zobrazovala športová činnosť klubu. Najväčším podnikom Skiklubu bolo v minulej sezone otvorenie Štefánikovho mostu, verejným závodom v skoku, ktorý, žiaľ bohu, bol však pokazený vlnajším nedostatkom snahu. Most sa osvedčil, a niektoré menšie opravy, ktoré sa ukázaly potrebné, boli prevedené cez leto, dnes je už most definitívne vybudovaný a pripravený ku zahájeniu sezony. Okrem tohoto závodu zúčastnili sa závodníci Skiklubu aj iných verejných závodov, dvaja tiež majstrovstva v Harrachove. V novej založenej Západoslovenskej župe, ktorá nastala rozdelením

bývanej Slovenskej župy, má Skiklub veľmi početné zastúpenie, prof. Koudelka je náčelníkom župy, pp. Ing. Reiss a Reinhardt členmi výboru. Okrem toho v náčelníctve župy sú pp. Matušík referentom cvičiteľov a Kocum referentom sudcov. Podľa zprávy klubového matrikára počet členov utešene stúpa a Skiklub stáva sa jedným z vedúcich slovenských klubov. Pan náčelník v programe na budúci rok spomenul význačného podniku, ktorým dostalo sa klubu vyznamenania a uznania jeho činnosti Svazom tým, že mu bolo sverené budúce majstrovstvo ČSR., ktoré sa bude konať v Banskej Bystrici. Okrem prípravy majstrovstva nebude klub poriadat' už iné závody okrem verejného závodu v skoku, ktorý bude reprisou vlnajšieho závodu a bude každým rokom opakovaný. Pre nové obdobie bol zvolený výbor tohoto složenia: Čestným predsedom p. Viliam Pauliny, gen. riad. Národnej banky, predsedom Ing. L. Reiss, tajomníkom L. Matušík, podpredsedom J. Zvěřina, s. radca, náčelníkom Ing. L. Šubert.

- km -

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

Skiklub Bratislava konal dne 16. prosince 1933 svoji osmou řádnou valnou hromadu. Valná hromada byla zahájena předsedou p. Janem Křesťanem, který ve svém zahajovacím proslovu zdůraznil těžkou klubovou situaci, do které se klub dostal odchodem nejčilejšího klubového pracovníka, jednatele p. Otokara Turnovského, jednoho ze zakládajících členů klubu. Po přednesení jednatele a pokladní zprávy za uplynulý správní rok přednesl svoji zprávu náčelnickou p. Karel Tylš, který referuje o činnosti spolkové po stránce závodní. Skiklub uspořádal lesní běh na Kamzíkově, propagační závod pro mládež tamtéž, ve stejný den pak společně s armádou závod ve skoku na vlastním můstku. Dne 5. února uspořádal Skiklub současně s armádou závody na Kamzíkově. Skiklub svými závodníky se zúčastnil na podnicích župy a obeslal všechny lyžařské podniky svého okolí. Musel však upustit pro nedostatek sněhu od provedení memoriálu dr. Hubáčka. Klub má 2 cvičitele, dva svazové soudce a 31 registrovaných závodníků. Při nových volbách byli do předsednictva Skiklubu zvoleni pp.: Jan Křesťan jako předseda, I. místopředsedou prof. Gabriel Pauliny, II. místopředsedou docent MUDr. Vojtěch Nábělek, jednatelem Leopold Kovanda, pokladníkem pí Frieda Ellingerová, náčelníkem Karel Tylš.

Valná hromada zvolila svým čestným členem p. Otokara Turnovského, prvního a dlouholetého jednatele Skiklubu Bratislava.

Český Ski klub Praha přesídlil letos k Novákům do Vodičkovy ulice, kde je již zdárně usedlá i pražská župa. Tam konal dne 24. listopadu valnou hromadu za početné účasti členstva, zejména z mladších řad. Schůzi předsedal zasloužilý čestný člen a místopředseda MUDr. J. Mézl, který věnoval obsáhlou vzpomínku svému příteli Rösslerovi-Ořovskému, zakladateli klubu. Shromáždění vyslechlo potěšitelné zprávy funkcionářů, z nichž zejména zpráva náčelníková byla pádným důkazem, že klub, nescoucí ve svém štítě nesmazatelné čestné označení prvního

českého lyžařského klubu, který brzo dovrší svoji padesátku, překonal vleklou krizi posledních let, zejména po stránce sportovní a závodní. Neštěstí, které se klubu přihodilo před lety na novostavbě jeho horské chaty na Mísečných boudách bylo tak silné, že absorbovalo úplně veškerou klubovní energii. Správní a finanční starosti převažovaly nad stránku sportovní. To vše se nyní změnilo. Již loňská saisona — díky přílivu dobrého závodnického materiálu, díky mladé pracovitosti a nadšení, ukázala, že klub se opět zvedá. Dobyhl celé řady významných vítězství a míst a dokonce velmi čestného čtvrtého místa v záv. pořadí svazových klubů. — Finanční situace klubu není sice nijak utěšená, ale to je dnes všeobecné a klub doufá i z toho úspěšně vyjít. — Dosavadní místopředseda Dr. Mézl, dlouholetý čestný člen nepřijal již tohoto místa z příčin zdravotních a valná hromada vyslovila mu ústy Ing. Koutského nejsrdečnější díky za jeho záslužnou činnost a dlouholetou věrnou oddanost klubu. Letos opět dostalo se klubu cti, že křeslo předsednické zase přijal primátor hlav. města Prahy JUDr. K. B a x a, místopředsedy jsou Ing. O. K o u t s k ý a Dr. J. K a l i b e r a. Ustavující schůze výborová pak přidělila další funkce takto: jednatel J. L a m a č, náčelník Ing. V. M a c h á č e k.

Nový výbor ujal se velmi čile práce. Čeká jej řada vážných úkolů, jež v dnešní době jsou dvojnásob těžkými. Díky mladému duchu, který v klubu zavládnul, je nepochybné, že tyto starosti zdohány budou úspěšně a brzo. Klub vrhá se letos všemi silami na závodní dráhu, kde vidí své hlavní určení. Disponuje mladým, dobře vycvičeným a vybaveným závodním mužstvem pro všechny závodní lyžařské professe. Také o členstvo se pečlivě stará, jak po stránce výcviku, tak i tur a zábavy. Chystá pro letošní saisonu přátelský match se svým starým druhem Č. K. S. Ski v Jilemnici a pro své členstvo lyžařskou klubovní gymkhanu veselého rázu. — Svým čestným členům Rösslerovi a Bucharovi zasadí společnou desku na vrcholu Černé skály. — Ve Svazu i župě je klub náležitě zastoupen pracovitými funkcionáři. *Kal.*

Tro Sportovní a lyžařskou obuv

jest nejdokonalejším materiálem pro podešve nová

GUMOVÁ KŮŽE BERSON

Nejllepší ochrana proti vlhku a chladnu, žádná únava, trvanlivé a levné, noha neuklouzne.

Obdržíte v obchodech s obuví a u mistrů obuvnických.

CONCORDIA POJIŠTOVNA

Concordia pojištuje proti rozbití lyží

Informace u všech sportovních závodů

LYŽE fy KAREL KOLDOVSKÝ ve Vysokém nad Jizerou

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplacené. Žádejte ceník.

Různé zprávy.

Ročenka Svazu lyžařů vydána bude na oslavu 30letého trvání Svazu lyžařů RČS. v nejbližších dnech. Vyzdobena perovkami a obrazy našich horských terénů, bude obsahovat ročenka mimo úřední části na 20 článků z pera čelných funkcionářů Svazu lyžařů. Svaz lyžařů doufá, že všichni českoslovenští lyžaři ročenku si zakoupí, neboť její cena vzdor krásné výzdobě, množství obrázků a poučných článků, bude minimální.

Ph. Dr. Jiří Čermák, plukovník voj. zeměpisného ústavu, jeden z nejstarších a vynikajících alpistů československých, oslavil 12. ledna své padesátiny. Dr. Čermák byl jedním z nejčilejších členů Českého odboru Slovinského Planinského družstva, byl spoluredaktorem Alpského věstníku, r. 1902 s Dr. Dvorským vydal průvodce po Julských Alpách, byl dále spoluzakladatelem české Korytnické chaty pod Manhartem v Julských Alpách. Vrátil se s ruskými legiemi do vlasti, byl dlouholetým místopředsedou Klubu alpistů československých a vydal r. 1923 knihu Hory. Jako lyžař pracoval též řadu let ve výboru Č. S. K. Praha. Přejeme panu plukovníku Dr. Čermákovi mnohogaleta!

Šumava v letošní zimě vede, neboť poměry sněhové jsou tam dosud stále lepší než v Krkonoších. Vánoce vydařily se na Špičáku a v okolí znamenitě a slabé tání dostavilo se jen na Nový rok. Pak zase již padal sníh a o Tři krále bylo na Špičáku na tvrdém podkladu přes 10 cm prachového sněhu, který velmi četné návštěvě lyžařů (a bylo jich tentokrátě hodně z Prahy) jistě zanechal nejkrásnější vzpomínky. Špičák, Železná Ruda a všechno kolem bylo lyžaři na Tři krále obsazeno, čehož, bohužel, bylo zneužíváno k zvyšování cen. — Doprava železniční fungovala dobře. Jen ti, kteří chtěli vrátit se z Plzně rychlíkem, který uveden jest ve všech úředních jízdních řádech, že odjíždí z Plzně o 19:42 hod., byli zklamáni, ježto prý tento rychlík od 1. listopadu nejezdí. Ale na Špičáku i v Železné Rudě klidně vydávali k němu příplatky. Myslím, že ředitelství státních drah v Plzni nikomu by se nechlubilo tím, co pražští lyžaři v neděli 7. ledna o podobném pořádku nahlas si myslí.

Svatá u Zdic jest jedním z nejkrásnějších lyžařských míst v okolí Prahy. Místo, které řadu let bylo uváděno v seznamu stanic, hlásících týdně stav sněhu, letos po prvé

bylo vynecháno, ke škodě lyžařů, kteří chtějí udělati větší lyžařský výlet, než do Mnichovic neb Senohrab. Obec Svata jest položena asi 480 m n. m., v krásných krivoklátských lesích a od stanice Zdice jest vzdálena 1 hod. cesty. Sněhové poměry jsou na Svaté obvykle velmi dobré a před vánocemi dalo se tam velmi dobře lyžariti. Doporučujeme pražským lyžařům, po náležitě informaci o stavu sněhu, k celodennímu výletu.

Lanová dráha Janské Lázně—Černý Vrch oslavila dne 31. října 1933 pět let svého provozu. Za tuto dobu dopraveno bylo 219.122 platících cestujících při 16.972 jízdách. Dále bylo dopraveno 64.566 párů lyží a 3106 tun zboží.

Lyžařský můstek Dr. Guhra, který se nachází nad Tatranskou Poljankou, bude v letošním roce přestavěn a budou pak na něm možny skoky délky přes 60 m.

54.500 Kč pro zlepšení turistických cest v Krkonoších povolil zemský výbor pro Čechy KČST. Opravena bude Weberova cesta vedoucí údolím Bílého Labe a pak cesta od Bobích bud přes Liščí horu. S pracemi započato bude na jaře.

Rusko hodlá se zúčastnit při I. slovanských lyžařských mistrovstvích, která budou pořádána počátkem února v Zakopaném. — Taková zpráva alespoň ocitla se v tisku. Závisí to prý od zdárného vyjednávání u polského lyžařského svazu ve Varšavě a hlavně pak od svolení startu ruských lyžařů od Fisy. Pak by to bylo skutečně lyžařské mistrovství slovanských států, neboť by se ho zúčastnili závodníci z Bulharska, Československa, Jugoslaviie, Polska a Ruska.

Město Mnichovice, za dobrých sněhových poměrů v okolí Prahy eldorádo pražských lyžařů, resp. jeho okrašlovací spolek, vydal k 25letí svého trvání, za účelem propagace místního turistického ruchu, krásnou, knižně řešenou monografii, vypracovanou v obálce tvůrce obálky letošního ročníku časopisu »Zimní sport«, p. architekta V. Hipmanna, graficky obstaranou firmou Štenc v Praze a tištěnou u firmy J. Zoufalý v Mnichovicích. Místopis sdělují nám autoři J. Šimůnek a L. Šrámek,

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

SPORT
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ 53. Tel. 283-83

Ošetřete Vaši sportovní obuv
Juchtovou živinou;
budete mít skutečný a zdravý
požitek ze sportu.

Juchtová živina, opak obvyčejných kožních tuků, vnikne beze zbytku do kůže, změkčuje ji, činí ohebnější a trvale nepromokavou. Obuv se potom neláme a oddolává vlhkosti.

K dostání ve všech obuvních, sportovních a příslušných obchodech.

historie jest z péra Ph.Dr. Jos. Velenovského, příroda v okolí Mnichovic je popsána osvědčeným perem p. v. rady Kamenického a turistika p. L. Vohnoutem. Obrazová část je neobyčejně bohatá a zdařilá a je zalomena do textu díla s mimořádným vkusem. Zajímavé jsou zejména průvodní obrázky historické části. My, Pražáci — lyžaři i turisté — naučili jsme se milovati mnichovický kraj, který při svých klimatických přednostech je rozkošnou branou k dalším vděčným turisticky známým partiím Senohrabska a Jevanských rybníků. Kniha bude každému z nás milou pomůckou a její pročtení milým zážitkem. Kniha má orientační epilog v mapě kraje a ve výtazích z jízdních řádů čl. stát. drah a autobusových linek. Vše, co o Mnichovicích a okolí lze zajímavého povědět, je zde srovnáno účelně, se vkusem a cílevědomě. I. K.

Horovo vázání. V prosincovém čísle »Zimního sportu« č. 3 referuje p. Jindra Kosina o sjezdu cvičitelů, soudců a náčelníků S. L. RČS. a ke konci referátu zmiňuje se i o na sjezdu předváděném novém Horovu vázání, které posuzuje a jemuž vytýká vady, ohledně nichž by byl po praktické zkoušce s vázáním snad po případě jiného mínění.

Jako konstruktér tohoto vázání poznamenávám k výtčkám:

1. Šroubky v botě nemohou rezavět, protože jsou mosazné.

2. Názor o nedostatečném připevnění hřídélků (čipků) k botě, není rovněž odůvodněn, protože:

a) hřídélky (čipky) nejsou při švihů a obratu nijakými tlaky nebo tahy namáhány, poněvadž tyto tlaky jsou přenášeny na čelisti,

b) podle výpočtů inženýra-technika a současně lyžaře, jsou šroubky upevňující hřídélky předimenzovány, což i celozimní praktické zkoušky potvrdily.

3. Na výtčku o ohromné nevýhodě, záležející v tom, že se noha při pádu snadno z vázání vyzuje, odpovídám, že úpravou (montáží) vázání můžeme buď tomuto samovolnému vyzutí zabránit, aneb toto vyzutí připustit. To má svůj význam hlavně u začátečníků a dětí, což jest nespornou a dosud neexistující výhodou.

Zádám současně Svaz lyžařů, aby po praktickém vyzkoušení mnou pro závodníky Svazu k dispozici daného vázání, dal lyžařské veřejnosti o vázání nestranný posudek.

Eduard Hora.

Sněhu od vánoc do »Tří králů« bylo v okolí Prahy poskrovnu. Mnichovice, Senohraby a podobná dorada pražských lyžařů tentokrát zklamala. Avšak vzdálenější okolí (lze-li tak ještě zvatí okolím!) za Voticemi t. zv. »Česká Sibiř«, na př. Milčínsko, Neustupovsko, mělo překrásné sněhové poměry — $\frac{1}{4}$ metru nesoucího sněhu s překrásným prachovým površkem. V neděli po »Třech králích« dalo se krásně z kopců nad Hostišovem po lou-

kách a polích sjeti až k votickému nádraží. Lyžařů bylo v tomto kraji málo a v krásně zavěšených lesích bylo ticho, jak v chrámu Páně.

I. K.

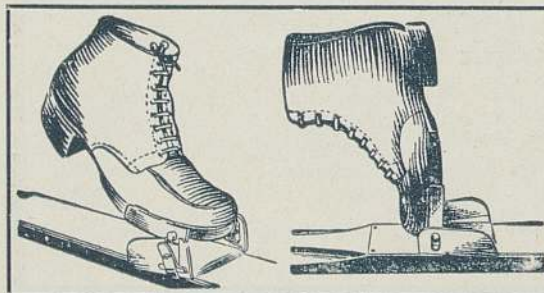
Zprávy z Vysokých Tater. Horská chata u Zeleného Plesa (1551 m) jest celoročně obhospodařována a letos byla tam zřízena společná noclehárna pro 24 osob. V okolí chaty zřízeno jest tyčení pro potřebu lyžařů. — Novým nájemcem Slezského domu (1680 m) jest bývalý lyžařský závodník a horský vůdce Nitsch. Nejkratší sjezd do Tatranské Poljanky byl vykácen, takže lyžaři mohou ho již používat.

Gumové podešve, uvedené do obchodu firmou Berson, vyzkoušeny byly již od začátku letošní sezony co nejdůkladněji a výsledky jsou více než uspokojivé. Speciální podešev pro lyžařskou obuv, 7 mm silná, je velice odolná a zabraňuje uklouznutí a přilnutí sněhu k podrážce. Podešve nepropouštějí vodu, jsou levné a trvanlivé a pro své dobré vlastnosti získá si zajisté tato novinka mnoho přátel, kteří nejen při opravách, ale i při pořizování nové lyžařské obuvi budou žádati pouze Berson lyžařské podešve a podpatky.

Turistická noclehárna v Jilemnici (Krkonose) v budově radnice na náměstí, jež je otevřena po celý rok, doporučuje se lyžařům při zájezdech do Krkonos. Má 26 stálých a 10 nouzových lůžek (Kč 2— studující, Kč 4— dospělí). Větším výpravám předem hlášeným obstarají se též noclehy v soukromí. Hotely a hostince disponují rovněž značným počtem lůžek, takže je možno ubytovati zde větší počet návštěvníků. Sportovní rychlíky vypravované z Prahy každou sobotu do Krkonos mají přímé vozy až do Jilemnice. Odtud lze podniknouti tury do západních a středních Krkonos. Na Benecko jezdí ČSD autobus, rovněž do Míseček je zavedena autobusová doprava. Š.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Chata KČST na Chabenci. Chata na Chabenci postavena je v sedle mezi Chabencem a Ďurkovou ve výši 1737 m. Obhospodařována je celoročně, pozůstává z 1 velké společné noclehárny a ze 2 menších, z nichž jedna je pro dámy. Ve velké noclehárně jsou dva oddíly pryčen opatřené drátěnými vložkami a matracemi, jakož i teplými příkrývkami a polštáři. Pohodlně se tam umístí 22 osob. Pro turisty (i nečleny), kteří se chtějí sami stravovati, jest k dispozici v noclehárně sporák. Dostatek klubovního nádobí půjčí se jim zdarma a zaplatí pouze hospodáři za osobu Kč 1'50 denně za obsluhu. V dámské noclehárně jest 5 dvojitých postelí pro 10 osob a v menší noclehárně jsou 4 dvojitě postele pro 8 osob a jedna postel rezervní. Všechna pohodlná lůžka uspokojí plně turistu. Mimo to jest ještě k dispozici 5 slavníků a dostatek dek, takže může pohodlně pře-

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sánky, hockey-hole, obuv, výzbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

spáti 46 turistů. Veškeré místnosti mají zařízení pro sušení oděvů.

Ceny noclehů ve velké a dámské noclehárně:

Člen KČST jen na legitimaci	Kč 7—
Nečlen	» 12—
V menší noclehárně: Člen KČST na legit. »	10—
Nečlen	» 17—

Členové jiných spolků slevu nemají.

Celodenní pense v zimě (nocleh, otop, světlo, strava) Kč 45—.

Strava pozůstává ze snídaně, oběda, svačiny a večeře.

Přístup k chatě:

Od Košicko-Bohumínské z Ružomberka do Osady.

Výstup z Osady přes Lužnou po žluté značce na hřeben mezi Velkou chochulu a Velkou holu, odsud podél tyčí, značka červená k chatě. 7. hodin.

Z Pohroní: Vlákem do Zámostí. Odsud po modré značce přes Jasenie, Kyslou vodu, serpentýnami na hřeben Struháru, pak podél tyčí, značka zelená k chatě. 5 1/2 hodiny.

Cestu ze Zámostí do Kys. vody (13 km) možno vykonatí autem, případně saněmi, které lze objednatí za Kč 30— laskavostí četnické stanice v Predajné, čís. tel. 7.

Sjezd buď od hřebenu Struháru po serpentýnách do údolí Lomnísté, nebo přes Zlatiborskou holu, do Kys. vody.

Výstup z Korytnice: Modrou značkou do sedla mezi Kozími hřbety a Prašivou, odtud po červené značce přes Prašivou, Velkou chochulu, od koty 1477 m vedou tyče až na chatu. Tento výstup je nejobtížnější, pro zledovatělé svahy Prašivé. 9 hodin.

Štefánikova cesta hřebenová od chaty na Chabenci na chatu na Ďumbieru. Značení tyčemi jest až pod Polanu. Strmý úsek Kotličky zabezpečen jest ocelovým lanem. Tuto turu nechť konají jen dobří lyžaři a doporučujeme bráti s sebou stoupací železa, neboť hřbety bývají často zledovatělé. Pohodlnější jest tato tura z Ďumbiera na Chabenec. 6 hodin.

Mapy speciální: Staré Hory, Brezno.

Nekonečné pláně kolem chaty na Chabenci uspokojí i nejnáročnějšího lyžaře.

Adresa správce chaty: Kornel Lauko, Lopej, p. p. Podbrezová. Jmenovaný obstará na požádání vynesení zavazadla (baťoch) na chatu jak z Kyslé vody tak i z Lužné.

Informace udílí Středoslovenská župa KČST Banská Bystrice, Hronské nábřeží 6.

Něco o zvýšení jistoty a ovládnání lyží. Začátečník na lyžích velmi často podceňuje důležitost a účelnost lyžařské výzbroje. Často bylo již v našem listě na tuto okolnost poukázáno, že někdy zdánlivé maličkosti jsou pro dokonalé lyžářství někdy tak důležité, jako dlouholetý training a sportovní talent. Taková »maličkost« velkého významu jest na příklad přidržovač na patě, který svoji důležitost dokázal při obratech, dlouhých tratích a při těžkých sjezdech. Tímto perem přidržuje se lyže při botě a patě, takže je tím umožněno dokonalé ovládnání lyží. O významu této zvýšené jistoty přesvědčí se každý lyžař při hlubokém a těžkém sněhu nebo těžkých sjezdech, při čemž jest zvlášť důležité bezvadné ovládnání lyží.

Ovšem nesmí býti přehlížena nevýhoda obyčejných spirálových per. Stává se často, že takové obyčejné pero se nárazem přerazí anebo se při těžkém pádu tak roztáhne, že svému účelu již více nemůže vyhověti. Potom nezbývá ovšem nic jiného, než takto zničené pero nahraditi jiným.

Tuto nevýhodu odstraňuje s největším úspěchem zdánlivě nepatrná novinka INGAB MASSAG-patentní přidržovač s pojistkou. Tato novinka nesestává jako podobné přidržovače z jednoho pera, nýbrž ze dvou, a to z jednoho dlouhého a silného a jednoho kratšího pera (pojistka), které jest připojeno na pero silné. Toto menší pero umožňuje větší a snadnější ovládnání lyží. Zálom pera jest prakticky nemožný. Stane-li se však přece, že pero se v důsledku těžkého pádu roztáhne, pak stane se jen pojistka nepotřebnou, kdežto hlavní silné pero zůstává nepoškozeno. Jest samozřejmé, že vyměňování malého pera znamená pro sportovce značnou úsporu času i peněz při výměně a mimo to obratem ruky za několik haléřů má vázání zase v úplném pořádku. Tato pera jsou silně galvanisována kadmíem a tím jsou chráněna před rezem. Jsou zhotovena ze silného, pružného a pevného drátu a jsou sportovci vyzkoušena. INGAB MASSAG patentní přidržovač s pojistkou a dvěma náhradními pery lze dostati v každém větším sportovním závodě za Kč 30— a vydrží mnohem déle, než dosavadní obyčejné výrobky. Proto možno dobře tento přidržovač, který se s úspěchem ve sportovních kruzích rakouských a švýcarských nejlépe osvědčil, doporučiti každému sportovci, ať začátečníku či lyžaři zkušnému. *Est.*

Mistrovství HDW bude letos pořádáno ve dnech 17. a 18. února v Bärningen v Rudohoří a 50km závod ve Schreiberhau bude se konati 4. března.

TLUMOKY „MONT-BLANC“

s rákosovou podpěrrou pro lyžaře nepostradatelné!

NOVINKA! TLUMOKY „TRIGLAV“

k dostání ve všech sportovních obchodech

Jedině účelné

LYŽAŘSKÉ DRESSY PRO DĚTI,

overall pro ty nejmenší, moderní sweatry, lamberjacky, nepromokavé rukavice, lyžařské čapky a vše pro zimní sport obdržíte u firmy

FRANTIŠKA BARONOVÁ,
PRAHA I., PŘÍKOPY ČÍS. 15

nejstarší závod pro výrobu
dětské konfekce a prádla

• SPORTOVCI — LYŽAŘI!

Od 1. ledna nejsem více ve spojení s fou Zd. Kopecký a zhotovují lyžařské a veškeré sportovní oděvy vzorně a v lemych cenách ve svých dílnách

Karel Šfda, Jáma, palác u Nováků, III. schodiště (zdviž)

LYŽE. Vlastní speciální výroba. Krkonošský jasan — hickora.

Ludvík Erlebach, Benecko č. 50. Krkonoše.

Žádejte ceník.

Klubům Svazu lyžařů RČS. sleva.

Na 133.000 lyžařů jest organisováno v 1168 klubech švédského svazu lyžařského.

Namrzlé uši prašpatně sluší a k tomu ještě bolí nepříjemně. Proto si je chraňte cremem Grado — natřete se jím, když jdete na sníh. Creme Grado současně dodává pleti sportovně hnědého nádechu a je to jediný creme s hojivým účinkem.

Mezinárodních závodů FIS v Solleftea podle předběžných přihlášek zúčastní se tyto státy: Československo, Itálie, Japonsko, Finsko, Švédsko, Norsko, Rakousko, Polsko a Německo.

Vaše staré lyžařské boty — pozor — oprava — výměnité spálené podešve, zkroucené boty narazíme, utěsníme, aby se nepromáčely, promastíme a jinou odbornou opravu levně a ihned Vám provedeme. Pražský obuvnický podnik, Národní tř. 38, obchod ve dvoře.

Jugoslavie překvapila nás nádhernou propagační monografií »I z našich krajov«, řešenou ve formě kalendáře na rok 1934. Je to snůška fotografických, možno směle říci »veleděl« z krásné přírody rajské Dravské Banoviny Jugoslavie, ve všech ročních dobách. Kalendář vydal známý nám náš přispěvatel mistr fotoamatér Cveto Švigelj z Lublaně s kruhem vzácných spolupracovníků — vybírám jen namátkou — Bronia Skaberne, Frana Rebernaka, Vitala Mlejnika, Iva Bole, Joži Kunavera, F. Avčina atd. Co je v dílku sneseno kouzla přírody, jejího majestátu a něhy, těžko zde popsati. Tvůrčové dílka jsou obdivuhodní umělci! Gratulujeme. I. K.

Na turistických turách řídíme směr cesty podle turistických značek, jež nás každých pár metrů upozorňují, kudy jít. Ve dne to jde — ale večer, když není na ně vidět... To nám na ně posvítí zas elektrická svítlna s baterií EXCELSIOR PALABA. Je to pravá turistická baterie, dávající velmi jasné světlo, rychle se zotavující a šetřící pouzdro před rezavěním. Je právě tak trvanlivá, jak toho turistika vyžaduje. Má ji na skladě každý obchodník, prodávající svítlny a baterie PALABA!

Přípravu pro IV. zimní olympijské hry začalo již na 150 vybraných říšskoněmeckých lyžařů, kraso- a rychlobruslařů a hockeyistů v Garmisch-Partenkirchen, kde, jak známo, budou olympijské zimní hry pořádány ve dnech 6. až 16. února 1936.

Nález klíčů. U Dvoraček nalezeno bylo v těchto dnech několik svazků klíčů. Kdo je ztratil, nechť se přihlásí u paní E. Pühonné na Dvorače.

Lyžařské kursy v Rakousku. Všeobecný rakouský svaz lyžařů společně s oddělením pro cizinecký ruch životní pojišťovací společnosti Fénix, zřídil ústřední kancelář ve Vídni I., Wallnerstrasse 6a, která vyřídí veškeré dotazy, týkající se zimního sportu a lyžaření, svými činiteli z předsednictva svazu po celou zimní dobu. Zájemcům dostane

se také vysvětlení u ředitelství poj. Fénix v Praze, v Brně a v Bratislavě.

Všeobecný rakouský svaz lyžařů uspořádá s oddělením pro cizinecký ruch poj. Fénix 5 velkých lyžařských kursů výhradně pro cizince, kterých se mohou členové svazu za zvlášť výhodných podmínek účastnit. Dojde k uskutečnění těchto kursů:

od 20.—27. ledna 1934 v Saalbachu v Solnohradech,
od 17.—24. února 1934 ve Flachau v Solnohradech,
od 17.—24. března 1934 ve Flattnitz v Korutanech,
od 14.—21. dubna 1934 v Gerlosu v Tyrolích,
od 5.—12. května v Galtüru v Tyrolích,

O všech kursech budou postupně sděleny podrobnosti.

Všeobecný rakouský svaz lyžařů uložil si úkol, upozornit cizí lyžaře na místa a oblasti, které mají nádherný terén, zvlášť způsobilý pro lyžařství a význačnou sněhovou polohou, avšak známa nejsou, ačkoliv poskytují za levné ceny dobré přístřeší.

Jsou dvě možnosti: buď se spolehnout na pokrok moderní techniky, který dovoluje zhotovovat velmi dokonalé umělé chrupy — nebo poslechnout včas lékaře a zabývat se dvakrát denně kartáčkem a Thymolinem. Jak jste se rozhodl Vy?

Přípravy pro IV. zimní olympijské hry v roce 1936. V říjnu letošního roku uspořádaly čilé říšsko-německé dráhy zvláštní vlak pro žurnalisty do Garmisch-Partenkirchenu, ku prohlédnutí dějiště příštích zimních olymp. her. Ritter von Holt, prezident přípravného závodního výboru pozdravil na banketu v Garmisch shromážděné novináře a podal jim výstižná vysvětlení o programu a cílech příštích zimních her. Veškeré přípravné stavby a zařízení byly příštího dne prohlédnuty. Bobová dráha není ještě dokončena, ale bude hodna mistrovství světa 1934, jež se příštího roku na ní bude konati. Také nový velký můstek se dohotovuje, který dovolí skoky 80 až 90 m dlouhé, dokončen bude již koncem t. r. Tribuny můstku jsou betonové, pojmu 100.000 osob. Současně se buduje ledový stadion pro hockey a krasobruslení pro 35.000 diváků! Počítá se, že hockeyové soutěže se zúčastní 16 národů. Veškerá zimní mistrovství Německa pro rok 1934 a 1935 budou pořádána v Garmisch k vyzkoušení nově vybudovaných sportovních zařízení, staveb a organizace.

Lyžaři, - odjezdy vlaků
a autobusů sdělí ZÜ —
Zpravodajská ústředna
telefon: *410-41

KAM NA NAŠE HORY?

„VALENCIA“, SENOHRABY

Restauraci hotelu převzal opět restaurátér Alois Mandásek, Praha I., Celetná 8 (Vinárna »Globuse«). Prvotřídní jídla a nápoje.
Telefon: Senohraby č. 14.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pence.

Hotel Prokop na Špičáku.

Největší a nejznámější hotel na Šumavě.

84 pokojů, zařízení pro nejtěžší zimu s dvojitými okny a ústředním topením. — Koupelny se sprehami, v domě elektrické světlo. Prostorné garáže. — Po celý rok otevřeno.

Adresa pro telegramy Prokop, Špičák, telefon: Špičák čís. 1.

CHATA U „ČERNÉHO JEZERA“ NA ŠUMAVĚ

východisko lyžařských tur. 19 hostinských pokojů, dobrá kuchyně. Prazdroj. Levné ceny.

Č. Pavlíček, restaurátér.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh. Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvotřídní pence a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

Lyžařské středisko – letní pobyt

v Příchovicích na Štěpánce v Jizerských horách 958 m n. m. Ideální lyžařské terény pro začátečníky i dobré jezdce. Moderně zařízené cizinecké pokoje s ústředním topením a elektr. světlem. Prvotřídní kuchyně – přiměřené ceny. Stanice dráhy Tanvald–Sumburk, nebo zastávka Příchovice. Autobusové spojení do Příchovic.

Telefon Příchovice č. 9.

Majitel Jan Rössler.

Svatoňovice - Žaltman - Jestřebí hory.

a turistické noclehárny, 11 pokojů, 20 lůžek. Noclehárny 24 lůžek. Levné ubytování. Turisté a lyžaři slevy. Dotazy na odbor Klubu čsl. turistů Malé Svatoňovice.

V novém obecním domě na náměstí zřídil K. Čs. T. odbor Malé Svatoňovice

Pension Žaltman

Nově zřízený HORSKÝ HOTEL „PANORAMA“

800 m n. m.

Tanvald - Žďár 138

Východisko do Jizerských hor a Krkonoš pro letní i zimní sporty — čisté cizinecké pokoje — turistická noclehárna — prvotřídní kuchyně — vyležlá piva — tuzemská i cizozemská vína — cvičná louka pro lyžaře-záčičníky a pokročilé u chaty — koupaliště v místě.

Denní pence 25–35 Kč.

Telefon Tanvald-Sumburk č. 83.

SVATOPLUK FOLPRECHT, hotelier.

Pořádáme každou sobotu a neděli zájezdy autokarem z Prahy. Informace podá telefon číslo 496-64 Praha.

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Telefon č. 9

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hrabačov, Vrchlabí.

RESTAURACE ZAPADLÝCH VLASTENCŮ

v Pasekách nad Jizerou. • (Reisův Pozdětín)

jest otevřena po celý rok. Hostinské pokoje, společné noclehárny, levná pence od 25 Kč, výborná kuchyně. Ideální terén pro lyžaře a turistiku. Elektr. světlo. Veškeré pohodlí a garáže. Temná komora.

DOPORUČUJÍ SE:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Ústřední topení do všech pokojů.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázeň.

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou, Telefon č. 11.

ELLA PCHONNÁ, majitelka.

„MÍSEČKY“ 1058 m n. moř. HORNÍ MÍSEČKY

25 nové době odpovídajících pokojů, 56 hromadných lůžek, vodovod s teplou a studenou vodou, ústřední topení, elektrické světlo, lázně, prvotřídní kuchyně a sklep, celá pence. — Vlastní dobytkové hospodářství. — Sportovní potřeby k dispozici. — Telefon: Spindlerův Mlýn 48. — František Renner, majitel. Lyžařská a sánkovací dráha od Spindlerova Mlýna. Telefon. — Pošta Spindlerův Mlýn.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektrické osvětlení, ústř. topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, la nápoje a vína, prazdroj. — Telefon č. 3. — V hotelu auto k dispozici.

OBNOVENÁ MARTINOVKA

Stává se stále více
střediskem sportovců.

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají jí přízeň.

Telefon Spindl. Mlýn 21 b.

O všemožné pohodlí pečuje J. LINGR, nájemce.

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m V KRKONOŠÍCH 1208 m

Zimní sportovní středisko. Ve všech pokojích studená a teplá voda, ústřední topení, 70 pokojů, lázně, elektrické světlo.

Anna Lhotová, majitelka. — Adresa telegramů: Spindlerovka-Petrovka. — Telefonní úřad: Petrovka č. 2.

HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát. Stanice Svazu lyžařů RČS.

Špindlerův Mlýn-Krkonoše

Veškerý komfort.

Zcela mírné ceny.

SAVOY HOTEL

středisko pražské společnosti.

E. & E. Teichmann.

Hotel „Central“

Špindlerův Mlýn.

Všechn komfort, mírné ceny. Telefon 24. Autogaráže.

V. HOLLMANN.

HOTEL „BREMEN“

VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

Grand Hotel-Kirschner Jilemnice

Telefon 67.

Restaurace — kavárna — ústř. topení — tekoucí voda — garáže. — Stanice: A. K. RČS. — L. Čs. M. — Č. K. S. Ski. — S. L. RČS.

HOTEL „LOUDA“ JABLONEC NAD JIZEROU

upozorňuje na výborný lyžařský terén, dobré, levné ubytování a stravování. Stanice Svazu lyžařů RČS.

Cvičitel v jízdě na lyžích k dispozici. 20 pokojů. Telefon 7.

HŘÍBECÍ BOUDA V KRKONOŠÍCH

805 m n. m. (obec Pommern-dorf), na hlavní cestě Vrchlabí-Sněžka.

Ideální letní pobyt pro stále hosty i turisty, zimní pro sportovce. Lyžaření vyučuje lyžařský mistr F. Buchberger. Cizinecké pokoje. — Vlastní mlékařství.

Majitel: H. Buchberger.
Pošta: Horní Vrchlabí.

HOTEL „BELVEDERE“ ŠPINDLERŮV MLÝN

Veškerý komfort. — Levné ceny.

Telefon 64.

J. Breuer.

KOLÍNSKÁ BOUDA V KRKONOŠÍCH, POŠTA ČERNÝ DŮL NA BOBÍCH LOUKÁCH

Prvotřídní klimatické vducholečebné místo s horským sluncem, nádherné zimní scenerie, lyžaření, sáňkaření pro dospělé, rodiny, přístupno i nelyžařům. — Útulné pokoje s ústředním topením. — Česká kuchyně. — Prospekt zašle: Ferdinand Nejedlý, hoteliér.

SOKOLSKÁ BOUDA

NÁ ČERNÉ HOŘE U HORNÍ STANICE LANOVKY 1300 m N. M. POŠTA JANSKÉ LÁZNĚ, TELEFON 44.

Vzorně zařízený horský hotel, význačné středisko československých lyžařů a sportovců, doporučuje se pro výborné sněhové poměry a rychlý výjezd na hřebeny Krkonoš, Vaší ct. přízni.

JAN ČERNÝ NÁJEMCE SOKOLSKÉ BOUDY.

Bouda v Modrém dole

1100 m n. m., Krkonoše, pošta Pece doporučuje všem lyžařům svých 18 topitelných pokojů, společné nocelehárny. Ideální lyžařský terén. Cvičitel v domě. Levné ceny. Majitel VINCENC MEERGANS.

Doporučuje se:

NOVÁ BOUDA „KOPPENBLIK“

Stufenseite, pošta Pece č. 26. — Ideální terén pro lyžaře.

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.

— Přimo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr Donth. — Ústřední topení — levné pokoje

LUČNÍ BOUDA (1410 m)

nad údolím Bílého Labe

RICHTROVA BOUDA (1244)

na cestě Výrovka - Pece

KEILOVA BOUDA (1326)

na cestě Výrov.-Špindl. mlýn

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů.

Bratři Bönschové

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

*

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětileté vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35,- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4,-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

BOBSLEIGH

TURISTIKA

ROČNÍK XXIII.

LEDEN 1934.

ČÍSLO 5.

První celostátní lyžařský hlídkový závod brannosti.

Není snad třeba široce rozváděti skutečnost, že dnešní spleť a nejisté evropské politické poměry vytvářejí pro náš národ takovou situaci, že se musíme přihlásiti nekompromisně všichni bez rozdílu politické nebo jiné příslušnosti, pokud nám na existenci státu záleží, k jeho branným ideám a snažiti se proměnit případný jen ideální zájem v praktické formy skutků, a to konečně již na trvalo.

Náš Svaz již od převratu nestojí stranou branným snahám našeho státu, jsa si vědom plně nutnosti o brannou přípravu a výchovu našeho národa a v práci za tímto cílem stojí proto vždy v řadách těch, kteří o to prakticky usilují. Svaz lyžařů RČS. již svým celým posláním jest propagátorem brannosti národa, vždyť usiluje o utužení tělesné zdatnosti a odolnosti sportem lyžařským a tato snaha jest také jedním ze způsobů, jak pracovati pro zvýšení naší brannosti. A pokud se týče lyžařství samotného, netřeba zvlášť zdůrazňovati jeho důležitost a potřebnost pro plnění úkolů vojáka v poli.

Přiznáváme se dnes znovu k myšlence brannosti, a to bez jakýchkoliv výhrad a vítáme každou činnost, která naši národní brannost posiluje. Každé takové úsilí u nás najde horlivé spolupracovníky, tím více, jde-li o lyžařství jako prostředek brannosti. Vítáme proto se zvláštním uspokojením počín Svazu čs. důstojnictva, který vypisuje za naší technické spolupráce v neděli dne 11. března t. r. první celostátní lyžařský hlídkový závod v Krkonoších, v okolí Havlovy boudy.

Sportovní lyžařský výkon, spojený s ušlechtilou závodivostí v závodě tak čistě branného charakteru, jako jest lyžařský hlídkový závod, který vychovává ke kamarád-

ství, soudržnosti, vzájemné podpoře a zoceluje vůli při zápření o společný cíl, stává se tím dále i důležitým morálním činitelem v přípravě národa k brannosti. Jistě tato současná snaha po zvýšení fyzických i morálních vlastností za účelem zvýšení a propagace brannosti vedla Svaz čs. důstojnictva zcela správně k tomu, že zvolil pro lyžařský závod brannosti právě závod hlídkový.

Proposice obdrží všechny naše kluby v nejbližších dnech. Podle nich k účasti na závodě jsou zvány všechny československé tělovýchovné a sportovní organizace a útvary naší branné moci. Nepochybujeme o tom, že se na závodním kolbišti, připraveném Svazem čs. důstojnictva, sejdou početné hlídky všech pozvaných korporací. Tím se ze závodě stane veliký projev naší národní vůle po brannosti, která jest nám dnes všem nejdůležitějším státním příkazem.

Žádáme veškeré složky našeho Svazu, aby přihlášily co největší počet hlídek, abychom tím dokumentovali, že Svaz lyžařů RČS. dobře pochopil heslo: »Zdatnost a brannost národní především!«

Současně upozorňujeme naše kluby na závod o přebor Svazu čs. důstojnictva v jízdě na lyžích na 18 km v r. 1934, pořádaný v sobotu dne 10. března t. r. na témže místě. Žádáme naše kluby o nejhojnější účast ve vypsané kategorii hostů v tomto závodě. Účast našich klubů jest tentokrát tím snazší, že na tento závod navazuje příští den, t. j. 11. března t. r. celostátní hlídkový závod brannosti. — Proposice přeboru Svazu čs. důstojnictva byly našim klubům zaslány přímo tímto Svazem.

*Technický sbor
Svazu lyžařů RČS.*

*KAREL JAROLÍMEK,
náčelník.*

Zprávy Svazu lyžařů.

Schůze předsednictva a II. schůze Technického sboru konala se dne 17. ledna 1933 v Národní kavárně za vedení předsedy Jaurise a místonáčelníka Komárka.

Zpráva mezinárodního tajemníka Dr. Fingra: 1. Slovanští mistrovství: Na náš dotaz polský svaz odpověděl, že prezident republiky a maršál Pilsudski protektoráty as nepřijmou. Proposice nám dosud zaslány nebyly. Jednáno též o věnování cen z polské strany. Navrhl, aby rozhodnutí ohledně získání cen od našeho min. zahraničí a min. obchodu bylo ponecháno předsednictvu po odpovědi pol-

ského svazu. Schváleno. Také návrh místonáčelníka Komárka, aby mužstvo na slovanští mistrovství jmenovalo náčelnictvo, schváleno. 2. Závody FIS v Solleftea: Mužstvo na závody v Solleftea bude nominovati náčelnictvo. Schváleno. Dále pojednáno o našem zastoupení na kongresu a o event. podpoře kandidatury p. Bobkovského na místo II. místopředsedy FIS. Lituje, že náš zástupce Dr. Moser nemůže se kongresu zúčastniti. Až nám bude doručen program jednání kongresu, bude nutno, aby bylo o něm jednáno. Ohledně druhé části závodů FIS ve Sv. Mořici byl

odeslán telegram, že Svaz se těchto závodů zúčastní 3 závodníky. Definitivní rozhodnutí bude učiněno později. Naše neúčast na závodech v Cortině byla omluvena Jílkem, ježto se v tutéž dobu konají závody o mistrovství RČS. Vzato na vědomí.

Cizí účast na našich závodech: Zatím je zajištěna účast Poláků. Bylo dopsáno S. Ruudovi, zda by se nemohl závodů zúčastnit, neb doporučit účast jiných norských závodníků (Koberstadt neb j.). — S HDV bylo jednáno o jejich účasti na našem mistrovství. Ing. Krausem přednesena zpráva komise pro pořádání mistrovství.

Schválen návrh místonáčelníka I. Komárka, aby dopravní referent A. Matoušek, byl zván na všechny schůze TS a náčelnictva (s hlasem poradním). Schváleno.

Na stížnost A. Matouška, že cestovní kanceláře nemají propagační materiál a plk. Veselého, aby propagační komisi byly dány směrnice pro jejich další práci, odpověděl R. Krňoul, že plakáty byly dány do Čedoku a všech sportovních závodů. Schváleno, aby předsednictvo vypracovalo směrnice práce pro jednotlivé komise.

I. Komárek sdělil, že vyšlo propagační číslo Zimního Sportu pro Bánskou Bystrici.

V. Macháček sdělil, že současně s mistrovstvím koná závody též 10. divise a doporučuje, aby na tyto závody byla věnována čestná cena. Schváleno věnovati cenu as za Kč 200.— Vyřídí Jílek.

Místonáčelník Komárek sdělil, že náčelník Jarolimek přijede do Bánské Bystrice až 28. ledna a žádá, aby od 26. I. byl někdo z TS přítomen a provedl veškeré technické přípravy. C. Jelínek pojedje do Bánské Bystrice již 23. ledna. R. Krňoul tak, aby byl přítomen již před losováním. Schváleno. Inž. Pilnáček slíbil účast od 26. ledna.

Město Kremnica zve účastníky mistrovství k návštěvě města. Bude odepsáno, že účastníci do Kremnice podle možnosti zajedou.

Rozdělení bezplatného ubytování pro závodníky provede podle procentního systému, se zvláštním zřetelem na chudé a horské kluby C. Jelínek s náčelníkem.

O slevách pro účastníky mistrovství je již na min. železnic uvažováno. A. Matoušek upozorňuje, aby členstvo bylo uvědomeno, aby jelo jednu cestu přes Bratislavu a druhou přes Bohumín, neboť při dosažení 1000 km je poskytována sleva 40%. Ředitelství drah na Slovensku povolilo 33% slevu.

Jednáno o získání trenera pro sjezd a slalom. Oficiální zástupce Svazu na mistrovství bude jmenovati předsednictvo.

V. Macháček sdělil, že všichni závodníci byli pojištěni u I. čes. vzájemné pojišťovny. Polský svaz byl pozván na naše mistrovství a požádán, aby vzal svého instruktora s sebou.

Čs. Olymp. Výbor byl požádán o příspěvek na olympijský trening. Podkarpatoruská župa žádá pro své závodníky bezplatné ubytování a stravování a vyjednání slevy na dráze. Schváleno, aby 3 závodníkům této župy bylo poskytnuto bezplatné ubytování a stravování.

Soudcovský referent V. J. Jirků hlásí, že dosud se k soudcování na mistrovství přihlásili: Dr. Finger, C. Jelínek, Jílek, Jauris a rada Komárek. Počítá se též s účastí jednoho soudce cizince na styl a jednoho na délky. Dále budou vyzváni k účasti všichni soudcové, měřiči a čekatelé východo- a západoslovenské župy. Na návrh Macháčka usneseno věnovati na akademické přebory čestnou cenu as za Kč 200.—.

Zpráva jednatelská: Do Svazu se hlásí I. ČSK. Bratislava. Není námitek. Východoslovenská župa sděluje, že maďarští závodníci, sdružení v košickém klubu, chtějí vstoupiti do Svazu. Župě bude dopsáno, aby jich organizování dělo se v rámci našeho župního zřízení. Západočeská župa píše o jednání s Čs. Obcí Turistickou, která chce přitoupiti za člena Svazu. Bude odepsáno, aby ČSOT vstoupila v přímé jednání se Svazem. Čs. Věšportovní Výbor předal stížnost Myslivecké jednoty, která si stěžuje na škody, které způsobují lyžaři plašením zvěře. Usneseno odpovědět, že tyto event. škody způsobují zvláště lyžaři neorganizovaní, jichž je veliké procento. Na žádost HDW bude uskutečněna schůze společné komise 18. t. m. Správa státních lesů žádá o zaplacení nájemného za pozemek v Harrachově. Schváleno a bude poukázáno. Došla pozvánka na III. dělnickou olympiadu na dny 27. a 28. ledna v Hamrech u Tanvaldu. V zastoupení Svazu zúčastní se B. Zadák a V. J. Jirků. Správa státních lesů ve Vrchlabí zaslala doplněk zatímně sjednané smlouvy o tom, že Svaz nebude v blízkosti projektovaného můstku ve Špindlerově Mlýně stavěti nějaký hostinský podnik. Vzato na vědomí. ČSOV děkuje za pozvání na jubilejní valnou hromadu a žádá za omluvení neúčasti. Čs. Obec Sokolská žádá, zda bude pokračováno v jednání a o jmenování delegátů. Do komise jmenování Dr. Finger, I. Komárek a plk. Veselý. Schváleno.

Zpráva Dorosteneckého odboru: Podle řádu Technického sboru S. L. RČS resp. řádu odboru pro výchovu dorostu a mládeže při T. S. S. L. RČS § 4. má dorostenecký odbor sestávat ze dvou členů T. S. Prosím proto,

..... radost lyžářit

je-li dobrá výzbroj. Naše kování na lyže je účelné formou i provedením a dobře vyzkoušeno. Sportovci dohlížejí na výrobu.

- K výrobě používáme zkoušené, v dřevěném uhlí žhavené plávkové oceli.
- Neláme se, je pevná a nemění se ani při nízké teplotě.
- Naše značka ručí za jakost a dává Vám záruku jistoty.

**MAT. SALCHER A SYNOVÉ,
AKC. SPOL., BÍLOVEC, Č. S. R.**

aby byl do dorosteneckého odboru volen ze členstva dnešního shromáždění další zástupce.

Synáčkův Memoriál. Po delších úvahách navrhuje se termín dne 18. III. Termín stanoven proto na toto datum, aby dorostenci mohli se zúčastnit Velké sjezdové ceny župy pražské (dne 4. III., závodů brannosti dne 11. III.). Z důvodů úsporných by Synáčkův Memoriál konal se tentýž den jako závod ve skoku o »Pohár kongresového můstku.«

Dopoledne byl by běh, odpoledne závod ve skoku a dorostenci by skákali spolu s ostatními závodníky (skoky počítaly by se jak do prostého závodu, tak i sdruženého). Juniorské přebory E. Č. S. (v jízdě na lyžích). Současně s Memorialem Dra Synáčka byl by přebor III. třídy, což dorostenecký odbor navrhuje nyní zavést pro každý rok (sdružený). Dále uspořádal by se závod mládeže.

Kurs pro dorost navrhuje dorostenecký odbor uspořádati ve dnech 12.—17. března a končil by, jak svrchu uvedeno, Memorialem Dra Synáčka. Při tom doporučoval bych, aby kromě již schváleného Šimůnka byl stanoven ještě jeden další trener — aktivní závodník. Dohled svěřiti Feistauerovi. Ubytování již vyjednáno. — Na schůzi dorosteneckého odboru jednáno o rozdělení lyží z akce Lyže pro mládež, což vzato na vědomí.

Akce klubů pro mládež. Doporučuje se v úvaze, aby kluby v jednotlivých místech se sdružily ve výchově dorostu, a to tím způsobem, že by pro dorostence všech v úvahu připadajících klubů byly podnikány společné výlety, zájezdy, treninky atd. Ve vedení těchto zájezdů a pod. by se střídali vždy cvičitelé a tak dále, jednotlivých klubů.

Bude dobře, když se kluby spojí a pro mládež společně budou pořádati schůzky, výlety, treninky atd. Jest jen nutno opatřiti místnost. Hráti pink-ponk, treninkové výlety na podzim, zájezdy i v létě. V místnostech, kde se mládež bude scházeti, jest třeba vyložit časopisy, hlavně odborné. Dále zde musí býti »prkno« s vyvěšenými výlety.

Po schválení této myšlenky dorostenecký odbor věc propracuje.

Župní dorostenecké stanoveny na 4. neb 11. února. Kooptování L. Zbyňka do DO schváleno. Náměty DO vzaty na vědomí.

Zpráva jednatele TS: S. K. Slavia žádá, aby St. Rydvalovi bylo povoleno startovati na závodech III. Dělnické olympiady. Schváleno. Ski klub Bánská Bystrica žádá o rezervování náhradního termínu na mistrovství. Bude předáno komisi pro uspořádání mistrovství. Dorostenecký referent krkonošské župy prof. Vitvar podává zprávu o pořádání středoškolských závodů o pololetních prázdninách a žádá o vyslání soudečů a převzetí protektorátu. Soudcovskému referentu župy bude doporučeno vyslati J. Fingra, Džoubalíka a Dlabolu a současně schváleno závod dotovati cenou. Mor. Slavia žádá, zda by bylo možno vyslati Ole Viiga na závody v Polsku. Rozhodne náčelnictvo. Prof. Koudelka podává zprávu o sněhových poměrech v Bánské Bystrici. Polský sportový klub Groň pořádá veřejné závody v Nýdku. Polský svaz vyšle 5 závodníků a Groň žádá též o vyslání závodníků Svazu a Nora Ole Viiga. Bude odpověděno, že s Ole Viigem disponuje Mor. Slavia a účast našich závodníků bude omluvena, ježto se v týž den konají přebory. Ski klub Jilemnice žádá

LYŽAŘI!

Kompletní lyžařská souprava

pánská nebo dámská, pozůstávající z lyžařského obleku norského střihu, modré radiovky, páru třikrát ručně šité obuvi z prvotřídní kůže „Waterproof“, 1 páru jasanových lyží s připevněným Huitfeldtovým vázáním v délce 180—210 cm a páru bambusových holí s rákosovými talíři, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 62.—. Nebo za hotové Kč 439.—

75⁴⁰

Jasanové profilované lyže s připevněným vrchním Huitfeldtovým vázáním a párem bambusových holí, délka lyží 180—210 cm, na 6 přesných platebních lhůt: 5 měsíců à Kč šestý měsíc Kč 1675.—. Nebo za hotové Kč 118.—

20²⁵

Navštivte naše odborné sportovní oddělení. Na venek obrázkové ceníky zdarma.

Největší obchodní domy

BROUK-BABKA

PRAHA VII., Belcrediho tř. 58-348

MOR. OSTRAVA—PLZEŇ—ČES. BUDĚJOVICE

ENO *mix*
ENO *skare*
ENO *klister*
ENO *medium*
doporučuje
SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

o povolení pořádání motoskiöringu 4. II. Ze zásadních důvodů není možno povolit, ježto se koná mistrovství.

Místopředsedou CO zvolen prof. J. Jelínek, zapisovatelem Kosina. Schváleno. Kooptování MUDr. Mézla a MUDr. Votavy do CO schváleno.

Zpráva soudcovského referenta: Návrh, aby z dosavadního řádu byly zrušeny §§ 92. až 99. týkající se závodu ve sjezdu a slalomu, schválen (14 hlasy). — Jmenování zkušebních komisařů: Krňoula, B. Zadáka, inž. Zástěry, C. Jelínka, inž. Pilnáčka a L. Zbyňka schváleno. Dodatečně schváleno rozhodnutí ohledně vysvětlení dotazu bezkydské župy, týkající se účasti registrovaného závodníka LK. Ostrava na stavovském závodu KČST. 18. ledna bude pořádán kurs a přednáška o sjezdu a slalomu. Schváleno, aby dosavadní soudcové, měřiči a čekatelé byli přezkoušeni ze závodního řádu sjezdu a slalomu. Svaz Skautů pořádá závody za účasti členů Sokola. Nebylo také žádáno o vyslání soudců. Ježto se tento případ již opakuje, bude to Svazu Skautů vytčeno a Svaz upozorněn, že pro příště byli bychom nuceni postupovat podle řádů.

Referent závodů:

Termínová listina bude vypracována v nejbližší době a vydána tiskem. L. K. Orličky hlásí pořádání závodu na tuto neděli pro neorganisované lyžaře. Závod nepovoleno. Na žádost plk. Veselého schváleno vydání zákaz startu na den pořádání závodu brannosti pro župy pražskou, krkonošskou a jizerskou.

V. J. Jirků sdělil, že B. Zadák s Jílkem provedl praktické zkoušky čekatelů v Novém Městě na Moravě. Plk. inž. Veselý oznamuje, že ministr národní obrany přijal protektorát na hlídkový závod brannosti. Všechny přípravy jsou již vykonány. Předává článek o těchto závodech a žádá o jeho uveřejnění v příštím čísle Zimního Sportu (na první straně). Schváleno. Současně žádá o technickou spolupráci, která slíbena.

Zpráva referenta závodníků:

K žádosti o vyřízení přestupu Václavíka a Putterlíka z VS do LZK a Mil. Havlíčka ze Slavie do LZK usneseno po konstatování, že podle § 10. jednacího řádu jest TS schopen usnášení, trvati na znění přestupního řádu a přestupy neuznati.

Zpráva náčelníka pražské župy: Tuto neděli koná se přebor župy. Zatím hlášeno 132 závodníků. Závodů se zúčastní S. Ruud. Usneseno jednati o jeho účasti na mistrovství. — Komise pro cesty vypracovala 5 nových cest a předá je k schválení ústřednímu výboru. — Nabídka p. Fastra v Lounech, který vydal mapu Krkonoš, bude předána do hospodářské komise. — Inž. Macháčkovi podařilo se získati lak na natírání němých značek, který se

zatím zkouší. Projedná ještě jeho cenu. — F. Dlabola hlásí, že závod, který měl býti pořádán minulé neděle, byl odřeknut a žádá o přidělení nového termínu. Současně žádá, aby krkonošská župa byla vyzvána k větší činnosti. — I. Komárek žádá, aby neomluvený předčasný odchod ze schůzí TS a náčelnictva byla počítána jako neúčast a aby proti dotčným bylo postupováno podle jednacího řádu. Doporučuje, aby žádost na rakouské min. vyučování byla poslána prostřednictvím p. Dohalského. — Inž. Kraus navrhuje doplnění výzbroje závodníků: 3 páry lyží pro běh, 2 páry pro skok a 1 pár pro sjezd. Schváleno. Bude předáno hospodářské komisi na vědomí.

Ježto dalších dotazů nebylo, schůze skončena.

Cvičitel'ský odbor T. S. ve své schůzi dne 24. ledna 1934 projednal všechny doposud došlé dopisy a vyřídil je podle zásad stanovených T. S. a náčelnictvem v souhlase s řády technickými.

Potvrzení cvičitelů: Urban Jarosl., K. Čs. T. Praha, leg. č. 238, Srbek Frant., Č. Ski klub Praha, leg. č. 239, oba v župě Pražské — schůze 25. I. 1934.

Jmenování cvičitelů v župě Brněnské: na podkladě dokončení zkoušky praktické jmenování byli náčelnictvem ve schůzi dne 24. ledna 1934: Dostálová Růžena, V. S. Brno, leg. č. 240, Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, leg. č. 241, Pokorný Oldřich, S. K. Mor. Slavia, leg. č. 242, Ing. Okáč Josef, L. K. Brno, leg. č. 243 — schůze 25. I. 1934.

Jmenování vedoucích: na podkladě zápisů o zkoušce cvičit., konané v sezoně 1932/1933, dodatečně uznání vedoucími ve schůzi 25. I. 1934:

V župě Západoslovenské: Bezrouk Jan, K. Čs. T., Zvoleň, Dr. Dillinger Miloslav, K. Čs. T., Báň. Bystrica, Milota Florian, prof., K. Čs. T., Báň. Bystrica, Dr. Nábělek Ludvík, K. Čs. T., Báň. Bystrica;

v župě Beskydské: Pírek Jindř., Old Skauti, Hranice, Šisák Frant., L. K. Rožnov p. Radh., Zelinka Frant., S. K. Baťa Zlín.

Na základě vykonané zkoušky v župě Brněnské: dne 6. a 7. I. 1934 v Novém Městě na Mor.: Grus Jiří, S. K. Mor. Slavia, Klempa Frant., S. K. Mor. Slavia, Houdková Marie, V. S. Brno (dnem 14. III. 1934), Raclavský Jan, V. S. Brno (dnem 1. V. 1934), Tichý Karel, V. S. Brno;

v župě Jesenícké: dne 25. a 26. XII. 1933 na Alfred. chatě v Jeseníkách: Duda Frant., K. Čs. T. Olomouc, Dupal Josef, K. Čs. T. Olomouc, Hroza Viktor, K. Čs. T. Olomouc, Kubecka Karel, K. Čs. T. Olomouc, Žaloudek Stanislav, K. Čs. T. Olomouc, Fuhrherr Frant., Č. S. S. Olomouc, Dr. Konárek Gustav, K. Čs. T. Krnov (ať ihned sdělí datum narození!), Ondráček Josef, K. Čs. T. Loštice, Friedrich Quido, K. Čs. T. Přerov, Knoll Josef, K. Čs. T. Přerov, Fuksík Bedřich, K. Čs. T. Opava.

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY
TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28 • JILEMNICE.

Legitimace cvičitelů uvedených v jubilejní ročence Svazu lyžařů byly zaslány župním náčelníkům pro ref. cvičitelů a je proto zbytečné zasílati nyní fotografie pro legitimace do kanceláře Svazu lyžařů v Praze.

Nově jmenovaní cvičitelé i vedoucí zašlete fotografie svému župnímu referentu cvičitelů; legitimace budou zaslány prostřednictvím žup — uspořte si korespondence a nám práci.

Legitimace vedoucích nemohou býti vystavovány dříve jak v II. polovině února — neurgujte.

Cvičitelům i vedoucím: Změnu klubu, bydliště atd. jste povinni ihned hlásiti svému župnímu ref. cvičitelů, který postará se o opravu vašeho záznamního lístku ve Svazu lyžařů v Praze. Vyřizujte vše ihned — dodržte termíny.

B. Z a d á k, ref. cvičitelů.

Ing. C. S. SVOBODA:

Ideální váha lyží.

Úvodem:

Mnoho jsou vedeny diskuse o tom, proč nyní se tak často lámou lyže. Kloním se k názoru těch, kteří tvrdí, že to je nejen vlivem nynějšího způsobu jízdy, nýbrž hlavně horší jakostí dřeva. Horší jakost je zde následkem úbytku dobrých dřev, při stále vzrůstající poptávce; lyže se vyrábějí ze dřeva špatně sušeného, syrového i přesušeného a my, i když si vybereme jinak pěkně rostlé lyže bez kazu, stojíme často před trapným faktem zlomených lyží.

Jest však možnost poznat špatně sušené lyže. Mají nesprávnou váhu. V následujícím snažím se dovést způsob určení správné či t. zv. ideální váhy lyží.

Teorie:

Otázka, kolik které lyže váží a kolik by měly vážit, je otázka komplikovaná. Je zde zúčastněno mnoho vlivů, které se nedají dobře vyloučit, hlavně proto, že unikají pozorování.

V následujícím jsou míněny lyže vždy stejného typu (t. j. lyže stejného dřeva, délky, šířky a tvaru) a tím i stejné kubatury. Takové lyže mají mít i poměrně stejnou váhu.

Pokusím se nyní vysvětliti, jakou váhu ty které lyže mají míti, co je příčinou, že ji nemají, a jaké nepříznivé důsledky z toho vznikají. Že i lyže stejného dřeva, stejné délky a šířky, stejného tvaru mo-

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné «Kodak» Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2.70

KODAK, s. r. o. PRAHA II,
Václavské nám. 30

Pouze Kč 1195.-

CINÉ
Kodak

hou býti různě těžké, leží již v podstatě dřeva jakožto produktu organického a tedy měnivého od případu k případu. Každý strom roste za poměrů poněkud jiných a tyto úchylinky jeví se i na struktuře jeho dřeva. Tato struktura má často vliv i na váhu; hlavně na váhu dřeva čerstvého, t. j. dřeva obsahujícího značné procento vody (25—50%). Kromě různé hustoty dřeva a všelikých inkrustací, při poměrně stejném stáří, je to hlavně tento obsah vody, který má vliv na různou váhu dřeva.

Dřevo, jak přijde ke zpracování, musí této vody ztratit aspoň určité procento, aby bylo skutečně pro ten který účel vhodné. Proto se dřevo suší. Vysušené dřevo určitého druhu má potom téměř stejnou specifickou váhu, ať jeho vývoj byl jakýkoliv. Tedy lyže stejného typu by měly vážit poměrně stejně. Že neváží, to je nutno přičísti hlavně různému obsahu vody v jejich dřevě, který vzniká následkem různého sušení. Procedura sušení, jak je průmyslově prováděna, je různá. Nutno podotknouti, že sušením na vzduchu klesne obsah vody v době minimálně jednoho roku na 10—15%. Takové dřevo se dále suší otepleným vzduchem (asi 40° C) až na 6—9% obsahu vodního. Protože správné sušení dřeva je dosud nedoceno a jelikož je pro výrobce spojeno se ztrátou, stávají se při sušení různé přehmaty a únáhlenosti, které mají vliv i na strukturu a tím i hodnotu dřeva. (Suší se pod tlakem neb vysokou teplotou přes 60—70° C.) Jindy opět se bere dřevo ještě nedosti vysušené. V obojím případě se jakost lyží podstatně zhorší.

Že veškerým chybám se nelze vyvarovati, je jasné, ale měly by se eliminovati aspoň chyby, které se dají kontrolovati. Pomocí váhy lyží a empirického výpočtu je možno stanoviti si % vody a tím i směrnici pro hodnotu jejich v několikerém směru.

Platí totiž zásada: Voda ve dřevě způsobuje zhoršení dřeva. Čím větší obsah vody, tím dřevo více pracuje (hlavně jasan a habr), bortí se, je náchylné hnilobě a p. Čím méně vody, tím má vlastnosti lepší, avšak jen po určité mez (se zřetelem k požadavkům kladeným na lyže). Ve dřevě je totiž určitý podíl vody vázán jakožto voda inbibiční v buňkách. Je-li vyčerpána i tato voda, tu napětí mezi nimi (hlavně v buňkách jarního dřeva) se uvolňuje a dřevo ztrácí na pevnosti a pružnosti. (Výklad podán hodně populárně.)

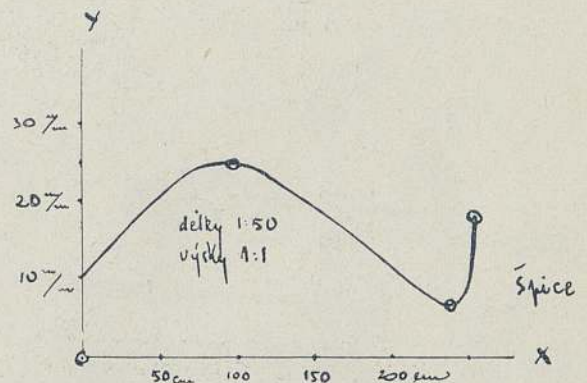
V této věci bylo pracováno již dávno a stanoveny specifické váhy všech dřevin. Uvádím zde údaje profesora G. Janky těch dřevin, které se užívají pro výrobu lyží:

Hickory (Carya abba) roslá v Sev. Americe	0'84—0'877
Habr (Carpinus betulus)	0'80—0'82
Jasan (Fraxinus excelsior)	0'74—0'737
Buk (Fagus silvatica)	0'72—0'74
Kien (Acer pseudoplatanus)	0'70—0'737
Bříza (Betula humilis var. sibirica)	0'60—0'722

Když tuto spec. váhu násobíme kubaturou lyží, obdržíme ideální váhu. Ideální ji možno nazvat proto, že dobré vlastnosti dřeva nebyly poškozeny a špatné co nejvíce potlačeny.

Je však problémem, jak stanoviti jednoduše a při tom poměrně přesně kubaturu lyží. (Při následujících postupech jsou míněny hlavně lyže jasanové a hickory, při nichž bylo lze prováděti srovnávací pokusy.) Nejjednodušším zjištěním obsahu by bylo ponoření lyže do vody a pomocí množství vytlačené vody kubaturu vypočítati. Obyčejně však nemáme nádoby takových rozměrů, abychom mohli do ní lyži ponořiti a kromě toho dřevo ihned nassává vodu, takže výsledek není přesný. Jiným zjištěním obsahu je výpočet: Možno určovati kubaturu po sekcích od průřezu k průřezu. Ale i zde výsledek při značně komplikovaném počtu je nejistý. Konečně je zde grafická metoda přibližná. Tuto si dovolím dovésti pro její jednoduchost a úplně dostačující přesnost. Postup je tento:

1. Šířka a tloušťka lyže se mění od bodu k bodu podle určitého zákona (obr. 1).

NA HORY JEN HORSKÉ LYŽE

se zárukou spolehlivosti od firmy
A. FAJSTAVR, první horská výroba lyží a saní
Lhota Štěpanická-Benecko, p. Jilemnice

levné ubytování • opravy • úschova lyží

Start

ručně šité ZÁVODNÍ BOTY pro lyže,
brusle, hockey a ostatní sport vyrábí
SEDLMAYER - SMÍCHOV
ZBOROVSKÁ 14. - Pozor na značku!

— K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH. —

BRUSLE-LYŽE-SANĚ

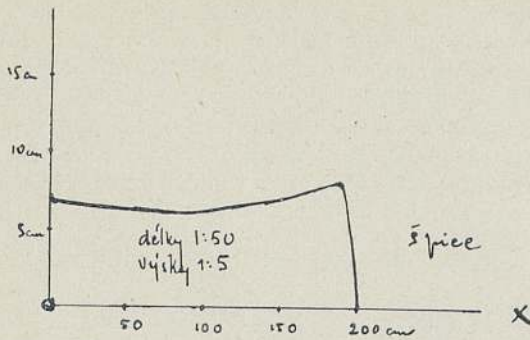
BOTY A VŠECHNY POTŘEBY PRO ZIMNÍ SPORTY

K. ŠULC, PRAHA I.,

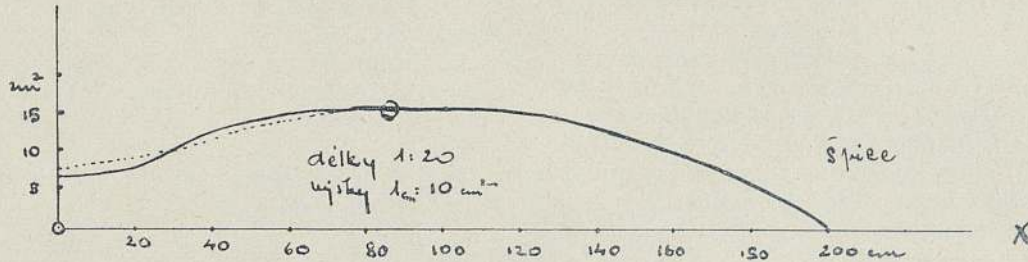
MALÉ NÁMĚSTÍ ČÍSLO 11 — TELEFON 294-68

Založeno 1897

Žádejte ceníky

2. Následkem toho i plocha se bude měnit určitým způsobem. Vyjádříme-li pak plochu graficky, obdržíme křivku výtvarnou dvakrát mírně prohnutou.

3. Tato křivka je při ploché lyži poněkud vyšší, než při lyži profilované, značí nám plochu lyže a dá se převést na parabolu o stejné ploše. Pak plocha paraboly v části vymezené osami x a y dá nám kubaturu lyže.

4. Převedení se provede tím způsobem, že doplníme neúplný kus křivky (u paty lyže) až po průsečík s osou x . Tento průsečík kolísá pro různé délky lyží v hodnotě -27.3 až -31.7 cm čili okrouhle -30 cm.

5. Ve středu této délky (délka lyže $a + 30$ cm) jest vrcholový bod paraboly, který má stejnou hodnotu s nejvyšším bodem křivky výtvarné (t. j. plocha lyže pod vázáním p_2).

6. Známe-li délku ($a + 30$) a výšku (p_2) paraboly, možno vypočítat její plochu, t. j. $\frac{2}{3} \cdot (a + 30) \cdot p_2$.

7. Nyní nutno však odečísti úsek oněch 30 cm paraboly, který byl při lyži neexistuje. Tento úsek možno vzít jako trojúhelník (chyba je nepatrná) o výšce rovné ploše paty lyže (p_1) a základně 30 cm. Jeho plocha je $\frac{1}{2} p_1 \cdot 30$.

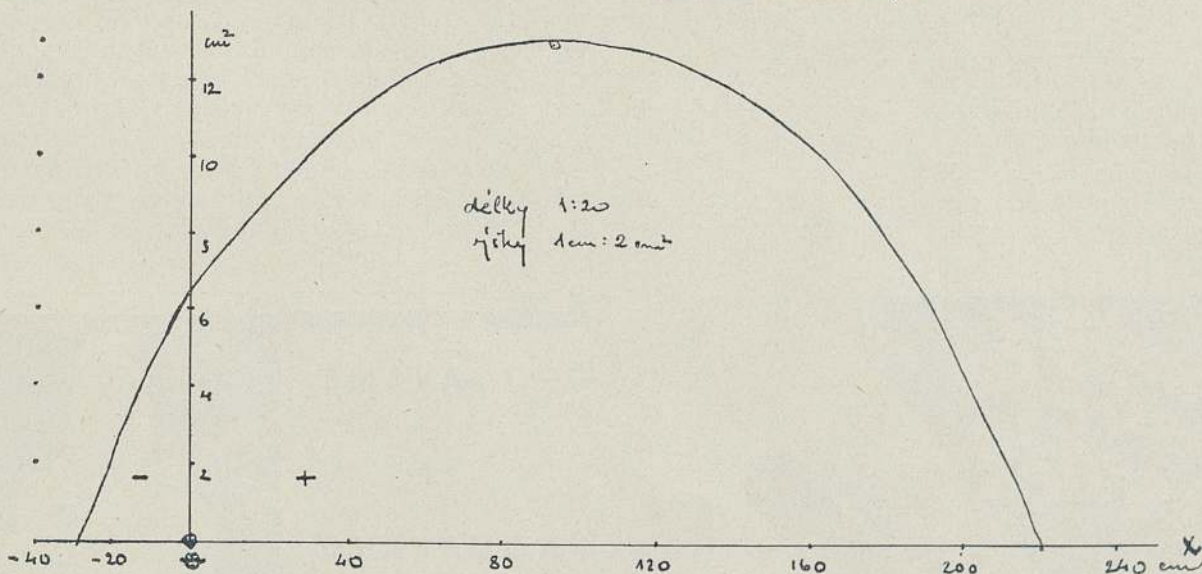
8. Kromě toho nutno odečísti kubaturu žlábků. Průřez žlábků je parabolický neb eliptický o rozměrech obyčejně $0.3/1.0$ cm neb $0.25/1.25$ cm, což je plocha 0.2 cm² na 1 cm délky.

9. Žlábek vede po celé délce lyže, vyjma asi 20 cm ve špičce. Tedy pro lyži 220 cm dlouhou probíhá 200 cm atd. To dělá kubaturu:

lyže 220 cm dlouhá	40 cm ³
» 210 »	»	38 »
» 200 »	»	36 » atd.

Tuto hodnotu nazveme z .

10. Jelikož lyže jsou dvě, násobíme výraz 2, a tím obdržíme kubaturu lyží.

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

Jednotný vzorec pro kubaturu tedy je:

$$K = 2 \left[\underbrace{\frac{2}{3} p_2 \cdot (d + 30)}_1 - \underbrace{\frac{1}{2} p_1 \cdot 30}_2 - \underbrace{Z}_3 \right] \text{cm}^3$$

1. část se vztahuje na obsah lyže myšlené.
2. » » » » zbytek neexistující.
3. » » » » žlábek.

Když pak kubaturu lyží násobíme spec. vahou (s), jak již bylo uvedeno, toho kterého dřeva, obdržíme ideální váhu lyží. — Konečný vzorec tedy je:

$$V = 2 \left[\frac{2}{3} p_2 \cdot (d + 30) - \frac{1}{2} p_1 \cdot 30 - Z \right] \cdot s; | \text{g.}$$

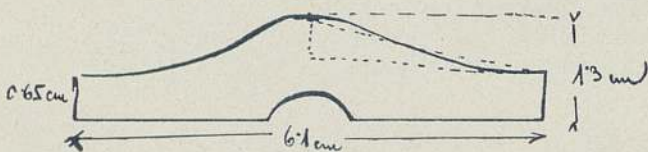
- Tedy změříme: p_2 . . . plochu lyže pod vázáním,
 p_1 . . . plochu lyže na patě,
 d . . . délku lyže,
 Z . . . kubatura žlábků,
 s . . . specifická váha dřeva.

Výsledky mohou kolidovat v mezích udaných různými specifickými vahami. Překročí-li výpočet váhu skutečnou, jsou lyže příliš vysušené a tedy křehké a pod., jak bylo shora poznamenáno; nedostupuje-li výpočet váhu skutečnou, jsou lyže nedosti vysušené a pak mají opět jiné shora zmíněné špatné vlastnosti.

Praktický příklad:

Předcházející výpočet možno si osvětliti příkladem. (Pro výpočet brán příklad nejkomplicovanější.) Závodní lyže »Hickory«, profilované o délce $d = 220$ cm, šířce 5 cm, váží skutečně 3400 g; je zjistiti váhu ideální.

1. a 2. Předem nutno zjistiti průřezové plochy paty a pod vázáním.

Je to plocha obdélníku $6'1/0'65$ cm . . . 4'55 cm
 a plocha trojúhelníku $0'65/6'1$ cm . . . 1'98 cm
 celkem plocha lyže v patě p_1 . . . 6'53 cm
 Průřezová plocha pod vázáním (přesně v $220 + 30$ — 30 cm od paty, t. j. v 95 cm) má tvar obdélníka

- o rozměrech $2'4/5'1$ cm; plocha tato . . . 12'24 cm²
 3. Délka jest stanovena d . . . 220 cm
 4. Hodnotu žlábků možno nalézt z dřívějšího; pro lyži 220 cm dlouhou je Z . . . 40 cm³
 5. Specifická váha dřeva hickory podle předešlé tabulky od prof. Janky s . . . 0'84—0'877
- Tím máme dány všechny hodnoty vzorce a můžeme dosazením přejít k výsledku:

$$K = 2 \left[\frac{2}{3} p_2 (d + 30) - \frac{1}{2} p_1 \cdot 30 - Z \right] \text{cm}^3$$

$$= 2 \left[\frac{2}{3} \cdot 12 \cdot 24 \cdot 250 - \frac{1}{2} \cdot 6 \cdot 5 \cdot 30 - 40 \right] \text{cm}^3 =$$

$$= 2 [1950 \cdot 5] \text{cm}^3$$

$$K = 3901 \text{cm}^3;$$

$$V = K \cdot s = 3901 \cdot (0'84 \text{ až } 0'877) \text{ g}$$

$$= 3276'8 \text{ až } 3487'2 \text{ g}$$

střed $V = 3382$ g.

Jak viděti, váha skutečná (stanovená vážením) je téměř totožná s vahou ideální. Tedy ony lyže jsou správně vysušené a jejich vlastnosti nejsou porušeny.

Takovým způsobem možno při stanovení ideální váhy postupovati vždy.

Dodatek:

Předešlými řádky nemíním nikoho nutiti k tomu, aby dělal se svými lyžemi bůhví jaké experimenty; chci jen dosáhnouti toho, aby lyže, přicházející do obchodu a stojící dosud velké peníze, byly prosty aspoň těch chyb, které se dají kontrolovat.

Kluby, které dělají větší objednávky, měly by provést s lyžemi určitá šetření a při nich i vážení. Podle určitých tabulek, které míním sestavit, by se přímo vždy mohlo zjistit, zda lyže po té stránce vyhovují. Lyže se špatnou vahou by se neměly vůbec kupovati. Tím by se zajistě omezilo nyní tak časté lámání lyží. Při nynější velké poptávce po určitém dřevě (na př. po bříze — betula bunnilis) přemyslník hodí na trh vše, co má a málo se stará o jakost. Zpracuje dřevo nedosti neb nesprávně vysušené a tím špatné.

Lyže takové mnohdy úplně nevyhovujících vlastností brzy praskají neb se lámou. Pro poznání lyží jest tedy jejich váha a s ní související obsah vody, ač je to málo známo, činitelem z nejdůležitějších.

šetřte svoje sídce

Kvítě ABADIE ZDRAVOTNÍ

PRODÁVÁME

ZBOŽÍ CO NEJLEPŠÍ — TO JE VÝSLEDEK NAŠÍ CTIŽÁDOSTI.

PRODÁVÁME

CO NEJLEVNĚJI — TO JE NAŠÍ POVINNOSTÍ VŮČI TĚM, KTERÍ NÁM DŮVĚŘUJÍ.

SKAUTING

Sportovní dům Skauting
 Vás vypraví!
 Praha II., Vodičková 6, palác „Skauf“

Zimní sport a naše děti.

BOŽENA MINAŘÍKOVÁ:

Kam s dětmi do hor?

Článek pp. Dr. Braunera a Mühlmana v 3. čísle tohoto časopisu zlákal mne, abych i já přišla se svou troškou do mlýna a pověděla, kde je pro děti krásně. Znam totiž přímo ideální místo pro náš nejmenší a nejmladší dorost lyžařský.

V Krušných horách, drahou 60 km severozápadně od Chomutova, téměř na samých hranicích, v krásném, širokém údolí asi 750—850 m n. m. leží horské klimatické místo Šmídeberk. Je to prostá vesnička, chráněná se všech stran rozsáhlými lesy, dosti bohatými na vysokou přesto, že jsou vyvlastněny. Těmito lesy je možno projížděti po romantických stezkách i v širokých průsecích, táhnoucích se všemi směry. Terén je různý; pro každého něco.

Kdo chce cvičit, ten prohání svá dřívka po lukách, stoupajících místy mírně, místy příkřeji od obce k lesům. Je to tedy terén pro lyžaře-začátečníka — ať už dítě nebo dospělého — jako stvořený. Ale i náročnější a pokročilý milovník tohoto zbožňovaného sportu přijde tu na svůj účet. Vyleze si prostě někam výš ke Klínovci, Božimu Daru nebo Smrčnicku a sjezd má pak — při jen trochu dobrých poměrech sněhových — krásný až do Šmídeberku. Takové tury je možno udělati bez velké námahy v jednom dnu. Kdo je však hodně pohodlný a nerad příliš namáhá svou tělesnou schránku, ten si může na ten Klínovec dojet i elegantním autokarem, který tam dvakrát denně jezdí z Výprtu, a na Smrčnick se může nechat vytáhnout lanovkou, ovšem že německou. (Třeba mít s sebou pas anebo alespoň propustku, kterou lze obdržeti za Kč 2— na 48 hodin v místě.)

Vděčný — za jasného počasí — je také výlet na Měděnec, nejlepší to vyhlídkový bod Rudohoří, vzdálený asi 1½ hodiny od Šmídeberku, odkud je překrásný pohled do údolí Ohře s jeho malebnými zříceninami.

Ale znovu zdůrazňuji, že zejména pro děti je tu dobře. Je tu klid, který nyní marně hledáte na Krkonoších, neboť kraj je neprávem opomíjen a proto nepřeplněn. V obci, která má asi 4000 obyvatelů, je lékař, poštovní a telegrafní úřad, obchody všech oborů a co je pro rodiny s dětmi

k nezaplacení — nádraží je vzdáleno jen asi ¼ hodiny od středu obce. Poměry ubytovací jsou velmi dobré. Je tam několik hotelů, z nichž nejvíce doporučením je hotel Centrál, jehož majitel, pan Eibert, je velmi pečlivý a loyální hostitel. V tomto hotelu je tekoucí teplá a studená voda, dobře fungující ústřední topení a velmi hezké pokoje. Strava je vydatná a znamenitá (4× denně). Celá penze i s bytem stojí Kč 28— denně, pro děti ovšem přiměřeně méně. Kdo však chce vydávati ještě méně, ten se ubytuje v privatě. (Je tam mnoho hezkých vilek a domků.) Stravovat se může buď úplně nebo jenom částečně v hotelu.

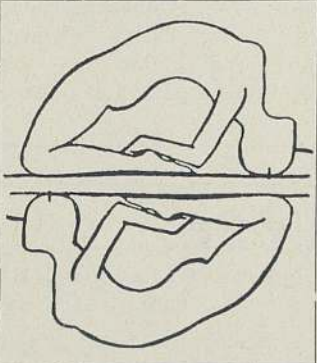
Kromě toho mají děti, které se učí němčině, příležitost pobreptati si s dětmi německé národnosti. Že se navzájem snášejí dobře, o tom jsem se přesvědčila za svého posledního pobytu. Děti se brzy domluví a lépe si rozumí než velcí — neznají šovinistických a stranických nevráživostí a umějí si být přes různosti jazyku opravdu kamarády. Byla jsem svědkem velmi srdečného loučení dvou tamních hochů s kamarádem z Prahy. Dali mu dokonce na cestu své podobanky na důkaz svého věrného přátelství. Je to hezké; takové zdánlivě nepatrné příhody a zážitky z dětství zanechávají mnohdy hluboké stopy v lidské duši a usměrňují později názory dospělého člověka.

Seznámila jsem se s tamním hajným, s kterým jsem chodívala krmit vysokou. Bylo mi opravdu dětskou rozkoší schovati se mezi nízké smrčky a dívat se bez dechu, jak se všech stran přihopkávají srnky se svými koloušky, jakmile zaslechly trojí příklapnutí dvířek malého seníku, jimž jim hajný oznamoval svou přítomnost. Hajného se nebály — přišly až k němu; dívaly se naň důvěřivě svými velkýma, temnými očima a některé mu braly i z ruky. Já jsem se ovšem nesměla ani pohnouti — byly by se naráz rozprchly.

Miluji tento kraj od prvního dojmu, kterým na mne zapůsobil. Bylo to před několika lety. Pouhou náhodou jsme vystoupili tehdy z vlaku už na zastávce, která leží výš než hlavní nádraží a odkud je krásný výhled po celém kraji. Bylo asi k šesté hodině navečer. Obrovský kotouč měsíce stál na temně zamodralém nebi a ozařoval jasně celý ztichlý, hluboko zavátý kraj. Několik kroků za našimi zády stála mohutná hradba starých, vysokých smrků — nepohnutě a zamlkle — jakoby tesána z křišťálu. Na bílý pás širokého průseku, který se táhl kamsi do neznáma, kreslil měsíc své bizarní stíny a dole pod námi v údolí,

G	
Y	
M	
N	R
A	Y
S	T S
T	M P
I	I O
K	K R
A	A T

Tělovýchovný ústav
BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ
Pořič 32, palác Axa, T. 39216

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

SPORT
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ 53. Tel. 283-83

jako v pohádce zakletá, krčila a tulila se vesnička kolem venkovského kostelíčka. Nebýt toho, že v oknech chaloupek a domků zářila světýlka jako poetické lucerničky svatojanských mušek, nic by nebylo nasvědčovalo tomu, že tam žijí lidé. Zdálo se, že vše — příroda i lidé — pod bílým přikrovem spí a sní. Vlevo nad obzorem kmitala se

řada hvězdiček zcela pravidelně v řadě vedle sebe. To byla okna chaty na Klínovci.

Byla jsem okouzlena. V srdci jsem děkovala tomu, kdo mne sem poslal a cítila jsem, že jsem za to cosi dlužna.

Nuže, splácím svůj dluh tím, že tam posílám i Vás. Vkus je různý — avšak přesto doufám, že i Vám se tam zalíbí!

JINDRA KOSINA:

Kurs dorostu župy Pražské Svazu lyžařů RČS.

Mezi svátky vánočními a Novým rokem uspořádala Pražská župa Svazu lyžařů RČS. lyžařský kurs pro dorostence. Kurs konal se v Horní Rokytnici v Krkonoších za účasti 46 středoškoláků. Ubytování byli v tamní pěkné, čisté, menšinové škole. Za laskavou péčí kursu věnovanou ředitelem školy, panem Kynčlem, vzdávám zde díky.

Přesto, že sněhové poměry byly ubohé, splnil kurs své poslání. U většiny byly patrné docílené úspěchy. Tím více lze je ceniti, že byly získány za plného porozumění pro lyžaření na méně vhodných sněžích, za těžkých podmínek. Výcvik byl absolvován bez nehod a úrazů, až na jeden případ hnisavé anginy, který na konec dobře dopadl. Kol. cvičitel MUC. L. Šabata dohlížel na zdravotní stav kursistů nám svěřených a činil, jako člen Sportovní lékařské poradny při klinice prof. Hynka, odborná pozorování.

Několik dní před vánoce napadlo v předhoří hodně sněhu. Žel, dva dny před naším příjezdem nastala obleva, která k veliké naší lítosti zasáhla as do výše 800 m. Ve vyšší poloze byl sníh zmrzlý, led na otevřených pláních nebyl dostatek únosný, vyžadoval opatrnosti a kladl na jízdu velký technický požadavek. Ve vysokém chráněném lese do 1300 m byl sníh dobrý, žel, nebyl ho nadbytek.

Za sněhem jsme veselé putovali na návrší Studenova a Čertovy pláně. Přes noc lyže jsme nechávali v myslivně, v blízkosti našeho cvičného místa, kde ochotně vyšli nám vstříc. Během dne nejmladší kursisté použili pohostinství myslivny. Tam bylo možno koupiti čaj, mléko a chléb s máslem, ohřátí se a odpočinouti si.

Program nebylo možno dodržet pro nepříznivé počasí posledních dvou dnů. Škoda! Za dobrých sněhových poměrů mohli jsme zájezdu ještě lépe využít. Z těchž důvodů nebylo možno uskutečnit přítomnost čl. olympioniků a nejlepších našich závodníků, kteří byli ochotni spolupracovat v kurse. Přesto dvě družstva po jeden den byla svěřena m. j. těmto závodníkům: kol. Cífkovi, Hromádkovi, Vaníčkovi, Dr. Špacírovi atd.

Vánoční úspěšný kurs byl dostatečně vybaven po stránce technické náhradní výzbrojí a větším počtem různých součástek.

Stručný obraz denní činnosti jest tento: Po vydatné sni-

dani vydali jsme se pěšky za sněhem. Cvičilo se celý den s polední přestávkou při obědě v blízkém hostinci Na Zlaté vyhlídce na Studenově. Za šera se skončilo cvičení a za veselé nálady pěšky po celodenní námaze spěchali jsme dolů do rokytnické školy k večeri. Dobře zužitkovaný den na sněhu byl zakončen teoretickou půl- až hodinovou přednáškou o různých námětech, vztahujících se k probrané látce, nebo k připravovanému programu. Bylo promluveno na př. o mazání, stopě, švizích, první pomoci, organisaci, životosprávě, skoku, o závodění a přípravě, terénní jízdě, o horských turách a pod.

Účastníci byli rozděleni do tří družstev, jež vedli kol. MUC. L. Šabata a John Pavel a podepsaný. Dvě družstva pokročilejší cvičila více terénní jízdu. S nováčky jsem se omezil, vzhledem k těžším sněhovým poměrům, ponějvíce na cvičnou pláň, kterou jsme si však musili dříve připravití rozdupáním zledovělého povrchu.

V kurse byla po celou dobu dobrá nálada. V prostředí, kde byl patrný takový úspěch, bylo radostno pracovat. Mnozí odnesli si krásné dojmy a vzpomínky na příjemně prožité dny v přírodě, která nebyla štedrá na hebkou a příjemnou sanici, jako spíše ukázkou krás přírodních. Nebyla sice v plné kráse, tak jak jsme ji zvyklí vídat na našich četných toulkách za hluboké zimy, přesto dovedla nadchnout zvláště ty, kteří po prvé spatřili bohatě zavěšené jehličnaté stromy a překrásně omrzlé a pak ornamentálně bohatě ojiněné listnaté stromy a keře. Zde horská zima nalezla stoprocentní nadšence mezi účastníky kursu. Poznali, co jim přináší lyžařský sport, námi, výkonnými lyžaři i Svazem lyžařů, stále propagovaný. Tito hoši zůstanou věrní sportu lyžařskému a těšit se, že setkám se s nimi co nejdříve, ať už na toulce při vychutnávání krás přírodních, či všeho toho, co nám přináší naše láska — milá prkénka — lyžařský sport ve všech svých obměnách. Živý jejich zájem o příští kurs, který se bude po úspěšném kurse vánočním konati o pololetí, nasvědčuje, že krok, který učinila Pražská župa Svazu lyžařů RČS. ve vzorné výchově naší mládeže, byl správný. Za snahu, uplatnit v širokých řadách lyžařských jednotnou vzornou výchovu, zvláště u naší mládeže — naší naděje — budoucích to borců, buďtež odměnou dobré docílené výsledky.

Jedině účelné
LYŽAŘSKÉ DRESSY PRO DĚTI,
overall pro ty nejmenší, moderní sweatry, lamberjacky,
nepromokavé rukavice, lyžařské čapky a vše pro zimní
sport obdržíte u firmy

FRANTIŠKA BARONOVÁ,
PRAHA I., PŘÍKOPY ČÍS. 15

nejstarší závod pro výrobu
dětské konfekce a prádla

LYŽE. Vlastní speciální výroba. Krkonošský jasan — hickora.
Ludvík Erlebach, Benecko č. 50. Krkonoše.
Žádejte ceník.

Klubům Svazu lyžařů RČS. sleva.

Tempo... Tempo...

Norská či arlbergská škola?

Dosavadní absence severských národů při sjezdových závodech neumožnila srovnati výhody různých sjezdových stylů, případně nepřipustila srovnání rychlostí při používání různě odchylných švihů.

Větší část sjezdařů přidržuje se arlbergské školy, což jest konečně samozřejmo, přihlíží-li se k národnosti závodníků.

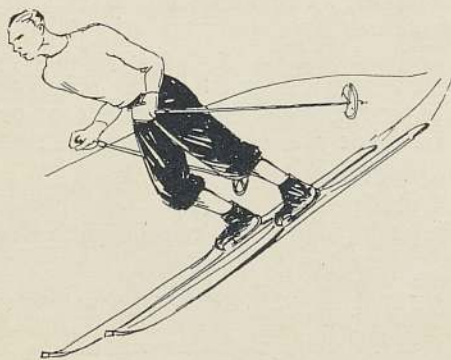
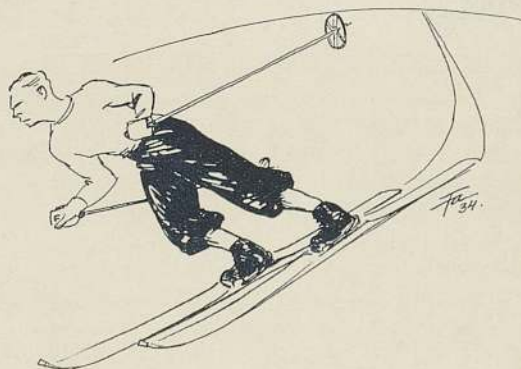
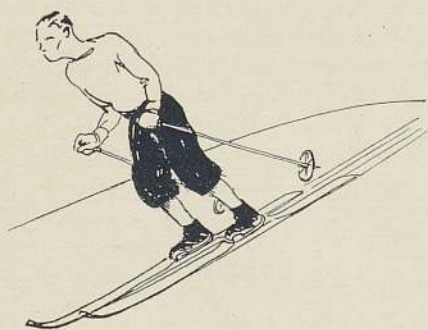
Měli jsme možnost po více let přesně teoreticky i prakticky sledovati podstatu arlbergské školy. V kursech, vedených podle této techniky, klade se hlavní a jediný důraz na sjezd. Podle arlbergské školy používá se pak pro sjezd výhradně přívratných oblouků a přívratných kristianií. Charakteristikou této školy při obou švících byl nízký postoj — dřep (Hocke) a předklon (Vorlage) za účelem přesunutí těžiště po dokonání švihu do spádnice. Obrat při švihu byl hlavně způsobován spodní částí těla (pod pasem), aby se váha přenesla na lyži příkloněnou úholí. Ruce byly předpaženy před kolena blíže špičkám bot a hole drženy v poloze téměř vodorovné, s kroužky od těla.

Od této polovice nebylo odchylek a v kursech se odchylky nepřipouštěly. Překvapilo nás v roce 1932 a 1933, že někteří výborní sjezdaři na Arlbergu začínají při sjezdu zcela nové držení těla.

Postoj téměř přímý, kolena prohnuta do předu, ramena trochu vysazena a hlava mírně předsunutá. Paže až po loket volně připažené, předloktí mírně upažené. Hůlky téměř svisle visící, stopa úzká. Jízda při švihu pлавná a oblouk protažený. Ačkoliv v rozmluvě s těmito učiteli jízdy jsme upozornili na nový styl a nové držení těla, nebylo jimi přiznáno a pouze připuštěno, že se snad poněkud od dřívějšího stylu liší.

Naši němečtí závodníci, kteří zúčastnili se sjezdových závodů v Rakousku, přinesli tento sloh k nám, a již loňského roku na květnových sjezdových závodech na Studničné hoře, bylo viděti, že cvik dobře nacvičovali. Letos pak uvedli ho jako novinku ve svých kursech na Krkonoších pod různými jmény, jako na př. »Madona-švih« anebo »Andělíček«.

Ve skutečnosti je to snožná kristiánka, jak také v časopise »Winter« byla popsána. Švih tento umožňuje změnu směru jízdy i v největších rychlostech o dosti velkém oblouku, a nutno předem podotknouti, že vyžaduje značného cviku, neboť liší se hlavně polohou těžiště a odlehčením zadku lyží od norské kristiánky tažené, kde váha těla spočívá hlavně na patách lyží. Odlehčení zadku lyže dosáhne se snížením těžiště těla a v tom také spočívá celý vtíp švihu.

V okamžiku, kdy odlehčujeme tlak na zadní polovinu lyží, a přenášíme váhu těla na přední polovinu, vzniká povlovný smyk, nutný k provedení oblouku. Aby mohlo býti provedeno snížení těžiště, jest nutno zpříměno, aby švih prováděn byl ze základního postoje zpříměného, a nikoliv ze dřepu. Tedy musíme, chceme-li švih prováděti, přejíti z normálního postoje sjezdového do postoje úplně zpříměného, při čemž kolena musí býti stále pružná. Důležité jest, abychom si předem uvědomili to, že těžiště nespočívá jako při dřepu nad kolena, nýbrž za kolena. Nasazujeme-li švih, ohýbáme kolena zcela volně dopředu, a také spodní část těla s pánví na rozdíl od dřepu výrazně kupředu vysunujeme. Nohy, které mají býti na stejné výši, zatěžují lyže hlavně v přední části chodi-

Cvičme sjezdy!

Obrázky Dr. Karla Kučery, Praha

del, a také těžištní osa těla protíná lyže v místě mezi čelistmi vázání. Tělo jde pomalu do předklonu, při čemž kříž jest prohnutý, a pánev pokud možno se vysunuje, jak výše již bylo uvedeno. Vzniká tím již před švihem vedení lyží prsty nohou, tedy zatížení přední poloviny lyží, a působení předklonu.

V průběhu oblouku jde nyní na počátku zpřímené tělo elasticky do kolen, čímž zadek lyže se odlehčí. Umožní se tím stočení lyží a vedení přední poloviny lyží prsty nohou. Při nácvičku dbejte toho však, aby paty nezdvihaly se od lyže, neboť odlehčení musí být provedeno pouze předklonem. Vznikne dlouze tažený švih s rovnoběžnými lyžemi, které při sněhu umožňujícím dobré vedení lyží jsou těsně u sebe. Při nestejněm sněhu, nebo při sněhu tvrdém, který neskýtá dobré vedení, jest nutna poněkud širší stopa.

Aby oblouk byl jistě a elegantně proveden, a účinek odstředivé síly vyrovnán, musíme stočiti tělo v bocích dovnitř oblouku, čímž dosáhneme spirálový pohyb, začínající v bocích těla, a končící na břísčích chodidel. Pohyb tento můžeme si ještě usnadnit tím, že vnější rameno (rameno vně oblouku) energicky tlačíme vpřed.

Kristiánka vyžaduje dále též zvláštní držení paží a holí. Lokte jsou lehce přitaženy k tělu, předloktí šikmo stranou dolů, zápěstí lehce ztočeno zpět. Tímto postojem tlačena jsou ramena zpět, ale hrudník vysunuje se při tom vpřed a do předklonu.

Je-li švih použit pro změnu na prudké stráni, schází skoro úplně zatížení pat, do kterého přicházíme teprve ku konci švihu.

Mezi dvěma švihy musí být tělo vždy energicky zvednuto, a musí být zaujmuto zpřímené základní postavení. Vzniká tím rytmické zvedání a snižování těla, které spolu s pomalým šroubovitým pohybem vytváří velmi elegantní a nijak namáhavý lehký pohyb tak, jako jest tomu na př. při telemarku.

Váha těla při provádění celého švihu jest na obou nohách. Snad vnitřní lyže může být trochu více zatížena.

Největší potíž při nacvičování tohoto švihu bude působiti jistě všem nezvyklý postoj při kristiánkách, t. j. značný předklon, tedy něco opačného, než jest při kristiánce tažené, a pak to, že dobré provedení švihu vyžaduje nezbytně, aby lyže jela celou plochou po sněhu tak, jak je tomu při telemarku.

Bude jistě dobře, když naši závodníci nacvičí si dobře tuto snožnou kristiánku, neb nejbližší doba nám ukáže, zda bude to kristiánka přivrátaná, či kristiánka tažená, nebo »Andělíček«, který dosáhne primátu při velkých rychlostech, a na tom záleží, vyjde-li vítězně při velkých rychlostních sjezdových závodech škola arlbergská, či norská.

*Dr. Karel Kučera:
Cvičme sjezdy!*

*Krkonoše: Wörlíchův kout
v Obřím Dole, trat
„Mai- Rennen“ H. D. W.*

Ing. E. S. HOKEŠ:

Tři lidé v mlhách.

(Ze vzpomínek lyžaře.)

Tato historie je vzpomínkou z prvních let po válce, kdy Krkonoše ještě nebyly světem přepychově vypraveným chatami a telefonem a ústředním topením, k němuž se vše sleze, jakmile začne sněžit, nebo když se mlhy zavěsí do hor a víchř pere do zledovatělých svahů.

To, co vám zde vyprávíme, se sběhlo na podzim r. 1920. Jedné listopadové soboty se vydalo několik studentů (Věra T., Eda H., Karel N. a pisatel) s lyžemi do hor. Lokálka dokončila ve Vrchlabí svůj celodenní příděl. Spoře osvětlenými uličkami jsme se brali nudným městem do Hoř. Vrchlabí, zabočili přes dřevěnou lávku a brzy v syrové mlze zmizelo městečko. Tmou znělo jen capkání našich holí v změkklém sněhu a z hlubiny hučení strojů textilních továren, které tehdy měly konjunkturu, o jaké se horám od té doby nikdy ani nezdálo. Bývalo našim zvykem, že výstup na hory v sobotu musil být zakončen aspoň v tisíci metrech a co nejbližší hřebenu. Spící vesnici Žalý již po tvrdším sněhu jsme prošli do lesa a odkudsi z hlubin utonulých v mlhách,

nad nimiž svítily ostré body hvězd, zněly s věže údery pŕlnoci, když jsme byli kdesi mezi Šerínem a Černou skalou. Sníh byl pokryt slabou vrstvičkou ledu, která v nočním tichu co chvíli pukala s hlukem, který by byl poděsil věci neznalého.

Teprve ke druhé hodině ráno jsme se dostali do Míseček. Musili jsme si sami zatopit v místnosti, sami uvařit čaj a pak, zabaleni do dek, které čišely zimou, přitlačeni jeden ke druhému, jsme usnuli. Ráno nás probudilo do suché, mlžné hlubiny. Ledový, ostrý prach sněhu padal z mlhy bez ustání a stará vozovka, jdoucí k Zlatému návrší, byla pokryta zrádným ledem ze zmrzlých kapek vody, setřesených se stromů, do nichž za minulých dnů ostře pralo slunce.

Už k desáté jsme byli na Labské a po odpočinku a krátkém cvičení na louce, jsme se odhodlali zkusit turu Vys. kolo, Petrovka, Špindlerovka, Šišák, Luční, Výrovka, Dvoračka, Vrchlabí. — Čáru do rozpočtu nám však udělala mlha spojená s prudkým víchrem, který brzdil každý náš krok a po výstupu na Šišák

bylo vidět, že jsme chybili. Mlha zhoustla na mléko, horské pláně byly zavaleny sněžnými mraky a den (ostatně končící) se ztratil v temné černi noci.

Cesta k boudě Prince Jindřicha nebyla pro tmou a mlhu dobře viditelná a tak jsme šli po paměti mezi bloky kosodřeviny, obalené ledem. Šel jsem napřed a náhle upozoroval, že za mnou nikdo nejde. Tápal jsem zpět, ale nenašel po ostatních ani stopy, protože víchř rychle vše zakrýval novým sněhem. Sestavit celou historii se podařilo až teprve v Praze. Trojice neznala terén a domnívající se, že sleduje prvního, vystoupila mezi kosodřevinou do prava na Čertovu louku. Jejich pískání zanikalo v hluku větru a také kompas jim nebyl nic platný, protože ve sněhové bouři ztratil vlivem náhlé poruchy směrovost a točil se, neudáváje směr.

Ruda si v kosodřevině zlomil nohu v lýtku a omdlel. Táhlí jej dále, nevědouce kam. Tak jsem jej našel, zaobaleného do jejich svetrů a šálů v zřícenině chaty na pláni. Nevěděl, kam oba zmizeli a jen blouznil, že napřed odejel Eda a potom že s výkřikem Věra se chopila lyží a běžela za ním, a co pak bylo, že již neví. Dopraviti omdlelého do Luční boudy nebylo obtíž, ač byla již zcela noc a víchř zle rádil. Bouda byla na 2 km odtud a kdo znal pláně, nemohl tu zabloudit. Nicméně cesta až tam trvala s tažením omdlelého na saních skoro dvě hodiny.

Jaké bylo však v boudě podivení, když jsme tu našli ani jednoho z obou ztracených, ba ani prý je tu neviděli. Vrátili jsme se s několika místními lidmi do zřícenin, hledali na pláni, ale oba jako by se propadli. O půlnoci se vše utišilo, všude bylo naváto na metr nového sněhu, měsíc ozařoval svou modří krajinu, ale po ztracených ani stopy. S raněným jsme odejeli na saních ráno do Vrchlabí a domů. Po našich ztracencích nebylo mezi studentskou společností v Praze ani stopy, až teprve po několika dnech,

když se všeobecně vědělo, že Ruda se vrátil, objevili se tu a tam mezi námi, ale jejich uzavřenost netála. Od té doby se věnovali jen letním sportům — a hlavně kanoistice. A bylo to při táborovém ohni za jedné takové tury, kdy se mi podařilo přimět je k sdílnosti a dovědět se, jak se celá událost sběhla.

Když raněného dopravili z kleče do roviny, zcela náhodou narazili na zříceninu, kde našli aspoň pro chvíli přístřeší. Sníh lavinou se dral do zříceniny a rychle zaplňoval všechny kouty. Mapa, kterou měli, nemohla jim nic říci, protože kompas při elektrické bouři nefungoval a baterka slábla. Eda se vydal do sněhové bouře, ale po chvíli poznal, že svah příliš klesá a že se dostává znovu do kosodřevin, ač podle mapy v tomto koutě směrem k Luční nemělo již kosodřevin být. Zatím víchř přestal, jen sníh tiše padal a také magnetická strelka, kterou si ponechala dívka, se uklidnila. Když po půl hodině se Eda nevracel, dívka znovu studovala mapu a všimla si, že strelka nyní ukazuje vždy na stejnou stranu, ať s ní dělá co chce. To znamenalo, že se umoudřila. Po srovnání s mapou Věra pozorovala, že vlastně její partner jel naprosto špatně a to nad sráz nad Bílým Labem, kde velmi často bloky sněhu po čerstvé vánici se řítí do hlubiny. Její nervy vydržely i tento náraz náhody, přikryla raněného vším, co měla teplého na sobě a jen v bílé halence zmizela na lyžích směrem, kam zmizel Eda. Našla ho vyčerpaného nad srázem Bílého Labe, naprosto desorientovaného, ale s vědomím, že když zůstane na jednom místě a bude se pohybovat v kruhu přibližně 100 metrů, že neusne a snad že někdo přijde. Když se vrátili do zříceniny, našli ji prázdnou, raněný zmizel.

Uznal jsem potom, že to byla chyba nenechat tu aspoň známky, že tu byl někdo cizí, ale kdo mohl na vše vzpomínat. Zatím se znovu rozpoutala bouře a oba viděli, že musí pryč. Nevyznali se tu a domněn-

Bohuslav Musil (S. K. Nové Město na Moravě) přeborník Brněnské župy 1934 a vítěz nově založeného závodu o putovní cenu „Zlatá lyže českomoravské vysočiny“ věnovanou zasloužilým pracovníkem Svazu lyžařů

Josefem Jilkem.

Foto B. Puchýř.

Cyril Musil (S. K. Nové Město na Moravě) vítěz na 30km v XVII. lyžařských závodech S. K. v Novém Městě na Moravě.

Nor Ólle Wiig skáče s můstků S. Klubu v Novém Městě na Moravě.

Foto: B. Puchýř.

ka, že raněný v horečce se plazil do tmy, kde jej ovšem přes hledání v okolí nenašli, ještě více je deprimovala. Luční tu musila být někde na blízku, ale kde? V temnotě prošli na sto metrů okolo Luční, a šli směrem k svahu Studničné u Obřího dolu. Sjeli část svahu, domnívajíce se, že sjíždějí někam do Německa, vystoupali pak úbočí Liščí hory. Jako zázrakem, který se přihází těm, kteří mají zahynouti, míjeli na sta kroků boudy, chaty a hájovny, bloudíce mezi stromy. Jeli lesní cestou nad Lesní boudou.

Okolo Tetřeví boudy k Bönischovu vrchu a na štěstí zabočili do leva k Stříbrnému potoku a světlo myslivny je vyčerpané zavedlo do tepla lidského příbytku. Když pak fořta žádali o pomoc a vysvětlili, oč jde musil je upozornit, že bloudili aspoň tři ho-

diny a že již je skoro pět ráno a není naděje, že by pomoc, která tak pozdě půjde nahoru, něco zachránila. Kromě toho se spustil silný dešť, který změnil sníh v ledovou klouzačku, na níž nebylo lze udělat kroku.

Eda má od té doby okolo úst trpký úsměv a Věra na skrání několik bílých vlasů. Oba chtěli zachránovat třetího, i jeden druhého, nepomýšlejíce však na sebe a málo stačilo, aby byli nezachránili sebe.

To jsou hory, o nichž se nesní tisícům těch, kteří rok co rok jdou do hor a maličká náhoda neb shoda okolností, a každý z nás může býti vtažen do situace, v níž bude třeba silných nervů, odvahy a zkušenosti, abychom vyvázli.

Dr. OTAKAR BRAUNER:

Mezinárodní lyžařské závody FIS. v roce 1935 a co s nimi souvisí?

V čísle 2. časopisu Zimní Sport napsal jsem stručnou historii dosavadních mezinárodních lyžařských závodů FIS a článek skončil jsem poukazem na to, že Svaz lyžařů RČS v zásadě se rozhodl na své poslední valné hromadě o tyto závody se ucházeti pro rok 1935, v tom ovšem případě, když by Jugoslaven-ský lyžařský svaz, který má na ten rok podanou u FIS přihlášku a tedy má prioritní právo, pořádání těchto závodů se zřekl. Také jsem podotkl, že uspořádání závodů FIS i nás bylo by jistě nejkrásnější zakončení práce té staré generace »svazových dědků«, která založila slávu Svazu lyžařů v cizině skvělým uspořádáním kongresových závodů lyžařských v Novém Světě-Harrachově v roce 1923 a prvních lyžařských závodů FIS roku 1925 v Janských Lázních.

Nyní tedy v prvé řadě jde o to, zda bratři z Jugoslaviie vezmou na sebe ten těžký a riskantní úkol, jako jest uspořádání X. mezinárodních lyžařských závodů FIS, či zda v poslední chvíli, t. j. na mezinárodním kongresu FIS, který se koná počínaje 21. únorem 1934 v Solleftea ve Švédsku, upustí od pořádání těchto závodů.

Podle došlých dopisů Svazu lyžařů, jest pravděpodobné, že Jugoslávci nebudou tyto závody pořádati, avšak dosud úředně a konečně není ničeho známo. A podle svých zkušeností mohu říci, že místo, které bylo určeno jako středisko těchto závodů, a to Bled, jest jedním z nejkrásnějších míst, jež vůbec znám. Pověst o přírodních krásách Bledu s krásným jezerem, jemuž vévodí starý hrad a jež obklopeno jest skvělými vrcholky hor, jako Stol, Begunščica

Josef Finger: Krkonošský prospekt: Kokrháč.

a pod., jest tak stará, že není nutno blíže o těchto krásách, doplněných skvělými dnes hotely, se zmiňovati. Stačí podotknouti, že Bled jest každoročním letním sídlem královské rodiny. Ovšem toto jsou všechno krásy, jimž se hlavně obdivují letní turisté. Jest však třeba ohodnotiti Bled, jak by se hodil pro lyžařské závody tak velkého formátu. — A tu musím říci, že na Bledu pořádají lyžařské závody jest za všech okolností velmi riskantní.

Vyhovoval-li by Bled jistě po stránce reprezentanční, ubytovací a krajinné, pak se velmi obávám, že by se zaručeně hodil pro pořádání lyžařských závodů, a to z těchto důvodů: Obě dvě zimní střediska Bohinjská Bystrica i Bled, mají nevýhodu v tom, že od moře dělí je vlastně pouze jediný vyšší hřeben hor, který však nestačí je ochrániti od teplého větru (fénu), který v krátké době spouští sněhu obrátí ve vodu. A pak je konec; neboť i když počne zase mrznouti, sníh zmrzne též, utvoří se škrálopupy a hlavně můstky lyžařské ztvrdnou jako ocel. Zažili jsme před 3 léty takovou situaci při prvních mistrovstvích jugoslovenských na Bohinjském jezeře a po těchto pak na Bledu a takové obraty počasí, jsou tam velmi časté. Třetí středisko zimní, totiž Kranjská Gora, již tak teplým větrem netrpí, ježto jest chráněno masivem Triglavu a ostatních hor, avšak Kranjská Gora jest malá, než aby se hodila pro pořádání větších lyžařských závodů.

V údolí Bohinjském jsou poměry terenní pro lyžařské závody velmi dobré, ovšem bez značnějších výškových rozdílů, i závodní můstek jest tam velmi dobrý, ovšem pro dnešní poměry již příliš pro malé skoky. Avšak ubytování jest tam nedostatečné pro závody FIS a jistě také nemůže přijíti v úvahu.

Bled má také pěkný lyžařský můstek, nazvaný po následníku trůnu, avšak sněhu na něm bývá málo a také dnes pro skoky 70—80 m se již nehodí. Ovšem dal by se jistě přizpůsobiti nutným délkám skoků a také jeho poloha jest taková, že v nutném případě by bylo možno dovésti takřka na samé místo vlaky plné sněhu a pomocí vojska by byl můstek v krátké době závodů schopný, avšak terén pro závody distanční, ovšem nebyly-li by tyto jinam přeložené, jest v okolí Bledu nevyhovující. Překládání závodů z místa na místo vyžaduje však velmi mnoho práce organizační a hlavně hodně pracovníků. A jistě odpovídá pravdě, že zimsko-sportski savez má několik nad průměr vynikajících organizačních pracovníků, avšak k zdolání tak velké práce, jaká jest spojena se závody FIS, myslím, že jich má málo zkušených organizačních velkých lyžařských závodů.

A nyní přejdeme k nám a uvědoměme si, jak to vše bude vypadati, když dne 24. února 1934 při ukončení lyžařského kongresu bude rozhodnuto, že pro rok 1935 jsou mezinárodní lyžařské závody FIS propůjčeny k uspořádání Svazu lyžařů RČS?

Jeseníky : Praděd. Pohled od Švýcarsky. (Ku článku v tomto čísle.)

Foto : K. Drlík, Krnov.

Že v první řadě budou zde hrát vynikající úlohu finanční záležitosti, jest jasné. Je jasné, že i doba tísnivé finanční krise nebude jistě v roce 1935 o mnoho lepší než je dneska. Ale jest i jasné, že lyžařské závody mají tolik příznivců, že bude-li těmto zaručena vynikající společnost cizích závodníků, že závody budou mít tolik diváků, že nemohou ani skončit deficitem.

Pokud se týká uspořádání závodů, myslím, že není ani třeba o tom dále se rozepisovati. Jistě by všichni lyžařští pracovníci i ti, kteří dnes jsou na odpočinku, podali technickému sboru Svazu lyžařů svoji pomocnou ruku a má-li Svaz lyžařů dosavad tu nejskvělejší pověst jako bezvadný organisátor dosud všech jím uspořádaných závodů, pak jistě ani v tomto vrcholném bodě by na své prestiži ničeho neztratil. A jistě, jako je tomu všude v cizině, i naše vojenská správa by dala k dispozici potřebnou vojenskou pomoc, tak jako tomu též bylo již dříve několikrát a vždy se to znamenitě osvědčilo.

A nyní místo! Jako nejlepší místo pro tyto závody byl Svazem lyžařů uznán Špindlerův Mlýn v Krkonoších. Ovšem prvním předpokladem jest, že musí mít řádný můstek — ale o tom až dále. Špindlerův Mlýn až dosud v historii našich lyžařských závodů hrál dosti slabou úlohu. Byly tam sice uspořádány několikrát lyžařské závody čs. branné moci a také pražská župa Svazu lyžařů a vysokoškoláci tam několikrát pořádali závody, avšak mistrovství Svazu lyžařů RČS tam dosud pořádáno nebylo. Špindlerův Mlýn byl dosud shodou okolností pokládán stále za jakési mondenní místo, jemuž řádný lyžař musí se s opovržením vyhýbat. Avšak v poslední době mínění již se počíná měnit a místo, jež bylo dosud značně doménou německé společnosti, stává se více

a více českým, ježto naši lyžaři konečně pochopili to, že chtějí-li někde něco znamenati a mít váhu, že tam musí sami jezdit a ne se tomu místu vyhýbat. — Avšak to sem vlastně nepatří. — Špindlerův Mlýn a jeho skvělé hotely jistě jsou zárukou výborného ubytování všech těch, kteří závodů FIS se zúčastní. Ovšem nutno počítati též s hotely v blízkém okolí, jako ve Sv. Petru, Bedřichově, Krausových boudách, avšak i s ubytováním v boudách vzdálenějších, z nichž možno v krátké době do Špindlerova Mlýna sjetí. Terén v okolí jest velmi vhodný pro pořádání závodů a trati možno vyhledati na všechny světové strany. Ovšem myslím, že pro start a cíl by nejlépe se hodil Sv. Petr.

A Špindlerův Mlýn má ještě tu výhodu, že jest velmi dobře dosažitelný i vlakem, autobusy a hlavně auty, takže i z Prahy, jsou-li silnice beze sněhu, možno tam dojetí za 3 hodiny. To by vše mluvilo pro uskutečnění velké návštěvy diváků a pro značný finanční efekt těchto závodů.

Pokud se týče sněhových poměrů ve Špindlerově Mlýně, který leží asi 780 m n. m., mohu sám ze své dlouholeté zkušenosti potvrditi, že sněhu jest tam vždy v lednu i únoru dostatek a často, když jinde sněhu je málo, neb i žádný, tu ve Špindlerově Mlýně a jeho okolí dá se vždy velmi dobře lyžariti, o čemž vedou důkaz sněhové poměry o vánocích 1932.

A nový zimní stadion, který byl o vánocích 1932 otevřen, mohl by po dobu závodů FIS býti dějištěm silné mezinárodní konkurence hokejové i krasobruslařské, což by obecnost jistě přijalo s největším porozuměním.

Avšak konečně nutno přistoupiti k tomu, co dnes je hlavní podívanou lyžařských závodů a co skutečně může jedině všechny výdaje se závody spojené za-

platiti, totiž závod ve skoku na lyžích a přirozeně s tím spojený velký moderní lyžařský můstek. Ten můstek sice ještě dnes postavený nemáme, avšak vše je připraveno tak, aby okamžitě mohlo se začít s jeho výstavbou, když by příští závody FIS v roce 1935 konaly se v Československu. Jistě každého bude zajímati zpráva o novém lyžařském můstku ve Špindlerově Mlýně, kterou tu uvedu podle daných informací předsedy technického sboru Svazu lyžařů, arch. K. Jarolímk, který jednal několikrát na místě samém a má již dnes hotové zcela všechny plány tak, že ihned s prací bylo by možno započítí.

Místo můstku je situováno v Masarykově údolí na svahu proti východu v otevřeném údolí od severu. Stráž, na níž bude můstek zřízen, jest v samé blízkosti Špindlerova Mlýna, asi ca 15 minut od pošty. Leží v blízkosti restaurace u Dívčí lávky, jest tedy místo samo lehce přístupno známou cestou pro pěší po pravém břehu Labe od hotelu Savoy a po levém břehu po silnici kolem Grandhotelu směrem k Dívčí Lávce.

Místo určené pro výstavbu tohoto lyžařského můstku není sice místem ideálním, vzhledem na obtíž spojené s dojezdovou rovinou, jež musí býti položena na mostě, který bude v celé šířce 30 m museti býti zřízen přes Labe. Jinak však jest to místo, jež odpovídá všem dnešním požadavkům lyžařského závodního můstku. Jeho ideální poloha blízko samého Špindlerova Mlýna, doplněna jest ještě tím, že pro pořadatelstvo jest velmi ulehčením, že okolí můstku lze velmi snadno uzavřítí a tak učiniti nepřístupným hostům z laciného kraje, kteří při všech lyžařských závodech ve skoku obvykle hrají prim.

Zajímavé jest to, že zástupci technického sboru Svazu lyžařů právě totéž místo vyhledali pro stavbu lyžařského můstku bez jakéhokoli předem dohodnutí, jako domorodí znalci ze Špindlerova Mlýna.

A nyní několik dat o lyžařském můstku samém. Snad nejdůležitější otázkou pro každého a hlavně pak pro pány závodníky bude, kolik se dá na tomto můstku asi skočiti. Podle plánů — prozatím asi 90 metrů. FISou bylo sice dovoleno nyní stavěti můstky, jež by dovolily nejdelsí skoky asi 80 metrů. Ale tento zákaz nebral se nikdy dosti vážně a také již i při tomto můstku je pamatováno na to, o čem píše

náš přítel Ruud v předposledním čísle »Z. S.« v článku: Aerodynamika skoků, totiž na skoky jedno sto metrů dlouhé.

Popisuje pak arch. Jarolímk můstek počínaje startem takto:

Poslední nejvyšší start je s věže 6 metrů vysoké, níže pak jest umístěn start první. Nájezd bude v prvních 28 metrech umělý v šířce 5 metrů, pak přechází do přírodního nájezdu prokopeného ve stráni. Celkem je nájezd dlouhý se samým vlastním můstkem 95 metrů, při čemž můstek samotný je dlouhý 6 metrů a široký 10 metrů. Sklon pak má můstek 5°.

Od můstku přechází nájezd v oblouku o poloměru 80 metrů do stejného sklonu 36° až do posledního startu. — Doskočiště od můstku je v oblouku $R = 130$ m, při čemž v 50 metrech přechází do sklonu 38°, kterýžto sklon jde až do 97 metrů. Pak následuje přechod o poloměru 90 metrů v rozvinuté délce 45 m — až do úplné roviny, která ke konci bude mírně stoupatí, aby závodníci mohli se snáze zastavití.

Tribuny pro obecnstvo budou zřízeny po obou stranách doskočiště s řádným schodištěm, dále budou též tribuny za řekou Labem v okruhu položeném proti doskočišti.

Tolik nám řekl arch. Jarolímk. — A teď jen vydati rozkaz ke stavbě můstku a ovšem předem je nutné zajištění finanční stavby můstku, jehož rozpočet činí skoro 200.000 Kč, což je suma dnes značně velká. Tuto má sehnati Svaz lyžařů s okrašlovacím spolkem ve Špindlerově Mlýně, ovšem za přispění tamějších hotelierů, pro něž tyto závody by měly určitě značný význam. — Nálada všech činitelů ve Špindlerově Mlýně jest pro tuto stavbu můstku, neboť nejen měl by tento můstek význam pro závody FIS, nýbrž i pro příští dobu, neboť tamější můstek ve Sv. Petru již jest malý, skokanů výtečných jest tam velký počet a pro cizinecký ruch jsou závody ve skoku na lyžích jistě vždy velkým lákadlem.

Končím a mám za to, že by mezinárodní lyžařské závody FIS, pořádané v roce 1935 ve Špindlerově Mlýně, měly úspěch morální i finanční a byly by též vzpruhou k další činnosti Svazu lyžařů a jeho činovníkům, čehož jistě v dnešní době bylo by zapotřebí.

Mraky.

(Bílá kniha.)

Od rána skučí vichřice!

Kotouče mrazivé a vlhké páry lepí na vše jinovatku — malé tyčinky. Její špinavé a slizké cáry, ženoucí se z hlubokého kotle přírody — doliny pod srázem — unikají sem a odkrývají chvílemi černý a smutný svět hluboko pod vámi. Každé dřevě sрубové stavby obaluje se průhledným ledem a na rozích chaty tvoří se ostré nože, které tak krásně zvoní, když spadnou.

Smutek!

Výhledy mezi chuchvalci mlhy jsou špinavé, černé a sníh rozdolíčkováný je potažen šedým závojem. Smutek prostupuje i vás vlhkem a je takový ošklivý dojem ze všeho kolem, že se až otřesete.

V takových chvílích padají laviny — snad — vrchy a srázy mají tentýž pocit — proto se otřásají a shazují spousty sněhu.

Laviny hučí!

Jsou to temné rány — hukot, který působí jako tlak vzduchu vzdálené explose. Zvuk, který rozechvěje bubínky v uších, prolne tělo a rozechvěje jej jako ladičku neb strunu klavíru. Hluboký tragický tón přichází právě tak pomalu a majestátně, jako přirozená smrt. Zní velmi pomalu a váš mozek celý ten zvuk, všechny ty zvukové vlny a nuance analyzuje — jako zpomalený film. Všechno se chvěje před tím temným příšerným a hrozivým tónem — člověk

prožívá hluboký pocit lidské nicotnosti ve velkém chrámu přírody. Je to hlubší dojem, než máte pod velkou, vysokou klenbou kostelní neb před tichou obrovskou turbinou, když jste u ní sám.

Seděli jsme mlčky za pevnými dveřmi, cítíce všechno to, čím bylo nabitě ovzduší a mlčky dívali jsme se na konvici s horkou vodou na čaj na malém sporáčku. Seděli jsme svázáni přírodou — ale volnější, než dole — daleko od lidí, vysoko v horách — uzavřeni v malém, bílém světě mlhy. Nechali jsme tam — dole — kabát všednosti, zapomněli na život, čas i starosti a všechny ty věci, které sedí na člověku v týlu — čekaly hluboko pod námi, až sestoupíme pod pásmo mraků, aby se na nás vrhly.

Seděli jsme sami — dva — v malé chatě — n a d m r a k y!

Bílá přímka mlh někdy klidná — někdy rozbouřená, šplíchající špinavé cáry a vlny vysoko na svahy, dělila nás od lidí. Rovina par za klidných dnů nehybně ležící u našich nohou, nutila a lákala projít se po její bílé ploše — jít po ní — tam, kde nebe běhalo se průzračností.

Bílá plocha zavřela nám šedý život všedních dnů.

Někdy jsme se dívali perforací mraků a svět — tam dole, pod námi — skrze otvory mlh, zdál se hučet — ty malé vesničky v hlubokých dolinách, ti-

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport

Dobré trávení
zaručuje

FERNET-BRANCA

Pět, čtyři,
tři, dvě,
jedna - teď -

a máte-li výzbroj od
Průchy musíte vyhrát

SOKOL PRŮCHA
SPORT
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25
Telefon 330-17

ZÁK. CHRAŇ.

OLYMPIA -VOSKY

zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sportovních potřeb.
A. ELGER, ZINNWALD, RUDOHOŘÍ.

těrné říčky a cesty — vše to, připomínalo hořické hračky.

Seděli jsme u odřeného stolu prokousaného červotočem, právě tak, jak vypadal sníh před chatou — a na ní ležela kniha nocležníků.

Přišli sem ti lidé se stejným pocitem — za stejným cílem? V rozbitých deskách na otřepaných listech bylo zapsáno pár jmen!

Pouze jména — více nic.

To nebyla kniha pod bílou clonou — dole — kde zaznamenány city — to nebyla kniha křiklounů pod mraky, kam každý vylil svůj, někdy skrytý, nevkus, doprovázený špatnou kresbou. Zde nebyly hloupé básně, začínající: »Ó, hory, hory...« konče steskem po dobrém pivě. Tady nepošpinil papír středoškolský profesor svojí nezdravou sentimentalitou o horské květeně, tady tatík nestěžoval si na těžký výstup, plný potu — zde žádný nelitoval a zase nechlubil se na papíře, že přišel až sem!

Tady byl jen podpis — je to kniha nad mraky!

Sem přišlo třicet lidí — emigrantů života — a žádný nepsal o svých citech. Přišli s tvrdým obličejem — mlčenliví — s vnitřním smíchem, že utekli, aby se smáli životu dole.

Pak odešli — museli! Zůstala zde jenom jejich jména — jméno a příjmení — tak je život očísloval,

tak je poznává, ale zde to byla — velká láska, velký vzdech — co zůstalo na papíře jako výkřičník.

Sedíme nad mraky ve srubu a v konvici vře voda — jsme článkem v řadě těch, kteří přetrhli na čas nit, poutající je k životu.

Obláčky z lulek stoupají ke stropu a skulinami letí pryč.

Sedíme mlčky — pijeme čaj!

Venku počasí se tiší!

Padá sníh — vločky poletují jak ptáci, zdvihají se, vyplašeni větrem a opět usedají. Roj za tiché hudby větru, velký vířící tanec dokonalých krystalků zmrzlé vody. Vidíš je zdáli jak se větší, letí ti vstříc, usedají ti přátelsky na rameno a — umírají.

Letí jich celá spousta, sedají si všude, kouř z plechového komínku plazí se a uhýbá se jim a uchopen větrem mizí v jejich řadách. Tmavá skála nad chatou dostala bílý závoj.

Sněží!

Dole — daleko pod námi — hotely — gramofony, hudba, tanga a foxtroty, upoceně tváře ukončeny tvrdým límcem — večerní toalety — formalita, lyže — a tlusté doutníky.

A u nás byl jenom večer!

KAREL DRLÍK:

Na lyžích přes Jeseníky.

Česká turistika v Jeseníkách vyrostla již dávno z dětských let. Tyto hory, kterým můžeme dnes říci naše, vábí k sobě svým půvabem stále větší počet českých turistů. Obrátila se také již pozornost vzdálenějších krajů k tomuto horstvu, které až do nedávna bylo z veliké části domenou německé turistiky. Dnes již se domluvíme ve všech sedmi německých útulcích na Jesenících česky. Na svahu Jelení studánky stojí první česká chata, zvaná Alfrédova. Chata je dobře vybavena pro 70 nocležníků, stravu lze zde dostati vydatnou za mírné ceny.

Vlastní Vysoký Jeseník táhne se od Ramzovského sedla, jehož nejvyšší místo o 759 m je na stanici rychlíkové trati Praha—Hanušovice—Opava, až k chatě na Skřítku ve výši 877 m na silnici z Rymařova do Sobotína. Jeseníky, které svými rozsáhlými lesy o hlubokých srázných roklích i svými skvělými vyhlídkami s vrcholů téměř celého hřebene, zejména ovšem s temene Koprníku a s rozhledny na Pradědu, spojují v sobě mohutnost Krkonoš s jímavým půvabem Jizerských i Orlických hor, jsouce zároveň podobny v rozlehlých polohách některých horských hřbetů i Kralickému Sněžníku.

V zimě i v létě jsou Jeseníky oživeny turisty. Je zde mnoho krásných partií, a to hlavně v zimě, které musí uspokojiti největšího labužníka. Jednou z nejkrásnějších je hřebenová partie, vycházející od Ramzovského sedla až k sedlu Bruntálskému. V létě je to vděčná cesta dvou-denní, v zimě ji pokročilý lyžař vykoná za den. Činí dosti značné požadavky na vytrvalost a techniku, zato však odmění nádhernými rozhledy a přírodními zajímavostmi.

Tuto cestu chci popsat tak, jak jsme ji již často absolvovali. Přijeli jsme do Ramzové, nejlepšího východiska na rychlíkové trati, v osm hodin večer. Po pohodlné dvou-hodinové cestě vystoupili jsme na Šerák za krásné měsíční noci, která hlubokým lesům, roklím a údolím dodávala pohádkového rázu. V hlubokém údolí Bělé blýskala se nespočetná světélka spícího lázeňského města Frývaldova-Gräfenberku; mrazivý větřík zahnal nás však do pohodlně vypravené útulny Jiřího, příkrčené nad sráznou strží Šeráku. Časně ráno opustili jsme chatu a pohodlným sedlem vystoupili na rozložitý Kočárník, s jehož rulového skaliska na temeni je nejkrásnější rozhled v Jeseníkách. Pohoda nám přála, den byl úplně jasný.

Daleko na sever šířila se dolina frývaldovská do širých rovin pruského Slezska, na západ nádherná kupa Kralického Sněžníku, hory Rychbelské a v dáli na obzoru Krkonoše. K jihu krabátí se výběžky hlavního pásma a splývají s Českomoravskou pahorkatinou; na východě uzavírá obzor svou majestátností ctihodný Praděd. Nemohli jsme se nabažiti nádherného panorámatu a pomalu jsme sjížděli neustále se rozhlížejíce, až tu rozbitý sjezd upoutal úplně náš zájem a každý pluzil, přeskakoval a defiloval v různých polohách okolo tichých a moudrých smrčků, které jen vážně pokyvovaly hlavami, jako by říkaly: »Tak, tak, hochu, jen se nestyd', my máme takovou podívanou každou neděli!« Napravo od nás sedí klidný Vozka, od jehož obrovských balvanů na vrcholu se jede lesem nízkým i vysokým, přes paseky a mýtiny po hřebenu i boku Trojáku až na silnici do Kolštejna. Je to nejdelší lyžařský sjezd

ODZNAKY-PLAKETY — I. B. PICHL, PRAHA POD LETNOU 10
CELETNÁ 33

v republice vůbec, je přes 10 km dlouhý. My ovšem neodbočujeme, poutá nás před námi se vypínající Červená Hora, na jejímž úbočí tulí se idylický dřevěný kostelíček s chatkou, pověstná Vřesová studánka. Objeli jsme Červenou horu a přijíždíme do středu zimního ruchu v Jeseníkách, Červenohorského sedla. Jsme u kolébky české turistiky a českých útulen v Jeseníkách. Dosud stojí zde skromný cestářský domek proti všim pohodlím vypravenému hotelu Sudetengebirgsvereinu. Je to první pionýr české turistiky v těchto horách. Letos, nejpozději za rok, se dočkáme toho, že v tomto srdci Jesenických hor bude postaven důstojnější stánek, který by reprezentoval naši turistiku. Veškeré přípravné práce pro tuto novou chatu jsou skončeny. Potřebný kapitál v částce 1 milion je zajištěn a proto doufáme, že nebudeme zklamáni.

Hřebenová cesta vede nás dále na Klínovec a dále uprostřed zasněžených hvozdů namáhavým výstupem na Malou a Velkou Jezerní horu. Naši kamarádi se ohlížejí po nějakém vycpaném autu, ale nic naplat, nahoru se musí. Polední slunce trápí zvláště starší účastníky, kteří těžce oddychují a šlapou rozmarinkou, jako obrovští pavouci po příkré cestě vzhůru. Neustále se sypou otázky, kdy už budeme nahore. Konečně široká planina na úpatí Malého Děda (1304 m) dovoluje nám uzříti naši Mekku, Praděd (1490 m), vzdálený asi půl druhé hodiny. Ovčácká bouda, dnes již řádně zařízená a k pobytu způsobitá útulna švy-

cárna, vybízí nás k odpočinku. Okolo na slunné stráni potlouká se mnoho obnažených akrobatů, do hněda opálených. Pokročilejší škola lyžařského umění. Pokračujeme v cestě a za nedlouho mohutná, zledovatělá rozhledna na Pradědu stojí před námi. Rozhledna je přes zimu obhospodařována. Má ústřední topení, lze tam dostati nocleh a občerstvení. Dosáhnutím Pradědu ocitáme se na nejvyšší hoře Moravy a Slezska. Hora, opředená pověstmi, masivní, z daleka viditelná. Rozhled s vrcholu je nádherný. Kéž by jenom jméno Praděd u českých turistů bylo tak zvučné jak u Němců Altvater! Praděd měl by se státi hrdou výspou českých hor v cizím moři. Zaslouhuje toho.

S Pradědu je krásný sjezd k chatě na druhé straně, k Ovčárně. Nad ní tyčí se Petrovy kameny, kde podle pověstí konaly čarodějnice a čerti své orgie, přes ně vede cesta směrem k Jelení studánce na Alfrédovu chatu. Pod Petrovými kameny táhne se údolí Bílé Opavice s krásnými vodopády a s perlou slezských lázní, Karlovou Studánkou. Cíl náš vede nás po hřebenu Vysoké hole, sjíždíme po příkrých cestách přes Schwarzhübl do Malé Morávky, kde naše partie končí a vláček nás odveze na trati Opava—Brno do Bruntálu.

Přijďte si zalyžovat na Jeseníky, prožijete tam nezapomenutelné dojmy. Potřebné informace udělí lyžařský referent Jesenické župy KČST. K. Drlík z Krnova.

Závody.

Josef Jílek zakládá velký závod Moravy!

XVII. lyžařské závody Sportovního klubu v Novém Městě na Moravě, I. lyžařské závody o »Zlatou lyži Českomoravské vysočiny«, přebor brněnské župy S. L. RČS. v Novém Městě na Moravě ve dnech 4.—7. ledna 1934.

Lyžaři novoměstští mají už své dobré jméno ve sportovním světě; byli to před válkou Mrkvička a Šír, po převratu pak bratři Němečtí, Slonek, nyní Musilové, Zajíc, Kosour, z bývalých novoměstáků Pokorný, Beranovský, Kožnárek, Stehlík. Říká se právem, že Nové Město je kolébkou moravského lyžařství. Lyžarilo se zde už před válkou, tehdy jen příležitostně a o jedné dlouhé holi, a teprve tragicky zemřelý Hanč naučil novoměstské jezdit pořádně, po krkonošsku. Z nepatrných začátků se zde rozmohlo lyžářství tak, že dnes se tu kluci takřka rodí s lyžemi na nohou, že najdeme v každé chalupě a v každém domě na půdě (na stropě, jak zde říkají) celé skladiště prkýnek, jsou zde dvě velké odborné dílny na lyže (Bratři Slonkové a Rohlík-Chroust) vedle několika menších, lyžaři zde takřka kdekdo, děti a studenti jezdí do školy na »dřívkách«, a jen nedostatek sněhu v posledních letech brání dalšímu slibnému rozvoji i lyžařským podnikům.

Z nynějších slavných závodníků Josef Německý hospodaří na rodném domě, sedláci jako jeho populární vousatý

táta 11 dětí, »starý Varhaník«, a třebaže jel letos už za staré pány, přece podal pěkný výkon. Slávu bratří Německých, jak se zdá, podědí bratři Cyril a Bohuslav Musilové, rovněž rolníci syni z blízkých Studnic. Mají dobrý tělesný fond, získaný těžkou selskou prací, oba abstinenti, nekuřáci, skromní a upřímní; starší Cyril pronikl naráz svým vítězstvím na 18 km na mistrovství ČSR. v Jilemnicí, a jeho minulé úspěchy jsou ještě v dobré paměti. Jeho mladší bratr Bohuslav, jím vedený na závodnické dráze, jel dobře na loňském mistrovství ve III. třídě, a letos vyhrává hned svou první osmnáctku i před svým bratrem. Byl překvapením závodů svou lehkou jízdou, svými poměrně dobrými skoky bez pádů, ačkoliv už přes rok neměl příležitost k treningu ve skoku, a s trochou štěstí vyhrál i závod sdružený, Zlatou lyži a přebor Brněnské župy.

Letošní závody novoměstské získaly na zajímavosti tím, že se bojovalo po prvé o novou putovní cenu, Zlatou lyži Českomoravské vysočiny. Je to jedna z nejkrásnějších lyžařských cen a věnoval ji rodák z novoměstského kraje, bývalý dlouholetý zasloužilý jednatel Svazu lyžařů Josef Jílek z Prahy. Na podložce z bílého hlazeného mramoru vytvořil projektant ceny malou zlatou lyži, jejíž miniaturní odlitek zlatý, stříbrný a bronzový získávají každoročně první tři vítězové.

• S P O R T O V C I — L Y Ž A Ř I !

Od 1. ledna nejsem více ve spojení s fon. Zd. Kopecký a zhotovují lyžařské a veškeré sportovní oděvy vzorně a v levných cenách ve svých dílnách

Karel Šfida, Jáma, palác u Nováků, III. schodiště (zdviž)

LYŽE f y KAREL KOLDOVSKÝ ve Vysokém nad Jizerou

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplacené. Žádejte ceník.

Ačkoliv podmínky sněhové nebyly příliš příznivé, konal se závod na 30 km, v němž zvítězil s velkým náskokem Cyril Musil, na zmrzlém tvrdém sněhu, na terénu těžkém. Závod se přenášel také v rámci krajeového přenosu z Nového Města, a pořadatelům se podařilo získat úskokem také Musila před mikrofon — jinak by jej tam při jeho skromnosti nikdo nedostal. Závod dobře jel také třetí vítěz Pudig z S. K. Poličky, který svým atletickým zjevem budil značnou pozornost.

Závod na 18 km byl přeložen k chatě na Harusovci, kde bylo víc sněhu, ale obecně i závodníkům vadil ostrý mrazivý vítr. Čekalo se vítězství C. Musila, který přijel první do cíle, ale za malou chvíli za ním dojel jeho bratr, který podle slov norského závodníka a trenéra Olle Wiiga jel jako »Schnellzug«. V závodě ve skoku exceloval svým stylem Nor Wiig, který skákal 36 m — nejdelší skok, jaký kdy na můstku byl — přes 30 m skákali Pokorný, Beranovský, Zajíček, Kadavý a Kovář. — Celkem ukázaly závody vysoký průměr novoměstských závodníků a potěšitelný fakt, že je i mezi mladými hochy dost talentů, kteří jednou budou moci něco znamenat. *sd.*

Závod na vytrvalost na lyžích na 30 km, pořádaný 4. ledna 1934, měl tyto výsledky:

I., II. tř. st. A.: 1. Musil Cyril, Sportovní klub v Novém Městě na Mor., 2.10.54, 2. Německý Josef, Sportovní klub v Novém Městě na Mor., 2.25.59, 3. Pudig Leopold, Sportovní klub Polička, 2.28.59, 4. Habermann Frant., Český Skiklub Praha, 2.41.24, 5. Kalas Jan, Český Skiklub Praha, 2.44.31, 6. Rohlík Miloslav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 2.45.10, 7. Vlach Oldřich, Vysokoškolský Sport Brno, 2.50.16, 8. Fousek Josef, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 2.53.35.

Závod na lyžích na 18 km, 6. ledna 1934:

I. třída: 1/2. Musil Cyril, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 1.10.34, 2/3. Německý Oldřich, Sportovní klub Slavie Praha, 1.11.45, 3/4. Zajíček Frant., Sportovní klub v N. Městě na Mor., 1.13.26, 4/6. Kadavý Bohumil, Lyžařský závodní klub Praha, 1.13.58, 5/9. Pokorný Oldřich, Sportovní klub Mor. Slavie Brno, 1.16.03, 6/16. Beranovský Jiří, Vysokoškolský Sport Brno, 1.20.57. — II. třída: 1/1. Musil Bohuslav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 1.09.55, 2/5. Kosour Bohumil, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 1.13.54, 3/7. Kovář Jan, Lyžařský závodní klub Praha, 1.14.09, 4/8. Dr. Spazier Otto, Lyžařský klub Vys. Sportu

Praha, 1.15.48, 5/10. Nor Wiig Olle, S. K. Moravská Slavie Brno, 1.16.56, 6/11. Vaníček Karel, Klub lyžařů vinohradských, 1.17.49, 7/12. Fousek Vít, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 1.18.19, 8/13. Kalas Jan, Český Skiklub Praha, 1.18.26, 9/14. Vlach Oldřich, Vysokoškolský Sport Brno, 1.20.16, 10/15. Tichý Karel, Vysokoškolský Sport Brno, 1.20.52, 11/17. Habermann Frant., Český Skiklub Praha, 1.21.14, 12/18. Fousek Josef, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 1.21.53. — Přihlášeno 50, startovalo 41, došlo 39 závodníků.

Závod na lyžích na 10 km, 6. ledna 1934:

Ženy: I. tř.: 1. Dostálová Růžena, Vysokoškolský Sport Brno, 50.19 (mimo konkur.). — II. tř.: 1. Houdková Marie, Vysokoškolský Sport Brno, 52.52, 2. Hlávková Olga, Vysokoškolský Sport Brno, 1.06.42. — III. třída: 1. Zajíček Vladimír, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 39.50, 2. Zajíček Bohumil, Sportovní klub v N. Městě n. Mor., 40.57, 3. Balvín Jan, Český Skiklub Praha, 41.12, 4. Pavliš Jaroslav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 43.40, 5. Sobotka Frant., Vysokoškolský Sport Brno, 45.04, 6. Havlík Josef, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 45.36, 7. Fousek Jaroslav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 46.12, 8. Puchýř Bohumil, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 46.19, 9. Kürti Karel, Vysokoškolský Sport Brno, 46.43, 10. Zeman Emil, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 47.16. — Dorost: 1. Mužátko Richard, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 45.20, 2. Blažíček Frant., Sportovní klub v N. Městě na Mor., 47.14, 3. Bulánek Stanislav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 49.12, 4. Zehnal Alois, Sportovní klub Polička, 49.41, 5. Melichar Václav, Lyžařský klub KČST v Něm. Brodě, 50.26, 6. Pohanka Josef, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 50.34, 7. Říha Vladimír, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 55.27, 8. Velen Zdeněk, Sportovní klub v Bystřici nad Pern., 1.00.14.

Závod ve skoku prostém konal se 7. ledna 1934:

A. Závod veřejný: I. třída: 1/2. Německý Oldř., S. K. Slavie Praha, (26, 27, 29) 182'8 bodů, 2/5. Kadavý Bohumil, L. Z. K. Praha, (29, + 30'5, 30) 158'7, 3/9. Beranovský Jiří, Vysok. Sport Brno, (+ 29, + 31, 31) 128'2. — II. třída: 1/1. Wiig Olle, Nor, S. K. Mor. Slavie, (+ 35, 36, 36) 192'—, 2/3. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, (30, + 31, 31) 171'4, 3/4. Musil Bohuslav, S. K. N. Město na Mor., (25, 28'5, 29) 169'—, 4/6. Hutař Karel, Mor.

Lehounké pouzdro Kč 3'50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12'80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

Slavie Brno, (23, 25, 26) 154'5, 5/7. Skorkovský Jar., Vysokoškolský Sport Brno, (20, 22'5, 19) 143'3, 6/8. Vlach Oldřich, Vysokoškolský Sport Brno, (19, 20, 24) 141'4. — B. Přebor brněnské župy S. L. RČS. pro rok 1934: 1. Musil Bohuslav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 169'—, 2. Hutař Karel, Moravská Slavie Brno, 154'5, 3. Skorkovský Jar., Vysokoškolský Sport Brno, 143'3. — III. třída: 1. Havlík Josef, S. K. N. Město na Mor., (29, + 30, 30) 146'2.

Závod sdružený. Veřejný lyžařský závod o »Zlatou lyži Českomoravské vysočiny«. Prvním vítězem putovní ceny »Zlatá lyže Českomoravské vysočiny«, založené a věnované p. Jos. Jilkem z Prahy, jest pro r. 1934: 1. Musil Bohuslav, S. K. N. Město na Mor., 272'4 body, 2. Německý Oldř., S. K. Slavie Praha, 272'2, 3. Nor Wiig Olle, S. K. Mor. Slavie Brno, 245'25. — I. třída: 1/2. Německý Oldřich, S. K. Slavie Praha, (26, 27) 272'2, 2/5. Zajíček František, S. K. N. Město na Mor., (+ 28, 31 m) 233'2, 3/6. Pokorný Oldřich, S. K. Mor. Slavie Brno, (29'5, + 30) 227'2, 4/7. Kadavý Bohumil, L. Z. K. Praha, (29, + 30'5) 226'1. — II. třída: 1/1. Musil Bohuslav, S. K. N. Město na Mor., (25, 28'5) 272'4, 2/3. Nor Wiig Olle, S. K. Mor. Slavie Brno, (+ 35, 36) 245'25, 3/4. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, (30, 31) 245'11, 4/8. Vlach Oldřich, Vysokoškolský Sport Brno, (19, 20) 211'—, 5/9. Hutař Karel, Mor. Slavie Brno, (23, 25) 207'1, 6/10. Skorkovský Jar., Vysokoškolský Sport Brno, (20, 22'5) 166'3.

Přeborníkem brněnské župy Svazu lyžařů RČS. pro rok 1934 jest: 1. Musil Bohuslav, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 272'4 bodů, 2. Zajíček František, Sportovní klub v N. Městě na Mor., 233'2, 3. Pokorný Oldřich, Sportovní

klub Mor. Slavie Brno, 227'2, 4. Vlach Oldřich, Vysokoškolský Sport Brno, 211'—, 5. Hutař Karel, Sportovní klub Mor. Slavie Brno, 207'1, 6. Skorkovský Jar., Vysokoškolský Sport Brno, 166'3.

Závody o přebor Západočeské župy SLRČS. konány na Špičáku 21. ledna 1934. Organizace a účast na závodech (70 startujících) byly velmi dobré. Sníh střídavý, misty tvrdý. Běžecká úroveň se značně zlepšila, což dokazují vyrovnané časy na trati 14 km. Ale i v ostatních třídách jeví se potěšitelný pokrok. Závod ve skoku byl umožněn energickou přípravou jízdni dráhy, jež musila býti rozdupána a změkčena.

Běžeckou prestiž na trati si uhájil loňský přeborník V. Z. Zizius, ale přebor musil postoupiti lépe skákajícímu Z. Vejšickému. Ve skoku prostém nejlepší výkon podal Vejšický a Louda. Z výše uvedených vítězů je Zizius členem Lyž. odboru S. K. Plzně, všichni ostatní členy Č. ski-klubu v Plzni.

Jedinou stinnou stránkou přeborů byla nepřítomnost Sněhařů, kteří slíbili účast na přeborech, ale nedodrželi slova.

Počasi bylo z rána zachmuřené, mrazivé, ale kol poledne se změnilo v zářící slunečno.

Technické výsledky. — Prosté běhy. I. třída, 14 km: 1. Zizius, S. K. Plzeň, 55.38, 2. Lang Norbert, Skiklub, 1.12.57. — II. třída, 14 km: 1. Kroft, Skiklub, 57.17, 2. Rozum, Skiklub, 59.30, 3. Sojka, S. K. Plzeň, 1.00.47, 4. Vejšický, Skiklub, 1.01.51, 5. Kankrlík, S. K. Plzeň, 1.03.25, 6. Kostinec, S. K. Plzeň, 1.03.37, 7. Wolg, Sparta, 1.04.39, 8. Lucák, Sparta, 1.04.41, 9. Černý, Sparta, 1.05.17, 10. Kameník, Sparta, 1.06.08, 11. Zýka, S. K.

**Správná výzbroj
jakostní značky**

zaručuje již předem
plnou radost při každém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann,**
Brno, Koblížná-Růžová

A21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE.
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

DEPOT PRO Č.S.R. A POLSKO
HNICEK LINGT-GROSS, H. OSTRAVA

Prima primissima jest

KLOTILDA 2¹/₂

Koruna čistoty a klíč k všestranné šetrnosti.

KLOTILDA 2¹/₂ jest vynález československý, čís. 29705 zákonem chráněný a jest hygienickým, dnes nejlepším, nejdokonalejším a osvědčeným těsnidlem na celém světě.

KLOTILDA 2¹/₂ jest specialita k prvotřídnímu bezvadnému nejlepšímu utěšňování oken, dveří, skříní, portálů, knihoven, balkonů, lednic atd.

Těsnidlo KLOTILDA 2¹/₂ zaručeně nepropouští žádné saze, prach, zimu, průvan, hmyz, epidemie, válečný plyn a pod.

Jen těsnidlo KLOTILDA 2¹/₂ jest lehce odnímatelné a přenosné, není přibítené ani přilepované, nýbrž vsunuté do vlisu u rámu.

Jen těsnidlo KLOTILDA 2¹/₂ dá se lehce odklopiti a očistiti s obou stran.

Těsnicí pásy KLOTILDA 2¹/₂ jsou provedené z celonu, z celuloidu a kovu. Účtujeme 1 bm i s provedením od Kč 7.—. Naše záruka se vztahuje pouze na provedení z celonu a celuloidu. Kov vedeme jen pro výjimečně nahodilé přání zákazníků.

Naším přáním jest míti velký okruh odběratelů. Proto jsme postavili víc než nízké ceny, pro každého rentabilní a zvýšili jsme do nejvyšší možnosti jakost těsnidla KLOTILDA 2¹/₂.

Dodává a provádí pro celou Č. S. R. výhradně

JOSEF BOHDAL,
mistr truhlářský,
PRAHA I.,
Melantrichova II (U pěti korun).

Telefon 300-62.

Plzeň, 1.07.15, 12. Kruliš, Skiklub, 1.07.43, 13. Lang Roman, Skiklub, 1.07.53. (28 u startu i cíle.) — III. třída, 12 km: 1. Liebl, Skiklub, 1.03.29, 2. Cipra, Olympia, 1.07.10, 3. Bokr, Sparta, 1.09.53, 4. Roh, Sparta, 1.10.08. (9 u startu i cíle.) — Dorost, 7 km: 1. Louda V., Skiklub, 36.12, 2. Kašták, S. K. Plzeň, 36.40, 3. Štork, Lyž. Klatovy, 39.15, 4. Binder, Olympia, 40.01, 5. Štengl, Brouk a Babka, 41.01, 6. Louda F., Skiklub, 41.23. (10 u startu i cíle.) — Ženy, 7 km: 1. Zeinerová, Skiklub, 45.49, 2. Rozumová, Skiklub, 51.53, 3. Jandová, Olympia, 52.10, 4. Doubková, Skiklub, 54.47. (4 u startu i cíle.) — Žáci, 3 km, sjezd: 1. Kufner, Skiklub, 10.20, 2. Kress Ant., 10.32, 3. Stöger, 10.33. (20 u startu i cíle.)

Skok prostý. I. a II. třída: 1. Vejšický, Skiklub, (26'5, 25 m) 38'9 bodů, 2. Lang N., Skiklub, (22, 24 m) 34'7, 3. Zizius V., S. K. Plzeň, (17, 17'5 m) 18'1. — Dorost: 1. Louda V., Skiklub, (27, 25 m, nejdelší skok dne) 38'5 bodů

Sdružený závod: 1. Vejšický, Skiklub, 217'9 bodu, 2. Zizius, S. K. Plzeň, 208'1, 3. Lang N., Skiklub, 166'7, 4. Lang R., Skiklub, 127,

Přeborníkem župy pro rok 1934 jest Zdeněk Vejšický, Český skiklub v Plzni, 217'96 bodu. — Dorostenec přeborníkem pro r. 1934 Václav Louda, Český skiklub v Plzni, 262'5 bodu.

Závod o přebor Jizerské župy Svazu lyžařů RČS. konal se dne 21. ledna v Novém Světě-Harrachově. Závodů v běhu pro I. a II. tř. zúčastnilo se 16 závodníků, závodů ve III. tř. 9 závodníků.

V závodech v běhu dosáhli velmi krásných výsledků někteří závodníci z Podhoří, zejména Vajshajtl z Liberce, Schovánek ze Semil a Feistauer z Lomnice n./Pop., kteří tak dokázali, že velmi rychle dorůstají výše závodníků z hor. Závod ve skoku byl proveden na svazovém můstku »Na Ptačinci«, který byl velkým nákladem upraven. (Navezen sněh.) Poněvadž sněh nanesený den před tím na doskočiště a na nájezd zledovatěl, byl proveden skok pouze s polovičním nájezdem. Toto opatření se velmi dobře osvědčilo, neboť donutilo všechny závodníky, aby věnovali větší pozornost odrazu, chtěli-li dosáhnouti delších skoků. Zabránilo se tím také pádům, které by jinak byly pochopitelné, když téměř všichni závodníci byli teprve po prvé, nebo po druhé v letošní sezoně na můstku.

Ze všech 45 skoků skončily pádem pouze čtyři, což jest nejlepším dokladem dobré třídy všech skokanů. Délka skoků odpovídala zkrácení nájezdu (nejdelší skok v konkurenci měl Hartig a Skrbek 37 m).

Z našich hochů upozornil na sebe zejména Hartig a Skrbek ve II. tř., Chlum a Lukeš ve III. tř. a dorostenec Zeman z Vysokého, který se zúčastnil závodu mimo konkurenci a jest jednou z největších našich nadějí.

Závod sdružený byl za nepřítomnosti Bartoně, jemuž se obnovil při tréningu na štrbském plesu po vánocích výron do kotníku levé nohy, soubojem mezi Hartigem a

Skrbkem z Vysokého n./Jiz., jemuž Bartoň mohl jenom jako divák přihlížeti.

Hartig potvrdil svoje prvenství vítězstvím ve skoku, Skrbek však získal větší náskok bodů při závodech v běhu, a poněvadž jeho výkon ve skoku se velmi přiblížil Hartigovi, stal se přeborníkem župy Jizerské pro r. 1934 nadějný Skrbek Miloslav z Českého ski-klubu ve Vysokém n./Jiz. Jeho výkon dlužno hodnotiti tím výše, že jsa v činné vojenské službě, nemá žádné příležitosti k tréningu, a letos byl po prvé na můstku. Přes to dosáhl ve skoku 148.5 bodů a zůstal o pouhé 2 body ve skoku za Hartigem, který jest dnes našim nejstylovějším skokanem.

Letošní přebor také dokázal, že úspěšným závodníkem pro sdružený závod může býti i Hartig, který doposud pouze skákal.

Zdá se, že v boji o titul mistra republiky Československé bude míti letos náš Bartoň tuhou konkurenci.

Technické výsledky závodů jsou tyto: Běh na 14 km pro I. a II. t.ř.: 1. Neřuka, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 1.01.47, 2. Vajshajtl, L. K. Liberec 1.03.34, 3. Schovánek, S. K. Semily 1.03.46, 4. Fučík, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 1.04.15, 5. Vlach, S. K. Semily 1.04.52, 6. Skrbek, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 1.06.04, 7. Hartig, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 1.06.36. — Běh na 8 km pro III. t.ř.: 1. Chlum, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 45.40, 2. Feistauer, S. K. Lomnice n./P. 47.22, 3. Votoček, B. L. T. K. Nový Svět 47.24, 4. Zemánek, B. L. T. K. Nový Svět 48.24, 5. Otmar, L. K. Liberec 50.45. — Skok prostý I. a II. t.ř.: 1. Hartig, Vysoké n./Jiz. bodů 150.5 (35 m, 37 m), 2. Skrbek, Vysoké n./Jiz. bodů 148.5 (36 m, 37 m), 3. Misar, Nový Svět bodů 109.6 (25 m, 28 m), 4. Neřuka, Vysoké n./Jiz. bodů 107.6 (25 m, 29 m), 5. Vlach, Semily bodů 103.1 (25 m, 27 m). — Skok prostý III. t.ř.: 1. Chlum, Vysoké n./Jiz. bodů 129.0 (25 m, 26 m), 2. Lukeš, Nový Svět bodů 121.8 (25 m, 28 m) — Závod sdružený o přebor župy: 1. Skrbek, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 289.6 bodů, 2. Hartig, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 288.0 bodů, 3. Neřuka, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 267.6 bodů.

Lyžaři Klubu čs. turistů v Užhorodě pořádali dne 21. ledna 1934 klubovní závody lyžařské. Start na Plišce, cíl u útulny na Plišce. V třídě II. na 18 km: 1. Hošek 1.12.25, 2. Müller 1.12.30, 3. Bakoš 1.25.59, 4. Štěpán 1.27.05. V třídě starších A: 1. Dr. Sinyec 1.36.43. V třídě starších B: řed. Sturm. — Běh žen na 6 km: 1. Vondrušková 28.32, 2. pí Kučerová 30.20, 3. Demetrová 38.48. — Dorost na 6 km: 1. Tomášek 23.10, 2. Propper 26.37, 3. Ruják 28.21.

Putovní pohár řed. Tlapáka získává na rok 1934 sl. Vondrušková, putovní pohár Strádalův pro dorost Tomášek.

Klub československých turistů, odb. Volovec, Podk. Rus hlásí, že dne 14. t. m. byly pořádány závody ve sjezdu na 6 km z Troščianu (1224 m n. m) do Trnavky (530 m)

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLÉ DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS, PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

u Slawska v Polsku, Polskiem Towarzystwem Tatrzańskiem, oddziałem Drohobycz, ke kterým byli vysláni za vedení p. Tomáše Bílka, jednatele KČST, odb. Volovec podkarpatoruští závodníci. Závodníků startovalo 8 a všichni na obtížné trati, po prve jedoucí závod sjezdový a čestně se umístili. Hlavně překvapil mladistvý závodník OKČST Volovec, Evžen Zindulka, který se umístil před známým, prvotřídním polským závodníkem Štěpánem Witkowskim.

V ý s l e d k y: 1. Akser, Czarný Lwów; 716, 2. Girszak L., Sokol Skole 7-39, 3. Zindulka Evžen, OKČST Volovec 8-04, 4. Witkowski Št., Czarný Lwów 8-25, 6. Filipi Tomáš, OKČST Volovec 8-48, 7. Kverka M., OKČST Mukačevo 8-56. — Svaz lyžařů byl po prvé v tomto kraji svými členy zastoupen a reprezentován, Pro naše závodníky účast na závodech byla dobrou školou, protože doposud na sjezdovém závodě nestartovali, ani ho neviděli a tento závod byl jim dobrou přípravou. Většina závodníků byla Rusínů.

Různé zprávy.

Krasobruslařské závody dam a párů o mistrovství Evropy, pořádané ve dnech 27. a 28. ledna na Zimním stadionu v Praze, měly úspěch po všech stránkách. Skvělá konkurence v obojí závodní disciplíně, která před tím v mistrovství Evropy dosud nikdy nebyla dosažena, ohromná návštěva diváků a bezvadné rychlé technické provedení závodů, to vše bylo dalším lístkem do věnce našeho Zimního stadionu, po loňském skvělém mistrovství světa v hockeyi. Rotterová-Szolás, maďarská dvojice a Soňa Henie odnesli si palmu vítězství, což ani nebylo překvapením. Ostatní konkurenti pak jistě odnesli si nejlepší vzpomínky na Prahu a na skvělé uzalé pražské obecnstvo. Jediné bylo smutné, že tak daleko jsme pozadu za těmi všemi cizími konkurenty, jimž prozatím nemůžeme se tak hned přiblížiti. Ale snad brzy se to zlepší a naši mladí adepti a hlavně adeptky, jistě hodně odkoukaly od zde přítomných krasobruslařek a hlavně si uvědomily, že výkonu krasobruslařského lze dosáhnouti jen poctivou a svědomitou pílí.

Novinky ve výbroji. Hliníková lyže, o níž jsme psali již v XXI. ročníku našeho časopisu, objevuje se již na trhu, což se dalo očekávat. Nejde vlastně o masivní hliníkovou lyži, nýbrž o jakousi aluminiovou »podrážku« na lyži, dřevo lyže tvoří tu tedy vice versa jakousi vložku, která sahá až k ohbí špice lyže, kde je nahrazeno pérující ocelovou vložkou, která běží až k špici lyže. Na tuto dřevěnou vložku, která propůjčuje lyži normální tvar, může se připevniti právě tak jako na celodřevěné lyži, jakékoliv vázání. Váha takto sestrojené hliníkové lyže je přibližně táž, jako u normální jasanové lyže. Výhoda hliníkové lyže spočívá v tom, že se neláme, že ji netřeba mazati, neboť na ni se sníh nelepí. Na stoupání lze použití příčné naneseného stoupacího vosku, který před sjezdem se hladce ve sněhu setře. Zatím je tento vynález drahý (díváme se ostatně na něj skepticky! pozn. redakce).

Svůj k svému! Upozorňujeme, že ve Špindlerově Mlýně existuje odbor »Národní jednoty severočeské«, který pro zájezdy našich lyžařů dopisem ze dne 18. ledna 1934 na-

bídl nám své služby a podá ochotně každému zájemci informaci ohledně ubytování, nákupu a vůbec po každé stránce, aby našimi lyžaři byly podporovány především podniky a závody české. Děkujeme!

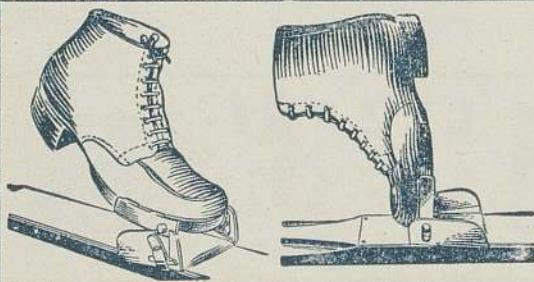
Světové mistrovství bobů konalo se 23. a 24. ledna 1934 v Garmisch v Německu. Československo zastoupeno bylo dvěma boby H. D. W. I. a H. D. W. II. Světové mistrovství párů vých bobů koná se ve dnech 3. a 4. února v Engelbergu ve Švýcarech, kde koná se i kongres »Fédération international du bobsleigh et tobogganing« za předsednictví hraběte Frégolière.

Nový olympický můstek na Gudibergu v Garmischu je hotov a konalo se na něm již skokanské cvičení. Věž můstku je 46 m vysoká. Bobsleighová olympijská dráha u Riesersee bude dohotovena v nejbližších dnech.

!! Podle zprávy »Wintersportu« vyloučen byl z D. S. V. známý německý pracovník lyžařský i n g. R. G o m p e r z, poněvadž prý v jednom článku inšpruckých listů na valné hromadě »Alpenverein« ve Vaduzu (Lichtensteinsko) špatně se vyjádřil o Hitlerovi a Hitlerismu.

»Československá myslivecká jednota« písemně stěžovala si u Svazu lyžařů, že lyžaři málo respektují v lesních revírech klid zvěře. Myslivecké jednotě můžeme zde veřejně odpověděti naším přesvědčením, že lyžařstvo organizované ve Svazu je pouze částí lyžařské veřejnosti, která je tak prodchnuta řádným sportovním duchem, že stížnosti na tuto složku čl. lyžařství jistě nejsou předmětné a že spíše nutno rušitele lesního klidu hledati v kruzích lyžařů neorganizovaných, jichž bezuzdnost a bezohlednost je též i nám, bohužel, až příliš známa.

Chata na Čerínku vyhořela do základů. Známá turistická chata na Čerínku u Jihlavy v noci z pondělí na úterý vyhořela do základů. Požár vznikl asi ve 3 hod. ráno a strávil celou budovu i se zařízením. Chata byla vybudována v r. 1924 nákladem 150.000 Kč a dalších 50.000 Kč na zařízení. Škoda je jen částečně kryta pojištěním. Majitelem chaty je turistický klub Čerínek u Jihlavy. Správa chaty upozorňuje všechny lyžaře, že ubytování je nyní

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sáňky, hockey-hole, obuv, výbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

nemožné. Nouzový provoz pro nejnútnejší potrebu udržuje se ve staré chatě na Čeřínku z r. 1910.

Originální turistická chata stojí ve výšce 2200 m n. m. na průsmyku Giacomo Pescatore v italských Alpách. Vyslužilý železniční vagon slouží tu za chatu. Postaven je na šesti sloupech z betonu. Po převratu měli jsme, jak známo (zejména p. místonáčelníkovi Svazu), v jistém úseku našich hranic takto »zařizovanou« celnici.

Nový můstek pro závody F. I. S. v Solleftea »zasvěcen« byl skoku po prvé v neděli 14. ledna t. r. Za krásného sněhu dosáhl zde nejdelšího skoku 66 m Erikson. Se zřetelem k tomu, že švédští skokani nemají ještě trainingu a že nepatří k »extratřídě«, možno očekávat o vlastních závodech F. I. S. výsledky jistě lepší. Ve švédském Svazu je toho času organizováno 133.000 lyžařů (!), ve 1168 klubech (!).

»Moderní slalom«. Nakladatelský odbor H. D. W. vydal článek známého anglického průkopníka slalomu Arnolda Lunna z Londýna »o moderním slalomu«, který vyšel v ročence H. D. W. 1934 ve zvláštním vydání za pouhé 3 Kč včetně poštovného. Objednávky přijímá »Nakladatelský odbor H. D. W.« v Liberci.

Pořádek v německém lyžařství: Tak zní nadpis jednoho z posledních »fermanů« D. S. V., z něhož vyjímáme tyto pro nás zajímavé věty:

Bod 1. D. S. V. je pro německé lyžařství jedině příslušným odborným střediskem (»allein zuständige Fachschule«). Jedině D. S. V. jest oprávněn pořádat lyžařské podniky a na německé lyžařství dozírat. Všem ostatním lyžařským organizacím jest to zakázáno.

Bod 5. Každé lyžařské sdružení v Německu musí vstoupiti do D. S. V.

Pro D. S. V. jest toto nařízení vydané říšským správcem sportu nesporně velkým, morálním i materiálním plus.

Věříme, že v celé F. I. S. nebude lyžařského Svazu, který by takové státní opatření, směřující k zřízení silné národní jednotky v státním lyžařství srdečně nepozdravil.

Toto opatření je, jak jsem již výše podotkl, pro nás při nejmenším velmi zajímavé. My máme totiž pro lyžařství 30letou, doma i v cizině osvědčenou, národní celostátní korporaci, již je Svaz lyžařů R. Č. S., ale mimo to máme československé národní lyžařství rozdrobeno na t. zv. lyžařství sokolské, lyžařství »dělnické«, orlovské atd. A »státní lyžařství« má dva Svazy — Svaz lyžařů R. Č. S. a H. D. W. — oba ve F. I. S. I. K.

Kdo vlastně bude v Solleftea? Švédský Svaz obdržel z Italie a Japonska zprávy, že tyto dvě země přece asi se nezúčastní závodů F. I. S. Francie nepřijede zcela určitě. Rovněž švýcarské »kanony« ne, prý z důvodů finančních. Zúčastní se závodů F. I. S. tedy zatím tyto národy: Švédsko, Norsko, Finsko, Německo, Rakousko. Účast Rakušanů není ostatně také ještě jistá.

Nejcitlivější deska FOMA Hyperia 25/27° Sch. Zimní fotografie krajinářská a hlavně portrétní a genrová vyžaduje desky nejvyšší citlivosti, které jest plně dosaženo u nové desky F O M A Hyperia 25/27° Sch; tato má výtečnou expoziční pružnost, jemné zrno a nejvýše vystupňovanou orthochromasii, takže při umělém světle

získáme i bez filtru správné podání barevných hodnot. Hyperia Antihalo, opatřená červenou zadní izolační vrstvou, jest dokonale prosta světelných kruhů, jest tedy universálním negativním materiálem. Vyžádejte si informace u svého dodavatele.

Nové měření časů při závodech sjezdových zavedeno bylo v Americe, a to pomocí rozhlasu. Výhodou jest, že může jak start prováděti, tak i v cíli měřiti jediný soudec na jedněch stopkách. Normálním způsobem pomocí malé vysílací stanice odstartuje při sjezdu neb slalomu soudec závodníky a pak zase sám podle týchž stopek u cíle je stopne. Jedině to vyžaduje pořádku u startu a ticha.

Nové dvoje saňkářské dráhy byly otevřeny v Krkonoších. Jedna jest v Novém Světě-Harrachově a vede z Čertáku dolů a měřiti bude 5 km. Dosud není zcela hotova. — Druhá vede z Mísečných bud a končí v Zadních Mísečkách u »Waldheimu«.

Klub alpistů čsl. v Praze počínaje 1. lednem t. r. vydává svůj věstník. První číslo Věstníku již vyšlo a bude tento vycházeti nejméně pětkrát do roka. Dosavad byl to náš časopis, který byl jakousi spojkou mezi klubem alpistů a jeho členstvem, avšak náš časopis mohl tomuto účelu věnovati jen omezené místo. Vítáme proto vydávání Věstníku klubu alpistů, který jistě všichni čsl. alpisté rádi budou čísti, ježto jeho obsah je velmi informativní a pro členy klubu — zdarma.

Lyžařská mapa Šumavy již vyšla. Předběžnou zprávu o nové mapě Šumavy doplňujeme tím, že mapa je již v prodeji u všech knihkupců, kteří projevují zájem o lyžařství, aneb přímo u generálního komisionáře: knihkupectví Osvěta, Plzeň, Ríšská ul. 6. O mapu se jeví značný zájem, soudě podle čilé poptávky po ní. V mapě jsou snešeny zkušenosti nejlepších znalců Šumavy. Její vydání bylo financováno nezištnými nadšenci, kterým nyní patří nemalá zásluha zpřístupnění a propagace nejkrásnější, ale také nezanedbávanější části Šumavy, kamž jezdilo pouze několik tuctů lyžařů žárlivě střežících své vědomosti.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Skijöring za motocykly byl ve švýcarsku zakázán s poukazem na to, že lyžaři nejsou zde k tomu, aby čichali na silnicích zapáchající výpary z výfukových rour a nechali se vláčeti po uježděných silnicích, čímž lyže se ničí. — Připojujeme se k názoru švýcarských tělovýchovných korporací a dodáváme, že motoskiöring jest jedním z nejnebezpečnějších »sportů«, který, jak náhle se u nás objevil, tak rychle by zase měl zmizeti.

To je věci osobní záliby — někdo si třeba potrpí na omrzlý nos a bolavé uši, ale většina lyžařů se tomu raději vyhne. Ochrana před mrazem a vánicí je přece tak pro-

	LYŽAŘI. stav sněhu sdělí ZÚ-Zpravodajská ústředna. Telefon: *410-41	
--	---	--

stá: stačí vetřítí do pleti trochu creme Grado. To je speciální sportovní creme, působící zároveň na zhnědnutí pleti — a jediný creme s hojivým účinkem.

V článku Šumava vede v č. 4. našeho časopisu stěžovali jsme si na to, že na Tři krále vydávány byly na Špičáku příplatkové lístky k rychlíku R 40, který odjížděti má, podle jízdního řádu na stanici Špičáku neopraveného, z Plzně o 19'42 do Prahy. Když velké množství lyžařů přijelo vlakem odjíždějícím ze Špičáku 17'33, teprve v Plzni se dozvěděli, že uvedený rychlík R 42 o 19'42 hod. od 1. listopadu nejedí (Zimní řád platí od 1. října). K tomuto ledabylému jednání dráhy dostali jsme dopis, který zcela potvrzuje hořejší naši zprávu a dodává: Ježto v Plzni mi bylo řečeno výpravčím, abych doplatkový rychlíkový lístek si nechal ve vlaku potvrdit a v Praze pak u pokladny jej vrátil, učinil jsem tak, avšak bez výsledku, ježto průvodčí mi to nepotvrdil. Poslal jsem tedy doplatkový lístek na stanici Špičák ihned druhý den, odkud došla tato odpověď: Musím Vám sdělit, že R 30 (odjezd z Plzně 16'22 hod.) jezdí pravidelně denně. Dal-li Vám někdo informaci, že nejedí — byla chybná. Lístek vračím zpět. Když jste ho nepoužil, měl

jste si jej nechat v Plzni potvrdit a pak reklamovat u řed. stát. drah. — K tomu poznamenáváme, že bylo výslovně mluveno o rychlíku R 42 a nikoliv R 30, k němuž by se muselo odejít ze Špičáku 13'59. — Popisujeme zde věc trochu obšírněji proto, aby naši lyžaři dali si pozor na nezasvěcené pány pokladníky, neboť by mohli potom mít různé nepříjemnosti. — Současně pak upozorňujeme pány rodiče, aby svým dítkám při jízdě v sobotu do hor kupovali weekendové lístky, jež jsou daleko lacinější než t. zv. poloviční dětské.

Lyžařské výcvičné středisko 1934, jak jsme již uvedli v čísle 1. časopisu Zimní Sport, zřízeno bude letos ve vojenských srubech v Novém Smokovci ve Vysokých Tatrách. Výcvik začíná 5. února a končí 10. března. Veli- telem střediska po kpt. Buchtovi určen byl MNO škpt. Jan Kubánek, ppl. 16, a cvičiteli nadporučí Frant. Novák a Frant. Kašpar, od děl. pl. 101 a 102.

Subvence jdou do ciziny! Kdo je vyplácí? Možná že také vy — a to tím způsobem, že kupujete cizí výrobky. Vzpomeňte si na to, až budete potřebovat zubní pastu. Kupte Thymolin — původní český výrobek.

KAM NA NAŠE HORY?

Svatoňovice - Žaltman - Jestřebí hory.

a turistické noclehárny, 11 pokojů, 20 lůžek. Noclehárny 24 lůžek. Levné ubytování. Turisté a lyžaři slevy. Dotazy na odbor Klubu čl. turistů Malé Svatoňovice.

V novém obecním domě na náměstí zřídil K. Čs. T. odbor Malé Svatoňovice

Pension Žaltman

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Telefon č. 9

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hrabáčov, Vrchlabí.

RESTAURACE ZAPADLÝCH VLASTENCŮ

v Pasekách nad Jizerou. • (Reisův Pozdětín)

jez otevřena po celý rok. Hostinské pokoje, společné noclehárny, levná pense od 25 Kč, výborná kuchyně. Ideální terén pro lyžaře a turistiku. Elektr. světlo. Veškeré pohodlí a garáže. Temná komora.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Strbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense.

Hotel Prokop na Špičáku.

Největší a nejznámější hotel na Šumavě.

84 pokojů, zařízených pro nejužší zimu s dvojitými okny a ústředním topením. — Koupelny se sprehami, v domě elektrické světlo. Prostorné garáže. — Po celý rok otevřeno.

Adresa pro telegramy Prokop, Špičák, telefon: Špičák čís. 1.

CHATA U „ČERNÉHO JEZERA“ NA ŠUMAVĚ

východisko lyžařských tur. 19 hostinských pokojů, dobrá kuchyně. Prazdroj. Levné ceny.

Č. P a v l i č e k, restaurátér.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

Lyžařské středisko — letní pobyt

v Příchovicích na Stěpance v Jizerských horách 958 m n. m. Ideální lyžařské terény pro začátečníky i dobré jezdce. Moderně zařízené cizinecké pokoje s ústředním topením a elektr. světlem. Prvotřídní kuchyně — přiměřené ceny. Stanice dráhy Tanvald—Sumburk, nebo zastávka Příchovice. Autobusové spojení do Příchovice.

Telefon Příchovice č. 9.

Majitel Jan Rössler.

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektrické osvětlení, ústř. topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, la nápoje a vína, prazdroj. — Telefon č. 3. — V hotelu auto k dispozici.

DOPORUČUJI SE:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

— **HOTEL HERČÍK HARRACHOV**

Ústřední topení do všech pokojů.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

DOPORUČUJE SE „**LABSKÁ BOUDA**“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázeň.

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou, Telefon č. 11.

ELLA PŮHONNÁ, majitelka.

„MÍSEČKY“^{1058 m n. moř.} HORNÍ MÍSEČKY

25 nové době odpovídajících pokojů, 56 hromadných lůžek, vodovod s teplou a studenou vodou, ústřední topení, elektrické světlo, lázně, prvotřídní kuchyně a sklep, celá pense. — Vlastní obyčejné hospodářství. — Sportovní potřeby k dispozici. — Telefon: Špindlerův Mlýn 48. — František Renner, majitel. Lyžařská a sáňkovačská dráha od Špindlerova Mlýna. Telefon. — Pošta Špindlerův Mlýn.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

KOLÍNSKÁ BOUDA V KRKONOŠÍCH, POŠTA ČERNÝ DŮL NA BOBÍCH LOUKÁCH

Prvotřídní klimatické vzducholéčebné místo s horským sluncem, nádherné zimní scenerie, lyžaření, sáňkaření pro dospělé, rodiny, přístupno i nelyžařům. — Útulné pokoje s ústředním topením. — Česká kuchyně. — Prospekt zašle: Ferdinand Nejedlý, hoteliér.

HOTEL „LOUDA“

JABLONEC NAD JIZEROU

upozorňuje na výborný lyžařský terén, dobré, levné ubytování a stravování. Stanice Svazu lyžařů RČS.

Cvičitel v jízdě na lyžích k dispozici.

20 pokojů. Telefon 7.

HOTEL „BELVEDERE“

ŠPINDLERŮV MLÝN

Veškerý komfort. — Levné ceny.

Telefon 64.

J. Breuer.

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m V KRKONOŠÍCH 1208 m

Zimní sportovní středisko. Ve všech pokojích studená a teplá voda, ústřední topení, 70 pokojů, lázně, elektrické světlo.

Anna Lhotová, majitelka. — Adresa telegramů: Špindlerovka-Petrovka. — Telefonní úřad: Petrovka č. 2.

HOTEL „SLAVIE“

ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení. Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začát. Stanice Svazu lyžařů RČS.

Špindlerův Mlýn-Krkonoše

Veškerý komfort.

Zcela mírné ceny.

SAVOY HOTEL

středisko pražské společnosti.

E. & E. Teichmann.

Hotel „Central“

Špindlerův Mlýn.

Všechny komfort, mírné ceny.

Telefon 24. Autogaráže.

V. HOLLMANN.

HOTEL „BREMEN“

VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

Bouda v Modrém dole

1100 m n. m., Krkonoše, pošta Pece

doporučuje všem lyžařům svých 18 topitelných pokojů, společné nocelehárny. Ideální lyžařský terén. Cvičitel v domě. Levné ceny. Majitel VINCENC MEERGANS.

Doporučuje se:

NOVÁ BOUDA „KOPPENBLIK“

[Stufenseite, pošta Pece č. 26. — Ideální terén pro lyžaře.

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.

— Přimo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr

Donth. — Ústřední topení — levné pokoje

LUČNÍ BOUDA (1410 m) nad údolím Bílého Labe

RICHTROVA BOUDA (1244) na cestě Výrovka - Pece

KEILOVA BOUDA (1326)

na cestě Výrov.-Špindl. mlýn

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů.

Bratří Bönschové

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE

*

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětileté vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35,- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4,-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

BOBSLEIGH

TURISTIKA

ROČNÍK XXIII.

ÚNOR 1934.

ČÍSLO 6.

Zprávy Svazu lyžařů.

II. schůze náčelnictva, konaná dne 24. ledna 1934 v sekretariátu. Schůzi zahájil v 18'20 arch. Jarolímek. — Dr. Kalibera žádá, aby usnesení schůze T. S., aby neomluvený předčasný odchod ze schůze byl počítán jako neúčast, bylo škrtnuto, ježto neodpovídá jednacímú řádu a žádá o doplnění jednacímú řádu. — Mistrovství ČSR. se v uvedený termín koná. — Inž. Kraus: Do dnešního dne je na mistrovství hlášeno 115 závodníků. B. Bystrica oznámila, že odpověděla sokolským závodníkům, že není možno jim start na mistrovství povolití. Vzato na vědomí, že mistrovství zúčastní se jako soudce inž. Bukovec. — Na návrh Dr. Mosra schváleno, aby výpravu do Polska vedl arch. Jarolímek a přibral si event. další účastníky. — Dr. Finger: na FIS do Sv. Mořice hlášení Cífka, Hromádka. — LZK byl pozván na závody do Cortiny d'Ampezzo. Proti startu na těchto závodech není námitek. Rozhodnutí povolení startu některých závodníků bude ponecháno náčelníku. — Dr. Moser nemůže se kongresu FIS zúčastniti a doporučuje, aby v případě neúčasti Dr. Fingra zastupoval Svaz I. Komárek. — J. Kuncce podal zprávu z poslední schůze hospodářské komise, kde bylo jednáno o účasti do Solleftea. Hosp. komise vzhledem k snížení dotace a počtu členstva doporučuje, aby se tentokráte od účasti upustilo. Dr. Moser dává na uvážení, že by bylo lepší vyslati as 2 závodníky do Mořice neb do kursu do Alp. Po delší debatě usneseno účast na závodech v Solleftea odříci a vyslati 2, možno-li 3 závodníky do Mořice. Pojede-li se do Mořice, K. Rudl bude vedoucím teamu. — Schválen návrh referenta cvičitelů na stanovení limitu pro cvičitele 70% a pro vedoucí 60%. Navrhovaní cvičitelé župy brněnské a jesenické schváleni. — K. Rudl žádá, aby sjezdová komise byla zmocněna jednati v záležitosti angažování trenera na dobu od 19. II. do 15. III. Není námitek. — Dr. Kalibera jako člen protestní komise vypracoval jednací řád. Usneseno dáti řád k schválení příští schůzi T. S. — B. Zadák tlumočil přání venkovských

odběratelů Z. S., aby v časopise byly zprávy z ústředí. Členové výboru neb T. S., přítomní některým závodům, mohou býti považováni za zástupce Svazu.

Termínová listina na březen 1934.

4. III. 1934. Pražská župa — Studničná hora — veřejný — sjezd a slalom.
- 3.—4. III. 1934. S. K. Vysoké Tatry — Štrbské Pleso — veřejný — skok a běh — Dérerův pohár.
4. III. 1934. Beskydská župa — Bílý kříž — veřejný — štafety.
4. III. 1934. S. K. Sparta Plzeň — Špičák — klubový — běh.
4. III. 1934. S. K. Olympia Plzeň — Špičák — klubový — běh.
11. III. 1934. Svaz čs. důstojníků — Havlova bouda — veřejný — hlídky — závod brannosti.
11. III. 1934. Č. Skiklub v Plzni — Svaroh — veřejný — slalom.
11. III. 1934. Západoslovenská župa — Skalka u Kremnice — župní — štafety.
11. III. 1934. Sněhaři Domažlice — Výhledy — klubový — hlídky.
11. III. 1934. Beskid Slaski — Kozubová — klubový — závody mládeže.
18. III. 1934. Svaz lyžařů RČS. — Nový Svět-Harrachov — veřejný, mezinárodně přístupný — Přebor dorostu »Memorial Dr. Synáčka« — Přebor III. třídy — Pohár kongresového můstku.
18. III. 1934. Jesenická župa — Červenohorské sedlo — veřejný — štafety.
25. III. 1934. Klub lyžařů vinohradských — Dvoračky — veřejný — sjezdový.

IVAN KOMÁREK:

Lyžařská mistrovství republiky v roce 1934 v Báňské Bystrici.

Při odstupu času mezi vydáním tohoto čísla a ukončením mistrovství nechceme a nemůžeme podati našemu čtenářstvu parafrasi toho, co četlo v denních listech. Zde stůž spíše to, co sem patří, popis pravého lyžařského rámce a raisony podniku.

Jedna věc je jistá — bylo to krásné mistrovství. Jakési radostné fluidum pronikalo celým jeho prostředím. Město B. Bystrice je samo překvapením svou polohou, rázovitostí, živě pulsujícím životem, svými obchody, podniky sportovními, vzorně fungujícími a poměrně levnými pod-

nyky hotelovými a nade vše — překrásným lyžařským okolím. Jsou to československé lyžařské terény budoucnosti — terény tří vysokých horských massivů: Nízkých Tater, Velké Fatry a slovenského Krušnohoří, plné ještě panenské lyžařské krásy. Hluboké bukové porosty střídají se s jehličnatými a volně poloniny a louky skýtají dlouhé, zábavně zvlněné sjezdy.

Málokteré naše mistrovství mělo to předchozí pečlivé uspořádání a také tu cílevědomou reklamu v tisku, rozhlasu a všude. Ski klub Báňská Bystřice, který si uspořádání mistrovství u Svazu vyžádal, má iniciativní a dobré pracovníky, technické i administrativní, jako na př. prof. Koudečku a Barborku, byl však všestranně podporován i správou města s p. starostou Samuhlem i správou okresu s náčelníkem Pštrossem a konečně, a to přímo velkolepým způsobem po stránce technické místní posádkou s div. gen. Votrubou a neúnavným a obětavým předsedou přípravného výboru mistrovství p. plukovníkem Regentíkem v čele. Můstek generála Štefánika, geniálně projektovaný předsedou klubu ing. Reisse, je nejlepším můstkem říše, můstkem t. č. rekordním, na němž dosaženo bylo u nás po prvé 67 m. Sběhly se to skoro všechny složky, které mohou přispěti k radostnému zdaru takového podniku — krásný kraj, bodří lidé a krásný sport.

Jen příroda, až na trvalý azur nebes, byla v nejbližším okolí města macešská, byla obtíž s tračováním tratí, s překládáním startů daleko za město, dovážením sněhu k cíli v městě, rozvážení borců k startu autobusy a konečně nad lidská práce vojska — krytí můstku sněhem — jehož se navezlo přes 80 nákladních povozů. Sníh pod žíravým sluncem a mrazem utíkal ubohému, obětavému správci tratí, mistru Cínovi Jelínkovi, a vynalézavému taj. Krňoulovi téměř pod rukama.

Málo pamatují, tito naši dva v hledání tratí »ostřílení machři« takových svízelů, z kterých vraceli se zde po celodenní dřině vyčerpáni domů. Všecky bystřickým Ski klubem připravené plány tratí selhaly úplně. Vše se však na konec zdařilo a všem zasloužilým pracovníkům budiž čest. Opačují — bylo to krásné, radostné mistrovství.

V předvečer závodů konal se seznamovací večírek, jehož zúčastnilo se mnoho vynikajících osobností veřejného a sportovního života. V zastoupení polského konsula dostavil se z Bratislavy vicekonsul Laszczynski, za ministra obchodu okresní náčelník Pštross, za ministra nár. obrany div. generál Votruba, starosta B. Bystřice Samuhel, čestný předseda přípravného výboru mistrovství pplk. Regentík, velitel pěš. pl. pluk. Valla, členové výboru Svazu lyžařů náčelník arch. Jarolímek, ing. Pilnáček, Cína Jelínek, za Ski klub B. Bystřice čestný předseda p. řed. Pauliny a předseda Ing. Reiss.

Polské mužstvo počtem 12 borců přijelo vedeno p. Openheimem a Dr. Szatkowskim teprve 1. února, nezúčastnilo se tedy v ten den konané padesátky. V týž den přijeli i další členové výboru Svazu místonáčelník Komárek, pokladník Kunce a mužstvo H. D. W. (7) s předsedou Streitem v čele. Pražská žurnalistika byla po celou dobu závodů hojně zastoupena.

Závod na 50 km.

Vlastní mistrovství zahájeno bylo grandiosním závodem na 50 km »Hančovým memoriálem«, konaným ve středu dne 31. ledna. Na severní straně města odstartován byl o 9. hod. ranní náš největší závod, jehož zúčastnilo se 64 závodníků. Trať závodu byla jistě namáhavá, hlavně nedostatkem sněhu v nižších polohách. Od startu ve výši asi 350 m střídavým terénem vedla na Zoltán (498 m), s kterého pak obloukem vrátila se zpět kolem startu. To bylo prvých 10 km. Další část trati vedla Laskomerskou dolinou a dlouhým, ale mírným stoupáním, až na Ostrý Vrch do výše 800 m, kde byla prvá občerstvující stanice. S Ostrého Vrchu sjelo se na Sedlo Rječka a dále pak pod Detkovou k druhé hlavní stanici na Kordiky. Část s Kordiků na Králiky a Suchý Vrch, kde byla třetí hlavní stanice, vedla terénem, podobným velice terénu krkonošskému. Ze Suchého Vrchu pak posledních 7 km byl skoro stále sjezd až do cíle u malé stanice v Báňské Bystřici. Výškový rozdíl trati byl 450 m. Obecenstvo, shromážděné u cíle, mohlo stále sledovat průběh celého závodu a boje na trati. Na prvé hlavní kontrole na Sedle Rječka měl nejlepší čas Musil, 1.37, další časy na této kontrole jsou: Cífka a Kadavý B. 1.38, Novák a Vrána 1.39, Stehlík 1.42, Koldovský, Martin a Roland 1.43, Šimůnek a Erlebach 1.45, Fišera 1.46. V 25 km na druhé kontrole v Kordikách byl již na prvé místo Novák s Cífkou v čase 2.14, druhý Kadavý B. a Vrána, 2.16, dále Stehlík 2.18, Musil 2.19, Koldovský 2.20, Roland 2.22, Martin 2.24, Hanuš 2.25. V 43. km na Suchém Vrchu má již Cífka nejlepší čas 3.04. Za ním je Novák v čase 3.05, Kadavý a Vrána 3.07, Koldovský 3.12, Stehlík 3.14, Martin 3.15, Hanuš 3.17, Erlebach 3.20.

Pořadí v cíli přineslo titul »mistra ČSR. v závodě na vytrvalost pro rok 1934«

Janu Cífkovi, KLV. Praha.

Výsledky: I. a II. třída: 1. Cífka Jan, KLV., 3.38.59, 2. Ing. Novák Vl., LZK. Praha, 3.40.42, 3. Kadavý Boh., LZK. Praha, 3.44.22, 4. Vrána Rudolf, SK. Slavia Praha, 3.45.14, 5. Koldovský Frant., LZK. Praha, 3.49.11, 6. Stehlík Leoš, KLV., 3.51.04, 7. Martin Mir., LZK. Praha, 3.52.44, 8. Hanuš Kamil, LZK. Praha, 3.53.55, 9. Feistauer Jar., Skiklub Jilemnice, 3.56.45, 10. Dr. Čabelka, VS. Praha, 3.57.05.

LYŽE

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽARE - SAŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

Ceniky zdarma.
Klubům sleva.

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

Třída starších A.: 1./21. Fišera Frant., Ski Jilemnice, 4.08.23, 2./25. Martin Jan, LZK. Praha, 4.18.04, 3./26. Ružinský Jan Skiklub B. Bystrica, 4.18.40, 4./34. Ing. Bartů Mir., ČSK. Praha, 4.45.13, 5./49. Patzak Karel, SK. Slavia Praha, 5.05.27.

Třída starších B.: 1./39. Kosina Jindra, ČSK. Praha, 4.51.13, 2./51. Koudelka Jos., Skiklub B. Bystrica, 5.31.13.

Současně konal se napínavý závod vojenských hlídek (30 km se střelbou): 1. Cyklistický prapor č. 3 (velitel št. kapitán Krč, hlídka: svobodník Beran, voj. Friedl, voj. Lacina) 3:50:30 hod., 22 zásahů; 2. pěší pluk č. 12 Štefánikův (velitel čet. asp. Walter, hlídka: vojín Endl, svob. Schmiedel a voj. Schneider); 3. pěší pluk č. 26 (velitel por. Machálek, hlídka: čet. asp. Matela, des. Veinman, voj. Fischer).

Ve čtvrtek 1. února byl odpočinek po 50km závodě a pořadatelstvo věnovalo se hlavně úpravě můstku, kde odpoledne konány pokusné skoky našich, HDW. i hostí. Poláci překvapili již zde svým stylem, rasancí a vyrovnaností (Czech a Luszczek).

V pátek 2. února konán závod na 18 km. Závod odstartoval pro nedostatek sněhu ve vesničce Tajov asi 6 km od B. Bystrice místonáčelník Komárek. Závodníci byli sem dopraveni autobusy. Trať závodu jevila se proti trati vytrvalostního závodu na 50 km jako protažená osmička, vedená v terénu východně od města. Od startu stoupala na Králíky, pak následovaly sjezdy a rovinky a výstup na nejvyšší místo Suchý Vrch, odkud s malými změnami šla po trati závodu na 50 km. Cíl byl na náměstí v Báňské Bystrici, kde bylo nutno připravit pro soutěžící asi 2 m širokou umělou cestu, na kterou dovezlo asi 100 nákladních automobilů sněh z okolních luk a městského parku. Ve vyšších polohách trati byl však krásný prachový sníh, zejména na severních svazích. Vyhledávání některých úseků bylo velmi obtížné. Bylo nutno stavět zvláštní můstky přes horské potůčky a v poslední části trati navážet místy sněh. Z přihlášených 165 závodníků startovalo od 9 hod. 137 soutěžících. Závod se konal za krásného slunečného počasí.

Kontrolou na Suchém Vrchu projeli Czech, Semptner, HDW., a Šimůnek, všichni tři ve stejném čase 37¹/₂ min. Časově těsně za nimi následovali Polák Karpel v čase 38 minut, Musil 39 min. a Polák Maruszarz 40¹/₂ min.

První závodník objevil se u cíle v Báňské Bystrici po 10. hod. Byl to Koldovský, který startoval jako čtvrtý. Za ním přijel Kadavý (startoval jako 15.), Feistauer, jenž startoval jako 11. Přijíždějící závodníci byli u cíle srdečně vítáni množstvím obecnstva.

Bronislaw Czech vítězem.

Závod na 18 km absolvoval v nejlepším čase vynikající polský lyžař Bronislaw Czech za 1:03.18 hod. Druhé místo obsadil Šimůnek, Slavia, třetí Semptner, HDW.

Výsledky:

Výsledky: I. třída: 1./1. Czech Bron., Polsko, 1.03.28, 2./2. Šimůnek F., SK. Slavia Praha, 1.04.06, 3./3. Semptner Fr., HDW., 1.05.32, 4./4. Gardiel Mich., Polsko, 1.05.55, 5./5. Hromádka E., KLV., 1.05.59, 6./6. Musil Cyril, N. Město n. M., 1.06.48, 7./7. Maruszarz St., Polsko, 1.07.30, 8./8. Kadavý Boh., LZK. Praha, 1.07.54, 9./9. Stehlík L., KLV., 1.08.49, 10./10. Hylčer Fr., LZK. Praha, 1.08.53, 11./11. Orlewicz, Polsko, 1.09.41, 12./12. Ing. Novák Vl., LZK. Praha, 1.09.45, 13./14. Feistauer Jar., Ski Jilemnice, 1.10.08, 14./15. Zajíček Frant., N. Město n. M., 1.10.31, 15./17. Erlebach Jos., Ski Jilemnice, 1.10.45.

II. třída: 1./11. Kosour Boh., N. Město n. M., 1.09.35, 2./16. Koldovský Fr., LZK. Praha, 1.10.38, 3./18. Tauchman Old., SK. Slavia Praha, 1.10.50, 4./19. Matějasko J., ČSK. Praha, 1.10.56, 5./20. Kovář J., LZK. Praha, 1.11.14, 6./21. Kučera Jan, LZK. Praha, 1.11.15, 7./22. Martin Mil., LZK. Praha, 1.11.24, 8./26. Kórský Mich., Polsko, 1.12.27, 9./29. Neřuka Bř., Skiklub Vysoké n. J., 1.13.28, 10./33. Wig Olaf, Mor. Slavia Brno, 1.13.58.

Třída starších A.: 1./40. Martin Jar., LZK. Praha, 1.15.06, 2./45. Ružinský Jan., Skiklub B. Bystrica, 1.15.42, 3./47. Ing. Bartů Mil., ČSK. Praha, 1.15.59, 4./57. Fišera

Eno-Klister zvítězil při mistrovství RČS. v Banské Bystrici!

Pět, čtyři,
tři, dvě,
jedna - teď -

a máte-li výzbroj od
Průchy musíte vyhrát

SOKOL PRŮCHA
SPORT
PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 25
Telefon 330-17

Frant., Ski Jilemnice, 1.17.51, 5./68. Plasgura Jos., Poh. jed. Radhošť, 1.20.14.

Třída starších B.: 1./89. Kosina J., ČSK. Praha, 1.28.21, 2./121. Dr. Zimmer K., LZK. Praha, 2.05.01.

Třída starších C.: 1./122. Dr. Novák K., ČSK. Praha, 2.10. 43.

Závod III. tř. a žen konal se v sobotu 3. II. dopoledne na 8km trati v okolí chaty KČST. B. Bystřice na Suchém Vrchu. Příčina přeložení v ta místa byla sněhová mizerie v okolí B. Bystřice, ač dala se trať vytrasovati blíže, na př. v okolí Tajova, kde by byla bývala i lehčí. Nemyslím tím na III. tř., spíše na ženy, ale nelze to nazvat vadou trati, která jinak nahoře na Suchém Vrchu byla, ač těžká, přece velmi krásná, měla svůj klid, svou půvabnou rozmanitost terénu a komfort chaty pro potřeby startu a cíle přímo při ruce. Jedinou její skutečnou vadou bylo, že závodníci měli ke startu (dovezení byvše autobusy do Tajova) 1¼ hodiny dosti prudkého výstupu. Tvůrcem trati byl p. prof. Koudelka. Měřičem času místonáčelník Komárek. Sněhu bylo nahoře dost, byl tvrdý s jinovatkou. Slunce svítilo nepřetržitě. Start byl až o 11. hodině. Závod III. tř. (27 u startu) byl soubojem mezi technicky nadaným a výborně tělesně fondovaným Frant. Žalským ze S. K. Slavia Praha a neméně nadaným Frant. Krausem z HDW., který skoro celou polovinu trati vedl. Dobře se osvědčili Synovec a Svárovský z Č. Skiklubu Praha.

Závod žen (9 u startu) byl napínavá, vzájemná »štvanice« tří prvních: Dostálové (VS. Brno), Květy Lelkové a Pluhařové, které téměř současně vletěly do cíle. Dostálová má technický talent, tělesný fond a houževnatost.

Výsledky:

III. třída: 1. Žalský Fr., S. K. Slavia Praha, 25.10, 2. Kraus Fr., H. D. W., 25.30, 3. Synovec Jos., Čs. Skiklub Praha, 25.42, 4. Svárovský Lad., Čs. Skiklub Praha, 25.54, 5. Zajíček Vlad., Nov. Město n. L., 26.02, 6. Vancel Jos., Ski Jilemnice, 26.12, 7. Beres Gust., Skiklub B. Bystřice, 26.44, 8. Chodák Ivan, V. S. Bratislava, 26.46, 9. Budárek Old., L. Z. K. Praha, 26.53, 10. Bochenek Jan, Polsko, 27.20, 11. Šrubář Jan, P. J. Radhošť M. Ostrava, 28.08, 12. Králik Tib., Skiklub B. Bystřice, 28.27.

Ženy, I. třída: 1. Dostálová Růž., V. S. Brno, 32,32, 2. Lelková Květa, Slavia Praha, 33.20, 3. Pluhařová Růž., L. Z. K. Praha, 33.28; — II. tř.: 4. Zapletalová Zd., KČST. Munkačevo, 34.31, 5. Pekarová Štef., Slavia Praha, 35.33, 6. Nováková Mar., V. S. Praha, 38.01, 7. Hohnová Markéta, KČST. Kunčičky, 38.43, 8. Daňová Mar., Skiklub B. Bystřice, 41.16, 9. Borthová Mar., V. S. Brno, 42.30.

Všechny závodní trati značeny byly bezvadně praporky, dodanými firmami Thymolin, Eno a Schmoll. Osvědčily se

celkem dobře, ovšem není nad plátěné praporky, pevně přidělané na rákoskách, které vítr nemůže utrhati.

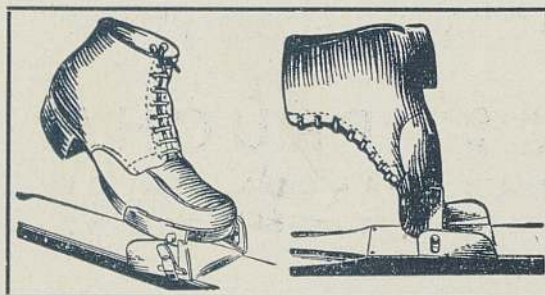
Starý kamarád našich závodníků, Emerich Rath, poslal do Báňské Bystřice telegram, který jistě potěší všechny chlapce. Emerich přál všem chlapcům hodně zdaru a zároveň se omlouval, že nemůže startovati na našem letošním mistrovství, které bylo prvním, co vynechal. Uvidíme ho jistě v roce příštím.

Skok pro závod sdružený konal se v sobotu 3. II. o 13. hodině na překrásném Reissově můstku, který, jak jsme již výše popsali, s mravenčí pílí a nadlidským úsilím byl přiveden sněhově skoro ve vzorný stav. Závod stal se jistou kořistí Poláků Czecha a Maruszarza, za které »vtělil se« jako třetí náš Hromádka před Polákem Luszczkem, který musil v důsledku toho zůstat čtvrtým. Polák Maruszarz měl nejděší skok dne 56 m. Bronislaw Czech dobývá tím hrdého titulu »Mistra republiky v jízdě na lyžích«. Naši hoši, Lukeš, Vrána, Dolenský neměli šťastný den. Na všech našich borcích byl zřejmý nedostatek dobré zimy a tedy trainingu. Styl soudcovali: Ing. Pilnáček, Jílek a Dr. Szatkowski.

Výsledky: I. třída: 1. Czech Bron., Polsko, 449'30 bodů (skoky 53, 49'5), 2. Maruszarz St., Polsko, 424'80 (59'5, 56'5), 3. Hromádka Ed., KLV., 406'10 (42'5, 47), 4. Luszczek Iz., Polsko, 398'70 (55, 55), 5. Kadavý Boh., LZK. Praha, 380'70 (40, 43'5), 6. Zajíček Fr., SK. N. Město n. M., 379'80 (44, 48'5), 7. Šimůnek Fr., SK. Slavia Praha, 379'20 (47'5 p, 49), 8. Maruszars A., Polsko, 375'10 (49, 52), 9. Feistauer Jar., ČSK. Jilemnice, 374'05 (43'5, 42'5), 10. Hanuš K., LZK. Praha, 361'20 (47, 46'5).

II. třída: 1. Wiig Ole, Mor. Slavia Brno, 483'00 (53, 54), 2. Kučera Jos., LZK. Praha, 356'10 (39'5, 40), 3. Matějásko, ČSK. Praha, 354'10 (39'5, 38'5), 4. Dolenský Jos., SK. Slavia Praha, 342'60 (48, 46'50), 5. Václavík Mir., VS. Praha, 332'30 (43'5, 44), 6. Buchar Jos., ČSK. Praha, 322'30 (34, 38'5), 7. Kovář Jan, LZK. Praha, 314'90 (47, 45 p), 8. Górski, Polsko, 304'00 (48 p, 51), 9. Kosour B., SK. N. Město n. M., 300'30 (38, 39 p), 10. Šír Boh., ČSK. Praha, 277'80 (43 p, 38).

Skok prostý konal se pak za velké návštěvy obecnosti v neděli 4. II. Bylo ticho a klidno. Zde bylo teprve vidět, co můstek »dovede«. Rekord 67 m skočil zde Polák Stanislaw Maruszarz. Poláci Luczkem a Andrejem Maruszarem projevili opětnou zdrcující převahu svého dobrého trainingu v trainovacím táboře v Zakopaném. Náš Vrána skočil první skok 59 m krásně, při druhém 60 m však upadl. Obsadili jsme tentokrát až čtvrté místo, jinak výborným toho dne Lukešem. Náš nedostatek trainingu byl opět nezadržitelně cítit. Velmi nadějně skákala třída třetí v čele s výborným Chlumem z Vysokého. Soudcovali: Dr. Finger, Komárek a Polák Šatkowski.

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sáňky, hockey-hole, obuv, výstroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

Výsledky:

Titul mistra ČSR. v závodě ve skoku na lyžích pro rok 1934 získává Stanislav Maruszarz, Polsko.

Prvé číslo značí pořadí ve třídě, druhé pořadí celkové. (Skoky s poznámkou »p« značí skoky s pádem.)

Třída I.: 1./1. Maruszarz Stan., Polsko, 224'50 bodů (skoky 67 m, 67 m), 2./2. Luszczyk Isydor, Polsko, 211'40 (63, 62'5), 3./3. Maruszarz Andr., Polsko, 201'50 (57, 59), 4./4. Lukeš Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 195'10 (55'5, 54'5), 5./5. Dolenský Josef, S. K. Slavia Praha, 191'30, (58, 58), 6./6. Feistauer Jaroslav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 189'00 (51, 52'5), 7./7. Zajíček František, S. K. Nové Město na Mor., 188'60 (52, 54), 8./9. Hromádka Eduard, K. L. V. Praha, 183'00 (52, 52'5), 9./10. Novák Pavel, Ski klub B. Bystrice, 177'90 (46'5, 50'5), 10./11. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 173'00 (48'5, 51'5), 11./16. Vrána Rudolf, S. K. Slavia Praha, 158'70 (59, 60 p.), 12./17. Orlevicz Maria, Polsko, 156'10 (42, 43'5), 13./22. Kolesarz Piotr, Polsko 146'30 (62 p., 61'5).

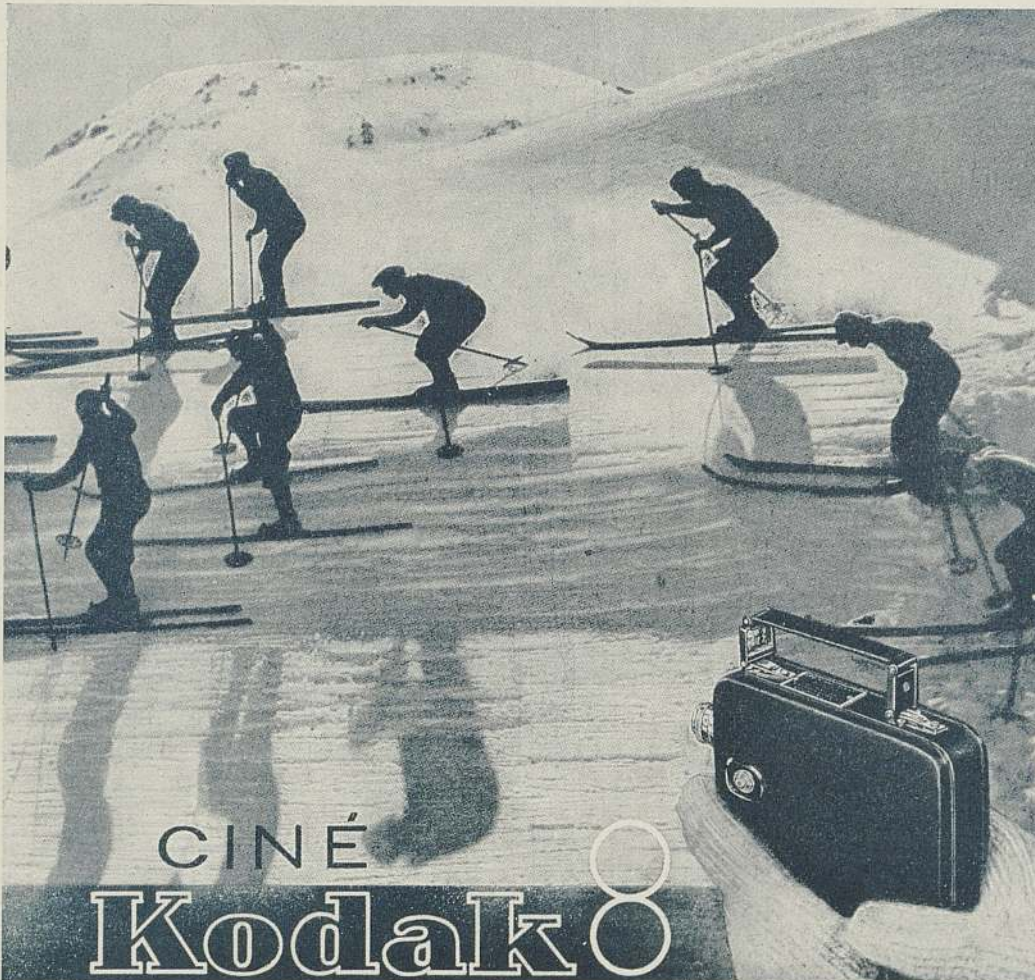
Třída II.: 1./12. Pláštík Jan, Ski klub Bratislava, 164'00 (48, 46'5), 2./13. Kadavý Václav, Č. K. S. Ski Jilemnice, 162'10 (44'5, 46'5), 3./15. Midriak Pavel, Ski klub B. Bystrica, 161'20 (41, 43), 4./19. Wiig Olle, S. K. Mor. Slavia, Brno, 155'10 (60, 62'5 p.), 5./21. Kubát Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 148'40 (38'5, 41), 6./26. Václavík Vlad., L. Z. K. Praha, 135'70 (59, 59'5 p.), 7./29. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, 129'90 (53, 52 p.), 8./31. Dyntr Josef,

S. K. Slavia Praha, 124'90 (50 p., 49), 9./32. Šír Bohumil, Ski klub Praha, 124'30 (52 p., 54), 10./34. Václavík Mil., V. S. Praha, 115'90 (49 p., 47).

Třída III.: 1./8. Chlum Miloslav, Č. Ski klub Vysoké n. J., 188'40 (51, 53'5), 2./14. Vancl Josef, Č. K. S. Ski Jilemnice, 161'40 (44'5, 45), 3./18. Svárovský Jar., Ski klub Praha, 155'80 (42'5, 44), 4./20. Kraus František, H. D. W., 153'30 (54'5 p., 62), 5./23. Bužga Josef, P. J. Radhošť M. Ostrava, 142'90 (36, 38), 6./25. Budárek Oldřich, L. Z. K. Praha, 136'80 (52, 56 p.), 7./33. Bochenek Jan, Polsko, 123'90 (49, 49 p.), 8./40. Žalský Frant., S. K. Slavia Praha, 100'20 (42 p., 40), 9./42. Synovec Josef, Ski klub Praha, 94'80 (41 p., 39).

Mistrovství klubu Svazu lyžařů RČS. pro rok 1934. Titul »Mistrovský klub RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1934« získává Lyžařský závodní klub, Praha. 1. Lyžařský závodní klub, Praha, 3.702'20 bodů. 2. S. K. Slavia, Praha, 3.551'20. 3. Český krkonošský spolek Ski, Jilemnice, 3.436'40. 4. Sportovní klub, Nové Město na Mor., 2.216'70. 5. Český Ski klub, Praha, 1.821'05. 6. Klub lyžařů vinohradských, Praha, 1.787'60. 7. Vysokoškolský sport, Praha, 1.648'95. 8. Ski klub, Banská Bystrica, 1.181'40. 9. Vysokoškolský sport, Brno, 1.040'—. 10. Vysoké Tatry, Nový Smokovec, 855'—. 11. KČST., Banská Bystrica, 842'55. 12. Lyžařský klub, Moravská Ostrava, 675'10.

Ceny rozděleny v sobotu 3. t. m. na večírku ve velkém

CINÉ
Kodak ○

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

Není to více snem! Denně
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování. Vždyť jedna
scéna stojí pouze Kč 2'70

Uze obdržeti v každém odborném závodě
KODAK s. r. o. PRAHA II.
Václavské nám. 30

Pouze Kč 1195'—

sále Grandhotelu. Celý Grandhotel Národní dům rojil se přímo obecenstvem. Po krásných projevech promluvily vesměs osobnosti jmenované výše při referátu o seznamovacím večírku. Reči vesměs akcentovaly radost nad četnou návštěvou a úspěchy bratrů Poláků. Za Poláky promluvil krásnou, procítěnou apostrofu na naše přátelství sportu i krve místopředseda Polského svazu Dr. Zaluski.

Radost a potlesk nad jeho projevem neměla konce. Za Hauptverband deutscher Wintersportvereine in der Tschechoslowakei promluvil předseda Streit. Za slunného rána opouštěli jsme krásnou Báňskou Bystřici v duši plni štěstí a radosti z prožitých krásných, vděčných dnů. Na brzkou shledanou ty krásné, sportovně vyspělé, staroslavné město!

Dr. OTAKAR BRAUNER:

O lyžařském závodění.

Jako při všech sportech, tak i při lyžařství, ihned po zavedení tohoto sportu v Čechách, současně dostavila se touha k závodění. Ačkoliv výzbroj lyžařská tehdy hodila se velmi špatně k závodění, přece již za několik let po zavedení lyží v Krkonoších byly uspořádány lyžařské závody a zajímavé při tom ještě je, že byly to nejprve závody ve skoku na lyžích.

Závody v běhu na lyžích nejprve byly konány na trati 10 km dlouhé. Během však doby vývoj délek závodních tratí od této původní míry jednak se zvětšoval a jednak se zmenšoval. Nejdelší závod na 50 km vypsaný byl poprvé roku 1905. Kratší závody byly vypisovány na 2000 m, na 1500 m, na 1 km až konečně Rössler-Ořovský zavedl závod, který během doby stal se velmi populární, totiž závod na 100 m. Závod tento byl svého času nezbytnou složkou i velkých mezinárodních závodů a naposledy konal se v r. 1914, když proti němu bylo od lyžařských odborníků protestováno. Závod byl vypisován bez holí i s holemi a byl spíše pro podívanou, než aby měl sportovní cenu, ač při jeho zavádění jeho vynálezce uváděl, že má býti závod na lyžích v běhu na 100 m jakýmsi cvikem pro lyžaře pro případ, když by jim hrozila lavina, aby rychle dovedli z nebezpečného pásma se dostatí.

Konec tohoto závodu datuje se od XIX. mezinárodních závodů Svazu lyžařů v únoru 1914, konaných ve Vysokém nad Jiz., když závodu zúčastnilo se 36 závodníků a závodník Kubát, ač každý závodník měl pro sebe trať větvičkami řádně vyznačenou, snad že byl krátkozraký, zkrřížil prostě několika závodníkům trať, takže u cíle nastala taková tlačence, že nebylo možno závodníky klasifikovati a celý závod byl prohlášen za neplatný.

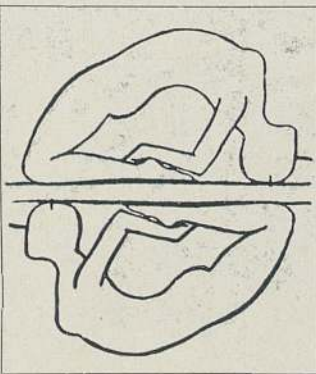
J. Scheiner tehdy napsal do Věstníku Svazu lyžařů: Podle mého skromného náhledu se stanoviska lyžařského nemá závod na 100 m, jako vůbec všechny krátké trati (1000 m, 2000 m), žádné ceny. Nerozhoduje zde umění dobře a správně jezdit, stylová a účelná jízda, nýbrž jen běh. Krátké trati byly u nás vzaty do závodního programu v prvních začátcích lyžařského sportu, kdy jsme ještě vlastně neměli dobrého pojmu, co to vlastně jízda na lyžích jest, podle vzoru závodů lehkootletických, kde ale má běh na krátkou vzdálenost daleko jiný význam. Vždyť závody lyžařské dnes všude po vzoru Norska, mateřské to země lyží, mají vyslovený charakter závodů vytrvaleckých, čemuž také odpovídá povaha jízdy na lyžích. Bude již na čase krátké trati vymýtiti z programu závodů, které aspirují na titul »lyžařské vzorné závody«.

A tak se také stalo. Účinek citovaného článku a dlouhá přestávka, která nastala lyžařským závodům v důsledku světové války, učinily konec krátkým lyžařským závodům i zvláštnímu závodu, který tehdy měl jistě též svoji výchovnou cenu, totiž závod v krasojízdě. Jediný závod, kterému zůstala i po převratu privilej býti kratší 10.000 m, byl závod překážkový na 2000 m o Diskauův štít. Ale i tomu závodu brzy byla trať prodloužena na 7 km a později tento závod přestal již býti vypisován.

Současně se změnou názoru na délky závodních tratí lyžařských přišla změna názoru na lyže pro závody distanční. Zatím co pro dřívější závody hodily se velmi dobře krátké lyže, nyní počal již převládati názor, že pro závody přes 10 km nutno míti speciální závodní lyže, úzké a dlouhé. Novinku tuto přivezli k nám první naši čeští reprezentanti na závodech

G		
Y		
M		
N	R	
A	Y	
S	T	S
T	M	P
I	I	O
K	K	R
A	A	T

Tělovýchovný ústav
BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ
Pořč 32, palác Axa, T. 39216

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **SPORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ 53. Tel. 283-83

v Holmenkollen v únoru 1914 Jarolímek, Scheiner a Kučera, kteří vzbuzovali tam velký podiv svými normálními turistickými lyžemi mezi norskými závodníky. Později tato změna dotkla se i lyží pro skok, které dosud také byly normální turistické a od té doby počaly se vyrábět široké, těžké, dlouhé a opatřené třemi žlábkami.

K mazání lyží bylo doposud tehdy užíváno vosků, skiolinů a podobných věcí jen tehdy, když sníl se lepil. Věda mazací pro závodníky přišla ve známost až hodně později. A to ještě obyčejně závodníci promazali, než aby mazání mělo pro ně nějakou výhodu. Dnes závodník, který by neměl lyže před závodem dobře namazány, snad neexistuje. O nových vázáních a nových druzích holí ani se nebudu zmiňovati, ježto to vše bylo již důsledkem změněných názorů na lyžařské závodění.

Také značkování trati bylo zlepšováno stále a trati tracují se dnes tak, aby to odpovídalo moderním názorům. Dříve na větší neb menší rozdíly výškové závodních tratí mnoho zřetele se nebralo.

Pokud se týče závodů ve skoku na lyžích, tu změnou názorů na stavbu můstků také délky dosažených skoků se stále zvětšovaly a nebude dlouho trvati a bude dosaženo skoků 100 metrů dlouhých. Jest přirozeno, že také vydání spojená s výstavbou moderního můstku se hodně zvětšila a dnes postavení řádného můstku možno ceniti minimálně na 150.000 Kč.

A nyní po této krátké předmluvě obraťme svůj zřetel k závodníkům. V době prvotní bylo samozřejmě u nás v Čechách závodníků hrstka. Vývoj však šel velmi rychle kupředu, přibývalo závodů a přibývalo závodníků. Do převratu však možno tvrditi, že jistě všichni závodníci osobně se znali, neboť cestovali od jedné závodě ke druhým, ovšem obrazně řečeno, ježto tehdy závody lyžařské mohly býti počítány na prstech jedné ruky.

Naši čeští závodníci již roku 1896 ukázali i v cizině, jak jest tento sport u nás vyspělý, neboť takový Bedrník, Mládek, Hron a později i Hanč dobývali vítězství všude, i když v konkurenci byl nějaký ten Nor. Ze starých závodníků byli nejznámější Rössler-Ořovský, Bedrník, Hron, Kraus, Béda Prokop, Bartoň, Doubalík, Jozífek, skokan Jodas, Strnad,

dále Hanč, Rath, Feistauer, Mejvald, Jarolímek, Scheiner, Šír a ještě pak později Koldovský, Josifkové, Bim, Hevák a plzeňský Lang. Větším dílem do roku 1914 byli to závodníci krkonošští, nad nimiž jen výjimečně mohli městští závodníci pochlubit se svým vítězstvím.

Po převratu však čím dále tím více vyrovnávali se závodníci z měst závodníkům horským a dnes možno říci, že mezera mezi nimi jest již takřka vyrovnána. Naši závodníci po válce v důsledku výborného vedení dobyli v zahraničí skvělých výsledků a v posledních letech pak byli souhlasně uznáni cizinou jako nejlepší ve střední Evropě. Častými zájezdy do ciziny nabyli naši hoši zkušenosti a sebevědomí a trvalo by dlouho jen vypočítávání států, kde naši hoši závodili, nadto vypočítávání všech dobytých v cizině úspěchů. Hlavně jest to závod 50 km, který nám vždy přinesl výborné úspěchy a pak závod kombinovaný, závody to, v nichž naši hoši vždy byli nejlepší po severských závodních lyžařských.

V posledních letech máme spolehlivý kádr závodníků, vedený výborně náčelníkem Svazu lyžařů arch. Jarolímekem, který můžeme klidně poslati kamkoli na lyžařské závody a jistě se vždy vrátí s nejlepšími úspěchy.

Jen něco bych však chtěl dnes ke konci tohoto článku uvést, což jistě by bylo ku prospěchu našeho závodního teamu.

Jest to v prvé řadě výběr závodníků k určitým disciplinám lyžařských závodů, který by neměl býti ponecháván závodníkům samým, nýbrž, jež by podle zkušeností mělo řídit samo náčelnictvo Svazu lyžařů. Jedná se tedy o určení závodníků, kteří by závodili jen v běžích, dále kteří by závodili v závodě na 18 km a konečně jen ve skoku.

Pozoroval jsem v poslední době, že jsou závodníci, kteří jezdí 18 km, 50 km a dokonce pak i ještě skáčí. Mám za to, že závodník, který skáče, nesmí závoditi též v závodě na 50 km. Jsou to u nás výborní závodníci, na př. Vrána, Dolenský, Cífka, Hromádka, kteří jako dobří skokani měli by jezdit jen 18 km, neboť jest jisto, že kdo si zvykne na 50 km závod, stává se automaticky při závodě 18 km pomalým a projede

Lehounké pouzdro Kč 3·50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou Kč 12·80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

takový 18 km závod, aniž by dovedl ze sebe všechno vydati.

Je jasné, že rychlý běžec a zároveň dobrý skokan má možnost daleko lépe se umístiti i v té nejtěžší mezinárodní konkurenci. Jako příklad uvádím Bartoně, který v závodě v Lake Placid na zimních olympijských hrách byl šestý, ač konkurence severanů byla chromná, a loni na závodech FIS v Innsbrucku dosáhl dokonce druhého místa. A také Bartoň to byl, který sám bez porady k tomu přišel, že přestal závodit na dlouhé trati.

Že můj názor jest správný, dříve ještě, než můj článek mohl vyjít na světlo boží, dokázaly výsledky mistrovských závodů v Báňské Bystrici, kde v nepřítomnosti Bartoně museli jsme kombinovaný závod přenechat Polákům. Takový Šimůnek, Kadavý, Feistauer atd. kdyby nebyli unaveni po závodě na 50 km, sotva by byli nechali toto mistrovství ujíti do rukou cizích.

Ovšem jest zde velká bolest, totiž mistrovství klubů, která letos nepříznivě zapůsobila na výsledky v mistrovství tím, že k vůli získání počtu bodů stávají kluby své nejlepší borce na všechny závody a tím pak se stane to, co zavinilo porážku naši v závodě kombinovaném. Jistě technický sbor přezkouší toto mistrovství klubů a rozhodne, zda je důležitější mistrovství klubů a nebo mistrovství republiky.

A ještě za něco bych se přimlouval, co by bylo v zájmu naší prestiže v zahraničí. Aby po každé závodní sezoně technický sbor vydával pochvalné uznání všem těm závodníkům, kteří nejen docílili úspěchu doma i v cizině, nýbrž také při závodech chovali se jako sportovci, na což musíme také bráti velký zřetel. Po každém závodě i zájezdu do ciziny měl by býti sepsán protokol, který pak na jaře by byl vodítkem k vydávání nějakých pochvalných uznání, což by

bylo jistě též pobídkou do budoucnosti pro všechny závodící i odměnou za namáhavé závody našich závodníků, které snad dosud jediné ze všech sportovců možno jmenovati — amatéry! Naproti tomu závodník, který, jakmile projede trať, ihned nadává na těžkou trať, špatně značenou a pod., přivádí nejen do trapné situace vůdce závodníků, nýbrž škodí i pověsti našeho lyžařského ústředí. Takový závodník nesmí býti vyslán za hranice jako reprezentant Svazu lyžařů i kdyby docíloval nejlepších výsledků.

Ovšem stejně důležitým jest, aby vedoucím výpravy lyžařských závodníků do ciziny byla skutečně osoba, která má zkušenosti jako vůdce, ale která má i důvěru mužstva. Jeť do ciziny se závodníky, dělá-li se to poctivě, není krásným výletem, nýbrž obětí, která však bývá obyčejně vyvážena pěknými výsledky závodníků. Naši závodníci městští i venkovští jsou jako děti a nutno jejich mentalitě dobře rozuměti, nemá-li během zájezdu dojít k disharmonii. Nepopírám, že jest často nutna taktní přísnost, ježto někdy byste v čas startu neměli tam ani jednoho závodníka, ale na druhé straně nutno počítati na jemnocit závodníků, kteří jistě vždy se snaží podati jen ty nejlepší výkony a velmi špatně snášejí výtky pro výsledky, které sběhem okolností nejsou snad nejlepší. Na takový zájezd jako vůdce výpravy, skoro nejlépe si ani nebrati sebou lyže, ježto při svědomité starosti o všechny ty maličkosti, jež hoši vyžadují, při dalších pak starostech závodních, treningu na můstku, losování, závody pak samy, vše to vyžaduje takřka celý den a na nějaký výlet člověk se ani nedostane. Nejlépe je ovšem, když, nejedná-li se o velkou výpravu, jede s mužstvem jako vůdce toliko osoba jediná, ježto vše jde v klidu, nejsou protichůdné rozkazy a také jest správné, aby odpovědnost ležela toliko na jediné osobě. — Je to ovšem vše toliko mým osobním názorem.

Závody.

Přebor KČST., odbor Praha. Pražský odbor KČST. uspořádal dne 14. ledna 1934 v Krkonoších v okolí Korbroy boudy nad Raketnicí své klubové závody. Trať 14 km pro třídu I., II. a starší, 6'5 km pro ženy a III. třídu. Přebor odboru získal opět Jarka Čtvrtečka. Přebornicí stala se Kočková. Technické výsledky. I. třída: 1./3. Hrabal, LKVS., 1.04.13. — II. třída: 1./1. Václavík, MLKVS., 1.01.59, 2./2. Čtvrtečka, KČST. Praha, 1.03.04 (výkon nutno vyzdvihnouti, jelikož měl startovní číslo 1.), 3./4. Čabelka, LKVS., 1.04.34, 4./5. Ing. Rosek Fr., 1.07.02, 5./6. M. Štochl, KČST. Praha, 1.08.03. — III. třída: 1. Vaníček, KLV., 30.41, 2. Kautský, KČST., 31.39. — Třída starší A: 1./8. Dr. Břejla, Slavia, 1.12.35, 2./15. Zd. Kopecký, Vočko, 3./16. Knap, KČST. Praha, 4./18. E. Knížek, KČST. — Ženy, I. tř.: 1./1. Pluhařová, LZK., 34.46. — II. tř.: 1./2. Kučerová, LKVS., 36.35, 2./3. Kočková, KČST. Praha, 36.55, 3./4. Půhonná Ela, LZK. — Závod měl zdařilý průběh a byl uspořádán za nádherného počasí a krásného sněhu.

Peka.

XV. veřejný závod ve skoku na lyžích pořádal 11. února na Špičáku Č. Skiklub v Plzni. Tradiční závod shromáždil

u startu 21 závodníků. Sněhové poměry nebyly pro skok ideální, neboť sníh po předešlém slunném dnu byl zmrzlý, potažen místy bořící se korou, což bylo příčinou četných pádů. Závody měly velký význam výchovný, hlavně pro dorost a žactvo. Vítězem závodu stal se župní přeborník, sympatický závodník Zd. Vejšický, ve třídě pak dorostu upozornil na sebe Louda, který po absolvování svazového kursu dorosteneckého jistě bude nejen nadějí župy Západočeské, nýbrž i Svazu. Svoji třídu na malém můstku vyhrál lehce skoky 16'5, 19'5 a 20'5 m, na velkém pak můstku skočil ve velmi pěkném stylu 30 m, mimo konkurenci. V třídě žáků stal se vítězem žák české státní školy v Železné Rudě Van Ried, jehož předkové pocházejí z Holandska.

Výsledky: II. tř.: 1. Vejšický, Ski Plzeň, 95'7 bodů (skoky 23'5, 23'5, 22 m), 2. Schober, Ski Plzeň, 89'3 (21, 21 p, 18), 3. Kameník, Sparta Plzeň. — III. tř.: 1. Bokr, Sparta Plzeň, 2. Rob, Sparta. — **Dorost:** 1. Louda, Ski Plzeň, 104'1 (16'5, 19'5, 20'5), 2. Kašťák Sv., Sp. K. Plzeň, 54'1 (10, 12 p, 12), Kašťák J., Sp. K. Plzeň, 51. — **Žáci:** 1. Van Ried, 90'3 (11, 12, 13), 2. Kols, 82'7 (13 p, 14, 15), 3. Schreiner J., 71'9 (11, 12, 12'5). Všichni Č. S. K. v Plzni.

Znáte pražské hory....?

(Vzpomínky lyžaře, vojína.)

»Jaké hory u Prahy?« zasmějete se a mimochodem podíváte se na kalendář, zda není datum, kdy ve všech journalích jsou vtipy na politické sliby. — Ne — není to apríl.

Směle tvrdím, že jsou to naše »pražské« hory — kde nejvyšší bod je hora Vysoký Tok 857 m n. m. vysoká!

Začátek znáte všichni z léta. Poznali jste je buď ve svém pohodlném — neb těsném — 2 až 12 válcích, když ujížděli jste tam po asfaltové silnici k Dobříš. Nebo když, jako hlava rodiny, supěli jste do jejich lesnatých kopců hledající lačně náš tekutý export. A konečně — když honosili jste se prohlášením: »Jdeme na tramp!«

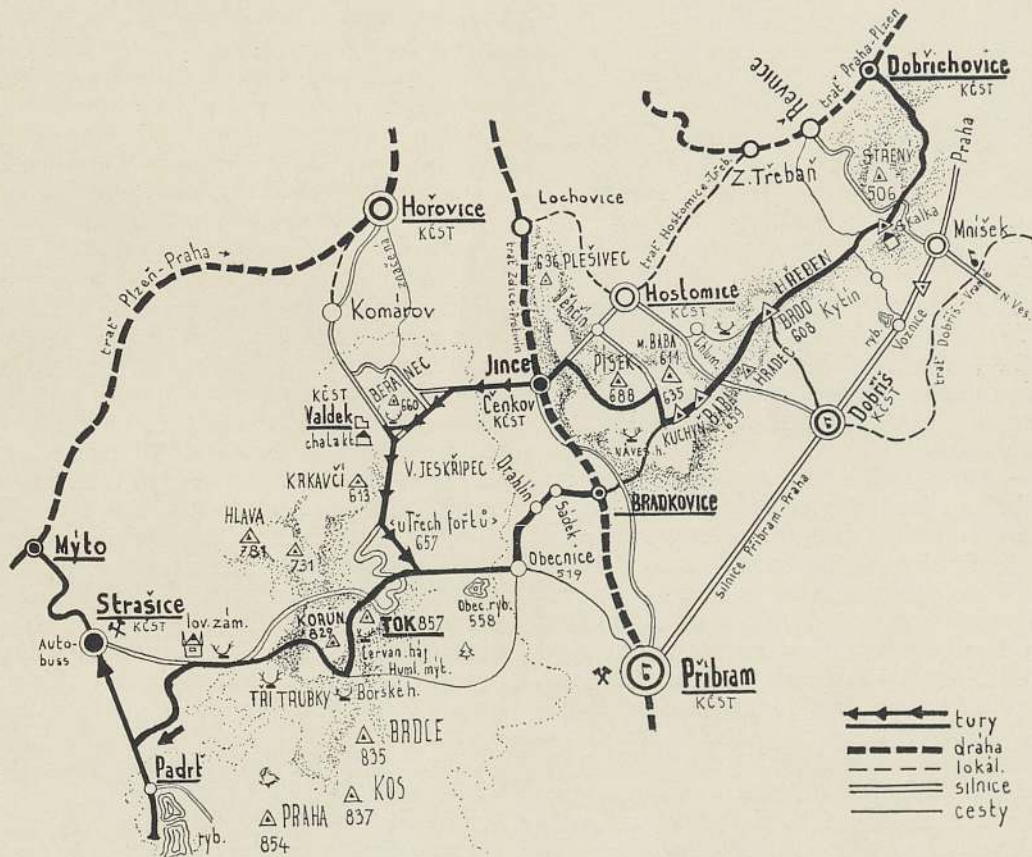
v Radotíně, u Mokropes přeběhnete Berounku a zastavíte ve stanici Dobříchovice (199 m n. m.).

Sníh padá. Bouchání dvířek, supění stroje — prostředí je tiché, dušené. Velké vločky padají na zem a obalují pozvolna vaše šaty . . .

A vzhůru po červené značce — která začíná mezi mostem a nádražím. Překonáváte výšku 240 m. Po hřebeni kde je stále více a více sněhu lepší jakosti — v bílém lese — jedete kolem vrchu Brdový (514 m) a za Střeným vrchem (506 m) dostanete se na Skalku (549 m).

Mnoho Pražáků zná z léta lesní kout s Brandlem proslaveným klášterem a kostelem — Skalku.

Ze Skalky jedete lesní cestou lesem »Kalvarie«

Jednoho rána se probudíte — snad je to sobota. Na ulicích je najednou nápadné ticho. Zvonky tramvají zní dušeně i klaksony aut. Dívejte se oknem: Bílo. Na ulicích leží přes noc napadlý a stále padající sníh.

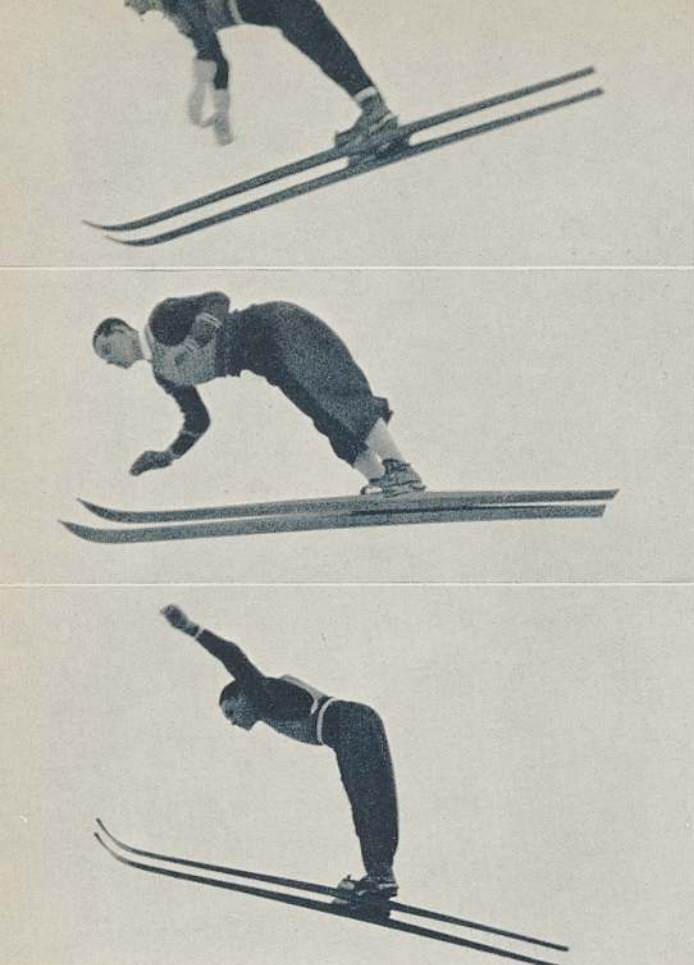
Pak pokuste se s lyžemi vzhůru do »pražských« hor!

Za ranního šera vyjedete ze Západního nádraží kolem závoďiště v Chuchli, zaprášených cementáren

kolem kříže, před nímž otevře se pohled na Karlův Týn a skálu Babku (506 m).

Za Jezrcem, kde dělí se cesty do Řevnic, Kytína a na Jezírko vede vás značená cesta na pláně Kytína (565 m) a na nich dáte se vpravo podle značky a tabulky: »Do Hostomic po Hřebenech«.

Dobry běžec-lyžař najde zde, když překonává výstup na vrch Brdo (608 m), na méně se svážejícím hřbetu, svoje kouzlo. Po holých pláních uběhne

Z lyžařských mistrovství republiky v B. Bystřici:

Vlevo: Tři krásné skoky na Štefánikově můstku:

Nahoře Bronislav Czech (Polsko),

uprostřed Vrána (ČSR.),

dole St. Maruszarz (Polsko).

Vpravo: Vrána (ČSR.).

těch 8 km, které ho dělí od silnice Dobříš-Hostomice za malou chvíli.

Od vrchu Brda jde dlouhý sjezd do Dobříše, kde je autobusové i vlakové spojení s Prahou.

Na horském sedle (448 m) pod vrchem Hradec (623 m) přetnete silnici Hostomice-Dobříš a dáte se podél značek — které začínají v lese za dřevěnou závorou — na tajemný masiv Baby (659 m).

Cesta klikatí se po holém, místy zarostlém hřbetě, s něhož vidíte staré město Hostomice. Vrch opředen je pověstí a budí ve vás ztracený dojem — ovšem — tehdy když ztratíte značku, která se schovává zde na cestě pod sněhem. Jedete kolem vrchu Kuchyňka (635 m) a za M. Vrchem (603 m) dáte se do prava a před V. Babou (611 m) u hájovny pustíte se cestou do leva. Brzy sjíždíte, za šera, po úbočí vrchu Písek (688 m) po silnici do sedla a do Jinců, kde je několik dobrých hotelů a kde přespíte.

Z Jinců, které jsou z krásné kotlině (394 m), vedou dvě cesty. První, kratší, na hrad Valdek, kde je nová turistická chata. Druhá již vede do srdce Brd.

První cesta jde z Jinců kolem osady Sýkorka, v lese pak první silnicí do leva a za vrchem Beranec (660 m) do prava k hradu Valdek, kde je slušně vyřešena zmíněná turistická chata.

U hradu dělí se cesty. Pravá jde do Hořovic lesem. Levá po lesní cestě přes Vel. Jeskřípec, kolem Krkavčího vrchu (613 m), přes hájovnu Baštinu (600 m) a »U Trojana«, kde kousek za místem »U třech fořtů« (657 m) setkává se s cestou, která vede do srdce Brd z Jinců.

Druhá cesta, o které jsem se zmínil a která vede z Jinců do hlubokých lesů, je ze stanice Bradkovice (430 m n. m.). Je to jedna stanice od Jinců-Čenkova kam dojedete vlakem. Ovšem dostali by jste se tam dříve a bez pomoci dráhy, kdyby jste místo na Jince jeli přímo od M. Vrchu (630 m) k hájovně »Náverská«, kolem M. Chlumu (584 m) a vrchu Hořícký (530 m) a odtud sjeli prudce do Bradkovic — myslím však, že žádný by nechtěl ztrávit noc na tvrdé lavičce venkovského lokálu.

Ráno vás vyveze vlak horským údolím do malé staničky Bradkovice. Odtud pak po holých pláních přes obce Sádek a Drahlínov do vsi Obecnic (519 m n. m.).

Cesta za vsí Obecnicí je málo známá — je však krásná!

Miniaturní Šumava otevře vám tu svou bílou náruč měkkých, lesnatých údolí a hor. Zavěšené stromy, které tlumí zvuk lesních potoků a bystřin, dovolí vám nahlédnouti čas od času v hluboké, sněžné doliny a nahorské hřbety.

Nepřehledný — nesmírný komplex lesů táhnoucí se až od Plzně skrývá pět jezer — velký lesní rybník. —

Vaše stopa je jediná — nepotkáte po celodenní jízdě člověka, jen tu a tam mihne se před vámi vysoká lesní zvěř. Nahrbené stavení hájojen tisknoucí se k mohutným kmenům a lesnatým stráním. V nich dobří lidé podají vám ochotně občerstvení. Je to pro pražské lyžaře kraj neznámý — nerušený vojenskou střelnicí (která je posunuta více na sever) dává

Z lyžařských mistrovství republiky v B. Bystrici: Loipa.

Foto P. P. S.

městskému člověku vše, co poskytují vysoké hory. Nejsou zde ovšem horské pláně, ale lesní cestou, průsekem neb pasekou v slunci ozářeném lese je sjezd i zde požitkem. Jsou zde táhlé, mírné lesní sjezdy i prudké průseky a mnoho cvičných plání. Za Obecní leží první jezero, na mapě značené Obecní. ryb. 588 m n. m. Ale když prosvítá bělostí svého ledu skrze stromy a tím vás přivábí, nazvete jej jezerem. Zasazeno do hlubokých lesů sní svůj zimní sen v klíně zasněžených kopců.

Silnicí stoupáte vzhůru po červené značce a v jejím lomu překročíte Čerchovský potok a pak stoupáte a sjíždíte, až se dostanete na nejvyšší bod Brd, horu Vysoký Tok (857 m) a odtud přes Červenské hájovny (844 m) přes Humlovu mýtinu na Borské hájovny (749 m), které jsou krásně položeny v kotlině na okraji lesa a kde najdete mnoho cvičných plání. Od Borské hájovny stoupáte zvolna na vrch Koruna (829 m) a odtud sjíždíte prudce k hájovnam »Tři trubky«.

Hájovny »Tři trubky« jsou položeny v malém lesním kotli, kterým protéká Černý potok. Zde dostanete lacino občerstvení, ba i skromný oběd.

Od »Třech trubek« pokračujete vojenskou lesní silnicí k loveckému zámečku, který byl v majetku Colorado Mansfelda a nyní je ve správě vojenské. Zde dělí se cesty: Levá jde na známé rybníky v lese

u vesnice Padrt' a odtud po silnici do Strašic, kde nasednete na autobus do Mýta, na vlak.

Pravá cesta jde kolem Černého potoka přímo do Strašic.

Celá cesta z Bradkovic do Strašic je značena a trvá 6—7 hodin jízdy stále lesem.

Výstupní stanice pro naši turu jsou:

Na trati Praha—Plzeň: Dobřichovice, Řevnice, Z. Třebáň, Hostomice (motorový vlak do Hostomic ze Z. Třebáně), Zdice, Hořovice, Mýto.

Na trati Zdice—Protivín: Zdice, Jince-Čenkov, Bradkovic, Příbram.

Na trati Praha—Vrané—Dobříš: Mníšek—Dobříš.

V drsném podnebí horském a dosti značné výšce (prům. 700 m n. m.) udrží se sníh velmi dlouho a následkem velkých srážek sněhových dosahuje značné výše. Proto neberte skepticky zprávy o stavu sněhu v okolí chaty na Valdeku.

V roce 1929 bylo zde v lednu a únoru 80—120 cm sněhu, v roce 1933 v prosinci 30—40 cm a v r. 1934 v lednu a únoru 30—45 cm sněhu.

Až napadne v Praze nový sníh (sněhové zprávy hlásí chata na Valdeku) vzpomeňte si na krásné pražské hory — Brdy — které táhnou se od Šumavy a u Zbraslavi přervány Vltavou pokračují podél Sázavy. Milčín, Hostišov, Votice, Mníchovice, Senohraby pražský »Dawos«, toť jejich úpatí!

Vítězi:

Vlevo: Žalský, vítěz závodu III. tř.

Uprostřed: Cífk a, vítěz závodu
na 50 km.

Vpravo: Dostálová, vítěz závodu
žen.

Ing. JAN HAVELKA:

Příběhy lavinové.

»Mluvíme-li již o lavinách,« podotkl k několika známým, kteří srkali kávu, halíce se v obláčky kouře, »povím vám něco o příhodách, které jsou nesmrtelné vryty v mých vzpomínkách, jak ostatně se stává při dojmech zvláště dramatických.

Nejprv něco místopisného: Pas Mojstrovka v Kraňsko-Julských Alpách, 1800 m vysoko. Chata slovinského alpského klubu. Lanová dráha a silnice z Krajské Gory, přes pas do Soče.

Čas: 7., 8. a 10. března 1916. Zima až do konce února mírná, trochu sněhu, skoro jarní počasí. Pak ale tři týdny za sebou sníh, sníh a zase sníh. Nekočné vánice a sněhu na 3 metry.

Zkušenosti s lavinami neměl nikdo. Ostatně v 16. roce je armáda vůbec neměla na programu. S přírodou se nepočítalo! Úsudek lavinového referenta byl přijímán s velmi shovívavým úsměvem.

Lanovka a silnice byly do jisté míry pěkným technickým výkonem. Jakéhosi štábního šotka to vedlo k myšlence, upozornit na své zásluhy. Na nejvyšším místě pasu blízko stanice lanovky postaví se pomník. Lavinový referent skromě namítl, místo že je lavi-
nésní, že ho určitě smete lavina. Prohlásili kategori-
cky, letos už zima nebude a napřesrok jsme stejně
v Římě. Namítalo se, že práce budou zaváty a zne-
možněny sněhem. Řekli, že dají pomník pod velkou
dřevěnou kůlnu. Namítalo se, že beton v zimě mrzne
a praská. Pouze z útrpnosti řekli, od čeho že jsou

kamna a že beton schnout musí. Někdo ještě skromně
zašeptal: »A co v noci?« — »Problém?« zakýval
štábní šotek hlavou, »jak nejpádná otázka —! Dáme
tam dva Rusy s postem, budou topit,« a aby debata
vzala konec, určil se nápis »Erzherzog X — Denk-
mal« a pod ním budou vryta jména štábních stvo-
řitelů podle ranku. Pánové — na takovou potenci —
byl už jen Leopoldův řád.

Na pase se krčilo rameny. Ta bouda ležela v ta-
kovém lavinovém poli, že to trkalo i polního kuráta,
který měl jinak mysl jen pro dobrou láhev ne meš-
ního vína a partii taroků. 7. března o 9. hod. večer
za neustálého sněžení spadla první lavina ze svahu
Mojstrovky. Stanice byla položbořena, lidé vyvázli
různě zranění a utekli rozhouřenou nocí do nedaleké
chaty na Vršicu na protisvah, kde se zdálo bezpečno.
Pomník s hangarem se poroučel a nikdo ani ne-
vzpomněl, že s ním zmizel post, dva Rusové a kamna.
Vůbec se na to zapomnělo? Ano, zapomnělo! Divné,
že ano — ale to se stává.

Nuže, post omdlel hned při nárazu, jeden Rus
padl obličejem na rozžhavená kamna a páčil se tak
dlouho, až oheň uhasil. Pak omdlel asi také. Druhý
Rus byl připlácnut stěnou baráku a žil. Dostal se
k nozi a snažil se prkna přerezat. Kudlou! Ke třetí
hodině ranní usoudil patrně, že je vše marno a že
asi zmrzne. S filosofií pravověřícího Moskala zastrčil
nůž a pokřižovav se, v duchu začal zpívat nábožné

Mistr republiky pro rok 1934 Bronisław Czech (Polsko)
na závodní trati. Foto Krajíc.

Lidový genre z okolí Banské Bystrice.

dumky. Umru — ničevo — tak co? Pomodlit se a je to!

Tu se stal zázrak, matičko čenstochovská! Na naší stanici byl kanonýr co přebíral municí. A ten kanonýr byl také zasypan dlouho přes půlnoc podle všech nepsaných zákonů lavinových. Chytla ho za chatou v okamžiku když se vracel, zavalila ho, pomačkala, zpola zadusila — myslil si pánbůh s námi — je konec. Na štěstí nebyl hluboko a milosrdný sníh tál mu kolem úst, kolem těla, až po dlouhém vrtění a mrskání sám vybředl.

Nahmatal pobořenou prázdnou stanici, kterou příšerně profukoval mrazivý vítr a zavalil sníh a vyděšen brodil se k chatě, kde se ovšem té noci nespalo. Zpola omámen zaslechne náhle závanem větru nesený zpěv. Proboha, co je to? Hlasy cherubínů, nebo holá skutečnost. Rozhodnuv se pro prvé poslední silou doběhl do chaty, vzbouřil posádku a za dvě hodiny byl post a oba Rusové venku.

Nesnesl jsem dobře pohledu na prvního Rusa, když ho druhý den odváželi na celtové pokrývce. Post a druhý Rus byli celkem pohromadě; dá bůh, že do dnes děkují čenstochovské Paně Marii za své zachránění.

V 16tém roce, řekl-lis vojna, řekl's řemen! Povolila teprve, když i řemeny byly náhražkové. Ráno tu byl rozkaz, že lanovku nutno spravit, stůj co stůj! Že to nejde? Pane lajtnant — co si to dovolujete? Myslíte, když vás praští lavina, že už nic nebudete dělat? Jak? Lidé? Dobře — jsou chudáci — ale to

ještě není důvod. Co? Další laviny? Drzost! Es gibt keine laviny!«

Ráno bylo 200 Rusů nahoře. Lavina měla 20 m výšky, stožáry zmizely, lano zpretrháno, stanice pobořena. Hrabalo se, kopalo se — co dělat? Daleká je matička rodná Rus a k obědu bude konzerva!

Dopoleně jsem vedl práce, ježto jsem v noci trochu spal, odpoledne mne střídal feldwebel Bächer. Jako dnes se pamatuji, že jsme fotografovali prkna rozřezaná Rusovým nožem; jako dnes se pamatuji, že jsem zapoměl vytáhnouti plotnu. Jako dnes se pamatuji, že jsem se chtěl vrátit udělat snímek znovu a že Bächer mi řekl, že to uděláme až odpoledne a že to vezme sám. Doprovodil mne ke stanici. Dolů jsem jel po lanovce, zatím co se nahoře střídala směna.

Cesta do dolejší stanice trvala 6 minut. Když jsem dojel, volal rozčileně telefon. Nerozuměl jsem? Co že? Nemožné! Vždyť jedu právě shora. Že všichni...!!

Čím to, že jsem tak naprosto klidný? Čím to, že neblednu, že se netřesu, že nekřičím. Co to, že tak příšerná chvíle nenese stopy na mém hlase, když nařizují, aby vše živé i mrtvé chopilo se lopat, rýčů, motyk, seker a bůh ví čeho a hnalo se úprkem nahoru. Stává se to snad při tak mohutných dojmech, že na ně člověk už ani nereaguje? Nevíme! V té chvíli ale, kdy mi hlas toho telefonisty hlásil, že v okamžiku před tím obrovská lavina sežrala vše živé co na ní stálo, byl jsem úplně kliden. Měl jsem pocit, pro který Němec má výraz »unheimlich«.

Vlevo: Čestný předseda přípravného výboru mistrovství pplk. Regentík, který získal si neobyčejných zásluh o průběh meetingu. Uprostřed: Ing. Reis, tvůrce geniálně řešeného Štefánikova můstku v B. Bystřici. Vpravo: P. Barborka, jeden z nejagilnějších pořadatelů.

Náčelník okresu B. Bystřice. v. rada p. s. Pstross.

Tuj. Krňoul ze Svazu lyžařů hmoždí se do úpadu tračováním padesátky.

Polský delegát sympatický p. Oppenheim.

Pak to bylo až prostě jednoduché. Tam, kde pracovalo před chvílí sto lidí, bylo ticho a bílo. Vítr honil nové a nové sněhové vločky. Nikde živé duše, jen obrovská masa udusaného sněhu vyplnila údolí a ztrácela se v mlze.

Zahynuli skoro všichni — jen několik jsme vyhrabali. Směšně málo pomyslíte si! Chata na Vršícu stála na šišato, čelní stěna prolomena šklebila se jako chechtající ústa. Pod ní se našlo pár lidí, zranění, nezranění. Před ní dva sekali dříví a jeden se na ně díval. To jsme ale nevěděli a tak se stalo, že teprve jarní tání nám je objevilo. Pár kroků za budou stačilo k jejich záchraně. Tam lavina končila,

ale ani tam se nedostali. Ostatní živí byli uzavřeni v chatě a musili jsme je tahat mřížovým oken v prvním poschodí.

Záchrané práce trvaly do noci, ač bylo jasno, že jsou marné. K večeru přiběhl posel z velitelství s balíkem trasovacích tyčí. Na co je to, tázal jsem se. Štouchat s nimi do sněhu prý máme, snad se něco nahmatá. Přiznávám se, stál jsem tu s ústy dokořán a teprve po chvíli jsem byl s to prohlásit, že hluboko lituji, že mi neposlali udice. Ostatní se smáli. Byl to jediný smích oněch dnů, smích hlasitý, ale nezdravý a hysterický.

Starý dobrý Bächer snímek nedokončil a teprve

Z Kordíků u Bářské Bystřice: Chlapec na lyžích vlastní výroby.
Foto Kocím.

Vpravo: Kozí hřbety a „Kaple” v Níz. Tatrách.

Foto Kvíd.

jarní vody vyplavily jeho mohutné bavorské tělo.

V noci jsme z laviny utekli a dolní stanice se napařala zbylým mužstvem. 9. března bylo na pase mrtvolně ticho, vítr hvízdal kol rohů šišaté chaty a nový sníh přikryl hromadný hrob.

Nedělali jsme nic po celý den jen před chatou jsme nakupili všechny balíky sena, jež lanovka přivezla. Sníh padal děsivěji a děsivěji. Nedalo se už vůbec chodit ani po lyžích; byl tak šíleně měkký a neslehlý, žeš do něj celý zapadl. Celý den hřměly laviny. Chtěl jsem vyklidit dolní stanici. Telefonicky mi to zakázali. Celou noc musíme vracet zpět zásoby, aby se nezničily. A pak — kam s lidmi?

Malý lesík kryjící trochu stanici zmizel úplně v záplavě sněhu a v soumrak dne svítila příšerně dlouhá stráž nad námi. Lidé chodili přikrčeni, bledí, vyděšení. Měli kruhy pod očima a sebemenší šramot je uvedl v panický úprk. Večer napětí vzrostlo v děsivý pocit nemohoucnosti.

Jat náhlou předtuchou rozetnul jsem gordický uzal nejistoty nařídív vyklizení stanice. Ven do polo-rozpadlé stáje. Všechno! Co věci? Nic — nechat všecko jak to leží a stojí a ven! Nestřím odmluv a budu střílet nepůjdou-li okamžitě.

Za 10 minut byla evakuace hotova. Nebyla to má vina, že mne dva lidé neposlechli; byl bych je spráskal, ale já to nevěděl. K půlnoci se vrátil do teplého doupěte desátník Němec. Druhý, Rus, neodešel vůbec. Hlídal muly a nemoha s nimi v měkkém sněhu s místa, řekl si nejdou, Vaše prevoschoditelstvo, pšakrev! A nešel.

Doleji pod stanicí, ukryta v hustém lese, pracovala polní pekárna. As 3 tučty Rusů tu bydlilo, pět mohutných pecí do svahu zapuštěných chrlilo tu komi-sárky.

Pozdě v noci schválili pasoví důstojníci mé bona fide rozhodnutí. O pekárně se nemluvilo. Byla naď veškeré pochyby bezpečna.

Mnoho spánku se té noci nečekalo. Žádná pojišťovna světa by naší chatu nejistila haléřem. Myslím, že jen vzájemná ješitnost bránila přítomným důstojníkům, že si rovnou nevlezli do sklepa.

Celou noc padaly laviny a jich dunění znělo pří-

šerně údolím. I můj pes jevil neklid — pamatuji se určitě — že nechtěl té noci ani do postele, ačkoliv jindy bývaly rodinné výtržnosti k vůli tomu.

Když jsme uléhali vzal jsem si lopatku do postele. Kadet Rado, který spal vedle, se hloupě tázal, na co. Když jsem mu to vysvětlil řekl, že jsem nenapravitelný optimista, on že není hrobník a že je to věcí výlučně posledního soudu, aby se hrabal z hrobu. To že půjde automaticky. Jemu postačí revolver, jaké pak štráchy, spadne-li to na nás. Klíma je řekl jsem, že je optimista sám, domnívá-li se, že se v lavině strefí, že na to je i revolver krátký; ale on mezitím už chrápal, ačkoliv vždy tvrdil, že nikdy nechrápe.

Po půlnoci vše spalo jen vedle v pokoji hlídkoval u telefonu můj sluha Nosek.

Pánové — nespal jsem tehdy a slyším dosud ten dunivý rachot, mám vůbec dojem, že se bouda tlakem vzduchu nadmula jako plachta. Víím, že Nosek sedící proti oknu, spadl i se židlí dozadu a že rychlost s jakou se nás pět oficírů dostalo z postelí ke vchodu do sklepa je do dnes v této disciplině světovým rekordem.

Pak nastalo hrobové ticho. Každý ztěžka chápal, že je to za pomoci štěstí a drobtu prozřetelnosti odbyto a že to není jiné. Pak se zase popadly lucerny, lopaty, motyky a ven do noci.

Kde je stanice, kde motory, kde hezká tapetami vyzdobená chata, kterou jsem si pracně postavil a senem na ochranu obložil. Kde jsou mé věci? No což — válka bude o to kratší. Jen když lidé...? Ale — kde je les pod námi a kde je — pro Krista Pána — pekárna? Kde je pětatřicet pekařů!

Svítilny mihají se po děsném místě. Hrudnatý sníh je špinavý troskami, stromy, barely benzínu, rozházeným senem, vybledlými chleby, vše páté přes deváté. Klopýtám, bořím se. Vrážím na něco měkkého, teplého, hýbá se to, dýchá to. Bůvol pod sborěnou stájí. Má přeražený hřbet. Vedle slyším steny a výkřik, sem s lopatami. Rychle! Vidím modrý, hrozně naběhlý kotník. Blízko leží jiný. Je živ? O kus dále zakopnu o motor lanové dráhy až sem dovedený. Noha bolí. Tápu. Klid jen klid! A trochu

organisace! V této divoké noci, tmě a vánici zdá se, že není nikdo schopný myslet. Lidé jsou všude pod námi, udusání, polámaní a znetvoření, ale kde — proboha — kde začít. Prohrabat hory sněhu? Nepoznáš místo, nevíš kde jsou.

V největším chaosu přibíhá Nosek, »mulytreiber« prý je v tom, neodešel ze stanice a pak Němec asi také, bylo mu zima, řekl že na laviny kašle a vrátil se.

Přišlo to jako ulehčení. Rychle sesadím 2 čety, po půlhodině se budou rvát se sněhem, pak je vystřídají druzí. Déle to v tom zamořeném poli ti lidé nevydrží. Soustředí u všechnu sílu, abych vyhlížel klidně dohlížeje na práci. Mám přirozeně strach z dalších lavin — větší snad než oni — ale ti lidé zůstanou jen zůstanou-li, jinak se rozutekají.

Prokopali jsme se kolmo do zbořené stáje asi po hodině zuřivého třískání a hrabání. Konečně dýra, slyšíme jakési zvuky. Křičíme. Někdo se dírou spustil do trosek. Oba muly jsou přitisknuti, živi pod svahem, říčí podivně, skoro lidsky. Rus je mrtev, nikdy neuzří širokou matičku rodnou. Zabilo ho to ve spánku, měl rychlou smrt, leží na lůžku a nad ním jsou samé trámy a rachota.

Dál! Hleďte Němce! Jeho chata byla rovněž svahem kryta, ale na místě zhruba odhadnutém je strašná výška sněhu.

Pracovalo se do odpoledne druhého dne. Mužstvo je strháno, má zarudlé zraky, kruhy pod očima, a histerie je vystupňována tak, že při sebemenším hluku vše utíká. Nenašel se už nikdo.

Odpoledne konečně přišel rozkaz vyklidit celé pasové území, sníh padá nekonečně, laviny hřmí a další ztráty už ani dole nechťi riskovat.

Pozdě v noci brodila se malá zbídačelá tlupa, zbytek četné posádky, po lyžích i pěšky do Kranjské Gory; nahoře v chatě zůstali jen dva dobrovolně se přihlásivší telefonisté. Každou půl hodiny dávali morseové znaménko, že jsou živi.

Konečně jsme byli v bezpečí po třech týdnech strašně tíživého pocitu nad námi visící bílé smrti.

Měli jste někdy hysterický záchvat, pánové? Já ano! Tehdy, když mi odepřeli vydat nové boty bez potvrzenky. Celý poslední den jsem chodil v polorozbitých lehkých botách, všechny věci zůstaly pohřbeny v pěkném domku v lavině. Zuřil jsem patrně divoce, ale nic se nestalo, naopak uklidnili mne s veškerými ohledy a i boty jsem dostal.

Den na to byla neděle. Sníh rázem přestal padat. Vzduch byl krystalicky čistý, obloha jásavá. Slunce zalilo překrásně bílé hřbety Prisojniku a Škrlatice a dívalo se mi do oken. K deváté příběhl Nosek, rozčileně, nebudu prý věřit — Němec vylezl z laviny. Cože? Ano, sám a zdráv. Šel rovnou spát a zouval botu. Náhle cítil jak se vše boří a sníh ho zavaluje, ale neztratil duchapřítomnost, opřel se silnou holí

o strop, vrtěl se, tloukl sebou, sám už neví jak, ale trochu místa mu zůstalo i vzduchu. A pak započal zoufalý zápas o život, který trval mnoho hodin. Hrabal sníh dřívkem a házel ho pod sebe. Čtyřikrát se mu tunel dostal na prkna a stromy i ustal v zoufalství očekávaje smrt. Čtyřikrát se znovu vzbudil. Zima? Ne, ta mu nebyla. Jen zuřivá snaha dostat se ven. Čas neznal a nezdálo se mu to dlouhé. Ráno, když svítalo, se konečně proboural; viděl matné záření dne a blednoucí hvězdy nad sebou. Vylezl a tak jak byl horempádem utíkal na chatu. Oba telefonisté se hrozně vyjukali. Ačkoliv nebylo doby tak málo přípustné mystice a duchotvorství jako ony za války, byli přesvědčeni, že je volá záhrobí a nechali ho drahnou chvíli venku mrznout, než ho košilátého vpustili.

Košilátá nátura není správný výraz; kůň vydrží málo u srovnání s člověkem bojujícím o život. Třicet tři hodiny v lavině zdály se rekordem.

Čtyři dny na to byl opět nádherný zimní den s příznaky jara. Vracejíce se po lyžích z jedné ze stanic, potkáme skupinu lyžařů s nosítky, spěchajících na pas. Máme jít s nimi ty tři hodiny cesty prý za to stojí. Uvidíme zázrak, který vylezl za 4 dny z laviny.

Úvykl jsem věřit až na konec války všemu. Za dvě hodiny jsme stáli u lůžka hrozně sešláblého, pobledlého Moskala. Maďarský asistent medicíny měl podivuhodně jednoduchou léčebnou metodu podepřenou zřejmě dlouholetou zkušeností. Nalil do něj půl láhve rumu, a prohlásiv Rusa za zachráněna vyzunkl zbytek za odměnu sám.

Po chvíli dostali jsme z Rusa, že pracoval u peci, když se lavina převalila a srazila ho do kanálu, kam vyhrabovali popel. Omdlel a probudil se tehdy, když teplo peci utvořilo jakousi sněhovou jeskyni. Neví nic, hrabal se pudově, mechanicky, bezmyšlenkovitě. Čtvrtého dne ho našli oba telefonisté, když sbírali na lavině chleby. Čouhala mu hlava, kývala se, ale neměl už síly vylézt z otvoru. Když jsme ho svlékali držel v levé ruce křečovitě vlhký zbytek cigarety. Zdá se, že po celou tu dobu, neboť bylo vyloučeno, že by byl mohl po cestě z nekonečna kouřit.

Ještě v noci jsme ho odvezli do špitálu a armádní velitelství konstatovalo fakt, že celková bilance ztrát klesla ze 133 na 132 muže. Na frontě byl jinak klid.

Nad Kranjskou Gorou v náručí šumících smrkových lesů najdete malý hřbitůvek. Dřevěné kříže dívají se klidně ze stínů julských hřbetů do údolí na sluncem zalitou slovinskou osadu. Tam spí svůj věčný sen ti, kteří by mohli vyprávět o podivné potuchlosti lavin.

V pokoji se rozhostilo přemýšlivé ticho. Pán si přehodil nohu přes koleno a udusiv zbytek cigarety palcem, řekl: »Není třeba, abyste věřili, co jsem právě vyprávěl, jsou to pouze moje staré, vyhrabané vzpomínky.«

Slovanské lyžařské mistrovství v Zakopaném.

26. prosince 1933 uplynulo patnáct let od založení Polskiego Związku Narciarskiego. Při této příležitosti uspořádný byly jubilejní lyžařské mezinárodní závody v době od 8. do 12. února 1934. Protektorát závodů převzal pan prezident Rzeczypospolitej Polskiej Ignac Mościckij a maršálek Josef Piłsudskij čestné předsednictví. XV. jubilejní závody polské měly býti manifestací a přehlídkou vykonané práce na poli lyžařské.

Závody o mistrovství Československa v Báňské Bystřici jsou skončeny. Devítičlenné polské mužstvo odnáší si ze Slovenska mistrovství a první ceny. Naši lyžaři, ostřílení na mezinárodních lyžařských kolbištích, dostávají trpkou lekci od bratří Poláků, kteří přijeli do B. Bystřice po několikátýdenním, tuhém treninku. Uvědomujeme si, že pouhý týden treninku na štrbském Plese naprosto nepostačuje. Se smíšenými pocity vsedá naše početná výprava v pondělí dne 5. února do dvou připravených autobusů, které ji odvázejí překrásnou slovenskou krajinou do Ružomberoku. Vedle Vrány sedí dobrá stařenka a brzo se dovídáme, že lyže nazývá »lentowkami«. Nakonec přisedá k Jarolím-kovi, který se jí patrně více líbí, nežli ospalý Vrána.

Po dobré večeři v Ružomberoku a krátkém odpočinku odjíždíme brzo ráno k polským hranicím. V Kralovanech přeseďáme do motorového vozu a všichni pokračují v přerušném spánku. Tak pokračuje cesta až na Suchou Horu, kde po vyřízení pasové kontroly nasedáme do polských vozů a jedeme směrem k Novému Targu. Kapitán muž-

stva Kosina, jest všude. Opatřuje lístky, předkládá pasy, stará se o přesnídávku do vozu a zapomíná dokonce na svá zavazadla. Zásoby nakoupeného chleba a salámu mizejí ve vždy k jídlu připravených žaludečích závodníků. Projíždíme krajinou, kde první sluneční paprsky pozdravují nový sníh a tuhý mráz kreslí své nenapodobitelné kresby na okna vagonu. Nový Targ — zastávka od desáté do jedné hodiny odpoledne. Lyže a zavazadla stojí v řadě na peronu. Hoši odcházejí do čekárny, ale běda, tam jest zima. Ale kachlová kamna jsou teplá. Po prvé pijeme »herbatu«, se kterou se setkáváme ode dneška na jídelním lístku. Někteří odcházejí do města. Konečně rychlík přijíždí. »Je možno tolik párů lyží a množství zavazadel za minutu naložiti?« ptáte se v duchu. Vše co nejrychleji jest již ve vagonech. Rychlost a přesnost obdivuhodná. Ohotně pomáháme malému Lukšovi, který se svým balíkem lyží si neví rady. Však se také nedivte. Má na starosti dvoje lyže na skok, na běh, na sjezd a slalom a k tomu ještě dvoje hůlky. Rychlík do Zakopaného jest již přeplněn. Spolucestující velmi ohotně opatřují místa a záhy se rozvíjí čilá debata v jazyce polském a českém. Němčiny, jako dorozumivacího jazyka, není potřebí. V tom spatřuje hajný Feistauer na sněhu lišku, která skotačivě tančí na sněhu, zcela blízko kolejí. Buď bez starosti, do tvého revíru za tvoji nepřítomnosti nezabrousí! Blížíme se již k Zakopanému. Rázovité, dřevěné a vkusné domky vítají nás po obou stranách trati. Vjíždíme do nádraží. Na nádraží očekávají nás již naši

Správná výzbroj
jakostní značky

zaručuje již předem plnou radost při každém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann**,
Brno, Koblížná-Růžová

A 21
ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN.

DEPOJ PRO Č.S.R. A POLSKO
#NICKEL KING-F.GROSS, M-OSTRAVA

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport

Dobré trávení zaručuje
FERNET-BRANCA

známi z Báňské Bystrice. Nastává srdečné uvítání a nezbytné fotografování. Za několik minut pochutnáváme si již na dobrém obědě. Výprava jest ubytována ve třech pensioonch společně s výpravou jugoslávskou, norskou a finskou. Po krátkém odpočinku odcházejí hoši na prohlídku města a skokani jdou si prohlédnouti můstek. Večer po rušném sněmování odcházíme unaveni na zasloužený odpočinek.

Na druhý den ve středu odjíždí sjezdáři se seznámiti se sjezdovou tratí na Halu Goryezkowu. Jedeme přes Kužnici, kde se setkáváme s polským závodníkem Rozmusem, který jest dále naším milým společníkem a vůdcem. Hromádka, Stehlík, Feistauer a Cífka »šusují« poslední úsek do cíle. Nahoře v místě, kde zítra bude start, jest silná víchřice. Po druhé hodině sjíždíme zase do Zakopaného, abychom se mohli připravit k uvítacímu večírku a vylosování pro zítřejší sjezdový závod.

Na ulicích panuje čilý ruch. Vlajky cizích států vlají na hlavních ulicích a cizinci jsou předním zájmem obyvatelů. Sta a sta saní projíždějí městem a za levný peníz vozí hosty.

Všechny pensiony hustě obsazené. Kromě lyžařských mistrovství jest v Zakopaném současně odbýváno na kluzišti zápas hockeyový, dostihy a různé masopustní kratochvíle. Snad nejzajímavější byl na masopustní pondělí, při závodu na 50 km průvod karnevalský. Masky, opravdu originelní, představující různé karikatury, pochodovaly po hlavních ulicích. Jen namátkou uvádíme obrovské, asi patnáct metrů dlouhé lyže a na nich stupňovitě umístěné lyžaře, různé mědvědy, předpotopní ještěry a nechyběla ani nestvůra z jezera Nes.

Na seznamovacím večeru setkáváme se s bratry Jugoslavy, většinou nám již známými z Inšpruku, vedené doktorem Kmetem. Stehlík, který vedl jejich trenink v Jugoslavii představuje nám své hochy. Vesměs mladí, opálení hoši, plní energie, vypravují o svých lyžařských mistrovstvích a litují, že se pro kolisi svých mistrovství nemohli zúčastniti závodů u nás v Báňské Bystrici. Jsou to u nás již známi: Jansa, Smolej, Sramel, Jakopič a noví borci Knap, Istenič, Dečman, Plačik, Heim, Palme a Zejuva.

Setkáváme se po prvé s lyžaři z Lotyšska jako: Drenis Janis, Riekstins Albut, Bukas Karlis.

Norové vysílají na závody známé své skokany mladého Eie Nilse a u nás dlícího Wiiga. Finsko jest zastoupeno slavným Taanno Lappalainenem.

H. D. W. z Československa vysílá 8 dobrých závodníků. Část našich hochů byla ubytována s Jugoslavy v pensionu »Nellin«. Týdenní společný pobyt za přípravy k těžkým bojům sblížil obě mužstva.

Bylo pro nás milým překvapením, když ihned druhého dne po našem příjezdu do Zakopaného, usedlý Čech p. továrník Veselý z Krakova pozval výpravu na čaj. Toto přátelské přijetí velmi potěšilo naše hochy a odnesli si na celou rodinu nejlepší vzpomínky.

Však již ve čtvrtek nastává první zasáhnutí do boje, a to ihned na dvou frontách, ve štafetě a ve sjezdu. Současně s XV. závody o mistrovství Polska konaly se závody o Slovanská mistrovství v jízdě na lyžích, skládající se

z těchto disciplin: 1. běh štafetový, 2. prostý běh na 18 km, 3. závod sdružený (běh a skok), kombinace běhu a slalomu, závod ve skoku prostém. V každé z těchto disciplin bodují se pro každou disciplínu předem určení čtyři závodníci toho kterého státu s výjimkou běhu štafetového, ve kterém se boduje závodníků pět. Vítězem stává se tu státní svaz, který dosáhne největšího celkového počtu bodů. Jednotlivé disciplíny se bodovaly:

Běh štafetový 5 × 10 km zhodnotil se 560 body za nejlepší čas. Každý stát mohl do závodu poslati pouze jednu štafetu. Závod na 18 km v běhu prostém hodnotil se 240 body za nejlepší čas jednotlivého závodníka. Body vypočetly se tak, že součet docílených bodů čtyř závodníků dělil se čtyřmi. Závod sdružený hodnotil se 240 body za běh a 240 body za skok za nejlepší individuální výkony. Součet bodů, docílených v závodě sdruženém čtyřmi nejlepšími závodníky toho kterého státu, dělil se taktéž čtyřmi. Podobně tomu bylo tak i při skoku. Pro bodování vzala se jedna čtvrtina součtu bodů, docílených čtyřmi nejlepšími závodníky toho kterého státu. V kombinaci sjezdu a slalomu bodovaly se obě disciplíny v poměru 100 + 240 a opět součet bodů kombinace čtyř nejlepších závodníků, dělených čtyřmi, udával počet bodů pro Slovanská mistrovství.

V deset hodin dán byl povel ke společnému startu štafet u Zakopaného na místě zvaném Na lipkách, kde se konal start všech běžeckých závodů. Trať štafety vedla od startu pod Regle, vystupovala pod Reglami do Doliny Malej Laki na Gronik a odtud obratem přes Wierszyki zpět do cíle. Československá štafeta startovala v pořadí: Musil, Kučera, inž. Novák, Kadavý a Šimůnek; polská: Marusz Stanislav, Orlewec, Skupien, Karpiel a Czech; jugoslávská: Smolej, Jansa, Sramel, Zinyva a Knap.

Inned od startu vyráží mohutně náš Musil a záhy dostává se do popředí a nezadržitelně se vzdaluje jak polskému, tak i jugoslávskému členu štafety. Docíljuje nejlepšího času 44.05, následován Šimůnkem 44.30, další jest Czech 46.18, Karpiel 47.08, Kadavý 47.20, Skupien 48.51, Marusz 48.58, inž. Novák 49.05, Kučera 49.05, Smolej 49.53, Orlewicz 53.15, Knap 54.30, Zemla 54.45, Jansa 54.52, Sramel 56.01.

Konečné časy štafet: ČSR. 3.54.05 hod., Polsko 4.04.28, Jugoslavie 4.30.01.

Výsledek bodování jeví se pro

Československo	360'00 bodů,
Polsko	330'75 bodů,
Jugoslavie	264'375 bodů.

Převaha 10.23 min. jest velmi značná, se kterou jsme vyšli vítězně nad našimi přemožiteli Poláky v B. Bystrici. Velký podíl na vítězství mají Musil a Šimůnek, kteří na trati vyvinuli velmi ostré tempo. Tak se Poláci ani týden neradovali ze své »velké« převahy v běžích v Báňské Bystrici. Tím nabyli naši hoši zase potřebné kuráže a srdnatosti do dalších bojů.

Současně konal se o dvanácté hodině závod ve sjezdu na Dolnych Szalasach Hali Goryczkovej. Výškový rozdíl činil asi 650 m. Startovalo 108 závodníků, došlo 62, 9 závodníků bylo diskvalifikováno pro neprojetí kontrolních bodů.

ODZNAKY-PLAKETY → I. B. PICHL, PRAHA POD LETNOU 10
CELETNÁ 33

Z prvních šesti míst obsazuje Československo čtyři. Mladý skokan Kraus z H. D. W. s velkou převahou stává se vítězem.

Výsledky: 1. Kraus, ČSR. (H. D. W.), 2.57, 2. Schenker, Polsko, 3.16, 3. Zajeur Polsko, 3.19, 4. Lauer, ČSR. (H. D. W.), 3.23, 5. Jablonski, Polsko, 3.23, 6. Hromádka, ČSR., 3.31, 7. Musicz, Jugoslavie, 3.33, 8. Mrowca, Polsko, 3.35, 9. Schindler, Polsko, 3.36, 10. Rozmus, Polsko, 3.39.

V pátek po celé střední Evropě řádila silná vichřice a zavítala i do Zakopaného právě, když se odbýval závod ve slalomu. Na závod byla hlášena i návštěva p. presidenta Mościnského, který se již vypravil do Kuźmice na cestu. Speciální tribuna pro něho postavená, odkud by mohl přihlížeti průběhu závodů, byla vichřicí rozmetena. Za takového počasí měl se konati závod ve slalomu. Čekalo se se startem až snad prudkost vichru poleví. Ale marně.

Konečně bylo rozhodnuto závod pořádati. Za tak nepříznivých povětrnostních poměrů nemohl býti závod regulérní, ale byl proveden až do konce. Zkusili soudcové, diváci a nejvíce závodníci, kteří při jízdě stěží mohli otevřítí proti vichru oči — a což teprve v rychlosti projížděti hustými brankami, kterými nebylo šetřeno. Přesto projížděli závodníci trať v dobrém čase.

Trať slalomu měřila 750 m délky a kolem 260 m výšky. Na slalom připuštěno pouze čtyřicet nejlepších závodníků ze sjezdového závodu.

Startovalo 39 závodníků a kvalifikováno pouze 33. Již samotný start považován za rekordní výkon. V druhém kole závodu dosaženo bylo daleko lepších časů, nežli v části první.

Po propočítání bodů stává se mistrem Polska v alpské kombinaci Kraus, H. D. W., přesto, že ve slalomu se objevuje až na 11. místě. Měnění Poláků bylo, že kdyby mohli startovati Czech nebo Marusarz, jistě by se pořadí změnilo.

1. Haim Hubert, Jugoslavie, 1.40.1 + 1.06.1, 2.46.2 (celkem), 2. Bräth J., ČSR., (H. D. W.), 1.44.2 + 1.09.5, 2.53.7, 3. Jabłoński M., Polsko, 1.34.4 + 1.22.3, 2.56.7, 4. Lorek Eug., Polsko, 1.44.0 + 1.12.9, 2.56.9, 5. Schindler Jan, Polsko, 1.37.0 + 1.22.9, 2.59.9, 6. Rozmus Al., Polsko, 1.22.8 + 1.34.7, 3.03.5, 7. Lauer Frant., ČSR., (H. D. W.), 1.37.8 + 1.25.7, 3.03.5, 8. Hromádka Eduard, ČSR., 1.35.6 + 1.29.9, 3.05.5, 9. Schenker Jan, Polsko, 1.33.4 + 1.33.8, 3.07.2, 10. Pracek C., Jugoslavie, 1.49.6 + 1.28.3, 3.17.9, 11. Kraus Fr., ČSR., (H. D. W.), 1.42.2 + 1.39.2, 3.21.4, 12. Zajonz Karel, Polsko, 2.02.8 + 1.26.6, 3.29.4, 13. Cífka Jan, ČSR., 1.44.4 + 1.57.9, 3.41.3.

V sobotu po malém zpoždění odstartován byl při závodě na 18 km náš Dyntr, který obdržel startovní číslo první. Trať vedla od startu na Lipkach dva km jižním směrem po rovině, přetínala silnici směrem do Koscilisk, kde obracíc se Reglemi vracela se do cíle. Trať tato se rychle střídala s prudkými a nebezpečnými sjezdy. Autoři nazývají ji trať »norskou«, několikrát zaběhla do lesa, kde přes strže a výmoly proplétala se a vinula jako had. Místy byl

na trati sníh úplně rozbředlý, což velmi ztěžovalo rychlou jízdu. Již na počátku třetího km musili závodníci zdolati prudký výstup na stráni po úzké pěšince. Viděli jsme Šimůnka, č. 108, který byl nucen zde zmírniti tempo a čekati, až nižší čísla přejdou, takže jej zde další číslo 109, Skupien, dojíždí. Zdá se, že Poláci zvolili úmyslně těžkou trať, odpovídající znamenitým schopnostem jejich závodníků, ale přepočítali se. Těžká tato trať stala se v sobotu ohromným úspěchem závodníků československých, kteří obsadili první tři místa, před olympijským vítězem, Finem Lappaleinenem. Nový mistr Československa, Bronislav Czech, obsadil teprve osmé místo. Milým překvapením byl mladý náš závodník Kučera z L. Z. K., Praha, který ani nebyl hlášen na Slovanská mistrovství a obsadil v tomto těžkém závodě třetí místo. Lehce lze vysvětliti příčinu, proč naši Cífka, Hromádka a Stehlík v tomto závodě zklamali. Předcházející namáhavé závody ve sjezdu a slalomu, velmi těžká trať a nedostatečná snídane, resp. pozdní start, byly příčinou, že hoši své síly přepjali a nevydrželi. Cífka se Stehlíkem se vzdávají na trati a Hromádka na 14 km přijímá od nás malé občerstvení, aby se dotáhl ještě do cíle. Na tomto km míjel nás Musil, který zde nejevil dosud známky únavy a zdálo se, že zvyšuje dokonce i tempo, když jsme mu sdělili, že jej Czech dojíždí. Lehce a švihně jel zde Šimůnek, který zde má již o tři minuty lepší čas než Czech. Spěcháme mu to oznámiti, ale nelze se přiblížiti jeho tempu. Dobrý tělesný fond Musilův zvítězil zde s převahou i nad severskou třídou. Musilovo jméno stává se známým mezi zakopanskou sportovní i nespportovní veřejností a slyšíme jejich polskou výslovností Muzil často jej vyslovovati.

1. Musil Cyril, ČSR., (ČSL.), 1.36.24, Šimůnek František, ČSR., (ČSL.), 1.36.44, 3. Kučera Jan, ČSR., (ČSL.), 1.38.20, 4. Lappaleinen T., Finsko, 1.38.41, 5. Orlewicz M., Polsko, (PZN), 1.39.28, 6. Skupién St., Polsko, (PZN.), 1.39.47, 7. Smolej Fr., Jugoslavie, 1.39.56, 8. Czech Bron., Polsko, (PZN.), 1.40.05, 9. Kadavý Bohumil, ČSR., (ČSL.), 1.47.48, 10. Jansa J., Jugoslavie, 1.41.54, 11. Górski M., Polsko, (PZN.), 1.43.27, 12. Martin Jaroslav, ČSR., (ČSL.), 1.43.49, 13. Berych Wł., Polsko, (PZN.), 1.43.54, 14. Vrána Rudolf, ČSR., (ČSL.), 1.44.33, 15. Semptner Frant., ČSR., (HDW.), 1.45.06.

Odpoledne konal se lyžařský průvod k sídlu p. presidenta, kde mu byl složen hold. Pan president poděkoval za projevenou poctu a v krátké a srdečné řeči vyzvedl význam lyžařského sportu na poli mezinárodního sblížení. Dal si představití zástupce jednotlivých národů a srdečně s nimi rozmlouval a zajímal se o výsledky. Po celou dobu závodů projevoval p. president velký zájem o jednotlivé disciplíny. Vždyť při skoku byl přítomen skoro až do konce, plné tři hodiny na mrazu, se své vkusné tribuny při dopadu, přihlížel závodům. Někteří závodníci zrovna před jeho tribunou měli na pohled nebezpečné pády.

V sobotu večer konal se v sálech »Morskiego oka« bal prasy sportowej, který byl velmi četně navštíven a kde se

Lyžaři nezaspíte -
vzbudí Vás telefonicky
ZU — zpravodajská
ústředna tel. *410-41

LYŽE fy KAREL KOLDOVSKÝ ve Vysokém nad Jizerou

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně. Žádejte ceník.

v družné zábavě zdrželi zástupci některých národů dlouho do rána.

Neděle — den skoků.

Start k závodům ve skoku stanoven byl na 12. hodinu polední. Již dlouho před dvanáctou panoval na můstku čilý ruch. Tribuny byly hustě obsazeny a při dojezdu černalo se asi osm tisíc lidí. Organizace závodu byla bezvadná. Vojenská hudba sice málo nás obveselovala, ale zato s tím větším zájmem přihlížela závodům.

Výsledek závodu sdruženého o mistrovství Polska:

1. Mistrem Polska na rok 1934 je Czech Bronislaw, PZN., 440'9 bodů, 2. Šimůnek Fr., ČSR., 432'8, 3. Marusarz Andr., Polsko, 425'0, 4. Łuszczek Iz., Polsko, 421'7, 5. Orlewicz M., Polsko, 411'5, 6. Marusarz, St., Polsko, 402'2, 7. Kadavý Boh., ČSR., 399'1, 8. Lauer Frant., ČSR. (HDW.), 379'9, 9. Hromádka E., ČSR., 377'6, 10. Kučera J., ČSR., 372'0.

Nejnapínavější částí závodu byly pro nás rozhodující skoky čís. 40. Czecha a č. 108. Šimůnka. Šimůnek šel do závodu sdruženého s největším počtem bodů a byl velmi vážným kandidátem na mistrovský titul Polska. Rovněž i Br. Czech svými dlouhými a jistými skoky mohl lehce »naskákati« rozdílný časový a získati titul pro sebe. Na startu Br. Czech čís. 40. Prvý skok 51 m. Kolik pak bude míti náš Šimůnek? Ví, jaké délky má dosáhnouti, aby měl převahu? Bohužel, skáče příliš krátký skok, který rozhoduje mistrovství ve prospěch br. Czecha, dosahuje v prvním skoku 42 a ve druhém 46'5 m. Jest viděti, že se snaží, aby provedl skoky bez pádu na úkor délky.

Závody ve skoku prostém vyžádaly by si několik stránek, pro lyžaře vždy zajímavého čtení. Krátce — skoky, provedené na můstku na Krokwi, byly co do konkurence a délky jako na závodech FIS. v Inšpruku minulého roku.

Poláci ukázali se v této disciplíně o několik tříd před ostatními závodníky, kromě Norů. Jest pro nás příjemným potěšením, že náš Lukeš dostává se svými skoky 60, 58'5 m do popředí a obsazuje třetí místo ve velmi těžké konkurenci.

O Vránovi vyslovili se Norové, že má dokonce lepší a jistější držení těla ve vzduchu, nežli Poláci, ale potřebuje trenink, aby mohl své schopnosti plně ukázati.

Marusarz jako létající lyžař dosahuje skoku 74 m, rekordu můstku a jest nadšeně pozdravován.

Mladý, sympatický student medicíny, Eiei Nils z Oslo, svými jistými skoky 70 a 71 m získává titulu mistra ve skoku. Bydlí v našem pensionu a těšíme se s ním z jeho úspěchu.

V závodu ve skoku budeme musiti započítati s tuhým a poctivým treninkem.

Výsledky závodu ve skoku:

1. Eiei Nils, Norsko, 214'22 bodů (skoky 70, 71 m), 2. Czech Br., Polsko 208'4 (62, 66), 3. Lukeš Jar., ČSR., 194'5 (60, 58'5), 4. Bursa Jós., Polsko, 185'5 (54, 58), 5. Legiorski Jan, Polsko, 184'3 (63, 60), 6. Jechkes Jos., ČSR. (HDW.), 177'1 (52, 56'5), 7. Mrowca Fr., Polsko,

168'3 (47'5, 52), 8. Marusarz St., Polsko, 166'4 (74, 73 p), 9. Kozdruń M., Polsko, 163'2 (51, 50), 10. Hanuš K., ČSR., 159'5 (48, 51), 11. Bräth J., ČSR. (HDW.), 159'2 (51, 50), 12. Kadavý B., ČSR., 158'3 (45, 48), 13. Kraus Fr., ČSR. (HDW.), 157'2 (48, 40), 14. Vanya Pal, Maďarsko, 156'1 (49, 51), 15. Mateja P., Polsko, 154'0 (46, 49).

Mimo konkurenci skákal trener-amatér Polska Nor Per Jonson, který dosáhl 104'1 bodů a skoky 74'5 p a 77 p.

Slavnostní rozdělení cen bylo oficiálním zakončením závodů v neděli večer. M. Bobkowski, jako president PZN., předal vítězům dobyté ceny. Naši závodníci byli velmi často vyvoláváni. Nejvíce obdarovaným byl Br. Czech. Blahopřejeme i našemu mistru a těšíme se, že jej příštím rokem zase uvidíme ve špindlu.

Večer počal padati sníh a nepřestává až do rána, kdy byl start na 50km závod. Nejdůležitějším jest při tomto sněhu a teplotě odhadnouti druh mazání. Bude po 10. hodině mrznouti, padati mokrý či suchý sníh? To jsou nejdůležitější otázky, které se každý snaží rozluštit. I Lappalainen očekává, že sníh bude sypký a podle toho se připravuje. Promazává a závod stává se pro něho celou řadou svízeli. I náš Musil promazal, ale silou své vůle a tělesného fondu rval se kupředu a dosahuje v prvé polovině překvapujícího času 1 hod. 45 min. 40 vt.

Polák Karpel jede obě kola pouze se 7vteřinovým rozdílem. Z prvních 8 míst obsazujeme zase najednou 5 míst, a to tři před Finem Lappalainenem.

Výsledky běhu na 50 km:

1. Musil Cyril, ČSR., 1.45.40 (I. okruh), 1.48.45 (II. okruh), 3.34.25 (celkem), 2. Ing. Novák Vl., ČSR., 1.50.34, 1.52.25, 3.42.59, 3. Karpel St., Polsko, 1.51.45, 1.51.38, 3.43.23, 4. Motyka Zd., Polsko, 1.51.05, 1.55.05, 3.46.10, 5. Koldovský Fr., ČSR., 1.55.16, 1.56.20, 3.51.36, 6. Lappalainen T., Finsko, 1.57.00, 1.58.45, 3.55.45, 7. Horn Alois, ČSR. (HDW.), 1.58.33, 1.57.34, 3.56.07, 8. Stehlík L., ČSR., 1.57.10, 2.02.47, 3.59.57.

V pondělí padesátkou závody skončeny, večer rozdány ceny a nastává již příprava na dlouhou cestu do svých domovů.

Naši svým zájezdem na Slovanská mistrovství v Zakopaném podali výkony obdivuhodné. Šli z jednoho závodu do druhého a všude obsazujeme prvá místa.

Výsledky Slovanských lyžařských mistrovství v Zakopaném.

	ČSR.	Polsko	Jugoslavie
1. Štafeta . . .	360'—	330'75	264'375
2. Alpská komb. .	214'46	208'80	240'—
3. Běh na 18 km .	218'25	206'25	200'625
4. Závod sdruž. .	384'02	425'15	306'51
5. Skok prostý .	147'025	147'425	96'675
Celkem . . .	1323'755	1318'375	1108'185

Odvážíme si mistrovství slovanských národů a těšíme se, že příštím rokem, kdy se budou tato konati u nás, zase u nás zůstanou.

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

Lyžařské závody o mistrovství HDW. Perninku.

Po čtrnácté konají se již lyžařské závody HDW. (Hauptverband der deutschen Wintersportvereine). Takřka všech těchto závodů naši závodníci se zúčastnili a dosud nikdy se nám nepodařilo mistrovství dobýt. Při posledních závodech již byla naděje, že vzdor silné konkurenci konečně jednou náš závodník stane se mistrem HDW., avšak jeden nešťastný skok, zaviněný silnou vichřicí, i tentokrát zmařil nám naše naděje.

Nebudeme zde ovšem vymlouvatí únavu našich závodníků, kteří po mistrovských závodech v Báňské Bystřici ihned zase bez odpočinku šli do těžkých závodů o mistrovství Polska a současného mistrovství slovanských národů v Zakopaném a hned po návratu do Prahy zase museli podniknouti novou cestu a nové boje v Rudohoří. Je jasné, že tento systém »ze závodu do závodu« je nemožný a jistě náčelnictvo Svazu konečně učiní přítrž přepínání sil našich závodníků, kteří bojují do posledních svých sil, avšak právě v důsledku vyčerpanosti vypoví jim v nejdůležitějších okamžicích nervy, a tak obyčejně nemohou skliditi ovoce své námahy tak, jak by chtěli.

Ale vraťme se k vlastním závodům. Technické vedení určilo pro tyto závody závodníky: Inž. Nováka, Bohuslava a Jaroslava Kadavé, Hromádku a Cífkou, Hanuše, Šimůnka a Vránu. Později však, když Šimůnek nemohl pro churavost a únavu jeti a pro Nováka neměla účast smyslu, ježto mistrovství HDW. skládá se ze závodu ve sjezdu, závodu na 18 km a závodu ve skoku na lyžích, bylo mi dáno k dispozici toto mužstvo: Hromádka, Cífkou, J. a B. Kadavý, Vrána, Hanuš a Buchar. Hromádka a Cífkou odjeli o dva dny dříve, aby si trochu prohlédli terén, jímž bude asi veden závod ve sjezdu, a ostatní pak odjeli jsme ve čtvrtek odpoledne 15. února.

Až pozdě v noci dojeli jsme do Perninku a první překvapení čekalo nás v tom smyslu, že moji hoši byli ubytováni skoro každý jinde a také každý jinde se stravoval. Co to znamená za radost pro vůdce výpravy, je jasné. Pátek dopoledne jsme věnovali obstarání závodních záležitostí a po obědě po zbytečném čekání odešli závodníci na vrchol Plešivce, kde byl start k závodu sjezdovému. Závodu tohoto zúčastnilo se 115 závodníků a naši závodníci, ačkoliv někteří jeli na běhačkách, dosáhli velmi pěkného umístění. Trať byla poměrně snadná, ježto nemohla býti vedena tak, jak byla proponována, neboť právě tu nejobtížnější část bylo nutno vypustiti, když byla úplně zledovatělá. Rozdíl výškový byl 425 m. Cíl byl v Modesgrundu, kdež jsem byl měřičem času zároveň s delegátem Maďarska prof. Tattarem.

V závodu sjezdovém, který byl klasifikován společně pro I. a II. tř., nejlepší čas dosáhl Wende (HDW.) 3'04 min. 2. Schnabel (Rak.) 3'08; stejný čas s ním měl Berauer (HDW.). Znamý rakouský sjezdař Radacher byl čtvrtý v čase 3'14. Pak následovali takto závodníci: Nemetz (Rak.) 3'17, Möhwald (HDW.) 3'22, Cífkou 3'25, desátý byl Hromádka 3'27, první Maďar Balatony 3'30. Naši závodníci pak Kadavý B. byl 12. časem 3'48, Kadavý J. a Hanuš byli třináctí stejným časem 3'50 a také Buchar a Vrána byli stejným časem 3'55 šestnáctí.

Při závodu stal se případ, že rakouský závodník Nemetz vedl závodníka Schnabela značný kus trati a dokonce projel s ním i cílem. Když měl býti diskvalifikován, uváděl v soudcovském sboru na svoji omluvu, že nevěděl, že se to nesmí. Je to jistě pěkné vysvědčení pro mezinárodního závodníka z Rakouska, kde závod ve sjezdu je tak rozšířen. Když zástupce rakouského svazu inž. Rebek prohlásil, že ho rakouský svaz lyžařský sám potrestá, byl vzat soudci na milost.

V sobotu 17. února ráno konal se za mlhavého počasí, na zmrzlém firnu, závod na 18 km, jehož se zúčastnilo 105 závodníků. Závod tento skončil naprostým úspěchem našich závodníků, kteří na trati svým skvělým stylem vzbudili všeobecný obdiv, který mi tlumočil i rakouský delegát, který byl na trati a jako odborník o našich závodnících vyslovil se co nejuznaleji.

Při závodu měli jsme tu nehodu, že Cífkou ztratil drahocenné vteřiny tím, že mu jeden závodník upadl přímo pod nohy a Hanuš ztratil 2'20 min. tím, že ke startu, který byl přeložen s původního místa, přišel pozdě.

Výsledky I. tř.: 1. Hromádka 1'08'57 hod., 2. Kadavý B. 1'10'31, 3. Vrána 1'10'36, 4. Ackermann (HDW.) 1'11'03, 5. Semtner (HDW.) 1'11'07, 6. Cífkou 1'11'10, 7. Radacher (Rak.) 1'12'25, 8. Berauer (HDW.) 1'13'14, 9. Horn (HDW.) 1'13'27, 10. Schnabel (Rak.) 1'16'01, 11. Wende (HDW.) 1'16'05, 12. Kadavý J. 1'17'04, 13. Hanuš 1'17'31.

Ve II. tř. 1. Buchar 1'16'52, 2. Maier (HDW.) 1'19'45.

Poslední den 18. února v neděli měl býti na novém můstku proveden skok do závodu sdruženého dopoledne a odpoledne pak skok prostý. Počasí, které bylo po oba dva dny mlhavé, v neděli zhoršilo se ještě o silnou vichřici, která měla směr proti skáka-

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS, PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

jičím. Po dlouhém mrznutí všech účastníků skoku bylo konečně usneseno dopoledne od závodu upustiti a oba skoky provést odpoledne tak, že provedeny budou tři skoky, jež platí budou pro závod sdružený i pro skok prostý.

Odpoledne však počasí mnoho se nezlepšilo, ale přece jenom bylo možné provést dva skoky do konkurence a pak bylo nutno závody přerušiti, ježto víchř byl zase tak silný, jako dopoledne. Je jasné, že našim závodníkům víchřice vzala hodně odvahy a letošní stejně dosti slabá forma skokanů byly pak dohromady příčinou, že ze šesti našich závodníků pouze jediný Hanuš měl oba skoky bez pádu. Ostatní měli buď dva pády neb jeden, jako Hromádka, a tak o výsledky předešlých závodů byli jsme připraveni. Na omluvu uvádím jen, že i nejlepší závodníci HDW. měli pády, jako Willy Dick, Berauer, Glaser, W. Möhwald, Wende, a také se neuplatnili. Oba dva Rakušané však skákali jistě, ač styl mají hodně slabý. Škoda, že Hromádka natáhl zbytečně délku a při 38'5 m byl protivětrkem sražen, ježto se dostal příliš vysoko do vzduchu. Stačily mu dvě »sichrovky« a měl zajištěné mistrovství. Vrána hodně svým prvním skokem 29 metrů s pádem zklamal a po druhé již neskákal. Škoda, že Buchar se bál skákati. Dva krátké skoky byly by mu zajistily první místo ve II. třídě.

Poznatkem ze závodů jest výborná naše třída v běhu, také závodu sjezdového již se nemusíme obávat, ale ve skoku se horšíme tak, že jest to povážlivé a technické vedení Svazu bude tomu museti věnovati hodně pozornosti, ježto pro příští rok, budou-li závody FIS u nás a Zimní olympijské hry r. 1936 v Německu, budou naši závodníci museti býti zcela jinak ve formě skokanské; jinak bychom byli zase vrženi tam, kde jsme byli po převratu.

Výsledky mistrovství: 1. Radacher (Rak.) 620'5 bodů, 2. Nemetz (Rak.) 582, 3. Mariacher (Rak.) 572'1, 4. Schnabel (Rak.) 571, 5. Hromádka 566'80, 6. Wende (HDW.) 563'5, 7. Hanuš 545'1, 9. Kadavý B. 519'4, 12. Cífk a 508'65.

Skok prostý: 1. Mariacher (R.) 42'5, 42 m, 216 bodů, 2. Heim (HDW.) 37'5, 43'5, 207'5, 3. Nemetz (R.) 36'5, 40'5, 195 b., 6. Hanuš 35'5, 31, 172'9 b.

Pokud se týče mé osoby, byl jsem po oba dva dny měřičem času a po celé pak dva dny závodů byl jsem mimo to členem rozhodčího soudu místo předsedy HDW. J. Streita, který nemohl přijeti na závody.

Závodů hodlali se také zúčastniti Němci z Německa a přijeli do Perninku s 35členným závodním mužstvem. Jako podmínku však si kladl vůdce výpravy na rozkaz z Berlína, že na žerdi při závodech ve skoku musí býti vyvěšen státní prapor s hákovitým křížem. Když však po různých telefonních intervencích pořadatelstvo závodů odmítlo »hackenkreuz« vyvěsiti na stožár, Němci odjeli a v neděli byl všude v Německu na hranicích vyvěšen zákaz i divákům závodů se zúčastniti a pohraniční hlídky byly zesíleny. Jinak mohu říci, že pořadatelstvo bylo k nám velmi přátelské a ani závodníkům z Říše, ani pak z Rakouska a Maďarska nedávalo žádných před-

ností. — Velice nás potěšila přítomnost našich hraničářů z blízkého i dalekého okolí, pro něž přítomnost našich závodníků dala podnět k tomu, že se zase jednou sešli v Perninku a věnovali našim hochům srdečnou pozornost. Byť jsme si mistrovství nepřivezli, přece jenom závody HDW. skončily pro nás slušnými výsledky, a když pak se hoši zase sešli po tom skoku za víchřice, všichni jsme si řekli jako v té anekdotě: »Hlavní věc je, že jsme všichni zdraví!«

A na konec tohoto článku o závodech, chci se zmíniti ještě o dvou věcech. — Radiožurnál vysílal v neděli reportáž závodu ve skoku německy přes Prahu do připojených několika stanic německých. Proč musel mluvit přítel Laufer jen německy, zde řešiti nehodlám. Zmíním se jen o tom, že na konec vysílání chtěl jsem po dohodě s ním též několik slov povědět o našich českých závodnících, kteří závodů se zúčastnili a měli před skokem velkou naději, že jeden z nich dobude mistrovství HDW. Mikrofon měl původně býti umístěn na druhé soudcovské tribuně, kdež jako člen rozhodčího výboru jsem stál. Silná víchřice však způsobila, že nebylo možné odtamtud vysílati a aparát byl přenesen až dolů pod doskočiště, kde víchř nebyl tak silný. Ježto v tomto případě nebylo mi možné v době vysílání sejíti dolů a do mikrofonu o úspěších našich závodníků krátce promluvit, dal jsem příteli Laufrovi vše, co bych byl sám řekl k dispozici a požádal ho, aby mne omluvil, že sám nemohu dolů sejíti. — Laufer tak také učinil a po skončeném německém vysílání asi 10 minut povídal krásně česky o našich závodnících, kolik mají dosud bodů, jak skáčí a — když jsme přijeli do Prahy, tak jsme se dozvěděli, že milý Laufer mluvil česky do větru, resp. v tomto případě nadarmo do víchřice, ježto ho jednoduše a krátce v Praze vypíali. V Praze se všichni známi divili, když jsem se jich ptal, co česky Laufer povídal, že prý mluvil jen německy. Nevím, komu to bylo proti mysli, že by se čeští posluchači dozvěděli také o úspěších našich českých závodníků na německých závodech, ale jen jednu radost z toho jsem měl, že jsem to nebyl alespoň já, který by mlu-

vil nadarmo do vypjatého mikrofonu za té strašně vichřice.

A na jedno pak ještě chci upozorniti a totiž jak lacino je v Rudohoří. Tam dostanete velmi dobrou pensi za Kč 25'—, což našim lyžařům jistě bude zníti

jako pohádka. K tomu přistupuje krásná krajina s báječnými sjezdy a doprava na př. z Prahy není o nic horší než na Šumavu a náš český lyžař posílí tak též naše hraničáře, kteří všem rádi a ochotně vyjdou vstříc.

Různé zprávy.

Solleftea: Polsko vyšle tři závodníky a delegáta na kongres. Československo delegáta (I. Komárek) bez mužstva. Zatím známá účast: Norsko, Švédsko, Finsko, Německo, Polsko. Švédský svaz shromáždil před čtrnácti dny asi 25 skokanů na můstku hallstaberškém v Solleftea. Závodníci objevili se v prvotřídní formě; 15 z nich skočilo přes 60 metrů. Erikson skočil 72 metrů s pádem. V Tynset konal se 30 km zkušební běh Norů pro Solleftea, v němž zvítězil Annar Ryen v čase 1.50:31 před Perem Samuelshaugem (1.51:03) a Oskarem Friedriksenem (1.52:12). Závod konán při dobrém sněhu. Při horším sněhu (3 stupně nad nulou) konal se 17 km závod v Nydal. Mazání hrálo zde velkou úlohu. Oddbjörn Hagen, favorit Norska pro 50 km závod F. I. S., běžel vzdor vysokému startovnímu číslu (17) skvělý závod a zvítězil v čase 1.13:43 před H. Vinjarengem 1.15:02 a Trygne Brodahlem (1.15:15). Při skoku v Hurdals objevil se nový mladistvý talent v Karlu Bullovi, který skočil 71 m.

Opalte se bez sluníčka, opalte se mrazem, větrem, vánici. Věřte, že to jde — stačí vetřít do pleti trochu creme Grado. A zároveň máte jistotu, že vám mráz a vítr neošlehá tvář do krvava.

Lyžaři! Věnujte své vyřazené lyže chudé horské mládeži v Podkarpatské Rusi, kde v Mukačevu a mezi vrchovinskou mládeží jest mimořádně velký zájem o lyžařství a kluby sdružené v Podkarpatské župě Svazu lyžařů pro svoje špatné životní podmínky nemohou ani zčásti interesenty upokojiti. Jde o mimořádně chudý kraj a špatné poměry lidu na Podkarpatské Rusi. Bude zde vítána každá sebelepší, i poškozená lyžařská součástka neb věc, kterou tamní chlupci event. po opravě neb doplnění plně využijí. Dary přijímá Podkarpatská župa Svazu lyžařů R. Č. S. v Mukačevě, jednatel p. Jos. Kaše, Mukačevo, Horodská 11.

Visítka s sebou na hory nemusíte vozit, docela vám stačí váš úsměv, neboť to je podle názoru Američanů visítka nejlepší. Aby to byla visítka krásně bílá a opravdu reprezentativní — o to už se postará váš kartáček a Thymolin.

Zákaz startu pro »Braunlage«. Rakouská spolková vláda zakázala rakouským svazům účast na německém mistrovství v Braunlage.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

KAM NA NAŠE HORY?

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Všecké dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Telefon č. 9

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hrabáčov, Vrchlabí.

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH 880 m n. m.

Stanice dráhy Vrchlabí nebo Jilemnice. V domě elektrické osvětlení, ústř. topení, v pokojích tekoucí voda studená a teplá, výborná domácí kuchyně, la nápoje a vína, prazdroj. — Telefon č. 3. — V hotelu auto k dispozici.

DOPORUČUJÍ SE:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Ústřední topení do všech pokojů.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázeň.

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.

Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou. Telefon č. 11.

ELLA PÜHONNÁ, majitelka.

„MÍSEČKY“^{1058 m n. moř.} HORNÍ MÍSEČKY

25 nově době odpovídajících pokojů, 56 hromadných lůžek, vodovod s teplou a studenou vodou, ústřední topení, elektrické světlo, lázeň, prvotřídní kuchyně a sklep, celá pense. — Vlastní dobytčkové hospodářství. — Sportovní potřeby k dispozici. — Telefon: Špindlerův Mlýn 48. — František Renner, majitel. Lyžařská a sánkovací dráha od Špindlerova Mlýna. Telefon. — Pošta Špindlerův Mlýn.

HOTELERLEBACH HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda. Telefon Nový Svět číslo 6. (Stálá tel. služba.)

KOLÍNSKÁ BOUDA V KRKONOŠÍCH, POŠTA ČERNÝ DŮL NA BOBÍCH LOUKÁCH

Prvotřídní klimatické vzducholéčebné místo s horským sluncem, nádherné zimní scenerie, lyžování, sánkaření pro dospělé, rodiny, přístupno i nelyžařům. — Útulné pokoje s ústředním topením. — Česká kuchyně. — Prospekt zašle: Ferdinand Nejedlý, hoteliér.

HAVLOVA BOUDA NA VÝROVCE

KRKONOŠE.

1363 m. Pošta a tel. Spindl. Mlýn 50a.
Doporučuje se i pro delší pobyt. — Výpravám slevy.
Ústřední a kamnové topení. Ia kuchyně a nápoje. Ceny mírné.
ANT. HÖLZL, hotelier.

SOKOLSKÁ BOUDA

NA ČERNÉ HOŘE U HORNÍ STANICE LANOVKY 1300 m N. M. POŠTA JANSKÉ LÁZNĚ, TELEFON 44.

Vzorně zařízený horský hotel, význačné středisko československých lyžařů a sportovců, doporučuje se pro výborné sněhové poměry a rychlý výjezd na hřebeny Krkonoš, Vaší ct. přízní.

JAN ČERNÝ NAJEMCE SOKOLSKÉ BOUDY

DOBŘE A LEVNĚ JÍTE, PIJETE A SPÍTE V JANSKÝCH LÁZNÍCH

na hlavní třídě v jediném ryze českém hotelu Kulma-Libuše. Ústřední topení, vodovod. Telefon 28. Stanice Svazu lyžařů RČS. — KČST. — Auto- a motoklubu. Vaše auta levně umístíme v dobrých a levných garážích. K lanovce 3 min. Pro zimní pobyt levná pense.

BERGHOTEL PECE

středisko zimních sportovců.
Ústřední topení, tekoucí vody,
topená garáž.
J. Flögel, majitel.

Doporučuje se: NOVÁ BOBÍ BOUDA A HELENA

na Bobí louce,
pošta Černý důl, tel. 36.
Ústřední topení, elektr. světlo
a dobrá kuchyně. Dobrý terén
pro lyžaře.

Lyžařské středisko — letní pobyt RÖSSLEROVA BOUDA

v Příchovicích na Stěpance v Jizerských horách 958 m n. m. Ideální lyžařské terény pro začátečníky i dobré jezdce. Moderně zařízené cizinecké pokoje s ústředním topením a elektr. světlem. Prvotřídní kuchyně — přiměřené ceny. Stanice dráhy Tanvald—Šumburk, nebo zastávka Příchovice. Autobusové spojení do Příchovic.

Telefon Příchovice č. 9. Majitel Jan Rössler.

ČERNÁ BOUDA-KRKONOŠE

1300 m n. moř. — Pošta a telefon Janské Lázně.

— Přímo u stanice lanové dráhy — cvičitel mistr Donth. — Ústřední topení — levné pokoje

LUČNÍ BOUDA (1410 m) nad údolím Bílého Labe
RICHTROVA BOUDA (1244) na cestě Výrovka - Pece

KEILOVA BOUDA (1326)
na cestě Výrov.-Špindl. mlýn

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů.

Bratři Bönschové

BOUDA V MODRÉM DOLE 1100 m n. m., Krkonoše, pošta Pece

doporučuje všem lyžařům svých 18 topitelných pokojů, společně noclehárny. Ideální lyžařský terén. Cvičitel v domě. Levné ceny.

MAJITEL VINCENC MEERGANS.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35,- na 0 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4,-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šek. 34-474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

*

BOBSLEIGH

TURISTIKA

ROČNÍK XXIII.

BŘEZEN 1934.

ČÍSLO 7.

R. N. OESTGAARD,
nový předseda mezinárodní lyžařské federace.

Zprávy Svazu lyžařů.

Zpráva o XIII. mezinárodním lyžařském kongresu v Sollefteå (čti Sollefteó) ve Švédsku. Kongres zahájen byl v Sollefteå 21. února 1934 vyvoláním účastníků, zástupců jednotlivých národních svazů. Za Německo přítomen předseda D. S. V. Guy Schmidt, baron Le Fort a Dr. Maier, za Anglii Arnold Lunn, za Finsko A. Palmros, za Francii Dr. Lacq, za Nórsko Schmidt-Kielland, G. Jahr, za Rakousko Dr. Hentschel, za Polsko Bobkowski a Faecher, za Československo Ivan Komárek a Norbert Lang, za Maďarsko Hentsch, za Španělsko Garcia, za Švédsko Holmquist, Janson a Stolpe. Jednání prohlášeno za veřejné.

Předseda Holmquist zahájil pak jednání proslovem, v němž podal přehled blahodárné působnosti F. I. S. od jejího založení v roce 1924 v Chamonix. F. I. S. stala se podporou lyžařských svazů, jejich akademií a posilou. Zdárnost vykonané práce je nejlépe viděti na závodním řádu, precizujícím normy všech druhů závodů. Většina svazů je spokojena a není třeba a nebylo by také oportunní jej každoročně měniti. Zvolení revisoři ku prozkoumání finančního hospodářství F. I. S., a to Maďar Aladar Hentsch a Čechoslovák Lang. Zaslány telegramy protektorům závodů a nepřítomným členům předsednictva. Přijato za člena Estonsko. Návrhy na rozšíření členů předsednictva, změny závodního řádu, stanovení programu příštích zimních her Olympijských předány komisím pro dopoledne dne 22. února 1934, aby je odpoledne předložili své druhé schůzi kongresu. Místopředseda Oestgaard mluví pak v delší řeči o stavbě mamutích můstků. Před čtyřmi lety byla určena mez skoků 50 m. Rychlý vývoj lyžařského sportu a snaha po rekordech a sensacích stupňuje výkon z desítky na desítku. Dospěli jsme k hranici 80—90 metrů. V Oberhofu byli určeni inspektoři můstků FISY Ing. T. T. Hansem a Strauman, jimž jediné přísluší navrhovati F. I. S. uznání nových můstků. Leč, bohužel, ustanovení toto se nedodrží, viz olympijský můstek v Garmischi. (Při poslední exhibici dosáhl Nor Rabe 82 m.) Oestgaard varuje F. I. S. před těmito výstřelky, neboť vychovává se tím generace skokanů-akrobatů, výkony nebezpečně stupňující. »Mám malou naději,« pravil Oestgaard, »že zarázím tuto nezdravou snahu; ale F. I. S. by měla energicky dozíratí na stavbu můstků podle směrnic již určených a schválených. Musíme býti důsledni.« Předseda Holmquist souhlasí s názorem Oestgaardovým: Právě v poslední době udál se v Norsku tragický případ zabití na jistém velkém můstku. Dříve, než se počne se stavěním můstku, nutno předložiti plány FISE k prozkoumání. Dr. Henschl, Rakousko, líčil pak pokrok alpských zemí v lyžařství a žádá F. I. S., aby v dohledné době projednala zařazení kombinace v běhu, sjezdu, skoku a slalomu do závod. řádu FISY. Předseda konstatuje, že příslušné jednání o věci bude svěřeno zvláštní komisi tohoto kongresu k projednání. Delegát Anglie Lunn přimlouvá se za energického zakročení F. I. S. ve všech disciplínách proti akrobacii a hazardování se zdravím závodníků.

22. února konány pak dopoledne usnesené komise. V komisi pro změnu stanov nebyly usneseny žádné takové změny, aby byly všeobecného významu. Stanoveny návrhy pro doplnění předsednictva. V komisi pro ostatní uvedené body programu zamítnut návrh Rakouska na okamžitou změnu

závodního řádu rozšířením předpisů pro sjezd a slalom, resp. kombinaci a věc odložena až do příštího kongresu s podotknutím, že se nedoporučuje měniti mimo 4leté období závodní řád a že se, pokud se týče zmíněných změn, závodům doporučuje, aby znovu a dále tyto otázky zkoumaly. Eventuelní elaboráty posoudí komise pro tuto věc v Paříži ustanovená, která se vzhledem k potřebám Olympijských her 1936 rozšiřuje o zástupce Německa barona Le Fort. Kdo skáče na můstku neschváleném F. I. S., bude diskvalifikován. Předseda komise Oestgaard upozornil pak československého delegáta Komárka, aby Československo, které se uchází pro r. 1935 o závody F. I. S. a hodlá prý použití nového můstku, včas plány tohoto můstku dalo si schváliti. K tomu otázal se zástupce Německa Guy Schmidt, zda Československo uchází se též o sjezd a slalom a zda má k tomu terén a zkušenosti. Československý delegát Komárek podal pak potřebný výklad. Zástupce Anglie Lunn vnikl pak s obsáhlým exposé do debaty a kategoričky žádal, aby pořádání závodů F. I. S. ve sjezdu a slalomu nebylo přiřaděno svazům, které nemají ani zkušenosti v pořádání, ani školených soudců a položil striktní požadavek, aby tyto závody byly svěřeny k uspořádání Anglii, jakožto zemi vzorných zkušeností v oboru těchto disciplín. Předseda komise přerušil však řečníka s podotknutím, že rozhodnutí o přidělu závodů F. I. S. nepřisluší komisi, nýbrž plenu kongresu a ježto nebylo námitek ostatních členů komise, schůzi komise ukončil.

Odpoledne zahájený kongres ve druhém svém sezení schválil elaboráty komisí tak, jak jsem je výše uvedl a přijal zároveň návrh revisorů, tlumočený Maďarem Hentschem, aby svaz, který nemá zaplacený členské příspěvky na běžný správní rok, byl vyloučen z pořádání mezinárodních závodů, po případě podle posudku předsednictva z F. I. S. vůbec. Výboru bylo dáno abso-lutorium a předseda konstatoval, že pokud se týče pořádání závodů F. I. S. pro rok 1935, došla pozvání od Československa a Anglie. Udělil pak slovo delegátu Československa Komárkovi, který přednesl ústní a rozdal písemné pozvání k závodům F. I. S. do Československa. Po řeči Československého delegáta přihlásil se o slovo delegát Anglie, který žádal přidělení celých závodů F. I. S. Anglii, a to s provedením ve Švýcarsku. Žádost svou odůvodňoval tím, že Skiklub Velké Britanie, organizace s 30letou tradicí, je jedním z nejstarších členů F. I. S., která tyto závody ještě neměla, ač má na ně právo jako každý jiný a je řádným členem, který řádně platí své příspěvky. Odvolal se též mimo na tenor přijatého návrhu revisorů a na to, co přednesl již v komisi o nutnosti zkušeností pro pořádání závodů sjezdu a slalomu, které Československo nemá.

Návrh Lunnův, aby závody F. I. S. byly přiřčeny Anglii, podporovalo pak Rakousko z důvodů, že Anglie dosud neměla závody F. I. S., Německo z důvodů, že příspěvek Československa není zaplacen.

K vývodům delegáta Lunna dovolal se delegát československý mimo jiné rovněž naší 30leté tradice a okolnosti, že provedli jsme v r. 1923 bezvadně lyžařský kongres a jeho závody a v r. 1925 vlastně první závody F. I. S., ač zkušeností v pořádání takových závodů tehdy ve střední Evropě nebylo. Příspěvek byl právě telegraficky z Prahy poukázán.

Místopředseda Oestgaard pak konstatoval, že vedení F. I. S. nerado by závody F. I. S. dělilo, ač tento postup by byl jediným k přátelské dohodě ohledně závodů F. I. S. mezi Československem a Anglií. Předseda Holmquist pak uvedl, že ohledně žádosti Československa je v intencích F. I. S. okolnost, že v Československu je lyžařství národním sportem.

Poslední schůze kongresu konala se 23. února odpoledne. Při zahájení kongresu konstatoval předseda Holmquist, že těžiště vedení F. I. S. začíná se schylovati více k jihu. Předsednictvo, které dříve pozůstávalo z reprezentantů tří severských národů, nutno rozšířiti o sekretáře a dalšího člena. Střední Evropa, dříve v předsednictvu nezastoupená, má obdržeti v tomto nyní dva členy.

Nutno tedy předsednictvo rozšířiti o 2 členy, aby Rakousko a anglicky mluvící národy měli zde své zastoupení.

Plukovník Holmquist pak konstatuje, že vedení F. I. S. podle staré úmluvy má přejíti nyní do rukou druhého severského lyžařského národa, Norska, který vždy v čele lyžařské práce v Evropě stál a pracoval. Ostatně, že on sám nemůže pro své povolání funkci předsedy dále zastávati.

Při konaných volbách zvolen za své zásluhy a 10leté vedení F. I. S. v těžkých dobách poválečných, kdy sport lyžařský se organizačně krystalisoval, čestným předsedou pluk. Holmquist, předsedou pak kpt. Oestgaard, Norsko, I. místopředsedou podpluk. hrabě Hamilton (Švédsko), II. místopředsedou ministr Bobkowski (Polsko), sekretářem kapitán Schmidt-Kielland (Norsko). Ostatní členové exekutivního komitě: Hrabě Bonacossa (Italie), A. Palmros (Finsko), Ar. Lunn (Anglie), Martin (Rakousko), Dr. Moser (Československo), Guy Schmidt (Německo), Dr. Schuller (Švýcarsy), Dr. Lacq (Francie).

Čestnému předsedovi Holmquistovi byly pak uspořádány ovace a předán dar, stříbrná mísa se znaky všech národů. Odstupujícímu místopředsedovi Dr. Minellovi (Francie, od r. 1922) bylo rovněž srdečně potleskem děkováno.

Jednáno pak dále o změně olympijského programu. Ke klasickým disciplinám 18 km, 50 km a skoku a kombinaci 18 km a skoku, připojuje se štafetový běh a kombinovaný sjezd a slalom mužů i žen. Stanoven přesně program Zimních olympijských her v únoru 1936 v Garmisch v Německu, které budou současně závody F. I. S. a bude se v Garmisch konati i XIV. kongres.

Proti sjezdu žen vyhradili si námítky Norové s požadavkem, aby sjezd žen pojat byl do olympijského programu pouze jako demonstrace.

Ve věci přidělení závodů F. I. S. v roce 1935 učinil pak kpt. Oestgaard návrh, aby závody, t. j. 18 km, 50 km,

skok, kombinace a štafetový běh byly přiděleny Československu, které do konce dubna sdělí místo, dny a kostru programu závodu. Ohledně sjezdu a slalomu rozhodne o žádosti Anglie a Československa předsednictvo zvláště. Nutno znovu žádati a žádost odůvodniti detaily chystané organizace. Návrh přijat jednomyslně. Delegát Československa poděkoval pak za přidělení závodů a pozval všechny znovu srdečně jako vzácné hosty do naší domoviny.

President Holmquist konstatoval pak s povděkem distinguovanost a kamarádský tón celého jednání kongresu a ušlechtilou úroveň projevů a za potlesku prohlásil zasedání za skončené.

Ivan Komárek.

Zpráva z mezinárodních závodů F. I. S. v Sollefteå ve Švédsku. Sollefteå (čti Sollefteó), protáhlé městečko, ležící v údolí Aongermanelfském, jest vzdáleno 13 hodin rychlíkové jízdy ze Štokholmu. Má asi 3000 obyvatel, mírné klima a pravidelně i sněžné bohatství. Okolí je poseto malými lesnatými kopci, řídké zalesněnými.

Toto prostředí zvoleno švédským lyž. svazem pro konání letošních závodů Fisy a kongresu. Přípravné práce veliké armády pořadatelů vynucují úctu, neboť bylo vykonáno vše, ba více než vše, čím bylo možno zpříjemniti zdejší pobyt hostům z blízka i z dále.

V úterý 20. února byl den uvítání. Zahájení závodů a kongresu bylo událostí veřejného života nejen tohoto odlehlého města severu, ale i celého Švédska. Bylo provedeno přesně o 12. hodině polední fanfárami. Zahajovací akt měl provésti korunní princ švédský, ale tragická smrt blízkého příbuzného, krále belgického, odvolala jej ku pohřebním slavnostem.

Od zahajovacího okamžiku, ráz na ráz pokračovala a vyvíjela se pak organizace závodů dle plánu. V 16 hod. vylosování závodníků pro sruž. závod, konaný 21. II. v 18. hod. byla slavnostní akademie v sále král. vesterlandského pluku, kde plukovník Holmquist, předseda Fisy pronesl význačnou uvítací řeč. Hudební a recitační program přenášen byl švédským rozhlasem do celého světa. Ve 20. hod. byl skvělý banket v předním hotelu osady, v hotelu Appelbergu, který shromáždil exkvizitní společnost, špice průmyslu, obchodu, věd atd. družily se k nejvýznačnějším osobnostem celého kraje. Obsažné zdravotice střídaly se s programovými řečmi. Skvělý ples, do ranních hodin trvající, byl nejen důkazem švédské důkladnosti, ale i vytrvalosti v mužném veselí.

21. únor 1934, den 18 km běhu prostého i sdruženého, shromáždil 140 závodníků u startu, z čehož severané tvořili většinu. Norové vedli 35 závodníků do boje. Švédové 60, Finové 20, ostatek připadá na Němce (15) a ostatní národnosti. Závod na 18 km se konal v okolí Graningen, 35 km od Solleftey vzdálené. Před závodem napadlo 20

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

cm skvělého prašanu. Před tím zde bylo málo sněhu, proto byly traťové závody připraveny v okolí na sníh bohatším, ale vzdálenějším.

Počasí bylo mrazivě slunné (15° C mrazu). Sníh prašný, výborně sjízdný, asi 20 cm hluboký s pevnou základnou.

Velké otevřené ohně mírnily britký mráz rána. Všude běžely linky polního telefonu, neboť kontroly hlásily časy závodníků z jednotlivých úseků a velký amplion zprávu rozhlašoval. Výsledek žhavě zajímal celý skandinávský poloostrov. Při rozdávání čísel označeny byly závodnické lyže lakovaným FIS, aby nemohly býti na trati vyměněny. Závodníci byli dressováni podle zvyku svých zemí. Finové bíle, Švédové modře atd. Bouřlivé povzbuzování obecenstva je doprovází od startu. Neustále zaznívalo švédské: heja, heja Sverige.

Závod byl soubojem severanů, kteří si jej mezi sebou »rozdali«. Středoevropští hosté, Poláci a Němci musili se poklonit jich majestátu. Poláci dali se tentokráte porazit Němcem Leupoldem, který měl teprve umístění 51. časem 1:12.46. Prvý Fin Nurmula měl výkon 1:04.29. Škoda, že zde nebyli naši hoši, jistě by byli opětně obhájili dobré české jméno na chladném severu.

Technické výsledky: (160 u startu) 1. S. Nurmela, Finsko 1:04.29, 2. V. Saarinen, Finsko 1:05.35, 3. M. Lappalainen, Finsko 1:06.08, 4. A. Häggblad, Švédsko 1:06.10, 5. K. Karppinen, Finsko 1:06.15, 6. H. Hagen, Norsko 1:06.22, 7. Th. Jonsson, Švédsko 1:06.51, 8. V. Liikanen, Finsko 1:06.57, 9. N. Eglung, Švédsko 1 hod. 6.58 min., 10. A. Riivare, Finsko 1:07.05 atd., 20. A. Rudstadstuen, Norsko 1:08.40 atd.

Sdružený běh. Tato osmnáctka platí i do sdruženého závodu. Zde utvořil se výsledek pro sdružené závodníky takto: 1. Hagen, Norsko 1:06.22, 2. Stenen, Norsko 1:10.20, 3. Oestby, Norsko 1:11.10, 4. O. Lian, Norsko 1:11.11, 5. Hoffsbakken, Norsko 1:11.35 atd. do 7. místa Norové pak 4 švédové. Jak zřejmo přichází do úvahy v kombinaci v prvé řadě Norsko.

Nejkrásnější závod Fisy, sdružený skok, 22. února, byl velkým vítězstvím Norů. Konán na obrovském můstku Hallstabaken v Sollefteå byl současně triumfem Polska. Porazilo S. Marusarzem nejlepší Švédy. Skvělé byly i skoky Finů.

Hallstabaken, nový můstek, postavený pro závody Fisy, je vzdálen 1 km od Sollefteå. Výškový rozdíl je 99 metrů (vrchol věže a dojezd. roviny). Délka ploch 300 m. Výška skočného stolu 58 m nad rovinkou. 38° sklon dopadu. Šířka dojezdu 30 m. Délka hrubu 116 m. S. Ruud nazval Hallstabaken nejkrásnějším můstkem světa. Jeho vybudování dalo se podle velkorysého návrhu Švéda Axel Norlinga. Dojezdová rovinka tvoří překrásný amfiteatr. Tribuny pojmu 15.000 osob. Čistý severní svah, na sníh bohatý.

Byl mrazivý den a zamračeno. Organizace byla bezvadná. Rozhlas, telefony, telegraf. stanice, ohřívárny pro mazání lyží, sanitní vojsko, voj. kuchyně vzbuzovaly údiv i odborníků. — Klart i baken! Na tento rozkaz ředitele můstku otevřen můstek před každým skokem. Ač skákali »jen« sdružení skokani, přes 90% skoků bylo výborné třídy. Z Norů upozorňovali na sebe svými ukázněnými výkony: Kolterud, Hagen, Vinjarengen a Stenen. Z Finů »nový talent« Valonen. Poláci skákali tak dokonale a daleko, že zaslouženě zaujali v sdruž. závode místa sedmé S. Marusarz, třinácté Bronek Czech, 19. Luszcek a 31. A. Marusarz. Z Němců byl Gustav Müller na 15. místě, tedy za dvěma Poláky. Překvapující byla porážka domácích (Švédů), zaujali teprve místa 8., 10. atd.

O novém stylu norských skokanů nutno se zmíniti: zavádějí nový způsob letu v nalomeném stylu silného předklonu, ve vzduchu se prohýbajíce s mrštností připomínající pohyby hadí.

Technické výsledky:

1. Hagen, Norsko, 441'9 bodů, 58'5, 58. 2. Kolterud, Norsko, 427'5 bodů, 63, 63(!). 3. Vinjarengen, Norsko,

411'7, 59, 59. 4. Stenen, Norsko, 410'2, 56, 57. 5. Valonen, Finsko, 400'6, 56'5, 59'5. 7. S. Marusz, Polsko, 396'6, 56, 60. 13. B. Czech, Polsko, 378'25, 53'5, 51.

38 startujících, 76 skoků, z toho v první polovině 11 pádů, v druhé 6. 7000 diváků, z toho 1000 cizinců přijelo zvláštními vlaky.

Rozestavný běh Fisy konal se 24. II. (4×10 km). Startem a cílem byly kasárny Västerlandského pluku. Bylo slunečno. 2000 diváků. Ráno mrazivé, později teplo na výsluní. Málo zledovatělého sněhu. Předávání štafet dělo se u dvora kasáren. Senzační byl výsledek: Švédové a Norové zabloudili. Vítězství Finů bylo se značným náskokem. Poláci špatně mazali (nedostatek vedení, či zkušenosti?). Němci podali dobré výkony, ovšem že měli obrovské štěstí, díky zabloudění dvou severských štafet, dostali se na místo druhé. Nejlepší dílčí časy měli první běžci, ostatní měli sníž tупý. Nejlepší úsekový čas docílil Saarinen 41.47. Výsledek roz. běhu: 1. Finsko 2:40.28, 2. Německo 2:51.23, 3. Švédsko 2:53.07, 4. Norsko 2 hod. 53.07 min., 5. Polsko 2:56.01.

Naši delegáti, rada Komárek s bratry Langy z Plzně, zúčastnili se několika poučných výletů do okolí Sollefteå, z nichž zejména návštěva ve Waiiga (50 km ze S.) byla velmi zajímavá. Prohlídka velké celulosky a papírny.

Pozoruhodným rozšířením vědomostí o severním Švédsku možno nazvat výlet do Haollandu, Aore a Storlien. Tato lyžařská střediska nalézají se 500 km drahou ze Sollefteå ve skandinávských Alpách, těsně před norskou

hranicí a na prahu Laponska. Oplývají sněhem, který zejména zaručuje vysoká náhorní poloha 800—1700 m. Skurdalsjölden (Chrám větru). Nutno si představití ráz těchto smutných hor: Hranice lesů je zde na vysokém severu ve výši asi 600 m; vše co je výše — je holé. Táhlé, jakoby vlnovité hřebeny a kopce působí smutným, sugestivním dojmem pro nás středoevropany veselejší letory. Chmurné počasí a střídavý, pohádkově lepící a zase úžasně jedoucí sních, nekonečná honba 30 km jízdy, přivedla nás do nálady, již nemožno bylo nazvat růžovou.

Zasloužený odpočinek v chatě Bånggården značně zlepšil naši náladu a opětně rozšířil registr našich lyžařských vědomostí. Pozoruhodná zařízení chaty a jejího okolí bude možno využít i v našich šumavských poměrech. Při zahájení slavnostní ceremonie otevření chaty uslyšeli jsme po první čtyřnásobně skandovaný švédský lyžařský pozdrav: »Hej — čulaha.« Při němž je první slabika návesť dirigenta, ostatek sborový křik. Jak jsme se dozvěděli od plukovníka Holmquista, znamená to speciální pozdrav lyžařský z kraje Tjulahöhen, při němž první slovo znamená »zdar«, totéž jako německé Heil.

Něco podobného by se mohlo i u nás v Plzni zařídit, na př.: Hej — Šumava.

Zlatým hřebem závodů Fisy byl 25. II. závod ve skoku prostém. Obrovský zájem lidu, 25 tisíc diváků. Špatný sních. Favoriti prohráli. Nejdelší skok, palmu vítězství a zlatý pohár korun. prince získal Nor

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování. Vždyť jedna scéna stojí pouze Kč 2'70'

Lze objednat v každém odborném závodě
KODAK s. r. o. PRAHA II.
Václavské nám. 30

Pouze Kč 1195'-'

**CINÉ
Kodak**

Johansson. Byl to norský triumf! Favorit Švéd Erikson byl třetím.

Překrásné ceny byly důkazem nadšené součinnosti.

Zvláštní vlaky přivezly tisíce lidí. Jindy tiché ulice Solleftea staly se živými bulváry. Vkusně dresovaní policmani ztěžili ovládali křižovatky přetížené autoprovozem. Z 3000 obyvatel domácích vzrostl počet na 25.000, podle tvrzení tří deníků, večer téhož dne vydaných.

Hallstabaken, překrásný můstek, vystavěný v severním svahu pahorkatiny zvané Nipan, byl cílem všech I když víme, že počet návštěvníků podle novinářských zpráv byl přemrštěný (25.000), přec nutno se obdivovati lyžařskému zájmu širého Aongersmanlandu (název této provincie).

Náhlé oteplení zkazilo sníh, proto výkony ve skoku byly krátké. Typovaní vítězi selhali. Domáci fenomen, nejlepší skokan tohoto kraje a Švédska vůbec, Eriksson, zvaný podle svého rodiště Selånger měl špatné vylosování a proto měl drsný nájezd, což je zřejmě z délek jeho skoků 46 a 57'5 m. Také hvězda Kongsberku — Birger Ruud měl podobnou smůlu, 42 a 55 m. Rozdíl délek obou kol je vyjádřením nájezdů, druhé kolo bylo provedeno s nejvyššího nájezdu.

Výsledek prostého skoku byl zvláštní, zvítězili skokani dobří, ale nejlepší musili se spokojiti podřadnějšími místy. Celkem možno považovati závod za opětný norský triumf.

Technický výsledek prostého skoku.

1. K. Johansson, Norsko, 51 m + 59 m = 110 m, 228'5 bodu. 2. A. Hovde, Norsko, 50 + 57 = 107, 225 b. 3. Sv. Eriksson, Švédsko, 46 + 57'5 = 103'5, 223'1 b. 4. L. Valonen, Finsko, 48'5 + 57'5 = 106, 222 bodů. 5. O. Vikén, Švédsko, 48'5 + 57 = 105'5, 221 b. 6. T. Edin, Norsko, 49'5 + 55'5 = 105, 220'2 b. 7. až 16. Norové, mezi nimi na místě 12. a 15. Němci Oestler a A. Stoll podali dobré výkony. Birger Ruud měl prokazatelně smůlu, také jeho umístění má č. 13. První Polák S. Maruszak umístění 21. Prvý Švýcar Reymond 23. Výborný Luscek (Polsko) je na 24. místě. Druhý Švýcar Kaufman na 28. místě. Rozdělení cen provedeno dnes v neděli ve velké hale Västerlandského pluku. Překrásné ceny, ponějvíce stříbrné a zlatené poháry a mísy, ale také jiné ceny, velmi praktické (na př. koberce, mísy, přístroje) věnovány byly protektory závodů a čest. výborem. Korunní princ, městská rada, akcie a jiné společnosti, zámožní jednotlivci, spolky, telefonisti, okresy, města atd. všichni podle svých možností nadšeně přispěli k závodům, jejichž organizaci nemožno odbýti pochvalnou frází. Maně se nám vtírá v mysl otázka — proč a odkud vyvěrá toto nadšení? Jistě koření pevně v této zdravé zemi, kde lyžaření je tisíciletou tradicí spjatá s tímto lidem, je nezbytnou složkou denního života a lidovým sportem v pravém slova smyslu.

Závod na 50 km

byl švédským triumfem. V pondělí 25. II. v poslední den závodů Fisy absolvován byl za ohromné účasti publika vytrvalecký závod na 50 km. V noci nepatrně sněžilo, teplota nad bodem mrazu, sníh střídavě ledový a lepící. Těžké podmínky. Trať tvořila okruh 25 km, jež jety dvakráte. 77 závodníků na trati. Závod měl dramatický spád. Při závodě bylo nutno ukázati veškeré ctnosti inteligentního lyžaře. Techniku, ekonomii sil, správné mazání atd.

Velké vítězství Švédů překvapilo a nadchlo tisíce di-

váků u startu 4 hod. trpělivě čekajících k nadšeným ovacím. Finové se umístili na místě třetím. Prvý Nor teprve na sedmém místě.

Výsledky: 1. E. Wiklund, Švédsko 4.06.43, 2. N. Englund, Švédsko 4.07.41, 3. O. Renen, Finsko 4.08.05, 4. A. Hägblatt, Švédsko 4.12.56, 5. J. Wikström, Švédsko 4.12.59, 6. H. Wikström, Švédsko 4.14.20, 7. O. Stenen, Norsko 4.14.25.

Slavnostní závěr závodu v Solleftei.

Rozdělení skvostných cen z padesátky: Cena Kr 18.500 V pondělí odpoledne, úderem čtvrté hodiny, konalo se na náměstí v Solleftei slavnostní rozdělení cen z padesátky a závěrečný slavnostní akt, prohlášení konce slavností a závodů. O neobyčejném zájmu svědčil tisícíhlavý zástup obecnstva na náměstí shromážděný. Na vyvýšeném schodišti předneseny poslední projevy pohlavárů z pořadatelstva i Fisy. Vojenská hudba hrála hymny vítězů, a skvostné, čestné ceny, mající cenu přesahující našich Kč 100.000, rozdával politický náčelník kraje Aongermanlandského Vijkman. Vítězové 50 km stáli v šiku na uprázdněném prostranství. Naše čtenáře bude zajímati, kdo věnoval čestné ceny na tento závod: 1. král švédský Gustav, 2. důstojnický sbor Västerlandského pluku, 3. společnost pastilek Lakerol, 4. lékaři Sundsvalského lazaretu (nemocnice) atd. Jen pro 50 km závod bylo 27 čestných cen, na nichž participují nejrůznější společnosti. Také na příklad celé vsi, nadšeně sbíraly na čestné ceny. Časopisy, školy, akc. společnosti, továrny, turistické, tělocvičné spolky, myslivci kraje kol Solleftei atd. Obrovský zájem a láska k lyžařství nejlépe dokumentuje tuto obětavost, která je pouze seveřanům vlastní.

Odjezd závodníků a delegátů ze Solleftei byl v pondělí 25. II. večer.

Po celý týden závodů žilo nepatrné město Sollefteå, se svými 3000 obyvateli v extasi horečné činnosti. Žhavý zájem veškeré veřejnosti, plně chápající povinnosti hostitelů, nemohl již býti stupňován. Celé městečko, rozkošně položené v klínu angermanlandských hor, slavnostně zdobené vlajkami a fábory všech států ve Fise sdružených, přičinilo se ze všech sil, aby cizincům příjemně pobyt. V divadle hrána byla velká revue se zpěvy a tanci, jež provedena ochotníky. Obsah revue byly veselé narážky na závody a kongres, na mizerii sněhovou atd. Kina hrála vhodné lyž. programy, na ledě pořádány závody koní, bruslařské exhibice známého krasobruslaře Grafströma, k počtě závodníků a delegátů konána řada banketů, plesů, zájezdů atd.

Nejlepším důkazem pozornosti a lásky místního obyvatelstva k cizím závodníkům a hostům bylo rozloučení. Na nádraží shromáždilo se tisíce lidí, aby dali hostům poslední s Bohem.

Norbert Lang.

III. schůze Technického sboru SLRČS, konaná dne 28. února 1934 v Národní kavárně. Schůzi vedl náčelník arch. Jarolímek. Inž. Macháček přednesl návrh ČSK Praha, aby přebor III. třídy byl k uctění památky Rösslera-Ořovského pojmenován Závodem Rösslera-Ořovského. — Schváleno. — Arch. Jarolímek upozorňuje, že na polské mistrovství povolilo tamní min. železnic 70% slevu na drahách a že na mistrovství byl přítomen ministr Bobkowski, zástupci ministerstev, vlády atd. Na mistrovství ČSR. v Báň. Bystřici byl přítomen polský konsul, kdežto v Zakopaném zá-

stupce našeho konsulátu přítomen nebyl. — Inž. Macháček doporučuje, aby o tomto bylo referováno našemu resortnímu ministru. — Řád protestní komise bude předložen k projednání náčelnictvu a pak teprve k schválení TS. — R. Krňoul podal zprávu o mistrovství ČSR. Schváleno: mistr ČSR na 50 km J. Cífka, KLV, na 18 km a závod sdružený Br. Czech a ve skoku St. Maruszarz (Polsko). — J. Kosina podal zprávu o závodech v Zakopaném a dodatkem ke zprávě o našem mistrovství podal zprávu o úrazu závodníka Kaly a doporučuje, aby nebezpečná místa byla na závodech vždy řádně vyznačena a aby značení tratí bylo prováděno opět starým způsobem, t. j. plátěnými značkami a nikoliv papírovými praporky. — Arch. Jarolínek na dotaz soudcovského referenta sděluje, že na závodech o mistrovství bylo pracovníků málo. Velikou práci tam vykonalo vojsko, zvláště při úpravě můstku. Na závodech soudcovali: inž. Jílek, Komárek, Dr. Fínger, inž. Pilnáček, Metyš, C. Jelínek, Schatkowski, Dr. Moser. Náčelník poděkoval všem, kteří se o zdar závodů zasloužili, zvláště plk. Regentíkovi, starostovi města, vojsku atd. a všem členům TS, kteří tam byli přítomni. — Inž. Pilnáček vypracoval překlad nového mezinárodního závodního řádu a doporučuje uspořádání kursu pro soudce. — Arch. Jarolínek podal poté zprávu o účasti HDW v Polsku. HDW na společné schůzi prohlásil, že na závody do ciziny letos nepojedou. Na závody do Polska byli však pozváni polským svazem. Ač mužstvo HDW nebylo na mistrovství Polska hlášeno prostřednictvím Svazu, byl jim na zákrok p. Fechra start povolen. Záležitost tato, jakož i účast na mistrovství Maďarska (závodníci HDW neměli na dresech státní vlajku) nutno však co nejdříve vyřídit. — Inž. Macháček sdělil, že v důsledku těchto událostí, byl HDW předsednictvem Svazu odeslán dopis, v němž oznámeno, že smlouvu s HDW zrušujeme a kopie tohoto dopisu zaslána ministerstvu a Olympijskému výboru. — Macháček upozorňuje, že jsou vypisovány stále putovní a věčně putovní ceny a navrhuje, aby v časopise ZS a v oběžníku byly kluby upozorněny, aby další putov. ceny nebyly vypisovány. Schváleno. — Župy KČST pořádají svoje župní přebory, které Svazu nehlásí a navrhuje, aby pro příště nebyly tyto závody povolovány. K tomu B. Peka podotýká, že při župních přeborech Svazu by bylo možno

současně pořádati přebory žup KČST. Schválen termín mezinárodního závodu o pohár kongresového můstku, memorialu Dr. Synáčka a závodu Rösslera-Ořovského na 18. března t. r. Pro štafety P. Ž. schválen termín 25. III.

Návrh V. J. Jirků na honorování soudcovských úkonů bude podán do příští schůze písemně. — Referent DO rozeslal lyže župám, avšak nedostal od žup potvrzení. 12. III. začíná dorostenecký kurs. Župy byly vyzvány k hlášení dorostenců. — Referent závodníků upozornil, že v poslední době startovalo mnoho závodníků Svazu na závodech Orla a ČOS. Z příkazu náčelnictva dopsal klubům a provinivším se závodníkům zastavena činnost. — Schválen návrh referenta, aby provinivším se závodníkům byla vyměřena 4nedělní distanc ode dneška, t. j. do 28. března 1934. Ústřední výbor bude požádán o dopsání Orlu a ČOS v této záležitosti. Klubům i distancovaným závodníkům bude distanc oznámena a současně budou upozorněni, že při event. dalším startu by TS vyvodil další důsledky. — ČSK Praha žádá o registraci pí. B. Friedländerové. Usneseno trvati na znění přestupního řádu. — ČSK Čes. Budějovice žádá o kolaudaci můstku. — Honzů podal zprávu o pořádání kursu sjezdu a slalomu. Kursu se zúčastnilo 14 závodníků na útraty Svazu. Účastníkům se kurs velice líbil. Zingerle doporučuje uspořádati ještě kurs pro prvých deset umístěných se závodníků I. sjezdové ceny P. Ž. Dopis Oester. S. V. ohledně závodníka Zingerle zodpoví Dr. Moser. Po sdělení F. Dlaboly, který na tento kurs věnuje Kč 2.000,—, usneseno tento kurs uspořádati. F. Dlabolovi náčelník za dar poděkoval. Na návrh Barty bude dáno do novin, že závodníci, kteří se dobře umístí na I. velké sjezdové ceně, budou vysláni do kursu, a aby si zařídili dovolené. — Schválen návrh R. Krňoula na uspořádání kursu pro 10 závodníků od pondělka do čtvrtka. Do kursu budou vysláni závodníci Lukeš, Feistauer a Vrána.

II. schůze ústředního výboru Svazu lyžařů RČS., konaná dne 7. března 1934 v Národní kavárně v Praze. Schůzi zahájil předseda Ing. Ant. Jauris. Předseda oznamuje, že intervenoval opětně několikrát na ministerstvu železnic ve věci poskytnutí slev na drahách a předložil panu ministru znovu nové naše memorandum. Pan ministr ústy svého tajemníka sdělil, že naši žádost předal znovu příslušnému oddělení s příkazem, aby žádost znovu projednalo. — Ve smyslu rozhodnutí ústředního výboru

Lehounké pouzdro Kč 3·50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12·80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

ze dne 21. listopadu 1933 vyslalo předsednictvo delegáta Svazu I. Komárka na kongres Mezinárodní lyžařské federace do Solleftea ve Švédsku. — Ke konci své zprávy děkuje předseda všem, kdož pracovali na našem mistrovství v B. Bystřici, pánům Jarolímkovi, Zádákovi a Kosinovi za vedení výpravy do Polska, Dr. Braunerovi za vedení výpravy na mistrovství H. D. W. a I. Komárkovi a Dr. Braunerovi za vypravení ročenky. — Zápis poslední schůze ústředního výboru byl schválen.

Jednatel Ing. Macháček přednáší podrobnou zprávu od poslední schůze ústředního výboru. — Došlé dopisy: Žádost Ski klubu Trenč. Teplice o subvenci na stavbu chaty na Žihlavniku, předává se hospodářské komisi. — Československý Společenský klub oznamuje, že jeho lyžařský odbor se rozešel. — Ministru spravedlnosti, Dr. Dérerovi, poděkováno za věnování poháru na mistrovství a zaslány mu byly výsledky mistrovství. — Svazu junáků-skautů RČS. zaslány pozdravy k valnému sjezdu. — Došlo pozvání na valnou hromadu Čs. Věsportovního výboru a Výboru olympijského. — Dr. Finger referuje o poslední schůzce zástupců našich se zástupci Č. O. S., na níž bylo ujednáno, že oba svazy odevzdají si navzájem konečné návrhy, dohody se týkající. Dr. Finger předloží v nejbližších dnech protokol poslední schůzky. — Delegát na kongresu FIS, konaném v únoru t. r. v Solleftea ve Švédsku, I. Komárek, přednáší podrobný referát. Na kongresu usneseno bylo definitivně, že Československu přiděleno je pořádání závodů FIS pro rok 1935. — Dr. Moser referuje o dnešním stavu poměru našeho k H. D. W. Na poslední společné schůzce zástupců obou korporací vypověděli naši zástupci stávající smlouvu. Vypovězení toto nebylo však se strany H. D. W. akceptováno s poukazem na to, že smlouva má být vypověděna k 1. říjnu b. r. Na letošní závody o mistrovství Maďarska a Polska přihlásil H. D. W. svá mužstva přímo a ne naším prostřednictvím a kromě toho nestartovalo mužstvo H. D. W. pod státní vlajkou, v důsledku čehož presidium se rozhodlo považovati smlouvu za zrušenou. Po tomto rozhodnutí předsednictva oznámili jsme H. D. W., že v důsledku jejich postupu máme zato, že smlouvu neuznávají a dotázali jsme se jich, z jakých příčin nestartovali pod státní vlajkou. Kopie tohoto dopisu s patřičným doprovodem zaslali jsme jednak ministerstvu obchodu, dále pak ministerstvu zahraničních věcí, Čs. Výboru všesportovnímu, Čs. Výboru olympijskému. — Krňoul oznamuje, že Svaz čs. esperantistů doporučuje Svazu, aby svolal anketu všech interesovaných korporací, na níž by sjednán byl společný postup ve věci jednoty v československém sportu a ve věci jednotné reprezentace našeho státu za hranicemi. Dr. Finger i Dr. Moser doporučují, aby trváno bylo na tom, že podle § 3 smlouvy byla smlouva považována za neplatnou. Č. V. V. a ministerstvo zdravotnictví zabývá se otázkou utvoření státních svazů, a budou v této věci jednati u ministerstva vnitra. — Ke konci debaty bylo usneseno: Svaz lyžařů RČS. pokládá dosavadní smlouvu s H. D. W. za zrušenou. Další jednání o nové smlouvě bylo by možno jedině na podkladě celostátní organizace, minimálně však utvoření této organizace pro styk s cizinou. — Pokladník Kunce přednesl pak svoji zprávu, která rozděluje se na tyto body: a) přečteny a schváleny byly zápisy schůzi hospodářské komise a všechny návrhy v nich uvedené, b) po vysvětlení náčelníka schváleny byly náklady, týkající se závodnického kursu v Tatrách, slovanských mistrovství v Zakopaném

a mistrovství H. D. W. Usneseno, že výdaje příslušející klubům, budou od těchto vymáhány. — Dále usneseno bylo, že zpráva náčelníka přednesena bude až na schůzi zastupitelstva Svazu. Schváleno distancování závodníků, provedené Technickým sborem a angažování sjezdového trenéra, pana Zingerle pro sjezd a slalom. V jednání o závodech FIS, usneseno bylo věnovati jednu schůzi ústředního výboru, a to schůzi dne 21. III. 1934 závodům FIS a stanovití prozatímní přípravný výbor závodů FIS z pánů: Ing. Macháčka, Dr. Mosera, J. Kunce, Ing. Krause, Dr. Kalibery a V. J. Jirků. Výbor tento připraví návrhy. Dále schváleny byly texty dopisů na Č. O. S. a ústředí čl. Orla ve věci distancování závodníků. — Schváleny byly návrhy umělecké komise, přednesené Ing. Příbylem a arch. Ing. Koutským.

Různé. Dr. Moser oznamuje, že Masarykův lidový výchovný ústav bude natáčeti za součinnosti Svazu instrukční film lyžařský. Jako referent tohoto filmu vede jednání s M. L. U. — Schůze zastupitelstva konána bude dne 18. dubna 1934. — Ing. Pilnáček oznamuje, že do nejbližší schůze Technického sboru vypracuje návrh, týkající se honorování soudců.

Z cvičitelského odboru. Náčelnictvo na své schůzi dne 14. t. m. schválilo návrhy C. O., předložené referentem na podkladě schůze dne 12. t. m.

Cvičitelé — jmenování: l. č. 244. Hampl Miroslav, KČST. Brno, l. č. 245. Kozel Stanislav, L. K. Brno, l. č. 246. Šmerek Bohumil, L. K. Brno, všichni v župě Brněnské. — Uznání prezkoumání býv. cvičitelé: l. č. 247. Koblitz Vinc. M., mjr. g. št., Růžomberk, KČST., l. č. 249. Eberle Aug., Akad. odbor KČST. Praha, l. č. 250. Diamant Bedřich, Makkabi Olomouc, l. č. 251. März Karel, Makkabi M. Ostrava, l. č. 252. Nacher Leopold, Makkabi M. Ostrava, l. č. 253. Ing. Plaschkes Hugo, Makkabi Olomouc, l. č. 254. Kovařík Josef, SK. Slavia Praha. — Jmenován dodatečně pro sezonu 1932/1933: l. č. 248. Malý Zdeněk, KČST. Praha, ž. Pražská.

Vedoucí — jmenování. V župě Brněnské: Moser Frant., L. K. Brno, Hans Vlad., KČST. Brno, oba na podkladě zkoušky cvičitelské, Klubko Miloš, Stopka Vlad., Tríska Jan, Rudolf K., Žurek Karel, všichni KČST. Brno, Husička Rudolf, Akad. odb. KČST. Brno, Müller Vlad., Dr. Žáček Jindř., oba VS. Brno (jmenování na podkladě zkoušek dne 4. února v Rokytně); v župě Krkonošské: MUDr. Janoušek Břet., Hlavatý Josef, Skalický Jaroslav, Strnad Jaroslav, všichni KČST. Hradec Králové, Felcman Jan, Lom Zdeněk, Krbec Josef, všichni KČST. Česká Třebová, Prágr Frant., KČST. Chlumec n. C., Frinta Al., Hejzlar Jos., oba Zimní odb. SK. N. Město n. Met. (zkouška 24. a 25. února na Hradecké chatě v Krkonoších); v župě Beskydské: Brodíl Lad., Dvořák Old., Kolouch Karel, Ing. Parýzek Jos., Dr. Pešek Bedř., Ing. Šejvl Jar., Ing. Trojan Jan, Trunec Stan., všichni KČST. Mor. Ostrava, Šišák Frant., KČST. Val. Meziříčí, Winkler Boh., KČST. Orlová, Beinštejn Arn., KČST. Přívoz, Wernerová Vlad., L. K. Ostrava.

Zkoušky cvičitelské: Podle změněného řádu pořádá C. O. a ustanoveny termíny: pro ž. Pražskou 13. a 15. března teorie, prakse 18. března na Martinovce; pro ž. Beskydskou, Západoslovenskou, Jesenickou o velikonocích na Štrbském Plese. — Ke složení zkoušky jsou oprávněni jen vedoucí, kteří byli jmenováni pro sezonu 1932/1933. Přihlášky ihned do kanceláře Svazu lyžařů, aby zkušební komisaři mohli určití rozsah zkoušky.

Zkoušky vedoucích stanoveny: pro ž. Západoslovenskou na 17. a 18. března v B. Bystrici, pro ž. Západočeskou na 24. a 25. března na Špičák, pro ž. Východoslovenskou stanoveny, že adepti mají se hlásiti o velikonočních na Štrbském Plese, pro ž. Podkarpatské Rusi s ohledem na zvláštní postavení této župy bude vyslán instruktor, který provede kurs i zkoušky podle dohody se župou, pro ž. Pražskou jako zkoušky cvičitelské s tím, že připojí se adepti ze ž. Jizerské, ž. Jihočeská nežádala o termin, s ohledem na pokročilý čas usneseno, aby zkoušky povoleny byly jen v příští sezoně.

Ko optace do C. O. Podle návrhu povolává se JUDr. Mohr Zdeněk.

Přiznání charakteru cvičitele těm, kteří nejsou uvedeni v ročence S. L., resp. již uvedeni v Z. S. Docházejí stále reklamace a usneseno proto, aby vyřízeny byly jen ty, které dojdou včetně do 30. dubna t. r. Připomíná se, že k reklamaci nutno připojit legitimaci, z které je zjevna příslušnost ku Svazu lyžařů v sezoně 1932/33 a 1933/34 a výkaz činnosti podle řádu pro cvičitele.

Přiznání odznaku pro vedoucí. V nejbližších dnech dostanou župy seznam býv. cvičitelů ke zjištění u klubů, zda jmenovaní jsou organisováni ve Svazu lyžařů a zda reflektují na odznak a legitimaci vedoucího. Příslušnost musí se doložit legitimací pro sezonu 1932/33 a 1933/34. — Lhůta pro přiznání stanovena do dne 30. června t. r. včetně.

Odznaky cvičitelů a vedoucích. Návrhy schváleny byly na poslední schůzi výboru Svazu a byly právě v těchto dnech zadány k zhotovení. Jakmile je obdržíme, ihned zašleme je župám a zároveň pošleme i legitimace pro vedoucí. Fotografie v zájmu úspory poštovního a k zjednodušení manipulace zašlete svým župním ref. cvičitelů, kteří je ponechají v župě až do obdržení legitimací. Do kanceláře Svazu v Praze fotografie nezasílejte.

Starý odznak cvičitelský. Platnost tohoto odznaku (s výjimkou odznaku pro sanitní cvič.) zrušena

ke dni 30. června 1933. Přesto však, s ohledem na to, že nové odznaky nebyly vydány, byl odznak namnoze nošen. Podle rozhodnutí T. S. stává se starý odznak cvičitelský osobním majetkem, však nesmí býti nošen. Žádáme proto všechny cvičitele, aby dnem 30. dubna 1934 svůj odznak si uschovali jako upomínku a více jej nenosili. V případě, že toto usnesení nebylo by respektováno, učinilo by náčelnictvo taková opatření, aby v této věci byl pořádek.

Nutnost specialisace sjezdových závodníků. 50 km, 18 km, sdružený závod, skok prostý, štafety, sjezd a slalom — 7 disciplin, potřeba 4 párů lyží úplně odlišných, času a peněz v dnešní době plné shonu a nedostatku a nakonec to nejdůležitější — technické zvládnutí všech těchto 7 disciplin k dokonalému průměru. Zdá se to skoro nemožné. Vidíme na sjezdových závodech, skládajících se opět ze 2 disciplin slalomu a sjezdu, co píše a času nutno vynaložiti na zvládnutí terénu o velkém sklonu a nácviku švihů tak ekonomicky jetých, aby závodníka již nevyčerpaly před ukončením závodní dráhy. — Velké nadlehčení v těle a správný náklon ke svahu, jest hlavní tajemství úspěchu všech švihů slalomu a sjezdu. V druhé řadě pak odvážnost, rychlý postřeh a rozvaha. Jízda svazového trenéra, známého rakouského závodníka Fr. Zingerleho, obsahuje v sobě všechny tyto elementy. Jest ekonomická na krajní mez, nic násilného, tvrdého, zdá se nám, že Zingerl jest stále částečně nad sněhem a jistě že ano, neb váhu těla nemá nikdy stejně rozloženu na obě nohy a tím dosahuje dlouho neunavenost obou končetin. Význam kursů pod vedením učitele kvalit Zingerleho ukáže příští doba co nejdříve. Na velké sjezdové ceně župy pražské viděli jsme při dopoledním slalomu nejenom mnoho talentů známých již závodníků, ale i lidí úplně nových, kteří ještě nikdy nestáli u startérské branky.

Slalom a sjezd nadchly široké masy lyžařů i diváků. Abychom dohonili to, co po 3leté absenci ve věcech sjezdových jsme zanedbali, musíme s dvojnásobnou pílí propagovati naprostou specialisaci ve slalomu a sjezdu u mladých, talentovaných závodníků, pořádati hojnost klubových

Eno-Klister zvítězil při mistrovství RČS. v Banské Bystrici!

**Slalom — sjezd — hrany
hrany — jistá jízda
jistá jízda — vítězství**

a k tomu Vám pomůže dokonalá hrana
bezvadně montovaná jak dělá

A. Průcha,
Praha I. — Národní třída 25,
telefon 330-17

kursů a závodů o svátcích vánočních a velikonočních, které jsou velmi vhodné pro tento druh závodů. (Členstvo jest skoncentrováno na určité místo.) Klubové závody nevyžadují tolik příprav a zodpovědnosti jako závody veřejné. Závodníci přijdou pak na velké závody dokonale

připraveni a nezdržují průběh. V každém případě rok 1934 jest mezníkem ve vývoji slalomu a sjezdu u nás a přejeme si, abychom i v této těžké disciplíně v brzké době zaznamenali mezinárodních úspěchů. — *Arch. K. Rudl*, ref. slalomu a sjezdu Svazu lyžařů RČS.

MILKA PILNÁČKOVÁ:

Čarovné dny majstrovství RČS. v jazde na lyžiach od 31. I.—4. II. 1934 v Banskej Bystrici.

Umístěním mezinárodních závodů o mistrovství R. Č. S. v jízdě na lyžích pro rok 1934 do Báňské Bystrice získal sobě Svaz lyžařů veliké zásluhy nejen po stránce sportovní, ale i po stránce vzájemného sblížení Čechů a Slováků. Neboť ještě v žádném místě nevyzněl závod o mistrovství v tak mohutnou manifestaci lyžařského sportu, jako tomu bylo v Báňské Bystrici. Slováci vzali pořádání závodů v jejich kraji za svoji věc a přinesli jí vše, co nejlepšího přinést mohli. Organizace závodů byla bezvadná za neocenitelné součinnosti naší armády, které budí tímto vzdán veřejný dík. Vojáci po několik dní pracovali těžce na úpravě můstku generála Mil. R. Štefánika, takže na konec po vyčerpávající námaze podařilo se jim odevzdati můstek v bezvadném stavu. Byla to jediné příroda, která jakoby se spikla proti závodům a jako by na vzdory zůstala beze sněhu, kterého jindy je na metr vysoko. Slunce sice zářilo celé dny, modrá obloha klenula se nad nebetyčnými horami, které k večeru růžověly, ale sněhu, toho žádaného sněhu, bylo málo. To však nemohlo ohrozití zdar závodů. Tratě byly přes to nalezeny, můstek skvěle upraven a tak v neděli při skoku prostém shromáždilo se osm tisíc lidí z celého okolí, aby přihlíželi vzácnému divadlu.

Byli to nejen sportovci, měšťané a inteligence z okolních měst, ale i prostý slovenský lid, který přišel přes hory zamuchlaný v šátkách a kožíších namnoze až 15 km cesty. Byla to spontánní účast celého kraje. K vojenským pak závodům současně pořádaným dostavila se generalita zdaleka široka. A tato spolupráce vojska, bez níž by se závody nemohly bývaly ani konati, vytvořila atmosféru neobyčejného uspokojení. Cítili jsme, že duch armády nese se za stejným cílem, podporovati zdraví národa pěstováním sportu, nehledě k tomu, jak důležitý je právě sport lyžařský pro brannost národa, jak správně ve své řeči podotkl velitel 10. divise generál J. Votruba.

Báňská Bystrice leží uprostřed lesnatých hor, pod čarokrásným Úrpinem, odkud je nádherný pohled nejen na město, ale i na mohutné masivy Nízkých Tater, Slovenského Krušnohoří a Velké Fatry. Vyjítí na večer na Kalvarii a sledovati, jak zapadající slunce růžově zbarvuje Křižnou, Panský diel (1104 m), Malý diel, Prašivou a konečně Ďumbier, je učiněná pohádka. Prašivá má jméno od různých lišejníků, kterými je její temeno poseto

a Ďumbier od Ďumbieru (zázvoru), na který upomíná svými třemi vrcholky. Významnými body v prvním masivu je Velká Chochula (1754 m) táhnoucí se trochu k severu a sestupující na Latiborskú holu (1648 m). Z Latiborské holy v mírném oblouku na sever leží Chabenec (1955 m), od kterého zase na sever odbočuje mohutný hřeben s nejvyšším bodem (1655 m) a na jihozápad mezi Lomnistou a Jasenským potokem kopec Struhar (1471 m). Jak vidíme, Báňská Bystrice je východiskem nekonečné řady krásných výletů, jak pro zimní, tak pro letní turistiku.

Dnes, kdy Krkonoše stávají se o hlavních svátcích promenádou pražských lyžařů a v důsledku neobyčejného rozmachu lyžařského sportu bývají v tyto dny přeplněné, je na čase uvažovati o tom, kam jinam dalo by se ještě jezdit. Nemůže pak býti šťastnější volby nad Báňskou Bystrici. Zejména pro delší pobyt skýtá toto místo mnoho výhod. Najdete tam skvělé ubytování v Národním domě i ostatních hotelích za ceny mírné. A to, co Vám tam příroda skýtá, je neocenitelné. V zimě vděčné túry do hor, a naví-li Vás to, můžete zase bruslit na skvěle udržovaném kluzišti. V létě turistiku, tennis, skvělou plovárnu. Společensky jest Báňská Bystrice na výši doby. Město samo je cílevědomě spravováno a překvapí Vás svými krásnými moderními budovami vedle památek historických, jdoucích zpět až do středověku. A to vše v krásném horském vzduchu, plném ozonu, bez prachu, neboť ulice jsou asfaltovány. Podaří-li se získati slevy od čl. drah, které ostatně již dnes poskytují 40%, vezmete-li si okružní lístek, nepříjde vás zájezd do Nízkých Tater dražší, nežli do Krkonoš.

Uplynul rychle sportovní týden v Bystrici, v jehož rámci byly pořádány mezinárodní závody bruslařské s vynikající soutěží krasobruslařskou, dále závod o mistrovství republiky v jízdě na lyžích na 50 km, závod prostý na 18 km, vojenský závod 10. divise v běhu na lyžích na 30 a 18 km se střelbou, závod žen a III. tř. na 8 km, závod ve skoku sdruženém, závod ve skoku prostém. Město slavnostně ozdobené a oživené návštěvou hostí vrací se do svých kolejí. Ale v srdcích všech návštěvníků zanechaly slavné dny v Báňské Bystrici nezapomenutelný dojem a přání vrátiti se tam znova, mezi srdečný lid slovenský, který je našemu srdci tak blízký.

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

Liptovské Hole (Slovensko): Hřeben Zábratu, v zadu Tri kopy a Baníkov.

Foto B. Holdáček.

STANISLAV REK:

Liptovské Hole.

Při návštěvě Vysokých Tater nemělo by se zapomínati na krásy nejzápadnějšího křídla tatranského — Liptovských Holí. Pro svou pestrost je to naše nejkrásnější pohoří, slučující nádheru tatranskou s divokostí Tater. Není to horstvo příliš rozsáhlé, ale velmi členité, takže celá lyžařská sezona nestačí k prolezení všech dolin a k slezení všech štítů. Pro lyžaře v zimě přichází v úvahu hlavně jen část Liptovských Holí, skupina Roháčů.

Toto pohoří není vyhledáváno lyžaři tak, jak si to pro svou krásu a nádherný terén zaslouhuje. V zimě mimo několik nadšenců z Kubína je úplně opuštěno a až teprve o velikonocích oživne lyžaři z Brna, Ostravy, Přerova, Místku a odjinud, kteří se zde cítí šťastnějšími než ve známých zimních místech. Jinak pro většinu lyžařů zůstaly dosud Liptovské Hole dosud neobjeveny.

Příčiny slabé návštěvy Liptovských Holí až dosud byly poměrně nesnadný přístup a nedostatek potřebně vybavených chat. V zimě je jediný možný přístup z Kralovan údolím Oravy vlakem až do Podbielu. Odtud se muselo dříve pěšky údolím Bílého potoka přes Zuberec, hájenku v Brestové až k chatě na Zverovce. Nyní je možno však použití auta, autobusu neb konečně úzkokolejné dráhy oravského panskví, která končí až v horách u hájenky v Brestové.

Až sem je možno se dostat i též autem, kdežto autobus jezdí jen do Zuberce.

Chaty v území skupiny Roháčů jsou dvě: na Zverovce, nazvaná podle prvního propagátora těchto hor, děkana Maťašáka, a ochranná chata pod Roháčem. Maťašáková chata leží ve výšce 1030 m a je spravována hajníkem z nedaleké hájenky, kde je možno se stravovati. Pro zimní pobyt přichází v úvahu hlavně tato chata pro své lepší vybavení. Chata pod Roháčem leží mnohem výše, téměř v uzávěru roháčské doliny a svou polohou je ideálním místem pro lyžaře. Až do loňské zimy byl to však pouhý srub, teprve loňského roku na podzim bylo započato v těchto místech se stavbou nové chaty, která bude snad letos již v jarních měsících hotova.

Liptovské Hole oplývají nádhernými, několik kilometrů dlouhými svahy všech stupňů příkrosti, takže zde můžeme mluvit o opravdovém ráji lyžařů. V dolinách je místo pro každého lyžaře, zato však k slézání štítů, které přesahují výšky přes 2100 m a k hřebenovým turám je třeba opravdových lyžařů, jak pro sráznost svahů, tak i pro nebezpečí lavin, které je zde dosti veliké. Pro zimní pobyt v Liptovských Holích hodí se nejlépe měsíce únor, březen, duben a začátek května. Koncem dubna a v květnu bývají pravidelně hřebenové svahy zčistova sněhem, ale v jed-

Liptovské Hole (Slovensko):

Pohled z Dlouhého Úplazu na pohraniční hřeben.

Foto B. Holáček

notlivých dolinách je ho ještě vždy nadbytek. Přirozeně, že všechny vrcholy nejsou v zimě přístupny. Na lyžích dostupny jsou Osobitá, Salatiny, Spáleno, hřebenem přes Zabrat a Rakon na Volovec (2065 m), neb z Osobité přes Končistou, Dlhý Úplaz na Volovec. Dlouhá hřebenová cesta vede pohraničním hřebenem z Volovce přes Bystrou, 2250 m vysokou, která je zároveň nejvyšším bodem Liptovských Holi, Pyšné sedlo do Podbánska. Je to přechod hřebenem z Liptovských Holi do Vysokých Tater, těžko však lze jej uskutečnit za jeden den pro vzdálenost a velké výškové rozdíly. Z dolin jsou nejkrásnější Látaná, Roháčská, Spálená a Smutná, která má vždy výborné sněhové poměry. Při výstupech na lyžích nutno dbát opatrnosti. Na některých místech, kde je sníh zledovatělý, se ani na lyžích nedostaneme, a tu nezbyvá nic jiného, než použití želez, bez kterých hlavně na hřebenech se neobejdeme.

Z Liptovských Holi možno podniknouti několik přechodů na polskou stranu. Tyto Hory jsou Poláky navštěvovány mnohem více a patří k nejlepším a nejoblíbenějším místům polských Tater. Poláci neznají totiž Liptovské Hole, ani Roháče, ale mluví o Tatrách zachodních. Je celá řada možných přechodů přes Dlhý Úplaz do doliny Chocholovské, nebo přes Pyšné sedlo (1789 m) do doliny Koščeliské. Obě jmenované doliny jsou nejvíce navštěvovanými, mají ideální sněhové poměry a jsou to vlastně na celé polské straně Tater jediné dvě doliny lyžařsky významné. Jejich zpřístupnění je dokonale umožněno chatami, postavenými v uzávěru obou dolin. Hlavně schronisko v Chocholovské, které patří varšavskému klubu narciarzskemu, svou polohou, zařízením a průměrnými cenami je ideální chatou. Dosavadní ochranná chata v Koščeliské, patřící polskému Towarzystwu tatranskému, je nyní celá přestavěná, zvětšená a celoročně obhospodařovaná. Z obou dolin lze již celkem snadno a pohodlně dostat se do Zakopaného.

Zakopané, město známé snad každému lyžaři, Poláky tolik proslavené a pro polské lyžařství tolik znamenající. Bez lyžařů, horáků ze Zakopaného a okolí není si možno představit polské lyžařství. Co vykonal jen Bronislav Czech nejen svými výsledky závodními, ale hlavně svým příkladem, nedovedete si ani představit. Všichni kluci se snaží jej napodobit a stát se tak slavnými jako Broněk. Jaký též rozdíl mezi zdejšími góroly a horáky na straně československé. U nás v dědinách podtatranských je možno mluvit o skutečném zimním spánku, ve vesnicích všechno zalezlé, jako by se báli slunce a větru, kdežto na polské straně potkáváte všude jen krásně osmahlé, větry ošlehané a sílu prozrazující góroly. Vidíte všude život, kluci se v houfích prohánějí na lyžích, bez lyží si zde ani život nedovedete představit. A výsledek? Všude vidíte plno hostů, ze všech končin Polska i zahraničí. O vánocích a velikonočních možno mluvit o Zakopaném jako hlavním městě Polska, sjeďte se zde tisíce Poláků, takže nemůžete tvrdit, že znáte Polsko, aniž jste navštívili Zakopané.

Také na československé straně Liptovských Holi jsou Poláci častými hosty. Setkáte se s nimi velmi často na Dlhém Úplaze, Rakonu i Volovci, v chatě pod Roháčem i na Zverovce. Zdá se, že dovedou lépe využít svahů a nádhery těchto hor než my, že se dovedou lehčeji rozloučiti s vyšlapanými cestičkami a hledati cesty nové. Nebud'te pozadu a rozhodněte se i vy pro návštěvu těchto končin, až dosud »lidmi i bohem opuštěných«. Jste-li opravdovými lyžaři, nelekejte se těchto osamělých a stranou hlavního turistického ruchu ležících hor a navštivte je co nejdříve.

Naši čtenáři si stěžují na přeplněnost určitých lyžařských prostředí a žádají od nás popisy nových tur. Plníme tímto znovu jejich přání, které budeme stále respektovati.
Redakce.

Z XIII. kongresu a závodů mezinárodní federace lyžařské v Sollefteå ve Švédsku. Zleva: N. Lang (ČSR.), světový mistr ve skoku Birger Ruud, Ivan Komárek (ČSR.), Guy Shmidt (Německo). 2. Sekretář Švédského Svazu Stolpe a delegáti ČSR. 3. Nově zvolený předseda F. I. S. kpt. Oestgaard a sekretář F. I. S. kpt. Kielland. 4. (V uniformě) plk. Holmquist, předseda F. I. S.; Komárek, (ČSR.), dr. Hentschel (Rakousko), Aladar Hentsch (Maďarsko). 5. Delegáti ČSR. a finský mistr Nurmela.

První výstup severní stěnou na Cima Grande di Lavaredo v Dolomitech.

Giuseppe Dimai vypráví v »Rivista mensile del Club Alpino Italiano«:

V létě 1930, cestou k chatě Prince Huberta, zaslechl jsem po prvé vyprávěti o pokusu výstupu na severní stěnu Cima Grande di Lavaredo, o něž se pokusil toho času známý alpinista Steger z Mnichova, doprovázený slečnou Wiesingerovou. Po několika dnech opakovaných nástupů a po slezení asi 20 metrů vzdali se dalších pokusů. Horolezci z Belluna pod vedením Attilia Tissi prozkoumávali v roce 1931 stěnu, aniž by se byli vážně pokusili o uskutečnění výstupu, poněvadž neměli dostatečný počet skob a potřebných lan.

Vzpomínám si, že společně s mým bratrem zkoumali jsme podrobně stěnu, jsouce zvědaví, jak skutečně vypadá a jaké možnosti výstupu poskytuje. Povšimli jsme si lana, dlouhého asi 20 metrů, zanechaného na stěně Stegrem. Výše nebylo nic jiného, než žlutá, vesměs kolmá skála.

Téhož léta se mluvílo o pokusu, vykonaném sku-

pinou horolezce Carlessa; neměla však většího štěstí než předchůdci. V létě roku 1932 mluvilo se ještě jednou o severní stěně. Náhledy byly různé, neboť jedni tvrdili, že výstup je uskutečnitelný, většina však byla toho názoru, že nikdy nikomu se nepodaří překonat překážky.

Samotný Solleder, známý alpinista z Mnichova, ježmuž se podařilo slézt stěnu Civetti a který pak tragicky zahynul při výstupu na Meije prý prohlásil, že snad za několik let se najde horolezec, větší blázen nežli ostatní, který zdolá také tuto stěnu. On sám však o tom pochyboval. V srpnu téhož roku Comici a Zanutti z Terstu pokusili se o výstup a podařilo se o výstup a podařilo se jim vyléztí asi o 25 metrů výše nežli jejich předchůdce Steger. Na místě, jehož dosáhli, zanechali bílý kapesník.

Mluvil jsem často s mým bratrem o Cima Grande di Lavaredo a uvažující o všech okolnostech, utvrzovalo se v nás poněkud předsvědčení, že výstup severní stěnou je nemožný.

Z lyžařského centra Švédska Storlien: Krajina u Hållandu s pohořím Åreskutan nad skupinou jezer Romohöjden. Foto Nils Thomasson, Are.

Jak jen je možno, říkalo se, že tolik a tak dobrých horolezců pokoušelo se tvrdošíjně o zdoání této hradby a bez úspěchu?

A nápad, abychom se pokusili také my, nestává se pouhým programem, ale ponenáhlu se přeměnil ve vytčený cíl.

Přišla dlouhá zima, kdy jsem často v myšlenkách se obíral touto pověstnou stěnou. Mnohokrát se mně zdálo o výstupu a je to opravdu zvláštní, zdálo se mně vždy, že se mi podaří překonat překážky, u kterých se druzí vzdávali.

Po několika zkušebních výstupech ocitl jsem se 20. července minulého roku opět pod stěnou s vůdcem Ignácem Dibonou a s fotografem Ghedinou z Cortiny. Dlouho jsme prohlíželi stěnu, sledovali provaz zanechaný tam Stegrem a zrakem jsme zabíhali dále až ku kapesníku Comiciho. Touto cestou jsem se příliš nezabýval, neboť jsem hodlal postupovat po cestě mých předchůdců. O čem jsem přemýšlel, bylo pokračování výstupu cestou, mající jen několik trhlin, jež tu a tam jsem zahlédl. Ostatek byly žluté, kolmé stěny, bohaté na převisy a chudé na záchyty. S našeho místa nebylo však možno jasně si představit obtíž výstupu. Vše je závislé na možnosti zaražení skob, což nelze posoudit zdola. Podařilo-li se nalézt nějaká místa, kde by bylo možno spočinouti, pak možno výstup uskutečnit; jestliže to však nebude možno, pak veškerá námaha zdála by se přímo zoufalá... Státi a nečinně pozorovati však nemá valné ceny; je třeba nahlédnouti zblízka, pokusit se... První den programu byl věnován pouhému ohledávání, poněvadž naše výzbroj byla velice skrovná. Byla to dvě 40metrová lana, kladivo, 15 skob a 10 karabin, což ke zdaru podniku bylo naprosto nedostačující. Nicméně pokusili jsme se o výstup,

který sledoval účel prohlédnouti si ona místa, až kam se dostali naši předchůdci a zjistiti jaké jsou další možnosti, pokračovati ve výstupu.

O 9. hodině jsme nastoupili a za nedlouho jsme se dostali na malý výstupek, tvořený převisem, na začátek krajně exponovaného výstupu. Předě mnou na dosah ruky konec provazu, zanechaného Stegrem. Jediné trhnutí a provaz letí dolů. Postupuji dále, zajišťuje se na skobách, zanechaných ve stěně našimi předchůdci a za krátko dostupuji místa, jehož dosáhl Steger. Napravo vidím svislou trhlinu a abych jí dosáhl, musím sestoupiti trochu dolů. Traversuji stěnu a po několika metrech přechodu se konečně dostávám k trhlině. Nyní kolmo vzhůru a asi po 15 me-

Delegát Anglie na XIII. mezinár. lyžařském kongresu v Solleftea Arnold Lunn, známý odborník sjezdu a slalomu, který důrazně prohlásil své stanovisko na kongresu F. I. S. proti event. výstřelkům v sjezdových závodech a slalomu.

Vyňato z la revue de Ski. — Foto Nickelmann.

Z lyžařského centra Švédsko Storlien u vstupu do Laponska: Prospekt vrcholných partií SKandinávských Alp. Foto A. B. Wisenska, Östersund.

trech jsem u dobrého výstupku. Zajišťuji Dibonu, který mne následuje. Pokračuji dalších 10 metrů vzhůru, již ne s takovou námahou a dostihuji malé, pohodlné terasy. Je to místo, až kam vystoupil při svém pokusu Comici v roce 1932.

Před dvanáctou hodinou jsme již na terase všichni tři a občerstvujeme se, pozorujeme stěnu a uvažujeme o postupu, jak dále možno pokračovati. Přímou vzhůru? Byla by to zbytečná námaha, napravo rovněž tak, nalevo však jsem zjistil malý skalní hrb, kolmo vzhůru stoupající. Kdo ví, zda by za ním nebyla nějaká skalní trhlinka, poskytující nám možnost pokračovati v našem výstupu? Poněvadž nebylo jiného východiska, rozhodl jsem, že jediné traversováním stěny doleva možno pokračovati. Je to kolmá stěna, chudá na záchyty, na které se zajišťují několika skobami. Po několika metrech jsem se dostal na malý výstupek. Jak jsem se dohadoval, vidím nad sebou asi 25 metrů vysoký rys, stoupající přímo vzhůru, jehož slezení nám poskytne pravděpodobně mimořádné překážky. Při jeho spatření, měl jsem dojem, že jediné touto cestou bychom mohli dojít cíle. Myšlenka ta přinášela současně snahu vítězství uskutečnit. Byl jsem si takřka jist, že největší problém Dolomit bude rozřešen.

Pro dnešek zatím stačí a proto sestupujeme, s pevným úmyslem vrátit se co nejdříve k vážnějšímu pokusu. Ve 13:30 jsme byli opět na místě našeho nástupu, obouváme kované boty a pokračujeme cestou k chatě. Nevím, kolikrát jsme se obrátili, abychom obdivovali ohromnou stěnu než úplně zmizela našim zrakům.

V příštích dnech po našem prvním pokusu, hleděl

jsem doplnit svoje lezecké znalosti několika těžkými výstupy v okolí Cortiny. Proto ve společnosti Dibony a ještě několika vůdců jsem se v tichu připravoval. Těchto několik těžkých horolezeckých výstupů posloužilo dobře účelu a dne 11. srpna, po ukončení všech příprav, odejel jsem z Cortiny v 5:30 ráno, s přesvědčením a pevně rozhodnut, slézt stěnu. Byli se mnou ještě Ignác Dibona a Ghedina. Vzali jsme 200 metrů lana, dále lano na smyčky, smyčky na chodidla, 150 metrů pomocného lana, mimo to 90 skob různé délky a síly, 40 karabin, 1 spací pytel a různé jiné věci, které jsem uznal nutné a potřebné ke zdatu výstupu. V 8 hod. jsme byli na místě. Po třech hodinách jsme dosáhli místa, kam vystoupil Comici. Provazy jsme nechali zavěšeny podél stěny. Postupuji dále a v brzkou dostihuji místa, jehož se nám posledně podařilo dosíci. Jsme opět pod oním rysem, kterým stoupám vzhůru. Námaha skutečně nesmírná, neboť skála se drobí a několik skob, které se mně podaří zarazit, neskýtá velké jistoty. Za možného pádu, nevěřím, že by vydržely moji váhu. Překonal jsem tak asi 15 metrů, pak však stále více a více námahy mně působí uvolňování lana a mohu pokračovati jen s krajním vypětím sil. Volám na své druhy, aby mně uvolnili lano. Odpovídají, že lano je volné. Je jasné, že mi nemohou přispěti nijakou pomocí. Konečně se mně podaří zasadit jednu skobu, zdá se, že drží pevně. Zajišťuji se karabinou a postupně táhnu za konce lan, vytahuji je ze skob níže zaražených a pomocí třetího lana, na němž jsme byli vázání, spouštím je dolů svým kamarádům. Nyní mohu opět pokračovati. Cítím jako bych byl odhodil enormní váhu a po 10 metrech dostihuji terasy. Je

Jiný prospekt Skandinávských Alp, v nichž po části hřebenu vine se Švédsko - Norská hranice.

Foto A. B. Wisénka Östersund.

dosti pohodlná, abychom všichni tři se tam umístili. Kamarádi jsou 40 metrů pode mnou. Pomocí upevněného lana mně vbrzku dostihují a pak teprve vytahujeme naše batohy.

Rozbalujeme naše zásoby potravin a zveme četné diváky, aby s námi posvačili. Přišli z Cortiny a Carboninu a pohodlně usazení na ledovcovém poli pod stěnou, těší se z podívané, jež jim skýtáme. Odmítají naše pozvání způsobně, ale rozhodně. Pokouším se poslati dolů nějaké sousto, jsem však cele zaujat touhou dostat se výše.

Za chvíli zahajují opět nástup směrem do prava od terasy, stoupám podél úzké trhliny ve stěně a po nějakých 10 metrech přicházím pod kolmou stěnu. Není více než 16 hodin a chtěl bych ještě pokračovat ve výstupu. Rozpoutala se však silná bouře, která nás přinutila k návratu. Zanechali jsme proto na terase veškerou naši výzbroj, kromě dvou lan, jichž jsme použili k sestupu. V 17 hodin jsme opět na místě našeho nástupu.

Po příchodu do chaty Prince Huberta požádal jsem svého přítele Ghedinu, jež obchodní zájmy volaly zpět do Cortiny, aby sem poslal mého bratra Angela k vystřídání.

Večer v chatě jsme se setkali s Comicim, který jakmile se dozvěděl o našem podniku, nabídl nám ihned pomocnou ruku. Milerád jsem přijal jeho nabídku, poněvadž jsem se domníval, že severní stěna ještě pod samotným vrcholkem nám poskytne mnoho obtíží. Mimo to jsem uvažoval, že čím více sil se účastní našeho podniku, tím dříve bude možno dobýt stěny. Druhého dne k šesté hodině přišel můj bratr Angelo s Verzim. Tak nás bylo pět — vůdců — připravených k zápasu.

Dali jsme se rychle do práce. Dibona stoupá prvý až k terase Comiciho, používaje upevněných lan, jež jsme na stěně zanechali předešlého dne. Vystřídává jej Comici a vylézá až k terase nad svislou trhlinou, pak pokračuje dále podél provazu, stále v čele, až dostihuje konečný bod včerejšího našeho výstupu. Po chvíli oddechu nastupuje dále do stěny a bez jištění překonává převis. Dostává se až na výstupek. Následujeme ho a brzy dostihujeme téhož výstupku, zatím co Verzi pro nedostatek místa musí zůstat pod námi. Comici postupuje výše, sleduje trhlinu, která se ztrácí ve stěně; získává tím asi 5 metrů, čímž překonáváme včerejší náš výstup asi o 10 metrů. Comici se pak pokouší překročití traversováním hladkou, kompaktní stěnu, do níž není možno zasadit skob, avšak marně. Vystřídá jsem jej, musel jsem se však také vzdát pokusu, aniž bych byl postoupil o kousek kupředu. Pak se pokouší můj bratr, podaří se mu zatlouci dvě skoby, ale i on vysílen se vrací. Ztratili jsme tak marnými pokusy mnoho drahocenného času a radíme se o dalším postupu. Nenacházíme žádného východiska. Že by to byla nedobytná bašta, kterou nám staví stěna v cestu?

Nechtěli jsme tuto myšlenku připustiti. Nezbyvá nic jiného než s chutí se pokusiti ještě jednou. Vytáhl jsem se do výše skob. Dva kroky vpravo. Nyní levou rukou podařilo se mi uchopiti malý záchyt. Natahuji pravou ruku jak nejdále jen možno, pokouším se zasadit skobu do malé trhliny, které ztěžka dosahuji. Vteřiny zdají se věčností. Konečně však je skoba zasazena. Rychle uchopuji kladivo, ale po prvé ráně letí skoba dolů. Zaklel jsem bezděky a zasazuji druhou skobu. Zaznívají suché, rychlé údery kladiva, skoba zalézá dobře a bezpečně do stěny, pak s nej-

V krajině severovýchodně od Storlien ve Švédsku: Stádo sobů v slunci.

Foto Nils Thomassen, Are.

větší rychlostí zavěšuji karabinu a do ní provaz. Byl nejvyšší čas, neboť mám prsty levé ruky úplně vysílené. Ještě snad okamžik a byl bych se zřítíl, snad bez vážné nehody, ale i pád s výše tří nebo čtyř metrů není nikdy příjemný. Nyní jsem se octl na stěně, úplně zavěšen plnou vahou těla na skobě, nohy máje volně ve vzduchu. Zasadil jsem druhou skobu jak nejvýše jen bylo možno, pak pomocí provazu se povytahuji nahoru a minuv tento těžký přechod, směřuji dále po stěně s hojnými trhlinami; připadá mi dále poměrně lehká. Získal jsem tak asi 10 metrů a celkem jsem postoupil o 20 metrů výše než včera. Bylo půl páté odpoledne, kdy se rozpoutala opět silná bouře, doprovázená deštěm a kroupami. Opět zpět. Provazy ponechávám upevněny na stěně.

(Ve skutečnosti bylo 11. VIII. překonáno 35 metrů kolmé stěny, kdy naskytly se ty nejtěžší přechody a nepochybně i nejtěžší výstupy. Podle mého náhledu byl tento den rozhodující pro zdar podniků a zajišťoval uskutečnění slezání stěny.)

Došli jsme do chaty aniž bychom měli ruce naběhlé a ztuhlé únavou, neb rozbrázděné jízvami a poškrábané. Naše obličeje nebyly zachmuřeny, nebylo těžkých rýh na čelech a skráních. Naopak, vnitřní radost bylo možno čísti v našich tvářích a v očích sílu a pevné rozhodnutí, vrátiti se druhého dne k dílu a plně zvítěziti. Jedině Dibona a Verzi byli nuceni vrátiti se do Cortiny, poněvadž byli pro příští den zadáni. Hleděl jsem přemluvití hlavně Dibonu, aby zůstal a uváděl jsem jistě dostatečné důvody. Nezbyvá nám přece již více než překonati ještě 40 metrů, abychom se dostali s této kolmé stěny; horní její částí jsem se již přespříliš nezaměstnával. Byli jsme pevně přesvědčeni, že překonáme všechny překážky, stačí jediné, když se navrátíme. Bohužel všechny

moje přesvědčivé důvody byly bezvýsledné a s nelíčenou lítostí jsem pozoroval odchod toho, jenž tolik vykonal a tolik se obětoval pro slezání severní stěny. Tak jsme zůstali pouze tři, a to můj bratr s Comici a já.

V 7 hodin dne 13. srpna nalézáme se opět na místě nástupu. Jako prvý jsem začal výstup a podél upevněných provazů jsem dosáhl terasy, položené 5 metrů nad nejvýše dosaženým místem dne 11. srpna. Pak mě vystřídal Comici a postupoval dále, sleduje upevněná lana až k místu, dosaženému předšlého dne. Volně bez zajištění překonal pak následující kolmou stěnu a dostal se na dobrý skalní výstupek o pět metrů výše. Následoval jsem pak já, zatím co můj bratr zůstal vzadu, poněvadž výstupek neposkytoval dostatečného místa pro tři. Vystřídal jsem pak Comiciho a sleduje trhlinu v hlubokém skalním úhlu, překonal jsem dalších 5 metrů. Přenechal jsem opět místo prvolezce Comicimu, který v hladké, kolmé stěně zatlouká s nadlidskou námahou skoby a překonává 5 metrů výškového rozdílu. Nevím, kolik času k tomu potřeboval. Snad dvě hodiny, možná také, že tři. Nyní se nachází na dobrém výstupku a po malém oddechu snaží se dostat na terasu, vzdálenou 10 metrů dále vpravo. Nastupuje opět, leze několik metrů vzhůru, pak sestupuje a hlásí, že do hladké, tvrdé skály nemůže zatlouci skob a mimo to že mu umdlévá ruka a bolí. Vyzývám ho, aby mi přepustil místo prvolezce, on však odmítá. Opakuje svůj pokus třikráte, pak konečně se rozhoduje postoupiti mně místo svého. Zatím však uplynula další hodina. Je již 16 hodin, kdy jsem připraven k vystřídání. Comici se odvázel, zajistil se na jedné ze skob a pomalu popouští lana, zatím co Angelo dole je připraven zadržeti mne při možném pádu.

Ze závodu o velkou sjezdovou cenu Pražské župy: 1. E. Weissunová (H. D. W.), 2. jednatel Zbyněk u telefonu („vždy s úsměvem“), 3. trainer Zingerle v brance, 4. V. Horčička v akci, 5. náčelník Rudl velí v mlze, 6. Wende (H. D. W.).

Podarí se mi zdolati tento těžký přechod a dostávám se na terasu, kde se opět shromažďujeme všichni tři. Postupuji ještě dále, nejdříve přímo vzhůru podél skalní trhliny, pak směrem vpravo traversuji 2 až 3 metry a stoupaje znovu vzhůru, získávám 10 metrů v tupém skalním rysu, jímž se dostávám až pod samotný převis. Sleduji úzkou trhlínu, sotva postačující k zasazení skob a překonávám převis směrem vpravo. Ještě 5 metrů černé skály a konečně opouštím ohromnou kolmou stěnu. Zbývá ještě několik metrů, nepříliš těžkých a přicházím k jakémusi výklenku, který mně připadá dostatečným k nevyhnutelnému přenocování.

Po překonání poměrně nepatrného výškového rozdílu mám naprosto jasný pocit, že stěna je zdolána. V hrdle cítím nezvyklý tlak, tolik chci plakati a jen s námahou se opanuji. Za chvíli mně dostihuje Angelo, konečně přichází i Comici. Jest 19'30 a noc neodolně nastupuje.

V chvatu si připravujeme místo k přenocování, které neslibuje nijakého pohodlí, neboť je tam sotva místo pro nás tři schoulené. Z opatrnosti se přivazujeme na několik skob. Máme s sebou spací pytel a netrpíme nijak chladnem. Nicméně noc nám připadá

nezměrně dlouhá, celá věčnost a nedaří se nám zamhouřiti oka. Nastává svítání. V těle cítíme únavu po špatné noci, údy jsou ztrnulé.

Ponechali jsme si jedině nezbytnou výzbroj, a to dvě 40metrová lana, nějaké skoby a karabiny; všechno ostatní spouštíme dolů pomocí ostatních lan a 150 metrového pomocného lana, které k tomu účelu jsme vzali s sebou. Téměř do 200 metrů hloubky jsme spustili naše batohy, aniž by se byly dotkly stěny a dole se uložily poblíže místa našeho nástupu. V 6'15 jsme se navázali. Nastupuji první, nejprve vlevo, pak přímo vzhůru řadou trhlín a komínů, které asi po 100 metrech nás přivádějí pod velký převis. Následuje dlouhý přechod pod převisem, pak znovu kolmo vzhůru až k drobivému ochozu, věncí-címu severní stěnu. Odbočujeme trochu do prava, pak znovu přímo vzhůru řadou malých komínů, které vedou až k velké terase. Všechny tyto výstupy a přechody neskýtají však již velkých překážek. Za chvíli jsme pak na hřebenu.

Jest 9'15 a jsme na vrcholu.

Z Rivista mensile del Club Alpino Italiano, přeložil Jan Řihánek.

Mezinárodní lyžařské závody FIS. budou se pořádati příští rok v Československu.

V pátek dne 23. února bylo rozhodnuto na mezinárodním kongresu lyžařském v Sollefteå, že příští závody mezinárodní lyžařské federace budou propůjčeny Svazu lyžařů RČS. k jejich provedení v Československu. Zpráva ta jistě nikoho z našich čtenářů nepřekvapila, ježto ve svém posledním článku jsem je předem na to upozornil. Ale vzdor tomu znamená to pro náš Svaz důležitý mezník v jeho činnosti, má-li vše připravit tak, aby tyto lyžařské závody FIS, dnes největší lyžařské závody světa, byly provedeny tak, jako dosud všechny svazové podniky — t. j. bezvadně.

A k tomu jest zapotřebí dnes velkorysé organisace, neboť za těch 10 let, co po prvé tyto závody FIS byly u nás pořádány v Janských Lázních ve dnech 12. až 15. února 1925, velmi mnoho se změnilo. Během těch let bylo uspořádáno 8 těchto závodů FIS, a to ve Fínsku, Itálii, Polsku, Norsku, Německu, Rakousku a letos ve Švédsku a všude tyto závody provedeny byly ve velkolepém měřítku a staly se jakýmsi svátkem všeho lyžařstva pořádajícího státu. Po této stránce, to jest účasti diváků nemusíme mítí opravdu žádných obav, ať již tyto závody uspořádány jsou kdekoli u nás v Československu.

Ovšem jiná otázka je, kde tyto závody provést,

aby vše, co s těmito závody jest spojeno, nejlépe vyhovovalo. A tu jsme u výběru místa. Podle mého úsudku mohou přijít v úvahu toliko tato zimní střediska: Špindlerův Mlýn, Janské Lázně, Nový Svět-Harrachov, Báňská Bystrice a Štrbské Pleso.

Které místo bude určeno Svazem lyžařů, aby stalo se dějištěm tohoto největšího lyžařského závodu, není dosud rozhodnuto. Jediný z uvedených míst Špindlerův Mlýn nemá dosud vyhovujícího můstku pro skok na lyžích.

Pokud se týká ostatních uvedených míst, tato všechna naproti tomu mají dobré můstky, na nichž po menších opravách jistě by se dalo snadno dosáhnouti takového skoku 59 metrů, nejdelšího to skoku, dosaženého letos při závodě ve skoku v Sollefteå vítězem Norem Johansenem, a mimo to všechna tato místa byla vyzkoušena při velkých podnicích Svazových. Bude proto jistě nutno velmi bedlivě přezkoušeti všechny nutné podmínky jednotlivých míst, hodících se pro uspořádání těchto závodů.

Že také bude nutno vzhledem k dnešní všeobecné finanční situaci bráti zvláštní zřetel k tomu, aby v místě samém mohla býti co největší účast diváků, jest jistě jasné. Neboť výdaje s uspořádáním závodů i když vezme se v úvahu, že není třeba počítati s vý-

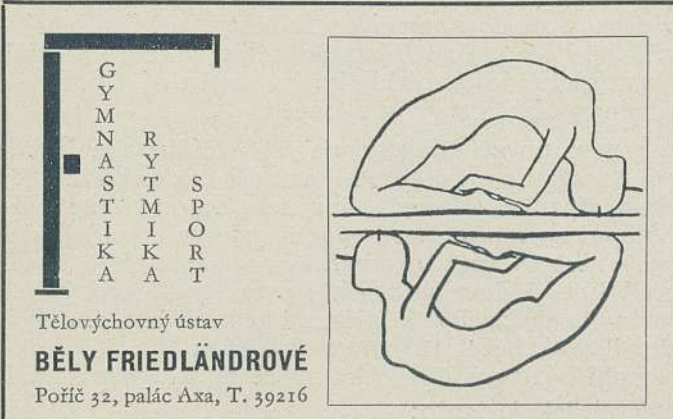

Správná výzbroj
jakostní značky

zaručuje již předem
plnou radost při každém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann**,
Brno, Koblížná-Růžová

G
Y
M
N R
A Y
S T S
T M P
I I O
K K R
A A T

Tělovýchovný ústav
BĚLÝ FRIEDLÁNDROVÉ
Pořič 32, palác Axa, T. 39216

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport

Dobré trávení
zaručuje
FERNET-BRANCA

dají spojenými s ubytováním a stravováním cizích závodníků, přece budou ohromné a vzdor tomu, že závody budou mít ohromný význam národohospodářský a budou skvělou propagací cizineckého ruchu, nedá se jistě za dnešní doby počítati s postačitelnými subvencemi a tak závody samy o sobě budou jistě museti býti soběstačnými.

Dnes, kdy dosud není rozhodnuto, kde závody FIS budou uspořádány, jest jistě též předčasné mluvitii podrobně o ohromné organizaci těchto závodů. Máme ovšem dobré zkušenosti ze závodů kongresových i prvních závodů FIS u nás pořádaných, dále máme i zkušenosti z ostatních všech dosud pořádaných mistrovských závodů a máme též i tu velkou výhodu, že velmi mnoho osob, jež zúčastnily se činně všech uvedených velkých našich závodů, dosud činně se účastní práce lyžařské at' ve Svazu, v župách neb i klubech a jistě všichni na zavolání Svazem rádi všech prací ke cti a slávě Svazu lyžařů se uchopí včetně i těch, kteří snad již odešli ze života lyžařského z jakýchkoliv příčin a též i jistě rádi svou pomocnou ruku Svazu podají, avšak vzdor tomu bude potřebí vyčerpávající práce všeho našeho lyžařstva, abychom tohoto grandiosního podniku se zdarem a ctí se zhostili.

Nejtěžší a nejzodpovědnější bude organizace technická, která bude museti pracovati ihned, jakmile jen trochu sníh sejde. Stavba můstku, případně jen jeho oprava musí se začíti velmi brzy, také vyhledávání závodních tratí nutno předsevzítii brzy i s vy-

hledáváním tratí náhradních pro případ, že by sněhové poměry byly špatné, jak již při těchto závodech několikráte se stalo. Odbory propagační musí záhy též počítii pracovati i odbory ubytovací, výletní, zábavní atd.

Práce bude jistě všady hodně, ale jistě též jako vždy najde se tolik dobré vůle a porozumnění, jako tomu bylo vždycky. Že bude též třeba velmi silné pomoci vojska, jest jasné. Na všech dosavadních závodech FIS v kterékoliv zemi byla všude k dispozici vojenská pomoc. A snad by též bylo možné, aby v rámci závodů FIS uspořádány byly u nás mezinárodní vojenské závody lyžařské, jako tomu bylo naposled roku 1930 v Norsku. Bylo by to jistě krásné doplnění těchto závodů.

Naši funkcionáři i závodníci zúčastnili se všech dosavadních mezinárodních závodů FIS, mimo letošních ve Švédsku, kam závodníci z důvodů finančních vysláni nebyli a proto jistě zde bude po všech stránkách zkušeností co největších. Jistě již v příštím čísle našeho časopisu budeme moci podrobněji o celé věci naše čtenáře informovati.

Dnes končím jen přáním, dostalo-li se nám již té cti, že nám byly pro příští rok mezinárodní lyžařské závody FIS propůjčeny, abychom si této pocty vážili a učinili vše, aby tyto závody, na něž s pozorností bude hleděti celý lyžařský svět, byly provedeny u nás, kde lyžařství pěstovalo se již velmi záhy v Evropě a jméno českého lyžaře od těch dob až dosud mělo vždy nejlepšii zvuk, co nejlépe.

Škpt. B. NOVÁK:

Mezinárodní vojenské závody lyžařské v Rumunsku.

Rumunský národní ústav pro tělesnou výchovu měl loni šťastnou myšlenku: vypsal závod o putovný pohár krále Carola II. pro armády Malé Dohody a Polska, který se bude každý rok vypisovat v některém ze zúčastněných států. V zimě se bude závodit v jízdě na lyžích, v létě pak v běhu, v plování, v šermu, v jízdě koňmo a v kopané.

Všecky armády slíbily účast a tak jsme se začátkem února rozjeli do Rumunska. Ne však rovnou. Napřed jsme se zastavili v Tatrách, abychom vybrali hlídku. Byli jsme však zklamáni, trochu ledu místo sněhových spoust, které jsme tam chtěli mít. Museli jsme však využítii co nejlépe těch pěti dní, které jsme měli k dispozici. Tedy běhat, střílet a zvykat na vyšší polohu. 6. února podle výsledku rozřaďovaného závodu byla sestavena hlídka: vedoucí kpt. vet. Otakar Německý, členové hlídky des. d. sl. F. Novotný, svob. B. Skrbek, frekv. Ladislav Německý, náhradníci npor. L. Svátek a svob. H. Münz.

8. ráno nasedáme znovu do vlaku na celý den. Cestou pořád vyhlížíme sníh, ale kde nic, tu nic. I v Predealu, kde má být závod, ho není mnoho. Ubytování jsme v Sinai a chceme-li se trochu projet, máme jenom trochu ledu, zrovna tak jako v Tatrách.

První je závod hlídek 11. února. Do Predealu jedeme vlakem, který má trochu zpoždění, takže zbývá jen asi půl hodiny na voskování lyží. Predeal jest

slavnostně vyzdoben, plný lidí, slunce svítii a slibuje teplý den. Před startem je představení generálnímu inspektorovi pěchoty rumunské armády.

V 10 hodin startuje naše hlídka s číslem 1. Za ní ve lhůtách třímínutových Jihoslované, Poláci a Rumuni. Sněhu je málo a tvrdý. Trať dlouhá 25 km velmi dobře značkováná je doopravdy »hlídková« a vojenská. Má pěkné výstupy i strmé sjezdy. Každý musí ukázat nejen běžeckou techniku, ale také jezdecké umění.

V první polovině trati není změn. Láďa Německý sice na prvním sjezdu uklouzl na ledovaté zatáčce a posadil se do kamení vedle cesty, při čemž nalomil obě lyže, ale na štěstí jen tolik, že může jet dál. Na střílnici dojíždějí hlídky v nezměněném pořádku a také v téměř stejných časech.

Teprve po střílnici zvyšuje naše hlídka rychlost a má po výstupu u nejbližší kontroly náskok 4 minuty před ostatními. Následující sjezd strmou stránii (kde Rumuni za lepších sněhových podmínek cvičejí slalom) stal se však osudný. Na úzkém místě upadl před kpt. Německým des. Novotný. Německý sice zastavil, ale zachytil špičkami o břeh a jednu lyžii zlomil. Pak běžel 11 km se zlomenou lyžii. Výsledek nemohl být jiný. Československá hlídka je poslední.

Výsledek je tento:

Hlídky:

- I. Rumunsko: čas 2 hod. 52 min. 59 vt., zásahů 19, bodů 38'100.
- II. Polsko: čas 2 hod. 48 min. 09 vt., zásahů 15, bodů 35'637.
- III. Jugoslavie: čas 2 hod. 55 min. 45 vt., zásahů 9, bodů 28'838.
- IV. Československo: čas 3 hod. 10 min. 07 vt., zásahů 8, bodů 18'528.

Než závodníci dojeli k cíli, nastala úplná obleva. Sníh valem mizí. Jsou obavy o možnost konání štafetového závodu, který má být za dva dny.

Dobře to však dopadlo. Počasí se obratem úplně změnilo. Druhý den začal padat sníh a nepřestal, ani několik dalších dní. Štafetový závod se běží v hlubokém novém sněhu.

13. odjíždíme brzy ráno ze Sinae do Predealu automobily. Ty se na silnici těžce prodírají sněhovými závějemi. Ale dojíždíme včas. Naše štafeta je sestavena takto: des. Novotný, frekv. Německý, kpt. Německý, npor. Svátek. Poslední jede jako voják s torbou a s puškou.

Start v 8'37 společný. Trať je dobrá, volena podobně jako pro hlídkový závod s dost obtížným stoupáním a se sjezdy, k nimž je třeba odvahy. Stopa dobře projetá. Sníh však neustále padá dost hustě a zasypává ji. Značkování dobré, takže nebylo možná zabloudit i když chvílemi bylo vidět jen na několik kroků.

Náš první závodník trochu špatně namazal, lyže mu na špičkách drhnou. Ztrácí 4 minuty a odevzdává poselství poslední. Rumuni, Jihoslovani a Poláci předávali téměř současně. Mladý Německý běží líp, odevzdává sice také ještě poslední, ale jen 17 vteřin

za Poláky. Rumuni však mají dobré běžce. Druhý rumunský závodník zvětšil náskok ještě o 3 minuty. Kpt. Německý běží dobře; dokazuje, že je závodník, s nímž se ještě musí počítat. Brzy předjíždí Poláka i Jihoslovana a dojíždí druhý s náskokem 7 minut před Jihoslovany a 9 minut před Poláky. Nepodařilo se mu však zmenšit náskok Rumunů. Náš poslední závodník však neměl dobrý den. Přehnal v první polovině závodu tempo a pak nestačil; ztratil druhé místo a dojel až třetí. Poslední byli tentokrát Poláci. Jejich poslední závodník dojel na jedné lyži.

Běh rozestavný:

- I. Rumunsko: čas 4 hod. 32 min. 25 vt.
- II. Jugoslavie: čas 4 hod. 47 min. 52 vt.
- III. Československo: čas 4 hod. 54 min.
- IV. Polsko: čas 4 hod. 59 min. 10 vt.

Časy jednotlivců:

- Por. Cucu 1 hod. 03 min. 40 vt.
Kpt. Německý 1 hod. 03 min. 55 vt.

Po závodě loučíme se rychle s Predealem i Sinai a odjíždíme do Bukurešti, kde je oficiální ukončení závodů s rozdělením cen. Čas rychle ubíhá a za dva dny děkujeme na nádraží pořadatelům za všecku laskavost, kterou nás zahrnovali neustále, a pospícháme domů.

Závod dal nám poučení. Dosud byli jsme pravidelně všude mezi prvními. Nelze spoléhat, že to bude vždycky. Druzí pilně pracují, připravují se a jdou rychle kupředu. Naší povinností je pracovat také a připravovat se co nejušilovněji, ještě líp, než jsme to dělali v dřívějších letech.

Závody.

Přebor pražské župy Svazu lyžařů. Pražská župa sdružuje ze všech žup největší počet závodníků a podle toho vzal na se prebor ráz malého svazového mistrovství, když se sešlo 132 přihlášek. Ani co do jakosti soutěživých a slavnostní nálady si prebor s rázem celostátního mistrovstvím nezařadil a přízeň počasí i lidí učinila ze závodu událost, na kterou vzpomínka z myslí účastníků na dlouho nevymizí. Ano, hlavně přízeň lidí, neboť obec Janské Lázně ruku v ruce s lázeňskou správou, jakož i místní skupinou HDW dokázaly něco naprosto neočekávaného a při obvykle napjatých menšinových poměrech překvapujícího, začež Pražská župa vyslovuje na tomto oficiálním místě svůj srdečný dík. Všichni závodníci, dostavivši se k závodu v počtu asi 100, byli v lázeňských hotelích zdarma ubytováni a plný tento počet obdržel k tomu zdarma snídaní a oběd, oč zásluhu přičísti jest hlavně místnímu starostovi Kuhnovi. Členové HDW vyznačili s náčelníkem Praž. župy za vedení dr. Sellnera, vrchního lázeňského lékaře a předs. místní skupiny HDW, trať, již

obsadili povětšinou svými hlídkami, mimo to upravili po oblevě na kost umrzlý můstek a obstarali na 20 měřičů délek a šlapačů.

Již sobotní uvítací večírek vtiskl ráz srdečnosti této události. V plně závodníky obsazeném sálu hotelu »Evropa« zazněl český proslov starosty Kuhna, který provolal zdar prezidentovi, načež hudba, složená z místní honorace, zahrála hymny.

Za překrásného slunného dopoledne nastupovali závodníci ke startu před lázeňským domem. Zatím co start byl v plném proudu, III. třída a ženy již dojížděly, jsouce předstihovány II. a I. tř., které se mezi sebou statečně bily: Šimůnkovi, který jest letos v běhu jedinečný, podařilo se jen o 18 vteřin »pobítí« výtečně jedoucího B. Kadavého, jenž se hnal za Edákem Hromádkou, kterému nejvíce imponovalo to, že se Kadavý kolem něj mihl na sjezdu, který jest Edákovou doménou. Divý hon pokračoval až do cíle. Hle, práce Vládi Nováka: Kadavý, Kučera, Hylčer, Koldovský a Kovář,

ODZNAKY-PLAKETY → I. B. PICHL, PRAHA POD LETNOU 10
CELETNÁ 33

kteřáto jména znamenají: druhý, čtvrtý, pátý, šestý a desátý v celkovém pořadí! Jak, řekněme naplno, mizerně vyjímá se vedle skvělých výkonů běžeckých soutěží ve skoku! Ze skokanů stali se běžci? Proč šimůnek, vítěz čtrnáctky, máje za sebou training na Tatrách, v přeboru neuvítězil a dvakrát upadl? Rovněž tak, proč Vrána po druhé neskákal? Těžký můstek nese nesporně hlavní vinu na pádech, které v Cífkově a Technikově případě dopadly vážně a byly tak četné, že skoky bez pádu lze sečísti na prstech. Není však na místě všechnu vinu svalovati na můstek. Hoši nereagovali mimo jiné též na Ruudovy rady; je do katastrofální nedostatek praxe. Nejlépe skákal mladý Kovář, který však v Tatrách nebyl, což mluví v neprospěch těch, kteří tam byli! Stala se takto věc neočekávaná — přebor dobývá Matějasko (Český Skiklub) ze 69 startujících, z nichž pouze 9 mohlo býti klasifikováno do závodu sdruženého a skoku prostého. Pražská župa se přimlouvá, aby její kluby v souvislosti s tímto nespěchem skok co možno nejvíce podporovaly, dovolí-li tomu sněhové poměry. Organizace skoku nebyla zajisté na výši, avšak nutno vzít v úvahu nesčetné pády a upravování můstku, zkracování nájezdu a j., rovněž tak pozdní vydání výsledků bylo zaviněno přílišným počtem závodníků a nedostatkem času. Návštěva náčelníka arch. Jarolímka ještě zvýšila slavnostní ráz závodů a zbývá nám ještě vzpomenouti toho, že laskavostí lázeňské správy bylo osvětlení dojevním závodníkům poskytnuto ve formě vykoupaní se v lázeň. Sněhové poměry byly výborné, zledovatělých úseků nepatrně, a tak bylo vysloveno přání, aby nám přebor vždy až na nešťastný skok takto dopadl. Připojujeme podrobné výsledky:

Přebor Pražské župy SL RČS. v neděli dne 21. ledna 1934 v Janských Lázních.

14 km: I. třída: 1/1 F. Šimůnek, SKS, 53,52. 2/2 B. Kadavý, LZK, 54,10. 3/3 E. Hromádka, KLV, 54,34. 4/5 F. Hylčer, LZK, 55,50. 5/7 I. Cífkva, KLV, 57,30. 8/8 O. Německý, SKS, 57,45. 7/9 K. Hanuš, LZK, 57,54. 8/12 R. Vrána, SKS, 58,54. 9/16 Ing. V. Novák, LZK, 1,00,29. 10/20 L. Hofman, LZK, 1,01,20. 11/26 J. Kadavý, ČSK, 1,03,08. 12/26 V. Pech, LZK, 1,03,38. 13/30 Ing. B. Dlouhý, LKVS, 1,05,20. 14/31 O. Hrabal, LKVS, 1,06,59. 15/46 V. Braun, LZK, 1,10,50.

St. A: 1/27 J. Martin, LZK, 1,03,45. 2/45 Ing. M. Bártů, ČSK, 1,10,41. 3/52 K. Patzák, SKS, 1,13,08. 4/64 Dr. L. Břejla, SKS, 1,20,23. 5/65 Mr. Z. Kock, ČSK, 1,20,48. 6/68 K. Kopřiva, LZK, 1,28,02.

St. B: 1/56 J. Kosina, ČSK, 1,13,45. 2/67 A. Kala, ČSK, 1,24,51.

7. km: III. třída: 1/1 F. Žalský, SKS, 32,27. 2/2 J. Dinter, SKS, 32,47. 3/3 F. Balvín, ČSK, 32,51. 4/4 V. Kučera, LZK, 33,06. 5/5 J. Synovec, ČSK, 33,20. 6/6 Z. Votava, KLV, 34,01. 7/7 J. Svárovský, ČSK, 34,20. 8/8 David, LZK, 36,18. 9/9 O. Buďárek, LZK, 36,35. 10/10 P. Vysušil, Vočko, 37,05.

Ženy: I. třída: 1/1 K. Lelková, SKS, 40,00. 2/2 R. Pluhařová, LZK, 43,15.

II. třída: 1/3 G. Hochmanová, ČSK, 43,48. 2/4 B. Slavíková, LZK, 45,57. 3/5 Kučerová, LKVS, 46,38. 4/6 E. Půhonná, LZK, 48,14.

II. třída: 1/4 I. Kučera, LZK, 55,46. 2/6 F. Koldovský, LZK, 56,43. 3/10 I. Kovář, LZK, 58,14. 4/11 I. Matějasko,

ČSK, 58,22. 5/13 M. Martin, LZK, 58,56. 6/14 O. Tauchman, SKS, 59,43. 7/15 K. Vaníček, KLV, 59,49. 8/17 I. Dinter, SKS, 1,00,52. 9/18 F. Habrman, ČSK, 1,01,15. 10/19 Dr. O. Spatzier, LKVS, 1,01,20. 11/21 K. Čabelka, LKVS, 1,01,33. 12/22 M. Srkal, LKVS, 1,01,34. 13/33 K. Putrlík, LKVS, 1,01,40. 14/24 M. Václavík, LKVS, 1,01,54.

Závod sdružený a skok prostý: I. a II. třída: 1/2 I. Matějasko, ČSK, 247.1 38, 37.5. 2/1 I. Kadavý, ČSK, 243.3 38, 41.5. 3/3 K. Hanuš, LZK, 231.3 42 p., 41.5. 4/8 B. Kadavý, LZK, 224.2 33, 39 p. 5/4 Jan Kovář, LZK, 223.0 40.5, 43 p. 6/9 O. Německý, SKS, 201,2 33.5, 37.5 p.

III. třída: 1/1 F. Žalský, SKS, 129.9 36, 36.5.

Získané I. ceny: 1. ČSK — 5. 2. SK Slavia — 4. 3. LZK — 2. *Mil. Srkal.*

Druhý závod tříčlenných hlídek lyž. odboru S. K. Sparta Plzeň na Špičáku dne 28. ledna 1934. Pořadatelé závodů lyžařského odboru S. K. Sparta Plzeň byli ještě v pátek před závodem v situaci málo záviděníhodné. Sníh byl zledovatělý, naděje na nový podle zpráv meteorologických kanceláří byla malá. Štěstěna však pořadatelům plně přála, neboť v sobotu začal padati sníh, který nepřestal poletovati až do neděle. Během závodů drobně sněžilo, což při poměrně dobré kvalitě sněhu (bylo 2 stupně pod nulou) nebylo závodů na závadu. Škoda, že sníh přišel až v poslední chvíli, mělo to vliv na počet startujících i návštěvu závodů. Málokdo totiž věřil, že poslední hodiny před lyžařskou nedělí přinesou nový a dobrý sníh.

U startu, který byl u hotelu Hrnčíř, sešlo se 13 tříčlenných hlídek, z nichž 3 byly vojenské. 18 km trať byla poměrně plochá, dělaná s ohledem na předchozí zmrzlý sníh.

Závod skončil očekávaným vítězstvím hlídky LZK. Praha, která již na Kubici ukázala svou třídu. Je složena z vynikajících běžců, Hilčera, Kováře a Kučery, kteří nejlépe dokumentovali výkonnost na přeborech Pražské župy. Jako druzí přijeli Sněhaři z Domažlic, jež mají pro hlídkové závody dobré mužstvo. Příjemně překvapily vojenské hlídky 4. jez. pluku z Klatov, které dosáhly vesměs dobré času, mnohdy jen s vteřinovými rozdíly.

Výsledky závodů: Závod tříčlenných hlídek, každý nesl přítěž 5 kg, trať 18 km dlouhá: 1. LZK. Praha (Hilčer, Kovář Kučera), 1 hod., 16 min., 11 vt., 2. Sněhaři Domažlice (Kreuz, Volflík, Karlovec), 1.25.03, 3. SK. Plzeň (Zizius, Kamkrlík, Sojka), 1.32.09, 4. Sněhaři I. (Wimmer, Kabic, Kobes), 1.40.10, 5. SK. Plzeň II. (Kostinec, Matěk, Zýka), 1.41.55, 6. Sparta Plzeň I. (Lucák, Volf, Černý), 1.44.35, 7. Sparta Plzeň II. (Bokr, Kameník, Roh), 1.47.07, 8. Olympie Plzeň (Šmíd, Volf, Hurský), 1.49.14. Hlídky Č. Skiklubu Plzeň a ČSS. Plzeň závod vzdaly.

Kategorie vojska: startovaly tři hlídky 4. jezdeckého pluku z Klatov, které se umístily takto: 1. svob. Gintner, voj. Smuk, Pank, 1.50.47, 2. rotný Kasík, voj. Denk, Köhler, 1.54.25, 3. čet. asp. Korbek, voj. Fiala, Šter, 1.54.31.

Závody o přebor dorostu, mládeže a žactva SLRČS župy pražské. Dorostenecké přebory župy pražské jsou jako celá naše lyžařina, ba ještě více, stihány již po několik let nepříznivým počasím, která způsobila, že loni konány býti vůbec nemohly. — Letos byla k uspořádání přeboru zvolena dvě místa. Především to byly Senohraby, kde dnes stojí krásný můstek Slavie, a kde měla pražská veřejnost spatřiti vysokou úroveň i těch nejmenších, krise doléhá však asi též na přírodu — v době pořádání závodu, dne 11. února, to jest v plné zimě, nebylo v Senohrabech ani

stopy po jakémkoliv sněhu! Bylo tedy sáhnuto k záloze v podobě Valteřic s můstkem klubu LZK, kde panovalo do poslední chvíle překrásné sluneční počasí. K dovršení smůly přišla v neděli vichřice s mlhou a tak tak, že se podařilo závod vůbec dokončit. Vichřice řádila do té míry, že na náhorní planině nad Valteřicemi ve výši okrouhle 700 m n. m., kudy byl veden nepatrný úsek trati 7 km, bylo strháno několik značek a pravděpodobně útržky papíru, roznesené větrem a zachytivší se na rozličných místech způsobily, že část závodníků sjela s trati, což vedlo k přesvědčení, že značení závodních tratí v měsících lednu a únoru, kdy lze očekávat náhlé vichřice a bouře, nelze provádět s dostatečnou jistotou pomocí slabých papírových praporků, lepených pouze na špejlích.

Vskutku potěšitelná jest účast mládeže, a to i žáků, kteří osvědčili bojovnost obdivuhodnou (zarputilý zápas sedmiletého Martina s vichřem). Domnívám se, že teprve zase v tomto poválečném, československém pokolení nám vyrůstá zdravá a nadějná mládež.

Trati 1, 3 a 7 km dlouhé byly voleny vhodně a byly vpravdě o dobrý kus delší na rozdíl od obvyklého nedoporučitelného zkracování. Značil je starý prvotřídní závodník LZK Martin. Zmíněné již větší délce tratí a protivětru jest nutno přičísti na pohled nepřiměřené časy.

Milým překvapením byl odpolední skok, kde podali dorostenci obdivuhodné výkony, jakých v ostatních župách dosahují sotva závodníci dospělí, a to bez jediného pádu, za silného protivětru. Zvláštní zmínky zasluží Císař, jenž není t. zv. »horákem«, pochází z Lomnice nad Popelkou, kde není můstku, přes to však skáče s ohromnou odvahou — 26 m jest na valteřický můstek výkon! Pak jest to Jandura a z mládeže Bulůšek, 15letý, kteří mnoho slibují do budoucnosti.

Organisace spočívala v rukou známého a jmenovaného již Jar. Martina za vydatné pomoci místního Sokola. Jako funkcionáři župy byli přítomni předseda taj. V. J. Jirků a místopředseda MUDr. Hnátek.

Poněvadž pak část závodníků byla uvedenou nehodou zbavena možnosti býti počítána do přeboru, nebyly výsledky sruženého závodu na místě vyhlášovány, načež při 8. schůzi výboru Pražské župy shromážděná technická komise, vzavši na vědomí důvody, proč se tak stalo, schválila tento postup a prohlásila závod za neregulární, čímž se stalo, že titul přeborníka dorostu SLRČS župy Pražské zůstává letos opět neobsazen, což považujeme za plně spravedlivé, i když uvážíme, že větší část hochů, proběhnuvších správně namáhavou trať, nebude následkem toho odměněna tak, jak by náleželo.

V ý s l e d k y :

Žáci do 8 let: 1 km: 1. Martin Jar. 9.53, 2. Mach Zdeněk 9.55, 3. Marek Adolf 10.30, 4. Holubec Jar. 10.47.

Žáci do 12 let: 3 km: 1. Mach Václav 31.40, 2. Mejsnar Josef 34.01, 3. Máslo Vl. 34.02, 4. Hakl Olda 35.07, 5. Helta Mil. 39.30, 6. Mach Josef 40.13, 7. Holubec Jan 41.11, 8. Vališka Ant. 41.43.

Žáci do 14 let: 3 km: 1. Nikl Jan, nejlepší čas 27.25, 2. Erlebach Jind. 28.50, 3. Řehoř Mil. 29.35, 4. Hrubý Antonín 30.25, 5. Bujárek Ant. 30.33, 6. Erben Walter 32.20, 7. Kocián Jos. 32.36, 8. Hakl Alois 32.53, 9. Schlütz Vl. 33.05, 10. Kocián Fr. 35.25

Mládež: 7 km: Bulůšek Jos. 1,00,05, 2. Máslo Václ. 1,07,38, 3. Erlebach Ant. 1,08,38.

Dorost: 7 km: 1. Kučera Kar., LZK, 57,43, nejlepší čas, 2. Folke Fr., SKS, 58,52, 3. Císař Jos., LZK, 1,00,20, 4. Rieger F. KLV, 1,02,08, 5. Lubor Petrbock, KLV, 1,04,35, 6. Jandura Karel, SKS, 1,04,56.

Skok prostý: 1. Mládež: 1. Bulůšek, LZK, 191.5 (21, 20, 20).

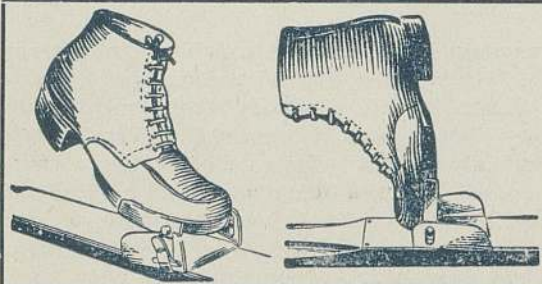
Dorost: 1. Císař, LZK, 210.1 (22, 26, 24), 2. Jandura, SKS, 194.1 (20.5, 18, 22), 3. Čurda, LZK, 149.2 (20.5, 22, 19.5), 4. Kučera, LZK, 127.1 (15, 15, 15).

M. Srkal.

I. velká sjezdová cena pražské župy Svazu lyžařů konala se dne 4. března o putovní cenu gen. ředitele V. B. Rudla v okolí Studniční hory. Závod sám výborně připravený arch. Rudlem, náčelníkem župy, nebylo možno dokončit pro zmrzlý sníh, silnou mlhu a vichřici a provedena pouze první část závodu — slalom. K tomuto závodu došlo 105 přihlášek a samotného závodu ve slalomu zúčastnilo se 85 závodníků a závodnic. — Závod proveden byl vzdor husté mlze velmi rychle, čemuž pomohlo značně vzorné telef. spojení startu s cílem. Všichni funkcionáři trpěli značně zimou, neboť závod trval 3 hodiny a nutno všem vzdání plně uznání. Závod ve sjezdu bude dokončen dne 8. dubna. — Nejlepší čas dosáhl mimo svazového cvičitele Rakušana Zingerleho, náš Eda Hromádka.

V ý s l e d k y : T ř í d a I.: 1./1. Zingerl Fr., Rakousko, 48.4 vt., 0 vt. přírážka, čistý čas 48.4 vt.; 2./2. Berauer O., HDW, 56.2; 3./3. Čivrný Fr., HDW, 57.8; 4./7. Hromádka, KLV, 55.2 (+5 vt.) 1.00.2; 5./18. Wende Fr., HDW, 1.03.6 (+5) 1.08.6; 6./20. Stehlik L., KLV, 1.09.2; 7./21. Glaser W., HDW, 1.09.4; 8./25. Möhwald Fr., HDW, 1.06 (+5) 1.11; 9./29. Cífka J., KLV, 1.12.8.

T ř í d a II.: 1./4. Lahr J., HDW, 58.4; 2./5. Hollmann E., HDW, 58.6; 3./9. Erlebach A., HDW, 1.02.4; 4./10. Hackel A., HDW, 1.00.2 (+5) 1.05.2; 5./11. Gintschel J., HDW, 1.05.6; 6./12. Jelínek J., SKS., 1.06; 7./13. Hollmann V., HDW, 1.06.4; 8./14. Krásný, LTC, 1.06.6; 9./16. Kraus (Rennerovky), HDW, 1.08; 10./19. Ehinger J., HDW, 1.08.8; 11./22. Václavík M., LKVS, 1.04.8 (+5) 1.09.8; 12./24. Inž. Ippen M., LZK, 1.10; 13./26. Holan L., KLV, 1.11.2; 14./28. Pícha K., HDW, 1.11.4.

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sánky, hockey-hole, obuv, výzbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBOBNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

Třída III.: 1./8. Kraus Fr., HDW, 1.01.6; 2./17. Knahl, HDW, 1.03 (+ 5) 1.08; 3./23. Lahr V., HDW, 1.10; 4./36. Pick W., HDW, 1.07.6 (+ 10) 1.17.6; 5./38. Wotitz Fr., LKVS, 1.22.4.

Třída starších A: 1./6. Horčíčka V., LTC, 58.6; 2./15. Zinnecker B., HDW, 1.02 (+ 5) 1.07 min.; 3./43. Bauše O., LZK, 1.21 (+ 5) 1.26; 4./46. Rotter Q., HDW, 1.25 (+ 5) 1.30; 5./51. Kiehlmann F., SKS, 1.34.4 (+ 5) 1.39.4; 6./59. inž. Zástěra J., SKS, 1.57.8.

Třída starších B: 1./37. Zinnecker A., HDW, 1.22; 2./61. Stibrál L. st., ČVK, 2.04.4.

Třída starších C: 1./62. Rath E., LZK, 2.18.2 (+ 5) 2.23.2.

Ženy: 1./27. Weissshuhnová E., HDW, 1.11.4; 2./56. Stehlíková Agla, KLV, 1.45.5 (+ 5) 1.50.5; 3./58. Weissshuhnová G., HDW, 1.54; 4./63. Langová M., HDW, 2.44; 5./64. Kindlová E., SKS, 2.32 (+ 15) 2.47; 2./53. mimo soutěž Bejšovcová, KČST, 1.41.2 a Rudla Krňoul 1.01.1 v zahajovací jízdě.

Západočeské studentské lyžařské přebory. V neděli dne 4. února o pololetních prázdninách studentských uspořádal Lyžařský odbor S. K. Olympia v Plzni společně s Tělovýchovnou sekcí spolku profesorů v Plzni IV. ročník středoškolských studentských přeborů na Špičáku za velice příznivých sněhových poměrů. Překrásné sněhové poměry přilákaly nejen závodící studenty, ale i rodiče studentů, kteří se mohli nejlépe přesvědčiti o krásném sportu lyžařském, ale mohli i viděti, že závody nijak nevyčerpávají startující studenty a studentky počíaje od nejmenších primánek po dospělé oktávány. Trati pro studenty jsou vždy voleny v okolí Špičáku, kde jest možnost najíti trati, které vyhovují závodícímu studentstvu, neboť trati jsou pro hochy do 14 let 3 km sjezd, rovněž tak i pro dívky do 15 let, pro hochy od 14 let do 16 let a dívky od 15 do 17 let jest již trať se stoupáním a sjezdem na 4 km, pro hochy od 16 do 18 let a pro dívky od 17 do 21 let jest trať 6 km a konečně pro hochy od 18 do 21 let trať na 8 km.

Vlastní uspořádání závodu po stránce pořadatelské spočívalo v rukou obou vrchních pořadatelů prof. K. Drahoše, známého a neúnavného pracovníka ve sportu studentském a předsedy Olympie Jirky, jakož i ostatních pp. prof. Kramaříka z Domažlic, Hampla z Klatov, Krauze a Vondráka z Plzně, jakož i řady členů Olympie. Celkem bylo k těmto závodům přihlášeno 158 studentů z 14 ústavů západních a středních Čech, startovalo 111 studentů a studentek v 7 kategoriích. Závody proběhly velice hladce bez nejmenšího protestu a úrazu a jistě všichni studentí i rodiče odnášeli si ty nejkrásnější dojmy z toho, vždy nejpočetněji obesaného závodu šumavského a jistě i pořadatelé závodu měli radost, neboť závody splnily to, co jest pořádáním těchto závodů sledováno, totiž pěstovati v našem studentstvu zájem o závodní sport lyžařský.

Výsledky. I. kategorie: 3 km. 1. Novotný, Mrg, Plzeň 4.27, 2. Krisman, II. reálka Plzeň 4.37, 3. Zedníček, MSRg, Plzeň 4.41, 4. Pičman, Rg, Domažlice 4.46, 5. Čech, Rg, Domažlice 5.05.

II. kategorie: 1. Kašták, OA, Plzeň 15.20, 2. Folprecht, Gymnasium, Plzeň 15.25, 3. Soukup, Mrg, Plzeň 15.45, 4. Uhl, Gymnasium, Plzeň 16.11, 5. Pavlíček, II. reálka 16.38.

III. kategorie: 1. Stock, Rg, Domažlice 23.01, 2. Brunner, Mrg, Plzeň 23.18, 3. Binder, Gymnasium,

Plzeň 23.25, 4. Kučera, Rg, Domažlice 24.23, 5. Čepek, Mrg, Plzeň 24.52.

IV. kategorie — 8 km: 1. Prokop, OA, Plzeň 33.31, 2. Šašek, OA, Plzeň 34.18, 3. Roetzler, Mrg, Plzeň 35.09, 4. Pařízek, Rg, Domažlice 35.30, 5. Cipra, OA, Plzeň 36.13.

V. kategorie — 3 km: 1. Poráková, Mrg, Plzeň 4.26, 2. Straubeová, Mrg, Plzeň 4.53, 3. Binderová, Mrg, Plzeň 5.24, 4. Rozumová, OA, Plzeň 5.43, 5. Tichá, Mrg, Plzeň 6.16.

VI. kategorie — 4 km: 1. Burghauserová, Rg, Klatovy 19.04, 2. Chládková, Rg, Klatovy 20.28, 3. Kubová J., Dívčí r. r. g., Plzeň 21.08, 4. Haubová L., Dívčí rg., Plzeň 21.30.

VII. kategorie — 6 km: 1. Schulhofová, Něm. d. rg, Plzeň 30.18, 2. Růžičková, Rg, Klatovy 34.43, 3. Veselá, OA, Plzeň 34.53, 4. Kubová M., Dívčí rg, Plzeň 39.45.

Přebor západních Čech získává Masarykovo reálné gymnasium, Plzeň 7.677 body, které získává i obě putovní ceny, a to křišťálový pohár věnovaný starostou města Plzně L. Pikem a putovní stříbrný věnec věnovaný Večerním Českým slovem.

Lyžaři KČST odbor v Rachově pořádali dne 18. II. 1934 na Kvasovském Menčule lyžařské závody v běhu na lyžích na 15 km s účastí omezenou pro kluby sdružené v župě podkarpatoruské.

Závodilo 22 závodníků, a to ve třídě II., třídě starších a vojsko. K cíli dojelo 20 závodníků, 2 se vzdali.

Ceny získávají tito závodníci:

Třída II.:

I. Zöld Alex., KČST Volovec, čas 1 hod. 15' 54".

II. Puchýř Jos., KČST Chust, čas 1 hod. 18' 50".

III. Doleček Rud., KČST Rachov, čas 1 hod. 23' 32".

Třída starších:

I. Dr. Pícek Frant., KČST Mukačevo, čas 1 hod. 31' 14".

II. Vrána Jos., KČST Užhorod, čas 1 hod. 34' 11".

III. Zapletal Jos., KČST Mukačevo, čas 1 hod. 35' 51".

Vojsko:

I. Töltsch Hubert, pěší pl. 45 »Rumunský«, Chust, čas 1 hod. 32' 15".

II. Kubrich Viktor, pěší pl. 45 »Rumunský«, Chust, čas 1 hod. 44' 05".

III. Marsch Vilém, pěší pl. 45 »Rumunský«, Chust, čas 1 hod. 49' 39".

Start i cíl závodů byl u Měrkovy chaty na Kvasovském Menčule, ve výši přes 1300 m, dráha 15 km v horském terénu. Sníh byl dosti vlhký, sněžilo i po celou dobu závodů. Přes to však bylo dosaženo velmi dobrých časů.

Závodům přihlíželo četné obecnstvo, jež přijelo na Kvas Menčul (východní stanice Kvasy, výstup na Menčul 7 km) skoro z celé Podkarpatské Rusi.

Rachovské závody mají již svou tradici a jistě se se závodníky i obecnstvem setkáme ještě v hojnějším počtu i napřesrok. Hore zdar!

mp.

Lyžařské závody školní mládeže v Jablonci n. Jizerou v Krkonoších. V Jablonci n. Jizerou pořádal dne 4. února t. r. Český Skiklub lyžařské závody školní mládeže za velmi příznivého počasí a na dobrém sněhu. Veselé tváře dětí-závodníků daly najevo radost a chuť k těmto závodům. Byla to skvělá ukázka bílého sportu od naší horské drobtiny, která uvedla všechny domácí i cizí diváky v údiv. Lyžařský můstek, který si sami svou pílí děti postavily, vyhovoval všem podmínkám. Minimální počet pádů, mož-

nost a uskutečnění dlouhého, bezvadného a zejména bezpečného skoku, dokumentoval jejich dovednost. Mnoho pěkných a cenných věcí bylo darováno od mnohých štědrých občanů, takže téměř každý závodník byl cenou odměněn. Místní Skiklub jest přesvědčen, že vychová v brzkých letech našemu lyžařství opět několik znamenitých lyžařů-závodníků, jako vychoval a vycvičil známé skokany Rudolfa Vránu a Hartyka. Výsledky závodů:

Běh na 1 km (stáří 6—8 let): 1. Josef Kraus, 2. J. Pažout, 3. Vl. Košťák. — Běh na 2 km (9—11 let): 1. Hartig Mir. v čase 13.24 min., 2. Janouch 13.49 min., 3. Langhammer 14.06 min. — Běh na 2 km (9—11 let) žákyně: 1. Fišerová B. 16.00 min., 2. Soudilová H. 20.00 min., 3. Marková Vl. 23.12 min. — Běh na 4 km (12—14 let): 1. Marousek 24.11 min., 2. Janda Jar. 25.47 min., 3. Vik Mir. 26.07 min. — Skok (9—11 let): 1. Hartig Mir. 18 m, 17'5 m, 2. Pec Zd. 15, 16'5 m. — Skok (12—14 let): 1. Vik Mir. 23, 22 m, 2. Gebert Al. 18'5, 18 m, 3. Nosek D. 17'5, 19 m. — Skok dorost: 1. Metelka Jan 24, 24'5 m, 2. Pec Karel 18, 19 m, 3. Janata Jar. 23, 23 m.

Závod o přebor dorostu a závod 3členných štafet konal se dne 25. února 1934 ve Volovci za účasti 6 závodníků mládeže, 7 závodníků dorostu a 7 závodníků III. tř. Závodu štafet a závodu o přebor Vrchoviny zúčastnilo se 18 štafet, z nichž 3 štafety z Polska. Organizace a účast na závodech byla výborná, trať dobře volena a což nutno zdůrazniti, vzorně značkována. Přebor dorostu získal Kverka, závod štafet a putovní cenu města Mukačevo pak Klub Czarni Lvov.

Technické výsledky: Závod tříčlenných

štafet na 3×10 km o putovní cenu města Mukačevo. Zúčastnilo se celkem 18 štafet: 1. Klub Czarni Lvov v sestavě Chlipalski (53.44), Westwalewicz (55.21), Fajkosz (1.24.14) v celkovém čase 3.13.19, 2. KČST. Volovec v sestavě Zöld (52.32), Baganič (58.43), Filipi (1.32.51) v celkovém čase 3.24.06, 3. Klub Lechja, Polsko, v sestavě Motlak (58.51), Lach (58.39), Podlowski (1.27.12) v celkovém čase 3.24.42, 4. KČST. Mukačevo, v sestavě Zapletal (1.04.20), dr. Picek (1.32.06), Balcar (54.29) v celkovém čase 3.30.55.

Závod o přebor Vrchoviny na 10 km: 1. Zöld, KČST. Volovec, 52.32 (nejlepší čas dne), 2. Balcar, KČST. Mukačevo, 54.29, 3. Cymbryla, ČsSK. Užhorod, 57.38.

Umístění hostů v závodě na 10 km: 1. Chlipalski, Czarni Lvov, 53.44 (druhý nejlepší čas dne), 2. Westwalewicz, Czarni Lvov a Teisseyre, AKTN. Lvov, 55.21, 3. Töltsch, 12. divise, 56.08.

Závod III. třídy na 10 km: 1. Baganič, KČST. Volovec, 58.43, 2. Jirků, KČST. Mukačevo, 59.48, 3. Raška, KČST. Mukačevo, 1.03.05.

Přebor dorostu na 10 km: 1. Kverka, KČST. Mukačevo, 1.00.10, 2. Zindulka, KČST. Volovec, 1.04.30, 3. Ochrymovič, KČST. Mukačevo, 1.06.51.

Mládež na 6 km: 1. Tomášek, KČST. Užhorod, 33.59, 2. Rimek, KČST. Volovec, 34.52, 3. Propper, KČST. Užhorod, 36.55.

První celostátní lyžařský hlídkový závod brannosti konal se dne 11. března v okolí Havlovy boudy. O závodech přineseme v příštím čísle obšírný článek doprovázený fotografickými snímky.

Zprávy župní a klubové.

Valná hromada Pražské župy SLRČS. Ve svém pořadí XII. valná hromada Pražské župy Svazu lyžařů RČS. konala se dne 7. listopadu minulého roku v paláci »U Nováků« za předsednictví předsedy V. J. Jirků.

Valná schůze byla zahájena ve 20 hod. předsedovým proslovem, kde uvítal delegáta Svazu místonáčelníka radu Komárka a přítomné delegáty klubů, při čemž delší vzpomínku věnoval dobrému poměru KČST. k Pražské župě a ke Svazu vůbec, pozdraviv srdečně zástupce pražských odborů.

Když bylo odhlasováno, aby se zápis minulé valné hromady nečetl, ujal se slova svazový delegát rada Komárek a vyslovil pochvalu a potěšení nad zdárnou a všestrannou prací, již Pražská župa opět v minulém správním roce vykonala a zakončil přáním dalšího rozkvětu slovy »vivat, crescat, floreat!«

Následovaly obsáhlé zprávy funkcionářů, z nichž prvá byla jednatelská, svědčící o velkém rozsahu župní agendy, kterou zastává výbor celou sám bez jediné placené síly.

Velká agenda má svůj původ v tom, že Pražská župa sdružuje 8168 členů, t. j. 47% všeho členstva Svazu, čímž jest zároveň jeho nejsilnější župou. Nakonec poukazuje jednatel na nezájem klubů, jevící se v malé presenci delegátů, a vyzývá je k větší účasti v župním organismu.

Nejobsáhlejší a nejzajímavější referát podal náčelník arch. Rudl. Uvádí skutečnost, že Pražská župa není najmocnější pouze množstvím, nýbrž i jakostí členstva, majíc ve svých řadách nejlepší závodníky, jako ing. Vlád'u Nováka, Cífků, Šimůnka, Hromádku, Vránu, Kučeru, Dolenského, J. a B. Kadavé, Kováře, Hilčera a mnoho jiných. Poté rekapituluje uplynulé závodní období, kdež věnoval zvláštní pozornost přeboru v Harrachově a štafetám na Kolínské boudě. Přesto však, že Pražská župa má prvenství v naší lyžařině, schází jí skoro zcela dorost, kterážto palčivá otázka bude důkladně projednána a ihned řešena. K podpoře sjezdových disciplin připravuje se závod o Velkou cenu Pražské župy SLRČS., který bude největším závodem toho druhu u nás. Zpráva schválena.

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLÉ DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS, PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

Pořadatelský referent dokazuje nato nezbytnost »lyžařských čajů«, na které se lyžařstvo dívá s patra, poněvadž zcela uhradily svým výtěžkem (přes Kč 3000—) deficit kursů a závodů. I tato zpráva bez výhrady schválena.

Referent dorostu rozebírá blíže zjev ubývání dorostu a přichází shodně se všemi přítomnými k náhledu, že úbytek způsobuje vzrůstající rozvrat morálky a kázně dorostu, a příklánění se k t. zv. trampingu (»pobudovství«), jež láká svou nevázaností. Bude podniknuta velká akce, která se již nyní připravuje. Stanovisko župy má býti tlumočeno ve Svazu. Zpráva schválena.

Referent cvičitelský podává zprávu o nových odznacích a změnách, které budou letos rozhodnutím Svazu zavedeny. Cvičitelů má župa 53, vedoucích 52. Jednomyslně schváleno.

Soudcovský referát podává předseda Jirků, který uvádí počet soudců číslem 21 a též větší počet měřičů. Schváleno.

Schválena byla archivářem navržená novinka, že se bude napříště platiti za každé zapůjčené číslo 20 hal.

Po podrobném a důkladném referátu zapisovatelském ujímá se slova pokladník, jenž neméně podrobně vypočítal každou položku závěrečných účtů a uvádí přebytek, jenž svědčí o dobrém hospodářství župy. Po slyšení dozorcího výboru uděleno i pokladníkovi schválení a tím celému odstupujícímu výboru absolutorium.

V následujících volbách zvolen byl předsedou již po sedmé tajemník V. J. J i r k ů, místopředsedou MUDr. Hnátek a do výboru arch. K. Rudl, J. Pachta, E. Kindlová, K. Bolomský, A. Průcha, L. Zbyněk, J. Lamač, ing. R. Dembovský, M. Srkal, B. Šebek, V. Mandík, S. Glogar, kpt. Kovárna, J. Spěváček, JUC. H. Kačer, plk. Fr. Verich, L. Reich a O. Bauše.

Poté byl čten návrh KČST. odb. Vinohrady na kurs první pomoci a kurs cvičitelů, v čemž bylo podáno náležité vysvětlení.

Závěrečný proslov pronáší předseda a loučí se s odcházejícími členy výboru Zadákem a pí Pekovou, a ukončil oficiálně valnou hromadu ve 22'45 hod.

Různé zprávy.

Letošní zimní období bylo velmi nemilosrdné k vynikajícím závodníkům různých zemí. První úraz utrpěl při tréninku na Jarolímkově můstku náš mistr T o n d a B a r t o ň. Ačkoliv tento úraz nebyl těžký, přece vyřadil Bartoně ze všech hlavních letošních závodů. Po něm utrpěl zlomeninu nohy Švýcar Fritz Steuri, který loni v Inšpruku umístil se na druhém místě při závodech FIS. v kombinaci sjezdu a slalomu. Pak při závodech ve sjezdu v Hallu v Rakousku utrpěl B i r g e r R u u d zranění páteře, které nebylo na štěstí tak vážné, jak původně vypadalo. Podobné zranění, bohužel vážnější, utrpěl v Báňské Bystřici náš závodník K a l a. — Těsně před mistrovstvím HDW. v Rudohoří utrpěl velmi těžký úraz obhájce tohoto mistrovství, jeden z nejlepších skokanů Evropy, R u d o l f B u r k e r t z HDW. Potom utrpěl velmi vážný úraz, avšak nikoliv při závodech, jeden z nejlepších závodníků HDW. F r a n t. L a u e r, jehož přejelo auto. A konečně (doufejme alespoň!) utrpěl úraz náš cvičitel slalomu a sjezdu Z i n g e r l, při vedení kursu a sotva letos již bude lyžařiti!

Pěle-měle. Nedaleko Karl. Varů měl postavený tamější klub lyžařský můstek, jehož však nebylo letos možno pro nedostatek sněhu uvést v činnost. Konečně napadl sníh — honem se připravily závody — a najednou pořadatelsko konstatovalo, že celá dřevěná konstrukce je pryč — čili, že můstek se ztratil. Četnictvo vypátralo, že 30 lidí použilo můstku — k topení. — Na velké sjezdové ceně Pražské župy, jak známo, velmi všeobecně se mrzlo. A není proto divu, že když Krňoul sháněl u cíle modré praporky, že dostal odpověď: Praporky modré nemáme, ale modrých nosů je zde dost. — A rovněž při tomto závodě se stalo, že od startu k cíli došla tato depeše, která velmi poplašila zmrzlé funkcionáře: Startuje číslo 00, X. Y., který hodlá během své krasojízdy na závodní dráze přezimovati! —

Konečně také při tomto závodě k velkému překvapení všech »předlyžil« předseda jedné župy, který prý neměl na nohách lyže od té doby, co se přestaly nositi dlouhé sukně.

Zpravodajství našeho denního tisku má stále své bolesti, neboť vybírá si za své »reportéry« (jak krásné je toto moderní slovo) lidi, kteří nemají žádných zkušeností a tak také podle toho vypadají ty »původní zprávy«. Opravdovým odborníkem byl reportér v Báňské Bystřici, který napsal, že polští skokané jsou o dvě třídy lepší než naši. K tomuto úsudku vedlo ho několik skoků v tréninku na Štefanikově můstku. Je pravda, že my jsme vždy velmi noblesní k cizincům a čteme-li na př. polské časopisy, tam přesvědčíme se vždy o pravém opaku. A jak si ten pán představuje rozdíl »dvou tříd«, je jistě záhadné. — Také zajímavá byla zpráva z B. Bystřice o »nešťastné třináctce« rodiny Nováků. Zprávu tuto glosoval »Expres« takto: V jistém tisku očitla se zpráva o nešťastné třináctce rodiny Nováků a pečlivý zpravodaj uvádí, že na lyžařských mistrovstvích v B. Bystřici vylosováním 13 postižen byl nejen Ladislav Novák na 50 km, nýbrž i jeho otec MUDr. Novák má 13 na 18 km závod a dokonce i matka Vládi Nováka má v soutěži žen 13. Litujeme, že nestartuje ještě dědeček a babička Novákové, jistě by si také vytáhli 13. — Ohledně té matky to bude »asi« omyl, ježto sám Vlád'a je již stár kolem 28 let. Tak to asi přece ještě jeho matka nezávodí a jen doma drží palce, aby mladý a »starší« Novák dobře a ve zdraví dojeli. — Po závodě v Solleftea napsal jeden odborník, že závodil na 18 km Fin Lappalainen, který umístil se v Zakopaném v závodě na 50 km na šestém místě. Dotyčný pán ovšem asi neví, že Tauno Lappalainen a Marti Lappalainen jsou bratři. — A nakonec ještě zprávičku z N. P., kde pan odborník píše o závodech ve Vysokém n. Jiz. 25. února: Ukázalo se, jak může býti trať zajímavá, vedou-li ji ne funkcionáři, ale závodníci. Tato 12 km dlouhá, nejtěžší snad u nás jetá trať, byla vyznačena K. Koldovským a z části Bartoněm. Pan pisatel asi sotva má aplomb k tomu, aby kritisoval obětavou práci funkcionářů ať kterýchkoliv závodů. A ostatně myslím, že naši »funkcionáři« skoro bez výjimek jsou bývalí závodníci, kteří sotva si zaslouží, aby ti, kdo o závodech nemají ani ponětí, o ně se otírali. Potvrzuje to již

dodatek pana pisatele, že trať byla z části vyznačena Bartoněm. Neboť ten téhož závodu se zúčastnil a neměl proto býti připuštěn ke startu. Máme za to, že pisatel spíše celé věci svým odborným prozrazením uškodil, než prospěl.

Melantrich vyučuje lyžařství — opravdu — velmi krásně, ve svých časopisech a novinách. Již nestačí pro tyto cenné lekce »Hvězda«, »Zpravodaj« se svým 000.000 zaručeným abonoma a »Ahoj«, začínají teď i večerníky!

V čís. 38 »Telegrafu« ze dne 15. února 1934 dočteš se v článku: »Běda, hluboký sníh«, mimo jiné zajímavosti:

Jsme často svědky toho, že lyžař, který na louce bravurně prováděl všelijaké přeskoky, průskoky (?), »terenní skoky«, daksličky (?), skoky zvrtné (?), hančovy tance, rojování a jiné skopičiny (jak skvělé) selhává, přijde-li do hlubokého sněhu, na prudký svah nebo do zalesněného terenu — ...

Dále to čísti nebudeš, ale jistě uděláš samou radostí nad tímto článkem — který radí, jak máš jezdit »cik-cak« po stráni — nějakého toho »dakslička« neb »průskok«!

Tohle je přece vysoká lyžařina — a autor dělá jistě, nucen zemskou tíží, v nějakém tom lesním terénu »skoky zvrtné« a jiné skopičiny.

Nevzdychej proto čtenáři, ale pamatuj, že veze si z lesní cesty autor mimo modřin též téma k těmto článkům.

Prosíme vydavatelstvo »Melantrich«, aby dalo pokyn k publikování více takových článkučků pro zasmání malého českého lyžaře.

»Ahoj, na neděli...«!

V. Mann.

Nebezpečí slalomu a sjezdu obávají se v poslední době ve Švýcarsku. Opakované zjevy, že na 18 km závod přihlásí se ve všech třídách 30 závodníků a při sjezdu jen ze třídy seniorů 73 závodníků, jsou zarážející. Také účast při závodech ve skoku je tak malá, že vedoucí kluby nutí k úvaze, kam umělé vybičování moderních disciplin sjezdu a slalomu až dospělo. Dnes, kdy zavedena byla v mistrovství švýcarska kombinace 4 závodů, jest velmi možné, že vítěz v běhu neb ve skoku neobjeví se ani na desátém místě v kombinovaném závodě, naproti tomu ten, kdo ve všech čtyřech disciplínách: sjezdu, slalomu, 18 km a skoku je vždy na 10 místě, může klidně stát se mistrem. Situace ve Švýcarsku jest dnes taková, že na př. závod distanční na 50 km není již vůbec ani vypisován. A pustili-li Švýcaři zprávu do světa, že závodů v Solleftea nemohou se zúčastnit pro nedostatek financí, pak pravda je ta, že mimo výtečných závodníků sjezdařů, žádných jiných závodníků již nemají.

Ale i u jiných lyžařských států pozorujeme, že pěstování sjezdů a slalomů stalo se hroblem pro dříve pěstované závody distanční a skok na lyžích. Doufejme, že u nás nepodlehne tak výlučně doméně těchto moderních disciplin a že budeme dále pěstovati v nezmenšené míře běhy a skoky na lyžích, které nám v závodě kombinovaném a v závodě na 50 km učinily jméno v celém lyžařském světě.

Letošní mistři zimních sportů:

Závody FIS.: Kombinace: Hagen (Norsko); alpská kombinace pro muže: D. Zogg (švýcarsko), pro ženy: Ch. Krantz (Německo); skok: Johansen (Norsko); štafety: Finsko.

Akademičké lyžařské mistrovství: Gut-tormsen (Norsko).

ČSR.: Czech (Polsko).

Polsko: Czech (Polsko).

Jugoslavie: Leupold (Německo).

Německo: W. Bogner (Německo).

Rakousko: H. Lantschner (Rakousko).

Švýcarsko: E. Julen (švýcarsko).

Maďarsko: A. Stoll (Německo).

HDW.: P. Radacher (Rakousko).

Mistrovství světa 4sedadlových bobů: Německo.

Krasojízda: Mistr světa: Sonja Henie (Norsko), Schäfer (Rakousko), Rotter-Szollas (Maďarsko). — Mistr Evropy: titíž.

Rychlobruslení: Mistr světa: Evensen (Norsko). — Mistr Evropy: Stacksrud (Norsko).

Hockey: Mistr světa: Kanada. — Mistr Evropy: Německo.

Horská bouda jest na prodej v předhoří Krkonoš, poblíže Žacléře, na místě, které se hodí nejen pro stálý letní pobyt a pro turistiku, nýbrž má v nejbližším okolí výhodný lyžařský terén. Cena asi 300.000 Kč. Informace podá sekretariát Svazu lyžařů.

Svazu lyžařů RČS. došel tento dopis. Byl jsem se svojí rodinou účastníkem I. lyžařského kursu, pořádaného Vámi na Havlově boudě ve dnech 10.—18. února t. r.

Dovolují si Vám poděkovati za výbornou myšlenku pořádati tyto kursy a pokládám si za čest, že jsem se jich mohl zúčastnit, poněvadž výcvik na lyžích byl veden odborně pp. prof. Jelínkem, Ing. C. Myšákem a Weisem, k úplné spokojenosti všech účastníků.

Je mojí povinností vyzdvihnouti neobyčejnou péči Vašich vedoucích činovníků cvičitelů jak po stránce výchovné, tak i po stránce bezpečnostní péče a ubytovací.

Touto cestou děkuji pp. prof. Jelínkovi a Ing. C. Myšákovi, který se obětavě věnoval III. družstvu, jehož jsem byl členem. Za svoje hochy pak děkuji p. Weisovi. Račte proto laskavě vysloviti všem pp. cvičitelům dík za mne i moji rodinu.

Příštím rokem se jistě opět zúčastním.

S lyžařským pozdravem

oddaný

MUDr. Robert Rus,

odb. zubní lékař v Berouně.

Na mamutím můstku ve Villars skočil 28. ledna Raymond 61, 63 a 66 metrů, Kaufmann 49, 61 a 68 metrů a Ulland 49, 57, 62 m. Přiblížila se tedy »naše letošní Baňská Bystřice« Maruszarzóvým skokem 6.7 m úplně světovým můstkům. V Ponte di Legno u Brescie v Itálii skočil Badrutt 60 a 66 metrů.

Při světovém mistrovství bobů v Garmisch Partenkirchen byly v závěrečném kole dne 21. ledna v čtyřsed. bobech tyto výsledky: 1. Německo (bob Deutschland I) 5:32,75 (1:27,09 a 1:26,21), 2. Rumunsko I 5:38,44 (1:26,98 a 1:27,42), 3. Francie 5:41,96 (1:28,79 a 1:28,32), 4. Rakousko I 5:48,34 (1:30,90 a 1:31,38), 5. Rakousko II 5:52,52 (1:31,40 a 1:31,92), 6. Anglie 6:00,87 (1:34,65 a 1:34,73), 7. Švýcarsko 6:19,15 (1:38,52 a 1:38,33)!!, Československo (H. D. W.), Německo II a Rumunsko I. neklasifikovány. Současně v Engelbergu (švýcarsko) skončeno mistrovství párových bobů: 1. Rumunsko II (Frim) 9:31,3 min. 2. Německo (Momm) 9:37,3. 3. Rumunsko I (Papana, loňský vítěz v Schreiberhau) 9:59,4. 4. Švýcarsko.

Motoskijöring. Švýcarský »Landesverband für Leibesübungen« zakázal svým členům účast na motoskijöringu.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Mistrovství Rakouska v jízdě na lyžích, které se konalo 3. a 4. února v Mallnici a skládalo se ze závodu ve sjezdu, 18 km a skoku vyhrál Hellmut Lantschner.

Mistrovství Švýcarska v Andernattu, jež sestávalo ze 4 disciplín: sjezdu, slalomu, 18 km závodu a skoku dobyt po druhé Elias Julen ze Zermattu.

Velikonoce na sněhu — modré nebe a prudké, opojné slunce... Užijte ho do sytosti — ale pozor na spálení! Natřete se cremem Grado, který bezpečně ochrání vaši pleť, pomůže ji »vybarvit« do temně hněda a svým hojivým účinkem zabrání bolestnému podráždění. Jen creme Grado má pro svoji zvláštní přísadu hojivý účinek.

Pololetní prázdniny školní mládeže v severských zemích. Ze Svazu horských podniků se nám oznamuje: Školní rok ve Švédsku jest rozdělen na podzimní a jarní pololetí. Mezi pololetím jsou prázdniny, které trvají 3 neděle. Prázdniny spadají v jedno s prázdninami vánočními. Na velikonoce připadá týden prázdná, event. i déle. Letní prázdniny trvají 2 a 1/2 měsíce.

Lyžařský Svaz a turistický spolek pořádají a hospodářsky garantují zimní zájezdy švédské mládeže do severního Švédska, při čemž spací vozy železniční se adaptují jako noclehy. Ve vozech se také podnikají zájezdy na různé strany. Výletů se vždycky zúčastní 3—4.000 dětí. Korporace, které zájezdy pořádají, ujišťují, že myšlenka se velice osvědčila.

Pokud jde o Norsko, trvají letní prázdniny od 24. června do 18. srpna inkusive. Podzimní prázdniny v září 2 všední dny spolu s nedělí, celkem 3 dny. Vánoční prázdniny od 22. prosince do 8. ledna inkl. Velikonoční od Květné neděle do úterý velikonočního inkl. Svatodušní od soboty svatodušní do úterý po Sv. Duchu inkl. Vedle neděl a některých církevních a národních svátků jsou ještě

prázdná v pondělí v měsících říjnu, listopadu, prosinci, únoru, březnu. Úhrnem 137 dní prázdná.

Co se tkne prázdninových cest nepořádají se v Norsku jiné než jednoduché cesty do prázdninových kolonií a zpět. Naproti tomu nejvyšší třídy obecné školy mohou se u průvodu učitelů zúčastnit dvoudenních lyžařských vyjížděk do okolí města.

Lyžařský spolek poskytl v posledních letech příspěvky na velikonoční zájezdy lyžařské pro 100 chlapců obecné školy a škol středních. Výletů se účastní chlapci pod vedením 4 učitelů. Za východisko slouží město Rörös. Zájezdy jsou velice populární a pracuje se o to, aby se rozšířily.

A co u nás?

Jarní móda káže: široká ramena, temně hnědá tvář, oslnivě bílé zuby. K širokým ramenům pomůže training nebo krejčí, k hnědému nádechu pleti horské sluníčko a creme Grado — a bílé zuby má už od malička každý, kdo si je pořádně dvakrát denně čistí Thymolinem, jak mu to jeho lékař nakázal.

Ski Klub Innsbruck, který byl hlavním pořadatelem loňských mezinárodních závodů FIS, a jest nejsilnějším klubem tyrolského lyžařského svazu, byl úředně rozpouštěn.

Japonci vítězí ve Švýcarech. V Grindelwaldu konal se 28. ledna 1934 závod ve skoku. Překvapením bylo vítězství Japonce Itsury, který zvítězil skoky 50,52 a 53 m před Steurim.

SHP.

Lyžaři, pravděpodobně počasí a povětrnostní zprávy sdělí ZÚ — Zpravodajská ústředna telefon: *410-41

KAM NA NAŠE HORY?

DOPORUČUJÍ SE:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Ústřední topení do všech pokojů.

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

HOTEL ZLATÁ VYHLÍDKA-RAAB

Benecko v Krkonoších 875 m n. m. Telefon č. 9

20 topených pokojů. Elektrické osvětlení. Ideální lyžařský terén pro začátečníky i pro pokročilé. Výborná domácí kuchyně.

Stanice dráhy: Jilemnice neb Hřabačov, Vrchlabí.

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

*

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4-.- Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. šk. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukcí se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

BOBSLEIGH

TURISTIKA

ROČNÍK XXIII.

BŘEZEN 1934.

ČÍSLO 8.

Zprávy Svazu lyžařů.

III. schůze náčelnictva konaná dne 14. března 1934.

Schůze vedena arch. Jarolímekem. Protokol minulé schůze přečten a schválen. — Referent C. O. podal zprávu o jednání schůze výboru brannosti. O námětu zavedení odznaku zdatnosti bude ještě později jednáno. — Arch. Jarolímek zastupoval Svaz na závodě brannosti; dále přítomni Dr. Moser a C. Jelínek. Navrhuje, aby pro příště bylo zavedeno, aby při hlídkovém závodě vzala sebou hlídka též občerstvení. — Došlo pozvání na velikonocní sjezdový závod Karpethenvereinu. Neúčast omluvena, ježto týž den pořádáme také závody. — 25. III. pořádaný kurs sjezdu a slalomu na Beskydech povede Krňoul. — Arch. Jarolímek vypracoval rozpočet na můstek ve Špindlerově Mlýně. — Zapisovatel prozatímního přípravného výboru Dr. Kalibera podal stručnou zprávu o schůzi přípravného výboru pro uspořádání závodů FIS. Technické provedení případně TS. Bylo provedeno rozdělení práce pro jednotlivé sekce a zahájeny přípravné práce. — Arch. Jarolímek sdělil, že p. Oestgaard byl Dr. Mosrem požádán o sdělení svého názoru, zda bychom měli žádati též o svěřeni uspořádání závodu ve sjezdu a slalomu. Teprve po jeho odpovědi bude o tom jednáno. Termín závodů FIS stanoven takto: 13. II. 1935 štafetový závod 14. II. volno, event. slalom, 15. II. 18 km, 16. II. skok sdružený, 17. II. skok prostý, 18. II. 50 km, event. 12. II. sjezd. — Současně schválen návrh náčelníka, aby MNO bylo požádáno, aby před závody FIS 11.—13. II. 1935 uspořádalo armádní závody, ev. závody Malé dohody. — Na všechna místa, která přicházejí v úvahu pro uspořádání závodů FIS zaslán dotazník, který po vrácení bude předložen výboru. Po debatě o místě uspořádání závodu přečetl arch. Jarolímek body, které budou rozhodující pro volbu místa závodu. — Vypracováno těchto osm bodů, které budou předloženy ústřednímu výboru: 1. potřeba prvotřídního můstku, 2. místo, kde je bezvadná možnost technického provedení všech závodů, 3. místo, kde možno nejšířší naši lyžařské veřejnosti ukázati vrcholné výkony lyžařské se zvláštním zřetelem na to, aby tyto výkony mohlo shlédnouti největší množství budoucích výkonných lyžařů a závodníků, 4. kde možno ubytovati a stravovati buď zdarma, nebo s nákladem co možná nejmenším největší počet závodníků a činovníků, 5. kde podmínky dopravní jsou co nejlepší, 6. kde možno počítati s účastí vojska jak na závodech, tak i se spoluprací vojenských oddílů, 7. kde sněhové poměry ve dnech pořádání závodů jsou nejprůzračnější, 8. kde nejsnáze možno najíti vhodné

místnosti pro oficiální representaci (pro losování, výklad tratí a pod.). — O těchto bodech rozpředla se debata, která však z rozhodnutí náčelníka nebyla oficiální a proto také nebyla protokolována.

III. schůze ústředního výboru Svazu lyžařů RČS., konaná dne 21. III. 1934. Přítomno 24 členů ústřed. výboru.

Schůzi zahájil o 1/27 hod. večerní předseda Ing. A. Jauris. V proslovu zmínil se o programu dnešní schůze, která byla svolána hlavně proto, aby projednány byly přípravné otázky, týkající se závodů FIS. Mimo závodů FIS projednána bude ještě otázka závodů ČOS. a otázka našeho trenéra, pana Zingerle.

Cvičitel sjezdu. Honzů referuje o našem rakouském cvičiteli, panu Zingerlovi, který při kursu na Havlově boudě se zranil a musel býti převezen do nemocnice v Maršově. Jedná se nyní o to, aby celá záležitost byla s jmenovaným pánem vyřízena. Dnešního dne prohlédnut byl panem Dr. Vichem, který konstatoval, že pan Zingerle byl velice pečlivě ošetřen a že sádrový obvaz bude možno mu sundati po 1. dubnu t. r. Je schopný však již nyní transportu. Usneseno bylo vyplatiti p. Zingerle ve smyslu naší úmluvy.

Různé zprávy.

Vzat na vědomí referát Jarolímka o závodech v Tatrách. — Schváleno, aby všem účastníkům dorosteneckého kursu hrazeno bylo jízdné a poloviční stravné. — Schválen protokol poslední schůze ze dne 15. III. 1934.

Jednání o závodech FIS.

Zapisovatelem přípravného výboru, Dr. Kaliberou, přečten byl zápis první schůze tohoto výboru. Po přečtení zápisu, předkládá Dr. Moser program přípravného výboru, jakož i směrnice, kterými se přípravný výbor řídil. K přečtenému protokolu sděluje, že Dr. Scheiner odmítl přijmouti funkci předsedy organizačního výboru, že však nijak neodmítne pracovati na nějaké menší funkci. Dr. Mosrem sestaven byl dotazník, který byl rozeslán na všechna místa, ucházející se o přidělení závodů FIS. Oběžník obsahuje celkem 16 bodů. Až dojdou, podrobíme je posudku a srovnáme je navzájem a předložíme pak ústřednímu výboru s návrhy. Oběžník dáme k dispozici pak dennímu tisku. Dnešního dne zbývá nám pouze rozhodnouti o tom, zda chceme pořádati sjezd a slalom, neb o jiných otázkách jako o místě závodů a pod. není dosud možno jednati. Ve věci sjezdu a slalomu dotazoval se soukromě Dr. Moser předsedy FIS, kpt. Oestgarda. — Dr. Moser doporučuje, aby

chom vzdali se pro rok 1935 pořádání závodů ve sjezdu a slalomu, ale hned učinili si výhrady, že Anglie bude nás podporovati při naší žádosti o přidělení FIS závodů ve sjezdu a slalomu v některém z příštích let. — FIS dopíšeme v této věci.

Po delší debatě o tomto přikročeno k podání referátů jednotlivých členů přípravného výboru:

Dr. Kalibera referuje o propagační činnosti přípravného výboru. Vydávány jsou pravidelné tiskové zprávy pro všechny naše časopisy, dále pracuje se na vydání propagační brožury společně s ministerstvem obchodu, jiná brožura vydána bude spolu s ministerstvem železnic, kromě toho vydán bude samostatný leták pro závody FIS. Propagační odbor stanovil si již předem velice podrobně svůj program a všechny propagační možnosti, podle kterých přesně bude postupovati.

Ing. Macháček referuje povšečně o činnosti přípravného výboru.

Náčelník Jarolímek oznamuje, že poslední schůze náčelnictva Svazu, usnesla se předložiti ústřednímu výboru 8 bodů, ke kterým nutno přihlížet při rozhodování o místě závodů. Těchto 8 bodů uveřejněno jest v protokole posledního náčelnictva. Náčelnictvo dále navrhuje,

aby termín závodů FIS stanoven byl následovně: 13. II. 1935 štafety, 14. II. volno, 15. II. závod 18 km, 16. II. skok sdružený, 17. II. skok prostý a 18. II. 50 km. V případě, že bude sjezd a slalom, pak slalom pojedje se 14. II. a sjezd 12. II. Náčelnictvo doporučuje dále, aby ihned bylo jednáno s ministerstvem Národní Obrany o uspořádání armádních závodů Malé Dohody, v rámci závodů FIS.

O námětech, které byly těmito referenty předneseny, rozvinula se dlouhá debata, o níž bylo usneseno:

1. Schválen termín závodů FIS tak, jak bylo navrženo náčelnictvem Svazu.

2. Přijat byl návrh Dr. Mosra, abychom FIS sdělili, že zřikáme se závodů ve sjezdu a slalomu ve prospěch Anglie. Při tom zdůrazníme, že zřikáme se těchto závodů, přes to, že máme nejen terén, ale i zkušenosti a schopnosti závody tyto prvotřídně provést.

3. Organizační výbor ustaven bude na příští schůzi ústředního výboru, až přípravný výbor sdělá patriční návrh.

4. Detaily. Předneseny návrhy, aby informována byla veřejnost již nyní radiem, abychom vstoupili v jednání s min. zahraničí atd.

5. Příští schůze ústředního výboru koná se 18. dubna.

Pluk. Ing. V. VESELÝ:

I. celostátní lyž. hlídkový závod brannosti a lyž. přebor Svazu čs. důstojnictva v roce 1934.

Svaz čs. důstojnictva (SČD), plně čtené své úkoly, věnuje velikou pozornost i činnosti sportovní. V první řadě týká se jeho zájem ovšem těch sportovních odvětví, která jsou nutná pro poslání vojska v poli, to znamená těch, která jsou ve spojitosti s výkonem polní vojenské služby. Mezi takovými sporty zaujímá jedno z nejpřednějších míst lyžařství. Proto SČD. všemožným způsobem podporuje znalost tohoto sportu v řadách svých členů, jich rodin a svých přátel. Z této přirozené potřeby lyž. sportu pro příslušníky vojenského stavu vznikl další nutný sportovní důsledek, který přináší vždy každé sport. podnikání, spočívající ve vzájemném a všestranném srovnávání osobních lyžařských kvalit. Tím jest ušlechtilá závodivost, která se vybíjí fysickým i morálním výkonem v terénu na vhodné lyžařské trati. To je základní a vedoucí myšlenka, která dala vznik každoročnímu lyž. stavovskému přeboru SČD. Letošní lyž. přebor SČD. se konal 10. března v Krkonoších v okolí Havlovy boudy. Nemusím snad připomínati, že v propagaci a organizaci lyž. sportu pracuje SČD. ruku v ruce se Svazem lyžařů ČSR.

Svaz čs. důstojnictva již svou vnitřní podstatou jest korporací, která má brannou myšlenku v první řádce svého programu. Proto využívá každé příležitosti, a tedy i lyž. sportu, ke zvýšení našich národních branných schopností. Letos zasáhl po této stránce SČD. iniciativně tím, že zorganizoval celostátní projev národní vůle po brannosti pod heslem »Lyžařstvím k brannosti« a uspořádal I. celostátní lyž. hlídkový závod brannosti. Mohl a může býti k tomu účelu volen pouze závod hlídkový, poněvadž jest tak pronikavě branného charakteru svými stránkami morálními i fysickými. Závod brannosti se konal 11. března v Krkonoších v okolí Havlovy boudy pod záštitou mi-

nistra nár. obrany p. B. Bradáče a za techn. spolupráce Svazu lyžařů ČSR.

K účasti na závodě byly pozvány veškeré čs. tělovýchovné a sportovní korporace, které pěstují mimo jiné i lyžařství a útvary naší branné moci. Vojenské hlídky měly dodatí závodě pestrý rámeček a ukázati dále úzké sportovní vztahy mezi armádou a civilní veřejností.

K závodě bylo přihlášeno celkem 93 hlídek. Největší počet hlídek 30 přihlásil Svaz lyž. ČSR., 27 hlídek vyslaly voj. útvary, 21 hlídek přihlásil Sokol, 7 hlídek ohlásily odbočky SČD., po 2 hlídkách přihlásily Čs. obec turistická, Orel a Svaz děl. tělocvičných jednot a po 1 hlídce Klub čs. turistů a skautů.

Technické výsledky jsou uvedeny v připojené klasifikační tabulce. Dosažené časy jsou zajímavé po mnoha stránkách a zúčastněné korporace mohou z nich učiniti zejména závěry technického rázu.

Nutno zde vzpomenouti zvlášť ukázněného a vzorného vystoupení hlídek vojenských, které hlavně nezapomněly, že hlídka představuje po celý závod od startu až k cíli na celé trati jeden celek, ovládaný jen jedinou vůlí — dosáhnouti společného cíle. Tuto okolnost opomnělo několik hlídek civilních a tím ovšem pustily se zřetele morální ideu brannosti hlídkového závodu, t. j. vzájemnost, soudržnost a kamarádkou podporu. Mezi cíl projevšími voj. hlídkami byla jedna, jejíž jeden člen měl dokonce těžký výron v kolenně, který utrpěl na trati, a druhá, jejíž jeden člen měl obdobný výron v kotníku. A přece dojeli! Ukázali tím pravé vojenské vlastnosti, řídice se jen příkazem »Vpřed!« Zvlášť statečný byl výkon voj. hlídky č. 23 (instrukční prapor v Milovicích), jejíž jeden člen 50 m

před cílem byl zachvácen těžkými křečmi, ale přes to za pomoci svých druhů, kteří mu nesli veškeru přítěž, pomalu dochází k cíli. Avšak marně bojoval! Nějakých 20 m před cílem omdlévá a poslední jeho slova jsou: »Nevzdát se!« Kamarádi vlekou bezduché tělo k cíli, ale tu již musí zakročiti lékaři, kteří přes protest obou jeho druhů odpírají omdlelému vojákovi lyže a přejímají ho do své péče. Budeme-li mít vždy a všude takové vojáky, můžeme být bez obav o svou budoucnost!

Připomínám, že hlídkový závod brannosti poskytl nám celou řadu zkušeností rázu organizačního i technického, kterých budeme moci napříště při podnicích toho druhu dobře využít. Pokusím se všechny tyto zkušenosti písemně zachytiti stručným článkem, který bude uveřejněn v některém z nejbližších čísel »Zimního sportu«.

Autory trati byli mistr Čína Jelínek a plk. ing. Veselý. Snažili se oba vésti trať pokud možno volně terénem, avšak vzhledem k tomu, že trať probíhala také nechráněnými místy, kde v případě nepříznivého počasí byla by orientace i podle dobrého označení velmi obtížná, musela trať na těchto místech sledovati lyžařské tyčování. Tato opatrnost ve výšce kolem 1300 m jest nutná a plně oprávněná. Start byl před Havlovou boudou. Odtud trať, sledující všeobecně tyčování, probíhala ke Keilově boudě, dále po cestě ke Špindlerovu Mlýnu a náhle odbočovala k Pláni (Planur). Tato část trasy šla po většině lesem a volně v terénu. Od Pláně projelo se až k prvnímu průseku na cestě do Vrchlabí, kdež trať odbočovala lesem a pasekami volně terénem opět na Pláň. Odtud spodní cestou všeobecně podél tyčování zpět ke Keilově boudě. Poslední část trasy tohoto úseku vyznačovala se táhlým a dlouhým výstupem. Od Keilovy boudy běželo se lesem k Friesovým boudám a odtud lesem ke škole v Předních Rennerovkách. V dalším průběhu sledovala trať tyčování ke Dvorské boudě, kde byla občerstvující stanice, poněvadž zde byly absolvovány $\frac{3}{5}$ (15 km) trati. Od Dvorské boudy následoval sjezd na Vorreitweg a dále po této cestě minuli závodníci Lesní boudu, sledující směr ke Kranzově boudě. Od ní volně lesem k Liščí boudě, kde trať přidržela se tyčování, které sledovala až skoro do cíle, mimo malý úsek na pláni před Havlovou boudou. Celá trať byla bohatě vyznačena útržky červeného plátna, na volných prostorech také značkami dřevěnými, a byla opatřena tabulkami, udávajícími kilometry. Autoři trati mohou být se svým dílem spokojeni, poněvadž celá řada ostřílených a starých závodníků pronesla své uspokojení nad její trasou, která, pokud to šlo, stále sledovala obměnu co do roviny, sjezdu a výstupu. U soudcovského stolu střídali se členové technického sboru Svazu lyžařů a členové závod pořádatelského SČD. Počasí nebylo závodu zvláště příznivo. Po celý závod padal hustě sníh, teplota pohybovala se málo pod nulou, zato však bylo poměrně klidno. Závodníci

většinou, předvídajíce toto počasí po celou dobu závodu, dobře mazali.

K závodu dostavila se řada oficiálních hostů. Za p. ministra nár. obrany p. div. gen. Vitoušek, velitel 4. divise v Hradci Král., se svým náčelníkem štábu, za MNO. p. brig. gen. Mánek s pobočníkem, za ČOS. br. vrchní rada Müller, za Svaz lyž. ČSR. jeho náčelník arch. Jarolímek, místopředseda JUDr. Moser, docent MUDr. Procházka, za Svaz čs. důstojnictva mjr. v. v. vrchní účetní ředitel Mayer a mimo to nepřehledná řada soukromých účastníků jako diváci.

Po skončení závodu, přepočtení časů a přezkoušení a porovnání záznamů 9 kontrolních míst bylo přikročeno k prohlášení techn. výsledků závodu a k rozdělení čestných a hodnotných cen. Při tom vystrídala se celá řada řečníků, kteří všichni vítali podnět SČD., vnést do krásného lyž. sportu také ideu brannosti, která nám musí vychovati generaci odolných a pohotových mužů, kteří ve vážném případě jako jeden muž dostaví se pod prapory napadené vlasti, aby hájili a také obhájili ohroženou svobodu! »Bez boje a bez životů nevydáme ani píď své drahé československé země!« byla závěrečná slova všech řečníků. JUDr. Moser mimo to vyzdvihl ještě nelíčenými slovy obdivu příkladné chování vojenských hlídek.

Putovní cenu p. gen. inspektora branné moci dobývá hlídka S. K. Nového Města na Moravě a současně získává jako trofej pro svůj klub model 30.5 cm moždíře škodových závodů. Putovní cenu p. min. nár. obrany pro III. třídu získává hlídka Sokola z Olešnice, put. cenu SČD. pro kat. vojska hlídka posádky v Hranicích, vedená por. Indrákem, a putovní cenu SČD. pro dorost hlídka Sokola z Olešnice. Mimo to získává hlídka LZK., jako nejlépe se umístivší hlídka z Prahy, krásný lept Hradčan, cenu p. primátora Dr. Baxy, jako trofej pro svůj klub, a hlídka Sokola z Benecka, jako nejlépe se umístivší sokolská hlídka, bronzové poprsí Tyršovo, cenu ČOS., jako trofej pro svou jednotu.

Tím končím stručně vylíčení I. celostátního lyž. hlídkového závodu brannosti. Již první ročník závodu ukázal veliký zájem celé naší sportovní veřejnosti o tento závod, což jest důkazem toho, že bylo vykonáno dílo dobré, a zárukou, že se tento závod stane tradičním každoročním projevem národní vůle po brannosti sportem lyžařským.

V závěru ještě stručný dodatek o lyž. přeboru SČD., který se konal jako 1. část závodů brannosti. Trať měla dobrých svých 18 km a byla částí trati závodu brannosti, mimo kapsu přes Vorreitweg a Liščí boudu. Na závod bylo přihlášeno celkem 51 závodníků, mezi tím 6 hostů, členů klubů sdružených ve Svazu lyž. ČSR. Nejlepší čas dne dobývá C. Musil, který jel mimo konkurenci v době 1.42.59. Další mimo konkurenci jel Jar. Feistauer, Ski

LYŽE

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE - SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894 TELEFON ČÍSLO 28. • JILEMNICE.

klub Jilemnice, 1.49.35. V kategorii hostů se umístili: jako první Václavík, Vysokoškolský sport Praha, 2.01.07; John. Český Ski klub Praha, 2.12.01; Novák, ČSZS., 2.21.28 atd.

Lyž. přebor SČD. na rok 1934 získal npor. Šteiner z Do mažlic v čase 1.50.16; další kpt. Dr. O. Německý z Terezína, 1.55.10; ppor. v z. Puterlík z Liberce, 1.56.53; ppor. v z. Ing. Dlouhý z Prahy, 1.59.11; por. Indrák z Hranic, 2.06.06 atd.

V kategorii starších se umístil jako první známý nezmar mjr. Gregor z Olomouce, 2.17.50; jako další škpt. Maurer z Prahy, 2.28.05; npor. Šváb z Olomouce, 2.30.29 atd.

Při tomto závodě všichni závodníci promazali, což jest zřejmé z dosažených časů. Mazalo se na tvrdo a během závodu překvapilo závodníky na trati prudké slunce, které se náhle po sněhové vánici a uklidnění větru objevilo a celý den sice krásně hřálo, ale závodníkům na trati příjemné nebylo.

Ihned po závodě byly rozdány čestné ceny po proslovu vrchního pořadatele závodu a přítomného zástupce SČD mjr. v z. Mayera.

Lyžařstvím k brannosti a našemu krásnému bílému sportu — ZDAR! —

Klasifikace

I. celostátního lyž. hlídkového závodu brannosti.

Společná I. a II. třída: 1./1. Svaz lyž. (S. K. Nové Město na Mor. — C. Musil, B. Musil, Zajíček) 2.33.20, 2./2. Svaz lyž. (L. Z. K., Praha — Ing. Novák, Koldovský, B. Kadavý) 2.44.45, 3./3. (L. Z. K., Praha — Hylčer, Kučera, Kovář) 2.52.56, 4./4. Svaz lyž. (S. K. Slavia, Praha — Šimůnek, Vrána, Tauchman) 2.54.51, 5./5. Svaz lyž. (Č. krk. spol. Ski, Jilemnice — Feistauer, Erlebach, Jech) 2.56.44, 6./6. Svaz lyž. (Vysokošk. Sport, Praha — Ing. Dlouhý, Václavík, Puterlík) 2.58.25, 7./7. Sokol (Benecko — Hanč, Erlebach, Jerie) 3.00.05, 8./9. Svaz lyž. (Beskydská župa — Plasgura, Zelinka, Kurzys) 3.06.24, 9./10. Svaz lyž. (Český Ski Klub, Praha — Buchar, J. Kadavý, Matějásko) 3.09.33, 10./13. Svaz lyž. (Český Ski Klub, Praha Krča, Kosina, Stejskal) 3.14.00, 11./14. Svaz lyž. (Český Ski Klub, Praha — Haberman, Křížek, Petříček) 3.15.23, 12./16. Svaz děl. těl. jednot (Praha — Přikryl, Jiruš, Blahout) 3.17.50, 13./17. Sokol (Studeneč — Verner, Kužel, Štefan) 3.18.07, 14./18. Sokol (Jilemnice — Buchar, M. Horáček, Vítek) 3.20.58, 15./20. Odbočka SČD. v Plzni

(kpt. Ing. Laibl, por. Husar, čet. asp. Ing. Kořan) 3.24.57, 16./22. Svaz lyž. (Č. S. Z. S., Praha — Novák, Marx, Škoda) 3.25.19, 17./23. Sokol (Olešnice — Havel, Kouřil, Ducháček) 3.28.42, 18./24. Sokol (Ml. Boleslav — Kvaizar, Šnajdr M., Šnajdr F.) 3.30.15, 19./25. Svaz děl. těl. jednot (Praha — Bartoš, Havara, Beran) 3.30.20, 20./30. Orel (II. okrsek ž. E. Brynychy — Fajstauer, Rypl, Hanuš) 3.35.55, 21./31. Odbočka SČD. v Praze (kpt. Kovárna, npor. Svátek, por. v zál. Kreslík) 3.35.56, 22./32. Odbočka vSČD. v Jičíně (por. Kuchta, por. Strobl, ppor. v zál. Podlipný) 3.39.23, 23./43. Čs. obec turist. (Praha — Fitz, Triebenecker, Nikl) 3.48.01, 24./45. Sokol (Jungmannova župa — Buchar, Klobása, Šaman) 3.52.53.

Společná třída starších: 1./27. Svaz lyž. (L. Z. K., Praha — Martin, Jedlička, Kopřiva) 3.30.34, 2./34. Sokol (Olešnice — Havel, Petříček, Synovec) 3.40.24, 3./35. Odbočka SČD. v Olomouci (mjr. Gregor, škpt. Kouřil, npor. Šváb) 3.40.42, 4./39. Svaz lyž. (Bucharův klub, N. Svět — Bachtík, Braun, Šolín) 3.45.43, 5./48. Odbočka SČD. v Praze (mjr. Pospíšil, škpt. Novotný, mjr. gšt. Lukas) 4.07.53.

Třída vojska: 1./8. Odbočka SČD. v Hranicích (por. Indrák, čet. Horák, voj. Knol) 3.05.47, 2./11. Hran. prap. 3 — Žamberk (svob. Truneček, voj. Mareš, voj. Pecháček) 3.11.46, 3./12. Posádkové vel. — Terežín (kpt. Dr. Německý, voj. Lorenz, voj. Schier) 3.11.46, 4./15. Žen. pl. 2 — Kroměříž (des. Pfitzner, des. Ing. Czerny, svob. Sitte) 3.17.03, 5./19. Železn. pluk — Pardubice (čet. Szlotík, svob. Cerjan, voj. Šulc) 3.22.24, 6./21. Let. pl. 4 — Hradec Kr. (npor. Vyskočil, a 2 vojíní pluku) 3.25.09, 7./26. Aut. prap. 1 — Praha (des. Škoda, voj. Pytlík, voj. Mayer) 3.30.25, 8./28. Hran. prap. 7 — Frývaldov (čet. Šebek, voj. Havlík, voj. Fiala) 3.32.57, 9./29. P. pl. 10 — Brno (des. Kalas, svob. Engelman, voj. Ullmann) 3.35.11, 10./33. Hor. pl. 33 — Poprad (kpt. Šalanský, por. Urban, čet. Nahálka) 3.39.54.

III. třída: 1. Sokol (Olešnice — Svárovský, Dintr, Synovec) 1.08.42, 2. Svaz lyž. (Vočko, lyž. klub, Praha — Kaldarar, Wiedner, Vysušil) 1.13.00, 3. Svaz lyž. (Čes. Krk. sp. Ski, Jilemnice — Václavík, Svatý, Vanc) 1.13.10, 4. Sokol (Krkonošská ž. — Bukovský, Štefan, Mach) 1.20.47, 5. Sokol (M. Svatoňovice — Hrodek, Hanuš, Knet) 1.21.36.

Dorost. 1. Sokol (Olešnice — Dintr, Holý, Brůna) 1.20.46, 2. Svaz lyž. (L. Z. K., Praha — Kučera, Císař, Brůna) 1.21.52, 3. Sokol (Masarykova ž. v Bratislavě — Haluzický, Kocúm, Deršak) 1.42.37.

Poznámky a dojmy ze sjezdových a slalomových závodů mezinárodní federace lyžařské.

Každoroční závody mezinárodní federace lyžařské (F. I. S.) konaly se letos ve sjezdu a slalomu ve Svatém Mořici ve Švýcarech a v závodech vytrvaleckých a skoku v Sollefteå ve Švédsku.

Závody ve Sv. Mořici konány ve dnech 15., 16. a 17. února za značné účasti závodníků a diváků, za skvělého počasí, v zářivém slunci Engadinu, na bohatém sněhu. Byla to velká, krásná lyžařská slavnost, a rámeček, barvy, přítomnost velkého počtu nejlepších lyžařů střední Evropy

a největších evropských osobností lyžařských přispívaly ještě k lesku těchto projevů a ke zvýšení zájmu o podnik.

Dříve než popíšeme vzrušující průběh četných fází, dodáme ještě, že dokonalá organizace a velkorysý uspořádání tisícových podrobností, vztahujících se ku průběhu těchto dnů, zůstanou ke cti pořadatelům; nesčetné výjevy tohoto moderního obrazu proběhly bez pohromy, bez křiku, bez závady, jako kdyby nad nimi bděl nějaký strážný duch. Tento duch, jsme v pokušení říci — duch tak spe-

cificky švýcarský, byl ztělesněn všemi těmi, kdo přispěli ke hladkému průběhu závodů od skromných shrabovačů sněhu až po generální štáb organizačního komitétu: C. Nater, starosta obce, Rud.-Jilli, jeho náměstek, dr. Walter Amstutz, ředitel místního »Syndicat d'Initiative« a generální tajemník závodů, kromě všech ostatních osobností švýcarského a cizího lyžařství: dr. H. Künz, předseda »Association Suisse des Clubs de ski«, F. Schuller, člen předsednictva F. I. S. a předseda technického výboru, dr. F. Christoffel, místopředseda, inženýr Straumann, J. F. Michel, švýcarský delegát ve F. I. S., Fritz Erb, ředitel curyšského »Sportu«, delegát Anglie Arnold Lunn, dr. H. Hoeck, baron le Fort, předseda technického výboru německého lyžařského svazu atd. Francie byla oficiálně zastoupena dr. Pierre Minellem, druhým místopředsedou F. I. S. a místopředsedou Francouzské lyžařské federace.

V královském atlasu svých sněhů zářilo městečko Svatý Mořic ve veselém slunci engadinském jako vzácná perla. Všude, kolem dokola vysoká cimbuří hor byla pokryta jeho hermelínem, odrážejícím se jásavě od nehybného modra nebes. Nikde vánku ani šelestu, jen chvílemi zaslechněš jasné zaskřípění saní, tažených koni, kteří jsou ozdobeni chocholy a odvážejí osmahlé a zkrhlé postavy, zabalené do kožíšin; nebo zaslechněš chrčení letadla, rozjíždějícího se dole, docela dole po zamrzlém jezeře a vzletajícího pak neohrabaně jako koleopteros. Málo chodců v bílých ulicích. Všechno je na svazích. Ale pozvolna s přibývajícím soumrakem a dlouhými se stíny na horách město se probouzí. Saně projíždějí s hlučným zvoněním a stoupají k hotelům, jejichž velkolepé bloky září tisícovými světly. Elegantní torpéda nabírají hlavní ulici plnou rychlostí, rozstříkujíce sníh; a všechen národ lyžařů a lyžařek prochází sem a tam, vláčí se, zastavuje, klouže v nejrůznějších úborech, v každém věku, v bezstarostné eleganci a poklidu mezinárodního sportovního městečka. A všude visí přes ulici obrovská písmena F. I. S., modrá, žlutá, červená jako nějaké zvláštní a imperativní heslo.

Znenáhla se zástup zvětšuje. Saně se prodírají s námahou národem lyžařů, příšlých ze všech koutů Evropy i ještě z větší dálky, aby se pokusili o štěstí na slavných závodech. Pohleďte na krásné, pohyblivé lyžaře, na ty krásné neopeřené ptáky. Hleďte na všechny syny sněhu, jak míjejí — tu jsou Švývaři, silní a mohutní ve svých karmínových,

modře lemovaných trikotech, tu jsou Angličani v modrých trikotech, ozdobených písmenami S. C. G. B., tu jsou Němci s odznaky D. S. V., Italové v trikotech jasně modrých, tu jsou hrdí Španělé v parádní bílé uniformě na hrudi s odznakem Peñalary; Švédové, Norové, Australané, Holanďané, Američané i drobní Japonci s usměvavými obličejí, muži i ženy (leckdy k nerozeznání) s barvami svého kraje na levé paži.

Závod sjezdový konal se ve čtvrtek 15. února: Čisté, nádherné jitra. Ledový vítr. Sníh je tvrdý. V dálce dýmající štíty hor jsou políbeny prvními paprsky slunce. Umrzlou závodní drahou stoupá dlouhý řetěz závodníků s lyžemi na ramenou k chatě Corviglii, na které se zmítají mnohobarevné plameny praporků. Po straně dráhy vysoká sněhová zeď s napíchanými vlajkami, jež pleskají hlučně ve větru.

Dlouho mi utkví v paměti první shromáždění závodníků kolem vysoko položené horské chaty za svištění řezavého větru a v oslňujícím slunečním jas. Byli tam všichni — zástupci zúčastněných dvanácti států s národními barvami na levici, uhýbající se v tlumu jeden druhému, klouzající po úzkém předhoří, uspěchaní, zneklidnění nejmenší podrobností stavu svých »prkýnek« nebo výzbroje, zkoušející ještě naposled své lyže, utahující kabátky, seskupení po mužstvech v některém koutu zasněžené a jiskřící se ohrady, v níž kazajky, šátky na hlavách a praporky na hřebenu zdi vrhaly červené, modré, žluté nebo zelené skvrny, které slunce ještě radostně oživovalo.

Hodinu nato shromáždí se u startu ve strmých skaliscích Pir Nairských ve výši 2700 m vysoko nad chatou. Je tu 43 závodníků, žen a mužů, připravených ke startu k sjezdu do Sv. Mořice, ležícího o 910 m níže.

Na kraji svahu je stolek, u něhož sedí startéři a rozdělují čísel. V bouřlivém větru, rozprašujícím sníh, všichni se zmítají, pohybují, tlukou mrznoucíma rukama jako hejno velkých ptáků, kteří se jeden po druhém rozletí do propasti.

— Pět, čtyři, tři, dvě, jedna, teď!

A již je z běžce jen černá tečka, jež letí bleskurychle po zledovatělé pláni a pak mizí. Bláznivá jízda do otevřeného hrobu, prováděná veškerou silou, jíž je kdo schopen, sice jen čtyř- až pětiminutová práce svalů, ale při které se »nadřou« i nejlepší, aby překonali nástrahy a nesnadné ko-

Lehounké pouzdro Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12.80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

nečné partie jízdy. A jak rozeznati nejlepší, jak jen rozeznati ženy od mužů v přehlídce všech běžců, rozčilených, jakoby přichycených na volantu nějakého pekelného stroje, s napjatými tahy, zrudlými obličejí, třesoucích se nohou, nebo naopak překonávajících nejhorší nesnáze dráhy sotva několika pohyby.

Tabule s výsledkem závodů přinesla pak zprávu o vítězství Švýcara Davida Zogga v čase 4.27.2 v kategorii mužů a Anny Ruegg (Švýcary) v kategorii žen v čase 5.38.

A typický ledový večer engadinský snesl se na tento první závod a na město, po němž se rozptýlila mužstva v rozčilení poněkud vážném a přísném prvého závodního dne.

Dámský slalom konán v pátek 16. února: Příštího dne ráno konal se dámský slalom na svazích Corviglie. Vyrázilo 25 žen. Zvítězily německé lyžařky, které získaly prvé místo také v klasifikaci podle národností. Christel Kranz (Německo) dosáhla championátu v kombinovaném sjezdu a slalomu.

Slalom mužů, nejzajímavější část celého meetingu, odbyval se v sobotu 17. II.: Nikdy neozářovalo slunce engadinské — ono slunce, s nímž se tu setkáte všude, jakoby s příznačným motivem těchto velkých dní — s větším leskem průběh sněhových slavností. Byl to zázračný slunečný den, takový, jaký bývá u nás v zimě sotva jednou za rok; den slávy, barev, nádhery a míru; den štěstí a uklidnění. Všecky větry zmlkly.

Na jednom z východních svahů nesmírných ploch Corviglie táhne se závodní dráha, čistá, vyhlazená jako krásný mramor, start je obklíčen sněhovou zídou, oslnivě bílou, na níž místy září světelná skvrna červené, modré nebo žluté vlajky. Ve výši velkého stěžně s prapory soutěžících národů. Dole cílová chatrč, pro funkcionáře.

Ale kdo je ona vysoká postava, stoupající pomalu po závodní dráze v bílém obleku, na hlavě jakousi převelikou jockeyskou čepici, chráněná neméně obrovskými černými brýlemi? Ach toť mister Lunn, který je polovičním otcem slalomu.

Vystupoval se zájmem uznaného odborníka, jako britský velící generál při prohlídce čet — snad Arabů, snad Kabyľů, neboť jeho bílý zjev a celé to nesmírné oslnění kolem mělo do sebe cosi koloniálního, saharského. Jak by ne, při takovém slunci jsem závodícím se saharským A poněvadž brýlema jste viděli všechno žluté, byl by člověk věřil, že je v Timbuktu.

Diváků poněnáhu přibývá, typy půvabné i groteskní, vše, co přináší mezinárodní lyžařská fauna. Dvě Angličanky přijíždějí na lyžích, vzpřímeny a oblečeny do těsných kožichů, zastavivše se na úpatí svahu tak jistě a korektně jako by vstupovaly do salonu. Amplion jodluje švýcarskou písničku. Orfeon ze Sv. Mořice je umístěn před závodní drahou.

Nahoře vidíte Bunau Varillu, kapitána francouzského teamu, stoupajícího se svými závodníky a vysvětlujícího jim trať, přímkou a nesnadné soutěsky. Mister Lunn opouští závodní dráhu se slavnostně úředním vzezřením.

11 h. 30 m. Červený panák, který vyrazí na vrchu závodní dráhy, pronikne prvním párem vlajek jako by jel na bruslích, letí k druhé brance, kymácí se mírně zprava doleva, pak jako by unesen prudkým závanem sněhu, zahne

nepozorovatelně do prava, pak doleva, až konečně přetrhne závodní pásku.

Amplion řve, že závodník Seelos (Rakousko), champion F. I. S. 1933, proběhl dráhu mimo soutěž v 53.5.

— Hurrá! odpovídá zástup, unesený nadšením. Ten výkon se asi nedá překonat. Pružnost a virtuosita rakouského jezdce byla taková, že se zdálo, jako by nepotřeboval řídit své lyže. Bylo to ohebné a vyrovnané vyvažování celého těla, sjezd podivuhodně jemný, pravidelný a klidný, bezpečné sklouznutí po obrovském svahu, jako když přeběhne ještěrka po zemi.

Po stylu Seelosově zdál se styl Zoggův skoro brutální. Mohutný švýcarský běžec pracoval, jak se zdálo, pouze nohama. Jeho tělo se houpalo v jednotné masce na kolenou podivuhodně mocným kyvem. — Běžec číslo 1 dorazil v 55... řve amplion francouzsky, německy, anglicky a italsky. — Běžec číslo 2 dorazil..., běžec číslo 3...

Tak za sebou následuje 43 sinusoidů slalomu; jednou znamenitých, jindy prostředních, jak seznáme z řevu davu nadšeného, když se jízda vydařila nebo naopak soucitného, došlo-li k pádu, zejména u některého z favoritů.

Mladý Peter Lunn, velký oblíbenec britského klanu, se vymrští a provede jízdu s pohyby velmi pravidelnými, s velkou jistotou před očima svého otce.

— Běžec číslo 13 dorazil v 58...

— Hurrá Peter!, odpovídají hezké, křehké Angličanky, seskupené v barevném chumáči u cíle.

Teď sjíždí Angličan Mackintosh, pak slavný Sigmund Ruud v karmínovém sweatru. Sjíždí lehce, zdá se, že sotva se země dotýká a projíždí poslední brankou, zbrunátnělý obličej máje rozšířen svým chlapeckým, širokým úsměvem. Prince Alvaro d'Orleans-Bourbon, startující za Španělsko, se lehce a graciálně mihne, bíle dressován

— — — Co je s Francouzi?

Ten veliký chlapík nahoře je Vignolles z Pyrenej.... První branka, můj Bože... projíždí jí, hoj!... druhá, také v pořádku; třetí, žádný strach. Kymácí se s lehkostí, pohybuje strašlivě rukama, vřítí se na zatáčku v prohlubni, vyskočí na zvýšeninu, smýkne se k posledním vlajkám... konečně! — Běžec číslo 25 dorazil v 58.4.

Za ním se řítí druhý Francouz Tournier, porazí vlajku, brázdí sních jako kanec hází rukama, hlavou, celým mocným tělem, sem, tam. — Běžec číslo 26 dorazil v 59.2.

Následují za ním další Francouzi: Pravidelný, metodický Allais, pak Jamet, nervosní, jak se zdá, pak za nějakou chvíli Bechert, velmi živý, velmi jistý sám sebou a Maurice Lafforgue, který jede s námahou a nemá odvahy dojetí do konce.

Druhý díl následuje bezprostředně. Dráha je strašně zrytá. Němec Franz Pfnür letí jako šíp a když amplion hlásí 53.9, všichni chápou, že součet jeho výkonu je ten nejlepší výsledek závodu.

— — — Před hotelem za hodinu nato komentovány výsledky.... Kapitán Francouzů Bunau Varilla mezi hloučkem svých uvažuje:

»Mohli jsme být lepší. Při sjezdu byli hoši pod svou úrovní. Příliš naivně opatrní; příliš rozčilení.«

I. Tangvald, který sledoval jízdu francouzského mužstva s velkým zájmem, přisvědčuje Varillovi.

»Potřebovali bychom,« vysvětluje závodník Tournier, »každou zimu dva nebo tři mezinárodní závody. Doma jsme králi, ale když se jedná o zápas s internacionály, pak s bohem...!«

A druzí Francouzi Jamet i Bechert, přisvědčují: »Schází nám trening, trening ve velkém měřítku, po dlouhou dobu.« A dlouhý Vignolles dodává: »A jak se chcete trénovat? Musíte myslet na své povolání!«

*

Ve vláčku, který nás večer unášel do Churu, náhodou jsme si mohli promluvit s baronem Le Fort, technickým vedoucím Německého lyžařského svazu (D. S. V.) a F. Erbem, chefredaktorem curyšského »Sportu«, časopisu, vydávaného v německé řeči a skvěle redigovaného, pokud se týče lyžařství a uvažovali jsme o úspěchu německého mužského i ženského družstva.

»Němci vděčí za úspěch,« ujišťuje nás pan Erb, baronu Le Fort za jeho iniciativu v úplné reorganizaci D. S. V. a mocenskému postavení, které dostal D. S. V. v lyžařském sportu zásluhou vlády.

A technický vedoucí Německého svazu Le Fort připouje nikoli bez hrdosti: »Máme říšského ministra sportu. Zítra odjíždíme celá německá skupina v letadle do Švédska. Dostali jsme od vlády 6000 Mk pro Solleftea.«

Úvahy na okraj závodů: Byli zde zastoupeni nejkvalifikovanější reprezentanti evropského sjezdového lyžařství. Měli jsme tudíž možnost slyšet nejeden úsudek a činit nejednu úvahu. Uvádíme zde jednu z úvah spíše namátkou, nejmenujíc autorů, ale pokud jsme měli příležitost a možnost se dorozumět.

Prof. J. KOUDELKA:

Medzinárodné lyžiarske závody o majstrovstvo RČS. v Banskej Bystrici.

O těchto závodech mali sme už príležitosť čítať v tomto časopise (č. 6) pochvalný referát miestonáčelníka Svazu lyžiarov RČS. pána Ivana Komárka. Nakoľko je snáď tento pripochvalný, neúplný, alebo príliš stručný, dovoľujem si ho týmto článkom doplniť, síce len ako domáci pozorovateľ, ale zato o všetkom dobre informovaný.

Je síce pravdou, že sme tieto závody veľmi pečlivo už v lete pripravovali, ale naša práca bola v mnohých prípadoch zbytočná. Sklamali sme sa nielen v snehových pomeroch, ale i v účasti cudzieho obecnstva, úradných zástupcov i v účasti medzinárodných závodníkov. Toto boli hlavné nedostatky závodov, ktoré sme neboli v stave už odstrániť, alebo napraviť. Naproti tomu stretli sme sa s veľkou a nečakanou pomocou vojenskej

Zkušený odborník, sám výtečný sjezdač z Pyrenej, kapitán Francouzů, Etienne Bunau-Varilla, podotkl mnoho pro nás Čechy zajímavého:

»V mužském závodu sjezdovém byli první čtyři Francouzi předstížení třemi ženami. I Vignolles byl předstížen při konečném třídění Annou Ruegg (Švýcary); a před Tourniera, Allaisa a Jameta se dostali dva Němci.

Ve slalomu nejlepší muž, Němec Pfnür, dosáhl 55.1 a 53.9, v obou oddílech souhrnem 1.49. Nejlepší žena, Němka Christel Kranzová, docílila 58.5 a 58.5, úhrnem 1.57. Úžas! Dva slalomy úplně shodné v tempu!

A nejlepší Francouz, Tournier se svými dvěma tempy: 59.2 a 59.4, úhrnem 1.58.6 ... A což ty dvě Němky před ním v celkovém umístění!

Kolik je ve Francii žen, které by se mohly účastnit takových závodů? Jedni se domnívají, že tři, jiní dvě, ostatní žádná. Nemáme o tom valného mínění. Německo přichází do Sv. Mořice s četou 5 žen a vyhrává slalom.

V závodech sjezdovém první žena, Anny Ruegg (Švýcary), docílila 1.10.8 po prvém z mužů, Zoggovi, a to na výškovém rozdílu 910 m.

Mužstva německá a švýcarská překonala bezpečně mužstvo anglické i při jeho dokonalém a krajně odborném vedení.

Závody sjezdové a slalom potvrdily nejvyšší úroveň Němců a Švýcarů v těchto oborech. Dokážeme cílevědomost trainingu ve sjezdu slalomu od ostatních závodů? Všichni si to u nás přejí.«

Maně vzpomínáme na naše poměry. Jak to bude s námi, když všichni národově okolo nás tak se starají...?

posádky a lyžiarskeho odboru miestnej telocvičnej jednoty Sokol.

S nedostatkom snehu byly síce velké ťažkosti, ale vec v podstate nebola ani tak zlá, ako je popísaná. Nie je pravdou, že »všetcky, bystřickým Ski-klubem připravené plány tratí, selhaly úplně«; neprevediteľnou bola iba trať 18 km, pripravená na druhej strane mesta než 50 km. Hlavným základom bola však trať 50 km, ktorá nám ostala úplne zachovaná; len malé zmeny a návažky snehu bolo treba urobiť v blízkosti mesta, pretože tam bolo málo snehu. Inakšie zostala trať nezmenená tak, ako bola riadne pripravená; 35 km tejto trati (od 40. do 5 km.) mala snehové pomery veľmi dobré. Skoro všetci závodníci si ju chválili, lebo viedla strieda-

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

vým terénom; jej najkrajšia časť viedla z Kordík pres Suchý vrch až do Banskej Bystrice (20 km) stále vlnitým terénom a často lesom s výborným snehom. Výškový rozdiel nebol 450 m, ale 535 m; celkové stúpanie bolo 1280 m (25%).

Týmto zaisteným a veľmi pekným úsekom pädesiatky (Kordíky—B. Bystrica) boli zaistené i druhé trati závodov, t. j. 18 km a vedľajšia 8 km pre III. triedu a dámy. Bolo teda pomerne snadným, ale šikovným Krňoulovo rozhodnutie, startovať na 18 km v Tajove, pripojiť sa pri Králikách na trať 50 km a s malými zmenami po tejto až do B. Bystrice, s cieľom tiež pri malej stanici. Bola to osemnásťka veľmi pekná a pomerne ľahká; mala nie veľký výškový rozdiel (asi 350 m), start bol o 100 m vyššie než cieľ a viedla stále vlnitým terénom až do mesta.

Druhou ľahkou možnosťou bolo pripraviť 8 km v najlepšej časti 50 km, t. j. medzi Suchým vrchom a Kordíkmi. Táto bola ešte ľahšia ako 18 km, s výškovým rozdielom len asi 100 m; viedla od chaty KČST pod Tr. Ždiarom smerom na Králiky, po obratu pri kolibe nazpäť vrchnou stranou, stále striedavým terénom a lesom. Jej vadou bolo len to, že bola príkrátka (pre III. triedu) na čo ukazujú aj časy závodníkov.

Všetky tieto trati boli riadne vyznačené a obsadené; na trati 50 km boli 3 telefonické a 3 občerstvovacie stanice, na 18 km len po jednej (chata KČST). Poviem úprimne, že toto nachystať nebola žiadna maličkosť. Okrem občerstvení dostali závodníci jesť a piť (čaj), koľko chceli, po skončení každého závodu (behu) a mali príležitosť zadarmo sa vykúpať (v kúpeľoch pri malej stanici). Väčšina z nich síce túto pozornosť s vďakou kvitovala ale našli sa aj takí, ktorí sa nevedeli ani poďakovať a na patričných miestach hádzali hrnčeky do snehu.

Najviac roboty dala nám príprava lyž. mostu gen. M. R. Štefánika, na ktorom bolo najmenej snehu, pretože leží pomerne nízko v blízkosti mesta. Tam bolo treba navoziť a ušliapať nie 80 povozov, ale vyše 500 m³ snehu; táto práca sa sa však plne vyplatila nielen po stránke finančnej, ale i propagačnej. Nasledovali totižto také závody v skoku na lyžiach, aké sme dosiaľ nikde u nás nevideli; imponovalo tu veľké ticho a záujem divákov, bezvadná organizácia a poriadok. O výkonoch v skoku nebudem tu veľa hovoriť; v pravom slova smysle excelovali tu Poliaci. Naši chlapi mali nielen nedostatok tréningu, ale i značnú smolu. Svojím štýlom a istotou skoku blížili sa Poliakom len malý Fárek (P. J. Radhošť) a Lukeš z Jilemnice; vlnajší mistr v skoku (Vrána) mal ozaj veľkú smolu.

Veľkou chybou pri závodoch v skoku bolo to, že boli závodníkom povolené len 2 skoky pre závod sružený (v sobotu) a 2 pre skok prostý (v nedeľu). Aspoň v nedeľu mali dostať príležitosť skočiť tri razy; bolo by to veľkou výhodou nielen pre nich, ale i pre obecnosť, ktoré stále prichádzalo, i od vlakov ešte vtedy, keď už bol závod chytro skončený. Začalo sa totižto už o 13 a pol. hod. a skončilo sa už o 15 hod.; to je doba

pri peknom čase z dôvodov finančných i propagačných veľmi krátka a nevhodná.

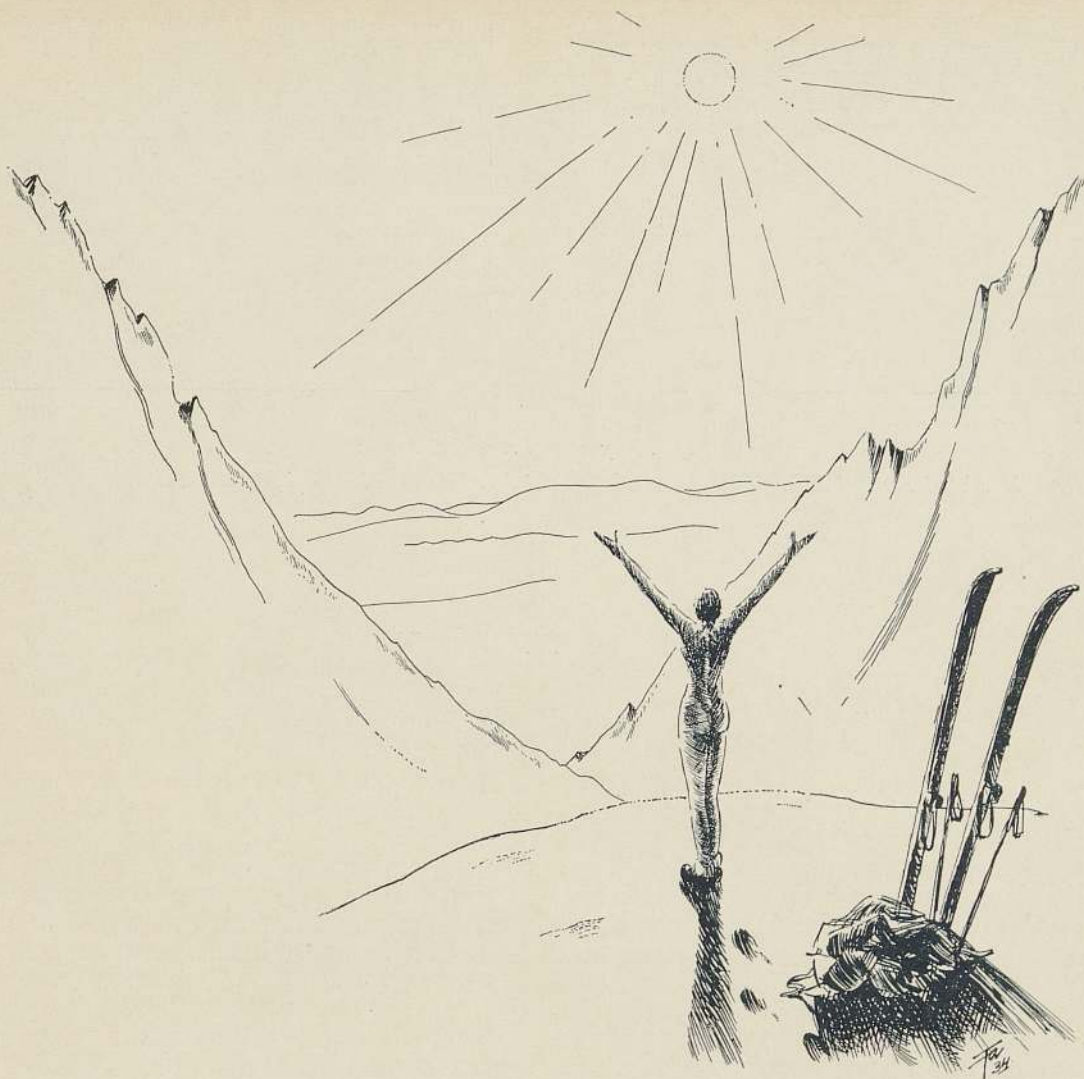
Účasť obecnosť pri závodoch, zvl. v skoku bola veľmi pekná, ale väčšinou len z mesta a blízkeho okolia. Zo zeme Českej a Moravskosliezskej mali sme tu síce dosť závodníkov, ale skoro žiadnych funkcionárov a žiadne obecnosť. Bolo to síce z niekoľkých príčin, ale hlavnou bude asi tá, že ministerstvo železníc nechcelo povoliť skoro žiadnu slevu na dráhe, hoci značnú (33% až 50%) majú členovia KČST. Na svoje turistické i súkromné výlety rodinné. Naproti tomu v Poľsku pri majstrovských závodoch v Zakopanem, dostali všetci jednotlivci bez reči slevu 50% a korporácie ešte viacej. Naši páni asi premýšľali, že by málo zarobili; preto sú im milšie vlaky polo-prázdne.

Hoci sa majstrovské závody RČS. vypisujú ako medzinárodné, mali sme tu len Poliakov; druhí naši susedia sa alebo omluvili, alebo nepišli. Je to ale veľká škoda, že práve majstrovské závody troch susedných štátov (ČSR, Rakúska a Maďarska) boli vypísané na ten istý termín. Sú síce všetci členovia FIS, ale nevedia sa vzájomne, ani prostredníctvom FIS pokonať a ustáliť svoje termíny medzinárodných závodov tak, aby im nekolidovali. Sväz lyžiarov RČS. mal by na to už teraz pamätovať a upozorniť na túto vec predsedníctvom FIS, aby sa to nemohlo opakovať.

Okrem toho bolo by už na čase, aby sa program majstrovských závodov RČS. zmenil; nielen vonkajšou cestou, ale i vnútornou. Vypisujme ich ďalej len ako medzinárodné lyžiarske závody o majstrovstvo RČS. (rozumie sa samo sebou, že v behu, skoku i sjazdu). Závod v behu III. triedy na 8 km mal byť už toho roku vypustený a nahradený štafetami, pretože sa juniorské prebory konajú osobite. Konečne sem patrí i závod sjazdový a slalom, ktorý by sa dal vykonať tiež ako druhá čiastka závodov na Veľkú noc vo Vysokých Tatrách, aby sa závody neťahaly celý týždeň.

Napokon musíme poďakovať Sväzu lyžiarov RČS., že tieto závody boli usporiadané na Slovensku a v Banskej Bystrici. Maly tu svoj veľký význam propagačný, ktorý vidíme všade už teraz; je to predovšetkým veľký záujem o vec nielen medzi mládežou, ale i dospelými. Okrem toho poslúžily tieto závody i vzájemnosti československej; v tejto veci je ale veľká škoda, že nikto z úradných zástupcov našej vlády (hlavne min. zdravotníctva a obchodu) nebol prítomný, ba ani jeden slovenský minister, hoci boli všetci riadne pozvaní. Musíme sa teda uspokojiť len tým, že je to naša tichá, ale záslužná práca nielen v telesnej, ale i v národnej výchove československej.

Končím svoju zprávu s tým priáním, aby takéto závody boli druhý raz tiež riadne filmované a rozhlasom rozšírené. Závody v skoku (prostý) boli síce od nás rozhlasom vysielané, ale takým záhadným spôsobom, že to bolo počuť iba na Slovensku. V tejto veci bude iste už budúce náprava, lebo už čoskoro sa tu bude stavať nová vysielacia stanica.

Dnes jaro trumpety si vichří triumfální
a všichni čekají na návrat mladých ptáků,
v jichž peří budou chvít' se hudby rovníkové.
A až k nám přiletí ty všechny jarní lásky
— na smavých pobřežích prapory vyvěsíme
a bude zem se zdvihát v rytmech svátků,
které jsou bělostné jak sny zasnoubených....
Zpívejte teď písně o vůních velikonočních,
zpívejte teď písně o slunci a břechtanech.
Všecko je tak prosté a plno upřímnosti
a myrrhy prvních přání k nám s nebes spadávají.
Neznáme vichřice, té kruté kouzelnice,
opojení krásou nebes a symfonií moří,
my ptáci opilí závratmi všeho štěstí
se do začátku jarních dnů unyle kolébáme....
A všechno bude květ co v našich očích září
a všechno bude květ co v našich hrudích plane.
Své štěstí vtělíme v rej oranžových rajek
a nějaký ten mladý bůh nám řekne září myšlenek svých
— od hvězdy ku hvězdě chť bloudit naše duše,
každíčké říci jáсот velikonočních vůní....

*Dva obrázky z naší redakční mapy:
Horské slunce činí divy. Teď je doba, kdy lyžařství vrcholí v nejučinnější fázi své rekreační síly.*

MIREK KARLÍČEK:

Jarní lyžaření v slovenských horách.

Přechod zimy do jara, to jest konec března a duben, v rovině a hlavně v městech není nikterak příjemný; pršky střídají se se sluncem, mlhy s přeháňkami, bláto lepí se nám na nohy. Za to předjaří na horách patří k nejkrásnějším dobám. Sníh změnil se vlivem slunce a nočních mrazů v zrnitou hmotu, na které lyže krásně kloužou. Slunce odrazem od sněžných ploch znásobuje svůj účinek. Bez kabátů, bez košil, ba i jen v plavkách můžeme užívat nejen sněhu, nýbrž i slunce a krásné pohody.

Musíme si ovšem vybrati příhodné místo pro svou jarní lyžařskou turu. Na slovenských horách je mnoho míst, která uchovávají sníh až do konce dubna a ještě začátkem května leckde můžeme dobře lyžařit.

Nám nejbližší Malá Fatra má sníh hlavně v hlubokých úvalech blízko obou Krivánů a na severním svahu jejich. Nejnižše položená Klačanská chata na Maguře nad Vrútkami je na okraji luk, které začátkem jara mnohdy sníh ztrácejí, avšak za půl hodiny z chaty dospějeme do úvalu za Magurou, kde se sníh drží dlouho do jara. Vyšší sousedka, chata pod Fatranským Kriváněm na Meškalce, má ve svém 1500 metrů vysokém okolí sníh hodně dlouho a hlavně v hlubokém kotli na severovýchodním svahu Kriváně si dobře zalyžaříme i koncem dubna a snad i začátkem května. Z velké chaty Pod Chlebom najdeme sníh v několika místech, hlavně v proslulé fatranské »vaně«, dlouhém úvalu s úbočí Kriváně k Revayově chatě na severních svazích Kriváně východního.

Jižní část Malé Fatry s novou chatou pod Velkou Lúkou má několik pěkných údolí ve značné výši, kde jistě se sníh dobře zachová.

Protěžšek Malé Fatry, rozlehlá Velká Fatra, ztrácí na hřebenu sníh rychleji než strmější a proto stinnější Malá Fatra. U obou okrajových chat Velké Fatry — na Smrekovci a Králově Studni — na-

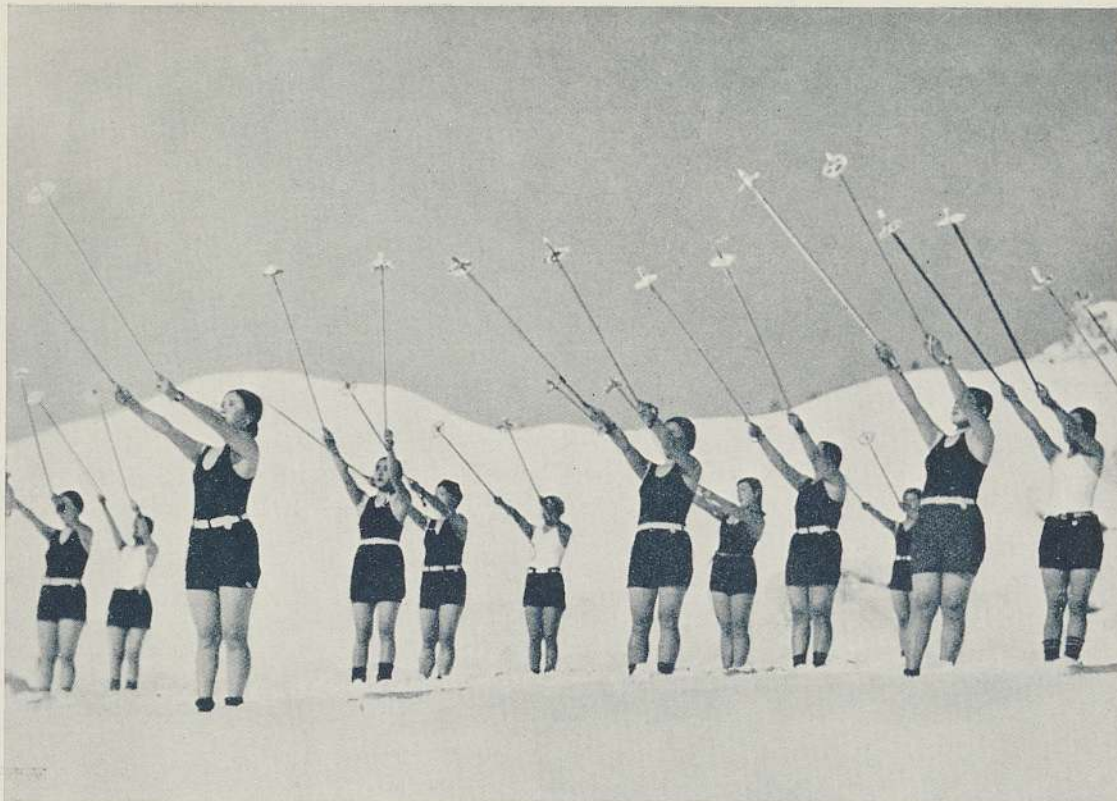
jdeme však, stejně jako na Malé Fatře, v březnu a dubnu dost vhodných míst pro lyžaření a slunění.

Mohutný masiv Nízkých Tater svítí bílými plochami ještě v půli května. Dvě hodně vysoko položené chaty v Nízkých Tatrách: Štefánikova chata pod Ďumbierem a chata na Chabenci, umožňují pobyt přímo ve středu krásného terénu, kde možno lyžařit ještě v květnu. Obě chaty mají příznivou polohu — na jižních svazích, chráněny od severu mohutnou hradbou horskou, přijímají plnou náručí jarní slunce. Štefánikova chata pod Ďumbierem má ještě tu výhodu, že od ní rozbíhají se 3 hluboká údolí, v nichž několikametrové vrstvy sněhové odlávají slunci daleko déle, než sníh na volných pláních. 28 stupňů tepla jsme měli na Štefánikově chatě pod Ďumbierem ve výši 1740 m a při tom byl sjezd s 2045 m vysokého Ďumbieru na zrnitém sněhu úplně hladký.

Odlehlý terén Královny hole a sousední Velké Vápenice je na jaře dosud těžko dostupný. Na hřebenech útulny není, je nutno vystupovati každý den z údolí nebo z hájovny na Smrečinách k terénu a zase se dolů na noc vracet. Jediným útulkem na Velké Vápenici, skvělém souboru horských luk ve výši nad 1600 m, jsou salaše, ale tyto letní útulky pastýřů jsou příliš primitivně stavěny, než aby mohly sloužiti za útulek zimní. Nejbližší ubytování zatím je v hájovně na Smrečinách pod Královou holí.

Liptovské hole*) mají v tomto roce k dispozici Matašákovu chatu na Zverovke, obsazenou celou zimu. Na jaře bude dostavěna hořejší chata pod Roháči, v poloze značně vyšší. Matašáková chata sama je sice jen ve výši 1100 m, ale údolí k ní smě-

*) Viz podrobný článek o Liptovských holích v 7. čísle »Zimního sportu«.

V pohoří Iwahara v Japonsku cvičí japonská lyžařská dívčí škola z Tokia; Japonsko jde v světovém lyžařství milovými kroky vpřed.

Foto P. P.

řující jsou obrácena k severu a tak uchovávají sníh velmi dlouho do jara. Smutná dolina a Spálená dolina, sahající do výše 2000 m, mají ještě krásné, přímo alpské sjezdy v neporušeném sněhu, když již jinde je sníh dávno pryč.

Vysoké Tatry mají rozmanité podmínky jarního lyžařství. Z lázeňských míst položených na tatranské cestě Slobody, jen Štrbské pleso může počítati v dubnu na lyžařskou sezonu. Avšak i Štrbské pleso je spíš východiskem tur dál do hor, za to je ovšem znamenitým místem pro toho, kdo chce užítí dobře a pohodlně jarního horského slunce. Půl druhé hodiny vzdálená chata u Popradského plesa je ve středu krásného lyžařského terénu u ústí několika dolin, ve kterých je v dubnu velmi dobré lyžaření. Útulna má filiálku vysoko v horách, chatu pod Rysmi ve výši 2280 m, kde je sníh ještě v červenci.

Ve střední části Vysokých Tater má vhodnou polohu Sport hotel Hrebienok, konečná stanice lanové dráhy a turistický hotel Kamzík, jako východisko tur do krásných dolin Velké Studené a Malé Studené. Obě doliny mají sníh velmi dlouho do jara, lyžaření v nich na jarním slunci je opravdovým požitkem. Závěry obou dolin mají chaty, které od letošní zimy jsou otevřeny celý rok: ve Velké studené dolině je to zbojnická chata u Sesterských ples ve výši 1930

metrů, v Malé studené dolině Teryho chata u Pěti spišských ples ve výši 2016 m. U těchto chat najdeme lyžaření ještě v dubnu a v květnu v plné kráse.

Východní část Vysokých Tater má skvělý lyžařský terén v okolí Kopského sedla. Považují tento terén za nejkrásnější u nás; Meďodoly, Javorina a ostatní doliny nezadají v ničem proslulým sjezdům alpským. Útulak poskytne nám Votrubova chata u Bílých ples ve výši 1624 m.

Severní strana Tater nemá na naší půdě vhodných chat, kam bychom se mohli v jarních měsících za sněhem vydat. Polskou stranu Vysokých Tater můžeme navštívit ve spojení s návštěvou Votrubovy chaty.

To je tedy stručný přehled možností, které má lyžař v jarních měsících na Slovensku. Podrobnosti o ubytování, přístupu k chatám, cenách atd. najdete v »Lyžařském průvodci Slovenskem«, vydaném knihkupectvím Klubu čs. turistů.

Snad někteří z Vás musili letos odložití projektovanou návštěvu zahraničních terénů lyžařských. Nelitujte toho, využijte ještě času k návštěvě krásných terénů na slovenských horách a poznáte, že mnohé, co jste hledali v cizině, máte u nás, doma, ve vlastním státě.

Japonská lyžařská dívčí škola v pohoří Iwahara. Tak plní moderní Japonsko samurajský zákon Bušido o výchově silné mládeže pro oporu vlasti. Foto P. P.

Ing. KAREL KANCNÝŘ:

Velká Fatra v zimě.

Chcete si v zimě zajetí do Velké Fatry? Kupte si mapu a příručku vydanou Klubem čs. turistů a zjistíte, že vyšší polohy Fatry nejsou zalesněné, že přístup jest od Báňské Bystřice a v jízdním řádu naleznete, že to z Prahy trvá sice trochu dlouho, ale že můžete jeti v noci a nic tedy nezmeškáte a že ze Starých Hor, kam jezdí po příjezdu vlaku z Báňské Bystřice za 5 Kč autobus, vystoupíte prý za 2½ hodiny k chatě při Královej Studni. Tomu poslednímu mnoho nevěřte, poněvadž je to čas závodníka I. třídy. Až budete vystupovat polovinu cesty příkře lesem a polovinu téměř po rovině, přijdete as za 1 a ¼ hodiny k orientační tabuli, která Vás poučí, že teprve za další 2 hodiny dostanete se na chatu. Také nechoďte ze Starých Hor do útulny přes Malou Křižnou za krkonošského počasí, za mlhy a fukěře, aby se Vám nestalo, že průvodce Vám poradí nechodit přes hřeben, při větru velmi nepříjemný, ale sjede s Vámi do údolí Bystřičky o celou získanou výšku hlouběji a můžete začínat výstup znovu. Pak se připravte, že za necelých pět hodin dorazíte do Wünschovy chaty. Budete si vážití teplé chaty, když od plískanic a sněhu budete mítí šaty zmrzlé na kost a budete obaleni ledem.

Máme Vás upozorniti, abyste si zamluvili nocleh předem, aby nebyla útulna plná? Klidně se svěřte do opatrování hospodáři, který se o Vás postará dobře. Nežádejte zázraků, ani měkkých postelí Grandhotelu, až Vás to bude trochu tlačiti. Speciální lahůdky si vezměte se sebou, ale nezapomeňte na vosky a řemínky, o ty jest v horách nouze.

Fučí-li, máte u chaty dobrý sjezdový terén, chcete-li mermomocí dále do hor, jeďte se schovat do lesa na Smrekovici, kde si na sečích všech možných sklonů dobře zaježdíte, zaskočte si na Smrekov a sjeďte jej několikrát za odpoledne a bude vám dobře.

Neberte s sebou kamarády »hřebenáče«, kteří za každého počasí, za větru a mlhy hledají potěšení v hřebenových turách. Hřebeny jsou zde stejně ofoukané a ledové jako u nás a pro fukěř se daleko nedostanete.

Čekejte na slunce, a až uvidíte v mlze probleskovat bílé hřebeny Fatry, pak přijde Váš den. Při slunci a za slunce poznáte Fatru. Z chaty Vás ráno překvapí výhled na řetězy hor, z Královej Studně uvidíte bílé vrcholy zasněžené Malé Fatry od Křiváně po Rozsudec, a plno jiných krásných zasněžených pohoří.

Za slunce můžete se pustit po hřebenu přes Malou a Velkou Križnou, na Ostredok nebo dále, zkusíte rychlý sjezd po hřebenu Uplazu, procvičíte náběhy ke slalomu na svazích Križné a Uplazu.

Mám Vás poslat přes celý hřeben a chatu pod Smrekovicí do Ružomberoku nebo přes Ploskou do Revúce? Máte zde mnoho možností, a prosím, jen dle vlastní záliby.

Týden uteče rychle. A popíšete-li všechny svahy

bezvadnými vlnovkami a přerežete úval nad chatou stopami jízdy střelou, můžete být spokojeni.

Nehleďte zde Alpy; ta Fatra jest krásný kousek světa. Poznáte nové kraje Slovenska, zasněžené hory a pláň a možná, že se za rok vrátíte zas.

Zapomenete na obtížný výstup, na trochu primitivní bydlení a dlouhou cestu, ale nezapomenete na krásné slovenské hory.

*Velká Fatra:
Pohádkový
lyžařský terén
na Križné.*

*Foto
Ing. Kancnýř.*

*Velká Fatra:
Svahy
Ostredoku.*

*Foto
Ing. Kancnýř.*

Hřeben Malé Fatry.

Foto Velíšek.

VELÍŠEK:

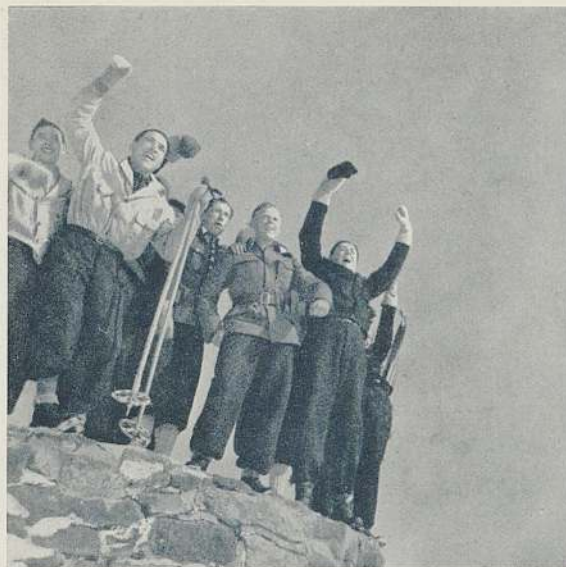
Malá Fatra v zimě.

(Na Chlebu.)

Malá je štovská zastávka. Dřevěná bouda, kůl s lampou, o kterou se pohodlně oprou lyže, hodláte-li je zbaviti skupenství tuhého, jež ve vlaku se mění ve skupenství kapalné — a lavička stále obydlená několika slováckými hochy. »Za Kč 20.—« osloví Vás malý podnikatel, aniž by zvláště zdůvodňoval svůj kategorický požadavek a očima váží batoh na Vašich zádech. Rádi mu jej svěříte, neboť nehledanými slovy žehnali byste své setrnosti, až to půjde v serpentinách do tuhého. Několik kroků podél trati, pak úzkým kaňonem procházíme pásmo hor a hle — varovný vykřičník zastaví Vaše kroky dříve, nežli máte příležitost podlehnouti lehkomyšlným svodům svých prken. K cestě svažuje se malá stráň s rozházenými kříži a za ostnatým drátem zejí čtyři čerstvě vyházené hroby, což pěkně souhlasí s počtem účastníků výpravy, důrazně nabádá začátečníku k respektu a pokročilé k zvýšení nedůvěry ve své bílé umění. Cesta přecházejíc v cestičku mění svoji mentalitu a dávajíc přednost kráse nad účelností, volným obloukem rozběhne se po bílé stráni doprovázena prvými tyčemi. Slováci ocitnou se vzadu, kde hledí si vyšlápnuté stopy a cesta pokračuje, stále zdůrazňujíc svůj výstupní charakter až konečně náhlým obratem zasekne se do stráně, odhodlána zničit prudký svah několika odvážnými rozmachy serpentin. Běda Vám, sportovci, kteří jste

ráno přerazili lyže a Vaše nová ružomberská prkna opatřena jsou vespod líbezně se lesknoucí vrstvou laku, běda Vám, sportovci, již špatně jste uvažovali o mazání Bohem svěřeného Vám dříví. Vosky, které nelhly k sněhu, lnou nyní důkladně k suknu Vašich bluz, když, lyže na ramenou, bojujete s bořící vrstvou, snažíce se zachovat svým tělem jediný správný a možný úhel k základně, předepsaný zákony přírody. Odboj nebo nešikovnost trestá se přemety v lehce ustupující vrstvě, jichž zásoba dostačí ku provedení k naprosté spokojenosti Vašich druhů. Devisa — pošklebovati se soupeřům je dovoleno — dochází zde bohatého uplatnění.

Pakli jste vystoupili z vlaku v 16 hodin jako my, jste-li obdařeni při výstupu bouří jako my, pak přijdete k chatě Klubu českosl. turistů pod Chlebovem ve 20 hodin za úplné tmy jako my — ovšem dorazíte s pocitem prokázané křivdy vůči tabulce, která Vás někde dole na počátku cesty bezpečně ujistila, že Vaše námaha byla změřena odborníky na 1¼ hodiny. Za těchto okolností bude se Vám zdáti chata pod Chlebem hotovým rájem, vykoupeným důkladným očištěm a její nájemce, pan Hájek, božskou mocností, jejíž perutě mnohými fázemi vývoje nahrazeny byly prodloužením dolních okončetin do tvaru lyží, na kterých se pohybuje se závidění hodnou lehkostí i jistotou. Jinak jeho božské vlastnosti

Z I. celostátního, lyžařského, hlídkového závodu brannosti v Krkonoších na Výrovce.

Vlevo: Prospekt části trati. Vpravo: Vítání hlídek u cíle.

Foto Kpt. J. Jeníček.

nebyly podrobeny mé analýze. Promluvil sice na mne jaksi ex kathedra, když jsem nesl 4 deky na lehátko, avšak budiž mu zde odpuštěno, právě pro ty překrásné přeskoky, pro něž bych se rád stal zlodějem, kdyby jen šly odcizit.

Chata pod Chlebem leží těsně na úpatí velehorského hřbetu Chlebu (1644 m) a prožijete zde úchvatné chvílky, ať již slunce otevře Vám vyhlídku do bohatě zvlněného slovenského kraje, ať již jste účastní bouře, při níž úzkostlivě kladete krok za krokem bojující s mraky, vichrem i ledem o nejpřimitivnější zásady stability. Posléze jmenované doporučuji jenom otužilejším sportovcům, pokud možno v blízkosti chaty, tak pokud lze rukou dosáhnout.

Šťastný den, kdy nedůvěřivě vykradli jsme se do zářivého jitra, abychom využítkovali neočekávaně krásné pohody ku projížďce. Náš cíl — po pravé ruce Chleb — po levé Vel. Kriván, svítil jasnou bělobou proti bílé obloze. Sníh, tvrdý, křídový, přijímal hrany našich prken, aniž by po způsobu včerejšího ledu se zlověstným skřípnutím podrážel nohy právě v okamžiku, kdy počali jsme mu důvěřovati. V ostrých serpentínách, libovolně kreslených do příkrého srázu slézáme úbočí a vítáme ojíněný triangl, nového přítele, který přibyl do řady starých známých. Ovšem, zatím co věnovali jsme plnou pozornost zdolání svahu, podařilo se slunci vylákat mlhy z údolí se zřejmým úmyslem poškodit nás. Však nezoufáme. Máme zde ještě jedno patro. Trochu příkrého sjezdu zapláceno novým výstupem a nový triangl plně nás odškodňuje za naši námahu.

Panorama ležící pod námi zachvěje nejotužilejší sportovní duší. Váh, vroubený blýskavými škeblemi malých městeček, dělí obraz ve dva stejně úchvatné díly a kolem nás staří známí, dobří přátelé z ně-

kdejších výletů svůdně se nabízejí našemu pohledu. Kopečky, kopce, hory i strmé velikány seřazeny do soustředných kruhů, odpočívají v mrazivém vzduchu a mluví k Vám s výčitkou, pakli jste je dosud ne navštívil a vzpomínkou, pokud jste prodelal na jejich sněžných i ledových stěnách.

Starý nepřítel čas připomene však povinnost a přivábí pohled do údolí. Sklon a letíme rozrážejíce pole zmrzlých ledových květů, opatrně s útesu na útes, později s hýřivou lyžařskou rozkoší zpracovávájíce svah, pokud terén i umění stačí. Spádnice sjezdu brzo najde muldu oddělující masiv Kriváně od Chlebu a již vyjždíme střídavě její protisvahy až k neobhospodařované chatě, kde konečně nejedeme cíl svého slalomu, končíce buď slušnou kristiánkou nebo hlavou v závěji — jak osud dovolí. Pak trochu stoupání a jsme zase u pana Hájka, který zaručeně nám poví — jak jsme to jeli. — Měl na nás stále vyhlídku.

Přijde však čas, kdy vložíte pantofle do chlebníku, naposledy stanete udiven na vyhlídce a zbytek — obstarají Vaše lyže, nebudete-li klásti překážky jich touze po údolí. Musí to být nádhera za dobrého sněhu krájetí oblouky a dle vlastního temperamentu zpracovávat sjezd pasekou úžící se pozvolna v lesní cestu a lesní cestou, která vyhodí Vás u staré známé tabulky na volnou pláň, bezpečně vedoucí až zase k tomu nádraží v Šútově. Musí to být krása. Škoda, že sních našeho návratu podobal se hrubému struhadlu, na němž lyže, pokud ovšem zůstaly na nohou, pohybovaly se s hlasitým, skřípavým protestem a naše těla provozovala evoluce, které, jak jsme byli později ujistěni, zdály se vskutku stvořeny jenom ku pobavení našich opěšalých spolujezdců k zahrnutí chmurné myšlenky, že jedeme domů.

Od Sněžných jam k Labské boudě.

Foto Sláva Kovář.

IVAN KOMÁREK:

Jak vznikl závod Gustava Wasy ve Švédsku.

Každoročně v březnu koná se ve Švédsku na 92 km dlouhé trati Sälen—Mora lyžařský závod vytrvalecký, zvaný závodem Wasovým. Elita švédských vytrvalců shromažďuje se v Sälen, by proběhla namáhavou trať do Mora, kde v cíli tohoto legendárního závodu je středisko národní slavnosti, kterou švédský lid oslavuje vzpomínku na jednu z nejdramatičtějších epizod svých dějin.

V roce 1520 vedlo se špatně Švédům v těžkém odboji proti nadvládě dánské. Početní vůdcové švédského odboje stali se obětí poprav, tak zvané »krvavé švédské lázně«. Týž osud očekával i švédského králevasala Gustava Wasu. Podařilo se mu však utéci do Delarne, kde shluknul sedláky k živelnému odboji proti dánskému panství. Ale rozhodnost v odboji u Delernských nebyla organizovaná — nezbývalo proto Gustavu Wasovi než prchati dále. Použil k to-

mu lyží a spěchal k Norské hranici, maje zrádné domácí špehy a pronásledovatele dánského krále-tyrana Kristiána přímo v patách....

Když dospěl po nesmírných útrapách městyse Sälen na norské hranici, dohonili jej na lyžích, zatím se organizačně vzchopivší Dalerňané a hlásili mu, že lze se tentokráte spolehnouti na švédské sedláky, kteří se rozhodli jej za každou cenu chrániti. Gustav Wasa hrdinně obrátil a spěchal po lyžích znovu po ohromné vzdálenosti ze Sälen do Mora.

A tak pod jeho vedením porazili švédští sedláci krvavě roku 1521 Dány u Brunsbaeck. Gustav Wasa vedl je pak vítězně na Stockholm, vzal geniálním útokem město, stal se říšským správcem nepřemoženého selského Švédska a roku 1523 prvním jeho králem.

Jak se s lyžařením začínat nemá.

Je tomu už hezkých pár let, kdy i mne náhle a prudce zachvátila touha povoziti se na těch dvou podivných, štíhlých sestřích, které k nám přišly z dálného severu, aby se staly vroucí láskou tak mnohého z nás — na lyžích.

Původně jsem se chtěla přidati k výpravě nováčků, kterých jelo tehdy hodně s mistrem Cínou Jelínkem na Benecko. Ale — už ani nevím proč — z toho tehdy sešlo a tak jsem se octla jednoho prosincového večera na Denisově nádraží ve společnosti vlastního a ještě dvou jiných mužů, z nichž jeden měl pověst znamenitého lyžaře a zkušeného vůdce.

Než povím, co vše jsem zažila na své první cestě do lyžařského ráje, musím předeslati, že jsem nikdy před tím neměla lyží ani v ruce, tím méně na nohou. — Můj muž, jsa pamětliv svého zranění z války, nechťel zprvu o tomto sportu ani slyšet; nechal se však strhnout mým nadšením a v poslední chvíli před mým odjezdem prohlásil, že pojede také. — Koupil si narychlo boty, od vůdce naší malé výpravy si vypůjčil lyže — a jelo se vesele do hor. — Jako na posvícení.

Nestydím se doznati tuto pošetilost, neboť vím, že bylo a bude ještě mnoho takových nerozvážlivců, kteří si myslí, že hory jsou Bohdalec nebo Šárka. Jim adresuji tento článek.

Byli jsme tedy šťastně ve vlaku. Měla jsem na sobě prvně ve svém životě lyžařské kalhoty. Bylo to cosi pří-

jemně nezvyklého. Aby se však nezdálo, že jsem úplným nováčkem, snažila jsem se chovati se co možná nenuceně, jako bych v nich byla přišla na svět. Bylo mi radostí strčiti si ruce po klukovsku do kapes a protože bylo ve voze místa dost — nebyl to totiž sportovní vlak, ve kterém se tlačíme jako sardinky v krabici — natáhla jsem nohy pěkně až pod protěžší laivěku. Ve voze nebylo ještě příliš teplo a tak, když jsem později ucítila docela příjemné zahřátí v nohou, ani mi nenapadlo, abych od-táhla nohy od topného tělesa, které mi tuto příjemnost působilo.

Vzduch byl pln veselí, vtipů a cigaretového dýmu. Náš vůdce sděloval nám mnohou svou zkušenost a zasvěcoval nás do teorie bílého umění. — Vlak nás unášel už hezkou chvíli, když mi najednou napadlo: kam vlastně jedeme? Na mou zvědavou otázku mi náš vůdce odpověděl: »Máme lístky až do Svobody. Já ještě nevím, kam se pustíme.«

Byla noc — vlak zastavil v jakési stanici. »Do Vrchlabí přestupovat!« ozvalo se za oknem našeho vozu. Náš vůdce vyskočil jako elektrisován. »Pojďte honem, pojedeme do Vrchlabí!« — Nastal nervosní chvat, lyže a batohy se sundávaly, hledaly se čepice a šály, litaly povely a napomínání a konečně jsme byli venku. »Přelezli« jsme do »expressu« na Vrchlabí a mysleli, že máme vyhráno.

Byla právě půlnoc, když jsme dojeli do Vrchlabí. S námi vystoupila řada lyžařů, ale, než my jsme se vy-

Správná výzbroj
jakostní značky

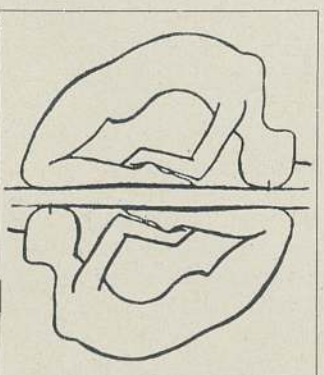

zaručuje již předem
plnou radost při kaž-
dém sportu!

Sport. dům **Bailony-Baumann,**
Brno, Koblížná-Růžová

G	
Y	
M	
N	R
A	Y
S	T
T	M
I	I
K	K
A	A
	T

Tělovýchovný ústav
BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ
Poříčí 32, palác Axa, T. 39216

Dobré trávení - dobrá nálada
dobrá nálada - dobrý sport

Dobré trávení
zaručuje
FERNET-BRANCA

hrabali z vozu, měli ostatní už svá dřívka na nohou a uháněli do města. V tom spatřil můj muž svého kamaráda z Karlína. »Kam jedeš, Honzo?« — »Ale do Špindlu; chtěl jsem přespat zde, ale našel jsem společnost, tak jedeme rovnou.« »Nazdar — nazdar« — saně se rozjely a naše malá expedice se dala také na pochod.

Po prvé lyže na ramenou! Když jsem v Praze vídávala lyžařky statně si vykračovat s lyžemi na rameně, zdálo se mi, že si to nesou štěstí. Neuvažovala jsem tehdy ovšem, že toto »štěstí« je dosti těžké a má ostré hrany, které se až moc nepříjemně člověku »vtělují«. — Ale: kdo se dá na vojnu musí bojovat! A tak jsem si statečně vykračovala; ušlapaný a zmrzlý sníh nám skřípal svou písničku pod nohama a my jsme »hmatali« cestu do města, protože byla tma jako v ranci a lucerna jen u nádraží a pak už nikde. Po cestě jsme se ptali: kam půjdeme spat? — »No, do hotelu »Schwan«, kam jinam,« povídá sebevědomě náš vůdce. — V tom se ze tmy ozval hlas, který k nám zahovořil asi takto: »Jó, lidičky, tam už asi nocleh nedostanete. To jestli nebude tamhle v té hospodě, tak nevím.« Byl to vrchlabský Čech, který byl asi rád, že slyší svou mateřštinu. — Nastalo vysvětlování, kudy máme jít, ale protože jsme se vyptávali do nekonečna, raději nás tam dovedl. Po hezké chvíli se ozval zase hlas ze tmy: »Á, já, voni už mají tmu, musíme je zbudit.« Někdo z nás zaklepal na vrata. Nic. Zakleпали jsme silněji. Zase nic. Do třetice všeho dobrého. Ostatně ve starých bájích se muselo také říci třikrát: Sésame, otevři se! Z útrob domu ozvaly se těžké kroky, pomalu se blížily až k nám. »Wer ist's?« »Haben Sie freie Zimmer?« — »Nein!« následováno zabručáním podobným vzdalujícímu se temnému hřímání — a pět lidí se vydalo na další pout' v hluboký spánek pohrouženým horským městečkem. Za rozmanitých »kdyby a jestli« dostali jsme se až k hotelu »Schwan«. Vešli jsme — tam ještě nespali — a rovnou k vrátnému. Náš vůdce šel na jisto. »Ist leider nichts mehr frei« — říká vrátný. Já stojím vzadu u tabule zadaných pokojů. Můj zrak zvědavě klouže po záznamech a v tom mám správný nápad! »Pan Dr. H. (to byl onen známý, kterého jsme u nádraží viděli nasedat do saní do »Špindlu«) »nám přenechal svůj pokoj u Vás. Jel dál a spát tu nebude.« Naši páni se udiveně po mně ohlédli, ale já vedla svou samospasitelnou v tomto směru dále. Po zjištění, že skutečně za námi už nikdo nejde, dostali jsme pokoj a na konec se našel přece ještě jeden pro našeho vůdce a druhého pána, ale musili spát spolu na jedné posteli. — To vše se však neodehrálo tak klidně, jak to tu teď píší. Myšlenka, že snad prochodíme noc po Vrchlábí, anebo prosedíme v nejlepším případě v zakouřené hostinské místnosti, nás zrovna moc nerozveselila. Dlouho jsem nemohla usnout a když mne konečně přece přemohl spánek, vrátil se pan H., udělal hrozný rámus, že měl pokoj telegraficky objednaný a teď že mu tam spí někdo jiný, atd. atd. Vrátný jej krotil, cosi namítal, ale pan H. láteřil zle — až jsem se celá vyděšená z toho probudila. Děkovala jsem pánubohu, že to byl jen zlý sen, lehla jsem si na druhé ouško a spala konečně tvrdě do šesti hodin. »Lyžařská vášeň«, které jsem propadla dříve než jsem začala jezdit, mne déle spat nenechala.

Unaveni po nočním dobrodružství, rozčileni před nastávajícím, ale přece jen plni radostného očekávání — tak jsme stáli, můj muž a já, pod podloubíčkem hotelu. Sníh, slunce a mráz utvořily na okraji chodníku ledové vlny.

Můj muž se rozhlížel po kopečích, na které právě vycházející slunko kladlo věnce růžových květů a nemohl se nasytit pro něj zcela novým pohledem. Točil se na všechny strany a stále mne, vedle něho stojící, upozorňoval na to, co ho zas a zase zaujímal.

»Podívej se tam ten...« — ale už nedořekl. Ujely mu obě nohy najednou a on si sedl celou tíhou svou i svých lyží, které držel na rameně. Ozval se bujný smích a již měl svůj křest »na lyžích« za sebou.

Ale teď se šlo. Já ovšem, hnána nepřemožitelnou nedočkavostí, první. Kousek za obcí jsme si lyže navlékli. Mně to šlo lehce, já měla vázání přesně na boty, ale manžel ve chvatu, s kterým se vypravil, neměl usměrňovací želízka přizpůsobena svým botám. Zatím, co se tam páni s tím vázáním hmoždili, zkoušela jsem první kroky. Zdálo se mi, že to půjde docela dobře. Šourala jsem se pomalu do předu podle teoretických ponaučení, kterých jsem v sobě měla spoustu. A tak jsem už byla hezký kousek napřed, měla jsem radost, jaký náskok budu mít, když jsem zaslechla táhlé zvolání mého jména. Chtěla jsem se otočit — už jsem ležela. Jak se to stalo, to už nevím; ostatně ptejte se začátečníka, proč upadl! Když se mi po dlouhé námaze podařilo vstátí, musila jsem se vrátit k pánům, neboť jsem šla špatným směrem. Teď jsme se dali na pochod společně. S počátku to nebylo tak nejhorší. Bylo to jen málo do kopce — nebylo tedy tak zle. Ale radost netrvala dlouho. Přišli jsme k potůčku, který bylo nutno překročit. Pane, to dalo práce! A na konec jsme přece jen lyže namočili. To se rozumí, že nám to pak drhlo — ale co my jsme tenkrát věděli o tom, že se lyže namočit nesmí! — Pohybovali jsme se krokem hlemýždím ku předu. Náš vůdce — odpusť mu to pánbůh, je to jinak docela rozumný a velmi milý člověk — přišel na tu nešťastnou myšlenku, že nás povede z Vrchlábí přes Dolní Lanov cestou Idinou na Hrnčířské boudy. Je to velmi hezká cesta, ale pro takové analfabety na lyžích, jakými jsme byli my, úplný zabiják. Těsně nad Lanovem se ulomila mému muži na jedné lyži postranice, takže lyže musil sundat. Poněvadž jsme se nacházeli na lukách, bořil se až po lýtka do sněhu.

Z Dolního Lanova jsme se chtěli vrátit po silnici do Vrchlábí, ale náš vůdce nás přemluvil, abychom toho nedělali. Nahoře se to prý spraví, bylo by škoda, abychom nevylezli až nahoru, když jsme už zde, atd. Šli jsme tedy dále. Můj muž, na zádech ohromný baťoh, ve kterém bylo mnoho zbytečných věcí, jen ne to, co tam být mělo, táhl svoje porouchané lyže za sebou na provázku. Ale lyže se mu každou chvíli obrátily a vázání brzdilo jejich klouzání. Já, rovněž zatížena objemným rancem, šlapala jsem na lyžích do prudkého kopce. (Musili jsme z 484 m na 1060 m n. m.) Nezvyklá na horský vzduch, na tíhu břemene a značnou námahu, kterou mně působilo zpětné klouzání lyží, chtěla jsem je také sundat a šlapat do kopce pěšky. Toho mi však náš vůdce nedovolil. Šlo prý by se mi ještě hůře a pak — není prý lyžařské tahat lyže na provázku jako pejska! Dala jsem se tedy znovu na »pochod«. Po dlouhé době s nejkrajnějším vypětím všech sil vylezli jsme na rovinku, které tamní horalé říkají »Tanzboden«, protože se tam hvězdicově sbíhá pět cest. Vyšli jsme ráno asi k osmé hodině z hotelu ve Vrchlábí a na Hrnčířskou boudu, »kde prý budeme pohodlně za tři hodiny« jsme dorazili (já v pravém slova smyslu dolezla) ve tři hodiny odpoledne. Šli jsme tedy sedm hodin bez jídla, bez pití. Jednak jsme měli jen nějakou maličkost

s sebou, jednak jsme únavou nic pozřít nemohli. — Ale den byl nádherný. Stromy měly divukrásné sněžné závěsy a odpolední slunce zlatilo jejich vrcholky do oranžova. Zdálo se mi, že jsem zakleta do některé kouzelné říše z bájí o tisíci a jedné noci. Nikdy před tím jsem nebyla v prostoru takového absolutního ticha jako zde. Stála jsem tu sama — páni mne daleko předešli — a dívala jsem se do široké lesní cesty před sebou. Byla rovná a dlouhá jako koleje dráhy v uherských pustách a zachumlaní lesní obří po stranách tvořili pohádkový špalír. Opřela jsem se těžce o své hole, otevřela jsem oči a duši dokořán a bylo mi, jako bych stála před branami ráje. — Snad jsem tehdy do něj neměla ani tak daleko. Byla jsem fyzicky úplně vyčerpána, držela jsem se jen s největším sebezapřením na nohou a chtělo se mi usnout. Jak příjemná musí být smrt zmrznutím!

Po nějaké chvíli jsem si uvědomila, že musím zase dále. Na konci průseku pohybovala se jakási skvrna. Když přišla blíže, poznala jsem našeho vůdce. Páni už dávno došli do boudy. Čekali, že se objevím brzy za nimi, když ale počala stoupat mlha z údolí, vypravil se náš vůdce pro mne. Můj muž nemohl; byl příliš vyčerpán. — Konečně jsem seděla! Jaká slast je mnohdy jen v pouhém dosednutí! Myslela jsem, že v té boudě již zůstaneme — ale neměli už noclehu, vše bylo obsazeno. — Náš vůdce, kterého pochopitelně už dávno nebavilo, že si nás vzal na starost, jel někam hledat nocleh. Byl sám už také unaven, — ale co mu zbývalo. Asi po hodině přijel. Ale utrpení nebylo ještě konec. Na cestě do druhé boudy zapadl můj muž, který musil ovšem opět bez lyží, do zavátého potůčku. Následkem náhlého, silného ochlazení chytla ho prudká křeč do celé nohy. Chtěla jsem mu pomoci, ale jedna lyže se mi svezla s nohy a já tam zapadla také. Namáhali jsme se zoufale dostat se ven, ale čím více jsme o to usilovali, tím hlouběji jsme zapadali do sněhu. Nechtěla bych zažít znovu něco tak namáhavého. Vypůjčili jsme si proto rohačky a sjeli jsme na »Stufen-seite« do hostince.

Bylo tam teplo a útulno a vědomí, že jsme konečně pod střechou, nám vrátilo ztracenou náladu. — Po večeři jsme šli spát do sousední chaty, neboť i tu už neměli prázdných pokojů. — Ale dobrodružství ještě nebylo konce. Z večera se udělal vítr a v noci přišla sněhová bouře. V pokoji, ve kterém jsme spali my, bylo pět postelí. — Asi po 11. hodině kdosi prudce zabouchal na

domovní dveře. Někdo šel otevřít a za chvíli bylo slyšet dva hlasy, žádající o nocleh. Potom bylo tiše zaklepáno na dveře našeho pokoje a náš domácí, s olejovým kahanem v ruce, se nás ptal, zda bychom dovolili, aby s námi přenocovali dva Němci z říše. Svouli jsme okamžitě — tři postele tu čekaly na svoje poslání a venku pištěl severák svou divou písničku.

A ráno jsme se rozhodli, že pojedeme domů. Bylo to snad nemoudré, — ale nás hory zastrašily. — Horal, u kterého jsme se vyspali, nás svezl do údolí. Byla to divoká, vzrušující jízda s větrem o závod, chvílemi až šileně odvážná, ale za jeho řízení naprosto bezpečná.

Než jsme dole sedli do pošty, která nás měla zavést k nádraží, rozhlédl jsem se kolem sebe. — Po noční bouři nebylo památky. Ne, ne, nemluvím pravdu! Zbyl tu sníh, hebounký, načechraný sníh, lehounký jak chmýří. — Z prava od Sněžky, kterou nám zakrývaly lesy a kopce nad Pecí, hořelo slunce, dnes nějak slavnostněji, okázaleji, než kdy jindy a jiskry jeho posvátného plamene dopadaly na zemi co barevné, zářící hvězdičky. Modrá bář nebes klenula se nám nad hlavou. — Byl svátek Početí Panny Marie a někdo proto rozkýval zvonek vesnické zvoničky. — Jeho jasný zvuk nesl se konejšivým rytmem poetickou krajinou. — Ne, této chvíle to nebyla pouhá krajina, byl to chrám — chrám, ve kterém člověk klečí — byť i stál, ve kterém se nejvroucněji modlí — byť i všechny modlitby dávno zapomněl — ve kterém je nejpokornějším, nejčistším, nejlepším křesťanem — byť by i nevěrcem byl.

Všude byl mír a klid a tichá spokojenost ležela nad tím, že první, tak vytoužený a mnohoslibný výlet můj do hor tak záhy a neslavně skončil. — Ale slíbila jsem si, že se sem ještě podívám. A také podívala!

Hory a lyže staly se mou největší láskou, třeba že první můj výstup na ně byl pro mne tak těžký. (Či snad právě proto?) Miluji je pro požitek v žádném jiném sportu nenalezený, jak etický, tak fyzický. — Na horách ztrácím všechny své špatné vlastnosti, své stáří v ně počítající. V záračně očištěném ovzduší jejich výšin koupou svou duši a odhazují daleko od sebe všechnu tíhu a všednost denního života. Jsem prostě jiným, lepším člověkem.

Nevěříte? Nuže zkuste to sami na sobě, — ale, prosím, nezačínajte tak pošetile a nerozumně jako já!

NB. Ještě jednu radu: Pozor ve vlaku na podrážky! Mně je totiž ta zrádná topná roura tenkrát propálila.

P. KOVANDA:

Žihlavnik – Chata Ski klubu Trenčianské Teplice.

Dni vlhkých mlh a špatných jarních nálad vytlačily mne z úzkého údolí Tepličky lesní cestou po úbočí Klepáče k triangulační věži na vrchol Machnáče. V severním svahu ležel mokrý firn, ve kterém zůstávala moje stopa, značená hnědou barvou střeviců.

Brzy po první stovce přilepila se mlha na dno údolí, chtivě olizovala protější stráně Dědovce, objímala oslizlé buky, rozběhla se po bánovecké cestě, aby se roztrhala o Ivaničkovec, což přivítala Machnáčská dolina hlubokým vzdychem svojí smrčiny. Ani sosny na Dědovci nezůstaly pozadu, rozjezily se, když po nich přeběhla vlna větru a v dolíčkách udělaly se víry, jako když foukneš psu do ko-

žichu. Než jsem se dozvěděl odpověď Dědovce, rozhoupal se i les na Královci a společný šumot hor mne překvapil, když jsem, vzdor zákazu, stoupal na triangulační věž.

Den nebyl pěkný. Zamžená obloha kladla se na okraj hor neznámých mi jmen. Jedna z nich píchala svým štítem skal do balonů mraků, zatím co po ostatních hřebenech se odrážel matně od mraků sníh.

Křížek kukátka se ustaloval ve stráních, po hřebenech plných ještě sněhu se pouštěl střelou, prováděl rychlé pochody porosty, aby se pojednou udiveně zastavil ve filihránské moreně pod masivem šedivých, rozervaných skal. Ale nestál tam dlouho. Myšlenky obouvaly kované boty,

opatrně viklaly morenovými kameny, než přenesly dále váhu těla, cvočky drhly plochy balvanů, zatím co pikl nalézal svůj lesk v drobné suti. To už udýchaný obzor kukátka navlékal nohám lezecké střevice, ruce kladly kolem boků smyčku lana, neviditelný kamarád si sedal do šterbiny skály, aby jistil. Křížek kukátka se přesunoval opatrně pod lehkým převísem, připlesknul se ke stěně skály na úzké lavici, rozčileně makal po výstupku skal, aby se konečně ulebedil na vrcholku a rozhlaholil se v zatracené, ale veselé ÁÁÁ...i.

Mapa svrátila svoji líc v místech viděných skal, aby malý kousek za nimi u čísla 952 řekla jméno Žíhlavník. Celkem ani mnoho neprozradila. Představila obřadně tři severní doliny, mezi ně vsunula čtyři štítů skal, z jihu k bodu 958 přiložila dlouhou plochu střechy, zlomenou dolinami Bzovík a Dubina. Východ připojila jménem Baske s ostatním horským světem.

Ale byla tu probuzená vášeň, která svoje letní neděle proslídila ve skalách, zapomenutých dolinách, nutila poslouchati zpěv »skalních vrbců«, protlačovala se pralesem kapradin, roztahovala se na rozpálených loukách pozdního léta a srůstala se Žíhlavníkem. Pak začal Žíhlavník pustnouti, chrchlavě a mrzutě hučel, zaschnulo v něm klinkání dobytčích zvonků a jednou v noci jsem se v něm probudil chladem. Příkrývka zešedla stářím jinovatky. Byl konec.

Chodil jsem v deštivých dnech podzimu na holou stráň, kukátkem odhadoval vrstvu sněhu, kterou bělel, a když začaly kmeny buků sytě šrafovati bílé stráně, šlapával jsem sám svoji stopu lyží, hrazenou jamkami po holích. Niž stopy vinul jsem vysokou bučinou, dělil jsem s ní plochy luk, rozorával jsem pluhem lyží prudké sjezdy, v pláních vykrajoval jsem měsíčky telemarků se vzpomínkami na vánoční cukrovinky, a byl jsem v Žíhlavníku sám se

svými kristiánkami a výmazy. Krátké dny prodlužoval jsem za temných jiter a černých večerů svitem elektrické lampičky na svých pochodech a návratech.

Přišel den překvapení.

Úzká stopa mých běhaček byla na několika místech přelíznuta širokou stopou turistických lyží. Pud kukačky mne hnál najítí vlastníka těch dřivek. Nezdařilo se mi najítí ho ten rok, ale rok nato ve velké zimě jsem se s ním srazil. Ale to už nebyl sám, v jeho stopě se táhli ramanatí chlapeci. Vznikla známost, umluvena první tura, samozřejmě na Žíhlavník, na ní pak první instrukce o jízdě a učení svislů. Vznikalo srdečné přátelství, nekalené národnostmi ani množství pozemských statků neb výši hodnot, protřpěly jsme společně smutky z návratů domů, protože nejmilejší Žíhlavník nebyl zařízen na pobyt lyžařů. Tak přišel plán vlastní chaty, plán lyžařského kroužku. Odložily se lyže a vosky, tváře zčervenaly líčidlem divadelní masky, která získávala první stokoruny, skládány členstvem těžko ušetřené peníze.

Padly první kmeny smrků, do hlubokého ticha Žíhlavníku tetelil se zvuk tesařských pil a širočin. Než vysušilo léto vláhu hory, stála naše chata připlesknutá pod ohromným bukem na kraji lesa, kulila a mžourala na prudkém slunci svými okny do plochy louky. Pak často za temných nocí podzimu chrastily kované boty v suchém bukovém listí, vrzнул zámek dveří, dutě bouchnul do černého strachu lesa úder okenice a když prvních pět centimetrů sněhu přikrylo louku před chatou, smyknul se na něm první lyžař...

Dnes malá chata, naše největší pýcha, chata ze všech chat nejkrásnější, nevyhovuje a musí dostati mladší sestru, aby dorostu zůstala stálá vzpomínka na staré klubové tatíky.

Zimní sport a naše děti.

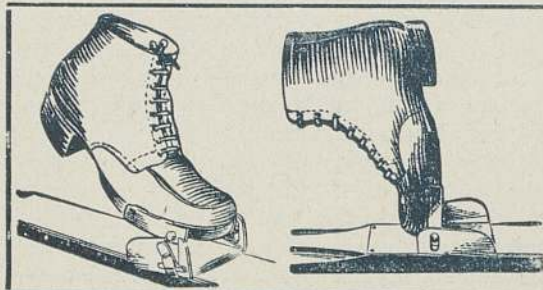
Kam s dětmi do hor?

Okresní město Jilemnice v Krkonoších je známé svým výborným lyžařským terénem. Lyžařství pěstuje se zde již od r. 1892 a těší se velké oblibě. Značná péče věnuje se tu sportu mládeže, pro niž pořádají se každoročně dětské závody. V r. 1924 byly v Jilemnici konány lyžařské závody dorostu Čsl. Červeného kříže, jichž se zúčastnilo přes 600 závodníků od 3—14 let. Tento imponantní počet je nejen důkazem velkého zájmu o lyžařství v tomto místě, ale svědčí též o vhodnosti místního terénu.

Jilemnice není jen střediskem lyžařství, ale i kulturním centrem celého českého předhoří Krkonoš. Jsou zde střední

a odborné školy: stát. reálné gymnasium, hospodářská a hospodyňská škola, odb. škola tkalcovská se spec. 1roč. školou obchodní. Studium na zdejších ústavech doporučovalo by se též mládeži z velkých měst. Pobyt ve zdravé krajině, příležitost k pěstování všech zimních sportů (lyžařství, sánkařství, bruslení, hockey) a občasná zájezdy do blízkých hor, spojené jen s minimálními výdaji, nemálo by jí prospěly po stránce zdravotní. Na tuto výhodu Jilemnice nutno zvláště upozorniti.

Železniční spojení všemi směry je velmi dobré a také několik autobusových linek dopraví lyžaře do všech krkonošských středisek zimních sportů (autobusové linky: J.—Benecko, J.—Mísečky, J.—Vrchlabí—odboč. Špindle-

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sánky, hockey-hole, obuv, výbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

rův Mlýn—Trutnov). Kromě pravidelných jízd možno zde kdykoliv najmouti auta i autobusy. Též po stránce ubytovací je o návštěvníky dobře postaráno a lze tu umístiti i početné lyžařské výpravy. Veškeré informace o ubytování i zájezdech do hor ochotně poskytne Čes. krkonošský spolek Ski v Jilemnici.

V poslední době vyrůstá další významné lyžařské středisko v Hutích a Mísečkách, v chráněné poloze mezi Kotletem a Zlatým návrším, jež je přístupné z Jilemnice autobusovou linkou, vedoucí krásným údolím Jizerky přes Dol. Štěpanice a Vítkovice.

Závody.

Závody o pohár kongresového můstku, závod J. Rösslera-Ořovského a Memoriál Dr. Synáčka byly současně uspořádány dne 18. března t. r. v Harrachově. Ačkoliv termín byl dosti pozdní pro závody, položené v místě tak nízkém, a ačkoliv poměry sněhové za poslední týden tak se změnil, že z Harrachova (asi jako reklama!) nebyl již ani hlášen stav sněhu, přece závody tak se vydařily po všech stránkách, mimo účasti diváků, jak již tomu dlouho nebylo. Výborné výkony dorostenců a juniorů dopoledne při závodě v běhu, krásné pak výkony obou uvedených tříd ve skoku kombinovaném a konečně skvělé výkony našich skokanů v závodě o kongresový pohár, byly velikou naší útěchou ke konci letošní sezony tak skokovsky slabé a velkou nadějí do příštího roku, kdy naši závodníci zase jednou doma utkají se s nejlepšími závodníky cizími. Je nutno těm, kteří tak výborně prokázali své umění při tomto závodě plně věnovati pozornost, ježto mládí má přednost a musí jí míti i před těmi, kteří snad ještě nedávno byli mistry.

Závod o kongresový pohár nebyl již v Harrachově pořádán několik roků a také Memoriál Dr. Synáčka nebyl pro nepříznivé poměry sněhové uspořádán delší čas. Konečně oba naše klasické závody dostaly se do rámce, jaký jim plným právem přísluší a provedeny, jak již uvedeno, bezvadně. K nim pak přidružen byl juniorský přebor, jakožto Memoriál J. Rösslera-Ořovského, pro závodníky III. třídy a konán letos po prvé.

Velmi dobře se osvědčilo uspořádání svazového dorosteneckého kursu, pod vedením závodníků Šimůnka a Vrány, těsně před Memoriálem Dr. Synáčka. Byla to jakási přehlídka těchto dorosteneckých absolventů kursu, ovšem na druhé straně nutno přiznati, jakási nespravedlnost vůči těm dorostencům, kteří do tohoto kursu zařazení nebyli.

Uspořádání 10 km závodu dorostenců i juniorů, obsazení kontrol, připravení můstku na Ptačinci a celková organizace závodu ve skoku, vše to bylo dílem členů Bucharova lyžařského klubu z Nového Světa-Harrachova. Jím všem patří za svědomitost a za obětavou práci zvláštní dík. Po stránce technické závody vedeny byly členy Technického sboru Svazu lyžařů, jichž bohužel bylo velmi málo. Za to byli to všichni opravdu svědomití pracovníci, kteří zasloužili se o to, že vše provedeno bylo v naprostém klidu, rychle a bezvadně.

Ještě jen zmíním se o tom, že závodníci HDW, kteří dosud všech dosavadních závodů ve skoku o kongresový pohár se zúčastnili, letos ke startu nepřišli, ježto prý dostali zákaz závodu se zúčastniti. Je opravdu skvělým vysvědčením našich skokanů, že nepřítomnosti závodníků HDW vůbec nikdo ani si nevšiml.

Po několika ošklivých lyžařských nedělích, zase jednou byla neděle, která se vydařila. Celý den slunečno a slabý vítr tvořily skvělý rámec k neméně skvělým závodům. Jen škoda, že nebyla větší účast diváků, čehož příčinu hledám v tom, že byla závodům udělána slabá reklama, že dále Harrachov-Nový Svět byl vynechán vůbec ve zprávách sněhových a konečně, že to byla poslední neděle před Velikonocemi, kdy obec lyžařská korporativně musí se v plném počtu dostaviti do Krkonoš. Je jasné, že nepřítomní diváci utrpěli újmu tím, že výkony toho dne byly výborné, jak již tomu dlouho nebylo a že neviděli v boji tu naši naději — naši mládež.

Závod dorostenců a juniorů na 10 km konal se v neděli o 9. hodině. Zúčastnilo se ho 26 dorostenců a 25 juniorů. Trať vedena byla od startu, který byl na louce za hotelem Herčík, směrem k Novému Světu, odbočila pak na Čerták a vedla směrem k Seifenbachu. Vystupovala pak na Ptačinec a kolem můstku pak vedla zpět do cíle. Jako soudci a měřiči fungovali: V. J. Jirků, Dr. Brauner, manželé Pekovi a pí Scheinerová. Průběh závodů byl hladký a vzdalo se několik závodníků pouze pro poruchy na vázání.

Výsledky:

I. Přebor dorostu — »Memorial Dra Synáčka«. Přeborníkem dorostu Svazu lyžařů republiky Československé pro rok 1934 stává se — Josef Zeman, Český Ski Klub, Vysoké nad Jiz.

A. Závod v běhu dorostu na 10 km: 1. Zeman Josef, Č. S. K. Vysoké, čas 36.27, 2. Císař Josef, L. Z. K. Praha 38.08, 3. Blažíček Frant., S. K. Nové Město 39.23, 4. Hrubý Josef, Č. S. K. Vysoké 40.—, 5. Kučera Karel, L. Z. K. Praha 41.47, 6. Lenemayer Ant., L. T. B. K. Nový Svět 42.05, 7. Skrbek Josef, L. K. Ostrava 42.14, 8. Midriak Štefan, Ski klub B. Bystrica 42.38, 9. Holubec V., L. Z. K. Praha 42.39, 10. Marek Frant., S. K. Nové Město 43.02, 11. Drexler Ada, KČST. Kunčičky 43.38, 12. Jodas Jar., Č. K. S. SKI Jilemnice 43.46, 13. Folke Frant., S. K. Slavia Praha 45.09, 14. Bělohradský K., S. K.

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLE DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

Turnov 45.20, 15. Tušil, L. K. Olomouc 45.31, 16. Fárek Boh., P. J. Radhošť, M. Ostrava 45.38.

II. Přebor juniorů — »závod J. Rösslera-Ořovského«. Přeborníkem juniorů Svazu lyžařů republiky Československé pro rok 1934, stává se: Josef Chlum, Český Ski Klub, Vysoké nad Jiz.

A. Závod juniorů v běhu na 10 km: 1. Žalský Frant., S. K. Slavia Praha, čas 35.10, 2. Kučera Vojt., L. Z. K. Praha 38.01, 3. Svatý Jos., Č. S. K. SKI, Jilemnice 38.47, 4. Chlum Josef, Č. S. K. Vysoké 39.27, 5. Wiedner F., L. K. VOČKO, Praha 39.35, 6. Budárek O., L. Z. K. Praha 40.42, 7. Balvín Fr., Č. S. K. Praha 41.04, 8. Čech Fr., Č. S. K. Hradec Králové 41.08, 9. Kaldarar H., L. K. VOČKO, Praha 42.00, 10. Vancl Josef, Č. S. K. SKI, Jilemnice 42.24, 11. Šrámek Boh., Z. K. Jičín 42.51, 12. Lukeš Valda, L. T. B. K. Nový Svět 43.17, 13. Voráček, Č. S. K. Čes. Budějovice 43.52, 14. Wichta, KČST. Č. Budějovice 44.40, 15. Baganič, KČST. Volovec 44.47.

Odpoledne přesně o 1. hodině pokračováno bylo v závodech, a to v kombinovaném skoku dorostenců a juniorů. Dorostenců skákalo 13, juniorů 12. Nájezd pro tento závod byl prostřední. Skvěle skákali vítěz Memoriálu Dr. Synáčka Zeman, pak Hrubý a maličký Fárek, který jest již velmi populární. Také krásně skáče Císař, který však měl jeden pád. Z juniorů pak to byli vítěz přeboru III. tř. Chlum, Svatý a Budárek.

Výsledky:

Závod dorostu ve skoku prostém. 1. Hrubý Josef, Č. S. K. Vysoké (43, 49) 206.9, 2. Fárek Boh., P. J. Radhošť, M. Ostrava (37, 41) 199.3, 3. Zeman Jos., Č. S. K. Vysoké (44, 42) 197.5, 4. Schmidt R., L. T. B. K. Nový Svět (39, 40) 195.5, 5. Skrbek Josef, KČST. M. Ostrava (38, 42) 189.9, 6. Lenemayer A., L. T. B. K. Nový Svět (35, 44) 189.7, 7. Midriak š., Skiklub B. Bystrica (38, 39) 178.1.

Závod juniorů ve skoku prostém: 1. Chlum Josef, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. (52, 51) 227.6, 2. Svatý Jos., Č. K. S. SKI, Jilemnice (41, 43) 185.3, 3. Vancl Josef, Č. K. S. SKI, Jilemnice (38, 38) 175.6, 4. Žalský Frant., S. K. Slavia, Praha (36, 38), 174.8, 5. Votoček, L. T. B. K. Nový Svět (38, 40) 171.7, 6. Budárek O., L. Z. K. Praha (52 p., 52) 158.0, 7. Lukeš Valda, L. T. B. K. Nový Svět (46, 45 p.) 141.7.

Konečné pak výsledky přeboru dorostu a přeboru juniorů jsou tyto:

Sdružený závod dorostu: 1. Zeman Josef, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. bodů: 437.5, 2. Hrubý Josef, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. 404.9, 3. Lenemayer A., L. T. B. K. Nový Svět 365.2, 4. Skrbek Josef, KČST. Mor. Ostrava 363.9, 5. Císař Josef, L. Z. K. Praha 360.3, 6. Blažiček F., S. K. Nové Město na Mor. 354.9, 7. Midriak š., Ski klub Banská Bystrica 348.35, 8. Fárek B., P. J. Radhošť, Mor. Ostrava 338.8.

Sdružený závod juniorů: 1. Chlum Josef, Č. S. K. Vysoké n./Jiz. bodů: 416.6, 2. Žalský Fr., S. K. Slavia Praha 414.8, 3. Svatý Josef, Č. K. S. SKI, Jilemnice 381.8, 4. Budárek Olda, L. Z. K. Praha 333.5, 5. Vancl Josef, Č. S. K. SKI, Jilemnice 333.1, 6. Votoček, L. T. B. K. Nový Svět 302.2, 7. Lukeš Valda, L. T. B. K. Nový Svět 290.2.

Po krátké přestávce pak z nejvyššího nájezdu počal závod o pohár kongresového můstku a zúčastnilo se ho 32 závodníků. Vrchní pořadatel závodů ve skoku byl ná-

čelník arch. K. Jarolínek, soudci Dr. J. Scheiner, Dr. O. Brauner a R. Krňoul, soudci dělek pí. O. Scheinerová a inž. Kraus.

Můstek byl připraven velmi dobře, při posledních však skocích, jak nájezd, tak i dopad byl již zledovatělý. Skoků bylo dosaženo o mnoho delších, než na loňském mistrovství a někteří skokani dosáhli výkonů skutečně prvotřídních. Šimůnek, Vrána a Hartig, bohužel, neměli svůj den. Ve vítězi Skrbkovi máme nového skvělého reprezentanta. Škoda, že nemohl se zúčastniti našeho mistrovství v Báňské Bystřici, byl by se tam jistě lépe uplatnil než v Rumunsku, kde byl členem naší vojenské hlídky. Stejně krásně skákal junior Chlum. Mistr Bartoň ukázal na konci sezony, že jest zase zdrav a jeho styl byl tentokráte mnohem lepší než loňského roku. Také domácí závodníci ukázali, že brzy i s nimi bude nutno počítati.

Výsledky:

Vítězem závodu pro rok 1934 stal se — Skrbek Miloslav, Český Ski Klub, Vysoké nad Jiz.

I. třída: 1./2. Feistauer Jar., Č. K. S. SKI, Jilemnice (61, 56.5, 56) 310.5, 2./6. Bartoň Ant., Č. S. K. Vysoké nad Jiz. (60, 66, 57 p.) 266.7, 3./11. Mísař Josef, L. T. B. K. Nový Svět (43, 45, 45) 249.1, 4./14. Kadavý Bohuslav, L. Z. K. Praha (54, 54.5 p., 55) 222.2.

II. třída: 1./1. Skrbek Miloslav, Č. S. K. Vysoké (66, 65.5, 65) 326.3, 2./5. Šrámek K., Z. K. Jičín (47, 45.5, 56) 268.5, 3./8. Šafář, S. K. Slavia, Praha (49, 49, 48.5) 263.9, 4./9. Rydval Stanislav, S. K. Slavia, Praha (54.5, 46.5, 40) 258.4, 5./10. Václavík, Vysokoškolský Sport Praha (46.5, 42, 44) 254.5, 6./12. Tonder, L. T. B. K. Nový Svět (42, 49, 45) 240, 7./13. Kynčil, Č. K. S. SKI, Jilemnice (56 p., 55, 54) 234.7, 8./17. Šimůnek, L. T. B. K. Nový Svět (39, 40, 34) 211.2.

III. třída: 1./3. Chlum Miloslav, Č. S. K. Vysoké (64.5, 61, 60) 286.5, 2./4. Vancl Josef, Č. K. S. SKI, Jilemnice (49, 49.5, 49) 268.8, 3./7. Lukeš Valda, L. T. B. K. Nový Svět (64, 62, 57 p.) 264.7, 4./15. Budárek Olda, L. Z. K. Praha (63.5 p., 65, 63 p.) 217.6, 5./16. Svatý Jos., Č. K. S. SKI, Jilemnice (53, 52, 54 p.) 213.9.

Dr. O. Brauner.

Lyžařské přebory Jihočeské župy SL RČS. konány byly dne 18. února v Nové Peci za pošmorného počasí při teplotě málo pod nulou. Mrazu předcházela obleva, takže zledovatělé trati kladly na sjezdech značné požadavky na vyspělost závodníků. Přes to k vážnějším úrazům nedošlo. Rovněž při skocích zledovatělý nájezd byl na závadu jistému odrazu. Organizace, jakož i značení trati byly bezvadné.

Současné konány byly závody vojenské 5. divise, které měly velmi četnou i kvalitní účast. Divisní generál Haužvic zúčastnil se jich osobně. Spolupráce jihočeské župy s vojskem má již svoji dobrou tradici a vojenský závod v našem šumavském pohraničí je výbornou propagací čl. branné moci.

Výsledky:

II. třída. Trať 14 km: 1. Rezáč Jaroslav, KČST., Č. Budějovice 51.34, 2. Hansa Rudolf, Skiklub, Č. Budějovice 54.42, 3. Kocmoud Stanislav, Skiklub Č. Budějovice 56.30, 4. Horký Josef, Skiklub, Č. Budějovice 57.08, 5. Kolář František, Klub lyžařů, Tábor 58.25, 6. Potůček Josef, KČST, Č. Budějovice 1.02.18, 7. Kubeška Cyril, Skiklub, Č. Budějovice 1.02.49.

Třída starších A: 1. Zikmund JUDr. Svatomir,

Skiklub, Č. Budějovice 1.19.56, 2. Šittler Eduard, KČST, České Velenice 1.26.16.

III. třída, trať 6 km: 1. Wichta Antonín, KČST, Č. Budějovice 29.29, 2. Šimek Karel, Skiklub, Č. Budějovice 31.23, 3. Kasper Miroslav, KČST, Č. Budějovice 31.32, 4. Voráček Stan., Skiklub Č. Budějovice 31.48, 5. Lusching Maxa, KČST, Č. Budějovice 33.—, 6. Štětka Karel, Skiklub, Č. Budějovice 33.14, 7. Machart František, KČST, Č. Budějovice 34.39, 8. Ploner Stanislav, Skiklub, Č. Budějovice 34.39.

Dorost, trať 6 km: 1. Schrabal Jan, Skiklub, Č. Budějovice 35.01, 2. Průša František, KČST, Strakonice 38.45, 3. Božovský František, KČST, Č. Budějovice 39.24, 4. Chalupníček Mil., KČST, Č. Budějovice 39.29, 5. Born František, KČST, České Velenice 42.06.

Ženy, trať 6 km: 1. Švejdová Gabriela, Skiklub, Č. Budějovice 42.10, 2. Kocourková Jiřina, Skiklub, Č. Budějovice 42.40, 3. Černá Růžena, KČST, Velenice 44.21, 4. Dörková Edita, Skiklub, Č. Budějovice 45.53, 5. Frojdová Wally, Skiklub, Č. Budějovice 48.24, 6. Reinhartová E., KČST, Strakonice 49.52, 7. Zátková Karla, Skiklub, Č. Budějovice 50.19.

Závod sdružený II. třída: 1. Hansa Rudolf, Český Skilub, Č. Budějovice 375 bodů (skoky 27 a 1/2 m, 27 m s pádem).

Přeborníkem Jiročské župy SLRČS pro rok 1934 stává se pan Rudolf Hansa, Český Skiklub, Č. Budějovice.

Závod sdružený III. třída: 1. Voráček Stan., Skiklub, Č. Budějovice 402.7 bodů (16 a 1/2 m, 18 a 1/2 m s pádem), 2. Štětka Karel, Skiklub, Č. Budějovice 325.7 bodů (17 a 1/2 m, 17 m s pádem).

Skok prostý II. třída: 1. Hansa Rudolf, Skiklub, Č. Budějovice 215.5 bodů (26 m, 26 m), 2. Nováček Josef,

Skiklub, Č. Budějovice 175.1 bodů (25 m s pádem, 23 m), 3. Mach, Skiklub, Č. Budějovice 163.3 bodů (17 m, 20 1/2 m), 4. Ing. Kalina Miloš, Skiklub, Č. Budějovice 142.4 bodů (21 m s pádem, 20 m), 5. Ing. Krčmář, Skiklub, Č. Budějovice 140.9 bodů (21 m s pádem, 22 1/2 m).

Skok prostý III. třída: 1. Štětka Karel, Skiklub, Č. Budějovice 128.3 bodů (18 m s pádem, 21 m).

Dorost, skok prostý: 1. Schrabal Jan, Skiklub, Č. Budějovice 149.5 bodů (24 m s pádem, 22 1/2 m).

Slalomový závod Č. skiklubu v Plzni na Svarohu, 1330 m n. m. Slalomové závody na Šumavě nejsou novinkou, Český skiklub v Plzni, získav zkušeností z alpských zemí, propaguje jejich pořádání již po řadu let. Také letošní slalom byl nejlepším důkazem stálého vzestupu zájmu pro tento klasický závod alpských zemí. U startu 30 závodníků, poněkud ze záp. Čech, ale také z Prahy. Trať byla výtýčena v jižním svahu Svarohu, v největší blízkosti Juránkovy chaty. Délka ca 1000 m, výškový rozdíl 230 m. Počasí nebylo závodu příznivo, prudký protivichr. Sníh dobrý, slabý mráz. Vynikající sjezdaři, úporný boj, vítězem Bauše z LZK Praha, těsně za ním nadějný Jan Prokop z plzeňského Skiklubu, následuje Keilhofer z HDW Hojsova Stráž. Hned za ním Kankrlík z S. K. Plzně, jehož technika se každým rokem lepší.

Technické výsledky: 1. Bauše, L. Z. K. Praha 3·17+5 = 3·22, 2. Prokop, Skiklub v Plzni 3·24+10 = 3·34, 3. Keilhofer, HDW. Hojs. Stráž 3·26 1/2 + 15 = 3·41 1/2, 4. Kankrlík, S. K. Plzeň 3·49 + 5 = 3·54, 5. Kuchler, HDW. Hojs. Stráž 3·393 + 20 = 3·593, 6. Heidler, S. C. Pilsen 3·55 + 5 = 4·00, 7. Roman, Skiklub v Plzni 3·57 + 5 = 4·02.

Trať jela se dvakrát. 25 mužů u startu, 16 u cíle, 9 se vzdalo nebo bylo diskvalifikováno.

Různé zprávy.

Na Jarolímkově můstku na štrbském Plese, dosáhl norský trenér HDW Toensberg skoku 64 m mimo konkurenci, u příležitosti závodu o Dérerův pohár. Jest to nový rekord tohoto můstku, který dosud měl Sigmund Ruud 62 metrů.

Jedno z největších nebezpečí, jež na lyžaře v době jarní cihá, jest nebezpečí lavin. O lavinách přinesli jsme v našem časopise již několik článků, z nichž hlavně články podpl. Tupy byl zvláště poučný, avšak právě se sběhnuvší neštěstí v polských Tatrách, jež postihlo šestičlennou společnost, z nichž někteří odnesli to smrtí, mezi nimiž i švagrová známého polského závodníka Bronislava Czecha, nás vybízí k tomu, abychom dnes krátce o nebezpečí lavin znovu se zmínili.

Uvolní-li se sněhové massy se svého podkladu, vzniká lavina. Massy sněhové, pozbyvše souvislosti s ostatním svahem, valí se a proudí stále rychleji hnány vlastní tíží, až se buď na nějaké překážce zastaví, anebo spadnou až na dno údolí. V zimě a na jaře lze je očekávat všude tam, kde je dostatečný svah a kde se nakupí značné množství sněhu. Napadne-li čerstvý sníh, spadají spousty sněhové se strmých skal a vyplní zákoutí hor; nakupí-li se i tam značné množství sněhu, sesunují se jeho massy i odtamtud a řítí se pak volným klouzavým pohybem dolů do údolí.

Nejhojněji spadají laviny na jaře v březnu a dubnu, kdy slunce teplými svými paprsky uvolní souvislost sněhu za zimy v horách nashromážděného, anebo po jarních deštích. Nebezpečí lavin bývá největší na srážech prostých vegetace k jihu obrácených, zejména v místech závětrí, v korytech a roklicích.

U nás nebezpečí lavin největší je ve Vysokých Tatrách a pak v Krkonoších. Jistě všichni čtenáři pamatují se na neštěstí, jež předloňského roku stalo se na Kozích hřebtech, kde lavina strhla několik lyžařů, z nichž jeden odnesl to smrtí. Hlavní nebezpečí pro lyžaře záleží v tom, že po uvolnění sněhových mass pod lyžemi dostanou se do pohybu i vyšší a opory zbavené partie a zasypou jej. Proto, je-li nutno ubírat se svahem, kde hrozí nebezpečí lavin, nepřecházíme jim nikdy napříč, abychom svou stopou neporušili souvislost sněhové pokrývky, nýbrž hledíme jim stoupati přímo vzhůru bez serpentín.

Pozoruje-li kdo, že se nad ním nebo pod ním utrhla lavina, hled' se spasiti rychle útekem stranou z dráhy, již se lavina řítí dolů. Je-li již pozdě a lavina jej strhne, lze se do jisté míry udržeti na povrchu pohybem rukou a nohou, podobným jako při plavání. Udržení se na povrchu laviny závisí na terainu, kterým lavina projde, na rychlosti jejího pohybu a na místě, které zasažená osoba

v lavině zaujímá. Vždy ale je více méně závislé na náhodě a štěstí. Lyže jsou zde jen překážkou, avšak zřídka kdy zbude dosti času jich se zbavit, buď otevřením vázání anebo přeříznutím řemínků.

Závod na 50 km vypisuje na den 8. dubna t. r. »Schneeschuklub Reifträger« a srdečně zve naše závodníky vytrvalce. Přihlášky závodníků prostřednictvím svých klubů nutno podati do dne 7. dubna na adr.: Kurt Endler, Reifträgerbaude. Toho dne o 20. hodině jest nutná lékařská prohlídka tamtéž. Start v 9 hod. ráno u Reifträgerbaude, cíl u Nové Slezské boudy. Během závodů zřízeny budou tři občerstvovací stanice. — Doporučujeme účast všem závodníkům, kteří se nezúčastní sjezdové ceny pražské župy.

Jsou to vaše peníze, za které nakupujete, a jen vy máte právo rozhodovat, kdo z nich bude mít chléb — zda český či cizí dělník. Uvědomte si to, až budete potřebovat zubní pastu. Vzpomeňte si, že právě Thymolin je původní český výrobek a že ho doporučuje Spolek čsl. zubních lékařů.

Výsledky letošních závodů v Holmenkollen jsou tyto: Závod na 18 km vyhrál letošní vítěz závodů FIS Odbjörn Hagen v čase 1.26.48 hod. před Brohdalem; závod ve skoku vyhrál Birger Ruud před Hellumem; závod v kombinaci dobyt Hagen, druhý

ského i politického výcviku, museli účastníci v dalším úseku napráhnouti všechny síly; denně musili urazit 100 až 110 km; největší denní výkon byl 126 km, mezi Sarapulí a Kazaní. Často jeli v noci, za větru a sněhové bouře; místy potkávali smečky vlků a musili míti zbraň stále pohotově. Přes všechny obtíže ujeli trať 2026 km za 32 dny, z nichž 4 připadly na odpočinek.

Mistrovství Italie, které bylo pořádáno v Sestrieres, dobyt Severin Menardi z Cortiny D'Ampezzo, který zvítězil jak v běhu, tak i ve skoku.

Valem už se blíží jaro, na horách se střídá prudké slunce s nočními mrazy a vánicemi. Mrazu, slunce ani vánic nemusíte se však bát, máte-li creme Grado, který bezpečně ochrání vaši pleť a dodá jí sportovně hnědého nádechu.

Finské mistrovství pořádané v Lahti, dobyt norský závodník Sigurd Røen, závod 18 km Fin Nurmela za 1.16.25, 50 km Fin Toika za 4.09.09 hod. a závod ve skoku Fin Lauri Valonen, před norskými skokany Carlsenem a Hellumem.

Výtěžek mezinárodních závodů FIS v Solleftea jest 22.000 švédských korun.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Naším předplatitelům!

Příští měsíc končíme XXIII. ročník našeho časopisu.

Prosíme ty pány předplatitele, kteří nám předplatné dosud nepoukázali, by se neobtěžovali co nejdříve tak učiniti.

Děkujeme!

ADMINISTRACE
ČASOPISU „ZIMNÍ SPORT“.

byl Vinjarengen. Závod na 50 km stal se kořistí Fina Heikinena v čase 3.38.35 hod. před Norem Bergendalem.

2000 km lyžařský závod v sovětském Rusku. Moskevské »Izvestija« ze 7. února 1934 přináší zprávu o skončení lyžařského závodu na trati 2000 km (Ural—Moskva). Závod byl uspořádán u příležitosti zasedání 17. sjezdu všesvazové komunistické strany bolševiků. Účastníci pod vedením 6 důstojníků rudé armády vyjeli 5. ledna s úmyslem projeti celou trať v 38 dnech. První dny v uralských horách cesta byla namáhavá, lyžaři probíhali denně 80—90 km; zvláště obtížný byl úsek mezi městy Krasnoufimsk a Sarapul, kde bylo zapotřebí jíti pomalu a opatrně. Aby dostihli včas do Moskvy a mohli předati lidovému komisaři vojenství Vorošilovu zprávu o úspěšných výsledcích vojen-

Eno-Klister zvítězil při mistrovství RČS. v Banské Bystrici!

Lyžaři, - odjezd vlaků a autobusů sdělí ZÚ — Zpravodajská ústředna
telefon: *410-41

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

*

BOBSLEIGH

TURISTIKA

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Zborovská 15. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35,- na 10 čísel. - Jednotlivé čís. Kč 4,-. - Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úf. šek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

ROČNÍK XXIII.

DUBEN 1934.

ČÍSLO 9.

Škpt. MILOŠ STANĚK:

Vysoké Tatry v zimě.

Nevím, po kolikáté již objevuje se podobný nadpis v »Zimním sportu« a přece rozhodl jsem se napsati článek téhož nadpisu. Přiměla mě k tomu jednak ta okolnost, že většina z dobrých článků o Vys. Tatrách vyšla v tomto časopise již před několika roky a je proto mnohým v nynější, v posledních letech příliš rychle se rozrůstající obci lyžařské neznáma, jednak to, že jednotlivé články pojednávaly buď pouze o některých málo partiích z celého bohatství Vys. Tater, nebo majíce účel více propagační, popisovaly zimní Tatry jen povšechně.

Já chci se článkem svým pokusiti popsati nejen všechny zimní tury od západního až k východnímu výběžku Vys. Tater, nýbrž podati všestranný přehled vhodnosti tatranského lyžařského terénu pro všechny stupně lyžařské vyspělosti a konečně dáti několik dobře miněných pokynů těm, kteří do Tater zavítají po prvé. Není naopak účelem tohoto článku snad propagace Vys. Tater v zimě, neboť tyto získávají si i v zimě — díky společným zájezdům stát. drah, závodům lyžařským i bruslařským zde pořádaným — stále více a více trvalých návštěvníků.

Od doby, kdy v Zimním sportu v r. 1926 byl uveřejněn velmi výstižný článek o Vys. Tatrách, se hodně změnilo. Není to již jen několik jedinců, kteří se i v zimě odvažují do těchto velehor. Sportovní ruch vzrostl netušenou měrou a můžete se i zde o nedělích a svátcích »kochati« pohledem na procesí lyžařů i pěších turistů putujících zcela po krkonošsku, bohu-
dík ale jen na několika málo cestách, jako jsou Štrbské pleso—vodopád Skok, Štrbské pleso—Popradské pleso a konečně Hrebienok—hotel Kamzík.

Změnily se také — a to k dobrému — dopravní a ubytovací poměry; dříve nemožné ceny konečně také klesly. Co se však nezměnilo, je velebná krása našich velehor, o níž bylo již tolik napsáno, a to pisateli povolanějšími a tak nadšeně, že nebudu se ani o nové chvalozpěvy pokoušet.

Já chci informovati lyžaře, kteří Tatry vůbec neznají, neb jen z letních měsíců, o možnostech zimních partií podle jich schopností jak lyžařsko-technických, tak i fysických.

Názory o vhodnosti tatranského terénu pro lyžáření se velmi různí. Nejčastěji uslyšíte, že v Tatrách si »nezajezdíte«. Něco snad je na tom pravdy. Výstupy jsou totiž většinou obtížné a namáhavé, poně-
vadž musíme překonávati velké rozdíly výškové, a

právě tak i sjezdy — nejsou-li sněhové poměry velmi příznivé, což je vzhledem na zvláštní ráz terénu a velké výškové rozdíly, případ poměrně řídký.

Úchvatná krása zimních Tater, jedinečných rozhledů, hry světél a stínů, vyváží bohatě nedostatek požitků vábných a pohodlných sjezdů, které nám skýtají Krkonoše atd.

Máme-li však štěstí a zastihneme hodně a dobrého sněhu, který přikryje drobné balvany a kleč a změni doliny k nepoznání, pak užijeme i sjezdů, které lze přirovnati k nejznámějším sjezdům alpským.

Sněhové poměry ve Vys. Tatrách jsou normálně poněkud odchylné od poměrů, panujících na ostatních našich horách. Nejvíce sněhu bývá totiž v Tatrách v měsíci únoru a březnu. Tato doba je nejvýhodnější pro lyžaře už také z toho důvodu, že dny jsou delší, slunce krásně již opaluje a počasí jest stálejší, než v prvních zimních měsících.

A orientace? Tak zv. hrubá orientace je ve Vys. Tatrách vzhledem na pravidelné střídání hřbetů a dolin téměř stejného směru po celé délce Tater, poměrně snadná. Obtížnější je však orientace podrobná, která jest nutná za mlhy a na nebezpečných úsecích. I v nižších partiích špatná detailní orientace nám může způsobiti dosti nepříjemností, nenalezneme-li na příklad správnou stezku kosodřevinou neb lesem. Propletání se nedostatečně zasněženou kosodřevinou mimo cestu jest značně obtížné a vyčerpávající, právě tak, jako sjezd níže položenými hustými a málo kultivovanými lesy, mineme-li nedopatřením cestu, kterých jest zde pořídka. Horní hranice lesů pohybuje se ve výši asi 1500 m, kleč sahá asi 100 až 300 m výše.

I ty, kdož znají Tatry dobře z letního pobytu, nutno upozorniti, aby nespolehali příliš na své letní znalosti, neboť tvárnost terénu velehor se v zimě změni v detailech mnohdy k nepoznání. Náhlý obrat počasí nám často i v několika dnech způsobí hodně překvapení. A což teprve od zimy k zimě?. Kdo neužrjí, neuvěří.

V Tatrách musíme počítati s náhlými změnami počasí a sněhu. Není zimního značkování (mimo cesty od Hrebienoku k Sliezkému domu), které by nás za každého počasí přivedlo bezpečně k cíli, neb alespoň do bezpečí. Jen chladnokrevnost vůdce a dobrá znalost Tater může lyžaře za nepříznivého počasí ochrániti před úrazy, které, přihodí-li se daleko od lidských

obydli a za mrazu, mohou končit tragicky, jak nám to potvrzují každoročně denní zprávy novin.

Zmínil jsem se o vůdcích. Chejí při této příležitosti varovati důvěřivé členy společností před tak zvanými »svátečními« vůdci amatéry, kteří sami buď vůbec Tater a jich nástrah neznají, neb jen z léta, a kteří neovládajíce ani čtení mapy a spoléhajíce snad jen na různé »zkazky«, z lehkomyšlnosti a z nedostatku pocitu zodpovědnosti, tak rádi se ujímají vedení a při nejmenší nehodě první ztrácejí hlavu. Kolik z nešťastných příhod mají na svědomí tito vůdci? Velkou většinu! Proto, nejste-li si při volbě vůdce zcela jisti, obraťte se na »Organisaci vůdců z povolání«, která disponuje dostatečným počtem spolehlivých lidí. A ještě slovo k vůdcům-amatérům, kteří věc chtějí bráti vážně: volte partie podle schopností nejslabšího, který nesmí za tury cítiti, že jest snad přítěží, buďte ostatním vzorem obětavosti a kamarádství, ale i odvahy a klidu; v případě potřeby buďte rázní, ale ne hrubí, jste-li si svým rozhodnutím ve vážných případech jisti, nedejte se zvíklati pochybami a návrhy jiných; pamatujte závčas na návrat, předvídejte překážky, abyste nebyli překvapeni a hlavně — nedejte na sobě znáti nikdy obavy či nerozhodnost a udržujte dobrou náladu svých svěřenců stůj co stůj. Toť snad vše.

Zmínka o nebezpečí lavin ve Vysokých Tatrách vyloudí snad také mnohemu čtenáři těchto řádků, který Tater nezná, pohrdlivý úsměv. Já však pokládám za nutné i o tomto předmětu stručně pojednati. Nebezpečí lavin v Tatrách, velehorském to terénu, skutečně je, byť i poměrně malé. Znalost původu a průběhu lavin nás může však vždy před nehodou uchrániti.

O lavinách bylo již v tomto časopise mnoho psáno; viz články p. K. Tумы, roč. XXI., čís. 5, dále p. škpt. M. Frgala, roč. XVI., čís. 5 a konečně p. J. Gellnera, roč. XIX., čís. 2. Názory pisatelů o nebezpečí lavin v Tatrách se značně různí. Osobně připojuji se z vlastní zkušenosti k názoru posledního z autorů, který praví: »Nebezpečí lavin je v Tatrách značné.« Viz poslední neštěstí dne 22. března t. r. v Polských Tatrách, při kterém bylo lavinou zasypáno šest lyžařů, a to sportovně známých jmen. Podstata tvoření lavin je jistě všem dostatečně známa a bylo by zbytečným se o tomto, třeba velmi vědeckém předmětu, rozepisovati.

Za účelné však pokládám několik následujících rad a pokynů:

Při zdolávání lavinesních svahů vyhledávejte podle možnosti místa, kde ze sněhové pokrývky vyčnívají skaliska, balvany neb kleč. Nejen proto, že sníh je zde více vázán k podkladu a pravděpodobnost smyku laviny je menší, nýbrž také proto, že zmíněné přerušení strmého sněhového pole působí konejšivě na méně odvážné členy výpravy neb na jedince trpící závratí.

Vyhýbejte se svahům vypuklým, t. j. takovým, které směrem dolů jsou stále strmější a mohou končiti mimo dohled skalním srázem. Na těchto svazích je jednak nebezpečí lavin zvýšené, jednak tyto svahy působí závrať i otužilším. Vystříhejte se lavinesních polí končících dole velkou překážkou neb protisvahem, který brání výběhu — rozlítí laviny

a tím způsobuje hlavní nebezpečí laviny, totiž navorstvení sněhu do výše mnoha metrů. Pozor na mlhu! Tato právě tak jako diffusní světlo zkresluje úplně plastiku terénu a můžeme se pak snadno dostat na svah, na který již nestačíme. Při ztrátě orientace v nebezpečném a lavinesním terénu odepněte lyže dříve než bude pozdě.

Než vkročíte na podezřelý svah, přesvědčte se obrácenou holí o složení sněhové pokrývky, o síle jeho vrstev, o stavu podkladu atd. a podle toho zadržte další postup.

Vzpomínám si na zásadu jednoho kamaráda: »Raději pět minut zbabělý, než celý život mrtvý« (upraveno do spisovné češtiny).

Výstupy: S odepjatými lyžemi (ale pořádně sepnatými a zavěšenými na popruhu) vystupujte buď těsně při okraji lavinesní plochy, nebo směrem, kde proráží balvany a pod. Je-li nutným pustiti se přímo nebezpečným polem, pak postupujte jednotlivě ve velkých intervalech nejkratší cestou vzhůru — po spádnicí.

Traversování: Při traversování lavinesních svahů držte se buď co nejbližší hořejšího okraje plochy, neb naopak co nejnižší — zvláště trpí-li někdo z výpravy závratí a je-li pod svahem dosti místa pro volný výběh laviny. Je samozřejmé, že při tomto »obcházení« lavinových polí jsme nuceni — na víc — před a za nimi vystoupiti, resp. sestoupiti, což provedeme obyčejně opět po spádnicí. Nelze-li lavinesní plochy popsáným způsobem obejít, překonáme choulolistivě místo nejlépe rychlým, ale jistým sjezdem, i když tím ztratíme na pracně získané výšce. Při tom sjíždíme jednotlivě v jedné stopě a v takových intervalech, aby vždy jen jeden z výpravy byl na nebezpečném místě. Ocitnete-li se v situaci, kde obcházení není dobře proveditelné a překonání plochy sjezdem je příliš riskantní, pak přikročte k poslednímu způsobu — přechodu pěšky, v intervalech, jak již uvedeno, při čemž kladou všichni účastníci výpravy nohy do týchž (řídkých) stop, aby souvislost sněhové vrstvy se příliš neporušila.

Zastávky: Nezdržujte se zbytečně na lavinesních plochách, tím méně tam odpočívejte, nebo se shromažďujte. K tomu si zvolte místa, kde proráží sněhem nějaká přirozená překážka.

Sjezdy: Sjíždějte podle možnosti jednou stopou, ve velkých intervalech, aby většina účastníků byla stále mimo nebezpečí. Obraty provádějte v místech méně choulolistivých, na př. při okrajích pole, nad vyčnívajícími balvany a pod. V případech, kdy hrozí bezprostřední nebezpečí smyku sněhové vrstvy a utvoření laviny (vzhledem na sklon, podklad a složení sněhu), jest nejjistějším odepnouti lyže a sestupovati po spádnicí bez zbytečných otřesů a hluku přímo dolů. Jest hazardem a drážděním patrona lyžařů sjížděti takovéto svahy více méně půvabnými švihy, resp. pády, spojenými s důkladnými otřesy, které si lavinesní sníh nedá dlouho líbiti. Nestyďte se na prudkých místech použití při obrazech vydatně holí. Méně elegance a více jistoty budiž zde vaši zásadou!

Máte-li smůlu, neb přecenili-li jste své schopnosti lyžařské a vezete se s lavinou nedobrovolně do údolí,

neztrácejte hlavy a hleďte se zbavit co nejrychleji holí a lyží (tyto obvykle se dostanou ještě rychleji a stylověji dolů, než Vy — hledání jich je ovšem kapitolou pro sebe) a hleďte se udržeti na povrchu laviny, které v Tatrách většinou nedosahují vysoké vrstvy, neboť díky širokým dolinám mají možnost se volně rozlítí. Ve většině případů podaří se nám však při troše rozvahy dostat se rychlým sjezdem z dráhy laviny. Však dosti již strašení s lavinami.

Mám popisovat lyžařskou velehorskou techniku? Nemohu napsat nic jiného než p. škpt. M. Frgal v XVI. roč. Zimního sportu. Nechej doporučovat spec. švihy a tatranské »podfuky«, neboť názory o nich se hodně různí a nechtěl bych jako »Hanačisko« narazit na doktriny různých skoro — alpistů. Chcete-li však vidět skutečně dobrou školu lyžařskou, podívejte se na vojenský lyžařský kurs ve vojenských srubech u Smokovce. Má již tradici a sleduje opravdu praktický účel. Luční akrobacie a t. zv. lyžařského tělocviku tam však neuvídíte.

A co ještě Vám říci? Znovu a znovu varovati ty, kteří trpí závratí, aby upustili od partií, kde nutno traversovat delší dobu zcela hladké a nebezpečně skloněné, byť i ne lavinesní svahy. Náhlá duševní deprese, která se u oněch obvykle dostaví při prvním chybném kroku a uklouznutí lyží, může mít i zlé následky. Měl jsem příležitost několikrát se přesvědčit, že i moji druhové-vojáci, kteří nebyli snad bojácnými, při podobných příležitostech ztratili klid a rozvahu a křečovitými pokusy udržeti se na uhýbajícím sněhu se v několika vteřinách úplně vysílili. Že pak další postup je téměř nemožný a obrat na prudkém sněhu i návrat je velmi svízelný, je pochopitelné.

Na nepřehledných a nebezpečných místech ne-sjíždějte příliš prudce; pádu se neubrání ani nejlepší lyžař a proto také ani event. nehodě neb nežádoucímu přemetání, u kterém na prudkém svahu nikdy předem nevíme, kdy, kde a jak skončí.

Záchranná služba je sice ve Vys. Tatrách dobře organizována, ale není v její moci vždy zakročiti včas, neboť vzdálenosti a výškové rozdíly jsou zde příliš velké. Neopomeňte obeznámiti se dobře, kde jsou záchranné stanice. Nepodnikejte větších partií jednotlivě. Tři jest nejmenší počet účastníků. Stane-li se nehoda, dopraví dva postiženého snad přece včas do nejbližšího útulku, nebo jeden z účastníků hledá pomoc, zatím co druhý chrání postiženého před další nehodou. Příliš početné skupiny jsou opět nevýhodné, poněvadž jsou pravidelně nesourodé a proto méně pohyblivé.

Nemohu dosti upozorniti nováčky v Tatrách na rychlou změnu sněhu během dne, zvláště v jarních měsících. Seskupení Vys. Tater, jichž hřebeny a údolí směřují převážně od severu k jihu, způsobuje, že ranní a polední slunce oteplí v dolinách chráněných před větrem sníh tak, že vystupujeme obvykle po krásném zrnitém sněhu a těšíme se, jak to po klistru poletí. Než se u cíle rozhlédneme a posílíme, objeví se na západní straně doliny stín, který s takovou rychlostí běží na protější svah, že marně bychom se pokoušeli změnou stanoviště zajistiti si další opalování. A následek? Sněhová jarní kaše počne se pokrývatí ledovou korou, postrachem všech lyžařů a za několik minut se změni v led, který ani dobrému jezdcovi nepřipraví mnoho požitků. Čím hlubší dolina a čím strmější západní její svah, tím zmíněný úkaz probíhá rychleji. Proto brzy ráno vstávati a závčas pomýšleti na sjezd.

A konečně poslední stránka Zimního sportu není dosti veliká pro písmo, jakým bych chtěl Vám napsati: »Nepřeceňujte svých sil a lyžařského umění!« Netýrejte sebe a nebuďte vědomě na obtíž druhým, kteří zde hledají také klid a radost z hor a sněhu, ne snad výcvik v záchranných pracích. Trapných případů zaviněných nestejnou rodostí skupin je ve Vys. Tatrách vidět příliš mnoho.

Mluvím-li od začátku stále jen o nástrahách a nebezpečí Vys. Tater, o nutnosti rozvahy a o opatrnosti ve volbě partií a při jich podnikání, nechej tím odradit od návštěvy Vys. Tater méně pokročilé neb začátečníky: vždyť i pro tyto najde se v celé říši Vys. Tater hojně vhodných výletů a míst pro cvičení.

Nemalou předností Vys. Tater jest, že jsou velmi snadno dosažitelné od východu až na západ. Elektrická dráha a silnice, vedoucí po celé délce jižního svahu Vys. Tater ve výši 1000—1350 m, umožňuje poměrně krátkými výstupy dosíci všech dolin a vrchů. Proto může zdatný lyžař zdolati všechny hlavní lyžařské partie za 12—14 dní. Lyžař-alpista absolvuje lyžařskou stezku — magistrálu — vedoucí celými Tatrami od východu k západu, dokonce za 4—5 dní.

A lyžaři-fotografové? Ti nikde jinde u nás ne-najdou snad lepších záběrů, než v Tatrách. Jen pozor na osvětlení, které v těchto výškách je hodně ošemetné.

Těm čtenářům, kteří z přemíry vytrvalosti neb zvědavosti dosud vydrželi a neodhodili nedočetný článek, předkládám konečně dávno slíbený přehled zimních partií ve Vys. Tatrách. Budu postupně probíratí všechny lyžařské resp. lyžařsko-horolezecké

Oštěpy – Disky – Vesla – Luky

VEŠKĚRÉ NÁRADÍ PRO LÉHKOU ATLÉTIKU — ZAHRADNÍ NÁBYTEK

LYŽE

turistické, závodní i sjezdové s hranami vyzkoušených značek

H. MEČÍŘ A SPOL., JILEMNICE. TEL. 28. ZALOŽENO 1894

tury od západu k východu a dále obloukem k severu. V rámci tohoto článku nelze uvést detaily nutné pro přesnou informaci těch, kdož by se chtěli o lyžařsko-alpistické výstupy pokusit. Zájemci najdou potřebné v odborné literatuře a v článkách, z nichž jeden byl právě uveřejněn v posledních číslech Zimního sportu a dal mně vlastně popud k sepsání tohoto pojednání o »Vys. Tatrách v zimě«.

Při všech popisech použil jsem toponymie »Píšovy mapy Vys. Tater 1:50.000«. Pouze některé názvy jsou doplněny z »Podrobné mapy Vys. Tater 1:25.000«, vydané voj. zeměpisným ústavem. Pokud u jednotlivých partií jsou uvedeny časy, jest je považovati pouze za časy průměrné, které se v praxi mohou značně změnit podle schopností těch, kteří turu podnikají a podle jakosti sněhu. Časy sjezdů zásadně neuvádím, poněvadž zvláště u těchto je rozpětí značně velké.

Zdržel jsem Vás příliš úvodem a proto si mohu dovolit v dalším, podle možnosti, telegrafní sloh. V nadpisech jednotlivých partií uvedena čísla v závorkách značí (1) pro začátečníky, (2) pro pokročilé a (3) pro zdatné lyžaře-horolezce. Je-li některá partie označena na př. (2-3), znamená to, že její obtížnost závisí na stavu sněhu a může být podniknuta za vhodného sněhu pokročilými lyžaři, za horších sněhových poměrů pouze zdatnými lyžaři s alpistickými zkušenostmi a výzbrojí.

Východisko Štrbské Pleso:

Toto nejznámější lyžařské a bruslařské středisko Vys. Tater, malebně rozložené ve výšce 1350 m na břehu největšího tatranského jezera, pod divoce rozeklaným řetězem horských velikánů, jest východiskem mnoha lyžařských partií, a to právě tak pro lyžaře-horolezce, jako pro začátečníka, který v bezprostřední blízkosti Štrbského plesa — na Kriváňských loukách — najde ideální cvičný terén. Informační kancelář KČST u konečné stanice elektr. dráhy Vám poskytne spolehlivé informace o ubytování, chatách, stavu sněhu atd. Partie:

Kriváňské louky (1) — Tri Studne (1) — Kôprová dolina (1) — partie z Kôprové doliny (2-3):

I začátečníci, nebojící se delší tury, mohou navštívit zajímavou a krásnou Kôprovou dolinu, dělicí Vys. Tatry od Liptovských Holí, pohodlnou, žlutě značenou letní cestou, vedoucí od jižního cípu lesa k pra-

menům Kaczwinského a dále rozsáhlými Kriváňskými loukami, přes hájovnu-horárnu »Tri Studne« 1090 m (2¼ hod.), kde možno i přenocovati. Zde odbočíme od žluté značky, pokračující dále asi 1 hod. k Podbanské hájovně (nocleh) do prava a červenou značkou vystoupíme na hřeben Grúnika a pak několika serpentinami sjedeme do Kôprové doliny, kde u Kôprového potoka narazíme na modré značky. Tyto zavedou nás lesem k chatě KČST (1¼ hod. od hájovny), položené ve výšce 1170 m pod vyústěním doliny Nefcerky. Chata je otevřena podle potřeby, a proto se předem informujte na Štrbském plesu. Jest východiskem dalších četných partií do Liptovských Holí a našich i polských Tater, z nichž hlavní uvádím:

Modrou značkou vzhůru Kôprovou dolinou, po 1¼ hod. rozcestí, do leva červená značka do Temno-smrečinské doliny po ¼ hod. opět odbočka do leva, zelená a výstup přes Závory, Liliové sedlo do Polska k útulně Gasieniczově. Nebo přes Závory, Hladkým sedlem k Pěti polským stavům a do Bielovodské doliny. Nebo od zmíněného rozcestí směrem letní červené stezky podél Smrečinských ples, branou Chalubinského k polské útulně u Rybie plesa - Mořského oka 1393 m. Nebo modrou stezkou Kôprovou a Hlinskou dolinou přes Kôprovské sedlo k Hincovým plesům a sjezd do Mengušovské doliny. (Všechny tyto partie jsou níže popsány podrobněji.) Tuto partii lépe prováděti opačným směrem, ježto sjezd z Kôprovského sedla do Hlinské doliny je normálně sněhově příznivější. Kôprová chata je dále východiskem tatranské »magistrály«, lyžařsko-horolezecké to cesty, vedoucí celými čs. Vys. Tatrami až k Zelenému plesu. Začátek této partie, která byla v minulých číslech tohoto časopisu právě popsána (jako letní), vede dolinou Nefcerkou, podél Terianských ples, Furkotským a Lorenzovým sedlem do Mlynické doliny. Konečně můžeme také z Kôprovské chaty podniknouti výlet do Liptovských Holí, známých překrásnými dlouhými sjezdy a výborným sněhem, ale i špatnou přístupností a nedostatkem ubytování. Veškeré uvedené partie z Kôprové doliny mohou podniknouti jen pokročilí lyžaři; za špatných sněhových poměrů je horolezecká zkušenost nepostradatelná.

Přední Handel (1) — Kriváň (2-3) — Zadní Handel atd. (2):

Jedním z nejlákavějších zimních výstupů jest ne-

Správná výzbroj
jakostní značky

zaručuje již předem
plnou radost při každém sportu!

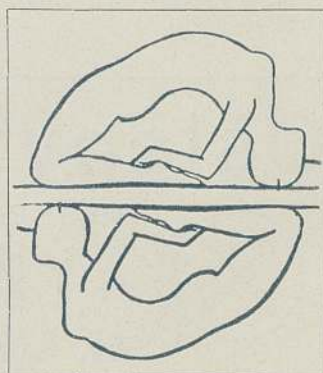
Sport. dům Bailony-Baumann,
Brno, Kobližná-Růžová

	G	
	Y	
	M	
	N	R
	A	Y
	S	T
	T	M
	I	I
	K	K
	A	A
		S
		P
		O
		R
		T

Tělovýchovný ústav

BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ

Pořč 32, palác Axa, T. 39216

sporně výstup na Kriváň, 2496 m (asi 5 hodin). Bohužel zřídka podaří se dosíci konečného cíle — vrcholu. Obyčejně výpravy ze Štrbského plesa na Kriváň skončí poblíž rozcestí letních cest (červené a zelené) na východním svahu jihovýchodního hřebene Kriváně. Další výstup na Kriváň z této strany je obtížný a lze jej doporučit jen zdatným lyžařům, a to za vhodných sněhových poměrů. O směru výstupu na Kriváň v zimě se názory různí. Podle většiny je pro výstup nejvýhodnějším jižní hřbet Kriváně, používaný v létě při výstupu od »Tří studniček« (modrá značka — poslední část pěšky — lehké lezení na vrchol). Také možno použití žlebu mezi oběma zmíněnými hřebety. Jeho poslední část jest však velmi strmá a možnost výstupu závisí hlavně od stavu sněhu. Za nejobtížnější a nebezpečný jest považován výstup po jihovýchodním hřbetu (jen za vhodného sněhu!). Překážkou při dobývání vrcholu Kriváně jsou obyčejně velké převisy a nebezpečí lavin. Za takových okolností spokojíme se s dosažením hřbetu nad Výš. Priehybou, odkud pohled je téměř stejně krásný jako s vrcholu.

Těm, kdo se nehodlají pokusit o výstup na Kriváň, doporučuji výstup k Zelenému plesu, 2026 m (2¼ h.), neb do kotliny Suchá voda, dále na sedlo pod Sedielkem, odkud je velmi pěkný rozhled a pohodlný, ač rozmanitý sjezd nazpět k potoku Zlomisko.

O cestě od štrbského plesa až pod Sedielko netřeba se šířiti. Jedeme stále hodně frekventovanou letní červeně značenou cestou, střídavě lesem a přes t. zv. Kriváňské louky, které jsou za dobrého sněhu ideálním lyžařským rejdištěm. Asi po ¼ hod. dorazíme k odbočce (modrá značka) vedoucí do prava do Furkotské doliny. Další cesta až k mýtině, kde narazíme na potok Zlomisko (¾ hod.) je dosti jednotvárná. Nejsou-li projety stopy, je při přejíždění mýti poměrně obtížným najít opět na druhé straně správnou cestu. Nepokoušejme se raziti si cestu lesem na zdražbůh, neboť les je místy velmi hustý a terén bohatě členěný. Při troše trpělivosti najdeme podle letních značek vždy vchod do lesa. V dolině mezi Sedielkem a Jamami opustíme vysoký les a překročivše mýtinu se seníkem, stoupáme dále, nyní již prudčeji, spálenou kličí, korytem potoka Zlomisko. Krásný pohled

otevřící se odtud na všechny strany postačí těm, kdož nemohou se pokusit o další výstup. Při sjezdu dejte pozor na zrádnou sněhovou klenbu potoka a na propadávající se sněhovou pokrývku požárem ožehnuté kosodřeviny.

Dolina Furkotská (1) — Wahlenbergova plesa (2) — sedlo Furkotské a Lorenzovo (3):

Od plesa jdeme popsanou již červenou cestou a asi po ¼ hod. odbočíme modrou značkou do prava. Další výstup, s počátku mírný, v druhé polovině obtížný, k Niž. Wahlenbergovu plesu, trvá asi 2 hod. a dále k Vyš. Wahlenbergovu plesu ½ hod. První polovina výstupu se hodí i pro zdatnější začátečníky. Od Výš. Wahlenbergova plesa možno se pokusit o přechod Furkotským sedlem do Nefcerky. Výstup do sedla s této strany vyžaduje částečně horolezeckých znalostí a resp. i výstroje.

Mlynická dolina (1) — vodopád Skok (1-2) — Capié pleso (2) — Lorenzovo sedlo (2-3):

Tradiční tura začátečníků a pěšich, poskytující i pokročilým lyžařům požitky krásných pohledů a sjezdů. Od severovýchod. cípu štrbského plesa jdeme mírně stoupající, pod lyžařským můstkem a podél potoka Mlynice, nejprve lesem a mýtinami a později kličí, pod vodopád Skok (1¼ hod.) i v zimě imponující výškou, ze které přes mohutné skalní plotny se vrhá do hloubky. Až sem začátečníci. Pokročilí mohou vystoupiti nad vodopád, a to buď na lyžích směrem letní cesty západně vodopádu neb částečně pěšky na východ od vodopádu (¼ hod.). První výstup je »efektní«, ale nebezpečný, poněvadž plotny nad vodopádem jsou vždy pokryty vrstvou ledu tvořeného pramenky vodopádu. Ti, kteří trpí závratí neb nemají ostrých hran lyží a hrotů holí, nechť zvolí si kratší a bezpečný výstup druhý. Nad vodopádem otevře se nám nádherný pohled a lyžařské eldorádo se svahy všech stupňů. Jest zajímavé, že tato kotlina nad vodopádem, ač je blízko štrbského plesa a má terén vyhovující i nejnáročnějšímu lyžaři, je velmi málo lyžařům známá. Od Skoku vystoupíme přes několik teras ke Koziem plesům a dále k Capiemu a Okružlemu plesu (1¼ hod.), sevřeným mohutným

Lehounké pouzdro Kč 3-50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12-80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

obloukem tatranských velikánů. Lyžařsko-horolezeckým výkonem jest přechod Lorenzovým sedlem do Furkoty, resp. dále Furkotským sedlem do Kôprové doliny, právě tak jako výstup na Štrbský štít (jen za vhodného sněhu).

Sjezd od Okružlého plesa ke Štrbskému plesu je jedním z nejkrásnějších v Tatrách. Prudké sjezdy s teras, končící rovinkami, skýtají lyžaři tolik možností, jako málo kde ve Vys. Tatrách. Proto nechť zástupy pěších a »vozembouchů«, putujících pod vodopád Skok, neodradí ani lyžaře-samotáře od této cesty. Začátečnickům doporučuji zapamatovati si při výstupu Mlynicí ostré serpentiny v lese, asi uprostřed výstupu, a při sjezdu je jeti opatrně, poněvadž do zatáček, které bývají hodně »obsazeny« není viděti. Platí i pro pokročilé, ježto zatáčky jsou obyčejně ušlapané a velmi hladké.

Mengušovská dolina (1) — Popradské pleso (1):

Východiskem výletů do této snad nejkrásnější, ale jistě nejnavštěvovanější doliny, je buď přímo Štrbské pleso neb zastávka elektr. dráhy »Popradské pleso«. Nejkratší cesta ze Štrbského plesa vede přes Drigant (1½ hod.).

Mírný, poměrně jednotvárný výstup červenou turistickou stezkou, lesem na západním úbočí táhlého hřbetu Drigantu (do leva odbočka po hřebenu na Patrii 2205 m — 1½ hod.), přechází po jeho překročení v dosti prudký a téměř vždy pěšími i lyžaři »umydlený« sjezd, který proto nedoporučuji, není-li čerstvý sníh, ani pokročilým lyžařům. Této cesty můžeme lépe použít pro návrat. Rozhodneme-li se pro mírný a také vděčný výstup podél Hincova potoku, sjedeme silnicí (pohodlní event. elektr. drahou) k zastávce »Popradské pleso« a odtud odbočíme do leva lesní cestou. Krátce nato přicházíme k rozcestí. Přímo dále vede modrá turistická, kratší (1¼ hod.) a dosti pohodlná cesta, která se připojuje brzy na cestu vedoucí z Drigantu. Druhá cesta — vozová — odbočuje přes potok Poprad do prava (zelená značka a telef. vedení). Je sice, ježto skýtá krásné pohledy do Mengušovské doliny, velmi zajímavá, ale obyčejně značně poškozená saněmi (1½ hod.). Hodí se tedy tato cesta hlavně pro zpáteční sjezd těch, kteří si vědí rady s hlubokými stopami saní. Všechny uvedené cesty se spojují před Popradským plesem a vedou k útulně, postavené na břehu tohoto malebně položeného jezera (1513 m). Dobře zařízená a vedená útulna je otevřena po celý rok a poskytne oddechu pro další výstupy, z nichž hlavní jsou:

Hincova plesa (2) — Hlinská a Kôprová dolina (2-3):

Směrem červené cesty až k místu rozcestí letních cest pod Žabie plesa. Odtud odbočiti poněkud do leva a pod výběžkem štítu Olgy přejíti, místy po značně strmém svahu, přes Hincov potok a vystupovati, západně letní zelené cesty, dolinou pod Satanem a Hlinskou Vežou. Držíme se stále vých. svahu doliny (dosti lavinésní) a stále mírně stoupající, dorazíme k vysoké a strmé terase Mal. Hincova Plesa. Od Mal. Hincova plesa můžeme odbočiti buď do leva na Kôprovské sedlo, neb vystoupiti na jezerní stěnu Vel.

Hincova plesa (1¼ hod.), skýtající čarovné panorama divoce členěného řetězu štítů, věncících ze tří stran toto největší z vysoko položených tatranských jezer (1965 m).

Výstup na Kôprovské sedlo je s počátku poměrně lehký, stává se však postupně obtížnějším a pak podle druhu sněhu (obyčejně led) nutno dříve neb později odepnouti lyže a vypomoci si někdy i stupačkami (½ hod.). Ze sedla lze dosti snadno odbočiti na Kôprovský štít (¾ hod.). Svízele výstupu na sedlo nám bohatě nahradí sjezd Hlinskou a pak Kôprovou dolinou. Výškový rozdíl sjezdu až k rozcestí ke Třem studničkám je asi 1100 m. Je-li dobrý sníh, což jest v této dolině pravidlem, nemůže si dobrý lyžař lepšího sjezdu přát. Není-li projeta stopa, je nutno při sjezdu do pásma lesů se detailně podle mapy orientovati, abychom našli letní, modře značenou cestu. Většina sjezdu je pohodlná, až na přechod z Hlinské do Kôprové doliny. Poslední byla již dříve popsána. Pozor při sjezdu, abychom nepřehlédli Kôprovskou útulnu na levém břehu Kôprovského potoka pod Nefcerkou. Na Píšově mapě jest zakreslena asi 500 m jižněji, než skutečně jest postavena. Od Hincových ples lze za dobrých sněhových poměrů přejíti k Žabím plesům. Pozor na jižní srázy úpatí štítu Olgy (Dlhý štít).

Žabie plesa (2) — sedlo Váha (2-3) — Rysy (2-3):

Lyžařský výstup na Rysy, v létě zasluženě nejnavštěvovanější vrchol Vys. Tater, byl již v tomto časopise podrobně popsán p. škpt. M. Frgalem, a proto zmíním se o něm pouze stručně.

Od chaty nejprve již zmíněnou červenou stezkou lesem a kosodřevinou. Je-li tato dostatečně zaváta sněhem, odbočíme asi po ¼ hod. od letní cesty do prava a svahem Kopek vystupujeme pozvolna směrem k Žabím plesům. Jinak je nutno držeti se až pod terasu Žabiech ples, kde končí kleč, celkem letní stezky. V těchto místech lze také odbočiti do leva na štít Olgy a po záp. jeho svahu na hřbet Váhu. Těžká partie; převisy. Pozor na stěny nad Žabími plesy! Výstup k plesům je dosti prudký. Celkem 1½ hod. Doporučuji pouze pokročilým, poněvadž sjezd při zpáteční cestě je pro začátečníka těžký. Od Žabiech ples (1920 m) asi po ¼ hod. mírného výstupu směrem východním dorazíme k prudkému svahu, sešněrovanému v létě nesčetnými ostrými serpentínami. Tento svah překonáme normálně pěšky. Teprve v sedle Váha připneme opět lyže. Za špatných sněhových poměrů jest zmíněný ostrý výstup neproveditelný bez horolezeckých znalostí a výstroje. Chata KČST postavená ve výši 2280 m, nedaleko nejvyššího bodu sedla Váhy, je letos v zimě po prvé používána, a proto nevíme, zda je otevřena stále, neb jen v hlavní dny. Informujte se předem na Popradském plesu. Výstup k chatě od Žabích ples trvá asi 1½ hod. za dobrého sněhu, dále do sedla ¼ hod. (převisy) a na vrchol Rysů další ¼ hod. Bohužel poslední část tohoto výstupu je vyhrazena pouze velmi pokročilým lyžařům (převisy) a varuji ty, kdož znají pohodlnou letní stezku na Rysy, před pokusy o zimní výstup bez nutných horolezeckých znalostí resp. i pomůcek. Na lyžích jen za vhodného sněhu, jinak pěšky.

(Pokračování.)

Škpt. Miloš Staněk: Celkový pohled na masiv Vysokých Tater.

V. MANN:

Technická předvýchova lyžaře filmem.

Celuloidový pásek 35 mm šir., s vrstvou brominadu stříbrnatého.

Toť film, jehož primitivní začátky datují se vynálezem Plateau a Stampfera (stroboskop) r. 1832 a který učinil nejen ohromné technické, ale i morální pokroky za těch 102 let velké práce.

Film, sloužící dříve jednotlivcům ke studiu pohybu (Muybridge, Marey, Bull atd.), uvedl se do veřejnosti jako nezbytná složka kultury.

Film slouží všem!

Lidstvu — v bakterieologických laboratořích, hvězdárnách, přírodovědeckých kabinetech, nemocnicích a mnoha jiných ústavech.

Tak zv. »širšímu« obecenstvu k zábavě, průmyslu a obchodu při studiu i propagaci a konečně sportu propagačně a v malém procentu i studijně.

Abych poukázal na mizivou menšinu sportovních filmů v ČSR, uvedu zde některá data statistiky předváděných filmů v r. 1933.

V roce 1933 bylo u nás propuštěno censurou 944 filmů v celkové délce 792.298 m, tedy asi 800 km filmu proběhlo u nás projekcí. Z toho uznáno za kulturně-výchovné 177 filmů (!?)

Promítnuto: 448 aktualit, 214 celovečerních, 195 přírodních, 57 krátkých veseloher, 19 průmyslových a jenom 11 sportovních filmů!

Když uvážíme, že těchto 11 filmů mohlo mít celkem cca 8 km, uvidíme, jak malé procento je to z 800 km filmu na stát, který si říká: »stát sportovní a kulturní!«

U nás, v ČSR, pořádá jedině ve větším měřítku filmové představení pro lyžaře Svaz lyžařů RČS za spolupráce Masarykova lidového výchovného ústavu. Avšak jsou to filmy spíše propagační a přírodní než většinou technicky-výchovné.

Dobrý, technicky-výchovný, lyžařský film čsl. výroby neexistuje, ač film vychoval by nejlépe lyžařezáčátečníka, nejen technicky, ale i duševně.

Tážete se, proč není takových filmů?

Kulturní, tělovýchovné a přírodní-propagační filmy podporuje u nás ministerstvo železnic, ministerstvo školství a nár. osvěty, ministerstvo zahraničí, ministerstvo zdravotnictví (?), Masarykův lidový výchovný ústav, KČST a někdy i spolky (Matices slovenská).

Je to vinou společností, které jsou pověřeny výrobou, někdy i financiera! Dále není u nás odborníků filmařů, kteří jsou sportovci, na př. lyžaři. Filmy natáčejí se většinou vyslaným operátérem (jenom jeden náš operátor Degl je lyžař) bez dozoru odborníka-lyžaře a někdy i člověka, majícího smysl pro scenerii přírody. Za takových podmínek roste film a proto vždy u nás ta »zima« ve filmu »vypadá«.

Byť byl film technicky krásně zpracován, ztrácí na výtvarné stránce celou svoji hodnotu. Pak je zde ještě finanční stránka. Slunce nemá rádo filmu — ale film, když je z atelieru, je potřebuje.

Dni letí! Gáže, pobyt, honoráře, vše letí z kapsy výroby, jenom práce stojí — slunce nesvítlí.

A když trvá mlha neb mraky čtyři dni až týden, telegramy lítají z Prahy k vám a zpět a váš chef je nervosní. Nemůžete přijet bez obrázku domů — výrobna nechce již déle financovat váš pobyt a tak bortí se ten program a vy točíte bez slunce, jen aby nebyl vydán náklad zbytečně. Tvoří se v kameře smutné snímky, které neviděly slunce a za které před obecnstvem — neznajícím vaše překážky — se stydíte.

Když je slunce — není zase sníh, a tak neví nikdo z diváků sedících v teplém biografu, co hrozného vytrpí operátor takového filmu.

Čtyři hodiny v mrazu čeká kolikrát na slunce než se chvilku ukaže tak »na čtyři obrátky« a zase dost. Šílený útěk do strmé pláně když zazáří slunce — ale jak se tam dostanete — přestane svítit.

Film s hor v zimě, toť čekat, čekat, být ze železa, nebýt nervosní, nebát se velké námahy a být jako ten »Jabůrek«: když upadnou vám obě ruce mrazem, točte nohama.

To je filmování na horách — profesionálního operátéra — v zimě. Jinak je to v létě — proto jsou snímky vždy skvělé.

Uvádím některé propagační filmy přírodní — ovšem z léta — které jsou skvělou ukázkou naší výroby. Tak je to náš »amatér«, skvělý Plicka: »Po horách i dolách« a »Zem zpívá« (Slovenská Matices), dále Vich-Brychta: »Demánova« (Elekta-jour.), Brychta: »Střední Slovensko« (dodatek »Dumbier«, Elekta), Kopřiva: »Vys. Tatry« (léto Elekta-jour.), skvělý doplňkový film je »Bouře nad Tatrami«, výrobek A.-B. Není z nich však jediný tělovýchovným technicky lyžařským filmem!

Vše, co předváděl Svaz lyžařů RČS a Masarykův lidový výchovný ústav na film-večerech, bylo, jak jsem již řekl, pro duševní výchovu lyžaře mimo propagaci — tedy scházela zde hlavní část — začátek: jak se tam dostati, to je lyžařská technika — embryo — lyžařství.

Řeknete mně:

»Máme suché — opravdu »suché« kursy — což nevíte, že jsou kursy pro nováčky-lyžaře v horách — což nevíte, že máme spoustu »skvělé« literatury: »Jak se naučím levně, rychle a snadno na lyžích jezdit?« — Což nevíte, že máme školené cvičitele — což neví...«

Dost, prosím — řeknu vám něco:

Každý člověk má vrozenou nechuť k tomu, co

Miroslav Karliček (k článku v č. 8. „Zimního sportu“): Vysoké Tatry ze Smrečín pod Královou Holí. (Fatra.)

zavání fádností, suchou vědou, cifry — cifry a zase cifry a učená slova — toť ohromná hrůza každého normálního člověka. Už jako dítě učil jste se snáze podle obrázku — a to jste nenechal v krátkých kalhotkách — to jde s vámi — podvědomě, ale přece. Čtete nějakou odbornou knihu — až hrozně odbornou — a tu když přečetl jste 40—50 až 100 stránek — necháte toho a díváte se do předu, zda nejsou tam ilustrace — představa — technický výkres — diagram, to stačí, abyste byl trochu spokojeným — úleva v poušti cifer.

Nevšiml jste si, když v této nudné knize byl uveden příklad — řekněme případ — že jste se osvěžil? Vše musí býti záživné. I to nejodbornější dílo. A kdyby to šlo, jistě bychom četli raději z obrazů trochu něco znázorňujících, než stále hltat »obrazy« písmen.

Film předváděl by se v tělocvičně, kde každý by měl možnost cvičiti předváděné — tedy suchý kurs. Ale předváděl by se též jako přednáška, t. j. v biografu, přednášecích sálech — tam, kde není možnost cvičiti.

A jak by ten film vypadal?

Fysiologické vlastnosti oka dovoluji podržeti světelný impuls asi $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{10}$ vteř. Film využívá této vlastnosti oka a volí si číslo 16! To znamená 16 obrázků ve vteřině, tedy $\frac{1}{16}$ vteř.! Dvakrát tak rychle jak oko přijímá, střídají se obrazy v přijímači i projektoru a celý proces protažení a klidu prosvícení uniká oku a splývá v pohyb.

Natáčíme-li touto normální rychlostí lyžařský švih uniknou nám veškeré detaily a tu nemohli bychom filmem vyučovati. Musíme voliti rychlejší příjem než projekci — zkrátíme uměle dobu pohybu filmem, tedy, přijímáti 8krát rychleji — čili doba příjmu = $\frac{1}{8}$ doby projekce, — nebo — doba projekce trvá 8krát déle než doba příjmu. Následkem toho detaily, které nám při normálním filmu unikají, zde se analyšují.

Tato vysokofrekventní kinematografie je skvělý prostředek k rozložení pohybu.

Těžší pasáže švihů při kopírování by se nakopírovaly v klidu (diapositivně), tak by lyžař-žák vstúpil si postoj při výkonu, aby slabší cvičenec věc náležitě pochopil. Na začátku a ke konci každé scény, t. j. cvičeného výkonu, předvedl by se švih normální rychlostí. Mezi tyto scény vkládány by byly výjevy v terénu, při nichž by se vyučované výkony uplatnily, t. j. chůze v terénu, obraty, sjezdy, sjezd přívrát, obloukem atd. tak, aby žák pochopil, kdy cvičené má použití a zároveň by celé cvičení bylo zpestřeno.

Aby tento film byl v dokonalé souhře s výkladem, nutno spojití jej se synchronisací. Výklad dál by se zvolna, zřetelně a jednotlivé scény pohybu by se opakovaly 4—6krát podle těžkosti cvičení.

Udělejme si malý program:

Scéna I.

Synchronisace	Obraz
1 oznámení švihů, který se bude cvičiti,	1 Předvedení normální rychlosti,
2 opakování,	2 opakování,
3 názorný výklad	3 pomalý pohyb,
4 opakování,	4 opakování,
5 »	5 »
6 »	6 »
7 »	7 »
8 »	8 »
9 —	9 předvedení normální rychlosti,
10 výklad o použití švihů.	10 předvedení celkové jízdy s upotřebením cvičeného švihů.

Scéna II. Dtto. atd.

Miroslav Karliček (k článku v č. 8. „Zimního sportu“): Králova Hola (Fatra).

Film po několika scénách by se přetočil zpět k vůli opakování. Celý postup by byl kontrolován přítomným cvičitelem.

Zajisté vás bude zajímati i finanční stránka čili náklad na jednu filmovou lekci.

Jeho délka činila by cca 1000 m, t. j. asi 50 min. projekce. Práce výtvarná by zde odpadla, t. j. honoráře herců, kteří by zde byli zastoupeni super-cvičitelem, dále režie, kterou by měla lyžařská, technická komise.

Tedy stránka technická:

1000 m panchr. filmu největší citlivosti pro zhotovení negativu	4.600 Kč
Práce operatera	4.000 »
Vyvolání negativu	1.000 »
Zhotovení 1 kopie	2.100 »
Nájem za zvuk. aparaturu »Tobis-G« neb »Philips« včetně elektr. proudu a zvukového operatera za 6 hodin	6.300 »
1000 m filmu pro negativ zvuku	1.620 »
Volání zvuku	1.000 »
1 kopie zvuku	2.100 »
Celkem	22.720 Kč

Není započten pobyt při filmování.

Vyučování filmem, mimo psychologické přednosti umožňuje vychovat technický lyžaře velmi dokonale

na více místech. Byla by to jakási správná standardizace předvýchovy lyžaře pro horský praktický výcvik, která potkala by se všude s velkým výsledkem. Film vychoval by nejen po stránce tělesné (technika), ale i duševní lyžaře-nováčka.

Filmy, vyrobeny tímto způsobem v Německu ve velkém počtu, vyplnily skvěle svůj úkol nejen v dorostu, ale i u dospělých lidí. Ve Francii začíná se o tento způsob jevit velký zájem a první kroky byly učiněny — ovšem — zatím jen propagačním tělovýchovným filmem. (Unie franc. gymnastů.)

Vím, že záleží zde na finančních možnostech sportovních organizací a porozumnění příslušných státních resortů, by tento způsob předvýchovy sportovců u nás se uvedl.

Ohromné výsledky při zkouškách v cizině i u nás — ve školách — dokazují, že film této tendence má prostředek nejen k propagaci, ale i k dokonalému vyučování.

Až budeme mít — my lyžaři — to, co mají šťastnější bruslaři — zimní palác v Praze, budeme pořádati tyto filmové kurzy na opravdovém sněhu. Je blížká budoucnost všezvukového, syntetického, barevného a stereoskopického smyslofilmu za doprovodu synchronisovaných varhan, vlní a pak naše 90. až stá generace lyžařská bude mít tytéž pocity při filmovém večeru jako když cvičí na pláních hor.

Miroslav Karlíček (k článku v č. 8. „Zimního sportu“): Chata pod Roháči.

CHARLOTTA HABERSBERGEROVÁ:

Setkání na horách.

Rozložil jsem se pohodlně na lodní židli a pozoroval jsem poněkud líně, ale spokojeně, své okolí. Kupy sněhu jiskřily dýmantově v únorovém, již skoro jarně hřejícím slunci. Přede mnou zasklená veranda pensionátu pod Kozími Hřbety a za mnou vzestupná linie horského masivu. Stranou dolů běží lesní cesta do Sv. Petra, hojně rozjezděná lyžaři i rohačkami.

Zavřel jsem oči a obrátil jsem tvář vzhůru, abych si přinesl na své pokožce alespoň kousek toho skvělého horského slunce do našeho zakouřeného velkoměsta.

Mohl jsem se právem oddávat takovému netečnému stavu blaženosti, protože jsem se od včerejška až do dnešního poledne potloukal na lyžích po krkonošských hřebenech a můj nejvěrnější přítel, necenitelný Rolleiflex, nadělal pod mým vedením několik tuctů obrázků, o kterých jsem oprávněně věřil, že budou skvělé.

A jak by ne! Po třídní vánici se nebe vzácně vyčistilo a slunce zářilo v zrnitém sněhu, až oči bolely. Na vše, co jsem »bral«, svítilo mi pěkně »se strany« — nejideálnější osvětlení pro stíny a kontrasty zimních fotografií.

Jen na vrcholech Kozích Hřbetů honil se divoký

fukěř, div mne neporazil a návěje sněhu se točily přede mnou v divokých kotoučích. Pokud byly vrhány proti mně, oslepovaly mne tisíce sněhovými jehličkami, které se mi bolestně zapichovaly do tváří.

A tam bych byl měl obrázek! Ještě teď kalilo mou spokojenost vědomí, že jsem se musil vzdát a sjetí do mírnějších krytých končin.

Teď byly již čtyři hodiny odpoledne, ale slunce dosud tak pářilo, že se mi nechtělo do přetopené jídelny a raději jsem pil svůj čaj zde, v tom křišťálově jasném, ač poněkud mrazivém vzduchu.

Po cestě od Sv. Petra přijížděl lyžař. Nenamáhal jsem se otáčeti k němu hlavu. Až když už mne míjel, míře ke vchodu na verandu, poznal jsem, že ho znám.

Byl to inženýr S. — už jsem ho asi dvě leta neviděl — a jen jsem si kvapně uvědomil, že ze všech lidí on mi tu v klidu překážet bude nejméně. Byl málomluvný a když se dvakrát, třikrát odpovídalo »ano« nebo »ne«, umlkl vždy docela.

Tak jsem na něho sám zavolal. Otočil se dost neochotně, ale spatřiv, kdo jsem, trochu zjasnil tvář.

Byl známý podivín a život měl jaksi zašmodrchán a tak ne každého vždy viděl rád. To se rozumí, že v tom byla žena a to jeho vlastní právoplatná man-

Leoš Stehlik: Čtyři obrázky ze svazového sjezdového kursu na Studničné hoře v Krkonoších: Instruktor Zingerle předvádí....

želka, s kterou se rozešel, ale nerozvedl. Po leta všichni čekali, že se ti dva zase smíří, ale jaksi k tomu nedocházelo. A já jsem zrovna v poledne při návratu potkal ve Špindlu jeho paní a považoval jsem za tah Prozřetelnosti, že se tu tak náhle objevil také on.

Sesnul lyže, postavil je s holemi k řádce ostatních a odešel s nabitou »ledvinou« do hostince.

Za chvíli se vrátil a rozložil se vedle mne a když do sebe nalil velký příbor čaje, zapálil si lulku a utichl.

Mezi pitím čaje mi totiž pověděl, že se tu už týden toulá po horách, že má »divné nervy« a tak že se tu chtěl zotaviti. Ale jezdí od boudy k boudě a marně hledá klidné místo. Až dosud všude narazil na známé a on je nejraději sám.

Copak já! Já prý mu nepřekážím, ale někteří lidé — a hlavně dámy — jsou hrozně nediskretní a nechápou, že jsou věci, o kterých nechce s nikým mluvíti.

Neříkal jsem ničeho. Byl bych musil být také nediskretním.

Ale on sám zase navázal hovor, což byla u něho věc neobvyklá.

»Kdekdo se mne pořád ptá, zda jsme se už s Aní smířili a přece dobře vědí, že já chodím sám a ona také a že jsme už celá leta spolu nemluvili.«

»A nesmíříte se opravdu nikdy?« ptám se se zájmem.

Vylétl do výše, jako když ho píchne.

»Tak vida, už i ty začínáš! Jestlipak já někde najdu klid a samotu!«

Chtěl odejít, ale chytil jsem ho za ruku.

»Jen zůstaň, dívouši, už se toho nedotknu. Raději něco jiného. Zítra jedu na Výrovku a po T cestě dolů k lanovce, nebo přes Liščí horu do Janských lázní. Jedu už domů a je to můj poslední sešup. Nechceš se mnou? Ve dvou se to přece lépe táhne.«

Naše sjezdařka Šmerhovská-Stehlíková v akci.
Foto Leoš Stehlík.

Už se uklidnil. »To bych tedy jel. Zrovna jsem na to taky myslel. V kolik?«

A tak jsme umluvili tento návrat do údolí a pak jsme umlkli a mysleli každý na své.

Byl bych ho rád dostal k tomu, abych mohl navázati na hovor, který ho tak rozčilil, velmi rád bych mu byl řekl, co mi ve Špindlu povídala jeho paní, když jsme se tam dopoledne potkali. Ale nechtěl jsem

ho dráždit a pomyslel jsem si, že s ním budu ještě nejméně čtyřicet hodin a tak že se snad příležitost ještě najde.

On však náhle začal sám.

»Já tak ten lyžařský sport miluji,« povídá pomalu, »ale příčinu k tomu věru nemám. Lyže mi vzaly Anii.«

»Jak to?« povídám co nejnetečněji, abych ho neodradil.

»O tom já nic nevím.« A to byla pravda. Nevěděl jsem vlastně, co se mezi těmi dvěma přihodilo; nebyl jsem tenkrát v Čechách, když se rozešli a pak jsem slyšel jen jakési zmatené pověsti a ani jsem se o to moc nezajímal. Dnes se rozejde tolik dvojic, že už to přestává být zajímavé.

»Já ti to tedy povím,« začal on sám, po chvíli ticha.

»Když jsem si Anii bral, byla to taková malá nešika, že to bylo až neuvěřitelné. Neplavala, nehrála tennis, nechtěla chodit do kopce a lyže? Kdepak na lyže! Na ty by si byla ani nestoupla! Její rodiče se totiž o ni hrozně báli, protože jim jedna dcera umřela a tak to bylo pořád: Anuško, nenachlaď se, neužej se, nemluv, nedýchej! Tak Anuška tedy ne. Když jsme se vzali, posmíval jsem se jí pro její bojácnost a neobratnost a měl jsem si dát pokoj, věř! Anie byla taková hezká a roztomilá a měla mne ráda a já ji. Ale mrzelo mne, že na ty lyže nechce a já bych jí byl tak rád ukázal tu krásu zimní přírody na horách.

Tak jsem řekl: »Jaképak komedie, na lyžích jezdit budeš. Až se z těch začátků trochu prokoušeš, bude tě to těšit a jak!«

Nechtěla, bránila se, plakala. Ale když jsem jí to stále vytýkal a zlobil se, že je tak nestatečná a jakou to z ní doma vychovali bačkoru a podobně, tak si dala říci a jeli jsme.

Šlo jí to bídě — zdálo se mi, že jsem takový ne talent na horách ještě nikdy neviděl, ale zabrala se do toho přímo zuřivě a asi za tři sezony jezdila dokonale. A vůbec se dala do práce a náhle se z ní stávala taková sportswoman, že mne to přestávalo těšit. Myslel jsem, že budeme mít také nějaké to děcko, ale kdepak! To ji nebavilo. Běhala na tennis, jezdila na ko-

Leoš Stehlík: Silueta sjezdaře.

Leoš Stehlík: Po práci je sladké si odpočinouti v družné zábavě.

byle, lezla po horách, lyžařila a auto neřídila jen proto, že jsem jí žádné nekoupil. Rodiče zatím umřeli a tak měla naprostou volnost, dělat si, co chce.

Už mne to počínalo mrzet. Přijdu ze zaměstnání domů, těším se na ni, ona nikde. Je prý na tenisových závodech. Jindy je v tělocviku, jindy zase na nějakém zatraceném přespolním běhu.

Pravda, když přišla, všecka zářila, objímala mě a líbala a litovala, že jsem nebyl s ní.

Ale ač jsem huboval, šla zase a já jsem tomu nedovedl zabránit. Nakonec jsem jí také trochu nedůvěřoval a podezřívával jsem každého, koho kde potkala, že s ním flirtuje. Stával jsem se nervosním.

V takové náladě jeli jsme v zimě na Krkonoše. Na Martinovku. Začala trenovat na závody; když jsem se jí vždycky smál, ona mi prý teď ukáže!

Opravdu jsem jí pomalu nepostačoval, trochu jsem zpohodlněl a hrozně nerad jsem jezdil do špatného počasí. Ale ona nezůstala pod střechou ani za nejhoršího nečasů. A tak se jednou tak od rána už mračilo, určitě to znamenalo vánici a větrnou bouři a ona si vzpomněla, že pojedje na Labskou boudu. Rozzlobil jsem se a řekl, ať si jede kam chce, já že budu doma. Doufal jsem, že se umoudří. Snad jsem jí také řekl, že je blázen a potřeštěná ženská a poněvadž se tomu přítomní známí smáli, postavila si hlavu a ptala se, kdo se nebojí a pojedje s sebou. Přihlásil se doktor K., kterého taky znáš — a jeli. Hrozně mne to dopálilo, na K. jsem měl beztak zlost, zdálo se mi, že se mu Anie nějak moc líbí.

Nevěděl jsem, co mám dělat. Jet za nimi? Ale ten nápad zarazil něčí vtip, že jsem neklidný a že se o Anii bojím, ovšem, ne prý pro špatné počasí, ale...

Vnutil jsem se tedy do lhostejnosti a hrál celé půl-dne karty, ač mne to vůbec nebaví.

Ta bouře se opravdu přihnala, ale to už ta dvojice byla jistě v Labské a tak proto se nikdo neznepokojoval. Jenže to trvalo až do tmy, a pak se počasí

uklidnilo. Za hodinu přišel z Labské boudy posel, že tam ta milostpaní s tím panem doktorem musí zůstat do rána, že se cestou uhodila do nohy a tak že si musí odpočinout.

Znáš lidi! Smáli se, vtipkovali, dobírali si mě a já jsem div neplakal vztekem a žárlivostí.

Nespal jsem celou noc a když se rozednilo, sebral jsem své věci a odejel dolů a do Prahy.

Anii jsem napsal lístek: Vracet se nemusíš.

Nevrátila se a neodpověděla. To mi stačilo. Přišli její příbuzní a chtěli nás smiřovat. Odmítl jsem je docela nezdvorně. Vrátil jsem jí její peníze a zajistil jí jakýsi příjem ode mne. Vlastně to dělal advokát, ale k rozvodu nedošlo. Čekal jsem, že ona o to požádá — nepožádala o to nikdy. A já také ne. Abych řekl pravdu, nikdy jsem vážně nemyslel se s ní rozejít. Ani mi nenapadlo, že se to vše přiostrí do takové neopravitelné situace.

Čekal jsem stále, že se Anie vrátí sama, že se omluví a podobně. Neudělala to. Byla vždy tvrdohlavá, jako všechny Anny.

Slýchal jsem o ní, že byla na Semeringu, zase v Mořici a zase ji někdo viděl s lyžařskou společností u Popradského plesa. Já sám několikrát bych se s ní byl srazil a byla to vždy obdivuhodná náhoda, že jsme se minuli. Tak byla zapsána v knize na Kreefelderhütte ve Vys. Taurách, právě o den dříve, než já. Pak jsem ji zahlédl na nádraží ve Florencii a než jsem se rozhodl k ní jít, zmizela mi a asi odjela. V Kupari byla prý viděna týden na to, když já jsem odtamtud odjel. Docela jistě jsem ji viděl v kasinu v Monte Carlu, ale než jsem obešel hrací stůl, zmizela mi jako přelud a už jsem ji tam nikde nespatriil. Čekal jsem vždy na náhodu, soudil jsem, že není možno, abychom se někde nesešli a neřekli si, že jsou to všechno hlouposti a že můžeme začít znovu. Léta zatím utíkají. Schválně ji vyhledávat nebudu a náhoda je, jak je vidět, velmi nejistá.»

Umlkl. Ted' jsem chtěl mluvit já, ale nevěděl jsem, jak do toho. Také slunce zacházelo a počínalo se značně ochlazovati. Věděl jsem však, že neřeknu-li mu vše v této chvíli, podobnou už nikdy nenajdu.

Vrhl jsem se tedy do toho.

»Poslouchej, ty podivíne, nechci kritisovat tvé nemoudré počínání, ale jedno ti chci říci. Tvá paní je ve Špindlerově Mlýně, dopoledne jsem tam s ní mluvil. A ty zde, ani ne hodinu — tak asi 3 km od ní. Je to také náhoda, nemyslíš? Je v tom a tom hotelu, bude tam ještě týden — náhoda nemůže selhat.«

Inženýr S. zbystril pozornost. »Ona je tady?« ptal se rychle.

»Jak vypadá? Leta jsem ji pořádně neviděl.«

»Dobře. Je pořád hezká. Ovšem, kolem očí — no, dvacet let už jí není. Tobě taky ne. Ale mně by se pořád ještě líbila.«

Chvilí bylo ticho. »Mluvila o mně?« — »Taky.« Počínalo mě mraziti. Vstal jsem z lehátka a protáhl údy. »Je tady už zima,« povídám.

»Ne, nechod',« chytil mě za ruku. »Co říkala?«

»Říkala to, co já. Že jsi velký podivín a že jsi jí zkazil život. Že je dnes už k smíchu celá ta příhoda z Martinovky, ale že ji tenkrátě strašně urazil tvůj náhlý odchod a nedůvěra k ní.

A že jsi ji vůbec týral stálým podezříváním, že nesměla paty vytáhnout, hned tu byl přísný výslech: »Kdes byla? Cos tam dělala?« Že prý si velmi přála vychovat ti malého lyžaříčka, ale zrovna se bála, že při své povaze nebudeš snad ani věřit, že je to tvoje dítě. A že tě přece měla tolik ráda a nikdy nikoho jiného. Dvakrát už prý se měla provdat, ale vždy váhala a šla prý vždy za tmý do okolí tvého zaměstnání a tam chodila tak dlouho, až tě viděla vyjít a šla za tebou a říkala si pak vždy o nových vdavkách: »Nemohu, nemohu.«

Užila prý mnoho společnosti, měla stále nějakého ctitele a společníka, ale šťastna prý nebyla nikdy. Sama prý tě ale ovšem vyhledat nemůže. — Divíš se, že mi tohle vše říkala? Znal jsem ji přece dříve než ty, byl jsem nejlepším přítelem jejího bratra, který padl ve válce.«

Bylo ticho. Úplně se setmělo. Počínalo ostře mrznouti. Na temném nebi zářily hvězdy nesmírně třpytným leskem. Mlčky zašli jsme do budovy. Toho dne už jsem s inž. S. nemluvil, byl jsem unaven a šel jsem brzo spat.

Ráno jsem se probudil do oslepujícího záření slunce a zatím, co jsem se holil u okna, zahlédl jsem nějakého lyžaře mocnými rozmachy hnáti se do údolí. Jak se trochu pootočil, poznal jsem, že je to S. »Vida,« zasmál jsem se radostně, »tak to paní Anuška přece asi vyhraje. A co naše úmluva s jízdou na Výrovku a k lanovce? Škoda! Pojedu zase sám.« V tom už klepala panská na dvěře a odevzdávala mi dopis.

»Drahý příteli,« stálo tam, »ty jsi můj největší dobrodinec na světě. Jistě odpustíš, že s Tebou domů ještě nepojedu, snad mi »náhoda« u Anie tentokrátě prospěje. Ponechávám to opět náhodě. Bude-li tam — ale říkala ti přece, že ještě týden, tak se tam jistě sejdeme. Jsem dnes, po letech, zas jednou opravdu šťasten.

Tvůj J. S.«

Vždycky mně chutná snídaně na horách, ale tentokrátě mi zdálo, že jsem nikdy nepil nic lepšího, než ten příbor kávy a chroupající rohlíčky s horským máslem a zavařeninou. Byl jsem totiž duševně velice spokojen, že mou vinou budou zase dva lidé vysvobozeni z tragedie neporozumění, na jakou dnes hyne tolik manželství.

Po snídání jsem se vydal nahoru k Výrovce a dorazil jsem tam zrovna na oběd. Odtud už nemám k lanovce tak daleko, a tak jsem se tedy po obědě ještě opaloval před Havlovou boudou.

Náhle se však počasí počalo měnit. Nejdříve se roztáhly po jasném nebi podivné šedé pruhy, v nichž slunce zanedlouho zmizelo úplně, pak ještě na chvíli vyhlédlo, ale to už mělo kolem sebe mlhavý závoj. Pak zabouřil fukář a zcela nečekaně přihnala se pohyblivá mlha, která byla chvílemi průhledná, ale chvílemi se podobala neprůhledné měkké bílé stěně.

Znám cestu dobře a proto jsem uháněl bezpečně z nemilostivých výšin a když jsem se nad Černou boudou naposled ohlédl dozadu, spatřil jsem jako fatu morganu z mlhy se nořící osluněnou Sněžku. Měl jsem radost z tohoto posledního pozdravu drahých Krkonoš a odevzdaně jsem pak už snášel mlhovou oponu.

V Janských Lázních bylo strašlivé bláto a všichni spěchající se bořili do protivné, špinavé, sněhové černé kaše.

Konečně jsem ujížděl rychlíkem ke Praze a v ospalé hlavě mi neurčitě probíhal biograf zažitých dojmů. Viděl jsem ledem a sněhem obalené stromy, zjino-vatkovělé telegrafní tyče, nekonečné lyžařské stopy a vysoké návěje u pat kmenů. Viděl jsem zlaté slunce, kyprou běl sněhu a hlubokou modř stínů. Ale mnoho jsem také myslel na inženýra S., milou paní Anušku a horu radosti, která se na ně dnešního dne sesype.

Dva dny na to kráčí po ulici a ač je nějaký stupeň nad nulou, halím se do kožichu až po uši. Ošklivý lezavý chlad proniká mi do nohou z vlhkých chodníků, černé nebe visí nízko nade mnou a z něho padá vlhký sníh, promísěný deštěm.

Proti mně náhle kráčí — je to možné? — inženýr S. Límeč až po uši, klobouk vražený do očí, tvář ponurá.

»Prosím Tě, co tady děláš?« volám na něho. »Přece máš být někde ve Špindlu, přece paní Anie...«

Zamračil se ještě více a nejevil chuti se zastaviti.

»Nepovedlo se,« zabručel. »Přišel jsem do hotelu, ubytoval se tam a ona prý právě před hodinou i s kufry odjela někam nahoru. Nevěděli kam a já už jsem dále nepátral. A je to vůbec všechno hloupost. My se k sobě tak jako tak nehodíme. Nazdar!«

Dotkl se klobouku a hnal se dlouhými kroky dál.

Zdálo se mi, že to šedivé nebe nade mnou spadlo dolů a že se mi pod jeho útiskem velmi těžce dýchá.

Zmocnila se mne hrozná beznaděj života. Nepovedlo se. Zase náhoda, nejnezodpovědnější příšera, drtící lidi.

Takový hodný poctivý muž, taková milá, hezká žena a nemohou a nemohou se dohodnouti.

A musil jsem si říci s Karlem Baronem: »Bileame, Anděla Božího nevidíš?«

Výsledky lékařské prohlídky závodníků při mistrovství ČSR. v Banské Bystrici.

Závodů na 50 km zúčastnilo se 59 závodníků. K lékařské prohlídce přišlo 53 závodníků před závodem, 51 bylo prohlédnuto po závodě.

Ze 120 závodníků na 18 km zúčastnili se lékařské prohlídky před závodem 102 závodníci, po závodě 92.

Ze 27 závodníků na 8 km přišlo k prohlídce 23 závodníků.

Třídy starší zúčastnily se prohlídky v plném počtu (14).

Vidíme tedy velké porozumění u závodníků pro prohlídky lékařské. Zjistil jsem též velkou ochotu, s jakou se závodníci prohlídce podrobovali.

střední výkonnosti, číslo třetí závodníky nejmenší výkonnosti; číslo na spodu celkový průměr.

V závodě na 50 km, jak jest přirozené, vidíme nejlepší výsledky u nejmladších borců.

Co se zaměstnání týká, převládají nejen počtem, ale i výkonností zaměstnání manuální.

Nekuřáci mají převahu počtem i výkonností. Totéž platí i pro požívání alkoholu. Největší počet závodníků, požívajících alkohol, jest v poslední třetině 47%, v první jen 33·33%.

1			2						3						4		
Věk			Zaměstnání						Kuřáci			Nekuřáci			Úměrné požívání alkoholu		
průměrný			Studující			Nestudovaní											
1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3
23·9	27·11	27·8	33·33%	33·33%	47·05%	66·67%	66·67%	52·95%	16·66%	27·77%	23·53%	83·34%	72·23%	66·47%	33·33%	22·22%	47·06%
Celk. 26·2 let			Celk. 37·73%			Celk. 62·27%			Celk. 22·64%			Celk. 77·36%			Celk. 33·96%		

4			5			6			7			8			9		
Abstinenti			Objemy průměrné						Průměrná šířka v ramennou. (Vzdálenost hlavice ramenních kostí) v cm			Prům. šířka pánve. Měřená vzdál. trochanterů kostí stehenních v cm					
			Hrudí			Ramen			Lýtek								
1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3
66·67%	77·78%	52·94%	96·6 cm	96·5 cm	93 cm	30·1 cm	30·1 cm	28·8 cm	37·3 cm	36·6 cm	35·3 cm	43·6	43	43	33·1	33·3	33·5
Celk. 66·04%			Celk. 95·4 cm			Celk. 29·8 cm			Celk. 36·4 cm			Celk. 43·2 cm			Celk. 33·3 cm		

10			11			12			13			14			15			16			17		
Průměrná výška						Průměrná váha v kg						Průměrná kapacita plic v cm ³			Průměrná frekvence tepu za minutu								
celého těla v cm						Před závodem			Po závodě						V klidu			Po závodě					
Trupu v cm			Nohou v cm																				
1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3	1/3	2/3	3/3			
173·3	174·2	170·3	88·7	89·7	89	84·5	84·5	81·3	69·5	68·7	67·5	67·2	67·8	66·6	4875	4650	4291	67·7	67·3	73·3	107·5	106·8	107·3
Celk. 172·6 cm			Celk. 89·1 cm			Celk. 83·5 cm			Celk. 68·8 kg			Celk. 67·2 kg			Celk. 4611·3 cm ³			Celk. 69·2			Celk. 107·2		

Dámám nemohl bych v tomto ohledu vysloviti takové pochvaly. Z 9 dam přišlo na vyšetření jen 5.

Celkový zdravotní stav závodníků byl velmi dobrý.

Závodníky rozdělil jsem při zhotovování statistiky na tři skupiny, a to podle dosažených výsledků při závodě. V první třetině jsou tedy závodníci s nejlepším časem, ve druhé závodníci střední výkonnosti, ve třetí skupině závodníci nejmenší výkonnosti.

K vůli lepšímu přehledu přikládám tabulku statistických dat závodníků na 50 km. Číslo první znamená první třetinu, tedy nejlepší závodníky. Číslo druhé závodníky

Z další rubriky jest zřejmé, jak velkou roli při závodě hraje mohutnost hrudního koše. Rozdíl v objemu mezi první a poslední třetinou jest 3·6 cm. Číslo to neznáčí však šířku hrudníku, ale jeho hloubku. Šířka ramen a tedy i hrudníku jest u všech třetin skoro stejná. Známé faktum jest, že nejlepší závodníci bývají závodníci typu cerebrálního, kteří mají hrudník hluboký a ne široký. Široký hrudník jest do jisté míry závodem na překážku, poněvadž při něm více uplatňuje se odpor vzduchu. Konečně o hloubce a prostrannosti hrudního koše u nejlepších závodníků svědčí kapacita plic (množství vzduchu, které plíce po-

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

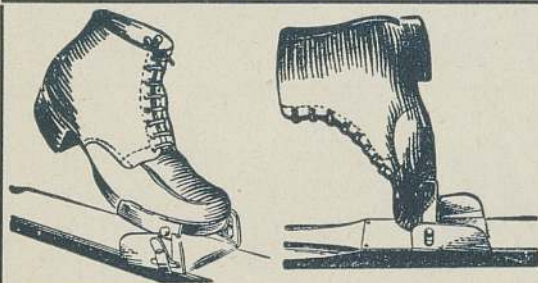
nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sánky, hockey-holc, obuv, výzbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

jmou), jak vidíme v odstavci čís. 15. I v kapacitě plic vidíme, že první třetina značně vyniká nad druhou a třetí skupinou. Lidé, kteří dovedou pojmouti velké množství vzduchu do plic, mohou pomaleji dýchat a nenamáhají tolik srdce a dýchací svaly.

Objem ramen a lýtek ukazuje hlavně na lepší vývin svalstva u nejlepších skupin.

Šířka hrudníku a pánve nehraje při závodu žádné role, ba naopak. Uvážíme-li, že v prvních skupinách jsou lidé vyšší a mohutnější, mají nejlepší běžci v poměru k celému tělu útlejší hrud' a boky. Jsou staveni více do hloubky, nežli do šířky.

Výška celého těla jest při závodu značně důležitou. Při tom délka nohou samotných nehraje velké role.

Váha u našich závodníků byla úměrná výšce. Průměrná ztráta na váze při závodu byla 1'6 kg, u první třetiny 2'3 kg, u poslední 0'90 kg. Největší úbytek na váze byl tedy u nejrychlejších závodníků. Vysvětlujeme si to tím, že u nich bylo největší vydání vody a nejvíce spálených látek, hlavně uhlohydrátů (glykogenu). Vůbec největší úbytek na váze na 50 km činil 4'80 kg, a rovněž tak i při závodu na 18 km. Čísla průměrných úbytků nejsou však směrodatná, protože závodníci během závodu i po závodu pili vodu nebo čaj, takže dokonce u některého závodníka byla větší váha po závodu, nežli před závodem.

Co se frekvence tepu týká, vidíme, že nejlepší výsledky měli lidé s pomalým tepem. Dobrý závodník má totiž vydatné stahy srdeční tak, že potřebuje menší množství tepů k prohnání dostatečně velkého kvanta krve tělem, než člověk s méně zdatným srdcem. Srdce, které v klidu pomalu pracuje, lépe vyhoví zvýšeným požadavkům při závodu, než srdce již v klidu rychle pracující.

Tlak krve v tepnách byl u první i poslední třetiny před závodem asi stejný (141'3 mm Hg, 141'1 mm Hg). Větší pokles tlaku po závodu jest u první třetiny (tlak po závodu byl 112'3), než u třetiny poslední (122). Svědčí to o větším vyčerpání první třetiny.

Srdce vidíme u všech závodníků zvětšené. Větší jest hlavně průměr podélný, a to o 1'37 cm proti průměrné normální velikosti srdce. Ve 22'64% nastalo po závodu zvětšení srdce, v 15'10% zmenšení, v 62'26% srdce závodem nezměněno. V první třetině převládá zmenšení srdce. Průměry srdce byly měřeny ve štítu Roentgenova aparátu.

V moči byla bílkovina u jednoho závodníka před závodem, který šel závodit i se svou bílkovinou, nedbaje rady lékařské!

Po závodu byla bílkovina ve všech kategoriích stejně zastoupena, a to v 16'66%, krev a válce v moči po závodu nebyly.

Při statistice II. třídy na 18 km vidíme ve všech skupinách skoro stejné stáří. Průměr 23'67 let. V této skupině bylo větší procento studovaných, než u závodu na 50 km. 46'08% studovaných proti 53'92% nestudovaných. Poží-

vání nikotinu a alkoholu nehrálo u tohoto závodu velkou roli co do dosažených výsledků. Nekuřáků bylo 78'43%, abstinentů 76'47%.

Objem hrudníku a ramen hrál stejnou roli jako u závodu na 50 km. Objem lýtek, šířka ramen a pánve nebyla směrodatnou. Výška těla rovněž i zde rozhodovala, kapacita plic také. U tepu byly stejné poměry jako u 50km závodu, jen s tím rozdílem, že u první třetiny byl průměrný počet tepů po závodu 99'9, kdežto u 50km závodu byl 107'05, tedy u 18km závodu číslo příznivější. Zato vidíme u tohoto závodu větší pokles tlaku krevního. Průměrně poklesl tlak o 27 mm Hg, u první třetiny o 26'6 mm Hg, u poslední třetiny o 27'9 mm Hg. Znamená tedy tento závod větší vyčerpání cirkulačního aparátu. Zvětšení srdce nastalo po závodu v 7'85%, zmenšení v 20'59%.

Celkový úbytek na váze byl u první třetiny 2'1 kg, u druhé 1'6 kg, u třetí 0'1 kg, tedy poměry podobné jako u 50km závodu, největší pokles byl rovněž 4'80 kg.

18km závod není však nikterak lhostejným pro ledviny a působí na tento orgán mnohem intenzivněji než 50km závod. Zatím co jsme měli u 50km závodu bílkovinu v moči jen v 16'66%, měli jsme u tohoto závodu bílkovinu u první třetiny v 38'24%, u druhé v 53'13%, u třetí v 48'28%. Válce a krev neobjevily se ani po tomto závodu.

U třídy starších na 18 km byl průměrný věk 38'6 let. Bylo zde větší procento kuřáků (42'85%). V první třetině jest 60% kuřáků, 40% nekuřáků. U alkoholu jest poměr obrácený. Celkem jest menší úbytek na váze po závodu, průměr 1 kg. Čas mají starší závodníci horší. Bylo zde tedy menší vydání energie a vody, než u mladších závodníků. V moči objevila se bílkovina u první třetiny ve 40%, u druhé v 60%, u třetí žádná.

Průměrný pokles tlaku krve jest 24 mm Hg, přibližně stejný jako u II. tř. na 18 km.

Průměrný věk prohlížených žen jest 22 let, všechny studované. Proti mužům vykazují zvětšené množství srdečních tepů a celkové menší tělesné rozměry.

U III. třídy bylo nekuřáků 82'61%, abstinentů 95'65%. Z dalších závodníků jest zajímavé, že objem hrudi, ramen, lýtek, výška těla, kapacita plic nepůsobila na výsledek závodu. Horší výsledky zase mají lidé, stavění do šířky. Průměrná šířka v ramenou u první skupiny byla 42'5 cm, u třetí skupiny 43'3 cm. Šířka v bocích u první skupiny 31'1 cm, u poslední 32'3 cm. Závod vyhrávají i zde závodníci s menší frekvencí tepovou a nižším tlakem krve.

Přirozeně jsou tato všechna statistická data kusá a není možno u nich dělati nějakých dalekosáhlých dedukcí. Prohlížení závodníků muselo se vykonati velmi rychle. Není maličností za odpoledne vyšetřit podrobně 120 lidí.

Kromě toho musíme uvážiti, že všímali jsme si jen fyzikálních vlastností závodníků. Závod však nevyhrává se jen fyzickou zdatností jedincovou, ale mnohdy ještě větší úlohu hraje zdatnost duševní, silná vůle, vytrvalost a dokonalá závodní technika.

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

Také není pochyby o tom, že závod může vyhrát člověk ne úplně zdravý. Není to ještě žádný div světa, chlubil-li se někdo, že vyhrál závod, ačkoliv mu lékař závod zakázal. Stává se, že rekordy vyhrávají i lidé s aktivní plicní tuberkulosou. Varuje-li tedy lékař závodníka, neznamená to, že by závod nemohl vyhrát, ale jen to, že mu závod na zdraví neprospěje.

Lékařské prohlídky slouží jednak k tomu, aby upozornily závodníky na jejich zdravotní stav, jednak k tomu, aby získávaly zkušenosti, jak působí sport, zejména sport závodní, na zdraví. Sport jest poměrně mladý. Přirozená věc jest, že zkušenosti lékařské nejsou ještě úplně. Potřebujeme odstup několika let, abychom z našich nynějších poznatků mohli konati definitivní závěry tak, aby-

chom celou sportovní činnost mohli uvést v soulad se zdravím celého národa.

Nemohou-li se tedy posud z různých statistických dat hned v nynější době činiti dalekosáhlé dedukce, znamená to, že by lékařské prohlídky byly zbytečnými. Bez systematického vyšetřování lékařského nedospěli bychom nikdy k definitivnímu názoru, jak působí sport na zdraví jedinců. Jen na základě systematického pozorování bude možno poznati, do jaké míry jest sport mladé generaci blahodárným a do jaké míry škodlivým. Musí býti vždy naší snahou sportem zdraví národa a jedinců zlepšovati a ne ho poškozovati. Slouží k chloubě našim závodníkům, že ochotou, s jakou se k lékařským prohlídkám dostavovali, prokázali velké porozumění pro tyto zásady.

Závody.

XII. rozestavný běh Pražské župy Svazu lyžařů. Společný start podle vzoru F. I. S. byl nesporně nejvýznamnější událostí dne 25. března konaných tradičních štafet Pražské župy. Dovedl v beznadějném počasí, které na květnou neděli v Krkonoších panovalo (a jest to po Velké sjezdové ceně letos již po druhé, co se závody Pražské župy setkaly s takovou nepřízní počasí), shromážditi u startu, jenž byl zároveň místem předávacím a cílem, hezký hlouček diváků.

Účast štafet byla poměrně slabá — pouze osm proti loňským 33. Neposledním důvodem této neúčasti jsou as po bohatém závodním období vyčerpané pokladnice klubů, též snad i blízkost se velikonoční zájezdy, ale omluva jednoho velkého pražského klubu, majícího na 500 členů, že není schopen sehnati požadovanou kontrolu (2 lidi), působí nepopíratelně podivným dojmem při srovnání s dnes nepříliš dobře situovaným Vysokoškolským sportem, jenž místo povinných 2 měl na kontrolách čtyři lyžaře.

Trať nebyla příliš dlouhá, 6—7 km. Vyznačena náčelníkem arch. Rudlem a Alex. Průchou v okolí Kolínské a Bobích bud, skýtala, ač byl hodně deštěm a mlhou zvlhlý firn, nadmíru rychlé sjezdy a trochu až příliš nahromaděná stoupání.

Čas prvých 10 jednotlivců jest krásný, dvanáctý Wiedner z Vočka pak jednou z vážných nadějí. Boj mezi prvými 3 štafetami byl vlastně rozhodnut již mohutným startem Vládi Nováka a výtečnou jízdou Hylčera. Vyrovnanost jak u LZK., tak u KLV i Vysokoškoláků překvapující, jak možno pozorovati z výsledků. O dobré všeobecné běžecké úrovni svědčí, že trať, dosti technicky obtížná, byla všemi bez nejmenší nehody projeta ve vyrovnaném slohu.

Závod navštívil náčelník Svazu arch. Jarolímek; z výboru Pražské župy obětavou činností vyvíjeli zejména předseda V. J. Jirků, náčelník Rudl a A. Průcha. Organi-

sačně snad vad vůbec nebylo, startér arch. Rudl střelil bezvadně, i později po závodě k úděsu publika, a výsledky byly včas oznámeny.

Podrobné výsledky:

I. a II. třída: 1. LZK. (Ing. Novák, Hylčer, Kadavý B.) 1.23.46, 2. KLV (Vaniček, Cífka, Hromádka) 1.24.46, 3. LKSV (Dr. Spatzier, Putterlík, Václavík) 1.30.40, 4. ČSK (Kadavý J., Dr. Mézl, Buchar) 1.38.35, 5. Č. S. p. Z. S. (Škoda, Josífek, Dr. Votava) 1.41.18.

III. třída: 1. Vočka (Kaldarar, Vysušil, Wiedner) 1.37.52,

I. třída starších: 1. ČKS (Bártů, Dr. Kock, Kossina) 1.42.27.

Dorost: 1. LZK (Kučera, Holubec, Císař) 1.42.06.

Jednotlivci: 1. Kadavý B., LZK, 27.40, 2. Ing. Novák, LZK, 28.00, 3. Hylčer, LZK, 28.06, 4. Cífka, KLV, 28.08, 5. Hromádka, KLV, 28.13, 6. Buchar, ČSK, 28.17, 7. Vaniček, KLV, 28.25, 8. Kadavý J., ČSK, 29.24, 9. Dr. Spatzier, LKVS, 29.57, 10. Václavík, LKVS, 30.04, 11. Putterlík, LKVS, 30.39, 12. Wiedner, Vočko, 31.17, 13. Bártů, ČSK, 31.58, 14. Kaldarar, Vočko, 32.19, 15. Holubec, LZK, 32.49, 16. Císař, LZK, 32.52, 17. Dr. Votava, Č. S. p. Z. S., 32.58, 18. Kossina, ČSK, 33.30, 19. Škoda, Č. S. p. Z. S., 33.56, 20. Vysušil, Vočko, 34.16, 21. Josífek, Č. S. p. Z. S., 34.24, 22. Kučera, LZK, 36.25, 23. Dr. Kock, ČSK, 36.59, 24. Dr. Mézl, ČSK, 40.54.

M. Srkal.

»Vočko«, lyžařský klub, Praha, uspořádal dne 25. února 1934 na Dolních Mísečkách lyžařský závod »Přes tři kopce«. Trať pro dorost, ženy a III. třídu 10 km, pro I., II. a třídy starších 18 km; vedla z Dolních Míseček k Horním. V polovině odbočila na vrchol Mechovince, odtud pasekou dolů pod Černou Skálu, kde se trati rozdělávaly; malá vedla dále ke Krausovkám. Velká trať pokračovala přes Černou Skálu, Šeřín na Rovinku, odkud

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLÉ DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

se vracela přes Krausovy boudy, Harrachovy kameny (zde se připojuje malá trať), přes Horní Mísečky, zpět na Dolní.

Startovalo celkem 20 závodníků ze 24 přihlášených.

Dosažené časy:

I. třída: 1./1. Erlebach Jos., Ski Jilemnice, 1.27.22 (nejlepší čas dne), 2./2. Jecha Ad., Ski Jilemnice, 1.35.22.

II. třída: 1./3. Kouba Otto, KČST. Praha, 1.43.26, 2./4. Huňáček Boža, KČST. Praha, 1.46.17, 3./6. Štochl Mirosl., KČST. Praha, 1.48.40, 4./7. Marek Jindra, ČSS. Olomouc, 1.52.59.

Starší: 1./5. Horáček St., KČST. Praha, 1.47.30, 2./8. Kopecký Zdeněk, Vočko-Praha, 1.54.11.

III. třída, 10 km: 1. Kaldarar Hugo, Vočko-Praha, 0.53.31, 2. Wiedner Fr., Vočko-Praha, 0.53.45, 3. Havlík Jarosl., Vočko-Praha, 1.04.52, 4. Vysušil Pavel, Vočko-Praha, 1.07.00.

Dorost: 1. Bartošek Mirek, ČSS. Olomouc, 1.03.51, 2. Karbusický Jan, Vočko-Praha, 1.13.36, 3. Florian Karel, Vočko-Praha, 1.14.26, 4. Linhart Vlad., Vočko-Praha, 1.21.13.

Počasí závodu dokonale přálo.

Lawn tennis club »Praha« založil letošního roku klubový závod o putovní cenu, kterou věnoval předseda klubu, ředitel Jindřich Kopřiva, a to uměleckou plaketu pro závod pánů, pro závod dam věnovala pak paní Jaroslava Kopřivová stříbrný pohár. Závod jest sdružený: běh distanční a sjezd nebo slalom.

Distanční závod pánů konal se dne 11. února 1934 na trati Martinovka—Bradlerovka—Medvědí bouda—Pudelgrund—Martinovka, a to na vzdálenost 12 km. Dorost jel 1 kolo, t. j. 6 km.

Výsledky letošního ročníku jsou tyto:

Třída A: 1. Ing. Václav Krásný, 1.01.31'4, 2. Dr. Radim Koloušek, 1.01.43'2, 3. Dr. Karel Šulc, 1.06.32.

Třída B: 1. Ing. Josef Stanzl, 1.19.47'2, 2. Dr. Přem. Schürer, 1.22.11, 3. Ing. Karel Květ, 1.37.53'4.

Distanční závod dam na 4 km vyhrála Jitka Ankertová v čase 36.54, 2. Milena Schürerová, 40.16, 3. Eliška Fröhlichová, 40.44, 4. Dadla Květová, 44.59.

Slalom jel se dne 4. března 1934 na svahu Vysokého kola směrem k Martinovce, a to dvě kola. Zvítězil v něm náčelník klubu Václav Horčíčka v čase 52'2 vt. před Ing. Václavem Krásným (54'1) a Dr. Radimem Kolouškem (1.02'9). V třídě B umístil se první Ing. Karel Květ v čase 1.53'5, druhý Dr. Přem. Schürer, třetí Ing. Jos. Stanzl. V kategorii dam první byla Milena Schürerová, 1.38'5, před Dadlou Květovou.

Putovní cenu pro rok 1934 získal Ing. Václav Krásný, putovní cenu dámskou Milena Schürerová.

Oprava. Ve zprávě o Velké sjezdové ceně v 7. čísle Zimního Sportu byla patrně nedopatřením uveřejněna věta: »Nejlepší čas dosáhl mimo svazového cvičitele Rakušana Zingerleho, náš Eda Hromádka.« — V této větě chybí dodatek: »bez přírážky«, Hromádka byl totiž 2. nejrychlejší muž, avšak přírážka jej odsunuje až na místo 7. Nejlepší čistý druhý čas měl Berauer z HDW.

Různé zprávy.

»S. S. B.« — Je pomalu konec lyžařské sezony — kam teď s námi, lyžaři! Všichni víme, ať závodník, ať pouhý lyžař-turista, že nesmíme v létě sportovně zahálet, že nejbližší k udržení kondice našeho lyžařského svalstva je prostředí pádla, vesla a vody. A samozřejmě i životadárného slunce! Můžeme-li se při tom oddat i vášni tenisové, půvabům wolley-ballu, lukostřelby, plavectví atd., čili můžeme-li býti »all' round« — tím lépe! Řeknete pochybovačně — může tohle »užít« někde a najednou pražský velkoměšťák? — Ano, může. Vyřeší mu to tři kouzelná písmenka: S. S. B. — »Sportovní sdružení B a r r a n d o v«.

SSB. zná každá sportov-kyně i -ec, každá mondéna i mondén. Tous qui est chic, fréquent SSB. A každý, v němž uvědomělý sportovní duch přebývá. Jsou lidé takoví, že pouze v jednom odvětví sportu se jim zalíbilo. Ten pouze plave, onen pouze sbírá starý porculán. Někdo jen tenisu holduje, jiný jen v bridgi zdravý pohyb nalézá. To jsou však nečestné výjimky, neboť jednostranný sport se skoro nenosí. Moderní mondenní a elegantní člověk musí sportovně vynikat a přibližně se vyznat ve všem, co lze na vodě i na suchu podnikat.

Nejde-li až do těchto ideálních krajností, musí ovládat alespoň dva hlavní letní sporty suchý — tennis, a mokry — plavání, veslováním míchané. Dobře, umí to i ono, ale jak obě spojit. Tenisový court má třeba nahoře v Dejvicích, plovárnu pod Letnou, a jelikož teplem se věci roz-

tahují i natahují, natáhne se i vzdálenost mezi oběma místy sportu aspoň trojnásobně. A tak se spojka dvou letních kratochvílí stane tak nudnou a únavnou, že není odvahy ji překročit a dělá se buď jedno, či druhé. Je jistě nepříjemné — buď se pouze máchat nebo jenom po courtu honit a péct — ale každému to patří! — Proč není členem S S B., kde má skoro vše, co se sportem zove, v kostce, ale ve velmi pohodlné a rozměrné kostce.

Hřiště a plovárny SSB. si vybraly nejkrásnější místo Prahy, kde není sazí, kouře a prachu a jiných výživných součástí normálního pražského vzduchu. Leží ve volném prostoru jasu a zeleně a je tam vše. Basény pro plovoucí sekýrky i pro batolátka. Podbarrandovská Vltava (nejčistší, bakterií i kalu prostý kus této stříbropěnné řeky-matičky) s dobře naměřenými devíti metry hloubky pro plavce, skokany, vodní akrobaty, potápěče a veslaře. Obrovská úschovna všech plavidel, počínaje maňasem a rodinným šinákem, přes Primátora Dittricha v miniatuře, až po elegantní skiffy. Klubovní dům, plný útulných koutů, sedátek, lehátek, verand, chutných krmí a lahodných nápojů (»suchých« i »mokrých«). Soukromé kabiny i řady skříněk na úschovu sportovního šatstva a pomůcek.

Řada tenisových courtů, na něž i šampioni světa zavistivě šilhají. Hřiště wolley-ballu, basket-ballu, střelení do terče i vedle. Krásné ohniště na »Táboráku, plápolej...« — Volné prostory k nevázané honičce, libovolnému opalování a lenošení. V klubovně i na verandách,

eventuelně i hřiště bridgeová, komandová, a konečně, komu se líbí, i šachová. Sympatické kroužky pro pořádání půvabných a poutavých »on dit«.

To je SSB. a doplněně vybranou, milou společností, vždy dobrou náladou, strážené pečlivými zraky pana sekretáře Hromádky, je jedinečným sportovním i společenským střediskem, jakým se může mezi evropskými velkoměsty pochlubit je d i n á P r a h a.

A teď řekněte, jak to přijde, že nejste dosud členy? Tak někdy člověk svému štěstí nerozumí! *Maru.*

Od srdce k srdci, čili Horčíčkův článek ve »Staru«. Titulku »Od srdce k srdci« užil jednou trefně v jednom ze svých článků ve starých ročnících »Zimního sportu« starý náš kamarád a známý nenáročný pracovník, Ing. Macháček, Myslím, že tato čtyři slova jsou správnou devisou, tříbíme-li si názory o směrnicích o organizační práci v našem sportu. A proto je mi divné, že právě Horčíčka, člověk jistě dobré kultury srdce a citu, je ve svém článku ve »Staru« na str. 15. čís. 13., uveřejněném pod titulem »Sjezdařská výzbroj, Alpy a F. I. S.«, vůči Svazu a našemu časopisu pln, řekl bych při nejmenším, nespravedlivých rekriminací, které jsou s to nás ve veřejném mínění poškodit. Vůči Svazu lyžařů, na jehož pracovní základně — výboru — přece v lyžařském svém vývoji stánu a snad stojí. Pravím snad — poněvadž oficiálně mi není zatím opak znám. Sám přiznává ve zmíněném článku, že je útočný — ale ptám se, p r o č ? ! Vždyť sám sedí nebo snad s e d l si k prameni organizační práce v lyžařství a nikdo mu nebránil v průboji a realizaci jeho názorů — spíše naopak: Našel všude dveře dokořán otevřené a zvědavá, o jeho práci se zajímající a jistě i kamarádská srdce. Musí proto při nejmenším vědět, že to, co chce ve svém článku — chápu, že člověk v cizině je lehtivější, pokud se týče prestiže vlasti, pocítil jsem to ve Švédsku až příliš trapně sám — neroz-
bízí se o dobrou vůli a snahu svazových administrativních pracovníků, že jsou zde spíše momenty jiné, kde pokulháváme v organizaci lyžařského sportu za ostatním světem a bylo by bývalo lépe, kdyby tím směrem byl své, jistě aktuální a bolestné náměty řídil. Poznámky, že v době, kdy svět v určitých disciplínách jde před námi, nemá oficiální časopis Svazu jiné starosti, než o »madonna švih« a podobně, jsou »puniateros«, výpadem, vypadačím docela osobně.

Všichni víme, že je to především určité manco stránky prestižní a finanční, tkvící, a to doufám přechodně, v nepochopení významu Svazu jako ústředí lyžařů v říši a jeho síly na poli mezinárodním, v kruzích naší oficiální a širší veřejnosti, které oslabuje naše závodění s cizinou. Že valná část mladé generace, kterou by tak rád Svaz přizval k organizační práci, je příliš individualistická a má málo smyslu pro kolektivní, ideovou práci v lyžařství, je vada druhá. V tom snad tkví i *raisona poměru* p. Horčíčkova (člověka vášnivě lyžařské duše) ke Svazu. Horčíčkova snad někdy i povýšená individualnost má málo smyslu pro kolektivní drobnou práci a kolektivní prospěch — který je konec konců tím klidným prospěchem té naší malé, ale inteligentní a v lyžařství až doposud jistě průbojné vlasti. Individualistickými a snad i útočnými články posloužíme, nepoškodíme-li celek, dnes před závody F. I. S., našemu lyžařství, mírně řečeno, počinem — *ad usum delphini*... Svaz v mezích své, jak jsem výše naznačil, vzhledem k malému zájmu oficiální a širší veřejnosti,

bohužel, s m u t n ě malé možnosti, pokusil se o udržení kroku ve výcviku v nových disciplínách, získáním prvotřídního cizího instruktora a velkoryse řešenými závody, které vydupala s přímo živelným úspěchem jedna z našich nejlépe vedených žup. Svaz zřídil zvláštní komisi pro sjezd a slalom a zde je pole práce pro upřímné lidi, chtějící pro náš národní sport v ideích p. Horčíčkou ve článku »Staru« uvedených, pracovat.

Nejde mi zde o polemiku s autorem citovaného článku ve »Staru«, poněvadž jména jsou jména — celek je všechno. Idea je světlo, ale ideová, sdružená práce je vše. My v lyžařství nepotřebujeme Descartesů a Robespierů, spíše — je to snad zrovna moderní — Jiřích Poděbradských. Jádro naší vlasti tkvělo historicky v strážlivých jižních Čechách. Odpověděl jsem jenom proto, aby pro dobro našeho sportu byla mezi námi lyžaři v ž d y j e n m e n s s a n a i n c o r p o r e s a n o. Vaší práci, Horčíčko, byly otevřeny všechny brány v ústřední organizaci československého lyžařského sportu — *hic Rhodus hic salta.*

Svazové vedení jistě si nepřejí nic jiného, než spojení práce všech lyžařů dobré vůle a proto, co s útoky!

I. K.

Obrovský můstek Jugoslavie v Ratecké Planici je středem pozornosti celého sportovního světa a tím více střediskem zájmu našeho. — Přejeme ze srdce Jihoslovánům tento úspěch. Zdá se, že oficiální kruhy v této zemi pochopily, jaký domácí a mezinárodní význam má lyžařský sport pro národ. V tom by pak byli Jugoslávci před námi; u nás po této stránce rozbíjí se vše většinou o hlavy neschopných byrokratů a polointeligentních demagogů-politiků. Jugoslavie, dříve než my, přizpůsobila se tempu okolního světa. Vidíme, co dělá dnes pro lyžařský sport i t a l s k ý s t á t, čteme v min. čísle našeho listu (vzpomínky ze závodů FIS. ve Sv. Mořici a ve Švédsku), co dělá N ě m e c k o a co takové, málo obydlené, š v é d s k o, malé R a k o u s k o, atd. Než k věci: Výškový rozdíl konstrukce je 124 m. Nájezd 102 m má rozpětí do 31 stupňů, doskok do 39 stupňů. 25. února dosaženo na můstku 16 skoků přes 70 m a 12 skoků přes 80 m. Birger Ruud skočil 63½ a 68½ m, Sigmund Ruud 72 a 79 m. R a k u š a n H ö l l skočil 74 a 81 m, Nor Ulland 72 a 82 m, Sörensen 71 a 80 m, Per Johnson 71 a 81 m. Výsledky byly tyto: 1. Birger Ruud (Norsko) 218'2 bodů, 2. Sigmund Ruud (Norsko) 217'2, 3. Höll (Rakousko) 214'7, 4. Ulland (Norsko) 209'1, 5. Sörensen (Norsko) 205'5, 6. Johnson (Norsko) 203, 7. Urdal (Norsko) 201'3, 8. Alfstad (Norsko) 179'5, 9. Hoff (Norsko) 179, 10. Wasserbacher (Rakousko) 171'2.

Uvádím úmyslně ve větším počtu výsledky, aby bylo vidět, jak o u d o v e d l j u g o s l á v s k ý Svaz 25. III. z d e s h r o m á ž d i t i k o n k u r e n c i. Že jistě klapala pak i pokladna, o tom nebudeme pochybovat. J e t o p r o n á s v e l m i p o u č n é.

I. K.

Velikonoce v Krkonoších vydařily se letos znamenitě. Vzdor krizi bylo na horách tolik lidí, že jistě dosud nikdy takový počet tam nebyl. Je těžko odhadovat asi přibližný počet lyžařů a mám za to, že k číslu 30.000 nebude daleko. Jednotlivá místa, na př. u Labské boudy, u Špindlerovy a Luční boudy, dále na Výrovce a kolem Liščí hory, ský-tala nezvyklé pohledy množství lidí. A musím přiznat, že velká většina byla lyžařů německých, kteří zajížděli daleko od hranic, aby využili výhody 1 RM = 9 Kč. Špindlerův Mlýn byl letos zase domenou ariječů, hlasitě německy

mluvících a byl obsazen i se Sv. Petrem pod střechy. Aut byly všude spousty a v neděli byl provoz aut zastaven na Špindlerovu boudu, když dosáhl počtu 400 aut. — Jinak počasí bylo nádherné, hlavně v neděli, kdy i na hřebenech bylo možno viděti velký počet polonahých lyžařů. Sníh po všechny dny báječný firm a jen zcela výjimečně byl někde zmrzlý. A ještě jeden poznatek jsem nabyt, že vzdor tak vysoko vybičované módě dnešní techniky sjezdové, velmi málo člověk vidí dobré ovládání lyží a trochu znalosti umění mazati lyže. Myslím, že v obou vědách musí se ještě hodně doháněti. Vidíte-li u bud postavené lyže, jen výjimečně spatříte vpálený podklad skare a vrstvu klistru. Většinou jezdí se na holých lyžích a následek je velmi mnoho ošklivých pádů, kdy lyže zadrhnou při změně konsistence sněhu. — Konečně hoteliéři a boudaři na konci zimního období trochu si pomohli a budou jistě na letošní velikonoce vzpomínati. Železnice byly, alespoň ve Svobodě, velmi dobře připraveny v pondělí velikonoční na zdolání značného návalu lyžařů, včasné vpuštění lyžařů do vlaků velmi se osvědčilo a tak byli spokojeni i lyžaři i železniční správa.

Dr. O. Br.

Velikonoce v Beskydech. Návštěva Beskyd byla letos o Velikonocích mnohem slabší, než jiná léta, poněvadž hory trpěly nedostatkem sněhu. Na Radhošských Beskydech zachránila návštěvu pražská výprava státních drah, ubytovaná na Pustevnách. Sníh ležel jen na severním a západním úbočí hor a byl velmi špatné jakosti. Jen o něco lépe byly na tom Slezské Beskydy v oblasti Lysé hory, kde v lese a ve vyšších polohách ležel sníh, také však málo způsobilý k lyžaření. Zato sluncečko po celý čas teple hrálo a zajímavý byl pohled na moře bílých mlh, zakrývajících údolí.

Šumava potěšila o velikonočních hojně tam přispěchavší lyžaře. Železná Ruda a místa souhlasně položená i bezprostřední okolí mondeního Špičáku, byla ovšem prosta sněhu. Avšak vyšší polohy oblastí Jezerní stěny, Ostrého, Javoru, Falkensteinu, neřku-li oblasti Roklanské, byly ještě krásně vysněženy pro ty, kteří radostně »dál« za sněhem se pustili. A »neradostných« snad ani mezi námi nebylo. Pod nepřekonatelně modrou bání azuru nebes opaloval sluneční jas v diskretním tichu probouzející se přírody do bronzova bledé tváře měšťáků; v lesích bylo jako v chrámu páně a tiché večery plné svitu velkých a tak blízkých hvězd byly pravými svatvečery velikonočního mysteria. K dobré náladě hostů Šumavy přispěly (až na jeden nevléčitelný případ, vyznačující se při tom, přímo arrogantní obsluhou), i chvalně známé, vskutku solidní ceny a vzorná obsluha místních hotelierů, kteří (i na místech odlehlých v dopravě), nijak nevyužili konjunktury dočasného velkého návalu, který hýbal všemi místními podniky. Vesměs jsme se potěšili: Cílí, a při tom k pasantovi většinou solidní, čeští podnikatelé zvolna, ale jistě zde rostou a se zakupují. Špičák klidně snesl nový český, čistý a dobře vedený skoro-velkopodnik. Celková jezdecká úroveň proti dřívě-

ším létům byla velmi dobrá. Určitá, známá kasta plzeňských židů, pokud byla pod dohledem, dokonce mluvila česky. Návštěva z Bavor nebyla valná a dotkla se jen nejužšího pohraničí. Pokud major Frgal »redakci« prozradil, sídlili tu i roztroušení, »svazoví dědkové«. — Ovšem jeden daleko od druhého — je prý to cháska, mezi sebou ráda se hašteříci.

I. K.

Pokusíme se také u nás o kilometr lanceé? Kdo bude první? V Mořici jej opět provedli 28. II. Výzbroj závodníků byla nejroztodivnější. Nárazové helmy, které vidáme u motocyklových soutěží a při skeletonu, olovenými deskami protížené lyže; Rakušané Hauber, Klínger a Gasperl měli na zádech z drátů svinutá kůželovitá závaží. Různí jezdci různých národů přijeli různě vyzbrojeni. Nor S. Ruud měl skočné lyže, Rakušan Nöbl a Švýcar Badrutt těžké, široké, turistické. Jezdci byli rozděleni do třech kategorií: I. Zvláštní výzbroj, II. skočné lyže, III. turistické lyže. Čas brán foto-elektricky. Propočítání výsledků byla dlouhá ná-maha. Průměrná rychlost na 100 metrů hraničila s rychlostí 100 km za hodinu, rychlost posledních 50 metrů před cílem s rychlostí 130 km za hodinu. Zvítězil v I. tř. Leo Gasperl v rychlosti 129,263 km za hodinu ve 100 metrech a v rychlosti 133,849 km v 50 metrech. Ve II. tř. Švýcar Vultier. Druhý ve II. tř. byl Nor S. Ruud.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

Pani Ela Púhonná, majitelka Dvoraček, nám sděluje, že se našla u Dvoraček tobolka s větší částkou peněz a pánské hodinky. Předměty jsou uloženy na obecním úřadu v H. Roketnici n. Jiz., kde mohou se jejich majitelé o ně přihlásiti.

Jsou to vaše peníze, za které nakupujete, a jen vy máte právo rozhodovat, kdo z nich bude mít chléb — zda český či cizí dělník. Uvědomte si to, až budete potřebovat zubní pastu. Vzpomeňte si, že právě Thymolin je původní český výrobek a že ho doporučuje Spolek čsl. zubních lékařů.

Eno-Klister zvítězil při mistrovství RČS. v Banské Bystrici!

	<h3>LYŽAŘI.</h3> <p>stav sněhu sdělí</p> <p>ZÚ-Zpravodajská ústředna.</p> <p>Telefon: *410-41</p>	
---	---	---

Tiskem Dra Ed. Grégra a syna v Praze.

K rozmachu a dobrej povesti Vysokých Tatier veľmi prispel

ŠPORTOVÝ KLUB VYSOKÉ TATRY

riadny člen Sväzu lyžiarov RČS, založený roku 1926.

Podporte jeho prácu prístupím za členov. — Získate v Tatrách všestranné výhody! — Prihlášky prijímajú dôverníci klubu v každom väčšom tatranskom mieste.

Poznáte už reprezentačný, ale lacný časopis

„**Krásy Slovenska**“

se stálo prílohou „Vysoké Tatry?“ — Je venovaný heslu „Poznajte svoju otčinu“ a oboznamuje s prírodnými krásami nášho Slovenska. — Vydáva ho Klub čl. turistov a príloha je orgánom ŠK Vysoké Tatry. — Predplatné na celý rok len Kč 30.—. Administrácia v Starom Smokovci.

Ani v lete, ani v zime

*nechoďte na túry vo Vysokých Tatrách sami,
nedostatočne vystrojení a bez prípravy.*

Informačné kancelárie turistické poskytnú Vám bezplatne všetky potrebné informácie a obstarajú Vám vodičov KČST z povolania za mierny poplatok. **Sdruženie pre záchrannú službu v Tatrách.**

TATRANSKÍ LEKÁRI:

Detské choroby:

Dr. J. Říha, hl. zdrav. rada, D. Smokovec.

Dr. L. Jurecký, »Detský raj«, Tatr. Lesná.

Chirurgia:

Dr. V. Hoppe, primár-chirurg, telef. 1.

D. Smokovec.

Dr. V. Šimko, telef. Nový Smokovec 1.,

ord. 16.—17.

Kúpeľní lekári:

Dr. J. Pullman, Štrbské Pleso,

ord. 9.—11., 15.—17.

Dr. J. Stibor, Tatranská Lomnica,

ord. 9.—11., 15.—16.

Plúene choroby:

Dr. L. Izák, primár, Nový Smokovec.

Dr. J. Opatrný, šéflekár, Pekná Vyhládka.

Dr. S. Sobek, riad., Kvetnica pri Poprade.

Dr. D. Rigó, ved. lekár, Tatr. Kotlina.

Plúene a vnútorné choroby:

Dr. J. Holczman, T. Matliare,

tel. Tatr. Lomnica 15.

Dr. M. Szontagh, hlavný lekár,

Nový Smokovec (12.—14.).

Vnútorné lekárstvo a klimato- fyzik. terapia:

Dr. P. Kunsch, Tatranská Polianka, tel. 2
(11.—¹/₂13.).

Dr. K. Zahuranez, tel. St. Smokovec 10
(16.—18.).

Všeobecná prax:

Dr. Fr. Bělín, tel. T. Lomnica,

(vlastná vila, ord. 9.—10.).

Zubný lekár:

Dr. J. Freyer, Polianka 9.—11.,

Nový Smokovec 14.—16.

PODNIKY KČST NA ŠTRBSKOM PLESE

TELEFON ČÍSLO 5 • NÁJOMCA GUSTAV NEDOBRÝ

Izby s ústredným kúrením a te-

kúcou vodou, noč'ahárne, reštau-

rácia, buffet, bazár. Informačná

a záchranná služba pre Tatry.

Ceny mierne, obsluha vzorná

ŠTRBSKÉ PLESO (1351 m n. m.) STREDISKO
TURISTOV, HOROLEZCOV A ZIMNÝCH ŠPORTOV

Karel Danko

- N Á J E M C E
- RESTAURACÍ
- STÁT N Í C H
- H O T E L Ů A
- T U R I S T I C K É
- RESTAURACE
- „ J I S K R A “

Štrbské Pleso

Chata u Popradského Plesa
Vysoké Tatry – 1513 m n. m.

zimní sporty - turistika - horolezectví
Ubytování v pokojích i v noclehárnách
Denní pense - Celoroční provoz

TELEFON: ŠTRBSKÉ PLESO č. 7 - NÁJEMCI V. FIŠKA A O. ŠTÁFL

Nejvýše ležící horská chata v ČSR.

Chata KČST. na sedle Váha
pod Rysami
Vysoké Tatry – 2288 m n. m.

S vrcholku Rysů je nejkrásnější rozhled v Tatrách

TELEFON: ŠTRBSKÉ PLESO č. 7 - NÁJEMCI V. FIŠKA A O. ŠTÁFL

Z I M N Í S P O R T

LYŽAŘSTVÍ

ALPISMUS

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

*

Majitel listu Svaz lyžařů RČS. Řídí pětičlenné vydavatelstvo. Redaktoři: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER. Zodpov. a vedoucí redaktor IVAN KOMÁREK, Smíchov, Malátova 19. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. - Předplat. Kč 35- na 10 čísel - Jednotlivé čís. Kč 4-.- Telefon 322-1-3. - Účet pošt. úř. sek. 34.474. - Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. - Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo. - Patisk vyhrazen.

BOBSLEIGH

TURISTIKA

ROČNÍK XXIII.

KVĚTEN 1934.

ČÍSLO 10.

Závodníci!

Skončena je letošní závodní sezona, v níž ukázali jste, ač nebylo Vám možno změřiti letos své síly na mezinárodních závodech FIS, přece jenom, že budete připraveni na opětne obhájení prestiže československého lyžařského sportu, až Vás opět zavoláme. Nebude to dlouho trvati. Pro příští sezonu — rok 1935 — svěřeno Svazu lyžařů republiky Československé uspořádání X. mezinárodních závodů FIS a hned následující rok je rokem olympijským — Zimních olympijských her v Garmisch v Německu.

Budte pamětlivi toho, že obě tyto sezony budeme od Vás očekávati zvýšenou výkonnost — musíte býti plně připraveni a připraveni tak, abyste se ctí obhájili naši československou vlajku.

Toho budte pamětlivi a proto po krátkém, jarním odpočinku začněte poctivou přípravou pravých sportovců, kteří umějí si odřítci vše, co snížilo by jejich výkonnost.

Připravujte se všichni bez rozdílu výkonnosti — musíme v příští sezoně ukázati celkovou vyspělost československého lyžařského sportu.

Přeji Vám mnoho zdaru!

Váš náčelník Jarolímek.

Jak Svaz lyžařů rozhodoval o místě závodů F. I. S.

Referát ze schůzí ústředního výboru a zastupitelstva Svazu lyžařů.

Rozhodnutí bylo sledováno s velkým zájmem v denním tisku. Svaz rozhodoval s úzkostlivou objektivností a svědomitostí, maje na zřeteli jediné vzorné odborné provedení závodů se starostlivým řešením těžké otázky jich finančního zajištění.

IV. schůze ústředního výboru Svazu lyžařů RČS. se konala dne 18. dubna 1934 v místnosti Národní kavárny v Praze I. Podle přiložené listiny přítomno bylo 32 členů ústředního výboru včetně členů přípravného výboru Zbyňka a A. Schreiberova. Mimo členů ústředního výboru přítomno bylo 17 zástupců denního tisku.

Schůzi zahájil v 6 45 hod. večer předseda Ing. A. Jauris, který v proslovu svém oznámil členům ústředního výboru, že po dohodě s členy přípravného výboru rozhodl se pozvat na dnešní schůzi, a to na 7. hod. večerní, zástupce tisku. Vlastní referát o rozhodnutí o místě závodů FIS. přednesen byl pak o 7. hod., kdy dostavil se do schůze Dr. Moser a zástupci denního tisku. V úvodu dále oznamuje Ing. Jauris, že v poslední době měl mnoho intervencí z míst, o závody FIS. se ucházející. Aby vyvráceny byly event. domněnky, že nebylo postupováno ve Svazu správně, byli pozváni žurnalisté.

Přesně o 7. hod. več. zahájeno bylo jednání o místě závodů FIS. 1935.

Předseda Ing. Jauris uvítal přítomné zástupce tisku, vysvětlil jim účel dnešní schůze, jakož i nastínil dnešní program. Nato předal slovo Dr. Moserovi, který přednesl všeobecný referát přípravné komise.

Když letošní kongres Mezinárodní lyžařské federace,

konaný v Solleftea ve Švédsku, se usnesl přiděliti závody FIS. pro rok 1935 Československu, postaven byl ústřední výbor před fakt, že musí nasaditi všechny své síly, aby závody FIS. u nás uspořádány byly v rozsahu a způsobem, odpovídajícím velkému významu těchto závodů. Význam těchto závodů není pouze sportovní, ale v nemenší řadě je i propagační a národohospodářský a toho byl si Svaz dobře vědom. Ústřední výbor Svazu ustavil ihned přípravnou komisi, která zahájila všechny přípravy, závodů se týkající. Místům, o závody se ucházejícím, zaslán byl dotazník, obsahující 16 otázek, v nichž zahrnuty byly podrobnosti rázu technického i organizačního. K těmto otázkám připojil Technický sbor další otázky rázu interního a rovněž tak i přípravný výbor položil si ještě interní otázky. Všechny otázky obdrželi přítomní pánové před zahájením schůze. Z uchazečů zodpovědělo dotazník 5 míst, a to: Banská Bystrica, Janské Lázně, Nový Svět-Harrachov, Špindlerův Mlýn a Vysoké Tatry. Otázky a odpovědi technického rázu projednány byly technickým sborem na jeho schůzi, konané dne 11. dubna t. r. Otázky ostatní pak přípravným výborem. Technický sbor i přípravný výbor provedl bodování jednotlivých otázek, které dnešního dne před vlastním rozhodováním budou členům ústředního výboru předneseny. Dnešní ústřední výbor má

učiniti vlastně návrh o pořadí tří míst, jak přicházela by v úvahu za sebou. Po určení těchto míst projednávány budou s nimi modalita, za jakých uskutečnilo by se dodržení záruk. Schválení návrhu provede pak zastupitelstvo Svazu lyžařů RČS., které svoláno bude začátkem května, pravděpodobně v sobotu, dne 5. května.

Je přirozené, že rozhodování o podniku, který má význam celostátní, je velice těžké, a proto také Svaz lyžařů musel se obrátit přímo na vládu republiky se žádostí o sdělení přání vlády, týkajících se některého, výše jmenovaného místa. Předsednictvu ministerské rady bylo dopřáno, zda vláda má nějaké přání v tom neb onom směru. Podotknuto bylo ovšem, že přání toto mohli bychom považovati pro sebe za závazné jen tehdy, kdyby bylo spojeno se státní garancí případného schodku, poněvadž volba místa jest v úzké souvislosti s jeho možností. Ale i bez této garancie bylo by vyslovené přání pro nás jednou z vážných okolností, na kterou vzali bychom zřetel.

Na toto naše podání dosud odpověď nedošla. Ze státních úřadu jen ministerstvo národní obrany doporučilo nám, aby závody konány byly ve Vysokých Tatrách.

V zájmu hladšího projednání stanovení místa na dnešní schůzi, určila přípravná komise pět svých referentů, kteří přítomným přednesou výhody a nevýhody každého místa, o závody FIS. se ucházejícího. V referátech těch předneseno bude ve zhuštěné formě vše, aby členové výboru mohli si učiniti o každém místě správný úsudek.

Ke konci svého proslovu oznamuje Dr. Moser, že zdravotní referent Svazu, docent MUDr. Procházka, který je omluven na dnešní schůzi, doporučuje, aby za místo závodů určeny byly Janské Lázně, ne-li, pak některé jiné místo v Krkonoších, aby mohly býti i po stránce lékařsko-vědecké vybaveny závody FIS. tak, jak jest zapotřebí.

Nato předneseny byly referáty o výhodách a nevýhodách jednotlivých míst.

Referát o Banské Bystrici přednesl Dr. Finger.

Referát o Janských Lázních přednesl V. J. Jirků.

Referát o Novém Světě-Harrachově přednesl Ing. J. Kraus.

Referát o Špindlerově Mlýně přednesl J. Kunc.

Referát o Vysokých Tatrách přednesl Ing. Macháček.

Po těchto přednesených referátech předložil náčelník Jarolímek svůj posudek technického rázu. Mústek v Banské Bystrici je naprosto vyhovující pro závody FIS. Stačí mu pouze malé opravy dopadové plochy a pak vnější úprava mústku, t. j. vybudování tribun a podobně. Nový Svět-Harrachov má rovněž, až na vnější stránku, dobře vybudovaný mústek. Starý mústek v Janských Lázních by se pro závody nehodil. Místo, na kterém jest projektována výstavba nového mústku, je velice vhodné, a bylo by možno dosáhnouti skoků až 100 metrů dlouhých. I ve Špindlerově Mlýně jest místo na mústek vyhlédnuto, plány vypracovány byly již v minulém roce a zaslány k schválení FIS., která je schválila. Technika stavby mústku jest již dnes tak daleko, že není třeba se obávati toho, že projekt byl by špatný tak, aby na nově postaveném mústku nebylo lze regulerně provést závody. Mústek ve Vysokých Tatrách musel by býti přestavěn. Dnešní nájezdová věž vyměněna by byla za věž se železnou konstrukcí, dopadová plocha prodloužena a přechod prokopán tak, že dovoloval by mústek po úpravě skoky přes 80 m. Pro trati má nejlepší terén (ovšem v předpokladu dobrých sněhových poměrů) Banská Bystrica. Vysoké Tatry mají rovněž krás-

né terény a velice dobré sněhové poměry. Při rozhodování nutno vzíti zřetel hlavně na závodníky, aby tito byli dobře ubytováni a aby bylo možno největšímu počtu závodníků se zúčastniti. Nemenší otázkou hraje i výpomoc vojska při technických pracích.

Po vývodech náčelníka Jarolímka přednesl taj. Krňoul výsledek bodování technického sboru a odůvodnil každou otázku, o níž technický sbor rozhodoval.

Dr. Moser pak přednesl bodování o odůvodnění dalších otázek, které projednány byly v přípravném výboru.

K debatě se přihlásili:

Dr. Izák, který jako slovenský místopředseda Svazu lyžařů RČS. předkládá následující poznámky k předneseným referátům:

Především podotýká, že referát pana V. J. Jirků o Janských Lázních nebyl tak objektivní jako referáty jiných referentů, neboť vyzdviženy byly pouze výhody Janských Lázní, ale nebylo upozorněno skoro vůbec na nevýhody, které toto místo má. Při rozhodování o Vysokých Tatrách v technickém sboru byly Vysoké Tatry handicapovány tím, že dosud nedošel od nich oběžník, resp. odpověď na dotazník Svazu.

Výhody, které skýtají Tatry, jsou jistě veliké. Přidělením závodů FIS. do Tater otevřeny by byly Tatry naší i cizí veřejnosti a uskutečněno by bylo množství potřebných věcí, které Tatrám ještě chybějí. V Tatrách byl utvořen ze všech zájemců přípravný výbor, který dotazník sestavil. Doprava ve Vysokých Tatrách byla by velice příznivá, neboť Vysoké Tatry mají nejen prvotřídní silnici (cesta Slobody), ale i dobrou silnici ze stanice Štrba, dále uvedena by byla v provoz pro závody FIS. zubačka; i Tatradráha může klidně udržovati provoz po celou sezonu za každých, i nejnepříznivějších okolností.

Ředitelství Tatradráhy poskytne všem závodníkům a zástupcům po celou dobu pobytu volné jízdenky na Tatradráze. Přípravný výbor jednal již s ministerstvem železnic a ostatními ministerstvy jak o značných slevách pro Tatry, tak i o vojenské výpomoci. Tatry samy jsou pro podnik takového druhu velice reprezentativní. Obce, mající sídlo v obvodu Vysokých Tater, se zavázaly, že poskytnou značnou finanční pomoc.

Dr. Moser poukázal na to, že velké obtíže při závodech v Tatrách a na Slovensku vůbec budou s dopravou závodníků, kteří musí se závodů v největším počtu zúčastniti. Jako příklad uvádí, že závodníci, kteří se zúčastnili mistrovských závodů v Banské Bystrici, museli používatí slev povolených jednak Klubu čs. turistů, jednak museli vstupovati do odborů P. J. Radhošť. Letošní mistrovství v Banské Bystrici stálo naše kluby více než 80.000 Kč, a to ještě kluby nemohly vyslati tak početné teamy, jak bylo by si přáti.

Dalších debat nebylo a proto přikročeno bylo ke hlasování.

Předseda Ing. Jauris jménem předsednictva navrhuje, aby volby provedeny byly lístky, a to tak, že bylo by hlasováno o každém pořadí zvlášť. Nejprve bude hlasováno o tom, které místo má přijíti prvé na řadu. Pak o dvou náhradních místech. Návrh o způsobu hlasování byl přijat. Předseda konstatuje, že přítomno je 22 členů ústředního výboru mimo předsedu a povolává za nepřítomné členy výboru Ing. Koutského a Dr. Procházky pány Ing. Mencla a V. J. Jirků, takže počet členů k hlasování oprávněných je 24.

V provedených volbách obdržely: Na první místo pořadí: Špindlerův Mlýn 13 hlasů, Vysoké Tatry a Janské Lázně 5 hlasů, Banská Bystrica jeden hlas a Harrachov žádný hlas.

Na druhé místo v pořadí: Vysoké Tatry 11 hlasů, Janské Lázně 8, Banská Bystrica 3, Harrachov a Špindlerův mlýn po 1 hlasu.

Na třetí místo v pořadí: Banská Bystrica 12 hlasů, Janské Lázně 10 hlasů, Vysoké Tatry a Harrachov po 1 hlasu.

Ustanoveno bylo tudíž pořadí míst: Špindlerův Mlýn — Vysoké Tatry — Banská Bystrica.

Před tím, než skrutátoři přednesli výsledek první volby, požádal předseda Ing. Jauris pány novináře o to, aby ve svých časopisech, pokud jim bude možno, zabránili případným polemikám, a aby o rozhodování o místě závodů referovali skutečně tak, jak tomu je, a tak pečlivě a neutrálně, jak počínal si Svaz při volbě místa.

Po provedeném hlasování poděkoval předseda přítomným novinářům za jejich trpělivost, s jakou sledovali průběh schůze.

Předsednictvu Svazu uloženo, aby spolu s přípravným výborem připravil návrh na stanovení organizačního výboru, jakož i připravil a projednal návrhy o zárukách jednotlivých míst, jichž pořadí bylo dnešního dne stanoveno.

Usneseno bylo rozšířit přípravný výbor o dopravního referenta A. Matouška a o Dr. Braunera, takže v přípravném výboru zasedají: Dr. Moser, Dr. Kalibera, Kunce, Ing. Macháček, Zbyněk, Ing. Kraus, Jirků, A. Matoušek a Dr. Brauner.

Jednání s ČOS.

Dr. Finger oznamuje, že vypracoval návrh smlouvy s ČOS. Usneseno, aby smlouvu projednalo předsednictvo a předložilo ji pak zastupitelstvu k schválení.

Doslovem předsedy Ing. Jaurise byla schůze skončena v 10:30 hod. večer.

Schůze zastupitelstva Svazu lyžařů konána dne 5. května 1934 v Obecním domě města Prahy.

Po schůzi objevily se k věci určení místa závodů FIS. glossy v tisku, neznačícím spolkové zřízení Svazu. Zastupitelstvo jest podle nových stanov kontrolním orgánem usnesení ústředního výboru Svazu lyžařů, jehož čle-

nové právě proto nemají v jeho schůzích práva hlasovacího, nýbrž jen právo debatní.

Ohledně místa pro závody FIS. předložil ústřední výbor zastupitelstvu tři eventuality k výběru. V první řadě Špindlerův Mlýn, v druhé řadě Vysoké Tatry a ve třetí řadě Banskou Bystrici.

Podle přiložené listiny přítomno bylo 24 členů ústředního výboru a 12 zástupců žup Svazu lyžařů RČS.

Omluveni: zástupci Podkarpatské župy, která ve svém dopise přimlouvá se za to, aby závody FIS. pořádány byly v Tatrách, dále omlouvají se Dr. Jakubec, plukovník Ing. Veselý, Dr. Čipera, Dr. Procházka, K. Podlaha.

Schůzi zahájil uvítáním přítomných v 15:40 hod. předseda Ing. Ant. Jauris. V proslovu zahajovacím sdělil přítomným program dnešní schůze a předložil jim k rozhodnutí otázku, zda jednání o závodech FIS má být veřejné a mají být k němu připuštěni novináři. Zastupitelstvo pak se usnáší, že schůze v bodě jednání o FIS. bude veřejná. Přikročeno dále k vlastnímu programu, a to:

I. Jednání s ČOS.

Dr. Finger, jako referent komise pro jednání s ČOS., oznamuje průběh dosavadního jednání s ČOS., jakož i podává zprávu o poslední schůzce zástupců obou ústředí, na níž bylo rozhodnuto, že obě korporace podají současně své návrhy na dohodu, v nichž uvedeny by byly krajní meze zásad při jednání. Ve smyslu tohoto vypracovala komise návrh, který předložen byl pak předsednictvu ke schválení. Předsednictvo na poslední schůzi návrh komise projednávalo a po zralé úvaze usneslo se návrh tento nedoporučiti zastupitelstvu. Dále usneslo se předsednictvo vypracovati návrh nový, který předložen je dnešnímu zastupitelstvu.

Po kratší debatě usneseno schváliti návrh, předložený předsednictvem a pokračování v jednání s ČOS. ve smyslu zásad, daných valnou hromadou, t. j. dohoda na základě členství.

Po přijetí tohoto návrhu pojednáno o nynějším stavu sportovních ústředí, která uzavřela již dříve smlouvu s ČOS. a o tom, jak se smlouvy osvědčily. Zpráva vzata byla na vědomí a přikročeno bylo k bodu

II. Jednání o závodech FIS. 1935.

Předseda Ing. Jauris na začátku jednání oznámil členům zastupitelstva postup předsednictva technického sboru

Lehoučkě pouzdro Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOUPRAVA THYMOLIN s pěkným kartáčkem amerického tvaru a zubní pastou . . . Kč 12.80

Na skladě mají sportovní závody: Sport — Svoboda, Praha II., Václavské náměstí — Skauting, Praha II., Vodičkova — Průcha A. Praha I., Národní tř.

a ústředního výboru při rozhodování o návrhu na stanovení pořadí pro místa, kde mají se konati závody FIS. 1935. K informaci u zastupitelstva přečten byl předsedou zápis o jednání schůze ústředního výboru Svazu ze dne 18. dubna 1934. Ústřední výbor na této schůzi stanovil pořadí, a to: Špindlerův Mlýn — Vysoké Tatry — Banská Bystrica.

Ing. Macháček přečetl pak náš dopis na předsednictvo ministerské rady, ve kterém jsme žádali vládu o sdělení přání, týkajících se místa, kde závody měly by býti uspořádány. Předsednictvo min. rady předalo dopis tento ministerstvu obchodu. V dopise na ministerskou radu jsme uvedli, že na přání ohledně místa mohli bychom míti zřetel jedině tehdy, bylo-li by podepřeno závazkem, že vláda uhradí případný schodek závodů.

Ministr železnic R. Bechyně přimlouvá se za to, aby závody uspořádány byly ve Vysokých Tatrách, a slibuje v tom případě všemožnou podporu. Rovněž tak i ministerstvo zdravotnictví projevilo své přání v tom směru a i ministr národní obrany. Mimo telefonických intervencí byl pozván předseda Ing. Jauris na ministerstvo železnic k panu min. radovi Brožovi, který ujistil Ing. Jaurise, že ministerstvo železnic bude všemožně podporovati závody FIS. v Tatrách. Dále byl náš zástupce ujistěn, že Svaz lyžařů RČS. obdrží na zimu tytéž výhody, jaké mají turistické organisace, takže zajištěna by byla pro budoucnost existence Svazu.

Dr. Finger jako mezinárodní tajemník oznamuje dosaďadní jednání mezinárodní ve věci FIS. FIS. nám oznámila, že musí trvati na tom, aby můstek byl stavěn ve smyslu usnesení kongresu v Paříži a v Solleftea, t. j., aby dovoloval skoky maxim. 70 metrů. Slalom a sjezd můžeme pořádati, ovšem musí to býti přísně odděleno od vlastních závodů FIS. a nesmí býti tomu prováděna společná reklama. Termín závodů byl schválen. Rovněž tak bylo schváleno, aby závody nazvány byly jubilejními. Nesmí býti ovšem používáno při reklamě označování závodů jako »mistrovství Evropy« a pod. Od Ing. Straumanna došel zpět náš projekt můstku ve Špindlerově Mlýně a byl tímto prohlášen za naprosto dokonalý. Dále požádali jsme vedení FIS., aby závody FIS. ve sjezdu a slalomu pořádané byly nejméně 14 dnů po závodech FIS. Pan Smith-Kielland byl požádán o opatření norského trenéra pro naše mužstvo na sezonu 1934—1935. Učiněny byly kroky, aby pozván byl korunní princ norský na naše závody.

Dr. Kalibera jako referent propagace závodů FIS oznamuje vše, co bylo vykonáno v přípravném výboru. Přípravný výbor konal několik schůzí, kromě toho byla vyslána komise do Špindlerova Mlýna, která s tamními činiteli projednala vše potřebné. Rozděleny byly práce přípravného výboru a předběžně stanoveny jednotlivé odbory.

Arch. Jarolímek referuje podrobně o všech můstcích. Již loňského roku vypracován byl projekt můstku ve Špindlerově Mlýně, který zaslán byl referentu FIS. ke schválení a který také byl schválen, mimo toho vypracován byl i projekt na velký můstek v Janských Lázních a projekt přestavby můstku ve Vysokých Tatrách. Dále zmínil se náčelník o jednotlivých terénech jak na Tatrách, tak i v Banské Bystrici.

Nato zodpověděno několik dotazů, týkajících se výkladů stanov, dále pak několik řečníků přičinilo své poznámky k předneseným referátům.

Dr. Izák poukazuje na to, že technický sbor při svém hodnocení jednotlivých míst neměl v ruce dosud nabídku Vysokých Tater, v důsledku čehož nehodnotil Tatry tak, jak by mělo býti. Dnes je skoro jisto, že Tatry obdrží subvenci, z které hrazen byl by můstek, resp. jeho přestavba. Subvence tato dána by byla jednotlivými místy v Tatrách, t. j. obcemi a lázněmi. Jednání ústředního výboru působilo dojmem, že již předem bylo smluveno, že závody budou ve Špindlerově Mlýně.

Ing. Jauris vysvětluje, že ústřední výbor nebyl proti Vysokým Tatrách, ba naopak, že Svaz vždy váží si spolupráce se Slovenskem a že všichni členové mají především rádi Slovensko.

Jarolímek podává výklad o novém můstku ve Špindlerově Mlýně a o můstku v Mlýnické Dolině. Správa státních lázní neposkytla nám nikdy žádnou podporu na úpravu a udržování můstku na Štrbském Plesu.

Jílek upozorňuje na to, že na Slovensku nebyl nikdy zájem o lyžařské závody projeven. Slovinci nepřišli se nikdy ani na skok podívatí.

Dr. Finger žádá, aby ať je to již ve Špindlerově Mlýně nebo v Tatrách, drželi jsme se zásady té, že každý náš závodník musí býti stejně ubytován jako kterýkoliv závodník zahraniční, a že musí míti stejné podmínky pro závod jako všechny ostatní národy. Na Krkonoších je jistě sport lyžařský našim národním sportem a jsme povinni ukázati cizině sílu našeho lyžařství.

Kunce předčítá náš dopis ministerstvu obchodu a vysvětluje účel, který vedl k jeho stylisaci.

Ing. Macháček ve své řeči se přimlouvá za to, aby závody konány byly v Krkonoších, které jsou od jakživa naší hlavní oporou, a kde i bude možna dobrá organisace. V případě, že měly by se závody konati na Tatrách, pak musíme míti předem od vlády zajištěny všechny výhody jako mají turistické organisace, aby zajištěna byla další existence Svazu.

Dr. Izák upozorňuje znovu na to, že vše to, co Tatry slibují, je závazné. Nepředkládaly dříve své sliby, dokud nemohly tyto prohlásiti za závazné. Je jejich snahou jenom prospěti Svazu. Lyžařský sport udělal v posledních letech na Slovensku přímo zážrak, a jeho vývin byl mnohem rychlejší než v Čechách.

Lutonský navrhuje konec debaty a navrhuje dále, aby bylo rozhodnuto o tom, zda má provésti dnešní schůze definitivní rozhodnutí, či nikoliv. Návrh na konec debaty byl přijat.

Dr. Kalibera navrhuje, aby rozhodnutí učiněno bylo dnes.

Kunce probírá opět závody po stránce finanční. Nemůžeme dohnati Svaz k tomu, aby přišel do finanční ztráty.

Dr. Moser předkládá zastupitelstvu návrh, aby závody FIS. 1935 byly konány ve Vysokých Tatrách, budou-li splněny následující hlavní podmínky: 1. Potřebná přestavba Jarolímkova můstku na Štrbském Plesu bude provedena nákladem správy státních lázní nebo některého jiného tatranského činitele tak, aby Svazu nevznikly tím žádné výdaje, 2. zemí Slovenskou zaručena bude Svazu úhrada vydání, 3. že bude učiněna dohoda v detailních věcech organizačních i technických s tatranskými činiteli, 4. že ministerstvo železnic zajistí Svazu lyžařů RČS. nejen slevy, týkající se dopravy závodníků a obecnstva na zá-

vody FIS., ale i železniční výhody takové, jaké mají ostatní turistické organizace. Presidium Svazu bylo by zmocněno projednáním těchto podmínek.

Dr. Brauner žádá o konstatování, že Jizerská a Západočeská župa nejsou na dnešní, tak důležité schůzi vůbec zastoupeny. Po ukončení debaty konstatuje předseda, že podle § 19 stanov Svazu mají hlasovací právo následující přítomní pánové: z předsednictva: Dr. Moser, Hlaváč, Dr. Izák, Jarolímek, Ing. Macháček, Dr. Finger, Kuncce. Ze zástupců žup: Jirků, Pachta, Schrabal, Mlynář, Brožek, Novotný, Sýkora, Ing. Racek, Ing. Sekanina, Koudelka, Lutonský.

Dále konstatuje předseda, že návrh Dr. Mosera je nejširší a dává o něm hlasovati. Usneseno, aby hlasování provedeno podle jmen tak, jak předseda dříve oznámil.

Provedeno hlasování, ve kterém plným počtem 18 hlasů přijat byl návrh Dr. Mosera, aby závody FIS. 1935 konány byly ve Vysokých Tatrách v předpokladu splnění podmínek, v návrhu Dr. Mosera uvedených.

Ing. Jauris děkuje srdečnými slovy členům zastupitel-

stva za to, že rozhodli v jednomyslné volbě pro Tatry, kteréžto rozhodnutí považuje zvláště za šťastné, že chceme se Slováky pracovatí ruku v ruce, a že počítáme s jejich vydatnou pomocí. Žádá pak Dr. Izáka, jako zástupce Slováků, aby požádal všechny slovenské pracovníky o jejich spolupráci na Tatrách.

Ke konci usneseno bylo pověřiti prozatím pracemi, spojenými s přípravou závodů FIS., užší předsednictvo, sestávající z pánů: Ing. Jaurise, Dr. Mosera, Dr. Fingera, Jarolímka a Kuncce.

Dr. Izák stručně a bez frází v pravdě bratrsky děkuje zastupitelstvu za jeho rozhodnutí a ujišťuje, že učiní vše možné pro zdar závodů FIS.

Volné návrhy.

Přijat byl návrh Ing. Macháčka, aby ústřední výbor byl zplnomocněn jednati s výborem KČST. o reciprocitu ve věci slev.

Schůze skončena o 19'30 hod.

Ivan Komárek.

Zprávy Svazu lyžařů.

Všem župním, klubovým náčelníkům a všem pracovníkům členů sdružených ve Svazu lyžařů RČS.

Pro rok 1935 svěřeny byly S. L. RČS. závody »FIS.«. Podle rozhodnutí zastupitelstva Svazu lyžařů provedeny budou ve Vysokých Tatrách. Uspořádání těchto závodů bude vyžadovati práci každého, který oceňuje veliký význam tohoto podniku. Musíme ukázati celému velkému mezinárodnímu lyžařskému světu velkou vyspělost našeho lyžařství a naši sílu organizační a udržeti popularitu, kterou nám za hranicemi dobyli naši

závodníci. Žádáme, abyste se všichni ochotně a co nejrychleji přihlásili k práci ku zdolání velkého úkolu, kterým jest uspořádání závodu FIS. Vy, kteří chcete pracovati, rezervujte sobě včas potřebnou dovolenou — nejméně na dobu od 10.—20. února 1935. Kdo chceš pracovati, přihlas se již dnes písemně v kanceláři Svazu lyžařů s udáním přesné adresy a přání, v kterém oboru organizace závodů bys nejraději pracoval.

Ing. Ant. Jauris,
předseda
Svazu lyžařů RČS.

Arch. Karel Jarolímek,
náčelník
Svazu lyžařů RČS.

ZIMNÍ POHÁDKU
ZACHYTÍTE NEJLÉPE S

FOMA-

FILMY a DESKAMI,
KTERÉ NEZKLA-
MOU A VEDOU.

Správná výzbroj
jakostní značky

zaručuje již předem
plnou radost při kaž-
dém sportu!

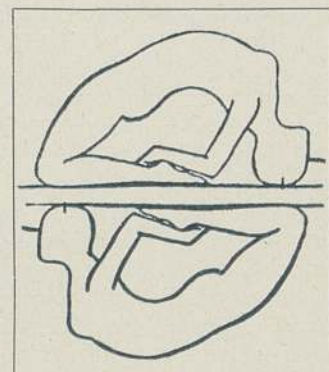
Sport. dům Bailony-Baumann,
Brno, Koblišná-Růžová

G
Y
M
N
A
S
T
I
K
A
R
Y
T
M
I
K
A
S
P
O
R
T

Tělovýchovný ústav

BĚLY FRIEDLÄNDROVÉ

Pořič 32, palác Axa, T. 39216

*K našemu článku o lyžařství v sovětském Rusku:
Slet mistrů lyžařského sportu 18. ledna 1934 v Gorkim. Defilé účastníků. Foto Figurov.*

IV. schůze Technického sboru konala se dne 11. dubna 1934 v kanceláři Svazu lyžařů. Schůzi předsedal náčelník arch. Jarolímek. — Arch. Jarolímek podal zprávu o svazovém závodě ve sjezdu a slalomu o velikonočních v Tatrách. Závod ve skoku nemohl býti pro nedostatek sněhu konán. závody se dobře vydařily. Bude poděkováno velitelskému praporu za vyslání vojska, správě lázní, p. Dankovi a L. O. S. K. Slavia, která vlastně závody provedla. — Dr. Finger sdělil, že HDW. žádalo o vysvětlení článku pod značkou Dr. J. S. v Národních Listech a oznámilo, že nevydalo zákaz startu na naše závody. HDW. bylo sděleno, že článek byl zprávou soukromé osoby. Současně doporučuje jednati s HDW. o smlouvě. — Námět inž. Zástěry ohledně omezení velké účasti méně schopných závodníků ve velkých závodech ve slalomu bude předán k projednání do komise sjezdové. — Arch. Jarolímek sdělil, že pro Janské Lázně vypracoval profil můstku. — Dr. Finger oznámil FIS datum a pořadí závodů. Dne 11. dubna t. r. psal do Norska o trenera. Dotazuje se, zda byl zaplacen příspěvek do FIS. FIS nutno sdělit počet členů Svazu k 1./1. 1934. FIS bude též dotázána o dovolení označiti příští závody jako jubilejní (25.). — Přikročeno o jednání výhod jednotlivých míst pro uspořádání závodů FIS, a to Banská Bystrica, Špindl. Mlýn, Janské Lázně, Vys. Tatry a Harrachov. Jednání schůze prohlášeno za důvěrné. — Vzhledem k uveřejněným novinovým zprávám o místě pořádání závodů FIS doporučuje Dr. Finger svolati schůzku žurnalistů. O provedení návrhu přimlouvá se též Dr. Moser a doporučuje dopsati též o názor resortního ministerstva o místě pořádání. — Na návrh Dr. Mosera bylo referentu C. O. B. Zadákovi, který si vyžádal do konce správního období dovolenou, za jeho vzornou práci poděkováno. — Zpráva soudcovského refe-

renta. Datum zkoušky členů TS ze závodního řádu sjezdu a slalomu bude určen později. Zkouška bude uskutečněna před některou schůzí TS. — Arch. Jarolímek žádá, aby v posledním čísle Zimního sportu bylo uveřejněno rozhodnutí o místě pořádání závodů FIS, směrnice, rozdělení práce atd. a sečkal se proto s vydáním čísla.

Zpráva referenta závodníků: Přeřazení závodníků: Na základě výsledků dosažených na závodech, určených o postup, přeřazují se tito závodníci do I. třídy závodní:

Pro závody v běhu na lyžích: František Koldovský, L. Z. K., Praha.

Pro závody ve skoku na lyžích: Miroslav Skrbek, Č. Ski klub, Vysoké n. Jiz.

Pro závody ve sjezdu a slalomu: Miloslav Václavík, L. K. Vys. Sport, Praha, Miroslav Skrbek, Č. Ski klub, Vysoké n. Jiz., Ružinský Ján, Ski klub, Banská Bystrica, Daňo Josef, Ski klub, Banská Bystrica.

Ženy pro sjezd a slalom: Stehlíková Aglaja, Klub lyžařů vinohradských, Šebelová Miloslava, P. J. Radhošť, Mor. Ostrava, Dostálová Růžena, Vys. sport, Brno.

Referent cvičitelů. Od poslední schůze náčelnictva konána byla pouze jedna schůze C. O. s ohledem na to, že veškerá agenda byla vyřízena a provedené zkoušky jak cvičitelské, tak vedoucích byly již uveřejněny v Zimním sportu.

Schůze svolána byla s ohledem na zkoušky, které provedeny byly v poslední době a nutnost rychlého jejich projednávání, neb poslední (10.) číslo Z. S. má vyjít co nejdříve.

Zkoušky byly provedeny 13. března 1934 v župě Pražské, a to doplňovací pro dříve uznané vedoucí. Všeobecně

bylo zjištěno, že jest to hlavně vyučování, které většinu zkoušenců činí potíže. Mnohdy zápolí se i s obtížemi názvosloví, které v dnešním upravení se nevžilo a není také s ohledem na jeho zbytečnou obsáhlost mítí za to, že by vyhovovalo. (C. O. se věci zabývá podrobně.)

Ke zkoušce se dostavilo 8 vedoucích, ke jmenování cvičitelů navrhuje: Johna Pavla, Č. Skiklub, Praha, Stejskala Frant., Č. Skiklub, Praha, Horáčka Stanislava, KČST., Praha.

Ke zkouškám vedoucích Pražské župy, konaných 13. března 1934 v Praze a na Martince v Krkonoších, dostavilo se 13 adeptů, neobstáli 4, odmítáme, protože nemá věk, Svobodu Zdeňka, KČST., Vinohrady. Ke jmenování vedoucích navrhuje: MUDr. Mézla Zdeňka, Č. Skiklub, Praha, Trousílkovou Martu, S. K. Slavia, Bauera Miloše, Kautmana Josefa, Vokouna Zdeňka, Voleského Ottu, vesměs KČST., Vinohrady, Ing. Janáčka Frant. a Šillingera Bohumíra, oba KČST, Praha.

Neobstáli: Charvát Otokar, Pokorný Josef, Šebek Bohumil, Vomáčka Antonín, všichni KČST., Vinohrady, musí příště vykonati zkoušku v celém rozsahu.

Jizerská župa: Část teoretická zkoušena byla o vánocích a i před tím v Turnově, kandidáti, kteří se nemohli dostavití, byli poukázáni dokončení zkoušku spolu s župou Pražskou, která s ochotou vyhověla a obstarala vše potřebné.

Dostavili se 2 kandidáti. Navrhujeme k jmenování vedoucích: Doubalík Josefa, ČSK. Vysoké n. Jiz., a Zemánka Miloslava, BT. a LK. Nový Svět.

K dokončení zkoušky se nedostavili: Kaplan Jul, Paulus Jaroslav a Kobera Karel, oba LK. Liberec. S ohledem na jejich zaměstnání a na celkovou situaci v župě navrhuji uznati jim část teoretickou jako platnou pro rok příští.

Západočeská župa konala zkoušky dne 24.—25. března na Juránkově chatě na Šumavě za účasti 11 adeptů, z nichž jednoho odmítáme z důvodu zásadního (nemá věk: Zelníček Ant., což zjistilo se až po vykonání zkoušky — musí znovu příštím rokem k celé zkoušce). Navrhujeme k jmenování vedoucích: Petra Karla, Petrovou Zdeňku, Štěpánka Václava, všichni Č. Skiklub v Plzni, Muchu Frant., Nejdla Karla, oba Č. sportovní společnost, Plzeň, Kaučkého Jaroslava, Šraila Rudolfa, oba S. K. Plzeň, Kameníka Mirku, S. K. Sparta, Plzeň, Fischera Ladislava, Lyžaři, Klatovy, Beneše Blažeje, Svaz skautů, župa Západočeská-od.

Přítomný zkušební komisař z C. O. (Řihánek) zdůrazňuje velice dobrou přípravu zkoušek samotných i svědomitou přípravu kandidátů, což s povděkem vzato na vědomí.

Východoslovenská župa. Zkoušky se konaly o velikonocích na Štrbském a Popradském plese. Dostavili se 3 kandidáti. K jmenování navrhuje: Kerna Karola, KČST., Starý Smokovec, Ing. Bouchala Adolfa, Klub tatranských lyžařů, štkpt. Kovaříka Frant.

Dodatek k jmenování: Župa Jizerská: Beyšovec Karel, S. K. Jičín; župa Pražská: Vyskočil.

Čadek Al., Domažlice, poznovu dopisem ze dne 26. března požádán, aby zaslal nám vyplněné dotazníky a členskou průkazku za léta 1932/33 a 33/34 k nahlédnutí, aby

Tatranská elektrická vicinální dráha udržuje pravidelnou celoroční dopravu mezi všemi lázeňskými místy ve Vysokých Tatrách na tratích: Poprad — Starý Smokovec — Štrbské Pleso a Tatranská Lomnica — Starý Smokovec — Štrbské Pleso • Lanová dráha: Starý Smokovec — Hrebienok (Sporthotel) — Vodopády

mohlo se rozhodnouti o nároku na legitimaci a odznak cvičitele.

Balcar, Mukačevo, reklamuje, že neuveden jako cvičitel, zaslán dopis, že musí poslati dotazník za rok 1932/33 a legitimaci k nahlédnutí.

Lyžařské školy. Zjištěno dotazem u okresní správy politické ve Vrchlabí, že Josef Schmidt (Brádlarka) obchodník se sport. potřebami v Liberci, má povolení, výnos zemského úřadu z 31. ledna 1933 č. 702.496, 11-a-303/7 ai 32. Žádáme, aby předsednictvo bylo požádáno o zjištění, na jakém podkladě byl výnos vydán.

Referent cvičitelů. Schůze technického sboru dne 16. května 1934. Cvičitelství odbor konal doposud 9 schůzí, poslední dne 3. května t. r. a projednal všechny došlé dopisy. Cvičitelé, oprávnění vésti výpravy přes 2000 m (podle § 6 řádu pro cvičitele), jsou:

Faustus Jiří, l. č. 179, Honzů Jar., l. č. 67, Horský O. Ing., l. č. 197, Janeba Josef, l. č. 229/4, Lang Norbert, l. č. 15, Mohr Zd. Dr., l. č. 88, Myšák Václav, l. č. 52, Pilnáček Jar., l. č. 14, Řihánek Jan, l. č. 99, Šádek J., l. č. 259.

Cvičitelé, uznání na schůzi C. O. dne 3. května:

Čadek Alexander, KČST. Domažlice, l. č. 258, Šádek Jaroslav, Č. skiklub Hradec Králové, l. č. 259, Balcar Antonín, KČST. Mukačevo, l. č. 260.

Vedoucí jmenovaní na schůzi C. O. 3. května:

V župě Pražské, na podkladě zkoušky dne 18. března 1934 na Martinovce: Mendl Jaroslav, Č. skiklub Praha, l. č. 98, Hora Josef, Č. skiklub Praha, l. č. 99, Vaníček Karel, Č. skiklub Praha, l. č. 100, Žalud Rudolf Ing. arch. C., Vysokoškol. sp., l. č. 101;

v župě Podkarpatské Rusi, podle zkoušky dne 1. dubna 1934: Kaše Václav, l. č. 102, Dr. Pícek Frant., l. č. 103, Picková Pavla, l. č. 104, Zapletalová Zdenka, l. č. 105 (všichni KČST. Mukačevo), Lebeda Frant., l. č. 106, Měrka Josef, l. č. 107, Sýkora Karel, l. č. 108 (všichni KČST. Rachovo), Puchýř Jaroslav, KČST. Chust, l. č. 109, Vrána Josef, Č. skiklub Užhorod, l. č. 110.

Na schůzi C. O. 22. března 1934:

V župě Západočeské, podle zkoušky ze dne 6. března 1932 (cvičitelství), odloženo pro neodpovídající věk (v roce 1934 je 21): Kús Ladislav, S. K. Plzeň, l. č. 111.

Na schůzi C. O. 2. února 1934:

V župě Jizerské, podle zkoušky dne 25. prosince 1933 ve Vysokém n. Jiz.: Ďoubalík Jaroslav, l. č. 112, Fučík Josef, l. č. 113, Lavický Vojtěch, l. č. 114, Nežuka Břetislav, l. č. 115 (všichni Č. skiklub Vysoké n. Jiz.).

C. O. projedná ve schůzi dne 24. května:

V župě Západoslovenské, podle zkoušky dne 29. dubna na Ďumbieru: Reinhart Kornel, l. č. 116 a Mikuláš Samuel, l. č. 117 (oba Skiklub B. Bystrica).

Odznak cvičitele a vedoucího: Úřady žádají změnu odznaku, poněvadž emblem státního znaku neodpovídá předpisům.

Lyžařské kursy Svazu lyžařů: Vedoucí kursů kol. Jelínek podal obsáhlou zprávu i prozatímní odpočet. V příští schůzi projedná se i v detailech a předložena bude podrobná zpráva. Je zjevno, že kursy bude nutno pořádati v příštím období ve větším měřítku a v tom smyslu budou předloženy návrhy. Finanční komisi předložen odpočet k prozkoumání a schválení. Aktivum 18'40, avšak ve výdajích jsou uvedeny veškeré tiskopisy — zásoba je nejméně na 2 roky a mimo to byly i použity pro kurs, pořádaný pod vedením Zingerleho.

Cvičitelství zkoušky. Zkoušky vedoucích. Technický sbor se žádá, aby pamatoval při potvrzování termínové listiny s termínem zkoušek tak, aby mohly býti provedeny zkoušky cvičitelství ve třech oblastech (Krkonose pro župy Jizerskou, Krkonošskou, snad i Pražskou — Šumava pro Jihočeskou, Západočeskou a Pražskou, podle dohody — Beskydy pro župy moravské a slovenské) v jeden den koncem února neb začátkem března 1935. Termín přihlášek buď stanoven do 15. ledna 1935 do kanceláře Svazu. Zkoušky vedoucích buďtež také soustředěny na 2—3 termíny, aby i členové C. O. mohli se věnovati výcviku ve svých klubech a svému vlastnímu. Mimo to povinnost spolupracovati na závodech FIS., dále nutnost, aby kandidáti mohli si předem uvolnit termín.

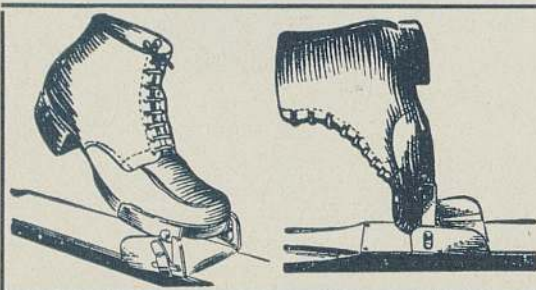
Film Masarykova lidovévýchovného ústavu. Po stránce výchovné film v dnešní úpravě nevyhovuje, neboť, nehledě k nedostatečnému názvosloví, nepředvádí film vyučování tak, jak se má konati. Cvičitelství odbor je toho názoru, aby ve stávající úpravě film zatím promítán nebyl.

Lyžařské názvosloví. S ohledem na opakované sdělení, že stávající názvosloví se nevílo a že nevyhovuje, byla věc již od počátku t. r. předmětem jednání C. O. Byl podán návrh, který se právě projednal a je připraven k jednání v T. S. Těm, kteří chtějí spolupráci přispěti, bude, pokud možno, rozmnožen a dán kanceláři k dispozici. Prosím pouze, aby zájemci skutečně se k věci vyjádřili a předložili event. jiné návrhy, nečinili však z této věci otázku své prestiže. Eventuelní připomínky, prosíme, aby byly zaslány s odůvodněním do konce t. m., aby další část programu C. O. mohla býti zpracována.

B r n ě n s k á ž u p a oznámila provedení zkoušek sanitních cvičitelů, postoupeno zdravot. referentu Svazu, doc. Dr. Procházkovi k vyjádření (8. V.). Jedna chyba se stala: zkoušení byli i pánové, kteří jsou vedoucí, neb jen soudci anebo nemají vůbec žádných zkoušek. Přes to župa, asi z neznalosti věci, žádá jejich jmenování sanitními cvičiteli.

B. Zadák.

Naším čtenářům a odběratelům. 10. číslo našeho časopisu vychází letos o něco později než jiná léta. S vydáním

LYŽAŘI, PŘEKVAPENÍ PRO VÁS —

HOROVA PAT. LYŽAŘSKÁ SPOJKA

nejjednodušší vázání zcela bez řemene. — Od nejlepších sportovců vyzkoušeno a doporučeno. — Generální zastoupení pro ČSR:

HENYCH a SPOL., Praha I., Revoluční 19. Tel. 647-83.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORT, lyže, sáňky, hockey-hole, obuv, výzbroj koupíte v prvotřídní kvalitě a výhodně v našem továrním skladě.

ODBORNÉ OPRAVY.

PROSPEKTY ZDARMA.

čísla jsme sečkali na přání technického sboru a předsednictva Svazu lyžařů až po rozhodnutí o místě závodů FIS. v roce 1935, aby číslo bylo naší lyžařské veřejnosti informativním dokladem o rigorosním postupu jednotlivých

složek správy svazové ve věci volby místa závodů FIS. a organizace příprav pro tyto závody. Též bylo číslo nutno doplnit ve věcech cvičitelských o posledních opatřeních cvičitelského sboru v této sezoně. *Redakce.*

I. Narciarski Mecz Narodów Slowianskich v Zakopaném.

V 6. čísle t. l. Ing. M. Bartů podává zprávu o závodech o mistrovství Rzeczi pospolitej Polskie a o mistrovství slovanských národů, bohužel, ne tak, aby naše lyžařská veřejnost měla správný obrázek. Bodování pro slovanské mistrovství bylo povětšinou odlišné od mistrovství polského a proto podle svých zápisků a oficiálních výsledků pokusím se o lepší přehled. Je to nutné, závod bude konán po čtyři léta, 1935 v Jugoslavii, 1936 u nás a 1937 v Bulharsku. Po této době sečtou se body dosažené jedním každým národem a ten, kdo v celku dosáhl největšího počtu, stává se vítězem. I u závodníků se zjistí, který v čtyřletém období dosáhl nejvíce bodů, aby mu mohla býti předána čestná cena.

Bodování děje se podle zásad závodního řádu FIS. a zvláštního protokolu. Podle toho vysílá každý státní svaz 4členné mužstvo pro každou disciplínu, štafeta je 5členná; jména musí se sdělití závčas před počtetím závodu, náhradník není dovolen.

Za štafetu získá vítěz 360 bodů, ocenění výkonů druhých štafet podle tabulek pro běh.

Běh na 18 km: Vítěz získá 240 bodů, ostatní podle tabulek. Součet mužstvem dosažených bodů dělí se 4.

Skok: Za nejdelší skok, dosažený závodníkem do slov. mistrovství jmenovaným, 20 bodů za délku. Jsou 3 soudcové a 2 skoky, možných bodů 240, další výpočty jako u běhu. Součet dělíti 4.

Závod sdružený (18 km a skok), t. zv. norská kombinace. Vítěz v běhu sdruženém 240 bodů, vítěz ve skoku možných 240 bodů, další výpočty podle tabulek, součet všech 4 závodníků (možných 480 vítěze) dělí se 4.

Závod sdružený (sjezd a slalom), t. zv. alpská kombinace. Sjezd na trati ne menší 4 km, při rozdílu výšky nejméně 500 m, slalom při rozdílu výšky nejméně 150 až

200 m. Možných bodů 100 dělí se 2 — celkový výsledek 4 závodníků 4, načež se konečný výsledek převede na možných 240 bodů.

Závod podle úředních, doposud však komisí nepřezkoušených výsledků.

Běh rozestavný (štafety).

Československo: 1. Musil 44.05, 2. Kučera 49.05, 3. Ing. Novák 49.05, 4. Kadavý B. 47.20, 5. Šimůnek 44.30 — Čas 3.54.05. — **360 bodů.**

Polsko: 1. Marusarz St. 48.58, 2. Orlewicz 53.15, 3. Skupien 48.51, 4. Karpel 47.08, 5. Czech Bron. 46.18. — Čas 4.04.28. — **330'75 bodů.**

Jugoslavie: 1. Smolej 49.53, 2. Jansa J. 54.52, 3. Šramelj 56.01, 4. Ženiva 54.45, 5. Knap 54.30. — Čas 4.30.01. — **264'375 bodů.**

Alpská kombinace.

Československo. Sjezd: 1. Hromádka 3.31, 2. Cifka 3.52, 3. Stehlík 4.19, 4. Feistauer 4.35. — Slalom: 1. Hromádka 3.05.5, 2. Cifka 3.41.3, 3. Feistauer 4.12.7, 4. Stehlík 4.28.9. — **214'46 bodů** (podle ofic. propočtu).

Polsko. Sjezd: 1. Jablonski M. 3.23, 2. Schindler 3.36, 3. Marusarz A. 3.59, 4. Czech W. 4.12. — Slalom: 1. Jablonski M. 2.56.7, 2. Schindler 2.59.9, 3. Marusarz A. 4.14.9, 4. Czech W. nejel. — **208'8 bodů.**

Jugoslavie. Sjezd: 1. Musić 3.33, 2. Dečman 3.39, 3. Pracek 3.42, 4. Haim 3.46. — Slalom: 1. Haim 2.46.2, 2. Pracek 3.17.9, 3. Musić 3.52.1, 4. Dečman 3.54.3. — **240 bodů.**

Oštěpy – Disky – Vesla – Luky

VEŠKERÉ NÁŘADÍ PRO LEHKOU ATLETIKU – ZAHRADNÍ NÁBYTEK

LYŽE turistické, závodní i sjezdové s hranami vyzkoušených značek

H. MEČÍŘ A SPOL., JILEMNICE. TEL. 28. ZALOŽENO 1894

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

Z TUZEMSKÝCH I CIZOZEMSKÝCH DOLŮ NA VAGONY. — V PRAZE NA POVOZY I PYTLÉ DODÁVÁ

SVOBODA & HINAIS, PRAHA II., VODIČKOVA 18. TELEFON 23256-7-8. - POŠTOVNÍ PŘIHRÁDKA 486.

Běh na 18 km.

Československo: 1. Musil 1.36.24 — 240, 2. Šimůnek 1.36.44 — 238'5, 3. Kadavý B. 1.41.48 — 216, 4. Hromádka 1.50.31 — 178'5. — 873 : 4 = 218'25 bodů.

Polsko: 1. Skupien 1.39.47 — 225, 2. Czech Bron. 1.40.05 — 223'5, 3. Marusz A. 1.45.59 — 198, 4. Marusz St. 1.50.39 — 178'5. — 825 : 4 = 206'25 bodů.

Jugoslavie: 1. Smolej 1.39.56 — 223'5, 2. Jansa 1.41.54 — 214'5, 3. Jakopić 1.48.03 — 189, 4. Knap 1.51.25 — 175. — 802'5 : 4 = 200'625 bodů.

Norská kombinace.

Československo: 1. Šimůnek 434'8 bodů, 2. Hromádka 379'6, 3. Vrána 366'2, 4. Feistauer 356'5. — 1536'10 : 4 = 384'02 bodů.

Polsko: 1. Czech B. 448'9, 2. Marusz K. 426'5, 3. Luczek J. 422'2, 4. Marusz St. 403. — 1700'60 : 4 = 425'15 bodů.

Jugoslavie: 1. Jakopić 364'3, 2. Šramelj 328'7, 3. Žemva 274'35, 4. Dečman 258'7. — 1226'05 : 4 = 306'51 bodů.

Skok.

Československo: 1. Lukeš 196'5 bodů, 2. Šimů-

nek 132'4, 3. Vrána 131'9, 4. Zajíček 127'3. — 588'1 : 4 = 147'025 bodů.

Polsko: 1. Czech B. 208'4, 2. Marusz St. 165'4, 3. Kolesarz 108'8, 4. Luczek 107'1. — 589'7 : 4 = 147'425 bodů.

Jugoslavie: 1. Palme 132'7, 2. Šramelj 120'5, 3. Dečman 70'8, 4. Istenić 62'7. — 386'7 : 4 = 96'675 bodů.

Celkový výsledek.

	I. Československo	II. Polsko	III. Jugoslavie
štafety . . .	360	330'75	264'375
alp. komb. . .	214'46	208'8	240
18 km . . .	218'25	206'25	200'625
norská komb. .	384'02	425'15	306'51
skok	147'025	147'425	96'675
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
	1323'755	1318'375	1108'185

Závodníci naši vykonali kus poctivé práce a budiž jim všem dík za jejich upřímnou snahu, pomocí našim barvám k vítězství. I těch, co v matchi nestartovali, budiž vzpomenu, snažili se ze všech sil o nejlepší umístění, nestartovavše, pak byli dobrými a obětavými kamarády svým druhům. Dík za to s přáním, aby i napříště snažili se nejen o vítězství, ale i o zvýšení rozdílu bodů. B. Zadák.

Závody.

Velikonoce v Tatrách. Předvelikonoční týden na Vysokých Tatrách byl zase jednou takový, jako má býti — slunečko od rána do večera — v noci slabý mrazík a sněhu dost a dost, hlavně ve vyšších polohách. Tatry také si plně přízeň počasí zaslouhovaly, neboť byly obsazeny, jak se říká, až po střechu, nejen na Štrbském Plese, Popradském Plese, Hrebienoku, ale i na všech horských chatách. Z úterka na středu napadl nový sníh, takže byla možnost zajezdit si i v pěkném prašanu. Nejvíce vyhledávaným místem o velikonočních byla jistě dolina Zlomisk, kde každý den bylo jako v úle.

Závodníci trénovali na sjezdový závod. Již v tréninku byl vidět značný pokrok našich závodníků, hlavně pak v jistotě a odvaze, důsledek to kursu, vedeného Fr. Zingerlem a pořádaného Svazem na Krkonoších. Tréninku přihlíželo denně velké množství našich lyžařů, jimž balvany ve Zlomiskách skýtalý skvělá pozorovací a opalovací místa. Vlastní trénink prošel bez nehody, jen jeden lyžař-nezávodník zranil se dosti vážně na tuře pod Dračím štítem, kde spadl se skály.

Závod ve sjezdu. Odpoledne na Velký pátek vyznačil jsem s kol. Myšákem sjezdovou trať a postavil 3 kontrolní branky. Start zvolili jsme těsně pod sedlem pod Ošarpanci, asi ve výši 2150 m, kde bylo dosti místa pro závodníky. Hned od startu vedla trať značně prudkým toboganem do úzkého kuloáru, přecházela táhlým obloukem na dno doliny mezi Dračím štítem a Dračím hřebem, dále přetnula bokem druhou terasu ve Zlomiskách, pak přímo dolů přes první terasu k potoku a nad Popradským Plesem uhnula do leva na úpatí Ostervy a odtud přímo na Popradské Pleso, kde byl cíl (1515 m). Trať byla dlouhá asi 3500 m, s výškovým rozdílem asi 640 m. Celá trať není příliš těžká, není také, až na malý kousek v dolině pod Dračím sedlem, nebezpečná.

V den závodu. Překrásné tatranské slunce, již od

časného rána ozařující Tupou, Končistou, Zlobivou, Velkou Vysokou a všechny ty ostatní velikány kolem doliny Zlomisk, dalo závodům slavnostní rámeček. Vesele třepotaly se červené vlajky, přecházející v dlouhou červenou nit závodní trati. Na Popradském Plese rozdána byla závodníkům čísla a o 9. hod. ranní zpestřila se dolina Zlomisk proudy závodníků, vystupujících ke startu a prohlížejících si naposled závodní trať. Krásný pohled skýtal i tábor závodníků u startu, kde závodníci přemazávali si lyže. Sníh byl firnový, snad trochu měkký, ale velice rychle jedoucí. První závodník odstartován byl ve 12'15 hodin, další v minutových intervalech.

Vítězem závodu stal se E. Hromádka v čase 2.59.7 min. Jel krásný závod, zvláště uvážíme-li, že nastupoval k závodu rovnou z vlaku, po celonoční cestě z Prahy. Druhým byl Cífka; překvapením bylo umístění Skrbka na 3. a Václavíka na 5. místě; třídu starších bezpečně vyhrál Ružinský, umístivší se celkově na 4. místě. Neméně dobře se drželi i Daňo, Holan, Vrána, jedoucí na skočkách, Budárek. Pádem a zlomením lyže vyřadění byli ze závodu Wottitz, Stehlík, Šimůnek a j.

Málokdy se stane, že zvítězí v závodech třikrát za sebou týž závodník a získá definitivně putovní cenu. Letos byl tím šťastlivcem, k nemalé radosti své i jeho kamarádů, Eda Hromádka a krásná »putovní cena Popradského Plesa« odputovala na věčné časy k Edovi. Pánové Fiška a Štáfl, nájemci chaty u Popradského Plesa, se postarají podle příslibu o to, aby nový ročník závodu dotován byl již novou, ještě lepší cenou.

V závodech žen krásného výsledku dosáhla A. Stehlíková. Startérem závodu byl B. Peka, u cíle arch. Jarolimek, Dlabola, Turnovský, Tylš atd., závodní lékaři doc. Dr. Král a Dr. Hock, trať Krňoul a Myšák. Závod ukončen. byl rozdělením cen na verandě chaty u Popradského Plesa.

Výsledky:

I. třída: 1./1. Hromádka Ed., KLV. Praha, 2.59.7, 2./2. Cífků Jan, KLV. Praha, 3.06.5, 3./13. Bartoň Ant., Skiklub Vysoké n. Jiz., 3.55.5.

II. třída: 1./3. Skrbek M., Skiklub Vysoké n. Jiz., 3.09.8, 2./5. Václavík Mil., LKVS. Praha, 3.14.8, 3./6. Daňo Josef, Skiklub Banská Bystrica, 3.19.7, 4./7. Holan Lad., KLV. Praha, 3.28, 5./8. Vrána Rudolf, SK. Slavia Praha, 3.28.7, 6./11. Čtvrtečka Jan, KČST. Praha, 3.51.8, 7./12. Dr. Spatzier O., LKVS. Praha, 3.53, 8./15. Šebela Jar., P. J. Radhošť M. Ostrava, 4.04.8, 9./17. Putterlík K., LKVS. Praha, 4.12, 10./18. Lustig Egon, Skiklub Bratislava, 4.13.2 11./19. Novák Pavel, KČST. Banská Bystrica, 4.29, 12./20. Šoltys Frant., SK. Vysoké Tatry, 4.30.2, 13/21. Weider Josef, KČST. Žilina, 4.40.3 14./22. Škoda Frant., KLV. Praha, 4.40.8, 15./24. Ippen Max., LZK. Praha, 4.50.

III. třída: 1./9. Budárek Oldřich, LZK. Praha, 3.33.2, 2./10. Kokrhánek Vl., Čes. veslař. klub Brno, 3.50.8, 3./14. Bereš Gustav, Skiklub Banská Bystrica, 3.57.2, 4./23. Králík Tibor, Skiklub Banská Bystrica, 4.47.8, 5./33. Stibral Lud. jun., Čes. veslař. klub Praha, 5.24.

Třída starš. A.: 1./4. Ružinský Jan, Skiklub Banská Bystrica, 3.12, 2./16. Bauše Ot., LZK. Praha, 4.09.8, 3./35. Patzák Karel, SK. Slavia Praha, 5.26.7, 4./40. Tůma Otakar, Čes. veslař. klub Brno, 7.01.8, 5./42. Dr. Brejla Lad., SK. Slavia Praha, 7.16.5.

Třída starš. B.: 1./31. pl. Šourek Jos. KČST. Vysoké Mýto, 5.13.8, 2./44. Ing. Machoň Lad., SK. Slavia Praha, 8.16.7.

Ženy: 1. Stehlíková Agla, KLV. Praha, 4.32.2, 2. Doštalová Růž., LKVS Brno, 5.45, 3. Daňová Marie, Skiklub

Banská Bystrica, 6.02, 4. Šebelová Mil., P. J. Radhošť M. Ostrava, 6.22, 5. Kindlová Evža SK. Slavia Praha, 6.42, 6. Peková B., KČST. Praha, 7.22.7.

Neděle — Boží hod velikonoční. Na neděli 1. dubna stanoven byl závod ve skoku. Ještě v sobotu večer nebylo jisto, zda bude závod uskutečněn, či nikoliv. Celé tři dny nanášen byl na nájezd a na přechod sníh, ale prudké slunce rozhrálo sníh ihned, jak byl z koše vysypán. V neděli ráno slunce zkázu na můstku dodělalo a tak nezbylo nic, než závod odřeknouti. Je to již druhý rok za sebou. Tak byla neděle věnována skutečně božihodovému odpočinku. Dopoledne cvičilo se trochu v Mlynické dolině a odpoledne pak vypadalo to před hotely jako v Praze na Václavském náměstí.

Pondělí velikonoční. Silný mráz z neděle na pondělí, který proměnil firm na úplný led a slabý severní větřík, panující v pondělí dopoledne, udělal nám hodně čáru přes rozpočet. Když jsem odcházel časně ráno do Mlynické doliny pod vodopád Skok, kde na svahu Přední Bašty měl jsem vyznačiti trať pro slalom, doufal jsem, že slunce přece jen k poledni změkčí dostatečně sníh. Dlouho trvalo, než slunce udělalo trať dobře sjízdnou a proto také závodníci s vyšším startovním číslem měli větší výhodu, než závodníci s čísly nízkými. Velikou obět přinesli tentokrát závodníci startéři, měřiči a soudcové u brank. Nebylo maličností býti vystaveni ostrému a mrazivému větru od rána až do 1/3. hod. odpolední. Ostrý vítr znemožnil také provést druhé kolo závodu. Vybraný svah velice dobře se hodí k pořádání slalomu a proto také trať byla pěkná; měla všechny figury, od moderního slalomu vyžadované (viz obrázek).

Grand Hotel - Starý Smokovec

1020 m n. m.

Hotel prvotriedny • 120 izieb s najmodernejším komfortom • ústredné kúrenie • teplá a studená voda • kúpele izby s kúpeľňou • klzišťa • lyžanie • všetky zimné športy • *Vysvetlenie podáva riaditeľstvo kúpeľov Starý Smokovec*

Byla dlouhá na 500 m, s výškovým rozdílem asi 280 m. Jednou z nejtěžších figur byl velký oblouk na levé straně skály a dvě branky pod skalou. V oblouku dostal závodník velkou rychlost. Neméně ošemetná byla i poslední vlásenka těsně nad cílem.

U startu sešlo se 72 závodníků a 6 závodnic. Maďarský reprezentační team, který přijel do Tater po svém, skoro dvouměsíčním tréninku sjezdu a slalomu v Alpách, byl skutečně překvapením. Na všech jeho členech bylo znáti, že prodělali tuhý výcvik a že ovládají dobře slalomovou techniku. Jezdí všichni lehce a hlavně pružně, v postoji skoro vzpřímeném, ale v předklonu. Vítěz závodu převyšoval ostatní svoji velkou elegancí.

Výsledky jsou následující:

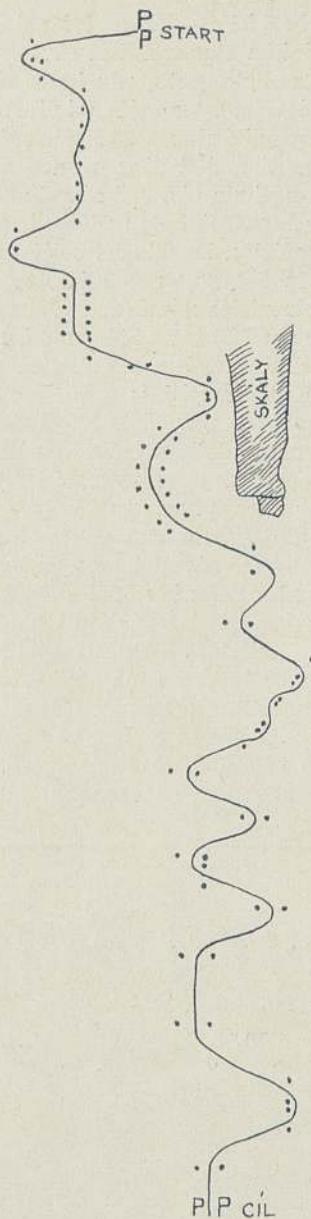
I. třída: 1./3. Hromádka Ed., KLV. Praha, 1.25.6, 2./4. Bräth J., Karpathenverein, 1.27.4, 3./5. Marai A., Maďarský svaz, 1.32.2, 4./7. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 1.37.2, 5./13. Bartoň Ant., ČSK. Vysoké n. Jiz., 1.51, 6./14. Cífka J., KLV. Praha, 1.52.6, 7./18. Igloi László, Maďar. svaz, 2.03.8.

II. třída: 1./1. Kövary Karol, Maďar. svaz, 1.07.4, 2./2. Václavík M., VS. Praha, 1.21.8, 3./6. Banyász F., Karpathenver., 1.35.8, 4./8. Holan Lad., KLV. Praha, 1.40.8, 5./11. Šebela Jar., P. J. Radhošť M. Ostrava, 1.48.6, 6./12. Lustik K. E., SK. Bratislava, 1.50, 7./17. Nahálka Imro, S. K. Vysoké Tatry, 2.00, 8./21. Škoda Frant., KLV. Praha, 2.08.6, 9./22. Ing. Krásný V., Lawn Tennis Club Praha, 2.09.4, 10./23. Husák Ant., S. K. Slavia Praha, 2.14, 11./24. Benedek Frigyes, Maďarský svaz, 2.15.4, 12./26. Ing. Ippen M., LZK. Praha, 2.22, 13./27. Čtvrtečka Jar., KČST. Praha, 2.25.6, 14./32. Beinhauer Karel, VS. Brno, 2.40, 15./34. Chlumský Boh., LZK. Praha, 3.06.2.

Třída st. A.: 1./9. Uhri Imre, Maďarský svaz, 1.44, 2./19. Bauše Otakar, LZK. Praha, 2.04, 3./31. Ružinský Ján, SK. Banská Bystrica, 2.36.2, 4./37. Patzák Karel, S. K. Slavia Praha, 3.38.6, 5./38. Ing. Tůma O., Čes. veslař. klub Brno, 3.44.8.

Třída st. B.: 1./15. plk. Sourek Jos., KČST. Vysoké Mýto, 1.56, 2./39. Stibral Lud. st., Čes. veslař. klub Praha, 6.06.

III. třída: 1./10. Králík Tibor, SK. Banská Bystrica,

1. 48, 2./16. Stibral Lud. ml., Č. veslař. klub Praha, 1.59.4, 3./28. Wotitz Frant., VS. Praha, 2.29.4, 4./29. Kokrhánek Vlad., Čes. veslař. klub Brno, 2.33, 5./30. Budárek Oldřich, LZK. Praha, 2.35.2.

Dorost: 1./20. Móry Tibor, Karpathenverein, 2.07.8, 2./25. Nahálka M., S. K. Vys. Tatry, 2.18.2, 3./33. Šoltys, S. K. Vys. Tatry, 3.00.6.

Ženy: 1. Šebelová Mil., P. J. Radhošť Mor. Ostrava, 2.44.8, 2. Dostálová Růž., VS. Brno, 2.45.8, 3. Stehlíková A., KLV. Praha, 3.25.2, 4. Peková Bož., KČST. Praha, 3.50.4.

Diskvalifikováni: Šoltys L. (S. K. Vys. Tatry), Banyász Géza (Karpathenverein).

Startérem byl opět B. Peka, u cíle Jarolímek, Kunce, Tylš, Turnovský, Dlabola. Kontroly u branek obstarali obětavě členové S. K. Slavia a Skiklubu B. Bystrica.

Celkem možno říci, že letošní velikonoce na Tatrách byly velice zdařilé a oba závody — sjezdový o cenu Popradského Plesa a slalomový o cenu Karla Danky, mají již svoji znamenitou pověst. Štafety Skiklubu Bratislava o »Memorial Dr. Hubáčka« nebyly ani letos pořádány. Je škoda toho závodu, vyplňujícího dobře odpoledne po závodě ve skoku, kdy již nikdo se na delší turu nevypravuje.

Správa st. lázní v čele s panem správcem Lichtákem a p. restaurátér K. Danko postarali se znamenitě jak o dobré a levné ubytování, tak i stravování závodníků. Správa tatranské elektrické dráhy poskytla opět značné slevy všem závodníkům i návštěvníkům Štrbského Plesa.

Velikonočním týdnem zakončena byla na Štrbském Plese letošní lyžařská sezona, přes to, že na horách bylo ještě hodně a hodně sněhu. Bylo to krásné zakončení, na které rádo se vzpomíná po celý rok.

Krňoul.

Květnový sjezd a slalom na Ďumbieru. Západoslovenskou župou Svazu lyžařů RČS. uspořádán byl začátkem měsíce května závod ve sjezdu a slalomu. Škoda, že sněhové poměry letošního roku v tu dobu nebyly již takové, jako léta minulá. Mohl to být závod jistě jeden z nejlepších, neboť Nizké Tatry se svými překrásnými lyžařskými terény mají, možno říci, ideální sjezdové trati s velkým výškovým rozdílem. Letos byl sníh pouze na vrcholcích a ve žlabech v nejbližší blízkosti chaty. Trať závodu bylo nutno zkrátiti na pouhých 1600 m, při výškovém rozdílu 350 m. Je to ale trať docela dobrá, a vše může se jet většinou přímo. V předvečer závodu musel být naházen na některém úseku trati sníh. Startovalo v závodě ve sjezdu 24 závodníků. Závod samotný konán byl za velkého tepla, při 35° C. Vítězem závodu ve sjezdu stal se Hromádka, KLV., v čase 1:44:5, druhý Ružinský, Ski Ban. Bystrica, 1:51, třetí Stehlík, KLV., 1:51:5, čtvrtý Cífka, KLV., 1:53, pátý Feleman, KČST. Č. Třebová, 2:12. Na 1. května pořádán byl opět za plného jasu slunečního závod ve slalomu, na severním svahu Gablu, do údolí Trangošky. Závodníkem Stehlíkem, který pro zranění ve sjezdu nemohl při slalomu startovat, vytýčena byla velice krásná trať, již jela se dvě kola. Vítězem celého závodu stal se opět E. Hromádka, KLV., v čase 1:37:4 (čas prvního kola: 52:4, druhého 45 vt.). Druhé místo obsadil jeho klubový kolega Cífka v čase 1:42:1 (časy kol: 50:5, 51:6), třetí Králík, Ski Banská Bystrica, 1:59:7 (57:2, 1:02:5), čtvrtý Writcher, ČSS. Olomouc, 2:03, pátý Ružinský, Ski Banská Bystrica, 2:07:5. — Odpoledne konalo se v chatě na Ďumbieru rozdělení cen. Těšíme se všichni, že v příštím roce ještě mimo 1. května se sejdeme na Ďumbieru.

Ha.

Lyžařská stanice v Moskevském „parku pro kulturu a zotavení.“

Foto Matvejev (Alex Berndorf).

V. MANN:

Lyžařství v sovětském Rusku.

Lyžařství je v SSSR. mladým sportem, který podle sovětských devis má pokud možno náležití nejširším třídám lidovým. Sovětské lyžařství je porevoluční, nemá tedy oné tradice jako sport náš. Lyže ruské jako dopravní prostředek mají však tisícileté dějiny vryté do nekonečných plání Sibíře.

Sovětské Rusko má, jak známo, klima pro zimní sport velice příznivé. Jeho zeměpisná poloha (50° až 75° rovnoběž.) střídá nesmírné pláne, ohromné hory.

Příklad gigantického pohoří je Chrebet Krasnoj Armii v Tibetu, kde Hora Stalinova je 7495 m n. m., Molotovova 6868 m, Vorošilova 6666 m, Ordžonikidze 6346 m a Revvojensověta 6336 m. (Bez záruky. Redakce.)

Dále mohutné horstvo, táhnoucí se na hranicích Kitaje, Mongolské republiky a zabíhající kolem Ochotské zátoky do Anadyru. Výška tohoto horstva dosahuje v pohoří Šan horou Chan-Tengr 7320 m.

Hřbet počíná v Pamiru, pne se nad jezerem Issyk-kull (1615 m n. m.) a Balchaš, do kterého stéká řeka Ilu, tvoří mohutný Altaj (3350 m) a otáčí se k překrásnému jezeru Bajkal (520 m) a pokračuje jako Jablonovije (2450 m) a Stanovoj hory kolem Ochotské zátoky k Anadyru do oblasti Čuchonské.

Oblast Bajkalu v Irkutsku je protkána horskými hřbety, které táhnou se Jakutskem k Severnímu moři.

Rusko evropské je odděleno od Sibíře přírodní hradbou horstva Uralu (prům. v. 1500 m n. m.).

Hlavní město Moskva sama má v blízkosti malé

pohoří Lenina v Sokolníkách, kde je centralisován lyžařský moskevský sport v parku kultury a oddechu. Zde jsou zřízeny lyžařské stanice, lyžařské dráhy a můstky. Spojení s Leninovým pohořím z Moskvy je pouliční drahou a právě nyní buduje se z centra do Sokolníků jedna z linek podzemní dráhy.

Toto moskevské pohoří je zvlněná hornatina malé nadmořské výše (cca 400—500 m), avšak jeho poloha a malá vzdálenost od hlavního města je velmi výhodná moskevským lyžařům.

Základní formou organizace sportu v SSSR. jsou sportovní kolektivy při továrnách, závodech (t. j. těžení), na vysokých školách technikumech (t. j. průmyslové odborné školy) a ve středních školách.

Největší sportovní kolektivy a organizace vlastní stadiony všeho druhu, fyskulturní cvičiště a sály, lyžařské a spec. lyžařské stanice, fyskulturní domy a konečně basény nacházejí se v Moskvě, Leningradu, Charkově, Kyjevě, Tiflisu, Taškentu atd. Střediskem lyžařského sportu je Moskva, Leningrad, Taškent a Gorkij. (Nižnij Novgorod. Pozn. red.)

Lyžařské stanice jsou vybaveny tak, aby nejen byly schopny pořádati závody, poskytují ale i vše potřebné lyžařům turistům při exkurších a závodníkům při dálkových závodech. (Viz zprávu v 8. čísle Z. Sportu o vojenském závodě na 2000 km.) V těchto stanicích půjčují se tedy i lyže. Pro člena exkurse organizace OPTÉ stojí zapůjčení lyží 30 kopějek a bot též 30 kop. Pro vojsko lyže 45 kop., boty 45 kop. Pro člena »Profsojuza« lyže 60 kop. Průměrná sta-

Všeruská lyžařská slavnost v Sverdlovsku konaná 12. III. 1934, za velké účasti ze všech krajů Ruska a i ciziny.
Foto Loskutov.

nice vlastní 100 párů lyží, 150 párů holí a 30 párů bot.

Všechny tyto stanice mají veškerý inventář pro pořádání místních závodů, svoji odbornou knihovnu, fotografické aparáty atd. Vydání na zřízení takové průměrné stanice činí asi 5230 rublů.

Ve speciálních lyžařských stanicích jsou soustředěni závodníci instruktoři, měřiči atd. Řád těchto stanic je velmi zajímavý.

Snad nás budou též zajímat sovětské normy lyží, které jsou používány na těchto stanicích a jak je uvádí M. N. S. B. P. T. v brožurě: Turistické lyžařské stanice.

Sportovní lyže »Murto«, standart S. G.
váha: 50—60 dkg 60—70 dkg 70—80 dkg více 80 dkg
195 cm 215 cm 235 cm —
turistické lyže »Murto«, standart M.
175 cm 210 cm 220 cm 235 cm
skok lyže »Telemark«, standart G.
— 195 cm 210 cm 235 cm

Vedení sovětského svazu probudilo zájem o sport v nejširší třídě lidí, u kterých byl před revolucí sport absurdností.

Mladému sovětskému dorostu vštěpuje se úkol pochopiti, že sport je nezbytným činitelem pro zdraví, svěžest a odpovědnost, která bude od něho žádána, až bude postaven do řad, budujících stát.

Proto lze místy dosíci početné nástupy lyžařské rudé mládeže nejen v evrop. Rusku, ale i v ZSFSR, TSSR, USSR, BMASSR atd., t. j. v oněch devíti svobodných republikách, třinácti autonomních státech a jedenácti autonomních oblastech, soustředěných ve Svazu sovětských republik, aby před očima celého 170milionového Svazu podala důkaz o své zdatnosti.

Ale není to pouze mládež, která vzdává hold spor-

tu, je zde vojsko a dělnictvo, které si je vědomo jeho velkého významu.

Ze světových můstků padají závratné rekordy skoků, blížíci se stovce. Závodníci sovětští ve svém mladém vývoji vytvořili zatím svůj rekord 37'5 m.

V SSSR. věnuje se větší péče tomu, aby sport mohutně pronikl do všech vrstev, než aby se postavilo SSSR. po bok evropským státům s několika výbornými jedinci. To je výklad oficiální sovětské lyžařské správy. SSSR. především se pokouší, aby sport sloužil blahu všech tříd!

Nejlepší výsledky sovětských skokanů jsou tyto:

Alferov	37'5 m	Kornev	33'5 m
Lasson	35'0 m	Alexandrov	32'5 m
Kapustin	35'0 m	Chochlov	30'5 m
Dementev	35'0 m	Kudrjašev	30'5 m
Čašnikov	33'5 m		

Všechny výsledky dosaženy s můstkem moskevského parku kultury a oddechu (viz obrázek).

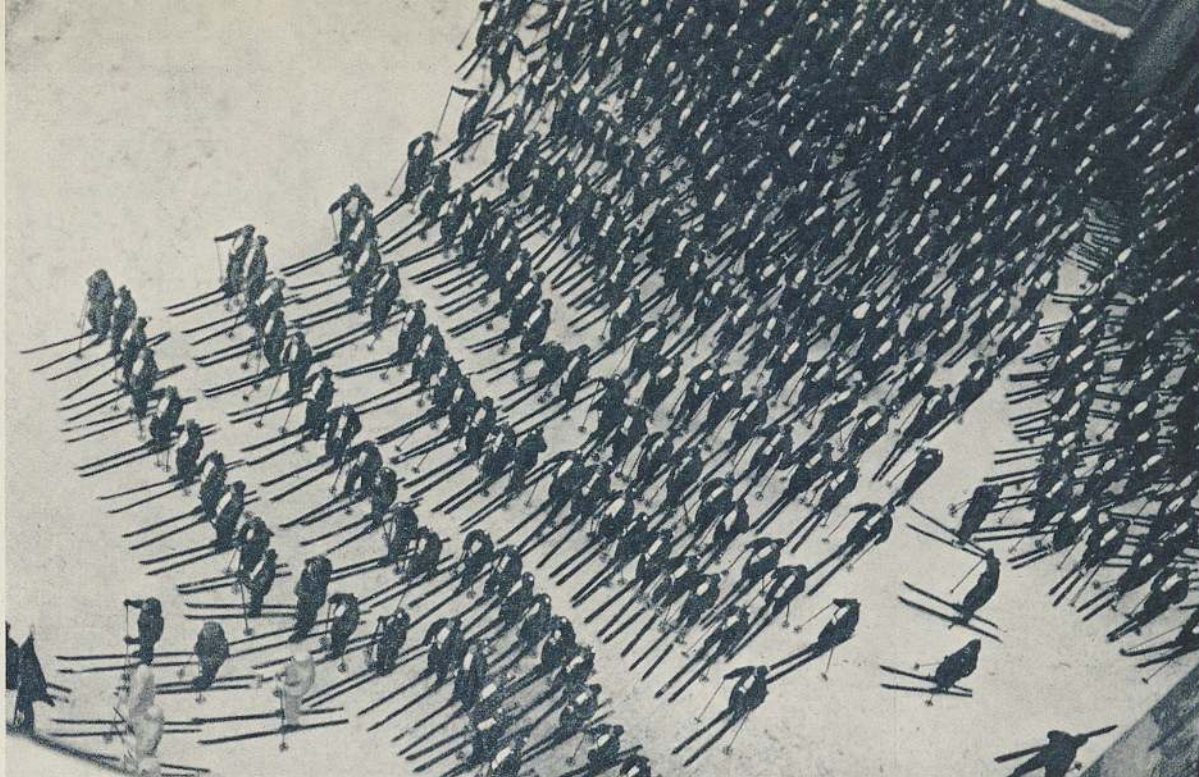
Rekord utvořen při závodech na počest XVII. sjezdu strany v Moskvě dne 30. ledna 1934 závodníkem s. Alferovem.

Běhu je věnována větší péče než skoku. Na sletu mistrů, pořádaném v Gorkem 17. ledna 1934, kterého se mimo jiné zúčastnili továři závodníci Madskov a Čistjakov, dosáhl továřiš Parnojev jako druhý času 1.27:40 na 20 km. Fotografie Parnojeva ukazuje nám charakter terainu, v kterém se závod konal.

V kategorii žen v rychlostním běhu zvítězila soudužka Stjeklova.

Pořádány jsou závody dálkové, a to v r. 1928 závod na 3000 km, v r. 1934 vojenský závod v terainu velmi obtížném na 2000 km. (Bez záruky! Pozn. redakce.)

Při takových dálkových závodech, které jdou vět-

Kolony lyžařského dorostu při lyžařské slavnosti v Leningradu.

Foto Veličkov.

šinou divokým a pustým krajem, přemáhají se hrozně útrapy terénu a boje s dravou zvěří (na př. vlky; viz závod v roce 1928). Jde o nadlidské vypětí sil. (Slavný dálkový závod Švédska, závod Vasuv je 92 km. Pozn. redakce.)

Lyží používají též sovětské polární expedice. Byly to výpravy prof. R. L. Samojloviče, B. Vizeho, B. I. Voronina a O. Iv. Šmidta (který ztroskotal při své poslední výpravě a jeho expedice byla zachraňována

po 8 týdnech z ledové kry), které vyslány na ledobocích Krasin, Lomonosov, Sibirjakov, Rusanov, M. lygin a Čeljuskin k prozkoumání arktidy.

Členové expedic proběhli desítky tisíců kilometrů na lyžích podél svých saní, aby za čtyři roky vysílající práce hlásila sovětská vědecká stanice na zemi císaře Frant. Josefa Moskvě:

»Arktida osvojena!«

Severotočnová cesta odkryta — arktické pásmo

Foto Bureau, Moscow, Pokrovka.

Start k závodu Vologda—Leningrad lyžařské organizace „Dynamo.“ Závod odstartován 7. března o 9. hod. a skončen 20. března o 12. hod. Účastníci rozdělili po cestě sedlákům literaturu o jarním osevu. Na obrázku je viděti předávání cestovních deníků závodníkům.

Vysoké Tatry: Výstup na Risy.

Foto Vích.

obsahuje ohromné bohatství uhlí, zlata, mědi, stříbra, železa, nafty, dřeva a kožišin mimo bohatství moře. — Arktické pásmo je způsobilé k založení továren a dolů . . .!

Na severu vyrůstají továrny na těžení z bohatství arktidy a kouzelná elastická dřívka — lyže — mají nový význam v dějinách.

— — — — —
Je večer — a moje stolní lampa hází proud světla na dvě dlouhá prkénka, stojící v koutě.

Její oči — kování — svítí v elektrickém světle.

Rouzloučil jsem se s nimi dnes ke konci sezony na rok a přece se vesele dívají na stůl, jako by tušily, že píšou o jejich sestřích tisíce kilometrů vzdálených tam, kde lyžařský sport má být postaven na zcela nových základech lidské společnosti!

Budoucnost a dějiny nám teprve ukáží, jaké byly ty základy a co dokázaly v lidském bytí proti starému světu. V lyžařství jako sportu zatím poměrně málo.

Uveřejňujeme tento článek z důvodu, že jde o slova české lyžařství — Redakce.

Prof. Dr. H. ŠIKL:

Kam spěje vývoj závodního lyžařství?

Odhodlávám-li se napsat těchto několik poznámek, jsem si vědom, že mně bude s mnohých stran vytýkán nedostatek kompetence. Nikdy kromě jediné výjimky z předválečné doby jsem se totiž lyžařských závodů aktivně nezúčastnil ani jako závodník, ani jako pořadatel. Sleduji však lyžařský závodní ruch z povzdálí po více než dvě desetiletí; soudím, že právě tato okolnost mně dovoluje úsudek nezkalený osobním zaujetím.

Účelem každého sportovního závodění je především měření sil mezi jednotlivci, korporacemi nebo národy a výběr nejzdatnějších. Vedle toho však každé závodění dává podnět k zlepšení dosavadní kvantity a kvality a je tudíž nejsilnější vzpruhou pokroku k dotyčném odvětví sportu; v tomto směru je jeho význam obecnější a má hlubší morální cenu než pouhé matadorství, neboť dosažení pokroku nutně vede ke

zvýšení všeobecného průměru a přichází tak k dobru i těm, kdo sami nemohou počítat na dosažení nejvyšších met. Jako ve všem, tak i ve sportu stagnace přináší pokles všeobecného zájmu a rovná se úpadku. Je tudíž zcela přirozeno, že i lyžařství se brání ustrnutí a hledá nové možnosti a cesty k pokroku.

Vrcholným lyžařským výkonem vždy byl a nepochybně dodnes zůstává závodní skok. Zdá se však, že tento obor lyžařství již dosáhl hranice svých vývojových možností nebo se k nim alespoň velmi přiblížil. Je ovšem vždy odvážno předvídat hranice vývojových možností v kterémkoliv oboru lidské činnosti. Platí to zvláště o konstruktivní technice; víme, jak byly skutečností překonány všechny podobné předpovědi týkající se železnice, automobilismu, letectví a nevím čeho ještě. V atletice je to ovšem jiné; zde je nutno počítati s ustrojením lidského

Vysoké Tatry: Momentka z letošního sjezdového závodu: Stehlík na trati.

Foto Vích.

těla, jehož zdokonalování cvikem má přece jen svoje meze. Skutečně také zlepšování rekordů v atletice má charakter integrálu; děje se čím dále tím pomaleji a v menších kvotách. U lyžařského skoku ovšem vedle tělesného výkonu hraje značnou úlohu také technická stránka, totiž zdokonalování konstrukce skokanských můstků, a je proto těžko říci, co budoucí vývoj v tomto směru přinese. Nicméně i zde nepochybně existuje určitá hranice, daná odolností lidského těla při dopadovém nárazu a možností ovládat lyže při velkých rychlostech po dopadu.

Pokud jde o běh na obvyklé distancích 18 až 50 km, zdá se, že zde rovněž již bylo dosaženo nejkrajnějších mezí. Výsledky získané při těchto závodech je ovšem sotva možno přímo mezo sebou srovnávat, jako je tomu na př. v atletice, neboť jsou příliš závislé na zevních okolnostech, jako je stav sněhu, počasí a v neposlední řadě i volba dráhy. Hlavní vadou těchto závodů je po mém soudu ta okolnost, že jsou daleko spíše měřítkem fyzické zdatnosti závodníka, zejména výkonnosti jeho srdce, než jeho technické dokonalosti. Nechci sice pochybovat, že i zde padá na váhu technika, zejména pokud jde o běh po rovině, jakož i zkušenost závodníka v ekonomickém využití sil, což zejména nelze podceňovat. Přece však se mně zdá, že to, co konec konců je jádrem lyžařství, totiž technika sjezdu, zde přichází poněkud zkrátka, neboť při nynějším charakteru závodních drah náskok dosažený při sjezdu se na celkovém výsledku uplatňuje příliš nepatrnou kvotou.

Kromě toho není lhostejno, že publikum, jehož účast při závodech znamená přece morální a namnoze i materiální podporu, nepřijde při běhových závodech na svůj účet; vidí zpravidla jen uštvané závodníky dobíhající s napjetím posledních sil do cíle, kdežto o výsledcích se dozvídá teprve ex post po komplikovaném počítávání časů.

Byly to nepochybně tyto dvě okolnosti, co vedlo v posledních letech k zřízení závodů ve slalomu a v čistém sjezdu a k jejich oficiálnímu uznání přes počáteční odpor. Namátkou si vzpomínám, že jsem asi před 8—9 lety v rozmluvě s vynikajícím lyžařským činovníkem a závodníkem nadhodil podobnou myšlenku, k níž jsem dospěl zcela samostatně; dostalo se mi tehdy briskního odmítnutí, div ne výsměchu. Netrvalo to však dlouho a skutečný vývoj mně dal za pravdu.

Sjezdový závod ovšem není sám o sobě nic nového. Pokud se pamatuji, býval sjezd již před válkou obvyklou součástí závodního programu. Ovšem bývala tehdy pro tento závod volena dráha s poměrně nízkým svahem, takže o výsledku rozhodovala daleko větší měrou kvalita a mazání lyží než sjezdová technika. Při nedostatku volných terénů u nás vedly sjezdové dráhy většinou po lesních cestách, na nichž ovšem rychlá jízda je spojena s příliš velkým rizikem úrazu; za těchto okolností tudíž nebylo chuti volit dráhy o prudším sklonu. Snad právě tato okolnost byla příčinou, že bylo později od sjezdových závodů upuštěno.

Také slalom není vynálezem poslední doby nebo alpské lyžařské školy, jak se namnoze myslí. Vezmeme-li do rukou kteroukoliv příručku lyžařství z doby předválečné, dočteme se tam, že slovo »slalom« je norského původu a znamená souvislý sjezd ve volném terénu s použitím švihů. Je tedy zřejmo, že tento způsob jízdy byl norskou školou pěstován již odedávna. Dnes se ovšem tohoto názvu používá v poněkud změněném smyslu, totiž pro sjezd v křivkách předem vytýčených pomocí praporků. Než ani tento druh jízdy není v lyžařském závodnictví naprostou novinkou. Vzpomínám si na závody uspořádané plzeňským lyžařským klubem na Špičáku někdy okolo roku 1910 za účasti arch. Vávryhy (nyní

Vysoké Tatry: Na sedle Váha.

Foto Vich.

profesora techniky v Praze), který k nám přinesl z Vídně, kde tehdy žil, lyžařské umění na tehdejší dobu vynikající. Jedním číslem tohoto závodu byla »krasojízda«, totiž sjezd vytýčenou drahou se zákruty; s úžasem jsme tehdy přihlíželi, jak arch. Vávra a jeho neméně sportovní choť projížděli křivky kristianiemi a telemarky.

Rozdíl mezi tehdejšími a moderním slalomem ovšem spočívá v tom, že tehdá se klasifikoval pouze »styl«, kdežto dnes o výsledku rozhoduje rychlost jízdy. Je samozřejmo, že dnešní »slalom«, vytýčený na kříkrém svahu a jetý v ostrém tempu, vyžaduje jistoty v ovládní lyží, o jakém se dříve nikomu ani nezdálo. Právě v tomto směru přinesl slalomový a sjezdový závod neobyčejně pronikavý pokrok a obohacení lyžařské sjezdové techniky, které nezůstává omezeno jen na okruh závodníků. Kdežto do nedávna byl s mnohých stran zastáván názor, že hlavní věcí je jistota jízdy v obtížném, silně svažitém terénu, a přívratný oblouk nebo přívratná kristianie byly prohlašovány za prostředek k tomu cíli postačující skoro ve všech případech, dnes se klade hlavní důraz na tempo jízdy a samozřejmě ovšem též na dokonalé ovládní lyží při největších rychlostech. K tomu se ovšem přívratná kristianie, sama sebou brzdící rychlost jízdy, valně nehodí, a tak se dožíváme toho, že se pod vlivem slalomového a sjezdového závodu vyvinuje zcela nový styl jízdy, který se projevuje i celkovou změnou postoje při sjezdu a jehož nejmarkantnějším výrazem jsou t. zv. rychlostní oblouky (Tempobogen), u nás namnoze označované názvem »Madonny«.

Vliv tohoto převratu v nazírání se však projevuje ještě jiným, daleko všeobecnějším způsobem. Vystává potřeba vhodných sjezdových drah, na nichž by bylo možno moderní styl jízdy uplatnit. Na úzkých lesních cestách a vytlučených rohačkových

drahách, jež v našich horách až dosud převážně sloužily jako sjezdy, nemůže ovšem o tom být ani řeči, a jízda lesem nebo pasekou plnou pařezů, třeba není pro dobrého technika bez požitku, přece jen je příliš riskantní oproti jízdě mezi praporky slalomové dráhy. Dosavadní mírně svažitě evičné louky dostačují leda pro začátečníky. Čeho je třeba, jsou otevřené terény o příkrém svahu, alespoň poněkud se podobající alpským svahům, na nichž se nový styl zrodil; právě o ty je však v našich horách největší nouze. Ne napadá mne tvrdit, že zde takovýchto svahů není; jsou však vesměs poměrně krátké a leží většinou ve vyšších polohách pod hřebeny, kde kvalita sněhu vystaveného větrům je skoro stále velmi špatná. Souvislý sjezd, který by vedl od hřebene až do údolí v otevřeném terénu a při tom měl alespoň místy sklon alpských svahů, v Krkonoších, pokud vím, vůbec neexistuje; vždycky to dříve či později končí nějakou tou »rodlovačkou«. A přece není pochyby, že terénní podmínky pro »alpské« sjezdy by se leckde našly; bylo by však třeba je upravit vymýcením lesa v určité šíři alespoň takové, jakou mají mýtiny pro závodní můstky. Jsou místa, kde by se dalo dosáhnout krásných souvislých sjezdů s poměrně malou obětí na lesním porostu, tím způsobem, že by se pouze prorazily spoje mezi stávajícími loukami.*)

V tomto směru nepochybně budeme muset jít s duchem doby. Naším lyžařským klubům se zde naskytuje nové pole působnosti; troufám si říci, že by neškodilo, kdyby část nákladů, jichž vyžaduje stavba nových a nových skokanských můstků, byla věnována na úpravu sjezdových drah, jež by přicházely k dobru všem lyžařům. Kromě toho by se měli na

*) Dobrým příkladem takovéto účelné úpravy je nedávno zřízený sjezd z Klinovce do Jáchymova (přes Elbecken), kde vymýcením pruhu lesa celkem nepatrné rozlohy bylo dosaženo ideální sjezdové dráhy v celé délce příkrého úbočí.

Krkonoše: Loučení se zimou.

Foto Sláva Kovář.

této úpravě finančně zúčastnit také interesovaní majitelé hotelů a bud, resp. obce, které z lyžařského ruchu žijí, a v neposlední řadě též Čsl. státní dráhy, jakožto majitelé visuté dráhy na Černou horu. Nemohu zamlčet svoje podivení, že právě s této strany nebylo dosud nic v tom směru učiněno. V tyrolském lyžařském středisku Kitzbühelu mají visitou dráhu na Hahnenkamm, odkud vede do údolí neméně než 22 sjezdů, vesměs v ideálním volném terénu; není divu, že dráha je od rána do večera v plném chodu a stěží stačí návalu. U nás jsme se prozatím nezmohli na víc než na problematický T-sjezd, věčně přeplněný. Ani průsek podél lanovky nebyl upraven na sjezdovou trať, ač by to zde mnoho práce nestálo; naopak byl nahrazen lesními školkami.

Odbočil jsem zde poněkud od vlastního tématu, abych ukázal, jaký vliv má a patrně teprv bude mít nový směr závodění na vývoj lyžařského sportu vůbec. Že tento směr přinesl obohacení lyžařského sportu, o tom není pochyby; neváhám dokonce říci, že do něho vnesl nový život.

Na druhé straně však — a na to upozornit je hlavní účel těchto řádků — se nemohu zbavit dojmu, že se zde skrývá určité nebezpečí jednostrannosti.

Sledujeme-li jména dnešních sjezdových a slalomových »kanonů«, najdem mezi nimi jen výjimečně některé, jež je nám známo ze závodů v běhu a skoku. Tendence k úzké specialisaci pro nový obor závodění je nepochybná.

Již před touto poslední etapou ovšem existovala v jisté míře specialisace, na př. pro skok nebo pro 50 km běh. Avšak většina závodníků pěstovala rovnoměrně běh i skok, a tato syntetická tendence, čelící přílišné specialisaci, byla oficiálně kodifikována závodním řádem ve formě sdruženého závodu, který vždycky tvořil jádro lyžařského závodění. Dnes však vyvstává třída závodníků specialisovaných na sjezd a slalom, nebo dokonce jen na jeden z těchto druhů

závodění. Je tento směr zdravý? Znamená poslední slovo ve vývoji lyžařství?

Není pochyby, že pro dosažení nejvyšších met v některém oboru závodění je úzká specialisace výhodou. Máme toho nejlepší doklad v lehké atletice. A přece jen i zde klasický pětiboj zůstává dodnes ideálem rovnoměrného atletického výcviku. Úzká specialisace ve sportovním výkonu, který vyžaduje především výcviku obratnosti, hraničí velmi úzce na artismus, a toto nebezpečí je v lyžařském sportu tím naléhavější, že zde dosud nedošlo k přesnému vymezení hranic mezi amatérstvím a profesionalismem. Mohli bychom se dožít toho, že by se lyžařské závody staly pouhou exhibicí artisticky vycvičených pseudoamatérů, což jistě neodpovídá zájmům a duchu lyžařského sportu.

Soudím tedy a doufám, že lyžařský závodní sport po dnešní sjezdové a slalomové horečce se opět vrátí k syntetickému směru, který bude ideál lyžařského mistrovství spatřovat ve stejnoměrném ovládnutí skoku, běhu i sjezdu. V jaké formě se to stane, zda v podobě nějakého nového sdruženého závodu, zahrnujícího též sjezd a slalom, či prostě volbou takové závodní dráhy, která by dávala rovnoměrnou příležitost vyniknout jak v běhu do vrchu a po rovině, tak i ve sjezdu a slalomu — netroufám si předpovídat.

Pokud jde o lyžařství mimozávodní, ukazuje svrchu uvedený příklad horské dráhy, jaká změna mentality zde nastala. Ještě před několika lety byl by »pravý« lyžař považoval za sebe nedůstojno dát se pohodlně vyvést drahou na vrcholek hory a užívat pouze rozkoše sjezdu; námaha výstupu byla proň právě tak podstatnou, ne-li podstatnější součástí lyžařského sportu jako sjezd, který ovšem vždy byl pro dobrého lyžaře něčím víc než pouhou dopravou s hor do údolí. Dnes však se celý zájem začíná soustřeďovat jen a jen na sjezd; všechno ostatní se stává více méně jen nutným zlem.

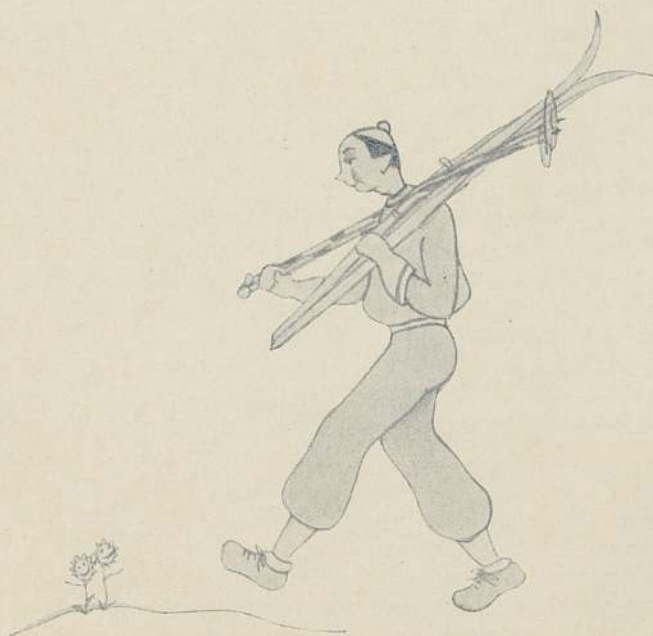
Střední část Vysokých Tater.

Foto škpt. M. Staněk, Olomouc.

Bylo by ovšem jistě přeháněním, kdybychom chtěli toto nebezpečí jednostrannosti příliš zdůrazňovat. Co pamatují, existovaly mezi lyžaři dva extrémy: jedni ztotožňovali lyžařství s turistikou a lyže jim byly pouze dopravním prostředkem; druzí považovali naopak lyžařství za odrůdu tělocviku a trávili svůj čas na louce nácvikem rozmanitých hříček, jež sice nepostrádaly půvabu, ale se skutečným lyžařstvím měly málo společného a namnoze se spíše blížily akrobacii. Dnes se tento lyžařský l' art pour l' art artismus skoro úplně vyžil a na jeho místo nastoupil nácvik rychlostní sjezdové techniky a slalomu, což nepochybně mnohem spíše odpovídá vlastnímu duchu

lyžařství. Při všem oceňování dokonalé sjezdové techniky si však jistě nepřejeme, aby se lyžařství zvrhlo na pouhé sjíždění upravenými drahami, tedy aby se stalo jakousi analogií bobslejevého sportu.

Toho však, myslím, není třeba příliš se obávat. Velká většina lyžařů vždy dovedla najít zlatou střední cestu, která, jako všude, leží mezi oběma extrémy; také nyní se jistě nedají technickou stránkou sjezdu zaslepit vůči krásám zimní přírody. Ostatně na všechny hory dosud nevedou lanovky a vždycky se ještě nalezne dost těch, kteří dovedou ocenit půvab lyžařské turistiky, zejména pak toulek končinami méně frekventovanými.

Pinxit: Růža Mrkvanová.

Závody:

I. velká sjezdová cena SLČSR župy pražské. I druhá část tohoto závodu — s j e z d — byla absolvována 8. dubna za krajně nepříznivých povětrnostních poměrů, velkého větru a neproniknutelné mlhy.

Trať musela býti z důvodů nedostatku sněhu zkrácena na 15 km a vedla se Studničné hory 1550 m směrem do Modrého dolu na kotu 1150, kde končila v řídkém lese na kraji sněhové hranice. Trať vyžadovala na velmi jedoucím sněhu naprosté ovládní sjezdové techniky a hlavně rychlého postřehu. Závodníci absolvovali celkem 3 kontrolní branky. Zvláště první branka, umístěná na prudkém sjezdu střelou a ústící opět v krátký prudký svah s hbitou otáčkou do prava, stala se mnohým osudnou, neb po dlouhém sjezdu na ujetém vlhkém firnu dosahovali zde závodníci značných rychlostí. Byl to zejména Cífka a Stehlík, kteří zde mnoho svojí riskantní jízdou ztratili.

Po projetí brankou těsně před cílem v táhlém oblouku na dosti značném sklonu opět ztroskotali Hromádka, Berauer a Lahr.

Jak již bylo uvedeno — vše bylo otázkou rychlého postřehu, včasného nasazení švihu, duševní rovnováhy a jako vždy a všude štěstí.

To vše ovládal a měl Horčíčka, který takticky, stylově vyrovnanou jízdou rutinéra čtvrtým časem dne (1.30.5 min.) porazil v alpské kombinaci E. Hromádku (o 2'316 bodu), Hackela A. z HDW. (o 2'358 b.) a Berauera z HDW. (o 2'745 b.). Zvítězil nad veškerou naší i HDW. sjezdovou elitou. Stává se držitelem křišťálového poháru gen. řed.

V. B. Rudla a mimo to zvítězil ve tř. st. A nad Baušem a A. Rotterem z HDW., obdržel zlatou lyži župy pražské. — Další zvláštní zmínky zasluhuje si Holan z KLV. Umísťuje se z našich závodníků na třetím místě, poraziv Cífku a Stehlíka v celkovém umístění na 13. místě těsně za Wendem. V druhé třídě pak v těžké konkurenci závodníků HDW. na 5. místě. Získává putovní pohár nejlepšího pražského závodníka II. tř. ing. Maxe Ippena. Holanova jízda jest velmi plynulá a má velké pochopení pro krajní rychlostní mez. S ohledem na to, že o vánočních svátcích měl těžký výron krve v koleně, jest jeho výkon více než úctyhodný. — Z dám zasluhuje si pochvaly pí Agla Stehlíková, která svým vítězstvím ve sjezdu 1.20.2 min. nad nejlepší jezdčyní HDW. Weishuhnovou E. (1.49 m.) nemohla však vyrovnati její náskok ze slalomu. E. Weishuhnová zvítězila 91'479 b. před Stehlíkovou 82'307 b. a svojí sestrou Weishuhnovou G. 77'893 b. Závod měl hladký průběh. U startu fungoval lék. p. K o c k spolu s p. Pokorným. U cíle p. V. Jirků a p. Pachta. Vrchní rozhodčí p. Dr. Moser, velitel trati arch. Rudl. Strážci kontrol. branek pánové Šebek, Honzů a Kopriva. Sanita v čele s Dr. X. Hnátkem a Dr. Kollmanem přes některé na poleh ošklivé pády neměla důvodů k zákroku.

I. velká sjezdová cena župy pražské — závod alpské kombinace se vžil. Stal se již prvním ročníkem populární. Jest jen litovati, že nepřízeň počasí ochudila tento krásný a zajímavý závod o rámeček sta a sta lyžařů, kteří za pěkného počasí byli by měli skvělý požitek divácký. Arch. Rudl.

Výsledky:

Muži:

Poř.	Tř.	Jméno	Klub	Slalom		Poř.	Sjezd		Poř.	Bodů	Sdružený Arit. průměr
				Čas	Bodů		Čas	Bodů			
1.	St. A.	Horčíčka V.	LTC.	58'6	82'594	5.	90'5	90'608	4.	173'203	86'601
2.	I.	Hromádka E.	KLV.	60'2	80'394	7.	93'—	88'172	8.	168'571	84'285
3.	II.	Hackel A.	HDW.	65'2	74'233	10.	87'—	94'253	3.	168'486	84'243
4.	I.	Berauer O.	HDW.	56'2	86'121	2.	100'5	81'592	13.	167'713	83'856
5.	II.	Ehinger J.	HDW.	68'8	70'349	19.	85'5	95'906	2.	166'255	83'127
6.	III.	Knahl	HDW.	68'—	71'177	17.	92'—	89'130	6.	160'306	80'153
7.	I.	Čivrný Fr.	HDW.	57'8	83'737	3.	110'—	74'545	16.	158'282	79'141
8.	III.	Lahr V.	HDW.	70'—	69'143	23.	92'6	88'553	7.	157'696	78'848
9.	I.	Möhwald Fr.	HDW.	71'—	68'169	25.	92'—	89'130	5.	157'299	78'649
10.	II.	Hanke W.	HDW.	87'—	55'632	44.	82'—	100'—	1.	155'632	77'816
11.	II.	Pícha K.	HDW.	71'4	67'787	28.	95'—	86'316	9.	154'103	77'051
12.	I.	Wende Fr.	HDW.	68'6	70'554	18.	98'5	83'249	12.	153'803	76'901
13.	II.	Holan L.	KLV.	71'2	67'978	26.	96'8	84'711	10.	152'689	76'345
14.	II.	Pick W.	HDW.	77'6	62'371	36.	97'1	84'449	11.	146'820	73'410
15.	I.	Cífka J.	KLV.	72'8	66'484	29.	109'5	74'886	14.	141'370	70'685
16.	I.	Stehlík L.	KLV.	69'2	69'942	20.	115'—	71'304	19.	141'246	70'623

atd.

Ženy:

Poř.	Tř.	Jméno	Klub	Slalom		Poř.	Sjezd		Poř.	Bodů	Sdružený Arit. průměr
				Čas	Bodů		Čas	Bodů			
32.	I.	Weishuhnová E.	HDW.	71'4	100'—	27.	169'—	82'958	33.	182'958	91'479
33.	II.	Stehlíková A.	KLV.	110'5	64'615	56.	140'2	100'—	28.	164'615	82'307
34.	III.	Weishuhnová G.	HDW.	114'—	62'631	58.	150'5	93'156	29.	155'787	77'893
35.	IV.	Kindlová E.	SKS.	167'—	42'754	64.	228'—	61'491	35.	104'245	52'122

Dolina Zlomisk (2):

Od plesa podél Ladového potoka, střídavě po levém a pravém břehu, lesem a klečí do Doliny Zlomisk, dále buď k Dračímu plesu 1961 m, či k Rumanovu 2090 m, neb k Ladovému plesu 1935 m (laviny). Dolinu Zlomisk doporučuji také pokročilým lyžařům, poněvadž mimo spodní část, kde nutno se prodírat klečí a mezi balvany, je celá dolina, zvláště v okolí Ladového plesa, lyžařsky velmi vděčná, nemluvě o kráse rozhledu. Přejít Železnou branou do Kačie a dále do Bielovodské doliny je velmi těžký i za dobrých sněhových poměrů.

Osterva (2-3):

Velmi prudký svah nad Popradským plesem vyžaduje odvahy, vytrvalosti a klidu. Jen za jistého sněhu! Doba asi 2 hod. Těsně před sedlem nutno někdy odepnouti lyže. Z Ostervy 1984 m, skýtající nejkrásnější pohled do Mengušovské doliny, možno pokračovati na Tupou (1¼ hod.), resp. přes Lúčné sedlo i na Končistou (laviny), nebo jižním úbočím Klínu a Končisté směrem Tatranské výšinové stezky až k Batizovskému plesu, ovšem dovolí-li to sníh, čas a schopnosti. Sjezd s Ostervy buď letní modrou cestou k Výš. Hágům neb po hřebenu směrem jižním před Smrekovcem odbočiti na vozovou cestu v Mengušovské dolině — podmínka, hodně sněhu. Nalezení začátku lesní cesty k Výš. Hágům je někdy dosti obtížné; nutnost detailní orientace podle mapy.

Východisko Výšně Hágů: Osterva (2):

Pohodlný, ale dosti jednotvárný výstup modrou cestou většinou lesem a klečí (asi 3¼ hod.). Velmi málo používán.

Batizovské pleso (2-3):

Většinou pohodlný výstup lesem a klečí, žlutou stezkou, celkem asi 3 hod. Poslední část před terasou Batizovského plesa a terasa sama jest značně strmá a při lavinesním sněhu nebezpečná. Nad plesem (1898 m) lyžařsky i krajinářsky velmi zajímavá, ale zřídka navštěvovaná, Batizovská dolina.

Východisko Tatranská Polianka:

Znamé útočiště nemocných, trpících Basedowskou chorobou. Partie:

Velické pleso-Sliezsky Dom (1-2):

Pohodlnou vozovou cestou, zeleně značenou, neb prudší zkratkou údolím Velického potoka. Oba tyto výstupy se spojují před lyžařským můstkem Dra Guhra. Pro další výstup máme opět dvě možnosti. Buď pokračovati do leva přes potok odbočující žlutě značenou delší cestou neb přímo vzhůru vedoucí, zeleně značenou, turistickou stezkou. První je velmi pohodlná (není-li poškozena dřevaři), mírně stoupající vozová cesta, vedená nejprve na východním a pak na západním svahu hřbetu vyběhajícího od Gerlachovky k Tatr. Poliance. Asi po ¼ hod. jízdy na západním svahu narazíme na dobře označené rozcestí. Přímo dále vede turist. cesta k Batizovskému plesu, ostře do prava pak se stáčí naše vozová cesta, nyní již červeně značená. Touto přejdeme opět na vých. svah hřbetu a asi po ½ hod. téměř horizontální cesty dospějeme podél telef. vedení k německé chatě

Sliezsky Dom u Velického plesa (1678 m). Tato cesta, ač zdouhavější (2 hod.), má tu výhodu, že poskytuje nám krásné pohledy střídavě na všechny strany.

Druhá cesta (1¾ hod.) vede lesem, mýtinami, zamrzlým řečištěm Velického potoka a konečně klečí. V místě přechodu z lesa do kleče se cesta, není-li projeta, ztrácí a v tom případě je nutno držeti se na vých. svahu doliny. Sliezsky Dom, který je po celý rok otevřen, je východiskem několika pěkných lyžařských partií, z nichž hlavní uvádím:

Suchý vrch (2) — Batizovské pleso (2-3):

Tuto partii můžeme podniknouti buď přímo z Tatranské Polianky (2½ hod.) neb od Sliezského Domu. Po dřívě již popsanych cestách z obou uvedených míst přijdeme k rozcestí žluté a červené značky na záp. svahu Gerlachovského vrchu. Odtud sledujeme lesem dále letní žlutou stezku, která se nám však brzy ztratí v kosodřevině. Poněvadž postup touto je značně obtížný, hledme se z ní co nejdříve dostati výstupem směrem ke Kotlu Gerlachovky. (Odbočka do Kotlu ½ hod.). Pak stočme se na západ a neztrácejíce výšku postupujeme nejprve po horizontále a pak mírným výstupem na Suchý vrch. Až sem může se odvážiti i slabší, ale vytrvalý lyžař. Další výstup, spojený s traversováním velmi prudkého lavinesního svahu ve směru letní cesty nad hlubokou Batizovskou dolinou, je obtížný a lze jej provésti s připiatými lyžemi bez rizika jen za vhodného sněhu. Pozor na závrat! Sám jsem musel jednou těsně pod Batizovským plesem obrátiti, když dva z mé společnosti ztratili odvalu ke zdolání posledního srázu. Jak vypadalo obracení na tomto svahu, dovede si zkušený lyžař představit. Návrat je možný buď toutéž cestou, neb po druhé straně doliny dřívě popsanou stezkou do Výš. Hágů. Za dobrého sněhu lze si zkrátiti cestu tím, že vystoupíme od Sliezského Domu směrem na kotu 1793 a traversujeme pod Kotlem na Suchý vrch.

Kvetnica (2) — Polský hřebeň (3) — M. Vysoká (3):

Přes Velické pleso přímo na sever. Nad plesem značně prudký svah; nejlépe pěšky přímo vzhůru. Dále pohodlnou dolinou Kvetnicí (Zahrádkou) ve směru letní zelené stezky (laviny). Ostrý výstup po levé straně na terasu Dlhého plesa a dále na Polský hřebeň 2208 m (celkem asi 2 hod.), jeden z nejpoužívanějších přechodů na sev. stranu Vys. Tater. (Poslední část pěšky letní cestou.) V zimě dosti vyhledávaný lyžaři-horolezci. Dále sjezd buď podle Litvoroého plesa nebo Svišťovkou do krásné Bielovodské doliny, resp. návrat přes Prielom a Vel. Studenou dolinu. Přejít někdy značně obtížný.

Při této partii možno vystoupiti také na Malou Vysokou 2429 m, skýtající nádherný pohled na všechny strany (čistě horolezecká tura). Od Dlhého plesa lze také odbočiti do prava přes Okruhlý a dále mezi M. Vysokou a Bradovicí do Velké Studené doliny. Zdůrazňuji — vše jen pro horolezce a za dobrého sněhu!

Dvojitá Veža (2) — Hrebienok (2):

Další, čistě lyžařskou partií, je výstup na Dvojitou Vežu (resp. Granáty). Od Sliezského Domu vyrazíme směrem letní, žluté a také tyčemi značené, t. zv. Müllerovy stezky, vedoucí na Hrebienok. Tato poměrně lehká cesta je obtížnější v místech, kde přechází strmý záp. svah výběžku Granátů. Pozor na lavinesní sněh a na závrat. Po zdolání tohoto úseku, kde nutno někdy odepnouti lyže (lze obejít také obloukem z jihu do první úzlabiny a touto vzhůru na Müllerovu stezku), jdeme ještě několik minut klečí a pak odbočíme doleva a vystoupíme po širokém, a přes 400 m vysokém, hladkém svahu (1 hod.), na kterém při dostatečné vrstvě sněhu není jediné překážky. Tento ideální sjezdový svah nazvala naše letecká »parta«, která si jej velmi oblíbila, hrdě »Štítem letců« (kóta 2206). Z tohoto otevírá se pohádkový pohled na všechny strany. Na západě Gerlachovka, na jihu Popradská nížina s jedinečným pozadím Nízkých Tater a na východě nejlepší pohled na Slavkovský štít, který oddělen od nás hluboko dole ležící Starolesnou dolinou, pne se do výše strmou, téměř 500 m vysokou stěnou. Pokochavše se do syta tímto pohledem, můžeme vyzkoušet všechny »kumšty« při sjezdu do Starolesné doliny, neb po stopách našeho výstupu, chceme-li se totiž vrátit k Velickému plesu. Jinak sjedeme ze Starolesné (také »Bláznivé« či Blasynsovy) doliny přes Sennou kopu na původní žlutou cestu a okolo Trí Slavkovských ples směrem na Hrebienok. Část cesty na již svahu Senné kopy (před lesem) bývá podle stavu sněhu lavinesní neb zledovatělá, kamenitá a v jarních měsících většinou bez sněhu. Pozor na prudších místech! Další cesta vede nejprve kosodřevinou, pak spáleništěm lesa a konečně vysokým lesem; je sice zajímavá, ale při slabé sněhové pokrývce obtížná, poněvadž o balvany, prudké zatáčky a sjezdy není zde nouze. Slabším lyžařům nedoporučuji. Asi 1 km před Hrebienokem narazíme na odbočku vedoucí doleva

(modrá značka) na Slavkovský štít. Krátce nato odbočuje do prava zelená cesta, nejkratší to a velmi pěkný sjezd, přímo do St. Smokovce. Jinak můžeme pokračovat rovněž dále po modré značce pohodlným, ale hodně používaným sjezdem na Hrebienok.

Ty, kdož si vyhledávají partie jen podle mapy, upozorňuji, že modře značená lesní cesta, odbočující na Křížném kopci od cesty vedoucí od Sliezského Domu do Tatranské Polianky, není normálně v zimě projeta, a že jí nelze podle značek v lese sledovat. Nezbytné pak prodírání se hustým lesem a při stmívání, nejkratším směrem do údolí, je až příliš dobrodružné, jak jsem zkusil na vlastní kůži. Upozorňuji dále, že Vojenské sruby, u nichž je také zastávka elektr. dráhy, a ke kterým možno sjetí se serpentiny (1220) cesty vedoucí ze Sliezského Domu do Tatranské Polianky, jsou v Píšově mapě zakresleny příliš blízko N. Smokovce. Ve skutečnosti leží na Slavkovském potoce.

Východisko Smokovec:

Největší tatranská osada dělí se na Starý, Nový a Dolný Smokovec. Klimatické místo, sanatoria pro plicní choroby. Největší objekt, Palace-Sanatorium v Novém Smokovci, stojí za podívání. Ve St. Smokovci informační kancelář KČST. Partie:

Hrebienok (1) — Velické pleso (2) a odbočky (2-3):

Zdlouhavý (¾ hod.) a poměrně jednotvárný výstup ze Smokovce na Hrebienok po sáňkovací dráze a červeně značené turist. stezce si můžeme odpustit a použijeme t. zv. »lanovky« — žádné obavy ze závratí, je »pozemní« — která nás vytáhne pomalu, ale jistě až ke Sport-hotelu Hrebienok, jehož cvičná louka je v hlavní dny právě tak přeplněna, jako parkety jeho moderní kavárny. Z Hrebienoku je krásný pohled do Popradské nížiny s pozadím Nízkých Tater. Odtud mohou i ti, kteří si s prkýnkou příliš daleko netroufají, jakož i »pěchota« obdivovat mohutné stěny okolních velikánů z největší blízkosti,

ZÁVODY FIS VE ZNAMENÍ ENO VOSKŮ

Svaz lyžařů RČS. vyznamenal ENO-vosky svojí doporučující známkou

ENO-MIX

ENO-SKARE

ENO-KLISTER

ENO-MEDIUM

pohodlně a bezpečně. Při event. sjezdu s Hrebienoku nazpět do Smokovce použijeme buď sáňkovací dráhy (pozor na obyčejně rychlejší sáňky), neb sjíždíme lesem a loukami západně lanovky neb konečně oklikou (je-li málo sněhu) po Müllerově stezce a přes Pět pramenův.

Cesta dále s Hrebienoku k Velickému plesu byla již — v opačném směru — dříve popsána, proto pouze několik doplňků: Celková doba většinou mírného výstupu asi 2 a 1/2 hod. Na cestě možno od Trí ples odbočiti do prava roklí mezi Nosem a Slavkovským štítem až na sedlo mezi těmito body. Dále po hřebenu (převisy) na vrchol Slavkovského štítu (od Trí ples 2 hod.). Lyžařsky zajímavá partie, krásný rozhled. Sjezd toutéž cestou, nebo můžeme dále odbočiti západním svahem Senné kopy do Starolesné doliny a k Szontághovu plesu (2034 m). Z Müllerovy cesty 1 1/2 hod.. Držeti se celkem nejnižší části kotliny; pozor na lavinesní svahy Dvojité Veže a Granátů. Sjezd toutéž cestou; při pokračování k Velickému plesu odbočiti ve výši vrcholu Senné kopy úžlabinou Slavkovského potoka až po Müllerovu cestu. Za příznivých sněhových poměrů a jen při detailní znalosti lesních cest, je možno sjetí ze Senné kopy přes Solovisko do Voj. srubů (po záp. břehu Slavkov. potoka), neb modrou cestou do Smokovce neb několika cestami d Tatr. Polianky. Zajímavé, ale místy obtížné sjezdy. Ze Starolesňanské doliny lze vystoupiti strmým žlebem do sedla mezi Skrynici a kotu 2336. Pozor na převisy! Jen pro horolezce. Výstup na Skrynici možný. Sjezd většinou po levé straně úžlabiny k Vareškovskému plesu ve Vel. Studené dolině.

Slavkovský štít (2-3):

Mimo již popsané cesty můžeme vystoupiti na Slavkovský štít přes Hrebienok po modře značené stezce po 20 min. výstupu narazíme na známé již rozcestí, kde odbočíme ostře do prava, stoupáme asi 1/2 hod k Maxmiliánově vyhlídce na Štrbavém Hrebeňu a po tomto serpentínami, většinou klečí, na Nos a na Slavkovský štít (3 hod.). Pozor na převisy! Velmi vděčná partie, stálý rozhled. Sjezd buď popsaným směrem ke Trem Slavkovským plesům, neb je-li dosti dobrého sněhu, od Nosu jižním svahem Štrbavého Hrebeňu směrem v. j. v. do žlebu kóta 1605 a na modrou stezku.

Kdo nechce použití lanovky na Hrebienok, může vystoupiti na Slavkovský štít ze Smokovce (od sta-

nice lanovky) kratší cestou — žlutě značenou — okolo Pāti pramenův. Až k těmto mírné stoupání mýtinami a lesem, od pramenů ostré, ale dobře upravené serpentiny až na rozcestí na Müllerově stezce (1 hod.). Dále pak, jak již shora popsáno. Doporučuji však lanovkou na Hrebienok, modrou stezkou na štít a návrat uvedenou žlutou cestou přes Pět pramenův. Ostrý, ale velmi pěkný sjezd za každého sněhu. Použijte zvláště na jaře, když zmizí sníh na sáňkovací dráze.

Hotel Kamzík (1):

Z Hrebienoku červenou, t. zv. Jármayho cestou pod vých. srázem Štrbavého Hrebeňu. Pohodlná, téměř horizontální, bohužel až příliš projetá stezka. Asi po 20 min. křižovatka a krátký, umydlený (nebo popelem pro pěší posypaný) sjezd, se zatáčkou k hotelu Kamzík, majetku to KČST. Tento chráněně, a při tom velmi malebně položený turistický hotel jest opět východiskem mnoha známých partií, z nichž hlavně uvádím:

Vel. Studená dolina (1) — partie z Vel. Studené doliny (2-3):

Od hotelu modře značenou, pohodlnou stezkou lesem a kosodřevinou od široké a krásné Vel. Studené doliny. Tato dolina, jedna z největších v Tatrách, je vděčnou partií i pro slabší lyžaře. Je slunci snad ze všech dolin nejvíce otevřena, a proto vyhledávaná těmi, kdož chtějí se pohodlně opalovati. Obyčejně výstup v této dolině, vedený západně Vel. Studené potoka, končí v »Ohnisku«, kde, jak také z názvu je zřejmo dělá slunce v jarních měsících pravé divy. Odtud ostrým žlebem, kotlinou a opět roklí do kotliny pod Streleckou Vežou. Odbočit od leva ve směru letní cesty k Vareškovskému plesu a na západ podél Dlhého plesa k turistické chatě KČST (1980 m). V zimě otevřena podle potřeby; klíče na Kamzík. Celkem asi 1 1/2 hod. V okolí chaty ideální cvičný terén a většinou prachový sníh. Dále na západ dolinou pod Bradovicou a M. Vysokou ostrým výstupem (pozor na laviny) na Prielom (1 1/2 hod.).

Pokračování: 1. k Zamrzlému plesu a přes Polský Hrebeň (laviny) ke Sliezskému Domu. Za dobrých sněhových poměrů vděčná partie pro lyžaře-horolezce, neb pro velmi zdatné lyžaře za vedení tatranského vůdce; 2. k Zamrzlému plesu a dále buď Svišťovkou (několik obtížných míst a lavinesních svahů), nebo pohodlněji kol Litvorového plesa do

PARFUMERIE-
FOTO POTŘEBY

Adolf Boček
drogerie
Štrbské Pleso

FOTO TATRA

NOVÝ SMOKOVEC — VYSOKÉ TATRY

veškeré práce
amaterské
a sportovní

FOTOPOTŘEBY

Bielovodské doliny. Svahy této jsou značně lavinesní, zvláště ve směru Svišťovky, Široké a Mlynáře.

Další partii, kterou můžeme podniknouti z Velké Studené doliny, je výstup k Ladovému plesu a přechod do doliny Rovienky. Vystupujeme, jak již popsáno, od Ohniska do střední kotliny pod Streleckou Vežou a jižním úbočím této přímo k Ladovému plesu. Místy značně strmý svah. Dále na sever do přesmyku hřebene asi 200 m jihozápadně Javorového (celkem od Kamzíku asi 3 hod). Vděčný výstup a krásný sjezd buď nazpět neb do doliny Rovienky (pozor na laviny) a dále do Bielovodské doliny. Přechod přes hřeben je velmi lavinesní, proto jen pro lyžaře-horolezce. Ostatní část popsane partie pro dobré lyžaře. Sjezd Rovienkou je jedním z nejlepších v Tatrách.

Konečně můžeme vystoupiti od Ohniska značně prudkou strží mezi Streleckou Vežou a jižním výběžkem Drobné Veže (laviny). Terasami Zbojnických ples do sedla mezi Červenou a Drobnou Vežou. Výstup na Červenou Vežu s krásným rozhledem celkem asi 2½ hod. Výstup na hřeben je opět horolezeckým výkonem.

Chceme-li přejíti z Velké do Malé Studené doliny, odbočíme od právě popsané cesty u Zbojnických ples a Javorovým sedlem (nebezpečný sestup) a Sedičkem (horolezecká partie) dospějeme prudkým sjezdem k Pěti Spišským pliesům. Možné jen za příznivých sněhových poměrů, hlavně na jaře; místy lehké lezení. Z Javorové doliny (oba svahy značně lavinesní).

Malá Studená dolina (1) — Pět Spišských plies (2) — další výstupy (3):

Jiný výstup od Kamzíku vede strmými serpentiniami přes Obrovský vodopád do známé, malebné M. Studené doliny. I tuto partii mohou podniknouti slabší lyžaři, ovšem musí se zříci při návratu sjezdu v ostrých serpentínách na začátku Studené doliny. Je-li sníh zmrzlý, doporučuji i pokročilým lyžařům, kteří neznají tyto serpentiny, v lese a mezi skalami, zvýšenou opatrnost. Pěšky je sestup zcela bezpečný. Po překročení prudkého stoupání otevře se nám pohled do divoké doliny pod Lomnickým štítem. Pohodlným stoupáním letní červenou stezkou dospějeme k mohutné jezerní terase pod Téryho útulnou, i v zimě obhospodařovanou. Další výstup k chatě, kterou jsme uviděli již od začátku Malé Studené doliny, a která se nám nyní zdá býti již na dosah, mohou podniknouti jen zdatní lyžaři, neboť vzdálenost a hlavně výška je příliš klamná. Těch více jak 300 m, které je nutno překonati na strmém, místy hodně prudkém a lavinesním svahu, unaví značně i otužilce, a což teprve sjezd, je-li špatný sníh! Od zastávky pod jezerní stěnou vystupujeme nejprve účelně volenými serpentiniami — bez zbytečných obrátů — místy klečí a balvany, po sutinovém svahu. Na jeho horní konci máme dvojí volbu; buď do prava velmi prudkým výstupem podél telefonních tyčí přímo k chatě, nebo do leva žlebem (laviny) oklikou k Pěti Spiš. pliesům a k chatě (od Kamzíku 2½ až 3 hod.). První cesta, ač kratší, vyžaduje vzhledem na abnor-

OBCHODNÍ DŮM BANYASZ

Starý Smokovec—Nový Smokovec

VEDOUcí OBCHODNÍ DŮM VE
VYSOKÝCH TATRÁCH

PENSIONÁT TATRANSKÝ DOMOV DRA REICHARTA

Rodinný pensionát, celý rok otevřený. Turistika - zimní sporty. Telefon Tatranská Polianka č. 6

Pension Müller „Pěkná Vyhlídka“ STARÝ SMOKOVEC

Teplá a studená voda, ústřední topení, komfortní pokoje s balkonem, celoročně otevřeno, prvotřídní kuchyně, levné ceny. Telefon Nový Smokovec číslo 2

málně prudký svah, zvláště za hlubokého neb lavinesního sněhu, zbytečně velké námahy. Někdy jest nutno odepnouti lyže. Tento výstup nejčastěji používaný proto, poněvadž jest s něho stále viděti zdánlivě kousek nad námi chatu, stal se kamenem úrazu mnohým, kdož se dali zlákat klamným rozdílem výškovým. Druhá cesta jest pohodlnější a bezpečnější. Této cesty používá také většina lyžařů při sjezdu. Máme-li štěstí a zastihneme dobré počasí, odmění naši námahu bohatě výhled od Téryho útulny, jak směrem do údolí, tak do rozkošné kotliny Páti Spišských plies, obklopené věncem známých tatranských štítů.

Téryho chata jest východiskem lyžařsko-horolezeckých přechodů na západ přes Sedielko (popsáno) a na západ Baraniem (Téryho) sedlem do Vel. Zamrzlé (Papyrusové) doliny a k Zelenému plesu. Od ples vystoupíme buď strmým svahem (laviny) západně nosu (kota 2376) M. Durného neb za nejistého sněhu lépe oklikou zleva do Baranieho sedla (1½ hod.). Přejdeme sedlem, které otevírá poslední část »Tatranské stezky«, je nebezpečný převisy a ledem. Poslední část výstupu úzkou a strmou strží pěšky. Za jistého sněhu je možný výstup na Baranie Rohy. Ze sedla velmi srážně, pěšky (laviny a led) do Vel. Zamrzlé doliny; strmou skalní stěnu nad Zeleným plesem zdoláme opět pěšky dobře zratelnou úzkou roklí (laviny a led) k něm. Bedřichově útulně (4 hod.). Od chaty, která je po celý rok otevřena, jedinečný pohled na nebetyčné stěny, obklopující dolinu Zeleného plesa. Tato partie je těžkým oříškem a zkušebním kamenem lyžařsko-horolezeckým.

Od Téryho útulny lze také přejíti sedlem mezi Baraniemi Rohy a Sňahovým štítem, kol Čierného plesa, do Javorové doliny. Obtížná partie spojená s lezením (laviny a led). Krajinářsky zajímavý, ale těžký sjezd Malou Ladovou dolinou k Čiernému plesu, odtud na z. s. z. lesní cestou do Javorové doliny. Pozor na velmi lavinesní svahy Bortků nad Čierným plesem i dále v Javorové dolině. Málo známé partie.

Lomnický hrebeň (2) — Skalnaté pleso (2):

Popsanou již cestou přes Obří vodopád. Za tímto asi po 15 minutách odbočka do prava letní žlutou, tak zv. východní Tatranskou výšinovou stezkou, jinak zvanou též »magistrálou«, přes Lomnický hrebeň buď přímo ke Skalnatému plesu, 1752 m (kleč

a laviny), nebo lépe po vých. svahu hřebene strmě nahoru do Lomnického sedla, 2193 m (3¼ hod.), a odtud krásným sjezdem jižně žlebu, vedoucího od sedla ke Skalnatému plesu (laviny).

Další partie od Skalnatého plesa viz níže.

Sjezd od plesa nejlépe do Tatranské Lomnice. Nejprve k chatě pod plesem a odtud, ne směrem červené turistické letní stezky, nýbrž lesní cestou, poněkud severněji přes kotu 1451. Před Bukovou horou narazíme opět na červenou stezku, kterou již pohodlně sjedeme do Tatranské Lomnice.

Studenovodské vodopády (1) — Tatranská Lomnica (1):

Modře značená cesta vede od hotelu Kamzík mírným sjezdem ke Studenovodským vodopádům, jichž prohlídku pokládám za nutno zařaditi do každého lyžařského programu ve Vys. Tatrách. K těmto vodopádům vede také přímá, zelená turistická stezka přímo z Hrebienoku, jest ale obtížnější pro sjezd, než prve popsaná. Překročivše po lávce mohutné, zpola zamrzlé vodopády, pokračujeme dobře upravenou cestou, většinou mírným sjezdem, lesem a mýtinami k Tatranské Lomnici (1½ hod.). Asi 1 km před touto narazíme na sáňkovač dráhu, které můžeme použiti ke sjezdu, neboť je obvyčejně v lepším stavu, než přímá turistická stezka. Pozor na sánky a boby! Do Tatr. Lomnice můžeme sjetí také kratší vozovou cestou, která před Hlubokým potokem, na kotě 1218, odbočuje od modré stezky do prava severním svahem »Královské cesty«. Před Tatr. Lomnicí pěkný sjezd lukami, je-li dosti sněhu.

Východisko Tatranská Lomnica:

Malebně položené státní klimatické lázeňské místo a letoviště, s řadou státních podniků, z nichž největší je, celému okolí dominující, hotel Praha, a s množstvím soukromých vil. Noclehárna KČST. V okolí cvičné louky pro začátečníky. V jarních měsících však již nedostatek sněhu. Lyžařské partie:

Studenovodské vodopády (1) — hotel Kamzík (1):

Jako sjezdy popsány již dříve cestami, 2¼ hod. celkem mírného výstupu. U vodopádů lze také odbočiti do leva, zelenou stezku, přímo na Hrebienok.

Skalnaté pleso (2) — Lomnické sedlo (2) — neb Svišťovka (2):

Tyto výstupy jsou v důsledku velkých výškových rozdílů dosti namáhavé a jsou v zimě zřídka podni-

Park hotel Ossko Nový Smokovec

Všetek komfort — Telefon č. 3 --- 70 postiel • Spolkom, turistom a lyžiarom slevy

Hotel Payer National

Telefon 119

Poprad-Vel'ká

Založený 1888

Oblíbený rodinný hotel naproti nádraží a hned u zastávky Tatranské elektr. dráhy

kány, ač partie v okolí Skalnatého plesa je velmi krásná a lyžařsky vděčná. Nejvíce snad lyžaře odrazuje dlouhý výstup lesem.

Od stanice dráhy vystupujeme podle červených značek sáňkovačí drahou, pak lesem a konečně klečí, k ochranné chatě (klíče v Lomnici) a dále ke Skalnatému plesu, 1752 m, skrytému v dolině sev. návrší kóta 1762 (2½ hod.).

Odtud zmíněnou již cestou na Lomnické sedlo a k Mojžíšovu pramenu (laviny) 1½ hod., event. dále úzkým žlebem k Lomnickému štítu. Krásný rozhled. Od Skalnatého plesa můžeme za dobrých sněhových poměrů také na Huncovský štít. Nejlépe širokým stejnoměrným svahem od východu (1½ hod.). Přechod od plesa na zmíněný svah je místy velmi příkrý. Od plesa můžeme konečně vystoupiti buď směrem žluté nebo modré letní cesty do Huncovského žlebu a na Vel. Svišťovku, 2040 m. Při traversování východního svahu Huncovského štítu je za špatného sněhu lepším držeti se níže klečí a teprve od koryta potůčku, pramenícího v Huncovském žlebu, vystupovati přímo na Vel. Svišťovku. Daleký výhled na všechny strany. Od plesa 2 hod. Sjezd buď popsanou cestou přes Skalnaté pleso, neb u potoka odbočiti do leva a jeho korytem dále červenou stezkou, místy velmi příkrě, do Matliar. Konečně přes M. Svišťovku, místy příkrý sjezd, místy kosodřevina, na popsanou již červenou stezku v údolí potoka. Pod Vyhliadkou lze od červené stezky odbočiti do prava ke Skalnatému potoku a přes můstek kóta 978 vozovou cestou na modrou stezku Matliary—hotel Praha, nebo dále silnicí Matliary—Tatr. Lomnica. Výstup přímo z Mat-

liar právě popsanou cestou na Vel. Svišťovku trvá 4½ až 5 hod. Pouze za dobrého sněhu, jinak velmi namáhavý.

Matliary (1) — Bielovodská dolina (1) — Zelené pleso (1) — Votrubova chata (1-2):

Konečně poslední cesta, kterou lze z Tatr. Lomnice podniknouti a která je často vyhledávána, je partie k Zelenému plesu, na Sedlo Kopa, do Javoriny a do Belanských Alp (Bielských či Ždiárských Tater). Tato partie je jednou z nejkrásnějších, pokud se týče scenerie, bohužel první polovina cesty je lyžařsky málo zajímavá.

Z Tatr. Lomnice buď silnicí neb od hotelu Praha modrou stezkou ½ hod. až do klimatických lázní Matliar, při nichž je též vojenské sanatorium plicních chorob.

Z Matliar držme se úzkostlivě modrých značek, poněvadž přechod přes mýtiny a úzkou lesní stezkou je v první části cesty těžko sledovati, není-li stopa projeta. I tehdy, narazíme-li na stopy, všimějme si značek, neboť nevíme, zda stopy nevedou jinam. Zásadně držme se pod jižním svahem M. Svišťovky. Narazíme-li asi po 45 min. na potok Biela voda, máme po stránce orientační vyhráno.

Můžeme také z Matliar po silnici směrem ke Kežmarským Žlebům a na kotě 1912 odbočiti do leva přímo do Bielovodské doliny.

Nyní jdeme neustále vozovou, modře značenou cestou, střídavě po obou březích Bielovodského potoka t. zv. Bielovodskou dolinou, zajímavu tím, že dělí Vys. Tatry od Belanských Tater, čili také geolo-

H o t e l & p e n s i o n M ó r y

**NOVÉ ŠTRBSKÉ PLESO — VYSOKÉ TATRY NA
SLOVENSKU — TELEFON No 2**

Velkolepé klimatické místo, 1320 m nad mořem. Po celý rok otevřeno. Zimní a letní sezona. 80 pokojů. Turistická stanice. Pramenitá voda. Restaurace. Kávarna. Terasa. Garáže. Tennis. Vodní sporty. Zimní sporty. Zastávka elektr. a ozubené dráhy. Z Popradu elektrická dráha po celý rok. — Ze Štrby autobus.

gicky, žulu od vápence. Tím si vysvětlíme zcela rozdílný ráz obou svahů doliny. Pod s. v. výběžkem Vel. Svišťovky narazíme na rozcestí. Červeně značená cesta, odbočující do prava přes Biely potok, vede Pred. Koperšadami na Sedlo Kopy. Modrá značka vede přímo dále dolinou Zeleného plesa podle telefon. vední k útulně Bedřichově u Zeleného plesa (celkem 3 hod.), obklopeného tatranskými velikány, pnoucími se strmě přes 1000 m nad hladinou plesa. Návštěvu tohoto jedinečného koutku doporučuji všem, kdož chtějí vychutnat skutečně krásu Vys. Tater. Připomínám znovu, že lyžařsky je tato partie méně zajímavá, ba únavná, zvláště připaluje-li po celou dobu důkladně slunce — ale přesto stojí za námahu. Po občerstvení v Bedřichově chatě a po promrhání celé zásoby filmu, můžeme vystoupiti k Červ. a Modr. plesu, 1872 m (jen pro velmi zdatné a za zcela jistých sněhových poměrů — lavin) neb ke Žlutému plesu, kterýžto výstup mohou podniknouti i méně pokročilí, ale vytrvalí lyžaři. Při této partii jdeme z počátku po letní modré značce na úpatí Kozího vrchu tak, abychom neztráceli zbytečně výšku. Zde však — při počasí příznivém pro tvoření lavin — pozor! Zažil jsem v těchto místech lavinu, největší, jakou jsem ve Vys. Tatrách viděl. Její počátek byl téměř na vrcholu Kozího vrchu a její průběh, trvající několik minut, byl na zdejší poměry neočekávaný. Lavina beroucí sebou metrakové balvany a stromky zavalila několikametrovou, asi 150 m širokou vrstvou celé úpatí vrchu, až hluboko do údolí, kde postupovala tlakem masý mokrého sněhu již skoro po rovině a zasykala naší cestu několik minut před námi.

Vystupující dále kosodřevinou (letní cestu lze těžko najít), odbočíme na vých. výběžku Kozího vrchu doleva od letní cesty, vedoucí k Votrubově útulně (majetek KČST.) a dosti prudkým výstupem, přes několik teras, dosáhneme asi v půl hod. Žltého plesa a konečně s. v. hřbetu Jahňáciho (2231 m), odkud se nám otevře neočekávaně úchvatný pohled, který zatají dech jistě i veteránům hor.

A což teprve sjezd! Nejprve si smlsíme na svahu ve směru výstupových stop, a když mineme spádovou kupu 1879, spatříme vlevo, hluboko pod námi, na rovině Votrubovu chatu. Držíme-li úplně na levém okraji svahu, nemůžeme minouti rovný, prudký, ale dobře zasněžený žleb, vedoucí přímo k chatě a nyní, máte-li odvalu neb lépe — nutné k tomu znalosti — přímo dolů s větrem o závod. Výběh do ro-

viny je mírný, pozor pouze na změnu sněhu při přechodu ze stínu pod srázem do slunce na rovině. Viděl jsem zde salta velmi dobrých lyžařů, hodná zfilmování. Útulna vhodně umístěná v dolině Bielych plies nás donutí k oddechu, nebo i ubytování, před dalšími partiemi, které možno odtud provádět. Celé okolí je ideálním lyžařským cvičištem a jistě nás zláká k několikadennímu pobytu. Přimo od chaty je čarovný pohled na všechny strany a tak pestrý, jako málo kde jinde. Na západ mohutně, ale až tísnivě působící Vys. Tatry, na východ veselé, v pozdějších zimních měsících zelené svahy Bielských Tater, kde kamzík, klidně si nás prohlížející, není vzácností.

Votrubovky můžeme dosíci z Matliar také kratší cestou. Na zmíněném rozcestí v Biellovské dolině odbočíme přes můstek červenou stezkou do prava na Kežmarský salaš a dále na Pred. Koperšady. Před Bielskou salaší (též Belanským košiarom) odbočíme pod jižním svahem Kopy doleva přímo k chatě. Pozor při špatném počasí, lehce můžete chatu minouti! Nepokoušejte se projeti lesem a kosodřevinou podél Bielského potoka přímo k chatě, to už raději jeďte třeba přes Zelené pleso a ještě se vám to lépe vyplatí.

Chceme-li se z Votrubovky vrátit přímo do Tatr. Lomnice, sjedeme, nezrácejíce při tom příliš výšku, směrem na Bielský salaš, kde se pokusíme nalézt letní, červeně značenou cestu, kterou přes Kežmarský salaš dospějeme snadno na známou již, výstupovou cestu.

Oblíbenějším, je-li více času, je sjezd Pred. Koperšadami červenou cestou. Nutný k tomu výstup do Kopského sedla stojí za tento krásný sjezd.

Nedoporučuji sjíždět přímo od Votrubovky po lákavých pláních podél Bielského potoka, poněvadž se pak dostaneme do kleče a do hustého lesa, který nás velmi zdrží, jak jsem také při popisu výstupu upozornil. Další, společná již část sjezdu, pod dřívě popsané cestě, je velmi povlovná, a proto nutno lyže důkladně namazati na sjezd, nechceme-li se ploužiti 2 hodiny do Matliar.

Jsem však jist, že Votrubovu chatu tak rychle neopustíte, neboť jest nejvýhodnější základnou pro výlety do Bielských Tater a do Javoriny.

Můžeme vystoupiti na Kopské sedlo (laviny) a odtud podniknouti lyžařsko-horolezeckou, krajinářsky vděčnou, ač namáhavou, hřebenou partii přes Košiarey, směrem letní žluté cesty do Tatranské kotliny

ARCHITEKT JOZEF ŠAŠINKA STAVITEL'

ARCHITEKTURA

STAVITELSTVO

ŽELEZOBETON

POPRAJ, DLHÁ Č. 48. TELEFON Č. 72

(Belanských kúpeľí). Bližší popis vymyká se z rámce tohoto článku.

Upozorňuji pouze na silně lavinesní, zvláště sev. svahy, celých Bielských Tater, na nebezpečí převisů a na místy velmi prudké sjezdy a výstupy, z nichž část — na př. Hlúpy vrch — nutno zdolati pěšky.

Kdo chce se vrátiti nazpět na Votrubovku, neb sjeti přímo do Matliár či Kežmarských Žlebů, může z uvedené hřebenové cesty odbočiti na kotě 1912 záp. Bujačího vrchu (laviny) přes Pašienku na zelenou cestu, vedoucí údolím Čierné vody neb na červenou, kratší cestu, přes Kežmarský salaš.

Za zmínku stojí také velmi dobrý cvičný terén v okolí Ždiáru, 896 m (za dobrých podmínek sněhových doprava autobusem z Tatr. Lomnice).

A ti lyžaři, zvláště pp. samotáři, kteří se nebojí den či dva přespatí hodně skromně, nechť neváhají vypraviti se do hodně popisované, ale přesto málo navštěvované J a v o r i n y. Tento zapadlý kout, ráj tatranské zvěře a ptactva, poskytne vám nejen čarokrásné pohledy, ale i sjezdy, jakých je pořádku. Také sněhové poměry jsou v Javorině velmi příznivé.

Od chaty vystoupíme na Kopské sedlo (laviny), resp. i na Kopu, skýtající krásný rozhled, a pak několik set metrů prudkým (držeti se přímo ve žlebu neb poněkud sev. od tohoto) a dále již celkem mírným sjezdem Zad. Koperšadami a oborou podle modré značky dorazíme asi po 1¼ hod. do osady Javoriny. Za dobrého sněhu snad nejkrásnější sjezd, který u nás — vyjma sjezdu z Dumbieru — znám.

Nepodaří-li se nám sehnati soukromé ubytování v Javorině, musíme až do Podspádů, kde obdržíme nocleh v hostinci.

Z Javoriny neb z Podspádů můžeme podniknouti vděčné partie, na příklad: do Javorové doliny (pozor na laviny z obou úbočí); poznamenávám, že také ze Zad. Koperšad lze se dostatí přímo do Javorové doliny, odbočíme-li u lovecké chaty na začátku obory (asi 1400 m) do leva, nejprve po cestě směrem na Kolové pleso, ze kterého po několika minutách se odchýlíme stezkou směrem na Polanu pod Úplazem. Odtud vystoupíme na volný, široký svah Úplazu, 1784 m. Krásný rozhled a pěkný sjezd k polaně Javorinka.

Další pak výstup, na Širokou, 2221 m, dolinou mezi Sedlem a Suchým vrchem, dále pak Širokou dolinou a podle Tichého plesa, trvá asi 4½ hod. Několik ostřejších míst i pěšky. Zato jedinečný pohled a krásný sjezd. Od plesa nejlépe vystoupiti na sedlo Široké a odtud po sev. svahu hřebene na vrchol.

Rovněž velmi krásný, ale delší (5 hod.), je výstup na Širokou přes chatu kóta 1317 na Skalkách, Holicu, Zad. kopu a přes Zámky, 2013 m. Začátek cesty shodný s první cestou. Partie s krásným rozhledem, místy dosti obtížná. Oba výstupy jen pro pokročilé a vytrvalé lyžaře.

Konečné poslední partie, jichž východiskem je Javorina, jsou jednak výstupy do Bielovodské doliny (popsáno již jako sjezdy), s odbočkou k Žabíem plesům, 1702 m (asi 500 m za přítokem Žabie potok do prava stezkou do obory, u koty 1440 přes potok a

V TATRANSKEJ LOMNICI

prvotriedne reštaurácie hotelu

„PRAHA“ A „LOMNICA“

Poslednia s turistickou jedálňou

REŠTAURATÉR JÁN FRANEK

jeho údolím serpentinami k plesům; celkem velmi ostrý výstup — poslední část silně lavinesní) a jed-
nak do P o l s k ý c h T a t e r. Tyto poslední, bohu-
žel, neměl jsem jako voják možnost absolvovati.

Tímto, doufám, vyčerpал jsem všechny známé
i méně známé lyžařské a lyžařsko-horolezecké partie
Vys. Tater.

Prosím všechny čtenáře těchto rádek, aby mně
laskavě zaslali vlastní poznatky o dalších možných

lyžařských partiích ve Vys. Tatrách, jakož i event.
opravy neb doplňky tur mnou právě popsaných. Je-
diné tímto způsobem, totiž vzájemnou spoluprací, je
možno získati věrný popis Vys. Tater v zimě. A je
ho skutečně již zapotřebí, nechceme-li zůstatí příliš
daleko za Poláky a Němci.

Promiňte, není-li článek slohově propracován; byl
diktován z nedostatku času, většinou přímo do
stroje.

Zprávy župní a klubové.

Deset let Klubu alpistů čs. 1924—1934. V nově osvobozeném státě ČSR. bylo nutno také osamostatniti naši alpistiku. Čeští alpisté byli za Rakouska organizováni v různých odborech a spolcích alpských zemí. Přivtělením Slovenska do našeho státu změnila se také orientace našich alpistů, kteří dříve skoro výhradně pěstovali své horolezectví, svůj zamilovaný sport, v alpských zemích. Jiných cílů alpistiky nebylo, mimo jednotlivce, kteří občasně navštěvovali Pyreneje, Apeniny, Korsiku atd.

Naše alpistika má starou, dobrou tradici. Naše dřívější generace alpistů byly výkonné, ale postrádaly vlastní národní organizace. Teprve převratem se věc změnila. Protože většina výkonných alpistů byla zároveň lyžaři, postačilo jim zprvu sdružení v tak zv. alpistickém odboru pod patronací Svazu lyžařů RČS.

Generál Pečírka zakladatelem KA Čs.

Prvým, kdo se zabýval myšlenkou založení samostatného, důstojného ústředí alpistického v československém státě, které by sdružovalo veškeré čs. alpisty, byl generál MUDr. Jaromír Pečírka. Vydatnou pomoc a pochopení pro svoji myšlenku našel u tehdejšího předsedy Svazu lyžařů Dr. Synáčka.

Generál Pečírka vyvolal v život nové alpistické hnutí v ČSR. Sdružoval v sobě všechny vlastnosti ideálního vůdce, lásku k přírodě, tedy i k horám, a lásku k zdravému pohybu. Zralým rozhledem velkorysého organizátora připravoval půdu pro nejbližší i dalekou budoucnost. Horolezecké zájemce školil na skalách, velehorské lezce v Tatrách, ledaře na ledovcových pláních centrálních Alp. Lezecké kursy na domácích skalách pomáhal mu organizovati jeho důvěrný přítel Arna Juránek, který také upozor-

nil na skvělé lezecké možnosti v našem českém prostředí, zejména v Prachovských skalách, Hrubé skále, kolem Turnova, Adersbachu, v Česko-saském Švýcarsku, na plzeňských skalách v okolí Radyně, Zdic, Prahy a jinde.

Generál Pečírka, jako prozíravý vůdce a učitel, dovedl nalézt a zainteresovati pro mužný a zdravý sport alpismu nevhodnější lidi, které účelně školil, aby je mohl použiti ve vyšších organizačních složkách ku prospěchu klubu i vlasti. Byl činným i literárně. Jeho články alpistické byly hluboce založeny, obsažné, zajímavé, originální. Dovedly burcovat a nadechnouti. Byly setbou, která vzklíčila a přinesla dobrou žeň.

Nemalou zásluhu si zjednal generál o naše uznání na alpistickém fóru mezinárodním. Mnohé výhody v cizích velehorách, které požívají velké organizace alpistické cizích států, byly jeho zásluhou i nám příznány. To se týká hlavně slev v chatách alpských. Poslední léta života generála Pečírky byla vyplněna jen prací pro klub, jenž mu přirostl k srdci. Po jeho náhlém skonu v březnu 1933 byl povolán v čelo KAČs. dosavadní místopředseda, ředitel Rudolf Pilát.

Ředitel Pilát uchopil se radostně, s mladistvým zápalem vedení klubu. Jeho hlavní zásluhou rozšířeny staré a navázány nové styky se zahraničními alpistickými ústředími. Zvýšená agenda klubu vyžádala si potřebu vydávání nového, samostatného časopisu. Letošní pracovní program, navržený Pilátem, chystá řadu významných podniků, ke kterým pozváni četní hosté ze zahraničí, zejména ze sprátené Francie. Vzácní hosté navštíví české skály a Vysoké Tatry.

Do druhého decenia svého života vstupuje KAČs. co nejlépe připraven. Má řadu osvědčených pracovníků, dostatek schopných cvičitelů a velehorských vůdců a četné, klubu

RICHARD WOLF,

pekař

NOVÝ SMOKOVEC

Parní pekárna — denně čerstvé pečivo — samozitný chléb

TELEFON: NOVÝ SMOKOVEC Č. 8.

věrně oddané členstvo. Velké možnosti zdárného provozování alpistiky v ČSR. a blízkých Alpách jsou naší velkou výhodou, kádr odborníků výboru, v čele s osvědčeným předsedou R. Pilátem, jsou nám zárukou zdatu KAČs.

Jménem všech, kteří stáli před deseti lety u kolébky založení KAČs., budiž mi dovoleno přát klubu mnohá léta vrcholného zdatu, ku prospěchu národu a vlasti.

N. Lang.

Župa Pražská S. L. RČS. uspořádala v Obecním domě slavnostní večer na ukončení sezony, spojený s rozdávaním cen. Nečekané množství závodníků a interesovaného lyžařského obecnstva naplnilo do posledního místa klubové místnosti. Po uvítacím proslovu předsedy župy V. J.

Jirků náčelník arch. Rudl rozdal čestné ceny a plakety z přeboru župy v Janských Lázních, štafetových závodů a I. velké sjezdové ceny. Předávání křišťálového poháru, věnovaného gen. řed. V. B. Rudlem a zlaté lyže župy pražské populárnímu V. Horčíčkovi bylo zvláště hlučně aklamováno. Za Svaz lyžařů přítomen byl předseda Ing. Jauris a I. místopředseda Dr. Moser. Po srdečném proslovu zástupců HDW. odpověděl předseda Svazu Ing. Jauris. Zdůraznil spolupráci Svazu a HDW., poděkoval župě za opravdu zdařilý průběh všech letošních závodů s přáním mnoha zdatu do nastávající těžké sezony. Nato byla promítnuta řada krásných snímků z minulých závodů FIS. v Innsbrucku a všech letošních závodů župních. *K. R.*

Různé zprávy.

Inž. R. Pilnáček padesátníkem. Královéhradecký inž. Rud. Pilnáček dožil se počátkem dubna své padesátky. Český ski klub v Hradci Králové oslavil životní jubileum svého místopředsedy schůzí, na níž předseda prof. Mlynář vzpomněl dvaadvacetileté činnosti jubilantovy v klubu, jehož byl spoluzakladatelem a po dvě desetiletí technickým vůdcem, i v Krkonošské župě, kde inž. Pilnáček po 10 let náčelníkuje. K projevu připojil se arch. K. Jarolínek, náčelník Svazu lyžařů RČS., a ohodnotil práci inž. Pilnáčka v ústředním výboru a technickém odboru Svazu, ale hlavně na soudcovské tribuně závodní. — Inž. Pilnáčkovi dostalo se vřelých blahopřání od sportovních přátel.

Arch. Jarolínek předal mu vzpomínkový dar náčelnictva Svazu lyžařů a mateřský klub odvděčil se za činnost Pilnáčkovu věnováním sochy lyžaře od akad. sochaře J. Škody.

Pamětní deska propagátoru Krkonoš — Janu Bucharovi bude odhalena v neděli dne 3. června 1934 v jeho dlouholetém působišti, na škole v Doleních Štěpanicích u Jilemnice. Je dílem akademického sochaře Podpěry a pořízena nákladem Občanské záložny v Jilemnici.

Sraz spolků o 1/10. hod. dopoledne na jilemnickém náměstí a odchod na seřadiště k mostu přes Jizerku v Hrabčově (u myslivny). O 1/11. zahájení oslavy pěveckým

Klimatická léčebná osada

VYŠNÉ HÁGY

Vysoké Tatry 1055 m n. m.

Stanica elektrickej dráhy —
telefon Tatr. Polianka č. 5.
Izby, nocľahárne, penzia.
Mierne ceny. Od Štrbského
plesu 9 km. Východisko
na turistické a lyžiarske
túry do Vysokých Tatier.

N á j o m c a: A. POLNISCH

VYSOKÉ TATRY

PENSION, OZDRAVOVNA

HAMALČÍK

STARÝ SMOKOVEC

PĚKNÁ VYHLÍDKA • TELEFON ČÍS. 19

Klimatické místo 1000 m n. m. v nádherné
poloze • Moderní zařízení • Dovolená,
zotavená, rekonvalescence atd. • Středisko
všech letních sportů • Ceny mírné. Do konce
června slevy • Výborná kuchyně • Prospek-
ty a informace obratem • Auto-garáže

*K našemu článku o lyžařství v sovětském Rusku:
Běh na 20 km na sletu mistrů lyžařstva v Gorkim: Závodníci
Madskov a Čistjakov. Foto Figurov.*

sborem Krkonošských učitelů, načež promluví o významu Jana Buchara zástupci ústředí KČST., Svazu lyžařů RČS., odboru KČST. v Jilemnici, Čes. krkonošského spolku Ski v Jilemnici. Po odhalení a předání desky zástupcem Občanské záložny a převzetí její do opatrování místní školní radou v Doleních Štěpanicích zakončí pietní oslavu pěvecký sbor Krkonošských učitelů. Po slavnosti podniknou účastníci výlet Bucharovou cestou na Benecko a k rozhledně na Žalý. (V případě trvale nepříznivého počasí odkládá se slavnost na 17. června 1934.)

V máji na zasněžený Lomnický Hřeben. V Tatranském Lomnici je nedělní nálada. Ráno v osm zvučný hlas zvonu

se rozhlédá krásným parkem a po lukách, rovných jako dlaň, které se táhnou do dálky 9 km, až po obec Velká Lomnica a jsou posety miliony modrých, žlutých jarních kvítků.

Ranním vlakem z Popradu přijeli též naši přátelé a již sedáme před hotelem »Lomnica« na lehký vozík, patřící i s hbitými koni správě lázní, a za chvíli stojíme na okraji lesa ve výši 1200 m n. m., kde se mezi černými jedlemi na slunci třpytí zrnitý firn.

Výstup na lyžích v lese nebyl vůbec namáhavý a v chládku celkem příjemný. Po malé hodině jsme už mezi kosodřevinou a slunko praží do našich zad.

O jedenácté hodině už se opékáme na betonové střeše malé boudy, umístěné pod skalou na jižním vysokém břehu Skalnatého Plesa. Pohled do údolí Popradu je odtud jedinečný: na jihozápadě svítí a třpytí se ještě silně zasněžená Kráľova Hoľa. Od ní na východ na obzoru se rýsují řetězy zalesněných tmavých kopečů. V širokém údolí je roztroušeno pět spišských měst a mezi nimi 40 malých vesniček.

Dlouho se však u boudy nezdržíme, neboť nás láká nádherná bílá pláň, rozprostírající se od Skalnatého Plesa po Lomnický Hrebeň (výška 2193). V kotlině Skalnatého Plesa jdou kristiánky celkem dobře, neboť pod měkkým, mokřým sněhem na 5—6 cm je už zledovatělá sněhová kůra. Obdivujeme se nádhernému lyžařskému terénu. Jistě ještě do konce května bude poskytovat požitek odvážným lyžařům, kteří budou mít odvahu vynésti prkýnka vzhůru kosodřevinou, kde jistě o týden později nebude po sněhu památky. Tím více sněhu je a jistě ještě dlouho potrvá na západní straně Skalnatého Plesa.

Po pláni vzhůru šplháme pohodlně dlouhými serpentínami a dost pozdě, až ve 4 hod. odpo., se dostaneme na Lomnický Hrebeň. Rozhled odtud je jedinečný. Slunko se blíží hřebenu Gerlachovky a věru, nepomyslíme na to, abychom se hnuli s teplé skály, dokud nádherná purpurová koule nezapadne za Gerlachovku. A tak až o 1/6. sjíždíme dolů zatáčkami k Skalnatému Plesu.

Tento sjezd trval 8 minut a byl ohromný. Nejpříjemnější je již kosodřevina pod Skalnatým Plesem, tam, kde je už celá ze sněhu venku a kde si i dobrý lyžař odepne lyže a nese je na ramenou až po les, kde je na široké vozovce již dosti obstojného sněhu. Lesem jsme sběhli dosti rychle, za malou čtvrt hodinku. Po sáňkové dráze jsme kráčeli vesele dolů, prkýnka si nesouce vděčně na ramenou, neboť nám tak dobře posloužila v této pozdní jarní době na Lomnickém Hřebeni.

Z nádraží Tatransko-lomnického jsme pak ještě poslali vřelý pozdrav nádhernému Lomnickému Hřebeni, jehož velebnost ani pozdní soumrak nedovedl zastíniti. —a—

»Medlov«, sportovní tábor pro ženy a dívky na rybníce Medlově u Nového Města na Moravě. Každá lyžařka jistě již slyšela o novoměstských lyžařských závodnicích. Příčina, proč Musilové, Němečtí, Zajíček, Kocourek a jiní tak dobře běhají, je jistě zdravé podnebí, kultura obyvatelstva a dobrý terén.

Lyžařky! Užijte svoje prázdniny v dívčím sportovním táboře „MEDLOV“ u Nového Města na Moravě.

Informace: Agla Stehlíková, Praha XVI., Zborovská třída číslo 14., nebo ve Svazu lyžařů RČS.

Nové Město na Moravě, perla Českomoravské vysočiny, má zdravé podnebí, krásný kraj a bodré lidi. A v tomto kraji, s těmito přednostmi, uskutečnili naši závodníci — manželé Agla a Leoš Stehlíkovi — svůj ideový plán. Vybuodovali na březích horského rybníka Medlova pro naše ženy a dívky rekreační prázdninové zákoutí — sportovní tábor.

Není to tábor podle našich dosavadních představ. Funkci romantismu přenechali přírodě, která jim oplývá. Při budování tábora řídili se neúprosně diktaturou účelnosti, hygieny a estetiky konstrukce. Pochopili, že jsou přednější teplé sprchy a moderní toalety, než malované totemy u ohniště. Tyto zásady daly vznik sportovnímu táboru, který ve všem vyhovuje zdravé, moderní ženě.

Naši budovatelé nezapomněli ani na dnešní těžké finanční poměry. Tábor nemá býti výsadou několika jednotlivců, oplývajících penězi. Cenou Kč 20.— (dvacet) denně, je přístupný všem ženám, které touží po zdravém pobytu v přírodě.

Agla a Leoš Stehlíkovi, Praha XVI., Zborovská 14, vám milerádi poví ostatní podrobnosti.

Lyžařky, na shlednou na Medlově!

Italská Societa excursionisti Milanesi, sectione sciatori, pořádá dne 24. června na sedle Stelvio (Štiflské sedlo) ve skupině Ortlerské mezinárodní štafetový závod. Štafeta je tříčlenná. Závod koná se ve výšce 2700—3200 m a sestává ze tří etap: I. výstup 3½ km s výškovým rozdílem 450 m, II. rovina 4½ km, III. sjezd 2½ km s výškovým rozdílem 550 m. Pořadatelstvo hradí účastníkům cestu od hranic (Brenneru) do místa závodu a zpět a dvoudenní pobyt. Kluby, které by chtěly tento závod svými závodníky

Leoš a Agla Stehlíkovi, zakladatelé sportovního tábora v Medlově.

na svůj náklad obeslati, necht' hlásí to ihned kanceláři Svazu lyžařů RČS., který rozhodne o vyslání a provede přihlášku závodníka.

Lyže a slovníky naučné. Když v Ottově slovníku naučném z r. 1900, pod heslem »Lyže«, našli jsme perličky: Lyže jsou dřevěné desky, dva až tři metry dlouhé, dvanact až dvacet cm široké atd., srdečně jsme se tomu zasmáli, ale při tom jsme věděli, že v r. 1900 o lyžích a lyžaření velmi málo bylo známo. Avšak, když v r. 1932 v Technickém slovníku naučném, díl VIII., str. 33—34, který sestavili Teyssler-Kotyška a vydal nakladatel Borský a Šulc, čteme věci o lyžích, v době tak úžasného rozmachu lyžařství, jež jsou opravdu smutné, pak již nemáme slov kritiky ani pro onen slovník, ani pro pisatele,

Sanatorium Dra Guhva

Tatranská Polianka

1010 m n. m.

Ideální zimní i letní pobyt na horském slunci.

STANICE TATRA - DRÁHY - POŠTA - TELEFON

jenž označen »Krátký«, t. j. docent českého vysokého učení technického v Praze, Ing. Frant. Krátký. Že máme pravdu, posuďte sami:

Lyže (něm. Schneeschuhe, dán. a nor. ski) jsou dřevěné, úzké, ale pružné desky, 2—3 m dlouhé, 15—20 cm široké, uprostřed sedlané, které se vážou na nohy, aby se jimi snadně klouzalo po sněhu. Vpředu jsou mírně zahnuty do výše, vzadu rovné. V Krkonoších se hotoví z jasanu; v Norsku ze dřeva hikory; ve Švédsku a Finsku z břízy atd. Vázání na nohy (bindings) se provádí nyní podle vzoru Huitfelda. Vázání na lyže jest upevněno jen v jednom místě, totiž pod špičkou nohy; řemínky jdou přes nárt a kolem paty boty, jsouce přituzeny přezkami Ruchserovými. Za nejlepší, ale nejdražší se považuje vázání Alpina nebo Asmü. Podobného druhu jsou Greswig Loipe, Haug, Bergendal, Pine atd. Dětská vázání jsou přitlačována k vůli bezpečí za patu místo za špičku. K závodům se užívá Haugova zařízení pro skok. K podpoře a odražení užívá se páru lyžařských holí bambusových, tonkinových nebo lískových, jež jsou dole opatřeny rákosovými nebo hliníkovými sněhovými talířky, průměru 15 až 18 cm, zvanými Sundei. Hole jsou zakončeny dole finskými bodci a nahoře řemenem na ruku. Lyžař musí před každou sezonou své lyže dáti opravit a remontovati, t. j. dáti je ohoblovati, ohnouti v páře, dehtovati a napustiti, zříditi díry pro vázání a hlavně dáti zhotoviti umělé hrany. Dehtování s přísadou parafinu, včelího vosku a lněného oleje se děje za tou příčinou, aby nevsaokovaly vodu do sebe. Spodem pod lyže se připevňuje nebo přilepuje pás, zhotovený z tulenní kůže. Lyže nutno před upotřebením hojně mazati voskem, na př. Oestby, Bratlie, Velox atd., který je čtverého druhu, a to: 1. pro suchý a práškový, 2. pro vlhký a uježděný, 3. pro mokrý nebo tající, 4. pro tvrdý a zmrzlý sních. Starý vosk nejprve smyjeme benzínem, terpentýnem nebo petrolejem a pak nanášíme nový, roztlírajíce ho dlaní nebo kůží. Při tom se užívá škrabek, korku, žehličky Pixat a spájecí lyžařské lampy. Mimo to k lyžaření patří popruhy na nošení, svorky k napínání, želízka na stoupání a ostruhy k vázání. Lyže u nás byly zavedeny v letech 80. hr. Harrachem v Krkonoších a od těch dob se rozmohly náramně. Jsou však starším vynálezem, neboť v Rusku jsou známy již od XV. století.

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte laskavě výhradně na ZÚ — zpravodajskou ústřednu, telefon: *410-41 — viz insert.

II. pražská fotografická soutěž Fotochemy »Jaro pražských dětí«, vypsána jest továrnou Fotochema pro naši fotoamatérskou veřejnost. Soutěže může se zúčastniti každý fotograf-amatér. K soutěži připouštějí se obrazy, jež svým námětem zapadají do rámce daného úkolu a k jejichž zhotovení bylo užito jak negativního, tak i pozitivního materiálu značky »Foma«. Pro tuto soutěž vypsáno jest veliké množství hodnotných cen. Vyžádejte si podmínky a prospekt v každém obchodě s fotografickými potřebami.

Lyžaři nezaspíte -
vzbudí Vás telefonicky
ZÚ — zpravodajská
ústředna tel. *410-41

BBB-soutěž o ceny

obchodu sport. potřebami!

BAILONY-BAUMANN, BRNO

Účelem naší první soutěže jest dopomoci jakostnímu zboží opět k náležitěmu uplatnění a proto jsme za správné rozluštění naší otázky rozepsali

200 věcných cen

a to vesměs sportovního nářadí nejlepší jakosti a uznaných značek, v celkové hodnotě

Kč 20.000.--.

K účasti na této soutěži je oprávněn každý sportovec a příznivec sportu, ba i mládež od věku 6 let.

Otázka zní:

Co pro sportovce znamená naše ochranná značka

Odpověď na obyčejném korespondenčním lístku dlužno zaslati nejpozději do **10. června 1934** firmě: Sport. dům Bailony-Baumann, Brno, Koblížná-Růžová. Kromě přesné a zřetelně napsané adresy odesílatele, udejte dospělí své povolání, mládež pod 18 let pak svá rodná data a každý odesílatel sdělení, který druh sportu pěstuje, na př. lyžování, sánkovaní, bruslení, tenis, kopanou, vodní sporty, turistiku, tělocvik atd.

Do pravého horního rohu na zadní straně koresp. lístku napište: »Zimní sport«, do levého horního rohu nakreslete naši ochrannou značku a pod ní napište:

„Tato značka znamená pro sportovce:

Dále napište pod svoji odpověď úplné adresy tří svých známých sportovců (sportovkyň) s udáním, které druhy sportů většinou pěstují.

Nárok na losování mají jen ta správná řešení, jež vyhovují také ostatním podmínkám.

Vylosování cen koná se dne **15. června** za přítomnosti dvou právníků. Ceny budou vystaveny během měsíce května v našich výkladních skříních. Správné rozluštění naší otázky bylo zapečetěno a uloženo u jednoho brněnského advokáta.

Správná řešení jakož i jména výherců prvních 20 cen budou uveřejněna v červenci. Kromě toho budou výherci i písemně vyrozuměni.

Ceny jsou následující:

Cena Kč

1. cena: 1 bobsleigh pro 6—8 osob s patentním řídicím kolem	3.200—
2. » 1 gumový člun »Air« s dvojitými pádly a taškou	800—
3. » 1 pár hickoryových lyží značky »Lord« s hranami Glockner, vázáním Ligula a holemi	700—
4. » 1 pár vodních lyží značky »Hyskic«	650—
5. » 1 tenisová raketa Slazenger Queens se strunami Künzel Pokal	500—
6. » 1 tenisová raketa Slazenger Queens se strunami Künzel Pokal	500—
7. » 1 Slazengrova raketa Doherty se strunami Künzel Pokal	400—
8. » 1 pár speciálních jasanových lyží »Kel« s proudovými liniemi na jízdních plochách, ocelovými hranami a vázáním Gresvig	380—
9. » 1 Thonetova raketa Davis-Cup	360—
10. » 1 tenisová raketa Olympia-Davis-Cup se strunami Künzel Pokal	350—
11. » 1 tenisová raketa Thonet Apis	330—
12. » 1 pár hickoryových lyží Olympia-Arlberg s vázáním Ligula	300—
13. » 1 tenisová raketa Thonet Simba	280—
14. » 1 vesta »Mont Blanc« z balonového hedvábí	200—
15. » 1 medicímbal z la hovězí kůže, plněný žíněmi, 5 kg těžký	200—
16. » 1 stan jehlanový pro 3—4 osoby	200—
17. » 1 pár bruslí pro krasojízdu »Polar-Astor« se zoubky	200—
18. » 1 souprava švýcarského vázání originál Kandahar	200—
19. » 1 pullover z velbloudí srsti	200—
20. » 1 kompletní souprava udice, prima provedení	200—
a dalších 180 cen (tlumoky, vesty z balonového hedvábí, vlněné pullovery, nepromokavé pláště, velvetové vesty, koupací úbory, trénigové obleky, brusle, kolečkové brusle, koloběžky, kamaše, kopačky, vázání, disky, turist. vaříče, tenisové míče, plovací pásy, gumové čluny, sport. hry atd.) v celkové hodnotě	10.000—
260 cen v obnose	20.000—

Hotel restaurant Thern

Tatranská Lomnica

V blízkosti stanice elektr. dráhy a žel. zastávky. S polohou v centru, celoročně otevřeno. Dobrá kuchyně, levné ceny. V sezóně koncert a tanec. V zimě bezplatné lyžařské kursy — bezzávazně.

Hotel de l'Europe Poprad

Majitel: Josef Langer a syn

100 moderne zariadených iziebⁿ - teplá a studená voda - svetelné signály - ustredné kurenia - izbový telefon - kúpelne - lift - prvotriedná kuchyňa - PANORÁMA TATIER - STANICA AUTOKLUBU ČSR - AUTOTAXE - INTER. TELON ČÍS. 22
Stredisko pre všetky autovýlety do Vysokých Tatier a do světochýrnej Dobšňnskej jaskyni.

Moji et. hostia obdržia 30°/o slavu na električnej dráze Tatranskej.

Pohlednice

mapy, průvodce a památkové předměty slovenského domácího průmyslu obdržíte levně u

**Václava Sáluse
Tatranská Lomnica**

TATRANSKÁ LOMNICA PODNIKY KČST

Reštaurácia, nočľahárne, súkromné byty • Penzia od Kč 32.— • Informačná a záchranná služba KČST • Telefon číslo 3 • Nájomca František Dostálek

Klimatické lázně TATRANSKÁ KOTLINA

Turistická restaurace — pokoje — noceľhárna s tek. vodou a sprehami. — Stanice KČST a autoklubů. — Bielská jeskyně. — Východisko tur. — Cvičné louky pro lyžaře v místě. — Velmi levný pobyt.

Sanatorium PhMr. C. Zeleného. — Úspěšná léčba chorob plic, pohrudnice a štít. žlázy. — Moderně zařízený a levný ústav. — Subalpínské klima, zcela bez mlh.

Zotavovna Zelený, Kežmarské Žleby pod Lomnickým štítem — pro letní hosty, turisty, lyžaře. — Krásný, levný pobyt.

Podniky jsou celý rok otevřeny. — Nezávazné informace a prospekty zašle

**správa sanatoria
v Tatranské Kotlině, Vys. Tatry**

DROGERIE • SPORTOVÝ DOM

PARFUMERIE • FOTO • J. PIKOVSKY,
TELEFON ČÍSLO 104 POPRAD TELEFON ČÍSLO 104

LUDEVÍT ALEXY

továreň na stavebné truhlárstvo a nábytok
Telefon 84 **POP RAD** Telefon 84

ALEXANDER LUCZY

POPRADE

Obchod mukou a kolonialnym tovarom

Odpredajňa:

HLAVNÁ ULICA 50
telefon 8

ALZBETINÁ ULICA 2
telefon 61

ALBERT SPITZER

A SYNOVIA

POPRADE

TELEFON 40

VEL'KOOBCHOD S OVOCÍM,
LAHÔDKAMI A KOLONIALNYM TOVAROM

RADIO

MARCONI, TELEFUNKEN

PHILIPS

a tuzemské výrobky u fy:

JULIUS KOVÁTS

POPRADE

INŠTALAČNÝ ZÁVOD
pre električné osvetlenie, signal
a prenesenie síl. Lekársko-
technické montáže. Teplovodné
a parné ústredné topenie. Za-
riadenie vodovodov a kúpeľ'ov.
Kanalizácia.

Telefon 90.

DANIEL FABRY

prevádza všetky do toho oboru
spadajúce práce, ako železné
konštrukcie okien, svetlíkov,
strieich, zábradlia, okuvania
okien a dvier

Rozpočty dodá

DANIEL FABRY

zámočnícky závod

VEL'KÁ

PRI POPRADE

ČÍSLO TELEFONU POPRADE 120